AKADEMİK SPOR ARAŞTIRMALARI DERNEĞİ

10. YILINDA

10. INTERNATIONAL ACADEMIC SPORT RESEARCH CONGRESS

ABSTRACT BOOK

22 – 25 OCTOBER 2026

ANTALYA

www.akademiksporarastirmalarikongresi.com

Editör (Editor)

Dr. Samet ZENGİN

ISBN: 978-625-95540-2-0

Bildiri Kitabı Yayın Tarihi: 29.10.2026

Bölüm Editörleri
Section Editors

Alan	Editör
Antrenman ve Hareket Bilimi	Dr. Çağrı ÇELENK
Beden Eğitimi ve Spor Bilimi	Dr. Emre BOZ
Yönetim ve Organizasyon	Dr. Serkan KURTİPEK
Spor Sosyolojisi	Dr. Mustafa BAŞ
Sporda Beslenme	Dr. Murat KASAP
Motor Davranış	Dr. Mustafa KOÇ
Rekreasyon ve Turizm	Dr. Nurullah Emir EKİNCİ
Spor Psikolojisi	Dr. Sermin AĞRALI ERMİŞ
Spor Fizyolojisi	Dr. Özkan IŞIK
Spor Tarihi ve Olimpizm	Dr. Hasan GÜLER
Spor ve Sağlık	Dr. Orkun GÜL
Bilim ve Sanat	Dr. Zinnur GEREK

KONGRE KURULLARI
CONGRESS COMMITTEES

Ad Soyad	Kurum Bilgisi
Osman Aşkın BAK	Gençlik ve Spor Bakanı
Hamza YERLİKAYA	Gençlik ve Spor Bakan Yardımcısı
Hulisi ŞAHİN	Antalya Valisi
Av. Ahmet Metin GENÇ	Trabzon Büyükşehir Belediye Başkanı
Prof. Dr. Hamdullah ÇUVALCI	Karadeniz Teknik Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Emin AŞIKKUTLU	Trabzon Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Uğur ÜNAL	Gazi Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Bülent ÇAKMAK	Erzurum Teknik Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Mutlu TÜRKMEN	Bayburt Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Ahmet HACIMÜFTÜOĞLU	Atatürk Üniversitesi Rektörü
Prof. Dr. Yaroslav Stepanovych SVYSHCH	Ivan Boberskyi Lviv State University of Physical Culture Rektörü
Prof. Dr. Veli Ozan ÇAKIR	TMOK Başkanı
Kerim ÇOMOĞLU	GSB Sosyal İlişkiler ve İletişim Dairesi Başkanı
Av. Kazım Mert AÇIKGÖZ	GSB Rehberlik ve Denetim Başkanı
Ahmet SOLMAZ	Kemer Kaymakamı
Yavuz GÜRHAN	Antalya Gençlik ve Spor İl Müdürü
Dr. Mesut ÖZARSLAN	Keçiören Belediye Başkanı
Dr. Koray KOÇHAN	Maçka Belediye Başkanı
Ahmet KAYA	Ortahisar Belediye Başkanı
Mustafa BIYIK	Yomra Belediye Başkanı
Koray GİRGİN	Türkiye Vücut Geliştirme, Fitness ve Bilek Güreşi Federasyon Başkanı
Mesut ÇEBİ	Türkiye Hentbol Federasyon Başkanı
Nahit ŞAHİN	Türkiye Ragbi Federasyon Başkanı
Emre ŞAHİN	Türkiye Hava Sporları Federasyon Başkanı
Kadir SAĞLAM	Türkiye Sualtı Sporları Federasyon Başkanı
Prof. Dr. Kenan ŞEBİN	Türkiye Curling Federasyon Başkanı
Prof. Dr. Fikret SOYER	Spor Bilimleri Derneği Başkanı

Kongre Organizasyon ve Düzenleme Kurulu
Congress Organization Committee

Ad Sayad	Kurum Bilgisi
Dr. Ersan TOLUKAN (Kongre Başkanı)	Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi
Dr. İbrahim ŞAHİN (Kongre Genel Sekreteri)	Yalova Üniversitesi
Dr. Andriy VOVKANYCH	Lviv State University
Dr. Melek KURŞUNEL	Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi
Dr. Suat AYBEK	Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi
Dr. Laurentiu – Gabriel TALAGHİR	Dunarea de Jos University of Galati
Dr. Fikret SOYER	Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi
Dr. Hande BABA KAYA	Düzce Üniversitesi
Dr. Yavuz ÖNTÜRK	Yalova Üniversitesi
Dr. Alparslan KURUDİREK	Atatürk Üniversitesi
Dr. Mehmet YILDIZ	Gazi Üniversitesi
Dr. Mehmet ÖZDEMİR	Aydın Adnan Menderes Üniversitesi
Dr. Kadir YILDIZ	Manisa Celal Bayar Üniversitesi
Dr. Ender ÖZBEK	Dicle Üniversitesi
Dr. Ömer Faruk TUTAR	Munzur Üniversitesi
Dr. Selçuk BUĞDAYCI	Selçuk Üniversitesi
Dr. Elmar HÜSEYNOV	Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi

ASAD Yönetim Kurulu
Association Board of Directors

Dr. Akın ÇELİK (Başkan)

Dr. Mustafa Yaşar ŞAHİN (BaşkanV.)

Dr. Ayşe TÜRKSOY IŞIM(Başkan Yardımcısı)

Dr. Samet ZENGİN (Genel Sekreter)

Dr. Orkun GÜL (Muhasip Üye)

Dr. Taner ALTUN (Yönetim Kurulu Üyesi)

Dr. Hasan ŞAHAN(Yönetim Kurulu Üyesi)

Dr. Nurcan DEMİREL(Yönetim Kurulu Üyesi)

Dr. Oğuzhan Kaan ESENTÜRK(Yönetim Kurulu Üyesi)

ASAD Denetim Kurulu
Association Auditing Committee

Dr. Mustafa BAŞ (Başkan)

Dr. Gürhan BEBEK (Üye)

Dr. Burakhan AYDEMİR (Üye)

Kongre Sekreteri
Congress Secretary

Dr. İbrahim ŞAHİN (Kongre Genel Sekreteri)

Sekreterya
Secretariat

Dr. Ayça GENÇ (Başkan)

Dr. Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ

Dr. Emrah SEÇER

Dr. Serkan KABAK

Dr. Ünsal ALTINIŞIK

Dr. Zafer GAYRETLİ

Dr. Özgür ÖZDEMİR

Dr. Ebru GÜZEL KUYUCU

Arş. Gör. Burak BALCI

Kardelen GÜNAY ÇELİK

BILIM KURULU
Scientific Committee

Dr. Ali TEKİN (TUR)
Dr. A. Azmi YETİM (TUR)
Dr. A. Gökhan YAZICI (TUR)
Dr. Aina CHALABAEV (FR)
Dr. Asifa NAHEED (PK)
Dr. Akın ÇELİK (TUR)
Dr. Ali Ahmet DOĞAN (TUR)
Dr. Ali KASHI (IRN)
Dr. Amir SHAMS (IRN)
Dr. Andriy VOVKANYCH (UKR)
Dr. Arslan KALKAVAN (TUR)
Dr. Axel KNICKER (GER)
Dr. Aysel PEHLİVAN (TUR)
Dr. Ayşe TÜRKSOY IŞIM (TUR)
Dr. Baki YILMAZ (TUR)
Dr. Bilal DEMİRHAN (TUR)
Dr. Brett SMITH (UK)
Dr. Burçin ÖLÇÜCÜ (TUR)
Dr. Bülent GÜRBÜZ (TUR)
Dr. Bülent AĞBUĞA (TUR)
Dr. Christian WACKER (GER)
Dr. Christopher BELL (USA)
Dr. C. Tuğrulhan ŞAM (TUR)
Dr. Çağrı ÇELENK (TUR)
Dr. Çetin YAMAN (TUR)
Dr. Dana BADAU (ROM)
Dr. David TOD (UK)
Dr. Dusko BJELİCA (MNE)
Dr. Ekrem Levent İLHAN (TUR)
Dr. Elmar HUSEYİNOV (AZ)
Dr. Emanuele ISIDORI (ITA)
Dr. Eric MUELLER (AUT)
Dr. Ersin ESKİLER (TUR)
Dr. Ersan TOLUKAN (TUR)
Dr. F. Hülya AŞÇI (TUR)
Dr. Fadıl MAMUTI (MKD)
Dr. Fatih ÇATIKKAŞ (TUR)
Dr. Fereidoon TONDNEVİS (IRN)
Dr. Florentina CRISTEA (ROM)
Dr. Güner ÇİÇEK (TUR)
Dr. Gökhan BAYRAKTAR (TUR)
Dr. Hamit CİHAN (TUR)
Dr. Hans Georg PREDEL (GER)
Dr. Hasan Fehmi MAVİ (USA)
Dr. Hasan ŞAHAN (TUR)
Dr. Hayri AYDOĞAN (TUR)
Dr. Herbert WAGNER (AU)
Dr. Hüseyin ÜNLÜ (TUR)

Dr. Ian JONES (UK)

Dr. İbrahim CAN (TUR)

Dr. İbrahim CİCİOĞLU (TUR)

Dr. İbrahim ŞAHİN (TUR)

Dr. İlhan TOKSÖZ (TUR)

Dr. İlker ÖZMUTLU (TUR)

Dr. James HARDY (UK)

Dr. Jan GAJEWSKI (POL)

Dr. Jonathan CASPER (USA)

Dr. Jorn Wulf HELGE (DK)

Dr. Kadir YILDIZ (TUR)

Dr. Kamil EYVAZOV (AZ)

Dr. Kairat ZAKİRYANOV (KAZ)

Dr. Kanat CANUZAKOV (KRG)

Dr. Kenan ŞEBİN (TUR)

Dr. Kirk WAKEFIELD (USA)

Dr. Laurentiu-Gabriel TALAGHIR (ROM)

Dr. Li Chun YEN (TW)

Dr. Manis KUMAR (IND)

Dr. Margot NIESSEN (GER)

Dr. Martin RODERİCK (UK)

Dr. Mehmet BAYANSALDUZ (TUR)

Dr. MEHMET DEMİREL (TUR)

Dr. Mehmet Fatih HÜSEYİNOĞLU (TUR)

Dr. Mehmet ÖZDEMİR (TUR)

Dr. Mehmet YORULMAZLAR (TUR)

Dr. Metin YAMAN (TUR)

Dr. Mireala DAMİAN (ROM)

Dr. Mustafa EROL (TUR)

Dr. Murat ÖZMADEN (TUR)

Dr. Murat AKYÜZ (TUR)

Dr. Murat KALDIRIMCI (TUR)

Dr. Murat KUL (TUR)

Dr. Murat TAŞ (TUR)

Dr. Musa SELİMİ (KOS)

Dr. Mustafa BAŞ (TUR)

Dr. Mustafa KOÇ (TUR)

Dr. Mustafa Kayıhan ERBAŞ (TUR)

Dr. Mustafa ŞAHİN (TUR)

Dr. Mustafa Yaşar ŞAHİN (TUR)

Dr. Mustafa ÜREY (TUR)

Dr. Mutlu TÜRKMEN (TUR)

Dr. Mürsel BİÇER (TUR)

Dr. Naito HİSASHİ (JAP)

Dr. Necip Fazıl KİSHALI (TUR)

Dr. Nikolaos DİGELİDİS (GRE)

Dr. Ömer ŞENEL (TUR)

Dr. Önder DAĞLIOĞLU (TUR)

Dr. Özkan IŞIK (TUR)

Dr. Peter ISERBYT (BEL)

Dr. Renato MANNO (ITA)

Dr. Roger ENOKA (USA)

Dr. Robert K. Barney (USA)
Dr. Rüçhan İRİ (TUR)
Dr. Salahuddin KHAN (PK)
Dr. Selami YÜKSEK (TUR)
Dr. Selçuk AKPINAR (TUR)
Dr. Selahattin AKPINAR (TUR)
Dr. Selda BEREKET YÜCEL (TUR)
Dr. Serdar ELER (TUR)
Dr. Serhat ÖZBAY (TUR)
Dr. Serkan HACICAFEROĞLU (TUR)
Dr. Serkan İBİŞ (TUR)
Dr. Serkan KURTİPEK (TUR)
Dr. Shams MUSTAFAYEVA (AZE)
Dr. Süleyman PATLAR (TUR)
Dr. Şebnem ŞARVAN CENGİZ (TUR)
Dr. Şevki KOLUKISA (TUR)
Dr. Taner ALTUN (TUR)
Dr. Taner BOZKUŞ (TUR)
Dr. Tekin ÇOLAKOĞLU (TUR)
Dr. Turgay BİÇER (TUR)
Dr. Vedat ÇINAR (TUR)
Dr. Veli Ozan ÇAKIR (TUR)
Dr. Yavuz TAŞKIRAN (TUR)
Dr. Yunus ÖZTAŞYONAR (TUR)
Dr. Yücel OCAK (TUR)
Dr. Yüksel SAVUCU (TUR)
Dr. Zafer ÇİMEN (TUR)

Hakem Kurulu
Referee Committee

Dr. Ahmet Haktan SİVRİKAYA

Dr. Ahmet ŞİRİNKAN

Dr. Ahmet Yılmaz ALBAYRAK

Dr. Alican BAYRAM

Dr. Ali Dursun AYDIN

Dr. Alpay BÜLBÜL

Dr. Alper KARTAL

Dr. Aydın PEKEL

Dr. Aylin UĞURLU

Dr. Aytekin Hamdi BAŞKAN

Dr. Beyza Merve AKGÜL

Dr. Birol ERTUĞRAL

Dr. Bora ÖZKARA

Dr. Burak KURAL

Dr. Cansel ARSLANOĞLU

Dr. Cem KAHYA

Dr. Cem ŞİRİNKAN

Dr. Cemal ÖZMAN

Dr. Cengiz AKARÇEŞME

Dr. Cengiz BAYRAKTAR

Dr. Cengiz ÖLMEZ

Dr. Cihan AYDIN

Dr. Çağatay DERECELİ

Dr. Çağrı ÇELENK

Dr. Çağrı ÇETİN

Dr. Doğukan Batur Alp GÜLŞEN

Dr. Ebru GÜZEL KUYUCU

Dr. Ekrem Levent İLHAN

Dr. Elif AKKUŞ

Dr. Elif AYDIN

Dr. Elif ÖZ

Dr. Emre BAĞCI

Dr. Emre BELLİ

Dr. Ender ÖZBEK

Dr. Engin GEZER

Dr. Erdil DURUKAN

Dr. Erkal ARSLANOĞLU

Dr. Erkan GÜNAY

Dr. Erkan TORTU

Dr. Eser AĞGÖN

Dr. Esin Çağla ÇAĞLAR

Dr. Fatih KIRKBİR

Dr. Fatih YENEL

Dr. Fehmi ÇALIK

Dr. Filiz ÇAMLIGÜNEY

Dr. Gamze GÜNEY

Dr. Gökhan AYDIN

Dr. Gökhan DOKUZOĞLU

Dr. Gökmen ÖZEN

Dr. Göksu ÇİNİ

Dr. Gül Eda BURMAOĞLU

Dr. Gürhan BEBEK

Dr. H. Yurdakul ÖZDEN

Dr. Hakan SUNAY

Dr. Hakkı ULUCAN

Dr. Hale KULA

Dr. Hamid NEJAT

Dr. Hamit CİHAN

Dr. Hanife Banu Ataman YANCI

Dr. Hasan GÜLER

Dr. Hasan ŞAHAN

Dr. Hayri AYDOĞAN

Dr. Heidar SAJEDİ

Dr. Hikmet TÜRKAY

Dr. Hüseyin EROĞLU

Dr. İbrahim CAN

Dr. İlhan ADİLOĞULLARI

Dr. İlker ÖZMUTLU

Dr. İrfan KURUDİREK

Dr. İzzet UÇAN

Dr. Kadir KESKİN

Dr. Kadir YILDIZ

Dr. Kübra ÖZDEMİR

Dr. Kübra ÖZSANDIKÇI

Dr. Kürşat ACAR

Dr. Levent VAR

Dr. M. Alpaslan KURUDİREK

Dr. M. Barış SOMOĞLU

Dr. Mehmet ÇEBİ

Dr. Mehmet DEMİREL

Dr. Mehmet GÖKTEPE

Dr. Mehmet GÜL

Dr. Mehmet KILIÇ

Dr. Mehmet Şirin GÜLER

Dr. Mehmet YANIK

Dr. Melek GÜLER

Dr. Meltem IŞIK AFACAN

Dr. Mete ŞİRİNKAN

Dr. Metin BAYRAM

Dr. Mustafa Can KOÇ

Dr. Murat AKYÜZ

Dr. Murat ATASOY

Dr. Murat KALFA

Dr. Murat KUL

Dr. Murat ÖZMADEN

Dr. Murat TAŞ

Dr. Mustafa ATLI

Dr. Mustafa EROL

Dr. Mustafa GÜMÜŞ	Dr. Rıdvan ÇOLAK
Dr. Mustafa KARAKUŞ	Dr. Rüchan İRİ
Dr. Mustafa YAŞAR ŞAHİN	Dr. Samet ZENGİN
Dr. Müjde ATICI	Dr. Selahattin AKPINAR
Dr. Mürsel BİÇER	Dr. Serdar BAYRAKDAROĞLU
Dr. Nahit ÖZDAYI	Dr. Serdar CEYHUN
Dr. Nazlı YANAR TUNÇEL	Dr. Serdar ELER
Dr. Necati GÜRSES	Dr. Serdar GERİ
Dr. Nedim MALKOÇ	Dr. Serhat ÖZDENK
Dr. Nihal AKOĞUZ YAZICI	Dr. Serkan HACICAFEROĞLU
Dr. Nuh Osman YILDIZ	Dr. Serkan KURTİPEK
Dr. Nuri Berk GÜNGÖR	Dr. Serkan KABAK
Dr. Olcay MÜLAZIMOĞLU	Dr. Sermin AĞRALI ERMİŞ
Dr. Osman KUSAN	Dr. Seydi Ahmet AĞAOĞLU
Dr. Ömer Faruk TUTAR	Dr. Sertaç ERÇİŞ
Dr. Özkan IŞIK	Dr. Sinan BOZKURT
Dr. Özlem KESKİN	Dr. Süleyman CAN
Dr. ÖZGÜR ÖZDEMİR	Dr. Süleyman Erim ERHAN
Dr. Öznur AKYÜZ	Dr. Sümeyra AKKAYA
Dr. Öztürk AĞIRBAŞ	Dr. Sümmani EKİCİ
Dr. Pelin AKYOL	Dr. Şahin ÖZEN
Dr. Pero Duygu DUMANGÖZ	Dr. Şebnem Ş. CENGİZ
Dr. Pınar KARACAN DOĞAN	Dr. Tamer CİVİL
Dr. Recep AYDIN	Dr. Taner BOZKUŞ
Dr. Recep CENGİZ	Dr. Tolga BAHADIR
Dr. Resul ÇEKİN	Dr. Türker BIYIKLI

Dr. Uğur ABAKAY

Dr. Utku IŞIK

Dr. Ümit YETİŞ

Dr. Ümit ZEYBEK

Dr. Ünsal ALTINIŞIK

Dr. Yağmur AKKOYUNLU

Dr. Yasemin ARI

Dr. Yavuz ÖNTÜRK

Dr. Yeşim BAYRAKDAROĞLU

Dr. Yeşim KARAÇ

Dr. Yunus Emre GÜLER

Dr. Yunus ÖZTAŞYONAR

Dr. Yüksel SAVUCU

Dr. Veysel ALBAYRAK

Dr. Zafer ÇİMEN

Dr. Zafer GAYRETLİ

Dr. Zarife TAŞAN

Dr. Zekai PEHLİVAN

Dr. Zülbiye KAÇAY

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESİ
BİLİMSEL PROGRAMI
(SCIENTIFIC PROGRAMME)

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 1 — 22 Ekim 2026 • Oturum 1 • 13:00–14:00

Salon 1

Spor Yönetimi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Dilek Erol	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Spor Yöneticisi Adaylarının Liderlik Yönelimleri ve Zaman Yönetiminin Problem Çözme Becerisine Yordayıcı Rolünün İncelenmesi *(Examining the Predictive Role of Leadership Orientations and Time Management in Problem-Solving Skills Among Prospective Sports Managers)*	Dr. Özgür Özdemir*, Prof. Dr. Hasan Şahan
2. Sporun İki Yüzü: Bireysel ve Takım Sporcularında Egzersiz Bağımlılığı ile Algılanan Stres Arasındaki İlişkinin Karşılaştırılması *(The Two Faces of Sport: A Comparison of the Relationship Between Exercise Addiction and Perceived Stress in Individual and Team Athletes)*	PhD Student Ertuğrul Gazi Düzenli*, Prof. Dr. Akın Çelik
3. Örgütsel Etik İklim ve Mesleki Motivasyon İlişkisinde Örgütsel Özdeşleşmenin Aracı Rolü *(The Mediating Role of Organizational Identification in the Relationship Between Organizational Ethical Climate and Professional Motivation)*	Dr. Ebru Güzel Kuyucu*, PhD Student Kardelen Günay Çelik, Assoc. Prof. Dr. Samet Zengin, Assist. Prof. Dr. Nurettin Göksu Çini
4. Spor Organizasyonlarında Çevresel Sürdürülebilirlik: Çevre Dostu Uygulamalar ve Yönetim Stratejileri *(Environmental Sustainability in Sports Organizations: Eco-Friendly Practices and Management Strategies)*	Doç. Dr. Ömür Fatih Karakullukçu
5. Üniversite Öğrencilerinin Fiziksel Aktiviteye Katılımındaki Engeller ve Kolaylaştırıcı Faktörler *(Barriers to University Students' Participation in Physical Activity and Facilitating Factors)*	Doç. Dr. Ömür Fatih Karakullukçu

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 1 — 22 Ekim 2026 • Oturum 1 • 13:00–14:00

Salon 2

Spor Psikolojisi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Mustafa Ürey	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Algılanan Stres Düzeylerinin İncelenmesi *(An Investigation of Perceived Stress Levels Among Students in the Faculty of Sports Sciences)*	Other Çoşkun Karadeniz*
2. Yaz Spor Kampına Katılan ve Katılmayan Bireylerin Öz-Saygı ve Karar Verme Stratejilerinin İncelenmesi *(Examination of Decision-Making Self-Esteem and Decision-Making Styles According to Youth Camp Participation Status: The Case of the Erzurum Winter Sports Camp)*	Canan Nizamoğlu, Dr. Kübra Özsandikçi*, Reyhan Mısır, Ercan Oruç, Prof. Dr. Mustafa Baş
3. Gelecek Kaygısından Yaşam Doyumuna: Spor Bilimleri Öğrencilerinde Belirsizliğe Tahammülsüzlüğün Aracı Rolü *(From Anxiety About the Future to Life Satisfaction: The Mediating Role of Intolerance of Uncertainty Among Sports Science Students)*	Assoc. Prof. Dr. Emrah Seçer*, Assoc. Prof. Dr. Oğuz Kaan EsentürK, Prof. Dr. Ekrem Levent İlhan, Assoc. Prof. Dr. İzzet Uçan, Undergraduate Ayşegül Özbeğe, Undergraduate Tayyip Güleç, Undergraduate Yunus Emre Can, Undergraduate Burak Topal
4. Üniversite Öğrencilerinin Yüzme Korkuları İle Yüzme Becerilerinin İncelenmesi *(An Examination of University Students' Fear of Swimming and Their Swimming Skills)*	Dr. Kübra Özsandikçi*
5. Yaz Spor Okuluna Katılan Öğrencilerin Fiziksel Okuryazarlık Düzeyleri ile Psikolojik Sağlamlık Düzeylerinin İncelenmesi *(Examining the Physical Literacy and Psychological Resilience Levels of Students Attending a Summer Sports School)*	PhD Student Metehan Çolak, Dr. Kübra Özsandıkçı, Other Bilal Çolak, Prof. Dr. Mustafa Baş*

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 1 — 22 Ekim 2026 • Oturum 2 • 14:00–15:00

Salon 1

Spor Yönetimi / Beden Eğitimi ve Hareket/ İlk ve Ortaöğretimde Beden Eğitimi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Taner Altun	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Spor Yöneticiliği Alanında Liderlik Odaklı Kariyer Gelişim Modeli: İstihdam Algısı Üzerine Yapısal Bir İnceleme *(A Structural Examination of Leadership-Oriented Career Development Model and Employability Perception in Sport Management)*	Dr. Ebru Güzel Kuyucu*, Assoc. Prof. Dr. Serkan KABAK, Assist. Prof. Dr. Nurettin Göksu Çini, Prof. Dr. Akın Çelik
2. Erken Çocuklukta Oyun Temelli Beden Eğitimi: Motor Yeterlik, Öz-Düzenleme Ve Katilim İçin Bütüncül Bir Çerçeve *(Play-Based Physical Education In Early Childhood: A Holistic Framework For Motor Competence, Self-Regulation, And Participation)*	Assoc. Prof. Dr. Dilek Erol*, Prof. Dr. Mustafa Ürey
3. Erken Çocukluk Özel Eğitiminde Hareket ve Fiziksel Aktivite Çalışmalarına Bakış *(An Overview of Movement and Physical Activity Studies in Early Childhood Special Education)*	Dr. Ezgi Türkkent*
4. Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimi ve Düzeylerinin İncelenmesi *(An Examination of the Entrepreneurial Tendencies and Levels of Students in the Faculty of Sports Sciences)*	Other Ferdi Sakallıoğlu*
5. Spor Lisesi Öğrencilerinde Antrenör Özerklik Desteği ile Spora Bağlılık Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Examining the Relationship Between Coach Autonomy Support and Sport Commitment Among Sports High School Students)*	Doç. Dr. Oğuz Kaan Esentürk*, Doç. Dr. Emrah Seçer, Prof. Dr. Özkan IŞIK, Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Yavuz Mallı

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 1 — 22 Ekim 2026 • Oturum 2 • 14:00–15:00

Salon 2

Spor Yönetimi

BİLDİRİ BAŞLIĞI	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
Oturum Başkanı: Dr. Ömür Fatih Karakullukçu	
1. Sporda Gelecek Kaygısı Kavramı Üzerine Yapılan Çalışmaların Vosviewer ile Bibliyometrik Analiz *(A Bibliometric Analysis with Vosviewer of Studies on the Concept of Future Anxiety in Sports)*	Assoc. Prof. Dr. Emrah Seçer*, Assoc. Prof. Dr. Zülbiye Kaçay, Assoc. Prof. Dr. Nurcan Demirel
2. Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Yapay Zekâya Yönelik Tutumları ile Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Examining the Relationship Between Sport Sciences Faculty Students' Attitudes Towards Artificial Intelligence and Their Levels of Individual Innovativeness)*	MSc Student Serhat Turgut Koç*, Prof. Dr. Akın Çelik, Assoc. Prof. Dr. Samet Zengin
3. Kamu ve Özel Spor Kurumlarında Tesis Yeterliliği İle Algılanan Hizmet Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Examining the Relationship Between Facility Adequacy and Perceived Service Quality in Public and Private Sports Institutions)*	MSc Student Serhat Turgut Koç*, Undergraduate İrem Şimşek, Prof. Dr. Akın Çelik
4. Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Sosyal Medya Kullanım Alışkanlıkları ve Motivasyonları ile Boş Zaman Yönetimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Investigation of the Relationship Between Social Media Use Habits and Motivations and Leisure Time Management Among Faculty of Sport Sciences Students)*	Assist. Prof. Dr. Ahmet Yılmaz Albayrak*, Prof. Dr. Ömer Zambak, PhD Student Zeynep Albayrak, Assoc. Prof. Dr. Mustafa Barış Somoğlu
5. Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Liderlik Yönelimleri İle Liderlik Öz-Yeterlik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Examining the Relationship Between Leadership Orientations and Leadership Self-Efficacy Levels of Sports Sciences Faculty Students)*	Master's Student İrem Şimşek*, MSc Student Serhat Turgut Koç, Assoc. Prof. Dr. Samet Zengin

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 1 — 22 Ekim 2026 • Oturum 3 • 16:00–17:00

Salon 1

Spor Yönetimi / Spor Psikolojisi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Ömür Fatih Karakullukçu	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Tribünlerin Ötesinde: Sporda Taraftar Etkileşiminin Bilimsel Haritası *(Beyond the Stands: Mapping the Scientific Landscape of Fan Engagement in Sport)*	Other Burak Balcı*, Prof. Dr. Mustafa Yaşar Şahin
2. Yaz Spor Okuluna Katılan Öğrencilerin Problemli Cep Telefonu Kullanım Düzeyleri ile Sosyal Anksiyete Düzeylerinin İncelenmesi *(Examining the Problematic Mobile Phone Use and Social Anxiety Levels of Students Attending a Summer Sports School)*	PhD Student Metehan ÇOLAK, Dr. Kübra Özsandıkçı, Prof. Dr. Mustafa Baş*
3. Görünmeyen Kahramanların Zihinsel Gücü Sağlık Çalışanlarında Fiziksel Aktivite İş Stresi ve Psikolojik İyi Oluş *(Mental Strength of Unsung Heroes Physical Activity Job Stress and Psychological Well Being among Healthcare Workers)*	Dr. Necmettin Parlak*, Undergraduate Fatma Arslan
4. Türkiye'de Antrenör Eğitim Sisteminin Temel Eğitim Aşamasının Değerlendirilmesi *(Evaluation of the Basic Training Process within the Coach Education System in Türkiye)*	Dr. Ömer Kaplan Prof. Dr. Mustafa Yaşar Şahin*

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • Oturum 1 • 09:00–10:00

Salon 1

Spor Psikolojisi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Kadir Keskin	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Sporcularda Karar Vermenin Öz-Bildirim Ölçekleriyle Ölçümü: Bibliyometrik Analiz *(Measuring Decision-Making in Athletes with Self-Report Scales: Bibliometric Analysis)*	PhD Student Furkan Direk, Prof. Dr. Ayşe Türksoy Işım*, Assoc. Prof. Dr. Abdullah Demirli, Assoc. Prof. Dr. Zarife Taştan
2. Fiziksel İyileşme Yeterli mi? Spor Yaralanmaları Sonrası Psikolojik Hazır Oluşun Dünya ve Türkiye Literatüründeki Yeri *(Is Physical Recovery Enough? Psychological Readiness After Sports Injuries in Global and Türkiye Literature)*	Assist. Prof. Dr. Azize Aydemir*, Prof. Dr. Kürşad Han Dönmez
3. Spor Yaralanmalarında İlk Müdahalenin Dönüşümü: 2016–2025 Literatürünün Bibliyometrik Analizi ve Uygulamaya Yönelik Kanıt Sentezi *(Transformation of Initial Management in Sports Injuries: Bibliometric Analysis and Practice-Oriented Evidence Synthesis of the 2016–2025 Literature)*	Assist. Prof. Dr. Azize Aydemir*, Prof. Dr. Kürşad Han Dönmez
4. Engelli Bireylerde Düzenli Sportif ve Fiziksel Aktiviteye Katılımın Psikolojik İyi Oluş, Motivasyon ve Öz Yeterlik Üzerindeki Rolü: Yapılandırılmış Bir Literatür İncelemesi *(The Role of Regular Sport and Physical Activity Participation in Psychological Well-Being, Motivation, and Self-Efficacy among Individuals with Disabilities: A Structured Literature Review)*	Assist. Prof. Dr. Ender Özbek, Assist. Prof. Dr. Mehmet Aydoğan, Assist. Prof. Dr. Diyar Tekce, PhD Student Kübra Begüm Tangil*, Dr. Engin Çinibulak
5. Pilates Egzersizlerinin Üniversite Öğrencilerinde Stres ve Psikolojik İyi Oluş Üzerindeki Etkileri: Sistematik Bir Derleme *(The Effects of Pilates Exercises on Stress and Psychological Well-being in University Students)*	Assist. Prof. Dr. Muhsin Duran, Undergraduate Berfin Savuk*, Other Nihan Su, Dr. Hakan Kırkbir, Assoc. Prof. Dr. Fatih Kırkbir

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • Oturum 1 • 09:00–10:00

Salon 2

Spor Psikolojisi / Hareket ve Antrenman

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Zarife Taştan	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Sporcularda Pozitif Benlik Algısı ile Sosyal Görünüş Kaygısı Arasındaki İlişkide Sosyal Medya Kullanımının Aracı Rolü *(The Mediating Role of Social Media Use in the Relationship Between Positive Self-Perception and Social Appearance Anxiety Among Athletes)*	Assoc. Prof. Dr. Sermin Ağralı Ermiş, PhD Student Berkay Balkış*, Other Ayşegül Gökmen, Dr. Ebru Dereceli
2. Tenis Sporunun Temelinde Yatan Sistemler *(Tennis: The Underlying Systems of the Sport)*	PhD Student Yusuf Sezgin*, Prof. Dr. Hacı Bayram Temür
3. Futbol Antrenmanlarinin Kemik Mineral Yoğunluğuna Etkisinin Belirlenmesi: Bölgesel Ve Tüm Vücut Düzeyinde Bir Analiz *(Determination of the Effect of Football Training on Bone Mineral Density: An Analysis at Regional and Whole-Body Levels)*	PhD Student Yusuf Sezgin*
4. Dijital Okuryazarlık ve Akademik Yazma Öz-Yeterliği: Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencileri Üzerine Bir İnceleme *(Digital Literacy and Academic Writing Self-Efficacy: An Investigation of Faculty of Sport Sciences Students)*	Doktora öğrencisi Kardelen Günay Çelik*, Dr. Ebru Güzel Kuyucu, Doç. Dr. Samet Zengin
5. Yaşlılarda Kültürel Katılım, Fiziksel Aktivite ve Psikolojik İyi Oluş: Erzincan Örneği *(Cultural Participation, Physical Activity, and Psychological Well-being Among the Elderly: The Case of Erzincan)*	Assoc. Prof. Dr. İbrahim Akkaş*

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • Oturum 2 • 10:00–11:00

Salon 1

Rekreasyon / Spor Psikolojisi / Spor Sosyolojisi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Özgür Özdemir	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Rekreasyonel Fiziksel Aktivite Bağlamında Ebeveyn ve Aile İyi Oluşu: Özel Gereksinimli Çocukların Ebeveynlerinde Psikolojik Esneklik, İlişki Kalitesi ve Aile Yaşam Kalitesi *(Parental and Family Well-Being in the Context of Recreational Physical Activity: Psychological Flexibility, Relationship Quality, and Family Quality of Life Among Parents of Children With Special Needs)*	Assist. Prof. Dr. Murat Uygurtaş*, Assist. Prof. Dr. Nurettin Göksu Çini, Prof. Dr. Fatih Yaşartürk
2. Futbolcuların Antrenman Sonrası Toparlanma Süreçlerinde Zihinsel Odaklanma ile Akılcı ve Sezgisel Karar Verme Stratejilerinin Değerlendirilmesi *(Evaluation of Mental Focus and Rational and Intuitive Decision-Making Strategies in the Post-Training Recovery Processes of Football Players)*	Prof. Dr. Fatih Murathan*, MSc Student Dilay Dalga, Assist. Prof. Dr. Sermet Toktaş, MSc Student Mehmet Zeki Salduz
3. Karar Verme Stilleri, Beş Faktör Kişilik Özellikleri ve Bilişsel Esneklik Arasındaki İlişki *(The Relationship Between Decision-Making Styles, Big Five Personality Traits, and Cognitive Flexibility)*	PhD Student Furkan Direk*, Assoc. Prof. Dr. Zarife Taştan, Prof. Dr. Ayşe Türksoy Işım
4. Spor Okullarına Katılan Çocuklarda Spora Katılım Güdüsü ve Mental İyi Oluş *(Sport Participation Motives and Mental Well-Being among Children Attending Sports Schools)*	Assist. Prof. Dr. Nurettin Göksu Çini*, Assist. Prof. Dr. Murat Uygurtaş, Dr. Ebru Güzel Kuyucu
5. Taekwondo Sporcularına Uygulanan Farklı Koşullandırma Aktivitelerinin Tekme Gücüne Etkisi: Pilot Bir Çalışma *(The Effect of Different Conditioning Activities on Kick Power in Taekwondo Athletes: A Pilot Study)*	Assist. Prof. Dr. Betül Canbolat Güder, MSc Student Ece Gizem Yalçin, MSc Student Burak Erdoğan, Assoc. Prof. Dr. Kadir Keskin*

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • Oturum 2 • 10:00–11:00

Salon 2

Spor Psikolojisi / Spor Sosyolojisi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Mustafa Baş	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Egzersiz Bağımlılığı ve Yaşam Doyumu: Üniversite Öğrencileri Üzerine İlişkisel Bir Araştırma *(Exercise Addiction And Life Satisfaction: A Correlational Study Among University Students)*	MSc Student İrem Şimşek, PhD Student Aykut Karadağ*, Assoc. Prof. Dr. Ömer Faruk Tutar, Assoc. Prof. Dr. İlimdar Yalçın
2. Spor Bilimleri Öğrencilerinde Sportmenlik ve Motivasyon: İlişkisel Bir Araştırma *(Sportsmanship And Motivation Among Sports Sciences Students: A Correlational Study)*	PhD Student Aykut Karadağ*, MSc Student İrem Şimşek, Prof. Dr. Eyyup Yıldırım, Assoc. Prof. Dr. Ömer Faruk Tutar
3. Spor ve Egzersiz Bağlamında Bilişsel Füzyon/Defüzyon: Bibliyometrik Analiz *(Cognitive Fusion/Defusion in the Context of Sport and Exercise: A Bibliometric Analysis)*	PhD Student Esilay Kılıç*, Assoc. Prof. Dr. Zarife Taştan, Assist. Prof. Dr. Ozlem Ekizoglu
4. Spor Bilimleri Öğrencilerinin Voleybola ve Fair Play'e Yönelik Tutumları: Sistematik Bir Derleme *(Attitudes of Sports Science Students Towards Volleyball and Fair Play: A Systematic Review)*	Assist. Prof. Dr. Muhsin Duran, Undergraduate Berfin Akbulut*, Undergraduate Sami Yusuf Eralp, Dr. Ömer Özbey, Dr. Hakan Kırkbir, Assoc. Prof. Dr. Fatih Kırkbir
5. Sporda Şiddet Olgusunun Çoklu Paydaş Perspektifinden İncelenmesi: Bir Temellendirilmiş Kuram Yaklaşımı *(An Examination of the Phenomenon of Violence in Sports from a Multi-Stakeholder Perspective: A Grounded Theory Approach)*	Assist. Prof. Dr. Hasan Buğra Ekinci*, Assist. Prof. Dr. Ahmet Yavuz Mallı, Prof. Dr. Yasemin Çakmak Yıldızhan

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • Oturum 3 • 11:00–12:00

Salon 1

Spor Psikolojisi / Sporda Toplumsal Cinsiyet

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Ünsal Altınışık	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Elit Karate Sporcularında Tek Bir "Optimal Kaygı Düzeyi" Var mı? Yarışma Öncesi Psikolojik Profiller ve Disipline Özgü Müsabaka Sonuçlarının Dört Aylık Prospektif İzlemi: Bir Vaka Serisi *(Is There a Single "Optimal Anxiety Level" in Elite Karate Athletes? A Four-Month Prospective Case Series of Pre-Competition Psychological Profiles and Discipline-Specific Competition Outcomes)*	MSc Student Maide Elif Alpay*
2. Adölesan Dönemdeki Sporcu Öğrencilerin Zihinsel Antrenman Becerileri ve Dijital Oyun Oynama Durumları: İlişkisel Tarama Modelinde Bir Araştırma *(Mental Training Skills and Digital Gaming Habits of Adolescent Student-Athletes: A Study Using a Relational Survey Model)*	Dr. Metin Yılmaz*, Assoc. Prof. Dr. Ramazan Erdoğan, Dr. Gönül Rezan Tizar, PhD Student Helin Olcay Yildirak, PhD Student Emrullah Yılmaz
3. Müsabaka Esnasında Wushu Sporcularının Yararlanma Kaygısının Psikolojik Etkilerinin Belirlenmesi *(Determination of the Psychological Effects of Injury Anxiety in Wushu Athletes During Competition)*	Dr. Metin Yılmaz*, Assoc. Prof. Dr. Ramazan Erdoğan, PhD Student Abdurrahman Karadağli, PhD Student Helin Olcay Yildirak
4. Adduktor Kas Strain Yaralanmaları Sonrası Spora Dönüş İçin Yapay Zekâ Araçlarının Karşılaştırmalı Değerlendirilmesi *(A Comparative Evaluation of Artificial Intelligence Tools for Return to Sport Following Adductor strain injuries)*	Assist. Prof. Dr. Ali Zorlular*
5. Üniversite Öğrencilerinde Cinsiyete Göre Fiziksel Aktiviteye Katılımda Algılanan Engellerin İncelenmesi *(Examination of Perceived Barriers to Physical Activity Participation Among University Students by Gender)*	Undergraduate Kübra Nazlıcan Kemik, Asst. Prof. Dr. Rabia Zorlular*

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • Oturum 3 • 11:00–12:00

Salon 2

Spor Psikolojisi

BİLDİRİ BAŞLIĞI	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
Oturum Başkanı: Dr. Serkan Kabak	
1. Üniversite Öğrencilerinin Sporda Psikolojik İyi Oluş Ve Yapay Zekâya Bağimlilik Düzeylerinin Farkli Akademik Alanlara Göre İncelenmesi *(Examining University Students' Psychological Well-Being In Sport And Artificial Intelligence Addiction Across Different Academic Fields)*	Master's Student Mustafa Kemal Deniz*, Assoc. Prof. Dr. Veysel Albayrak, Assoc. Prof. Dr. Ömer Faruk Tutar, Dr. Mesut Bulut
2. Voleybolcularda Sosyal Görünüş Kaygisi Ve Spor Güdülenmesi Arasindaki İlişki: Sosyal Görünüş Kaygisinin Yordayici Rolü *(The Relationship Between Social Appearance Anxiety And Sport Motivation In Volleyball Players: The Predictive Role Of Social Appearance Anxiety)*	Master's Student Mustafa Kemal Deniz*, Assoc. Prof. Dr. Veysel Albayrak, Assoc. Prof. Dr. Ömer Faruk Tutar, Dr. Mesut Bulut
3. Egzersiz Öz-Etkililiğin Sporda Psikolojik İhtiyaç Durumları Düzeyine Etkisi *(The Effect Of Exercise Self-Efficacy On Psychological Need States In Sport)*	MSc Student Yunus Emre Tan*, Assist. Prof. Dr. Furkan Karahüseyinoğlu, Assoc. Prof. Dr. Ömer Faruk Tutar, PhD Student Adem Gün
4. 15-18 Yaş Araliğindaki Sporcularin Kişilik Özellikleri Ve Spor Karakterlerinin Karşilaştirilmasi *(Comparison Of Personality Traits And Sports Character Of Athletes Aged 15-18)*	Master's Student Seren Yaralı*, MSc Student Azra Güner, MSc Student Ahsen Sena Yurtoğlu, Prof. Dr. Okan Burcak Çelik, Prof. Dr. Ebru Olcay Karabulut
5. Voleybol Öğretiminde Jigsaw Tekniğine Dayalı İşbirlikli Öğrenme Modelinin Sporcuların Öz Yeterlik ve Bilişsel Alan Bilgisine Etkisi *(The Effect of the Jigsaw-Based Cooperative Learning Model on Athletes' Self-Efficacy and Cognitive Domain Knowledge in Volleyball Teaching)*	MSc Student Şimal Melisa Uygun*, Assoc. Prof. Dr. Zarife Taştan, Assoc. Prof. Dr. Abdullah Demirli, Prof. Dr. Ayşe Türksoy Işım

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Davetli Konuşmacı Oturumu (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • 13:00–14:00

Salon 1

Özel Oturum

DAVETLİ KONUŞMACILAR	MODERATÖR
Davetli Konuşmacı: Dr. Peter BARENDSE *(Sport for all: Connecting on all levels)*	**Dr. İrfan KURUDİREK**
Davetli Konuşmacı: Dr. Imane El FILALI *(Who makes sport for all possible? The often overlooked role of volunteers)*	

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • Oturum 4 • 14:00–15:00

Salon 1

Spor Yönetimi / Herkes İçin Rekreasyon ve Spor

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Mustafa Barış Somoğlu	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Kariyer Yapilandirma Kurami Çerçevesinde Okul Müdürlerinin Kariyer Uyumluluğu Üzerine Kavramsal Bir Çözümleme *(A Conceptual Analysis of School Principals' Career Adaptability Within the Framework of Career Construction Theory)*	MSc Student Elif Demir*, Prof. Dr. Ferudun Sezgin
2. Boş Zaman Aktivitesi Olarak Bisiklet Sürmenin Fizyolojik Stres Yükü: Rekreasyonel Sporcu ve Sedanterlerde HPA Ekseni ile HRV Dinamiklerinin Karşılaştırılması *(Leisure-Time Cycling As A Physiological Stressor: Comparing HPA Axis and HRV Dynamics Between Recreational Athletes and Sedentary Individuals)*	Assist. Prof. Dr. Alican Bayram, Assist. Prof. Dr. Tuğçe Tutar, PhD Student Enis Şahin*, Assoc. Prof. Dr. İlimdar Yalçın, MSc Student Dindar Şedal, Undergraduate Ahmet Öndil, Assist. Prof. Dr. Faruk Dişli, Prof. Dr. Sedat Yıldız
3. Sanal Gerçeklikte Duyusal Deneyimin Beş Boyutu: Metaleisure Perspektifinden Kavramsal Bir İnceleme *(Five Dimensions of Sensory Experience in Virtual Reality: A Conceptual Review from a Metaleisure Perspective)*	PhD Student Enis Şahin*, Assist. Prof. Dr. Alican Bayram
4. Spor Merkezlerine Devam Eden Bireylerin Egzersiz Bağimliliği Durumlari İle Yeme Davranişi Özellikleri Arasindaki İlişkinin Değerlendirilmesi *(Evaluation of the Relationship Between Exercise Addiction Levels and Eating Behavior Characteristics of Individuals Attending Sports Centers)*	Prof. Dr. Fatih Murathan*, Assoc. Prof. Dr. Gamze Murathan, MSc Student Dilay Dalga
5. Fiziksel Aktivitenin Egzersiz Motivasyonu Üzerindeki Etkisi *(The Effect Of Physical Activity On Exercise Motivation)*	MSc Student Yunus Emre Tan*, Assist. Prof. Dr. Furkan Karahüseyinoğlu, Assoc. Prof. Dr. Ömer Faruk Tutar, PhD Student Aykut Karadağ

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • Oturum 4 • 14:00–15:00

Salon 2

Spor Yönetimi / Herkes İçin Rekreasyon ve Spor / Spor Yaralanmaları ve İyileşme

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Gürhan Bebek	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Uluslararası Spor Bağlamlarında Yabancı Dilde Konuşma İstekliliği Üzerine Kavramsal Bir İnceleme *(A Conceptual Review of Willingness to Communicate in Foreign Language in International Sports Contexts)*	Dr. Yıldıray Kurnaz*
2. Türkiye'de Spor Bilimleri Fakültesi/BESYO Öğrencilerinin Çocukluk Çağı Fiziksel İstismar Deneyimlerinin Yaygınlığı ve Bağlamsal Özellikleri: Retrospektif Bir Araştırma *(Prevalence and Contextual Characteristics of Childhood Physical Abuse Experiences Among Faculty of Sport Sciences and School of Physical Education and Sports Students in Türkiye: A Retrospective Study)*	Other Fatıma Betül Yaman*, Assoc. Prof. Dr. Özgün Parasız
3. Uluslararası Literatürde Ekstrem Sporlar Çalışmalarının Bibliyometrik Analizi *(Bibliometric Analysis of Extreme Sports Studies in the International Literature)*	Dr. Gökhan Dokuzoğlu*, Assoc. Prof. Dr. Ali Çevik, Assoc. Prof. Dr. Hasan Güler, Prof. Dr. Murat Özmaden, Murat Tunçbilek
4. Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Dijital Okuryazarlik Düzeyleri İle Sosyal Medya Bağimliliği Arasindaki İlişkinin İncelenmesi *(Examining The Relationship Between Digital Literacy Levels And Social Media Addiction Among Students Of The Faculty Of Sports Sciences)*	Yüksek lisans öğrencisi Simge Sinem Yerlikaya* Doç. Dr. Fatih Mehmet Uğurlu Prof. Dr. Eyyup Yıldırım Doç. Dr. Ömer Faruk Tutar
5. Ön Çapraz Bağ Yaralanmalarının Önlenmesinde Nöromusküler Kontrol: Bir Derleme *(Neuromuscular Control in the Prevention of Anterior Cruciate Ligament Injuries: A Review)*	PhD Student Havva Ezgi Albayrak*, Undergraduate Nisa Bayramoğlu

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • Oturum 5 • 15:00–16:00

Salon 1

Spor Yönetimi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Ebru Güzel Kuyucu	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Spor Pazarlamasında Kişilik Özelliklerinin Duygusal Bağlılık ve Marka Sadakati Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi *(An Investigation into the Effects of Personality Traits on Emotional Attachment and Brand Loyalty in Sports Marketing)*	MSc Student Hakan Güler*
2. Duyguların Gölgesinde Karar Vermek: Spor Tüketicilerinin Dürtüsel Satın Alma Niyetlerinin İncelenmesi *(Making Decisions in the Shadow of Emotions: An Examination of Sports Consumers' Impulsive Purchase Intentions)*	MSc Student Hakan Güler*
3. Taraftar Gözüyle Kulüp İmajı ve Taraftarlık Profillerinin İncelenmesi *(An Examination of Club Image and Fan Profiles from the Fans' Perspective)*	Other Mehmet Murat İpekçi*, Other Furkan Çil
4. Dijital Çağda Sporda Çocuk Koruma: Riskler, Politikalar Ve Hukuki Düzenlemeler Üzerine Bir Değerlendirme *(Child Safeguarding In Sport In The Digital Age: An Evaluation Of Risks, Policies, And Legal Regulations)*	PhD Student Meltem Tarım Karakuzu*, Prof. Dr. Hasan Şahan
5. Sporcuların Duygu Düzenleme Güçlükleri İle Spora Yönelik Tutumları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Examining The Relationship Between Athletes' Difficulties In Emotion Regulation And Their Attitudes Toward Sports)*	MSc Student Simge Sinem Yerlikaya*, Assoc. Prof. Dr. Fatih Mehmet Uğurlu, Assoc. Prof. Dr. Ömer Faruk Tutar, Prof. Dr. Eyyup Yıldırım

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • Oturum 5 • 15:00–16:00

Salon 2

Spor Yönetimi / Spor ve Teknoloji / Spor Alanında Kadınlar

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Zafer Gayretli	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Spor Yönetimi Alanında Kültürlerarası İletişimsel Yeterlilik ve Yabancı Dil Yeterliliği Üzerine Bir Değerlendirme *(An Evaluation of Intercultural Communicative Competence and Foreign Language Proficiency in the Field of Sports Management)*	Dr. Yıldıray Kurnaz*
2. Sedanter Kadınlarda Dans Temelli ve Hibrit Egzersiz Modellerinin Vücut Kompozisyonu ve Viseral Yağ Alanı Üzerindeki Etkileri *(Effects of Dance-Based and Hybrid Exercise Modalities on Body Composition and Visceral Fat Area in Sedentary Women)*	Assist. Prof. Dr. Ceren Ağaoğlu Topçu*
3. Spor Ortamında Liderlik İle İletişim Arasındaki İlişkinin Meta-Analiz Yöntemiyle İncelenmesi *(An Examination of the Relationship Between Leadership and Communication in Sport Settings Through Meta-Analysis)*	PhD Student Semra Nur Destici*, Prof. Dr. Kadir Yıldız
4. Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Motivasyonel Kararlılık Düzeylerinin Akademik Mükemmeliyetçilik Üzerindeki Etkisi *(The Effect Of Motivational Persistence On Academic Perfectionism Among Students Of The Faculty Of Sports Sciences)*	MSc Student Berivan Söner*, Prof. Dr. Eyyup Yıldırım, Assoc. Prof. Dr. Ömer Faruk Tutar, Assoc. Prof. Dr. Gamze Murathan
5. Kulacıyla Tarih Yazan Kadın: Nesrin Olgun Arslan'ın İlham Veren Hikâyesi *(The Woman Who Made History with Her Strokes: The Inspiring Story of Nesrin Olgun Arslan)*	Assoc. Prof. Dr. İrem Kavasoğlu*, Undergraduate Gamze Tekin, Undergraduate Kardelen Kemaneci, Undergraduate Doğa Cömertpay

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

PANEL (Yüz yüze)

Gün 2 — 23 Ekim 2026 • 16:00–16:45

Salon 1

PANEL	
Panelist: Dr. Orkun GÜL *(Spor sakatlıkları sonrası fizyoterapi süreci ve spora dönüş)*	

AÇILIŞ TÖRENİ

23 EKİM 2026	SAYGI DURUŞU
SAAT 17.00-18.00	İSTİKLAL MARŞI
	AÇILIŞ KONUŞMALARI
	10. Uluslararası Akademik Spor Araştırmaları Kongre Başkanı Prof. Dr. Ersan TOLUKAN
	Akademik Spor Araştırmaları Derneği Başkanı Prof. Dr. Akın ÇELİK
	Uluslararası Bilim, Kültür ve Spor Derneği Başkanı Prof. Dr. Taner BOZKUŞ
	Spor Bilimleri Derneği Başkan V. Doç. Dr. Özgün PARASIZ
	Antalya Gençlik ve Spor İl Müdürü Yavuz GÜRHAN
	Türkiye Hentbol Federasyon Başkanı Mesut ÇEBİ
	Herkes İçin Spor Federasyonu Başkanı Kerim ÇOMOĞLU
	PLAKET TÖRENİ
	KAPANIŞ

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • Oturum 1 • 09:00–10:00

Salon 1

Nitelikli Beden Eğitimi / Egzersiz Fizyolojisi / Herkes İçin Rekreasyon ve Spor

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Özkan Işık	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Felsefeden Uygulamaya Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli: Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüş ve Deneyimleri *(From Philosophy to Practice: The 'Türkiye Century' Education Model: Physical Education Teachers' Perspectives and Experiences)*	Assoc. Prof. Dr. Melek Kurşunel, Undergraduate Zehra Keser*
2. Egzersiz ve Demir Bağımlı Hücre Ölümü (Ferroptoz) İlişkisi *(The Relationship Between Exercise and Iron-Dependent Cell Death (Ferroptosis))*	PhD Student Meva Ceren Orgun*, Dr. Fidan Çınar
3. Spor Yöneticiliği Öğrencilerinin Akademik Erteleme ve Zaman Yönetimine Becerileri *(Sports Management Students' Academic Deferral and Time Management Skills)*	Dr. Filiz Küçükalpelli*, Dr. İsmail Varol, Dr. Süha Karaca, Dr. Birol Güner
4. İnsan İskelet Kasında Antrenman Yoğunluğu ile MCT1 ve MCT4 Protein Düzeyleri Arasındaki İlişki: Geleneksel Bir Derleme *(The Relationship Between Training Intensity and MCT1 and MCT4 Protein Levels in Human Skeletal Muscle: A Narrative Review)*	PhD Student Özcan Bülbül*, Assoc. Prof. Dr. Yavuz Yasul, Prof. Dr. Taner Akbulut
5. İnsan İskelet Kasında DNA Metilasyonu ile Egzersiz Adaptasyonu ve Sportif Performans Arasındaki İlişki: Geleneksel Bir Derleme *(The Relationship Between DNA Methylation in Human Skeletal Muscle, Exercise Adaptation, and Sports Performance: A Narrative Review)*	PhD Student Özcan Bülbül*, Assoc. Prof. Dr. Yavuz Yasul, Prof. Dr. Taner Akbulut

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • Oturum 1 • 09:00–10:00

Salon 2

Spor Sosyolojisi / Spor ve Teknoloji / Kalkınma ve Sürdürülebilirlik için Spor

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Ahmet Yılmaz Albayrak	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Büyüyen Bir Araştırma Alanı Olarak Sporda Çocuk Koruma: Bibliyometrik Bir Analiz (1986–2025) *(Safeguarding Children in Sport as an Emerging Research Field: A Bibliometric Analysis (1986–2025))*	Prof. Dr. Ayşe Türksoy Işım, PhD Student Sena Koca*, Other Gülhan Gündüz
2. Spor Bilimlerinde Dijitalleşme: Biyomekanik Dijital Kimlik *(Digitalization in Sports Sciences: Biomechanical Digital Identity)*	PhD Student Sude Taşdöner*
3. Sportif Miras: Bourdieu Temelli Kavramsal Bir İnceleme *(Sporting Inheritance: A Bourdieu-Based Conceptual Examination)*	MSc Student Tayyip Aksu*, Assoc. Prof. Dr. Özgün Parasız
4. Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programının Spor Açısından İncelenmesi *(Examination of the Presidential Annual Program from Sports Perspective)*	Assist. Prof. Dr. Faik Orhun Tapşın*
5. Üniversite Öğrencilerinde Spor Yapma Alışkanlıklarının Adil Dünya İnancı Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi *(An Examination of the Effect of Sports Participation Habits on Belief in a Just World Among University Students)*	MSc Student İlayda Nural Aksoy*, Assoc. Prof. Dr. Özgün Parasız

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Davetli Konuşmacı Oturumu (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • 10:00–11:00

Salon 1

Özel Oturum

DAVETLİ KONUŞMACILAR	MODERATÖR
Davetli Konuşmacı: Gençay GÜNDOĞDU *(Grassroots'tan altyapıya: Türkiye'de hentbolun yaygınlaştırılması ve gelişim süreci)*	**Dr. Serdar ELER**
Davetli Konuşmacı: Av. Barış ORHONLU *(Ulusal iş birliği modeli: Gençlik ve spor bakanlığı antrenörleri ile yürütülen gelişim çalışmaları)*	
Davetli Konuşmacı: Dr. Yücel MAKARACI *(Nextgen: Avrupa iş birliği ile yeni nesil hentbol gelişim modeli)*	

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Davetli Konuşmacı Oturumu (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • 11:00–12:00

Salon 1

Özel Oturum

DAVETLİ KONUŞMACILAR	MODERATÖR
Davetli Konuşmacı: Kerim ÇOMOĞLU *(Spor ve iletişim)*	**Dr. Serdar ELER**
Davetli Konuşmacı: Av. Kazım Mert AÇIKGÖZ *(Türk sporunda dopingle mücadele sistemi ve güncel yaklaşımlar)*	
Davetli Konuşmacı: Emre ŞAHİN *(7405 sayılı spor kulüpleri ve federeasyonları kanunlarına göre Türk sporunun yeni yönetim modeli: Kulüpler ve federasyonlar)*	
Davetli Konuşmacı: Volkan Burak MUMCU *(Sürdürülebilir kalkınma ve küresel trendler ışığında spor turizminin geleceği)*	

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • Oturum 2 • 13:00–14:00

Salon 1

Spor Yönetimi / Spor Sosyolojisi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Oğuz Kaan Esentürk	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Mega Spor Etkinliklerin Toplumsal Yansimalari Olimpiyatlar Ve Dünya Kupalari *(Social Impacts Of Mega Sporting Events Olympic Games And World Cups)*	MSc Student İrem Yarımer*, Prof. Dr. Aynur Yılmaz
2. Spor Bilimleri Araştırmalarında Karma Yöntem: Verilerin Analizi ve Birleştirilmesi *(Mixed Methods in Sports Science Research: Data Analysis and Synthesis)*	Prof. Dr. Mustafa Ürey, Prof. Dr. Taner Altun*
3. Fitness Tesislerinde Yaralanma Risklerinin Eğitmen Perspektifinden İncelenmesi *(Investigation of Injury Risks in Fitness Facilities from Trainers' Perspectives)*	Assoc. Prof. Dr. Ali Eraslan, Undergraduate Yiğit Civelek*
4. Spor Federasyonlarinin Özerkliği ve Anayasal Sinirlari *(Autonomy Of Sports Federations And Constitutional Limits)*	Assist. Prof. Dr. Merve Ünal Açıkgöz*
5. Futbolda Tüketici Davranışı Hedonik Koşu Bandında Taraftar: "Bir Şampiyonluk Yetmez" *(Consumer Behavior in Football: The Fan on the Hedonic Treadmill: "One Championship Isn't Enough")*	Assoc. Prof. Dr. Zühal Yurtsızoğlu*, Dr. Oğuzhan Gül

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • Oturum 2 • 13:00–14:00

Salon 2

Sporcu Beslenmesi ve Sağlık / Spor Yaralanmaları ve İyileşme / Spor Psikolojisi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Ayça Genç	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. GLP-1 Reseptör Agonistleri ve Egzersiz: Metabolik Kontrolde Entegre Yaklaşımlar *(GLP-1 Receptor Agonists and Exercise: Integrated Approaches to Metabolic Control)*	Assist. Prof. Dr. Büşra Çetin*
2. Yerel Gastronomik Ürünlerin Spor Pazarlamasinda Alternatif Ürün Potansiyeli: Gümüşhane Dut Pestili Ve Köme Örneği *(The Potential Of Local Gastronomic Products As Alternative Products In Sports Marketing: The Case Of Gümüşhane Mulberry Pestil And Köme)*	Prof. Dr. Salih Yildiz, Assoc. Prof. Dr. Osman Kusan, Assoc. Prof. Dr. Efecan Tezcan, PhD Student Mustafa Aydin*, Assoc. Prof. Dr. Mehmet Onur Sever
3. Pilates Egzersizi Yapan Bireylerin Pilatese Yönelik Metaforik Algıları *(Metaphorical Perceptions of Individuals Who Practice Pilates Toward Pilates)*	MSc Student Büşra Murat*, MSc Student Tayyip Aksu, Assoc. Prof. Dr. Özgün Parasız
4. Sporun Endüstrileşmesi Bağlamında Reklamcılığın Yeni Oyun Alanı: 2026 FIFA Dünya Kupası'ndaki Yeni Reklam Uygulamalarının Çoklu Vaka Analizi *(Advertising's New Playing Field in the Context of the Industrialization of Sports: A Multiple Case Study of Emerging Advertising Practices at the 2026 FIFA World Cup)*	Assoc. Prof. Dr. Aytaç Burak Dereli*
5. Ramazan Orucu Tutan Ve Tutmayan Sedanter Erkeklerin Vücut Profili Ve Atletik Performanslarinin Karşilaştirilmasi *(Comparison Of Body Profiles And Athletic Performances Of Sedentary Men Who Observe And Do Not Observe The Ramadan Fast)*	Assoc. Prof. Dr. Sibel Tetik*, Assist. Prof. Dr. Ozlem Ekizoglu, Assist. Prof. Dr. Fatma Akkaş

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Davetli Konuşmacı Oturumu (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • 14:00–15:00

Salon 1

Özel Oturum

DAVETLİ KONUŞMACI	MODERATÖR
Davetli Konuşmacı: Dr. İrem KAVASOĞLU *(İlkler, izler ve ilham: Cumguriyetin asırlık mirasında kadın sporcular)*	**Dr. Selahattin AKPINAR**
Davetli Konuşmacı: Dr. M. Kayıhan ERBAŞ *(Spor bilimlerinde yeni nesil yetkinlikler: Eğitim, teknoloji ve sağlığın kesişiminde geleceğe hazırlanmak)*	

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • Oturum 3 • 15:00–16:00

Salon 1

Beden Eğitimi ve Oyun / Spor ve Teknoloji / Egzersiz Fizyolojisi / Kapsayıcı Beden Eğitimi / Spor Alanında Kadınlar

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Hande Baba Kaya	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Kadın Sporcuların Yapay Zeka Çevirilerinde Temsili: İngilizce–Türkçe Spor Haberleri Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme *(The Representation of Female Athletes in Translations by LLMs: A Comparative Study of English-to-Turkish Sports News Translation)*	Dr. Emrullah Ay*
2. Türkçe Spor Bilimleri Literatüründe Terim Çeşitliliği: Yayınlara Erişim ve Kavramsal Tutarlılık Üzerine Bir Vaka İncelemesi *(Terminological Diversity in the Turkish Sports Science Literature: A Case Study on Access to Publications and Conceptual Consistency)*	Dr. Emrullah Ay*
3. Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmenliği Öğrencilerinin Takım İçi İletişim Ve Fair Play Tutumlarının Geliştirilmesinde Yaratıcı Drama *(Creative Drama In Developing Team Communication And Fair Play Attitudes Among Students In Physical Education And Sports Teaching Programs)*	Other Ismail Eraslan*
4. Pickleball Eğitim Ve Tanitiminda Yönlendirilmiş Buluşlarin Kullanimi *(The Use Of Guided Inventions In Pickleball Education And Promotion)*	Assoc. Prof. Dr. Eda Adatepe, Prof. Dr. Murat Kul, Assist. Prof. Dr. Hüsniye Çelik, Assoc. Prof. Dr. Emre Boz*
5. Üniversite Öğrencilerinin Yapay Zekaya Yönelik Tutumları ile Fiziksel Aktivitelerden Keyif Alma Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Investigation of the Relationship Between University Students' Attitudes Toward Artificial Intelligence and Their Levels of Enjoyment of Physical Activities)*	Lisans öğrencisi Eminenur Kadiroğlu Dr. Gökhan Çakmak*

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • Oturum 3 • 15:00–16:00

Salon 2

Okullarda Beden Eğitimi / İlk ve Ortaöğretimde Beden Eğitimi / Beden Eğitimi Öğretmeni Eğitimi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Aygül Çağlayan Tunç	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Physical Education Teacher Training In Romania – Goals And Tools Linked To Physical Literacy	Prof. Dr. Laurentiu-Gabriel Talaghir*, Dr. Bogdan Sorin Olaru
2. İlkokul Çocuklarının Spor ve Egzersiz Alışkanlıklarında Ebeveyn Rolü: Nitel Bir Araştırma *(The Role of Parents in Primary School Children's Sports and Exercise Habits: A Qualitative Study)*	Master's Student İrem Genç*, Prof. Dr. Taner Altun
3. Gün İçine Dağıtılmış Kısa Süreli Egzersizlerin Glukoz ve Lipid Metabolizması Üzerindeki Etkileri *(Effects of Short Bouts of Exercise Distributed Throughout the Day on Glucose and Lipid Metabolism)*	Assist. Prof. Dr. Ercan Doğan*
4. 14–16 Yaş Grubu Ergenlerde Sekiz Haftalık Temel Yüzme Eğitiminin Öz Değerlendirme Becerileri ve Benlik Saygısı Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi *(Investigation of the Effects of Eight-Week Basic Swimming Training on Self-Assessment Skills and Self-Esteem in Adolescents Aged 14–16 Years)*	Assoc. Prof. Dr. Mustafa Barış Somoğlu, Assist. Prof. Dr. Adem Altunbaş, MSc Student Ramazan ŞAHİN*, PhD Student Ali İhsan KAZAN

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • Oturum 4 • 16:00–17:00

Salon 1

Fiziksel Okuryazarlık / Nitelikli Beden Eğitimi / Spor Psikolojisi / Spor Yönetimi / Herkes İçin Rekreasyon ve Spor

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Ömer Zambak	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Elit Judocularda Müsabaka Esnasında Psikofizyolojik Yanıtlar: Psikolojik Tepkiler ve Kalp Atım Hızının İncelenmesi *(Psychophysiological Responses During Competition in Elite Judokas: An Examination of Psychological Responses and Heart Rate)*	Assoc. Prof. Dr. Melek Makaracı, MSc Student Yüksel Üner*, MSc Student İrem Ayşe Uyar, MSc Student Zehra Şanli
2. Spor Federasyonlarında Yapay Zekanın Benimsenmesi: Örgütsel Hazırlık, Kullanım Uygulamaları ve Yönetişim Sorunları *(Artificial Intelligence Adoption in Sports Federations: Organizational Readiness, Usage Practices, and Governance Challenges)*	PhD Student Emin Kerem Erkadam*, Prof. Dr. Serkan Kurtipek, Assist. Prof. Dr. İbrahim Fatih Yenel
3. Özyeterlik Algısı ve Boş Zaman Deneyimi: Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir İnceleme *(Self-Efficacy Perception and Leisure Experience: An Examination of University Students)*	PhD Student Emin Kerem Erkadam*, Undergraduate Ramazan Gültekin, PhD Student Ferhat Kılıçarslan, Assoc. Prof. Dr. Tebessüm Ayyıldız Durhan, Assoc. Prof. Dr. Kadir Keskin, Prof. Dr. Serkan Kurtipek
4. OSB Tanılı Çocukların Ebeveynlerinde Algılanan Damgalanma ile Aile Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkide Fiziksel Aktiviteye Yönelik Tutumun Aracı Rolü *(The Mediating Role of Attitudes Toward Physical Activity in the Relationship Between Perceived Stigma and Family Quality of Life Among Parents of Children Diagnosed with Autism Spectrum Disorder)*	Doç. Dr. Oğuz Kaan Esentürk*, Doç. Dr. Emrah Seçer, Doç. Dr. Cihan AYHAN, Doç. Dr. Yunus Emre YARAYAN, Prof. Dr. Ekrem Levent İlhan, Doç. Dr. Erkan YARIMKAYA

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • Oturum 4 • 16:00–17:00

Salon 2

Spor Psikolojisi / Hareket ve Antrenman

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Efecan Tezcan	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Mücadele Sporcularında Sosyal Medya Bağımlılığı ile Algılanan Sportif Performans Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Examining the Relationship Between Social Media Addiction and Perceived Sports Performance in Combat Sports Athletes)*	PhD Student Mustafa Burak Uyar*, Assist. Prof. Dr. Mustafa Soner Yüce, Prof. Dr. Kenan Koç
2. Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinde Sporcu Kimliği ile Benlik Saygısı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Investigation of the Relationship Between Athletic Identity and Self-Esteem Among Sports Sciences Faculty Students)*	PhD Student Mustafa Burak Uyar*, Assist. Prof. Dr. Mustafa Soner Yüce
3. Spor Bilimleri Fakültesi Akademisyenlerinin Engellilere Yönelik Tutumlarinin İncelenmesi *(An Investigation into the Attitudes of Faculty Members at the Faculty of Sports Sciences Towards Individuals with Disabilities)*	MSc Student Yusuf Tekin, Prof. Dr. Ekrem Levent İlhan, Dr. Onur Akyüz*, Assoc. Prof. Dr. Ferhat Çifci
4. Spora Katılan Çocuğun Arkasında Aktif Bir Ebeveyn mi Var? Ebeveynlerin Spora Katılım Düzeylerinin İncelenmesi *(Are there active parents behind children who participate in sports? An examination of parents' levels of participation in sports)*	Assist. Prof. Dr. Öznur Akpınar*, MSc Student Lokman Boduroğlu, MSc Student Fehmi Yeşildağlar, MSc Student Serhat Yaşarsoy
5. Sedanter Kadınlarda Yüz Yüze ve Çevrim İçi Uygulanan Fonksiyonel Antrenmanın Denge, Esneklik ve Patlayıcı Kuvvet Performansına Etkilerinin İncelenmesi *(Investigation of The Effects of Face-To-Face and Online Functional Training on Balance, Flexibility, and Explosive Strength Performance in Sedentary Women)*	Asst. Prof. Dr. Adem Yapıcı, Other Deniz Berber*

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Sözlü Sunum (Yüz yüze)

Gün 3 — 24 Ekim 2026 • Oturum 5 • 17:00–18:00

Salon 1

Spor Psikolojisi / Hareket ve Antrenman

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Emrah Seçer	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Üniversite Öğrenci Toplulukları Yönergeleri: Sportif Faaliyetlere İlişkin Karşılaştırmalı Bir Doküman İncelemesi *(Guidelines for University Student Clubs: A Comparative Review of Documents Related to Sports Activities)*	MSc Student Özgür Demir*, Assoc. Prof. Özgün Parasız
2. Futbolcuların Karanlık Üçlü Kişilik Özellikleri ile Yıkıcı Liderlik Algısı Arasındaki İlişkide Narsisizmin Aracı Rolünün İncelenmesi *(Examining the Mediating Role of Narcissism in the Relationship Between Dark Triad Personality Traits and Perceived Destructive Leadership Among Football Players)*	MSc Student Sude Alcan*, Assoc. Prof. Dr. Sermin Ağralı Ermiş
3. Ayakta Uygulanan Yoga Asanalarının Alt Ekstremite Üzerindeki Mekanik ve Nöromüsküler Talepleri: Biyomekanik Çalışmaların Karşılaştırmalı Derlemesi *(Mechanical and Neuromuscular Demands of Standing Yoga Asanas on the Lower Extremity: A Comparative Review of Biomechanical Studies)*	PhD Student Kübra Begüm Tangil*, PhD Student Rabia İlknur Erken

POSTER SUNUM

Oturum Başkanı: Dr. Samet ZENGİN

1. 2026 FIFA Dünya Kupası'nda Pres, Fiziksel Performans ve Hücum Sekanslarının Maç Sonucuyla İlişkisi *(The Relationship Between Pressing, Physical Performance, Attacking Sequences, and Match Outcome in the 2026 FIFA World Cup)*	Other Cüneyt Alibeyoğulları*

SÖZLÜ SUNUM (ONLINE)
22 EKİM 2026 / 10.00 – 13.00

Spor Psikolojisi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Samet ZENGİN	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Spor Bilimleri Öğrencilerinin Zihinsel Dayanıklılıklarının İncelenmesi *(Investigation of Mental Toughness Among Sport Sciences Students)*	PhD Student Atalay Kaya*, Assist. Prof. Dr. Emin Özdemir
2. Futbolcularda Algılanan Fiziksel ve Bilişsel Yorgunluk Düzeylerinin İncelenmesi *(Investigation of Perceived Physical and Cognitive Fatigue Levels in Football Players)*	Assist. Prof. Dr. Berzan Şimşek*, Assoc. Prof. Dr. Serdar Solmaz
3. Sporcu Öğrencilerin Geleneksel Sporlara Yönelik Tutum Düzeylerinin İncelenmesi *(An Examination of Student-Athletes' Attitudes Toward Traditional Sports)*	Assist. Prof. Dr. Berzan Şimşek*, Assoc. Prof. Dr. Serdar Solmaz
4. Down Sendromlu Çocuklarda Spora Katılımın Özgüven Gelişimine Etkisi: Aile Görüşlerine Dayalı Nitel Bir Araştırma *(The Effect of Physical Activity Participation on Self-Confidence Development in Individuals with Down Syndrome: A Qualitative Study)*	Master's Student Bilge Güngör*, Prof. Dr. Murat Kaldırımcı
5. Karatecilerin Sürekli Kaygı Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi *(Examination of Karate Athletes' Trait Anxiety Levels in Terms of Selected Variables)*	PhD Student Elif Şahin*, Prof. Dr. Gözde Algün Doğu
6. Spor Psikoloğunun Çalışmalarının Özellikleri *(Characteristics of the Sports Psychologist's Work)*	Prof. Dr. Elmar Hüseynov*
7. Sadece Kazanmak Mı, Doğru Oynamak Mı? 15-18 Yaş Alt Yapı Futbolcularının Sportmenlik ve Empati Deneyimlerinin Nitel İncelemesi *(Winning at All Costs or Playing the Right Way? A Qualitative Study of Sportsmanship and Empathy Experiences Among Youth Football Players Aged 15–18)*	MSc Student Erşah Küçük*
8. Üniversite Öğrencilerinde Fiziksel Aktivite, Oturma Süresi ve Depresyon-Anksiyete-Stres Belirtileri (DASS-21): Kesitsel Bir Çalışma Kısa Başlık: Öğrencilerde Fiziksel Aktivite ve Ruh Sağlığı *(Physical Activity, Sitting Time, and Depression-Anxiety-Stress Symptoms (DASS-21) in University Students: A Cross-Sectional Study Short Title: Physical Activity and Mental Health in Students)*	Assist. Prof. Dr. Murat Kasap, MSc Student Hanife Nur Depeli*, Undergraduate Songül Alsaç
9. Adölesan Dönemdeki Dövüş Sporcularının Akran Zorbalığı Eğilimleri İle Empati Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Investigation of The Relationship Between Peer Bullying Tendencies and Empathy Levels of Adolescent Combat Sports Athletes)*	Prof. Dr. Selami Yüksek, Assist. Prof. Dr. Burak Kural, PhD Student Hayrullah Alemdağ*
10. Duygusal Zeka ve Zihinsel Dayanıklılık: Bilinçli Farkındalık Açısından Üniversite Sporcu Öğrencilerde İnceleme	Prof. Dr. Bülent Okan Miçooğulları, Undergraduate

(Emotional Intelligence and Mental Toughness: An Investigation of University Student-Athletes in Terms of Mindfulness)	Ayşe Rana İpekliler*, Undergraduate Sude Naz Namal
11. Üniversite Öğrencilerinin Isınma Bilgi Düzeyleri ile Yaralanma Kaygı Durumları Arasındaki İlişkinin Egzersiz Yapma Durumuna Göre İncelenmesi *(An Investigation of the Relationship Between University Students' Warming-Up Knowledge Levels and Injury Anxiety States According to Their Exercise Status)*	Assoc. Prof. Dr. Ramazan Erdoğan, Dr. Metin Yılmaz, PhD Student Ahmethan Yıldırak*, Dr. Gönül Rezan Tizar
12. Soft Cup Tenis Turnuvasina Katilan Sporcularin Spora Yönelik Tutkunluk Düzeylerin İncelenmesi *(An Analysis of Sport-Related Passion Among Athletes Participating in the Soft Cup Tennis Tournament)*	Assist. Prof. Dr. Mihraç Köroğlu*, Assoc. Prof. Dr. Nuri Muhammet Çelik
13. Okulun Nabzı: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Fiziksel Aktiviteye Teşvik Uygulamaları *(The Pulse of the School: Physical Education and Sports Teachers' Practices for Promoting Physical Activity)*	Asst. Prof. Dr. Özgür Aktaş*
14. Sporda İmgeleme, Demografik ve Sportif Özellikler Kullanılarak Üniversite Öğrencilerinin Spor Müsabakası Ruminasyon Düzeylerinin Makine Öğrenmesi ile Tahmini *(Predicting University Students' Levels of Ruminations About Sports Competitions Using Machine Learning, Based on Mental Imagery, Demographic, and Athletic Characteristics)*	Assoc. Prof. Dr. Sıtkı Özbek, Dr. Merve Akkuş, Master's Student Meryem Uludağ*
15. Spor Örgütlerinde İzlenim Yönetimi: Kurumsal ve Bireysel Uygulamaları İlişkin Literatür Derlemesi *(Impression Management in Sports Organizations: A Literature Review of Organizational and Individual Practices)*	Doç. Dr. Nuh Osman Yıldız, Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Özsoy, Yüksek lisans öğrencisi Eren Koç, Yüksek lisans öğrencisi Emirhan Çakır*

SÖZLÜ SUNUM (ONLINE)
22 EKİM 2026 / 14.00 – 17.00
Spor Yönetimi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Emrah Seçer	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Spor Örgütlerinde Etik Liderlik Araştırmalarının Bibliyometrik Haritalaması: Scopus Tabanlı Bir Analiz *(Bibliometric Mapping of Ethical Leadership Research in Sport Organizations: A Scopus-Based Analysis)*	Assist. Prof. Dr. Güven Dere, Undergraduate Ümmügülsüm Pekal*
2. Taraftarların Futbol Kulüplerine Olan Güven Düzeyleri: Türkiye Süper Ligi Üzerine Bir Araştırma *(Fans' Levels of Trust in Football Clubs: A Study on the Turkish Super League)*	Assist. Prof. Dr. Emin Özdemir, PhD Student Atalay Kaya*

3. Esporda Yapay Zekâ Destekli Performans Analizi ve Antrenörlük: Uygulamalar, Sınırlılıklar ve Etik Sorunlar *(Artificial Intelligence-Assisted Performance Analysis and Coaching in Esports: Applications, Limitations, and Ethical Issues)*	MSc Student Berkan Arslan*, Assist. Prof. Dr. Muzaffer Emir Orak
4. Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinde Akademik Azim ve Sınav Kaygısı Arasındaki İlişki *(The Relationship Between Academic Perseverance and Test Anxiety Among Students in the Faculty of Sport Sciences)*	Dr. Oğulcan Güner, Undergraduate Zeynep Yıldırım*
5. Sporda Finansal Okuryazarlık Üzerine Literatür İncelenmesi *(A Literature Review on Financial Literacy in Sport)*	Prof. Dr. Mustafa Yaşar Şahin, MSc Student Fatma Nur Yılmaz*
6. Küresel Güçler ve Kadın Futbolu *(Global Powers and Women's Football)*	PhD Student Ferhat Demir*, PhD Student Ruşen İlbasan
7. Avrupa Kadın Futbolu Araştırması Almanya, Fransa ve İtalya Örneği *(Research on Women's Football in Europe: The Cases of Germany, France, and Italy)*	PhD Student Ruşen İlbasan, PhD Student Ferhat Demir*
8. Spor Yönetiminde Yapay Zeka: 2010–2026 Döneminin Bibliyometrik Analizi ve Bilim Haritalaması *(Artificial Intelligence in Sport Management: A Bibliometric Analysis and Science Mapping of the 2010–2026 Period)*	Dr. İbrahim Gümüşboğa*
9. Fitness Tesisleri Yöneticilerinin Toksik Liderlik Davranışları ile Çalışanların İşten Ayrılma Niyeti Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(The Relationship Between Fitness Facility Managers' Toxic Leadership Behaviors and Employees' Turnover Intention)*	Assoc. Prof. Dr. Ali Eraslan, MSc Student İlayda Demir*
10. Dünyada Padel Sporunun Gelişimi ve Türkiye'de Yaygınlaşma Süreci *(The Development of Padel Worldwide and Its Spread in Türkiye)*	PhD Student Batıkan Gülşen, Assist. Prof. Dr. Mehmet Bilgin Karademir*
11. Yengeç sepeti sendromu sosyal etki ve marka imajının tüketici karar verme tarzlarıyla ilişkisi Yüzme antrenörlüğü öğrencileri üzerine bir araştırma *(Associations of Crab Bucket Syndrome, Social Influence, and Brand Image with Consumer Decision-Making Styles: A Study of Swimming Coaching Students)*	Bilgehan Pepe, Dr. Sinan Demirci*, Dr. Oğuzhan Özsoy
12. Dijital Markalaşma Odağında Spor Kulüpleri ve Örgütlerinde Marka Oluşturma: Bibliyometrik Bir Analiz ve Gelecek Araştırma Gündemi *(Brand Building in Sports Clubs and Organizations with a Focus on Digital Branding a Bibliometric Analysis and Future Research Agenda)*	Dr. Sinan Demirci*, Bilgehan Pepe, Dr. Oğuzhan Özsoy
13. The Rise of Brazilian Jiu-Jitsu: From Local Practice to Global Sport and Culture	Dr. Hamed Golmohammadi*, Dr. Ali Mosayyebi
14. Exploring the Knowledge Structure of Wushu Studies: A Bibliometric Analysis of Scientific Production	Prof. Dr. Lianzhen Ma, Dr. Hamed Golmohammadi*

SÖZLÜ SUNUM (ONLINE)
23 EKİM 2026 / 10.00 – 13.00

Hareket Ve Antrenman / Herkes İçin Rekreasyon Ve Spor / Kapsayıcı Beden Eğitimi / Spor Yaralanmaları Ve İyileşme / Sporcu Beslenmesi Ve Sağlık / Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişimi / Spor Ve Teknoloji

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Ebru Güzel Kuyucu	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Sporcularda Kan Akışı Kısıtlı Direnç Antrenmanı ve Sportif Performans: Kuvvet ve Güç Üzerine Sistematik Derleme *(The Effect of Blood Flow Restriction Training on Muscle Strength and Power in Athletes: A Systematic Review)*	MSc Student Abdullah Özer*, Prof. Dr. Gökhan Deliceoğlu
2. Direnç ve Esneklik Antrenmanlarında Nefes Alma Paternlerinin Performans, Kardiyovasküler Güvenlik ve Eklem Hareket Açıklığı Üzerine Etkileri: Sistematik Bir Derleme *(Effects of Breathing Patterns During Resistance and Flexibility Training on Performance*	Assist. Prof. Dr. Cemre Can Akkaya, Master's Student Hülya Akkurt*
3. Yoga ve Pasif Germe Temelli Egzersiz Müdahalelerinin Alt Ekstremite Esneklik ve Fasyal Doku Özellikleri Üzerine Etkisi: Sınırlı Kapsamlı Bir Meta-Analiz *(The Effects of Yoga and Passive Stretching-Based Exercise Interventions on Lower-Extremity Flexibility and Fascial Tissue Properties: A Limited-Scope Meta-Analysis)*	Assist. Prof. Dr. Cemre Can Akkaya, Master's Student Hülya Akkurt*, Assist. Prof. Dr. Alişan Yavuz
4. 10–12 Yaş Yüzücülerde Video Destekli Uygulamaların Sualtı Performansı Üzerine Etkisi *(The Effect of Video-Supported Practices on Underwater Performance in 10–12-Year-Old Swimmers)*	MSc Student Ali Kemal Yiğit Fırat*, Assoc. Prof. Dr. Hasan Erdem Mumcu, Assist. Prof. Dr. Neşe Mumcu
5. Lösemi Tedavisi Devam Eden ve Tedavisi Tamamlanan Çocuklara Uygulanan Tarapotik Rekreasyon Amaçlı Özel Hareket Eğitimi Programı Hakkında Velilerin Görüş ve Düşünceleri (Erzurum Örneği) *(Parents' Views and Opinions Regarding a Therapeutic Recreation-Oriented Special Movement Training Program for Children Undergoing and Having Completed Leukemia Treatment (The Case of Erzurum))*	Assoc. Prof. Dr. Ahmet Şirinkan*
6. Kapsayıcı Olarak Özel Gereksinimli Çocuklara (öğrenme güçlüğü olan, otizm spectrumlu, down sendromlu ve fiziksel problemli) Uygulanan Özel Hareket Eğitimi Programının Fiziksel, Zihinsel ve Sosyal Gelişimlerine Katkısının Araştırılması *(Investigating the Contribution of an Inclusive Special Movement Education Program to the Physical, Cognitive, and Social Development of Children with Special Needs (Learning Disabilities, Autism Spectrum Disorder, Down Syndrome, and Physical Impairments))*	Assoc. Prof. Dr. Ahmet Şirinkan*
7. Sporcularda Düşük Enerji Kullanılabilirliği, Algılanan Toparlanma ve Antrenman Performansı İlişkisi *(The Relationship Among Low Energy Availability, Perceived Recovery, and Training Performance in Athletes)*	Assoc. Prof. Dr. Tuna Turgut, Assist. Prof. Dr. Bilal Emektar, MSc Student Şiyar Ayaz*, MSc Student Şevval Buket Bozkuş

8. X, Y, Z Kuşağı Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Kimlik Düzeylerinin Motivasyon Ve Tükenmişlik Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi *(An Investigation of the Effect of Professional Identity Levels of Generation X, Y and Z Physical Education Teachers on Motivation and Burnout)*	MSc Student Behçet Özcan*, Assist. Prof. Dr. Burak Kural
9. Espor İzleyici Motivasyonları ve Tüketim Davranışı: Bir Literatür Derlemesi *(Esports Spectator Motivations and Consumption Behavior: A Literature Review)*	MSc Student Berkan Arslan*, Assist. Prof. Dr. Muzaffer Emir Orak
10. Voleybolda Teknik Performans Göstergelerinin Maç Sonucunu Yordama Gücü: Efeler Ligi ve Sultanlar Ligi Karşılaştırması *(The Predictive Power of Technical Performance Indicators on Match Outcome in Volleyball: A Comparison of the Turkish Men's (Efeler League) and Women's (Sultanlar League) Professional Leagues)*	Assist. Prof. Dr. Bilal Gök*
11. Erkek Grekoromen Güreşçilerde Bölgesel Deri Kıvrımı Kalınlıkları ve Vücut Yağ Yüzdesi ile Countermovement Jump Performansı Arasındaki İlişki *(Relationship of Regional Skinfold Thickness and Body Fat Percentage with Countermovement Jump Performance in Male Greco-Roman Wrestlers)*	PhD Student Hamzah Subhi Wahhab, Assist. Prof. Dr. Burak Taş*
12. Halk Oyuncuların Yarışma Öncesi Durumluk Kaygı ve Serbest Zaman İlgilenim Düzeyleri Arasındaki İlişki *(The Relationship Between Folk Dancers' Pre-Competition State Anxiety and Leisure Involvement Levels)*	MSc Student Cemile Peker*, Prof. Dr. Fatih Yaşartürk
13. Postmodernizm Bağlamında Sporda Bilge Liderlik Arayışı: Anlam Krizi Ve Etik Rehberlik Üzerine Felsefi Bir İnceleme *(The Search for Wise Leadership in Sport in the Context of Postmodernism: A Philosophical Inquiry into the Crisis of Meaning and Ethical Guidance)*	Dr. Öğr. Üyesi Ümran Sarıkan, Yüksek lisans öğrencisi Şiyar Ayaz*
14. Improving Physical and Psychophysiological Preparedness in Boxing	PhD Student Darkhan Ashyrov*, Prof. Dr. Valeria Tyshchenko
15. Match Readiness in Handball	PhD Student Alexandra Nowak*, Prof. Dr. Valeria Tyshchenko
16. Monitoring the Antioxidant Status of Ukrainian University Students Based on Vitamin C Levels and Catalase Activity	Prof. Dr. Yaroslav Svyshch, Prof. Dr. Mariya Sybil, Assist. Prof. Dr. Marta Bura*, Assist. Prof. Dr. Nataliya Paranyak, Other Oksana Duda

SÖZLÜ SUNUM (ONLINE)
23 EKİM 2026 / 14.00 – 17.00

Egzersiz Fizyolojisi / Motor Öğrenme Ve Spor Performansı / Hareket Ve Antrenman / Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Gelişimi / Spor Ve Teknoloji / Hareket Yeterlikleri / Bireyselleştirilmiş Spor / Herkes İçin Rekreasyon Ve Spor / Spor Sosyolojisi / Spor Tarihi

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Ünsal Altınışık	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Suda Step Egzersizine Akut Çalışma Belleği Yanıtları: Karada Dinlenme Koşulu ile Karşılaştırma *(Acute Working-Memory Responses to Water-Based Stepping Exercise: A Comparison with a Land-Based Rest Condition)*	Dr. Denizhan Türkmen*, Prof. Dr. Erkan Günay, Prof. Dr. Çağdaş Güdücü, Prof. Dr. Cem Şeref Bediz
2. Elit Yüzücüler ve Diğer Dayanıklılık Sporcularında Çalışma Belleği Doğruluğu ve Reaksiyon Zamanı: Keşifsel Bir Davranışsal Çalışma *(Working-Memory Accuracy and Reaction Time in Elite Swimmers and Other Endurance Athletes: An Exploratory Behavioral Study)*	Dr. Denizhan Türkmen*, Prof. Dr. Çağdaş Güdücü, Prof. Dr. Erkan Günay, Prof. Dr. Cem Şeref Bediz
3. Kadın Hentbolcularda İnspiratuvar Kas Antrenmanı: 2020–2026 Dönemi Literatüründen Performansa Aktarım ve Uygulama Çıkarımları *(Inspiratory Muscle Training in Female Handball Players: Performance Transfer and Practical Implications from the 2020–2026 Literature)*	Assist. Prof. Dr. Müjde Atıcı, PhD Student Dilara Kumru*
4. Serebral Palsili Çocuk ve Ergenlerde Gövde Odaklı Egzersizlerin Denge ve Kaba Motor Fonksiyona Etkileri 2020–2026 Derlemesi *(Effects of Trunk-Focused Exercise on Balance and Gross Motor Function in Children and Adolescents with Cerebral Palsy: Literature Review, 2020–2026)*	Assist. Prof. Dr. Müjde Atıcı, PhD Student Dilara Kumru*
5. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Liderlik Yönelimlerinin Mesleki Motivasyon Üzerindeki Yordayıcı Rolü *(The Predictive Role of Physical Education Teachers' Leadership Orientations on Professional Motivation)*	Dr. Ebru Dereceli*, PhD Student Fetullah Kaşka, Dr. Mustafa Taze
6. Esporda Yapay Zekâ Destekli Performans Analizi ve Antrenörlük: Uygulamalar, Sınırlılıklar ve Etik Sorunlar *(AI-Powered Performance Analysis and Coaching in Esports: Applications, Limitations, and Issue)*	Assist. Prof. Dr. Muzaffer Emir Orak*
7. 4 Haftalık Pilates Çalışmasının Kadınlarda Vücut Kompozisyonu, Denge ve Core Dayanıklılığı Üzerine Etkisi *(The Effect of a 4-Week Pilates Training on Body Composition, Balance, and Core Endurance in Women)*	Assoc. Prof. Dr. Ercüment Erdoğan*, Assist. Prof. Dr. Ezel Nur Korur, MSc Student Azra Lektemur
8. Yenidoğan ve Bebeklerde Memeli Dalış Refleksi ve Kardiyak Otonom Yanıt: Sistematik Literatür Sentezi *(Mammalian Diving Reflex and Cardiac Autonomic Response in Newborns and Infants: A Systematic Literature Synthesis)*	Assoc. Prof. Dr. Sema Arslan Kabasakal, MSc Student Erengül Özbuğutu*
9. Dijital Bağımlılık ve Serbest Zaman Davranışları: Rekreasyon Literatürünün Bibliyometrik Analizi ve Tematik Gelişimi	Asst. Prof. Dr. Yiğit Güven, Assist. Prof. Dr. Muhammet Vapur,

(Digital Addiction and Leisure Behaviors: A Bibliometric Analysis and Thematic Evolution of the Recreation Literature)	PhD Student Fatih Kadioğlu, Undergraduate Hasan Efe Kidam*
10. Türkiye ve İsviçre Profesyonel Futbol Liglerinde Maç Sonuçları ve Bahis Piyasası Göstergelerinin Karşılaştırmalı Analizi (2013–2025) *(A Comparative Analysis of Match Outcomes and Betting Market Indicators in Turkish and Swiss Professional Football Leagues (2013–2025))*	Assoc. Prof. Dr. İlker Akyüz*
11. Türkiye Süper Ligi ve TFF 1. Liginde Maç Sonuçları, Gol Dağılımları ve Oyun Dinamiklerinin Karşılaştırmalı Analizi (2013–2026) *(A Comparative Analysis of Match Outcomes, Goal Distributions, and Game Dynamics in the Turkish Süper Lig and TFF First League (2013–2026))*	Assoc. Prof. Dr. İlker Akyüz*
12. Spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinin terapotik rekreasyon amaçlı uygulanan özel hareket eğitimi hakkındaki resimlerin fotoses metodu olarak değerlendirmeleri (Erzurum örneği) *(Evaluation of Positive and Negative Issues of Sports Management Department Students Regarding Sports Facilities and Undergraduate Education with Photovoice Method. (Erzurum Example))*	Assoc. Prof. Dr. Ahmet Şirinkan, PhD Student Mete Şirinkan*
13. Hentbol Antrenör Adaylarının Antrenörlük Rolüne Geçiş Sürecindeki Psikososyal Deneyimleri *(Psychosocial Experiences of Prospective Handball Coaches During the Transition to the Coaching Role)*	Dr. Ebru Dereceli*, Dr. Mustafa Taze
14. Practical Aspects of Joint Preparation for Extreme Loads in Strength Sports	PhD Student Vladyslav Zhuravko*, Prof. Dr. Valeria Tyshchenko
15. University Volleyball as A Platform for Student Sport Development: The Znu Generals Experience	Undergraduate Student Ilya Tovstopyatko*, Prof. Dr. Valeria Tyshchenko
16. Annual Training Periodisation and Adjustment Strategies in Powerlifting	PhD Student Andrii Harasym*

SÖZLÜ SUNUM (ONLINE)
24 EKİM 2026 / 10.00 – 13.00

Fiziksel Okuryazarlık / Hareket Ve Antrenman / Spor Ve Teknoloji / Okullarda Beden Eğitimi / Kapsayıcı Beden Eğitimi / Herkes İçin Rekreasyon Ve Spor / Beden Eğitimi Öğretmeni Eğitimi / Motor Öğrenme Ve Spor Performansı / Beden Eğitimi Ve Oyun

BİLDİRİ BAŞLIĞI Oturum Başkanı: Dr. Zafer Gayretli	YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)
1. Türkiye Süper Ligi' nde Transfer Yatırımlarının Sportif Başarıya Etkisi: Kadro Piyasa Değeri Artışının Aracılık Rolü *(The Effect of Transfer Investments on Sporting Success İn The Turkish Super League: The Mediating Role of Squad Market Value Growth)*	PhD Student Mete Şirinkan*, Assoc. Prof. Dr. Yunus Öztaşyonar

2. Çocuk Atletizmi Oyunlarının Altyapı Sporcularında Motorik Özellikler Üzerine Etkisi *(The Effect of Children's Athletics Games on Motor Skills in Youth Athletes)*	MSc Student Mizgin Ay Aktaş*, Assoc. Prof. Dr. Ayça Genç
3. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nde Temel Değerler: Beden Eğitimi Öğretmen Deneyimleri ve Sahadaki Uygulama Zorlukları *(Core Values in the Türkiye Century Education Model: Physical Education Teacher Experiences and Implementation Challenges in the Field)*	Dr. Murat Akbal*, Assoc. Prof. Dr. Adem Solakumur
4. Master Atletlerin Teknoloji Kullanım Düzeylerinin Başarılı Yaşlanmaları Üzerine Etkisi *(The Effect of Master Athletes' Technology Use Levels on Successful Aging)*	MSc Student Murat Gücüm*, Assoc. Prof. Dr. Aygül Çağlayan Tunç
5. Sporda Dijital Yönetişim *(Digital Governance in Sports)*	Dr. Oğulcan Güner*
6. Aktif Spor Turizminde Sağlık ve İyi Oluş: Doğrulanmış Araştırmaların Yapılandırılmış Kanıt İncelemesi ve Bibliyometrik Haritalaması *(Health and Wellbeing in Active Sport Tourism: A Structured Evidence Review and Bibliometric Map of Verified Research)*	MSc Student Sedef Sarı*, Assist. Prof. Dr. Mahmut Ulukan, Assoc. Prof. Dr. Sevim Güllü
7. Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Çoklu Zekâ Alanları ile Etkili İletişim Özyeterlikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi *(Investigation of the Relationship Between Multiple Intelligence Domains and Effective Communication Self-Efficacy Among Faculty of Sports Sciences Students)*	Asst. Prof. Dr. Sevinç Serin Yaman*, Assist. Prof. Dr. Meral Demir
8. Oyunun İki Yüzü: Sınıf Öğretmenlerinin Rekabetçi ve Rekabetsiz Oyunlara İlişkin Görüşleri *(The Two Faces of Play: Primary School Teachers' Views on Competitive and Non-Competitive*	Assoc. Prof. Dr. Sümeyra Akkaya*
9. Herkes İçin Oyun: Sınıf Öğretmenlerinin Farklı Öğrenme ve Katılım İhtiyaçlarına Göre Oyunları Uyarlama Deneyimleri *(Play for All: Primary School Teachers' Experiences of Adapting Games to Diverse Learning and Participation Needs)*	Assoc. Prof. Dr. Sümeyra Akkaya*
10. Sessiz Boş Zaman Etkinliklerine Katılan Üniversite Öğrencilerinin Mutluluk Düzeyleri Açısından İncelenmesi *(An Examination of the Happiness Levels of College Students Who Participate in Quiet Leisure Activities)*	Assist. Prof. Dr. Tarık Sivrikaya*
11. Fitness Merkezi Tüketicilerinin Üyelik Satın Alma Davranışlarını Etkileyen Faktörler: Bir Literatür Derlemesi *(Factors Influencing Fitness Centre Consumers' Membership Purchasing Behaviour: A Literature Review)*	Dr. Öğr. Üyesi Ahmet Özsoy, Doç. Dr. Nuh Osman Yıldız, Yüksek lisans öğrencisi Emirhan Çakır*, Yüksek lisans öğrencisi Eren Koç
12. Playing Roles in Professional Counter-Strike 2 Are a Function of the Map: A Per-Map Observational Study	PhD Student Volodymyr Paskiv*, Prof. Dr. Ihor Zanevskii, Assoc. Prof. Dr. Mariana Mostova

13. Trends in Quality-of-Life Indicators Among War Veterans Who Participate in Esports	PhD Student Pastukh Oleh*
14. When Fatigue Changes the Game: Cognitive-Motor Decision-Making In Team Sports	PhD Student Heorhii Shnits*, Prof. Dr. Valeria Tyshchenko

SÖZLÜ SUNUM (ONLINE)
24 EKİM 2026 / 14.00 – 17.00

Motor Öğrenme Ve Spor Performansı / Okullarda Beden Eğitimi / Herkes İçin Rekreasyon Ve Spor / İlk Ve Ortaöğretimde Beden Eğitimi / Hareket Yeterlikleri / Beden Eğitimi Ve Oyun / Spor Yaralanmaları Ve İyileşme / Spor Psikolojisi / Spor Alanında Kadınlar

BİLDİRİ BAŞLIĞI **Oturum Başkanı: Dr. Gürhan Bebek**	**YAZARLAR / SUNUM YAPAN (*)**
1. Spor Bilimlerinde Baskın ve Baskın Olmayan El Performansı: 2026 Yılı Web of Science Yayınların Bibliyometrik Analizi *(Dominant and Non-Dominant Hand Performance in Sports Science: A Bibliometric Analysis of Web of Science Publications from 2026)*	MSc Student Ömer Topoğlu*, Assoc. Prof. Dr. Bekir Car
2. Dominant ve Non-Dominant Hemsball Antrenman Sürecinin Öğrenci Davranışlarına Yansımaları *(The Impact of the Dominant and Non-Dominant Hemsball Training Process on Student Behavior)*	MSc Student Ömer Topoğlu*, Assoc. Prof. Dr. Bekir Car
3. Dijital Serbest Zaman Akış Deneyimi ile Serbest Zaman Doyumu Arasındaki İlişki *(The Relationship Between Digital Leisure Flow Experience and Leisure Satisfaction)*	MSc Student Tuğçe Yağmur*, Assoc. Prof. Dr. Emrah Serdar, Prof. Dr. Nurgül Tezcan
4. Üniversite Öğrencilerinde Önleme Odaklı Fiziksel Uygunluk Rehabilitasyon Model Tasarımı Ve Kampüs Uygulama Protokolü *(Prevention-Oriented Physical Fitness Rehabilitation Model Design and Campus Implementation Protocol for College Students)*	Dr. Serkan Varol*
5. Çocuk Oyun Alanlarının Kullanıcıları Açısından Değerlendirilmesi *(Evaluation of Children's Playgrounds from the Users' Perspective)*	Assist. Prof. Dr. Volkan Bozlar*, Prof. Dr. Aynur Yılmaz
6. Farklı Branşlarda Mücadele Eden Sporcularda Spor Yaralanmalarından Korunma Farkındalıkları: Karşılaştırmalı Analiz *(Awareness of Sports Injury Prevention Among Athletes Competing in Different Disciplines: A Comparative Analysis)*	Assoc. Prof. Dr. Ramazan Erdoğan, Dr. Metin Yılmaz, PhD Student Emrullah Yılmaz*, PhD Student Ahmethan Yıldırak, Dr. Gönül Rezan Tizar
7. Yapay Zekâ Çağında Sporcu Adaptasyonu: Yapay Zekâya Yönelik Tutumun Dijital Dayanıklılığı Yordamadaki Rolü *(Athlete Adaptation in the Age of AI: The Role of Attitudes Towards AI in Predicting Digital Resilience)*	Assoc. Prof. Dr. Yunus Şahinler*, Assist. Prof. Dr. İrfan Kara, Assoc. Prof. Dr. Taner Atasoy, Dr. Engin Çinibulak

8. Kaygının Gölgesinde Sağlıklı Yaşam: Engelli Sporcu Ebeveynlerinde Ölüm Kaygısı Ve Sağlıklı Yaşam Davranışları *(Healthy Living in the Shadow of Anxiety: Death Anxiety and Healthy Living Behaviors Among Parents of Athletes with Disabilities)*	Assoc. Prof. Dr. Yunus Şahinler*, Assist. Prof. Dr. İrfan Kara, Assist. Prof. Dr. Mehmet Beyaz, Assoc. Prof. Dr. Taner Atasoy
9. Futbol Hakemlerini Strese İten Faktörlerin Karar Verme Stillerine Etkisinin İncelenmesi *(Examining the Impact of Stress Factors on Decision-Making Styles of Football Referees)*	Prof. Dr. Bülent Okan Miçooğullari, Master's Student Hatice Yenilmez Ağlayan*
10. Rekreasyonel Akış Deneyimi ile Yaşam Doyumu Arasındaki İlişki: Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencileri Örneği *(The Relationship Between Recreational Flow Experience and Life Satisfaction: The Case of Faculty of Sport Sciences Students)*	MSc Student Dilasa Zaim*, Assoc. Prof. Dr. Emrah Serdar
11. Spor Yönetimi Politikalarının Kültürel Açıdan Değerlendirilmesi: Kapsamlı Bir Derleme *(Cultural Evaluation of Sports Management Policies: A Comprehensive Review)*	Asst. Prof. Dr. Erhan Buyrukoğlu*
12. Kadın Sporcularda Pelvik Taban Disfonksiyonu ve Üriner İnkontinans: Biyomekanik, Nöromüsküler ve Metabolik Etkileşimler *(Pelvic Floor Dysfunction and Urinary Incontinence in Female Athletes: Biomechanical, Neuromuscular, and Metabolic Interactions)*	Doktora öğrencisi Mehmet Ali EKİN*, Dr. Öğr. Üyesi Sibel Yıldırım, Doktora öğrencisi Nihat Özşengezer, Dr. Öğr. Üyesi Ömer Akyüz, Dr. Öğr. Üyesi Fırat Akyüz
13. Eğitsel Oyun Destekli Temel Taekwon-Do Antrenmanlarının 8–10 Yaş Sporcularda Vücut Kompozisyonları ve Seçili Motorik Özelliklerine Etkisinin İncelenmesi *(Investigation Of The Effects Of Educational Game-Supported Basic Taekwon-Do Training On Body Composition And Selected Motor Skills İn Athletes Aged 8–10 Years)*	MSc Student Kerime Balaban*, Assist. Prof. Dr. Gökhan Recep Aydın
14. Sporda Yaralanma Kaygısı *(Sport Injury Anxiety)*	Aziz Alper Aydın*
15. Cognitive-Motor Integration in School Physical Education Through Adaptive Games	Prof. Dr. Valeria Tyshchenko*
16. From Seeing to Scoring: How Cognitive-Motor Speed Shapes Handball Performance	PhD Student Vlad Sinko*, Prof. Dr. Valeria Tyshchenko
17. Physical Rehabilitation of Working Age Persons After Lower Limb Amputation at the Level of the Tibi	Prof. Dr. Andriy Vovkancy*

10. ULUSLARARASI AKADEMIK SPOR ARAŞTIRMALARI KONGRESI

Davetli Konuşmacı Oturumu (Online)

Gün 4 — 25 Ekim 2026 • 18:00–19:00

Özel Oturum

DAVETLİ KONUŞMACI	MODERATÖR
Davetli Konuşmacı: Dr. W. Thomas MEANS *(Designing programs that matter: Evidence-based lessons from recreation, recreational therapy and summer camps)*	**Dr. Alican BAYRAM**

ORAL PRESENTATION
(WITH-ABSTRACT)

The Rise of Brazilian Jiu-Jitsu: From Local Practice to Global Sport and Culture

Hamed GOLMOHAMMADI
Sivas Cumhuriyet University, Türkiye

Ali MOSAYYEBI
University of Tabriz, Iran

Abstract

In recent decades, Brazilian Jiu-Jitsu has grown beyond a martial art into a global phenomenon. The interest of the scientific community and researchers in examining various aspects of this discipline and publishing numerous articles in reputable journals and conferences has played an important role in its expansion and promotion. The media and the entertainment and cinema industries have also played a significant role in introducing and promoting Brazilian Jiu-Jitsu. This study uses an analytical approach to examine the various dimensions of the global expansion of Brazilian Jiu-Jitsu. Data were collected based on a review of scientific sources and related information, as well as field observations. The combination of these approaches allows for a multidimensional understanding of the development path and the factors influencing the global promotion of this discipline. The global expansion of Brazilian Jiu-Jitsu is driven by the rise of training academies and competitive events. Scientifically, thesport is recognized for enhancing physical fitness, reducing stress, and building self-confidence. Furthermore, BJJ's popularity has surged due to its increased visibility in media, including international broadcasts and cinematic depictions involving celebrities. These factors, combined with the sport's inclusive nature, have made Jiu-Jitsu a widely recognized and accessible cultural phenomenon, effectively increasing its international audience and solidifying its status as a leading global martial art. The convergence of sport, science, and media has enabled Brazilian Jiu-Jitsu to transcend its origins as a competitive martial art and become an integral part of global popular culture and lifestyle.

Keywords: Brazilian jujitsu, martial arts, globalization of sports, sports development, science and sports.

Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Öğrencilerinin Takım İçi İletişim Ve Fair Play Tutumlarının Geliştirilmesinde Yaratıcı Drama

Ismail ERASLAN
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Beden eğitimi ve spor öğretmenliği programlarında öğrencilerin mesleki gelişimi, yalnızca alan bilgisi ve hareket becerileriyle değil; iletişim, iş birliği, empati, çatışma çözme ve etik karar verme yeterlikleriyle de ilişkilidir. Bununla birlikte takım içi iletişim ile fair play tutumlarını birlikte ele alan yaratıcı drama temelli yaklaşımların sınırlı biçimde tartışıldığı görülmektedir. Bu çalışmanın amacı, yaratıcı drama uygulamalarının beden eğitimi ve spor öğretmenliği öğrencilerinin takım içi iletişim becerileri ile fair play tutumlarının geliştirilmesindeki işlevini kuramsal ve pedagojik açıdan incelemektir. Araştırma, nitel araştırma yaklaşımı kapsamında doküman incelemesine dayalı kavramsal bir çalışma olarak tasarlanmıştır. Yaratıcı drama, beden eğitimi, takım iletişimi, sportmenlik ve fair play kavramlarını ele alan ulusal ve uluslararası akademik çalışmalar amaçlı örnekleme yoluyla belirlenmiş; elde edilen veriler betimsel ve tematik analiz yoluyla değerlendirilmiştir. İncelemede özellikle rol oynama, doğaçlama, grup etkileşimi, canlandırma ve yansıtıcı tartışma tekniklerinin iletişimsel ve etik öğrenme üzerindeki olası etkilerine odaklanılmıştır. İncelenen çalışmalar, yaratıcı drama uygulamalarının öğrencilerin kendini ifade etme, farklı bakış açılarını değerlendirme, grup içinde sorumluluk üstlenme, ortak karar alma ve çatışmaları yapıcı biçimde çözme becerilerini destekleyebildiğini göstermektedir. Ayrıca drama temelli öğrenme ortamlarının rekabet, kurallara bağlılık, rakibe saygı, adalet ve sorumluluk kavramlarının deneyimsel olarak ele alınmasına imkân tanıdığı belirlenmiştir. Sonuç olarak yaratıcı drama, beden eğitimi ve spor öğretmenliği programlarında takım içi iletişimi ve fair play kültürünü güçlendirebilecek tamamlayıcı bir pedagojik yaklaşım olarak değerlendirilebilir. Bu doğrultuda drama uygulamalarının ders içeriklerine sistematik biçimde dâhil edilmesi ve etkilerinin deneysel ve karma yöntemli araştırmalarla incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaratıcı drama, beden eğitimi, takım içi iletişim, fair play, öğretmen adayları

Creative Drama in Developing Team Communication and Fair Play Attitudes Among Students in Physical Education and Sports Teaching Programs

Abstract

In physical education and sports teaching programs, professional development depends not only on disciplinary knowledge and motor skills but also on communication, cooperation, empathy, conflict resolution, and ethical decision-making. However, creative drama-based approaches addressing team communication and fair play together have received limited attention. This study examines the role of creative drama practices in developing team communication skills and fair play attitudes among physical education and sports teaching students from theoretical and pedagogical perspectives. The study was designed as a conceptual inquiry based on document analysis within a qualitative framework. National and international studies on creative drama, physical education, team communication, sportsmanship, and fair play were selected through purposive sampling and analyzed descriptively and thematically. Particular attention was paid to the potential effects of role-playing, improvisation, group interaction, enactment, and reflective discussion on communicative and ethical learning. The reviewed studies suggest that creative drama may support students' self-expression, perspective-taking, responsibility, collective decision-making, and constructive conflict resolution. Drama-based learning environments may also

enable competition, adherence to rules, respect for opponents, justice, and responsibility to be explored experientially. In conclusion, creative drama can be considered a complementary pedagogical approach for strengthening team communication and fair play culture in physical education and sports teaching programs. It is recommended that drama practices be integrated systematically into course content and that their effects be examined through experimental and mixed-method research.

Keywords: Creative drama, physical education, team communication, fair play, teacher candidates

Türkiye Süper Ligi ve TFF 1. Liginde Maç Sonuçları, Gol Dağılımları ve Oyun Dinamiklerinin Karşılaştırmalı Analizi (2013–2026)

İlker AKYÜZ
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye

Özet

Profesyonel futbol liglerinde maç istatistiklerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi, liglerin rekabet yapısı, oyun karakteristikleri ve performans göstergelerinin değerlendirilmesine önemli katkılar sağlamaktadır. Bu çalışmada, Türkiye Süper Ligi ile TFF 1. Liginde 2013–2026 sezonları arasında oynanan resmi lig karşılaşmaları karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Analizlerde maç sonuçları, ilk yarı sonuçları, ilk yarı–maç sonu kombinasyonları, toplam gol sayıları, 2.5 gol alt/üst sonuçları, karşılıklı gol durumu (KG Var/Yok), tek–çift gol dağılımları ile maç öncesi bahis oranları değerlendirilmiştir. Elde edilen bulgular, iki lig arasında maç sonuçlarının dağılımı, gol üretkenliği, karşılıklı gol gerçekleşme eğilimleri ve oyun dinamikleri bakımından belirgin farklılıklar bulunduğunu göstermektedir. Ayrıca bahis oranları ile gerçekleşen maç sonuçları arasındaki ilişkinin lig seviyesine göre değişebildiği ve rekabet yapısının maç karakteristiklerini etkileyebildiği değerlendirilmektedir. Çalışmanın, profesyonel futbol liglerinin istatistiksel özelliklerinin ortaya konulmasına katkı sağlamasının yanı sıra futbol performans analizi, spor analitiği ve veri temelli karar verme süreçlerinde araştırmacılar, antrenörler ve kulüpler için yararlı bilgiler sunacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor analitiği, futbol analitiği, Türkiye Süper Ligi, TFF 1. Ligi, maç istatistikleri

A Comparative Analysis of Match Outcomes, Goal Distributions, and Game Dynamics in the Turkish Süper Lig and TFF First League (2013–2026)

Abstract

Comparative analyses of football match statistics provide valuable insights into league competitiveness, game characteristics, and performance indicators. In this study, official league matches played in the Turkish Süper Lig and the TFF First League between the 2013 and 2026 seasons were comparatively examined. The analyses included full-time match results, half-time results, half-time/full-time combinations, total goals scored, over/under 2.5 goals, both teams to score (BTTS), odd/even goal distributions, and pre-match betting odds. The findings indicate noticeable differences between the two leagues in terms of match outcomes, scoring patterns, BTTS frequencies, and overall game dynamics. In addition, the relationship between betting odds and actual match outcomes appears to vary according to league level, suggesting that competitive balance influences match characteristics. The findings are expected to contribute to football performance analysis, sports analytics, and evidence-based decision-making while providing useful information for researchers, coaches, analysts, and football clubs.

Keywords: Sports analytics, football analytics, Turkish Süper Lig, TFF First League, match statistics

2026 FIFA Dünya Kupası'nda Pres, Fiziksel Performans ve Hücum Sekanslarının Maç Sonucuyla İlişkisi

Cüneyt ALIBEYOĞULLARI
Bağımsız Araştırmacı, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, 2026 FIFA Dünya Kupası'nda pres, fiziksel performans ve hücum sekanslarının maç sonucuyla ilişkisini incelemektir. Turnuvadaki 104 maçın FIFA Training Centre resmî raporlarından dokuz savunma baskısı göstergesi ile toplam mesafe, Zone 4 ve Zone 5 mesafeleri elde edilmiştir. Oyuncu düzeyindeki fiziksel değerler takım toplamlarına dönüştürülmüştür. Opta/Stats Perform kaynaklı pres sekansı, PPDA, pres başlangıç mesafesi, yüksek top kazanımı ve hücum sekansı göstergeleri 48 takımın turnuva ortalamaları üzerinden FIFA verileriyle eşleştirilmiştir. Kazanan, kaybeden ve berabere kalan takımlar Kruskal–Wallis testiyle; aynı maçtaki kazanan ve kaybedenler Wilcoxon işaretli sıralar testiyle karşılaştırılmıştır. Değişkenler arasındaki ilişkiler Spearman korelasyonu ile incelenmiş ve çoklu testlerde Benjamini–Hochberg düzeltmesi uygulanmıştır. Kazananlar kaybedenlerden daha az toplam baskı yapmasına rağmen topu daha hızlı geri kazanmış ve daha yüksek baskı verimliliği üretmiştir. Kazananların Zone 5 mesafesi daha yüksekken toplam mesafe ve Zone 4 maç sonucunu anlamlı biçimde ayırmamıştır. FIFA top kazanma süresi ile Opta PPDA arasında güçlü pozitif ilişki bulunmuştur. Baskı verimliliği; yüksek top kazanımı, pres sekansı, yerleşik hücum ve 10+ pas sekansıyla pozitif ilişkili bulunmuştur. Bulgular, başarının baskı hacminden çok baskının zamanlaması ve verimliliğiyle, fiziksel eylemlerin şiddetiyle ve kazanılan topun kontrollü hücum sekanslarına dönüştürülmesiyle ilişkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Dünya Kupası, pres, baskı verimliliği, hücum sekansı, fiziksel performans.

The Relationship Between Pressing, Physical Performance, Attacking Sequences, and Match Outcome in the 2026 FIFA World Cup

Abstract: The purpose of this study was to examine the relationships of pressing, physical performance, and attacking sequences with match outcome during the 2026 FIFA World Cup. Nine defensive-pressure indicators and total, Zone 4, and Zone 5 distances were obtained from official FIFA Training Centre reports covering all 104 matches. Player-level physical values were aggregated into team totals. Opta/Stats Perform indicators, including pressed sequences, PPDA, pressing start distance, high turnovers, and attacking sequences, were linked to the FIFA data through tournament averages for 48 teams. Winning, losing, and drawing teams were compared using the Kruskal–Wallis test, while winners and losers from the same matches were compared using the Wilcoxon signed-rank test. Relationships between variables were examined using Spearman correlations, with Benjamini–Hochberg correction applied for multiple testing. Winners performed fewer total pressures than losers but regained possession faster and achieved greater pressure efficiency. Winners also covered more Zone 5 distance, whereas total distance and Zone 4 distance did not significantly distinguish match outcomes. FIFA ball-recovery time was strongly and positively associated with Opta PPDA. Pressure efficiency was positively associated with high turnovers, pressed sequences, build-up attacks, and sequences containing at least 10 passes. These findings indicate that success was related less to pressing volume than to pressing timing and efficiency, the intensity of physical actions, and the ability to transform regained possession into controlled attacking sequences.

Keywords: Football, World Cup, pressing, pressure efficiency, attacking sequences, physical performance

Sunulmadı

Sporcularda Kan Akışı Kısıtlı Direnç Antrenmanı ve Sportif Performans: Kuvvet ve Güç Üzerine Sistematik Derleme

Abdullah ÖZER
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Gökhan DELİCEOĞLU
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu sistematik derleme, sporcularda direnç egzersizleri ile birlikte uygulanan kan akışı kısıtlayıcı antrenmanın (KAK) kas kuvveti ve kas gücü üzerindeki etkilerini incelemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, 2014-2026 yılları arasında yayımlanmış deneysel ve randomize kontrollü çalışmalar PRISMA yönergelerine uygun olarak taranmıştır. Literatür taraması Web of Science, Pubmed ve Google Scholar veri tabanlarında gerçekleştirilmiş; "Bfrt AND Muscle strength", "Bfrt AND Muscle power", "Kaatsu AND Muscle Strength", "Kaatsu AND Muscle Power", "Occlusion Training AND Strength" ve "Occlusion Training AND Power" anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Belirlenen dahil etme ve dışlama kriterleri doğrultusunda 96 çalışmadan toplam 19 çalışma sistematik derlemeye dahil edilmiştir. Elde edilen bulgular, düşük yük kan akışı kısıtlayıcı antrenmanın sporcularda kas kuvvetini artırmada geleneksel direnç antrenmanlarıyla benzer etki gösterdiğini ve yüksek yük kak antrenmanlarının çoğu durumda geleneksel yüksek yük direnç antrenmanınndan daha üstün adaptasyonlar sağlayabildiğini göstermektedir. Özellikle düşük yüklerle uygulanan KAK protokollerinin, metabolik stres ve nöromüsküler aktivasyon mekanizmaları aracılığıyla anlamlı kuvvet kazanımları oluşturduğu belirlenmiştir. Kas gücü parametrelerine ilişkin bulgular ise daha değişken olup, bazı çalışmalarda KAK lehine gelişmeler rapor edilirken, bazı çalışmalarda gruplar arasında anlamlı fark bulunmamıştır. Kan akışı kısıtlayıcı antrenmanın sporcularda kas kuvvetini geliştirmede etkili ve uygulanabilir bir yöntem olduğu; özellikle düşük mekanik yüklerle benzer adaptasyonlar sağlaması nedeniyle alternatif bir antrenman stratejisi olarak değerlendirilebileceği söylenebilir. Bununla birlikte, kas gücü üzerindeki etkilerinin daha net ortaya konabilmesi için daha homojen örneklemlerle ve standartlaştırılmış protokollerle gerçekleştirilecek ileri araştırmalara ihtiyaç duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kan akışı kısıtlayıcı antrenman, kuvvet, güç, sporcu, direnç antrenmanı

The Effect of Blood Flow Restriction Training on Muscle Strength and Power in Athletes: A Systematic Review

Abstract

This systematic review aimed to examine the effects of blood flow restriction training (BFRT) combined with resistance exercise on muscle strength and muscle power in athletes. To this end, experimental and randomized controlled trials published in 2014 and onwards were systematically searched in accordance with PRISMA guidelines. The literature search was conducted in the Web of Science, Pubmed and Google Scholar databases using the following keywords: "BFRT AND Muscle Strength", "BFRT AND Muscle Power", "Kaatsu AND Muscle Strength", "Kaatsu AND Muscle Power", "Occlusion Training AND Strength", and "Occlusion Training AND Power". Based on predetermined inclusion and exclusion criteria, a total of 19 studies were included in the systematic review. The findings indicate that blood flow restriction training is effective in enhancing muscle strength in athletes and may elicit adaptations comparable to, or exceeding those achieved through, traditional

high-load resistance training. In particular, low-load BFRT protocols were found to produce significant strength gains through mechanisms of metabolic stress and neuromuscular activation. Findings pertaining to muscle power parameters were more variable; while some studies reported improvements favoring BFRT, others found no significant differences between groups. Blood flow restriction training appears to be an effective and feasible strategy for improving muscle strength in athletes and may be considered a viable alternative training modality, particularly given its capacity to elicit similar neuromuscular adaptations at substantially lower mechanical loads. Nevertheless, further investigation employing more homogeneous samples and standardized protocols is warranted to more definitively elucidate the effects of BFRT on muscle power.

Keywords: Blood flow restriction training, strength, power, athletes, resistance training

Direnç ve Esneklik Antrenmanlarında Nefes Alma Paternlerinin Performans, Kardiyovasküler Güvenlik ve Eklem Hareket Açıklığı Üzerine Etkileri: Sistematik Bir Derleme

Cemre Can AKKAYA
İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Türkiye

Hülya AKKURT
İstanbul Yeni Yüzyil Üniversitesi, Türkiye

Özet

Nefes alma paterni, direnç ve esneklik antrenmanlarının mekanik etkinliği ve kardiyovasküler yanıtlarını etkileyebilen önemli bir değişkendir. Bu çalışmanın amacı, direnç antrenmanında konsantrik/eksantrik fazlar ile esneklik çalışmalarında germe sırasında uygulanan ağızdan ve/veya burundan nefes alma-verme stratejilerinin performans, kas aktivasyonu, kardiyovasküler yanıt ve eklem hareket açıklığı (EHA) üzerindeki etkilerini sistematik olarak incelemektir. PubMed/MEDLINE, Scopus, Web of Science ve Google Scholar veri tabanlarında Ağustos 2026'ya kadar yayımlanan çalışmalar taranmıştır. Konuyla doğrudan ilişkili deneysel çalışmalar, sistematik derlemeler ve meta-analizler değerlendirilmiş; çalışmalar arasındaki yöntemsel ve ölçüm farklılıkları nedeniyle nicel birleştirme yerine sistematik derleme yaklaşımı benimsenmiştir. Bulgular, direnç antrenmanında konsantrik fazda ekshalasyon, eksantrik fazda inhalasyonun yaygın olarak önerildiğini; yüksek şiddetli egzersizde Valsalva manevrasının gövde stabilitesini artırırken kan basıncını belirgin şekilde yükseltebildiğini göstermektedir. Burun ve ağız solunumu arasında kuvvet, tekrar sayısı ve güç açısından genellikle anlamlı farklılık bulunmamıştır. Burundan solunumun egzersiz sonrası kas reoksijenasyonunu hızlandırabileceği ve algılanan zorlanmayı azaltabileceği bildirilmiştir. Esneklik çalışmalarında nefes paterninin EHA üzerindeki etkisine ilişkin kontrollü deneysel kanıt ise oldukça sınırlıdır. Bu nedenle nefes paterninin esneklik ve EHA üzerindeki etkileri gelecekteki araştırmalar için önemli bir araştırma alanıdır.

Anahtar Kelimeler: Nefes alma paterni,direnç antrenmanı, esneklik,valsalva manevrası, nazal solunum

Effects of Breathing Patterns During Resistance and Flexibility Training on Performance, Cardiovascular Safety, and Joint Range of Motion: A Systematic Review

Abstract

Breathing patterns are an important variable that may influence the mechanical effectiveness and cardiovascular responses of resistance and flexibility training. This study aimed to systematically examine the effects of mouth and/or nasal breathing strategies applied during the concentric/eccentric phases of resistance training and during stretching exercises on performance, muscle activation, cardiovascular responses, and range of motion (ROM). PubMed/MEDLINE, Scopus, Web of Science, and Google Scholar databases were searched for studies published up to August 2026. Experimental studies, systematic reviews, and meta-analyses directly related to the topic were evaluated. Due to methodological and measurement heterogeneity among the studies, a systematic review approach was adopted instead of quantitative synthesis. The findings indicate that exhalation during the concentric phase and inhalation during the eccentric phase are commonly recommended in resistance training. During high-intensity exercise, the Valsalva maneuver may enhance trunk stability but can substantially increase blood

pressure. Comparisons between nasal and mouth breathing generally revealed no significant differences in strength, number of repetitions, or power. However, nasal breathing may accelerate post-exercise muscle reoxygenation and reduce perceived exertion. Evidence regarding the effects of breathing patterns on ROM during flexibility exercises remains very limited. Therefore, the effects of breathing patterns on flexibility and ROM represent an important area for future research.

Keywords: Breathing pattern,resistance training,flexibility,nalsalva maneuver,nasal breathing

Futbol Hakemlerini Strese İten Faktörlerin Karar Verme Stillerine Etkisinin İncelenmesi

Bülent Okan MİÇOOĞULLARI
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye

Hatice YENILMEZ AĞLAYAN
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye

Özet

Çalışmada, futbol hakemlerini strese iten faktörlerin, karar verme stillerine etkisinin incelenmesi amaçlanmaktadır. Bu amaç doğrultusunda çalışmada nicel araştırma yöntemlerinden tarama modellerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini, 2025–2026 aktif olarak görev yapan futbol hakemleri oluşturmakta olup örneklem grubunu ise Niğde, Aksaray, Nevşehir, Kırşehir ve Kayseri illerinde görev yapan 72 futbol hakemi kapsamındadır. Araştırmanın veri toplama araçları "Demografik Bilgiler",Koca (2018) tarafından geliştirilen ,"Futbol Hakemlerini Strese İten Faktörler Ölçeği" ve Deniz'in (2004) Türkçeye uyarladığı"Melbourne Karar Verme Ölçeği" kullanılmıştır.Yapılan analizler sonucunda strese iten faktörler, karar verme becerisini istatistiksel olarak anlamlı miktarını açıklayabilir olarak saptanmıştır.Hakemleri strese iten faktör değişkeni, hakemlerin karar verme becerileri seviyesindeki varyasyonun % 20.3'ünü açıklayabiliyor. "Katılımcı Hakemleri Strese iten faktörlerin skorları ile Karar verme Becerileri skorları arasında bir ilişki olup olmadığını incelemek için korelasyon analizi yapılmıştır.Pearson Korelasyon Analizi sonuçlarına göre, Strese iten faktörler ile Karar verme becerileri skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı, negatif yönde, orta düzey bir korelasyon ilişkisi olduğu bulunmuştur. Strese iten faktörlerin karar verme becerisi üzerindeki etkisinin p değeri .0369 olarak bulunmuştur.Buna göre "strese iten faktörler, karar verme becerisini anlamlı şekilde etkilemektedir. Beta değeri olarak bulunan rakamın -.369 ve negatif olması sebebiyle " strese iten faktörler arttıkça karar verme becerisi de azalıyor" olarak yorumlanmıştır. Strese iten faktörler değişkeninin karesi alındığında çıkan sonuçta ise "Strese iten faktörler karar verme becerisindeki varyasyonun % 9.7'sini açıkladığı belirlenmiştir.Çalışmada yaş, cinsiyet, spor yaşı ve klasman durumuna göre Futbol Hakemlerini Strese İten Faktörler ölçek toplam puan ve alt boyut toplam puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Hakem, Stres kaynakları, Karar Verme Stilleri

Examining the Impact of Stress Factors on Decision-Making Styles of Football Referees

Abstract

This study aimed to examine the effects of factors causing stress among football referees on their decision-making skills. A quantitative research method was employed using the correlational survey model. The population consisted of football referees actively officiating during the 2025–2026 season, while the sample included 72 referees from Niğde, Aksaray, Nevşehir, Kırşehir, and Kayseri.Data were collected using a "Demographic Information Form," the "Factors Causing Stress among Football Referees Scale" developed by Koca (2018), and the "Melbourne Decision-Making Scale," adapted into Turkish by Deniz (2004).The findings indicated that factors causing stress significantly predicted decision-making skills. These factors explained 20.3% of the variance in referees' decision-making skill levels. Pearson correlation analysis revealed a statistically significant, negative, and moderate relationship between stress-inducing factors and decision-making skills. The effect of stress-

inducing factors on decision-making skills was statistically significant (p = .0369). The beta coefficient was −.369, indicating that an increase in stress-inducing factors was associated with a decrease in decision-making skills. Furthermore, when the coefficient was squared, stress-inducing factors were found to explain 9.7% of the variance in decision-making skills.The study also found statistically significant differences in the total and subscale scores of the Factors Causing Stress among Football Referees Scale according to age, gender, years of sports participation, and referee classification. Overall, the findings suggest that stress-inducing factors are significantly associated with football referees' decision-making skills and that increased stress may negatively affect their decision-making performance.

Keywords: Football, Referees, Sources of Stress, Decision-Making Styles

Exploring the Knowledge Structure of Wushu Studies: A Bibliometric Analysis of Scientific Production

Lianzhen MA
South China Normal University, Guangzhou, China, China

Hamed GOLMOHAMMADI
Sivas Cumhuriyet University, Türkiye

Özet

Wushu, a major system of Chinese martial arts, has evolved from a cultural and skill-based practice into a multidimensional field spanning sport studies, social sciences, medicine, education, and the humanities. This study maps Wushu research in Scopus from 2006 to July 2026. Although the field has grown, its knowledge structure and publication trends still need clearer synthesis. This bibliometric study analyzed English-language articles with "Wushu" in the title. After data cleaning, 153 documents were retrieved and examined using the Bibliometrix package in R. The analysis focused on annual growth rate, international collaboration, source distribution, and authors' keywords. The 153 articles were published in 100 journals, indicating a broad and interdisciplinary field. The annual growth rate was 13.68%, and publication activity increased notably after 2017. The keyword analysis showed that Wushu research spans multiple themes, including martial arts, Chinese martial arts, combat sports, teaching, fitness, and motion analysis. Wushu research has progressed from a relatively fragmented stage to a more dynamic and expanding field. However, the low rate of international collaboration suggests room for stronger global research networks and broader interdisciplinary development. As a global sport, Wushu's legitimacy and growth require integrating sociological and managerial perspectives. International comparative studies are essential for informed policy development and strengthening its standing within the global sports landscape.

Anahtar Kelimeler: Wushu; bibliometrics; martial arts; scientometric analysis; scientific production

Exploring the Knowledge Structure of Wushu Studies: A Bibliometric Analysis of Scientific Production

Abstract

Wushu, a major system of Chinese martial arts, has evolved from a cultural and skill-based practice into a multidimensional field spanning sport studies, social sciences, medicine, education, and the humanities. This study maps Wushu research in Scopus from 2006 to July 2026. Although the field has grown, its knowledge structure and publication trends still need clearer synthesis. This bibliometric study analyzed English-language articles with "Wushu" in the title. After data cleaning, 153 documents were retrieved and examined using the Bibliometrix package in R. The analysis focused on annual growth rate, international collaboration, source distribution, and authors' keywords. The 153 articles were published in 100 journals, indicating a broad and interdisciplinary field. The annual growth rate was 13.68%, and publication activity increased notably after 2017. The keyword analysis showed that Wushu research spans multiple themes, including martial arts, Chinese martial arts, combat sports, teaching, fitness, and motion analysis. Wushu research has progressed from a relatively fragmented stage to a more dynamic and expanding field. However, the low rate of international collaboration suggests room for

stronger global research networks and broader interdisciplinary development. As a global sport, Wushu's legitimacy and growth require integrating sociological and managerial perspectives. International comparative studies are essential for informed policy development and strengthening its standing within the global sports landscape.

Keywords: Wushu; bibliometrics; martial arts; scientometric analysis; scientific production

Yoga ve Pasif Germe Temelli Egzersiz Müdahalelerinin Alt Ekstremite Esneklik ve Fasyal Doku Özellikleri Üzerine Etkisi: Sınırlı Kapsamlı Bir Meta-Analiz

Cemre Can AKKAYA
İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Türkiye

Hülya Akkurt
İstanbul Yeni Yüzyil Üniversitesi, Türkiye

Alişan YAVUZ
İstanbul Yeni Yüzyıl Üniversitesi, Türkiye

Özet

Fasya, kas-iskelet sistemi bütünlüğünü sağlayan kollajen ağırlıklı bağ dokusudur. Yin yoga gibi pasif ve uzun süreli germe uygulamalarının fasyayı hedeflediği ileri sürülmektedir. Ancak bu uygulamaları objektif fasyal doku ölçütleriyle, özellikle ultrason elastografi ile inceleyen randomize kontrollü çalışmalar (RKÇ) sınırlıdır. Bu çalışmanın amacı, yoga ve pasif germe temelli müdahalelerin alt ekstremite esnekliği üzerindeki etkisini, fasyal doku değişiminin ölçülebilir vekil göstergesi olarak RKÇ'lerin niceliksel senteziyle değerlendirmektir. PubMed/MEDLINE, PMC ve Google Scholar'da yürütülen hedefli ve yinelemeli taramalarda yaklaşık 150 kayıt incelenmiş, 16 çalışma tam metin düzeyinde değerlendirilmiş ve kontrol grubu ile nicel esneklik verisi sunan 5 RKÇ (Luo & Huang, 2023; dos Reis ve ark., 2024; Taylor ve ark., 2019; Tew ve ark., 2017; Lau ve ark., 2015; N=320) analize dahil edilmiştir. Etki büyüklükleri Hedges' g olarak standardize edilmiş ve DerSimonian–Laird rastgele etkiler modeliyle havuzlanmıştır.Beş çalışmanın tamamında büyük ve anlamlı etki bulunmuştur (g=1.31; %95 GA 0.68–1.94; p<0.001), ancak heterojenlik yüksektir (I^2=%80.6). Duyarlılık analizinde etki kademeli olarak azalmış; üç çalışmada g=0.74 (%95 GA 0.35–1.13; I^2=%0) ile homojen ve anlamlı bir sonuç elde edilmiştir. Yoga ve pasif germe temelli müdahaleler alt ekstremite esnekliğinde orta-büyük ile büyük arasında anlamlı iyileşme sağlamaktadır. Ancak bu etkinin doğrudan fasyal doku değişiminden kaynaklandığı henüz doğrulanmamıştır. Daha kapsamlı, PRISMA uyumlu ve objektif fasyal ölçütler kullanan RKÇ'lere ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Yin yoga, fasya, esneklik, pasif germe

The Effects of Yoga and Passive Stretching-Based Exercise Interventions on Lower-Extremity Flexibility and Fascial Tissue Properties: A Limited-Scope Meta-Analysis

Abstract

Fascia is a collagen-rich connective tissue that contributes to the integrity of the musculoskeletal system. Passive and prolonged stretching practices such as yin yoga have been proposed to target fascial tissues. However, randomized controlled trials (RCTs) investigating these interventions using objective measures of fascial tissue, particularly ultrasound elastography, remain limited. Therefore, this study aimed to evaluate the effects of yoga- and passive stretching-based interventions on lower-extremity flexibility through a quantitative synthesis of RCTs, using measurable surrogate indicators of fascial tissue changes. Targeted and iterative searches were conducted in PubMed/MEDLINE, PMC, and Google Scholar. Approximately 150 records were screened, 16 studies were assessed at the full-text level, and 5 RCTs reporting quantitative flexibility data with a control group (Luo & Huang, 2023; dos Reis et al., 2024; Taylor et al., 2019; Tew et al., 2017; Lau et al., 2015; N=320) were included

in the analysis. Effect sizes were standardized as Hedges' *g* and pooled using a DerSimonian–Laird random-effects model.All five studies demonstrated a large and statistically significant effect (g=1.31; 95% CI: 0.68–1.94; p<0.001); however, heterogeneity was high (I^2=80.6%). In the sensitivity analysis, the effect size gradually decreased, and a homogeneous and significant effect was observed across three studies (g=0.74; 95% CI: 0.35–1.13; I^2=0%). Yoga- and passive stretching-based interventions produce significant moderate-to-large to large improvements in lower-extremity flexibility. However, it has not yet been established that these improvements are directly attributable to changes in fascial tissue. Further RCTs that adhere more comprehensively to PRISMA guidelines and incorporate objective measures of fascial tissue are warranted.

Keywords: Yin yoga,fascia,flexibility,passive stretching

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Yapay Zekâya Yönelik Tutumları ile Bireysel Yenilikçilik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Serhat Turgut KOÇ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Akın ÇELIK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Samet ZENGIN
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin yapay zekâya yönelik tutumları ile bireysel yenilikçilik düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek, bu düzeylerin çeşitli değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını ve tutumun yordayıcı rolünü belirlemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. İlişkisel tarama modelinde yürütülen çalışmanın örneklemini, 2025–2026 eğitim-öğretim yılında Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören ve kolayda örnekleme ile belirlenen 260 lisans öğrencisi oluşturmuştur. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği (GAAIS) ve Bireysel Yenilikçilik Ölçeği (BYÖ) ile toplanmış; analizde t-testi, varyans analizi, Pearson korelasyon ve doğrusal regresyon kullanılmıştır. Katılımcıların yenilikçilik ortalaması "Öncü" bandında yer almıştır (Ort. = 74,27; Ss = 12,71). En belirleyici değişken yapay zekâ aracı kullanma deneyimi olmuş, kullananların pozitif tutum puanları belirgin biçimde yüksek bulunmuştur ($t(258) = 8,15$; $p < ,001$; $d = 1,61$); cinsiyete bağlı fark ise küçük etki büyüklüğünde kalmıştır ($t(258) = -2,55$; $p = ,011$; $d = 0,32$). Sınıf düzeyi ilerledikçe her iki puan da artmış, en yüksek ortalamayı dördüncü sınıflar sergilemiştir ($F(3, 256) = 11,68$; $p < ,001$; $\eta^2 = ,120$); yenilikçiliğin tüm alt boyutları bölüme göre anlamlı biçimde farklılaşmıştır. Pozitif tutum ile bireysel yenilikçilik arasında orta düzeyde pozitif ilişki saptanmış ($r = ,410$; $p < ,01$); regresyon modelinde pozitif ve negatif tutum birlikte yenilikçilik varyansının %19'unu açıklamıştır ($F(2, 257) = 30,21$; $p < ,001$; $R^2 = ,190$).Araştırma bulguları doğrultusunda, spor bilimleri fakültelerinin müfredatına yapay zekâ okuryazarlığı ile dijital dönüşüm içerikli seçmeli derslerin eklenmesi, öğrencilerin yenilikçilik kapasitelerini ve olumlu tutumlarını güçlendirebilir.

Anahtar Kelimeler: Bireysel yenilikçilik, ilişkisel tarama modeli, spor bilimleri fakültesi, yapay zekâ kullanım deneyimi, yapay zekâ tutumu

Examining the Relationship Between Sport Sciences Faculty Students' Attitudes Towards Artificial Intelligence and Their Levels of Individual Innovativeness

Abstract

This study was conducted to examine the relationship between sports science faculty students' attitudes toward artificial intelligence and their individual innovativeness levels, to determine whether these levels differ according to various variables, and to identify the predictive role of attitude. Adopting a relational survey model, the sample consisted of 260 undergraduate students studying at Trabzon University Faculty of Sports Sciences during the 2025–2026 academic year, selected through convenience sampling. Data were collected using a Personal Information Form, the General Attitude toward Artificial Intelligence Scale (GAAIS), and the Individual

Innovativeness Scale (IIS); t-test, analysis of variance (ANOVA), Pearson correlation, and linear regression were employed in the analysis. The participants' mean innovativeness score fell within the "Pioneer" category ($M = 74.27$; $SD = 12.71$). The most determining variable was found to be experience with AI tools, as those who used such tools had significantly higher positive attitude scores ($t(258) = 8.15$; $p < .001$; $d = 1.61$); the gender-based difference, however, exhibited only a small effect size ($t(258) = -2.55$; $p = .011$; $d = 0.32$). Both scores increased with advancing grade level, with senior students exhibiting the highest mean scores ($F(3, 256) = 11.68$; $p < .001$; $\eta^2 = .120$); all sub-dimensions of innovativeness differed significantly based on the department. A moderate positive correlation was found between positive attitude and individual innovativeness ($r = .410$; $p < .01$); in the regression model, positive and negative attitudes together accounted for 19% of the variance in innovativeness ($F(2, 257) = 30.21$; $p < .001$; $R^2 = .190$). In line with the research findings, incorporating elective courses on AI literacy and digital transformation into the curricula of sports science faculties may enhance students' innovative capacities and positive attitudes.

Keywords: Individual innovation, relational screening model, Faculty of Sports Sciences, experience of using artificial intelligence, attitudes towards artificial intelligence

Küresel Güçler ve Kadın Futbolu

Ferhat DEMIR
Ankara Üniversitesi, Türkiye

Ruşen İLBASAN
Ankara Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu akademik çalışmanın amacı; Dünyada küresel güç olarak kabul edilen ülkelerden olan ABD,Rusya ve Çin'in kadın futbol yapılanmalarını incelemek, kadın futbolunun mevcut durumu hakkında ülkeler arasında karşılaştırmalar yapmak ve mevcut ülkelere kadın futbolunun yönetimi ile ilgili öneriler sunmaktır. Bu çalışmada karşılaştırmalı yöntem kullanılmıştır. Nitel yaklaşımın benimsendiği bu araştırmada,tanımlayıcı yaklaşımla beraber ülkelerin mevcut kadın futbol yapılanmalarının karşılaştırılmasından dolayı yatay yaklaşım benimsenmiştir.Belge tarama yöntemi ile bu çalışmada veriler toplanmıştır.Bu kapsamda çeşitli bilimsel kaynaklardan yararlanılarak ülkelerin benzerlik ve farklılıklarına ilişkin veriler toplanmıştır.Örnekleme yöntemi olarak bu çalışmada tipik durum örneklemesi yöntemi kullanılmıştır.Veriler betimsel analiz yaklaşımı ile karşılaştırılmış ve analiz edilmiştir. Çalışmanın bu bölümünde ABD,Rusya ve Çin'in mevcut kadın futbolu yapılanmaları,kadın futboluna olan finansal destek,medya görünürlülüğü ve spor politikaları ekseninden karşılaştırılmıştır. Bu değişkenler doğrultusunda elde edilen bulgular tablolaştırılıp ülkeler arası karşılaştırmalar yapılarak raporlandırılmıştır. ABD'de kadın futbolu profesyonel bir yapıya sahiptir.ABD'de kadın futbol müsabaları yayınlanır.Sponsorluk desteği yüksektir.Yine ABD'de üniversite sporları, kadın futbolunun gelişmesinde kritik öneme sahiptir.Spor politikasının bir gereği olarak kadın futbolu desteklenir.Rusya kadın futbolunda profesyonelleşme yönünde adımlar atsa da bu alanda ABD'ye göre geride kalmıştır.Kadın futbolunun sürdürülebilirliği ve sponsorluk anlamında ciddi sorunlar vardır.Kültürel kabul istenilen hazır bulunuşluk düzeyinde değildir.Yine bununla beraber Rusyada kadın futbol müsabakalarının düzenli bir yayıncı kuruluşu yoktur.Çin ise bu alanda Rusya'nın aksine öne çıkan ülkelerden olmuştur.Çinde profesyonel bir statüde kadın futbol ligi vardır.Kulüpler yayın gelirlerine sahip hem devletin hem özel teşebbüslerin kadın futboluna destekleri mecvuttur.Lisanslı kadın futbolcu sayısı yüksektir.Milli takımlar düzeyinde başarılı temsiliyetleri var.Dünya kupasında final oynamış ve olimpiyat madalyası kazanmış bir takıma sahiplerdir.

Anahtar Kelimeler: Spor yönetimi, Karşılaştırmalı spor yönetimi, uluslararası karşılaştırmalı spor yönetimi

Global Powers and Women's Football

Abstract

The objective of this academic study is to examine the women's football structures of the USA, Russia, and China—countries recognized as global powers—to compare the current state of women's football across these nations, and to offer recommendations regarding the management of women's football in the countries studied. A comparative method was employed in this study. Adopting a qualitative approach, the research utilized both a descriptive and a horizontal approach—the latter due to the comparison of existing women's football structures across the countries. Data were collected through document analysis; specifically, information regarding the similarities and differences between the countries was gathered from various scientific sources. Typical case sampling was used as the sampling method. The data were compared and analyzed using a descriptive analysis

approach. In this section of the study, the existing women's football structures, financial support, media visibility, and sports policies of the USA, Russia, and China are compared. The findings obtained based on these variables have been tabulated, and a report has been prepared detailing the comparisons between the countries. Women's football in the USA operates within a professional framework. Matches are broadcast, and sponsorship support is substantial. Furthermore, university sports play a critical role in the development of women's football in the USA, and the sport receives support as a matter of sports policy. Although Russia has taken steps toward professionalization in women's football, it lags behind the USA in this regard. There are significant issues concerning the sustainability of the sport and sponsorship, and cultural acceptance has not yet reached the desired level. Additionally, there is no regular broadcaster for women's football matches in Russia. In contrast to Russia, China has emerged as a leading country in this field. China has a professional women's football league; clubs generate broadcasting revenue, and the sport receives support from both the state and private enterprises. The number of licensed female players is high, and the country boasts successful representation at the national team level, including a team that has reached the World Cup final and won an Olympic medal.

Keywords: Sports management, comparative sports management, international comparative sports management

Avrupa Kadın Futbolu Araştırması Almanya,Fransa ve İtalya Örneğİ

Ruşen İLBASAN
Ankara Üniversitesi, Türkiye

Ferhat DEMIR
Ankara Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı;Avrupa Birliği'nin kurucu ülkelerinden olan Almanya,Fransa ve İtalya'nın kadın futbol sistemlerini incelemek, ve ülkeler arasında kadın futbolunun mevcut durumu hakkında karşılaştırmalar yapmaktır. Bu çalışma nitel yaklaşımın benimsendiği karşılaştırmalı spor yöntemi çalışmasıdır.Araştırmada tanımlayıcı yaklaşımla beraber ülkelerin kadın futbol yapılanmalarının karşılaştırılması nedeniyle yatay yaklaşım kullanılmıştır.Veriler toplanırken belge tarama yönteminden yararlanılmıştır. Bu kapsamda çeşitli bilimsel kaynaklardan yararlanılarak veriler toplanmıştır.Örnekleme yöntemi olarak bu çalışmada tipik durum örneklemesi yöntemi kullanılmıştır.Veriler betimsel analiz yaklaşımı ile karşılaştırılmış ve analiz edilmiştir. Çalışmanın bu bölümünde Almanya,Fransa ve İtalya'nın mevcut kadın futbolu yapılanmaları karşılaştırılarak raporlandırılmıştır. Almanya kadın futbolunda alt yapıları ve yetiştiriciliğiyle öne çıkan bir ülkedir.Kadın futbolu profesyonel statüdedir.Medya görünürlüğü yüksektir.Almanyada bulunan erkek takımlarının bir çoğunun sponsorluklarından kadın futbol takımları da yararlanır.Devlet ve federasyon desteği yüksektir.Fransa'da yine Almanya'ya benzer bir şekilde profesyonel bir yapılanma bulunmaktadır.Fransa Futbol Federasyonu'nun desteği yüksektir.Fransız futbol kulübü olan Lyon kadın futbol takımı UEFA Kadınlar Şampiyonlar Ligini en çok kazanan kadın futbol takımı konumundadır.Fransa liginde bazı önemli müsabakalar canlı olarak yayınlanır.Kadın-erkek cinsiyet eşitliği perspektifinden kadın futbolunu desteklenir ve fonlanır.Kültürel kabul yüksektir.İtalya Futbol Federasyonuna bağlı kadın futbol yapılanması var.Erkek takımları kadın futboluna da eğilmeye ve yatırım yapmaya başladılar.Uzun vadeli stratejik hedef ve politikaları var.Müsabakaların çoğu dijital platformlar üzerinden yayınlanıyor.Almanya ve Fransaya kıyasla geç profesyonelleşen ve gelişen ama potansiyel olarak hızla büyüyen bir yapı içerisindeler.

Anahtar Kelimeler: Spor yönetimi, Karşılaştırmalı spor yönetimi, uluslararası karşılaştırmalı spor yönetimi

Research on Women's Football in Europe: The Cases of Germany, France, and Italy

Abstract

The aim of this study is to examine the women's football systems of Germany, France, and Italy,founding members of the European Union,and to compare the current state of women's football across these countries. This study employs a comparative sports research method based on a qualitative approach. A horizontal approach was utilized alongside a descriptive approach to compare the women's football structures of the respective countries. Data were collected through document analysis, drawing upon various scientific sources. Typical case sampling was used as the sampling method. The data were compared and analyzed using a descriptive analysis approach. In this section of the study, the existing women's football structures in Germany, France, and Italy are compared and reported. Germany stands out in women's football due to its youth development systems and talent cultivation. Women's football holds professional status, and media visibility is high. Women's football teams often benefit from the sponsorships held by many of Germany's men's teams. Support from the state and the federation is substantial.

France also possesses a professional structure similar to Germany's, with strong support from the French Football Federation. The women's team of the French club Lyon holds the record for the most UEFA Women's Champions League titles. Certain key matches in the French league are broadcast live. Women's football receives support and funding based on principles of gender equality, and cultural acceptance is high. Italy has a women's football structure affiliated with the Italian Football Federation. Men's teams have begun to turn their attention and investment toward women's football, and there are long-term strategic goals and policies in place. Most matches are broadcast via digital platforms. Compared to Germany and France, the Italian system professionalized and developed later, yet it is currently experiencing rapid potential growth.

Keywords: Sports management, comparative sports management, international comparative sports management

Yapay Zekâ Çağında Sporcu Adaptasyonu: Yapay Zekâya Yönelik Tutumun Dijital Dayanıklılığı Yordamadaki Rolü

Yunus Şahinler
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

İrfan KARA
Istanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Taner ATASOY
Istanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Engin ÇİNİBULAK
Istanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, sporcuların yapay zekâya (YZ) yönelik genel tutumları ile dijital dayanıklılık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek ve YZ'ye yönelik tutumun dijital dayanıklılığı yordama düzeyini belirlemektir. İlişkisel tarama modelinde yürütülen araştırmaya, 18 yaş ve üzerinde olan ve en az üç yıldır aktif olarak spor yapan toplam 758 sporcu katılmıştır. Veriler, kişisel bilgi formu, Yapay Zekâya Yönelik Genel Tutum Ölçeği ve Dijital Dayanıklılık Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, Cronbach alfa güvenirlik analizi, Pearson korelasyon analizi ve basit doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<.05$ olarak kabul edilmiştir. Sporcuların YZ'ye yönelik genel tutum (3.17±0.71) ve dijital dayanıklılık (3.15±0.72) puanlarının orta düzeyin üzerinde olduğu belirlenmiştir. Ölçeklerin iç tutarlılık katsayıları her iki ölçek için α=.88 olarak bulunmuştur. YZ'ye yönelik tutum ile dijital dayanıklılık arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki saptanmıştır ($r=.304$, $p<.001$). Regresyon analizi, YZ'ye yönelik tutumun dijital dayanıklılığı pozitif yönde anlamlı olarak yordadığını göstermiştir (β=.304, $R^2=.093$, $F(1,756)=77.09$, $p<.001$). Bulgular, YZ'ye yönelik daha olumlu tutuma sahip sporcuların daha yüksek dijital dayanıklılık sergilediğini göstermektedir. Sporcuların YZ farkındalıklarının ve dijital yetkinliklerinin geliştirilmesinin teknolojik dönüşüme uyum süreçlerini destekleyebileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, dijital dayanıklılık, sporcu adaptasyonu, spor teknolojileri.

Athlete Adaptation in the Age of AI: The Role of Attitudes Towards AI in Predicting Digital Resilience

Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between athletes' general attitudes towards artificial intelligence (AI) and their levels of digital resilience, and to determine the predictive power of attitudes towards AI on digital resilience. Population and Sample: A total of 758 athletes aged 18 and over, who have been actively participating in sports for at least three years, participated in the study, which was conducted using a correlational survey model. Data were collected using a personal information form, the General Attitude Towards Artificial Intelligence Scale, and the Digital Resilience Scale. Descriptive statistics, Cronbach's alpha reliability analysis, Pearson correlation analysis, and simple linear regression analysis were used in the analysis of the data. The significance level was accepted as p<.05. It was determined that the athletes' general attitude towards AI

(3.17±0.71) and digital resilience (3.15±0.72) scores were above the moderate level. The internal consistency coefficients of the scales were found to be α=.88 for both scales. A positive and significant relationship was found between attitude towards AI and digital resilience (r=.304, p<.001). Regression analysis showed that attitude towards AI significantly predicted digital resilience in a positive direction (β=.304, R^2=.093, F(1,756)=77.09, p<.001). The findings show that athletes with more positive attitudes towards AI exhibit higher digital resilience. It is thought that improving athletes' AI awareness and digital competencies can support their adaptation processes to technological transformation.

Keywords: Artificial intelligence, digital resilience, athlete adaptation, sports technologies.

Sporcularda Pozitif Benlik Algısı ile Sosyal Görünüş Kaygısı Arasındaki İlişkide Sosyal Medya Kullanımının Aracı Rolü

Sermin AĞRALI ERMIŞ
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Berkay BALKIŞ
Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Türkiye

Ayşegül GÖKMEN
Millî Eğitim Bakanlığı, Türkiye

Ebru DERECELI
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Özet

Sporcularda benlik algısı, sosyal görünüşe ilişkin değerlendirmeler ve sosyal medya kullanımı psikososyal süreçler açısından önem taşımaktadır. Bu bağlamda araştırmada, sporcuların pozitif benlik algısı ile sosyal görünüş kaygısı arasındaki ilişkinin incelenmesi ve bu ilişkide sosyal medya kullanımının aracı rolünün belirlenmesi amaçlanmaktadır. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeliyle yürütülmüştür. Çalışma grubunu farklı branşlarda aktif olarak spor yapan 451 sporcu oluşturmuştur. Veri toplama sürecinde Oxford Pozitif Benlik Ölçeği, Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği ve Sporcu Sosyal Medya Kullanım Davranışları Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde Pearson korelasyon analizi ve Hayes PROCESS Macro (Model 4) kullanılarak aracılık analizi uygulanmıştır. Elde edilen bulgular, pozitif benlik algısı ile sosyal görünüş kaygısı arasında negatif ve anlamlı bir ilişki olduğunu göstermektedir. Pozitif benlik algısının sosyal medya kullanımı üzerinde negatif ve anlamlı bir etkisi olduğu belirlenmiştir. Sosyal medya kullanımının sosyal görünüş kaygısı üzerindeki etkisinin de negatif ve anlamlı olduğu saptanmıştır. Aracılık analizi sonuçları, sosyal medya kullanımının pozitif benlik algısı ile sosyal görünüş kaygısı arasındaki ilişkide anlamlı bir dolaylı etkiye sahip olduğunu ortaya koymuştur. Bununla birlikte, modelde dolaylı ve doğrudan etkilerin zıt yönlerde olması nedeniyle sosyal medya kullanımının klasik bir aracılık rolünden ziyade baskılayıcı bir etki oluşturduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak, sporcularda pozitif benlik algısının artmasının sosyal görünüş kaygısını azaltıcı bir rol oynadığı, ancak sosyal medya kullanımının bu ilişkiyi karmaşık bir biçimde etkilediği söylenebilir. Sporcuların antrenman süreçlerine yalnızca fiziksel performans odaklı değil, aynı zamanda psikososyal gelişimi destekleyen müdahalelerin de entegre edilmesi ve sosyal medya kullanım alışkanlıklarının niteliğine odaklanan farkındalık çalışmaları yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sporcu, Pozitif Benlik Algısı, Sosyal Görünüş Kaygısı, Sosyal Medya Kullanımı

The Mediating Role of Social Media Use in the Relationship Between Positive Self-Perception and Social Appearance Anxiety Among Athletes

Abstract

Self-perception, social appearance evaluations, and social media use are important in psychosocial processes among athletes. In this context, this study aims to examine the relationship between positive self-perception and social appearance anxiety among athletes and determine the mediating role of social media use in this relationship.

The study employed a quantitative correlational survey model. The sample included 451 athletes actively participating in different sports. Data were collected using the Oxford Positive Self Scale, Social Appearance Anxiety Scale, and Athlete Social Media Use Behaviors Scale. Pearson correlation and mediation analyses using Hayes' PROCESS Macro (Model 4) were performed. Findings showed a negative and significant relationship between positive self-perception and social appearance anxiety. Positive self-perception had a negative and significant effect on social media use. Social media use also had a negative and significant effect on social appearance anxiety. Mediation analysis revealed a significant indirect effect of social media use on the relationship between positive self-perception and social appearance anxiety. However, as the indirect and direct effects were in opposite directions, social media use exerted a suppressor effect rather than a conventional mediating effect. In conclusion, increased positive self-perception plays a role in reducing social appearance anxiety among athletes; however, social media use affects this relationship in a complex manner. Integrating psychosocial development interventions into athletes' training, rather than focusing solely on physical performance, and implementing awareness activities focusing on the nature of social media use habits are recommended.

Keywords: Athlete, Positive Self-Perception, Social Appearance Anxiety, Social Media Use

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nde Temel Değerler: Beden Eğitimi Öğretmen Deneyimleri ve Sahadaki Uygulama Zorlukları

Murat AKBAL
Milli Eğitim, Türkiye

Adem SOLAKUMUR
BAİBÜ, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli (TYMM) kapsamında beden eğitimi ve spor derslerinde adalet, sorumluluk ve ahlak bilincinin kazandırılması sürecini ve öğretmenlerin bu süreçteki deneyimlerini incelemektir. Araştırmada, değer eğitiminin beden eğitimi uygulamalarıyla nasıl bütünleştiği ve uygulama sürecinde karşılaşılan güçlükler ele alınmıştır. Araştırma, nitel araştırma desenlerinden fenomenolojik yaklaşım temelinde yürütülmüştür. Çalışma grubunu Türkiye'nin farklı illerinde görev yapan 20 beden eğitimi ve spor öğretmeni oluşturmaktadır. Veriler yarı yapılandırılmış görüşmeler yoluyla toplanmış ve tematik analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Bulgular, beden eğitimi derslerinin dönüşümlü görev paylaşımı, öğrenci katılımı, fair play uygulamaları ve sorumluluk temelli etkinlikler aracılığıyla değerlerin yaşantıya dönüştürülmesinde önemli bir potansiyele sahip olduğunu göstermiştir. Öğretmenin rol model olma davranışı, değer aktarımının temel unsurlarından biri olarak öne çıkmıştır. Bununla birlikte fiziki imkân yetersizlikleri, hizmet içi eğitimlerin uygulamaya dönük sınırlılıkları, mesleki sorumluluk kaygıları ve modelin uygulamasına ilişkin bazı çelişkiler önemli güçlükler olarak belirlenmiştir. Sonuç olarak, TYMM'nin değer merkezli yaklaşımı beden eğitimi dersleri açısından önemli fırsatlar sunmakta; ancak etkili uygulama için branşa özgü uygulamalı eğitimlerin artırılması, fiziksel olanakların geliştirilmesi ve okul-aile iş birliğinin güçlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, Beden Eğitimi, Adalet, Sorumluluk, Ahlak Bilinci, Öğretmen Rolü, Değer Eğitimi.

Core Values in the Türkiye Century Education Model: Physical Education Teacher Experiences and Implementation Challenges in the Field

Abstract

The aim of this study is to examine the process of instilling justice, responsibility, and moral awareness in physical education and sports courses within the scope of the *Türkiye Century Education Model* (TYMM), as well as to explore teachers' experiences throughout this process. The research addresses how values education is integrated with physical education practices and the difficulties encountered during implementation. The study was conducted using a phenomenological approach, a qualitative research design. The participant group consisted of 20 physical education and sports teachers working in various provinces of Türkiye. Data were collected through semi-structured interviews and analyzed using thematic analysis. The findings revealed that physical education courses hold considerable potential for transforming values into lived experiences through rotational task-sharing, student participation, fair play practices, and responsibility-based activities. The teacher's role-modeling behavior emerged as a key factor in value transmission. However, inadequate physical facilities, the practical limitations of in-service training programs, professional responsibility concerns, and certain contradictions regarding the

implementation of the model were identified as significant challenges. In conclusion, while the value-centered approach of the TYMM offers substantial opportunities for physical education courses, effective implementation requires increased branch-specific practical training, improved physical infrastructure, and strengthened school-family collaboration.

Keywords: Türkiye Century Education Model, Physical Education, Justice, Responsibility, Moral Awareness, Teacher Role, Values Education.

Türkiye ve İsviçre Profesyonel Futbol Liglerinde Maç Sonuçları ve Bahis Piyasası Göstergelerinin Karşılaştırmalı Analizi (2013–2025)

İlker AKYÜZ
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye

Özet

Futbol müsabakalarının sonuçları ile bahis piyasalarında oluşan oranlar arasındaki ilişkilerin incelenmesi, bahis piyasalarının gerçekleşen sportif sonuçları ne ölçüde yansıttığının belirlenmesi açısından önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, Türkiye ve İsviçre profesyonel futbol liglerinde maç sonuçları ile bahis piyasası göstergeleri arasındaki ilişkileri karşılaştırmalı olarak incelemek ve bu ilişkilerin ülke ve lig düzeyine göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemektir. Araştırmanın veri setini 2013–2025 döneminde Türkiye Süper Ligi ve TFF 1. Ligi ile İsviçre Super League ve Challenge League'de oynanan müsabakalar oluşturmaktadır. Karşılaştırılabilirliğin sağlanması amacıyla Türkiye Süper Ligi–İsviçre Super League ve TFF 1. Ligi–İsviçre Challenge League eşleştirmeleri yapılacaktır. Araştırmada maç sonucu, ilk yarı sonucu, toplam gol, karşılıklı gol, alt/üst ve tek/çift sonuçları ile bunlara ilişkin kapanış bahis oranları değerlendirilecektir. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, frekans dağılımları, çapraz tablolar, Ki-kare bağımsızlık testi ve Cramer's V katsayısı kullanılacaktır. Bahis oranlarının ülke ve ligler açısından karşılaştırılmasında ise verilerin özelliklerine uygun istatistiksel yöntemlerden yararlanılacaktır. Çalışma sonucunda Türkiye ve İsviçre futbol liglerinde maç sonuçları ile bahis piyasası göstergeleri arasındaki benzerlik ve farklılıkların ortaya konulması ve bahis piyasalarının ülke ve rekabet seviyesi bağlamında değerlendirilmesine katkı sağlanması amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Futbol, Bahis Oranları, Maç Sonucu, Türkiye, İsviçre, Karşılaştırmalı Analiz

A Comparative Analysis of Match Outcomes and Betting Market Indicators in Turkish and Swiss Professional Football Leagues (2013–2025)

Abstract

Examining the relationships between football match outcomes and betting odds is important for determining the extent to which betting markets reflect actual sporting outcomes. This study aims to comparatively examine the relationships between match outcomes and betting market indicators in Turkish and Swiss professional football leagues and to determine whether these relationships differ by country and league level. The dataset consists of matches played between 2013 and 2025 in the Turkish Süper Lig and TFF First League and the Swiss Super League and Challenge League. To ensure comparability, the Turkish Süper Lig will be matched with the Swiss Super League, while the TFF First League will be matched with the Swiss Challenge League. Match results, half-time results, total goals, both-teams-to-score, over/under, and odd/even outcomes, together with their corresponding closing betting odds, will be evaluated. Descriptive statistics, frequency distributions, cross-tabulations, Chi-square tests of independence, and Cramer's V coefficients will be used in the analyses. Appropriate statistical methods will also be employed to compare betting odds across countries and leagues according to the characteristics of the data. The study aims to identify similarities and differences between Turkish and Swiss football leagues regarding match outcomes and betting market indicators and to contribute to the evaluation of betting markets in the context of country and competitive level.

Keywords: Football, Betting Odds, Match Outcome, Türkiye, Switzerland, Comparative Analysis

Sporun İki Yüzü: Bireysel ve Takım Sporcularında Egzersiz Bağımlılığı ile Algılanan Stres Arasındaki İlişkinin Karşılaştırılması

Ertuğrul Gazi DÜZENLI
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Akın ÇELİK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışma, algılanan stresin sporculardaki egzersiz bağımlılığı üzerindeki yordayıcı etkisini incelemek ve bu değişkenlerin spor türüne (bireysel ve takım) göre farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla yürütülmüştür. Çalışmaya rastgele örnekleme yöntemiyle seçilen toplam 312 gönüllü sporcu (156 bireysel, 156 takım) katılmıştır. Veriler "Algılanan Stres Ölçeği (ASÖ-14)" ve "Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği (EBÖ)" kullanılarak toplanmıştır. Analizlerde tanımlayıcı istatistikler, Bağımsız Örneklemler t-Testi, Pearson Korelasyonu ve Çoklu Doğrusal Regresyon analizleri uygulanmıştır. Ölçeklerin iç tutarlık katsayıları 0,72 ile 0,88 arasında değişmektedir.t-Testi sonuçları, spor türüne bağlı olarak egzersiz bağımlılığı ve algılanan stres puanlarında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığını göstermiştir ($p>0,05$). Korelasyon analizi toplam puan düzeyinde anlamlı bir ilişki göstermezken, alt boyut düzeyinde anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir: algılanan stres/rahatsızlık ile aşırı odaklanma arasında pozitif yönlü ($r=0,185$), yetersiz öz yeterlik ile aşırı odaklanma arasında ise negatif yönlü ($r=-0,242$, $p<0,01$) bir ilişki bulunmuştur. Regresyon modeli anlamlı çıkmış ($F=7,509$; $p=0,001$) ve stresin alt boyutları, egzersiz bağımlılığındaki toplam varyansın %4,6'sını açıklamıştır.Bu bulgular, egzersiz bağımlılığının spor türünden bağımsız bir olgu olduğunu, ancak bireylerin stres algıları ve öz yeterlik düzeylerinin egzersiz bağımlılığı eğilimlerini şekillendiren kritik psikolojik belirleyiciler olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Algılanan Stres, Bireysel ve Takım Sporları, Egzersiz Bağımlılığı, Spor Psikolojisi

The Two Faces of Sport: A Comparison of the Relationship Between Exercise Addiction and Perceived Stress in Individual and Team Athletes

Abstract

This study was conducted to examine the predictive effect of perceived stress on exercise addiction among athletes and to determine whether these variables differ according to the type of sport (individual vs. team). A total of 312 volunteer athletes (156 individual, 156 team) selected through random sampling participated in the study. Data were collected using the "Perceived Stress Scale (PSS-14)" and the "Exercise Addiction Scale (EAS)". Descriptive statistics, Independent Samples t-test, Pearson Correlation, and Multiple Linear Regression analyses were performed. The internal consistency coefficients of the scales ranged from 0.72 to 0.88. The t-test results indicated no statistically significant difference in exercise addiction and perceived stress scores based on the type of sport ($p>0.05$). While correlation analysis showed no significant relationship at the total score level, significant correlations were found at the sub-dimension level: a positive correlation between perceived stress/discomfort and over-focusing ($r=0.185$), and a negative correlation between inadequate self-efficacy and over-focusing ($r=-0.242$, $p<0.01$). The regression model was significant ($F=7.509$; $p=0.001$), with stress sub-dimensions explaining 4.6%

of the total variance in exercise addiction. These findings suggest that exercise addiction is a phenomenon independent of the type of sport, yet individuals' stress perceptions and self-efficacy levels are critical psychological determinants shaping exercise addiction tendencies.

Keywords: Perceived Stress, Individual and Team Sports, Exercise Addiction, Sport Psychology

Mega Spor Etkinliklerin Toplumsal Yansımaları Olimpiyatlar ve Dünya Kupaları

İrem YARIMER
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Aynur YILMAZ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Literatür incelendiğinde mega spor ve mega spor etkinlikleri ile ilgili birden fazla çalışma yapıldığı görülmektedir. Bu çalışma da sporun bir ülkenin kimliğini, toplumsal dönüşümünü ve ekonomik örgütlenme biçimini nasıl yansıttığını, büyük ölçekli spor organizasyonlarının bu süreçlere olan katkısını ve bu doğrultuda çalışmada söz konusu etkinliklerin ekonomik boyutunu, toplumsal yansımalarını, kişiye ve kente bıraktıkları sosyo-kültürel etkilerini ele almaktadır. Mega spor etkinlikleri için yapılan stadyumlar, alt yapı yatırımları, ulaşım olanakları, reklamlar, sponsorluk gelirleri, ekonomik boyutlar hem olumlu etkiler yaratmış hem de iş olanağı ve istihdam alanında önemli yer tutmuştur. Ev sahibi kentlerde büyük mali yatırımlar sağlanmış ve organizasyonlara yönelik dikkat çekici anlamda finansmanlar sağlanıp reklam ve imaj konusunda da ön plana çıkılmaktadır. Etkinlikler sonrası atıl kalan stadyumlar, spor salonları ve yapılan spor merkezleri kısa vadede olumlu fakat uzun vadede finansman sorunu oluşturmaktadır. Dolayısıyla ev sahibi şehirler de ekonomik, sosyo-kültürel fırsatlar sunmakla hem de finansman getirileri sağlamaktadır. Bu bağlamda mega spor etkinlikleri kentlerde sosyal kazanımların ve toplumsal aidiyet duygusunun ve kültürel yansımanın güçlenmesini sağlamaktadır. Mega spor etkinlikleri farklı kültürlerin bir araya gelmesine fırsat sağlayarak kültürel etkileşimi artırmakta ve kentlerin ulusal ve uluslararası düzeyde tanınırlığına katkıda bulunmaktadır. Bu etkinlikler, gönüllülük, sosyalleşme ortak bir amaç etrafında birleşmesi açısından da önemli fırsatlar sunmaktadır. Mega spor etkinlikleri ekonomik, sosyal ve kültürel boyutlarıyla ev sahibi kentlerin gelişimine katkı sağlamakta ve kentlerin gelecekteki dönüşüm süreçlerini önemli ölçüde şekillendirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mega spor etkinlikleri, Kültürel değişim, Toplumsal yansıma

Social Impacts of Mega Sporting Events Olympic Games and World Cups

Abstract

A review of the literature reveals numerous studies concerning mega-sports and mega-sporting events. This study examines how sport reflects a country's identity, social transformation, and economic organization, as well as the contribution of large-scale sporting events to these processes; in doing so, it addresses the economic dimensions, social repercussions, and the socio-cultural impacts these events leave on individuals and cities. Stadiums, infrastructure investments, transportation facilities, advertising, sponsorship revenues, and economic aspects associated with mega-sporting events have generated positive effects and played a significant role in creating job opportunities and employment. Host cities attract substantial financial investments and significant funding for these organizations, while also gaining prominence in terms of publicity and image. However, stadiums, sports halls, and sports centers that remain underutilized after the events create positive outcomes in the short term but pose financial challenges in the long term. Consequently, host cities benefit from both economic and socio-cultural opportunities as well as financial returns. In this context, mega-sporting events foster social gains, a sense of community belonging, and cultural expression within cities. By bringing together diverse cultures, these events

enhance cultural interaction and contribute to the recognition of cities at both national and international levels. They also offer significant opportunities for volunteering, socialization, and uniting around a common goal. Through their economic, social, and cultural dimensions, mega-sporting events contribute to the development of host cities and significantly shape their future transformation processes.

Keywords: Mega sporting events, cultural exchange, societal impact.

Futbolda Tüketici Davranışı Hedonik Koşu Bandında Taraftar: "Bir Şampiyonluk Yetmez"

Zühal YURTSIZOĞLU
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Oğuzhan GÜL
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Türkiye

Özet

Futbol; derbi galibiyetleri şampiyonlukları, sezon başlangıçları ve yıldız transferleri ile spor tüketicisi üzerinde güçlü hazlar yaratan, yüksek duygusal yoğunluklu deneyimler üreten bir alandır. Bireyler hayatlarındaki olumlu olaylara bir süre sonra alışarak başlangıçtaki öznel iyi oluş noktasına geri dönme eğilimindedir. Bu çalışma, Trabzonspor taraftarlarının 2021–2022 sezonu şampiyonluğuna ilişkin deneyimlerini Hedonik Koşu Bandı Kuramı çerçevesinde incelemek ve şampiyonluğun taraftarların mutluluk, aidiyet ve beklenti düzeyleri üzerindeki etkisini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır. Çalışmada nitel araştırmalardan netnografik araştırma deseninden yararlanılmıştır. Veriler doküman incelemesi yoluyla toplanmıştır. Araştırmanın veri kaynağını Trabzonspor'un 2021–2022 sezonu şampiyonluk videosu altında yer alan YouTube yorumları oluşturmaktadır. Amaçlı örnekleme yöntemi doğrultusunda anlamlı içerik taşıyan yorumlar seçilmiş; emojiler ve anlamsal bütünlüğü bulunmayan ifadeler analiz dışı bırakılmış, 163 yorumdan 98 taraftar yorumu tematik olarak analiz edilmiştir. Çalışmada 27 kod ve 7 temaya ulaşılmıştır. Taraftar deneyimlerinin "hedonik zirve, hedonik adaptasyon ve tekrar arayışı, kimlik ve aidiyetin güçlenmesi, şükran ve manevi anlamlandırma, nostalji ve özlem, bekleyişin ve mücadelenin anlamlandırılması, kuşaklararası aktarım ve kalıcılık arzusu" temalarında toplandığı belirlenmiştir. Taraftarların şampiyonluğu yoğun mutluluk, gurur, coşku ve şükran duygularıyla deneyimledikleri; ancak zamanla bu deneyime uyum sağlayarak yeni şampiyonluklar ve daha büyük başarılar beklemeye başladıkları görülmüştür. Ayrıca başarıyı yeniden yaşama isteğiyle videoların tekrar izlendiği, şampiyonluk dönemine güçlü bir özlem duyulduğu bulunmuştur. Çalışma sonucunda taraftar üzerinde zirve deneyimlerin kısa vadeli tatmini artırdığı; ancak hedonik adaptasyon süreciyle birlikte tüketici tatmin düzeyinin düştüğü ve taraftarın takımından beklenti eşiğinin yükseldiği bulunmuştur. Sonuçlar, Trabzonspor taraftarlarının şampiyonluk deneyimlerinin Hedonik Koşu Bandı Kuramının öngördüğü uyum ve beklenti yenileme süreçleriyle örtüştüğünü göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Hedonik Koşu Bandı Kuramı, hedonik adaptasyon, netnografi, spor tüketicisi, taraftar, Trabzonspor

Consumer Behavior in Football: The Fan on the Hedonic Treadmill: "One Championship Isn't Enough"

Abstract

Introduction and Objective: Soccer is a field that generates highly emotionally intense experiences, creating powerful feelings of pleasure in sports fans through derby victories, championship wins, the start of the season, and star player transfers. Individuals tend to become accustomed to positive events in their lives over time and return to their initial level of subjective well-being. This study was conducted to examine Trabzonspor fans' experiences regarding the 2021–2022 season championship within the framework of the Hedonic Treadmill Theory and to reveal the championship's impact on fans' levels of happiness, belonging, and expectations. The

study utilized the netnographic research design, a type of qualitative research. Data were collected through document analysis. The data source for the study consists of YouTube comments posted under Trabzonspor's 2021–2022 season championship video. In accordance with the purposive sampling method, comments containing meaningful content were selected; emojis and statements lacking semantic coherence were excluded from the analysis, and 98 fan comments out of 163 were analyzed thematically. The study identified 27 codes and 7 themes. It was determined that fan experiences clustered around the themes of "hedonic peak, hedonic adaptation and the pursuit of repetition, strengthening of identity and belonging, gratitude and spiritual meaning, nostalgia and longing, finding meaning in anticipation and struggle, intergenerational transmission, and the desire for permanence." It was observed that fans experienced the championship with intense feelings of happiness, pride, excitement, and gratitude; however, over time, they adapted to this experience and began to anticipate new championships and greater successes. Additionally, it was found that videos were rewatched out of a desire to relive the success, and a strong longing for the championship era was evident. The study found that peak experiences increase short-term satisfaction among fans; however, as the hedonic adaptation process unfolds, consumer satisfaction levels decline and fans' expectation thresholds for their team rise. The results indicate that Trabzonspor fans' championship experiences align with the adaptation and expectation renewal processes predicted by the Hedonic Treadmill Theory.

Keywords: Hedonic Treadmill Theory, hedonic adaptation, netnography, sports consumer, fan, Trabzonspor

Taraftarların Futbol Kulüplerine Olan Güven Düzeyleri: Türkiye Süper Ligi Üzerine Bir Araştırma

Emin ÖZDEMİR
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye

Atalay KAYA
Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, Türkiye Süper Ligi kulüplerinin taraftarlarının kulüplerine duydukları güven düzeylerini ve bu güvenin demografik değişkenler ile kulüp aidiyetine göre farklılaşmasını incelemeyi amaçlamaktadır. Nicel araştırma yöntemlerinden genel tarama modelinin kullanıldığı çalışmaya kolayda örnekleme yoluyla ulaşılan 237 taraftar (177 erkek, 60 kadın) katılmıştır. Veriler, 7 maddelik sosyodemografik form ve 22 maddelik "Spor Kulübüne Güven Ölçeği" ile toplanmıştır. Analizler SPSS 32.0 programında bağımsız örneklem t-testi, ANOVA ve Pearson korelasyonu ile yürütülmüştür. Ölçeğin ve alt boyutlarının Cronbach Alfa değerleri yüksek güvenilirlik sergilemiştir (,819-,916). Yaş, eğitim, gelir ve taraftarlık tanımına göre anlamlı fark saptanmazken; cinsiyete göre sporcuya güvende, kulüp üyeliğine göre ise genel güven ve antrenöre güvende anlamlı farklılık bulunmuştur. Desteklenen kulüp değişkeninde; Galatasaray taraftarlarının antrenör ve genel kulüp güveninde tüm rakiplerinden ($p<,001$), başkana güvende ise Fenerbahçe'den ($p<,01$) anlamlı düzeyde yüksek puan aldığı belirlenmiştir. Sporcuya güvende ise Galatasaray ve Fenerbahçe taraftarları, Beşiktaş ve Trabzonspor'dan anlamlı derecede yüksek çıkmıştır ($p<,05$). Ölçek ile alt boyutları arasında pozitif ve yüksek düzeyde ilişkiler tespit edilmiştir. Taraftar güveni demografik özelliklerden ziyade kurumsal bağın niteliğine ve sahadaki sportif-teknik istikrara dayanmaktadır. Yenilikçi spor yönetimi anlayışı doğrultusunda kulüplerin resmi üyeliği teşvik etmesi ve taraftarları açık iletişimle desteklenen stratejik birer aktör olarak konumlandırması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Güven, Futbol, Spor Kulübü, Taraftar

Fans' Levels of Trust in Football Clubs: A Study on the Turkish Super League

Abstract

This study examines the trust levels of Turkish Süper Lig football fans toward their clubs and assesses variations based on demographic variables and club affiliations. Employing a quantitative general survey model, data were gathered via convenience sampling from 237 football supporters (177 males, 60 females). Instruments included a 7-item sociodemographic form and the 22 item "Trust in Sports Club Scale." Parametric tests independent samples t-test, one way ANOVA, and Pearson correlation were conducted using SPSS 32.0. High reliability was confirmed across the scale and its subdimensions (,819-,916). Trust scores did not vary significantly across age, education, income, or fan identification. However, gender significantly influenced trust in athletes, while club membership significantly affected both overall club trust and trust in coaches. Regarding the supported club, Galatasaray fans reported significantly higher trust in the coach and club overall compared to all rivals ($p <,001$), and higher trust in the president compared to Fenerbahçe ($p<,01$). In athlete trust, Galatasaray and Fenerbahçe fans scored significantly higher than Beşiktaş and Trabzonspor supporters ($p<,05$). Strong positive correlations emerged between the overall scale and its subdimensions. Fan trust is primarily driven by institutional engagement and

athletic-technical stability rather than sociodemographic factors. In line with modern sport management principles, clubs should promote official membership and engage supporters as strategic actors through transparent communication.

Keywords: Fan, Football, Sports Club, Trust

Spor Bilimleri Araştırmalarında Karma Yöntem: Verilerin Analizi ve Birleştirilmesi

Mustafa ÜREY
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Taner ALTUN
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Spor bilimlerinde performans, fiziksel aktivite, antrenman, sporcu davranışları ve eğitim süreçleri gibi konular nicel ve nitel verilerin birlikte kullanılmasına uygun araştırma alanları oluşturmaktadır. Karma yöntem araştırmalarında bu iki veri türünün aynı araştırmada kullanılması kadar, elde edilen bulguların araştırma problemi doğrultusunda birbiriyle ilişkilendirilmesi de önem taşımaktadır. Bu bildirinin amacı, spor bilimlerinde yürütülen karma yöntem araştırmalarında nicel ve nitel verilerin analiz edilmesi ve birleştirilmesi sürecini yöntemsel açıdan incelemek ve farklı entegrasyon yollarını örnekler üzerinden açıklamaktır. Bu doğrultuda öncelikle nicel ve nitel verilerin kendi araştırma geleneklerine uygun biçimde analiz edilmesi ele alınmakta, ardından iki veri türünün karma yöntem deseni doğrultusunda nasıl ilişkilendirilebileceği üzerinde durulmaktadır. Verilerin birleştirilmesi; bağlantı kurma (connecting), inşa etme (building) ve birleştirme (merging) yaklaşımları çerçevesinde açıklanmakta ve bu yaklaşımların açıklayıcı sıralı, keşfedici sıralı ve yakınsayan karma yöntem desenlerindeki kullanım biçimleri tartışılmaktadır. Ayrıca nicel ve nitel bulgular arasındaki uyum, tamamlayıcılık ve ayrışmanın belirlenmesinde ortak gösterimlerden (joint displays) nasıl yararlanılabileceği spor bilimleri alanından oluşturulan örnekler üzerinden gösterilmektedir. Örneğin sporcuların performans kaygılarına ilişkin ölçek puanları ile görüşmelerden elde edilen deneyimlerin ortak bir gösterimde bir araya getirilmesi, nicel sonuçların hangi nitel bulgularla desteklendiğinin, açıklandığının veya farklılaştığının görülmesine olanak sağlamaktadır. Bu süreçte amaç, nicel ve nitel bulguları yalnızca yan yana sunmak değil, iki veri kaynağından hareketle araştırma problemine ilişkin bütünleşik çıkarımlar oluşturmaktır. Sonuç olarak, spor bilimlerinde karma yöntem araştırmalarının raporlanmasında kullanılan veri analiz tekniklerinin açık biçimde belirtilmesinin yanı sıra nicel ve nitel bulguların araştırmanın hangi aşamasında ve nasıl birleştirildiğinin de gösterilmesi gerekmektedir. Joint display kullanımı, bu entegrasyon sürecinin görünür biçimde sunulmasında kullanılabilecek araçlardan biridir.

Anahtar Kelimeler: Spor bilimleri, karma yöntem araştırması, veri analizi, veri entegrasyonu

Mixed Methods in Sports Science Research: Data Analysis and Synthesis

Abstract

In sports science, topics such as performance, physical activity, training, athlete behavior, and educational processes constitute research areas well-suited to the combined use of quantitative and qualitative data. In mixed-methods research, it is as important to use these two types of data within the same study as it is to relate the findings to one another in line with the research problem. The purpose of this paper is to examine, from a methodological perspective, the process of analyzing and integrating quantitative and qualitative data in mixed-methods research conducted in sports science, and to explain different integration approaches using examples. In this regard, the paper first addresses the analysis of quantitative and qualitative data in accordance with their respective research traditions, and then focuses on how the two data types can be related to one another within the framework of a mixed-methods design. The integration of data is explained within the frameworks of the

“connecting,” “building,” and “merging” approaches, and the ways in which these approaches are applied in explanatory sequential, exploratory sequential, and convergent mixed-methods designs are discussed. Furthermore, examples from the field of sports science demonstrate how joint displays can be used to determine the consistency, complementarity, and differentiation between quantitative and qualitative findings. For example, combining scale scores related to athletes’ performance anxiety with experiences obtained from interviews in a joint display makes it possible to see which qualitative findings support, explain, or contrast with the quantitative results. The aim in this process is not merely to present quantitative and qualitative findings side by side, but to draw integrated conclusions regarding the research problem based on both data sources. Consequently, in reporting mixed-methods research in sports science, it is necessary not only to clearly specify the data analysis techniques used but also to demonstrate at which stage of the research and how the quantitative and qualitative findings were integrated. The use of joint display is one of the tools that can be employed to visually present this integration process.

Keywords: Sports sciences, mixed-methods research, data analysis, data integration

Yaşlılarda Kültürel Katılım, Fiziksel Aktivite ve Psikolojik İyi Oluş: Erzincan Örneği

İbrahim AKKAŞ
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Özet

Yaşlanma, yalnızca fiziksel kapasitedeki değişimlerle açıklanamayacak; bireyin sosyal ilişkileri, kültürel çevresi, toplulukla kurduğu bağlar ve yaşamına yüklediği anlamlarla birlikte ele alınması gereken çok boyutlu bir süreçtir. Bu bağlamda psikolojik iyi oluş; yaşlı bireylerin yaşamın ilerleyen dönemlerinde amaç, anlam, özerklik, olumlu ilişkiler ve çevreleri üzerinde yeterlik duygusunu sürdürebilmelerinde önemli bir belirleyici olarak öne çıkmaktadır. Fiziksel aktivite ise fiziksel sağlığın korunmasının yanı sıra sosyal etkileşimi, bağımsızlığı ve psikolojik işlevselliği destekleyen önemli bir yaşam biçimidir. Bu teorik çalışma, yaşlılarda kültürel katılım, fiziksel aktivite ve psikolojik iyi oluş arasındaki ilişkileri kültürel psikoloji, topluluk psikolojisi ve sağlıklı yaşlanma yaklaşımları çerçevesinde ele almaktadır. Geleneksel kültürel uygulamalar; aile ve akrabalık ilişkileri, mahalle dayanışması, dini ve toplumsal buluşmalar, ortak kutlamalar, ziyaretler, mevsimsel etkinlikler ve kuşaklararası bilgi aktarımı gibi bireyleri kolektif yaşamın parçası haline getiren sosyal pratikleri kapsamaktadır. Bu uygulamalar aidiyet, sosyal kimlik, karşılıklılık, anlam ve toplumsal destek sağlarken, hareketlilik ve sosyal katılım içeren yönleriyle fiziksel aktiviteyle de kesişmektedir. Kuramsal olarak kültürel katılımın psikolojik iyi oluş üzerindeki etkisinin, topluluk hissi ve sosyal bağlılık aracılığıyla güçlenebileceği; fiziksel aktivitenin ise bu süreçte ortak bir mekanizma oluşturabileceği ileri sürülmektedir. Erzincan örneği üzerinden geliştirilen bu yaklaşım, yaşlı sağlığını fiziksel, psikolojik, sosyal ve kültürel boyutların bütünlüğü içinde ele almakta ve kültürel açıdan duyarlı sağlıklı yaşlanma modellerinin geliştirilmesine yönelik teorik bir temel sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yaşlılık, Kültürel Katılım, Fiziksel Aktivite, Psikolojik İyi Oluş, Sağlıklı Yaşlanma

Cultural Participation, Physical Activity, and Psychological Well-being Among the Elderly: The Case of Erzincan

Abstract

Aging is a multidimensional process that cannot be explained solely by changes in physical capacity but should also be considered in relation to individuals' social relationships, cultural environments, community connections, and the meanings they attribute to their lives. In this context, psychological well-being is an important determinant of older adults' ability to maintain purpose, meaning, autonomy, positive relationships, and a sense of competence in managing their environments. Physical activity, beyond contributing to the maintenance of physical health, represents an important lifestyle factor that supports social interaction, independence, and psychological functioning. This theoretical study examines the relationships among cultural participation, physical activity, and psychological well-being in older adults within the frameworks of cultural psychology, community psychology, and healthy aging. Traditional cultural practices include family and kinship relationships, neighborhood solidarity, religious and social gatherings, communal celebrations, visits, seasonal activities, and intergenerational transmission of knowledge, all of which integrate individuals into collective social life. Such practices provide a sense of belonging, social identity, reciprocity, meaning, and social support while also intersecting with physical activity through their components of mobility and social participation. Theoretically, the effects of cultural participation on psychological well-being may be strengthened through community belonging and social

Sunulmadı

connectedness, while physical activity may function as a common mechanism linking these processes. Drawing on the context of Erzincan, this approach conceptualizes healthy aging through the integration of physical, psychological, social, and cultural dimensions and provides a theoretical basis for developing culturally sensitive healthy aging models and incorporating local community resources into policies and psychosocial interventions for older adults.

Keywords: Older adults, cultural participation, physical activity, psychological well-being, healthy aging

Sunulmadı

Kamu ve Özel Spor Kurumlarında Tesis Yeterliliği İle Algılanan Hizmet Kalitesi Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Serhat Turgut KOÇ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

İrem ŞIMŞEK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Akın ÇELIK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Spor tesislerinin fiziksel yeterliliği, erişilebilirliği ve işletme koşulları, kullanıcıların algıladığı hizmet kalitesini ve spora katılım kararlarını doğrudan etkilemektedir. Literatürde bu iki değişken arasındaki ilişkinin sınırlı sayıda ele alınmış olması bu araştırmanın gerekçesini oluşturmaktadır. Araştırmanın amacı, Trabzon ili Ortahisar ilçesindeki kamu ve özel spor kurumlarında tesis yeterliliği ile algılanan hizmet kalitesi arasındaki ilişkiyi incelemek ve bu düzeylerin demografik değişkenlere göre farklılaşmasını belirlemektir. İlişkisel tarama modelinde yürütülen nicel araştırmanın örneklemini, Ortahisar'daki 6 kamu ve 6 özel spor tesisini kullanan, kolayda örnekleme yöntemiyle belirlenen 628 kişi oluşturmuştur. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Spor-Fitness Merkezlerinin Algılanan Hizmet Kalitesi Ölçeği ve Spor Tesis Yeterliğini Belirleme Ölçeği ile toplanmış; analizde bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson korelasyon kullanılmıştır. Cinsiyete göre algılanan hizmet kalitesinde anlamlı fark bulunmazken (p=,345), tesis yeterliliği erkek katılımcılar lehine anlamlı biçimde yüksek çıkmıştır (t(626)=2,00; p=,046). Evli katılımcılar hem hizmet kalitesinde (t(626)=2,31; p=,021) hem tesis yeterliliğinde (t(626)=3,03; p=,003) bekârlara göre anlamlı olarak daha yüksek puan almıştır. Yaş, eğitim düzeyi, gelir düzeyi, üyelik süresi ve kurum türü değişkenlerine göre anlamlı farklılık saptanmamıştır (p>,05). Algılanan hizmet kalitesi ile tesis yeterliliği arasında güçlü, pozitif ve anlamlı bir ilişki bulunmuş (r=,822; p<,01); tesis yeterliliği ile en yüksek korelasyon egzersiz alet-ekipmanları kalitesinde gözlenmiştir (r=,864). Bulgular, fiziksel altyapının hizmet kalitesi algısıyla yakından ilişkili olduğunu göstermektedir. Tesislerde ekipman ve teknolojik altyapı modernizasyonuna öncelik verilmesi, kadın yönetici oranının artırılması ve farklı bölgelerde karşılaştırmalı çalışmalar yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tesis Yeterliliği, Hizmet Kalitesi, Spor Tesisleri, Spor Yönetimi

Examining the Relationship Between Facility Adequacy and Perceived Service Quality in Public and Private Sports Institutions

Abstract

The physical adequacy, accessibility, and operational conditions of sports facilities directly affect users' perceived service quality and their participation decisions in sport. Limited research on this relationship constitutes the rationale for this study. The purpose is to examine the relationship between facility adequacy and perceived service quality in public and private sports institutions in Ortahisar, Trabzon, and whether these levels differ by demographic variables. Conducted using the relational survey model, the sample of this quantitative study consisted of 628 individuals selected via convenience sampling from 6 public and 6 private sports facilities in

Ortahisar. Data were collected using a Personal Information Form, the Perceived Service Quality Scale for Sports-Fitness Centers, and the Sports Facility Adequacy Scale; independent samples t-test, one-way ANOVA, and Pearson correlation were used. No significant gender difference was found in perceived service quality ($p=.345$), while facility adequacy was significantly higher among male participants ($t(626)=2.00$; $p=.046$). Married participants scored significantly higher than singles in both service quality ($t(626)=2.31$; $p=.021$) and facility adequacy ($t(626)=3.03$; $p=.003$). No significant differences were found by age, education, income, membership duration, or institution type ($p>.05$). A strong, positive, significant correlation was found between perceived service quality and facility adequacy ($r=.822$; $p<.01$); the highest correlation with facility adequacy was observed for exercise equipment quality ($r=.864$). Findings indicate physical infrastructure is closely related to service quality. Prioritizing equipment and technological modernization, increasing the proportion of female managers, and conducting comparative studies across regions are recommended.

Keywords: Facility Adequacy, Service Quality, Sports Facilities, Sports Management

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Liderlik Yönelimleri İle Liderlik Öz-Yeterlik Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

İrem ŞIMŞEK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Serhat Turgut KOÇ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Samet ZENGIN
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Liderlik, spor ortamında antrenörler, takım kaptanları ve yöneticiler üzerinden şekillenen çok boyutlu bir kavramdır. Bireyin liderlik rolünü etkili biçimde yerine getirebileceğine dair inancı ifade eden liderlik öz-yeterliği ile bireyin benimsediği liderlik yönelimi arasındaki ilişki, spor bilimleri öğrencileri örnekleminde sınırlı sayıda incelenmiştir. Bu araştırma, spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin liderlik yönelimleri ile liderlik öz-yeterlik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesini amaçlamaktadır. İlişkisel tarama modelinde yürütülen bu nicel çalışmanın örneklemini, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören ve araştırmaya gönüllü olarak katılan ve kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen 318 öğrenci oluşturmaktadır. Veriler, Kişisel Bilgi Formu, Bobbio ve Manganelli (2009) tarafından geliştirilen ve Cansoy ve Polatcan (2018) tarafından Türk kültürüne uyarlanan Çok Boyutlu Liderlik Öz Yeterliği Ölçeği (ÇBLÖY) ile Dursun, Günay ve Yenel (2019) tarafından geliştirilen Çok Yönlü Liderlik Yönelimleri Ölçeği (ÇYLYÖ) kullanılarak toplanmış; bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Pearson korelasyon analizi ile değerlendirilmiştir. Katılımcıların liderlik öz-yeterlik düzeylerinin genel olarak yüksek olduğu ($\bar{X}$=108,13) belirlenmiştir. Cinsiyet ve düzenli spor yapma durumuna göre anlamlı farklılık bulunmazken; geçmiş liderlik deneyimi (p=,029), sınıf düzeyi (p<,001) ve bölüm değişkeni (p<,001) liderlik öz-yeterliğini anlamlı biçimde farklılaştırmıştır. Yaş ile liderlik öz-yeterliği arasında zayıf düzeyde pozitif bir ilişki saptanmış (p<,01), ancak liderlik öz-yeterliği ile liderlik yönelimleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmamıştır (r=-,034 ile ,028 arası). Bu bulgu, iki yapının kavramsal olarak birbirinden bağımsız olduğuna işaret etmektedir. Sonuç olarak, spor bilimleri fakültelerinde öğrencilere yönelik uygulamalı liderlik deneyimi fırsatlarının ve demokratik katılım ortamlarının fakülte genelinde artırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Liderlik, Liderlik Öz-Yeterliği, Liderlik Yönelimi, Spor Bilimleri, Üniversite Öğrencileri

Examining the Relationship Between Leadership Orientations and Leadership Self-Efficacy Levels of Sports Sciences Faculty Students

Abstract:

Leadership is a multidimensional concept shaped in the sport setting by coaches, team captains, and managers. Leadership self-efficacy (LSE), defined as an individual's belief in their ability to effectively fulfill a leadership role, and an individual's adopted leadership orientation have rarely been examined together among sport sciences students. This study aims to examine the relationship between leadership orientations and leadership self-efficacy levels of sport sciences faculty students. Conducted using a relational survey model, this quantitative study's

sample consists of 318 students at the Faculty of Sport Sciences of Trabzon University, selected through convenience sampling. Data were collected using a Personal Information Form, the Leadership Self-Efficacy Scale (LSES), developed by Bobbio and Manganelli (2009) and adapted to Turkish by Cansoy and Polatcan (2018), and the Multidimensional Leadership Orientations Scale (MLOS), developed by Dursun et al. (2019), and were analyzed using independent samples t-test, one-way ANOVA, and Pearson correlation analysis. Participants' leadership self-efficacy levels were generally high (M=108.13). No significant differences were found by gender or regular sport participation, whereas prior leadership experience (p=.029), class level (p<.001), and academic department (p<.001) significantly differentiated leadership self-efficacy. A weak positive correlation was found between age and leadership self-efficacy (p<.01), but no significant relationship was found between leadership self-efficacy and leadership orientations (r ranging from -.034 to .028), indicating that the two constructs are conceptually independent. Accordingly, sport sciences faculties are recommended to expand applied leadership-experience opportunities and foster democratic participation environments for students.

Keywords: Leadership, Leadership Self-Efficacy, Leadership Orientation, Sports Sciences, University Students

Yerel Gastronomik Ürünlerin Spor Pazarlamasında Alternatif Ürün Potansiyeli: Gümüşhane Dut Pestili ve Köme Örneği

Salih YILDIZ
Gümüşhane Üniversitesi, Türkiye

Osman KUSAN
Gümüşhane Üniversitesi, Türkiye

Efecan TEZCAN
Gümüşhane Üniversitesi, Türkiye

Mustafa AYDIN
Gümüşhane Üniversitesi, Türkiye

Mehmet Onur SEVER
Gümüşhane Üniversitesi, Türkiye

Özet

Spor pazarlamasında sporcu beslenmesi ve egzersiz performansının desteklenmesine yönelik fonksiyonel, doğal ve yerel kaynaklı gıdalara yönelik ilgi giderek artmaktadır. Bu araştırma, Gümüşhane'nin coğrafi işaretli geleneksel ürünleri olan dut pestili ve kömenin, sporcu beslenmesinde alternatif ürün olarak değerlendirilme potansiyelini incelemeyi amaçlamaktadır. Dut pestili, içerdiği karbonhidrat ve enerji miktarı bakımından dayanıklılık sporlarında egzersiz öncesinde veya sırasında enerji kaynağı olarak değerlendirilebilir; ancak bu potansiyelin bilimsel olarak ortaya konulabilmesi için toplam karbonhidrat miktarı, glisemik yanıt, porsiyon büyüklüğü ve sindirim özellikleri gibi parametrelerin analiz edilmesi gerekmektedir. Köme ise pestil ve ceviz temelli yapısı nedeniyle enerji, yağ, çoklu doymamış yağ asitleri ve lif açısından beslenme değeri taşıyabilecek olup, spor sonrası toparlanma döneminde kullanılabilecek fonksiyonel bir ürün olma potansiyeli protein miktarı ve kalitesi temel alınarak değerlendirilecektir. Çalışmada, nicel ve nitel araştırma yöntemlerinin birlikte kullanıldığı karma yöntemin uygulanması planlanmaktadır. Nitel boyutta spor bilimciler, diyetisyenler ve spor pazarlaması uzmanlarıyla yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilecek; nicel boyutta ise laboratuvar analizleriyle elde edilecek besin değerleri, piyasadaki enerji jeli, enerji barı ve protein barlarının besin değerleriyle porsiyon büyüklüğü, makro besin içeriği, taşınabilirlik, ambalajlama, raf ömrü ve maliyet kriterleri açısından karşılaştırılacaktır. Çalışma sonucunda; porsiyon kontrolünü sağlamaya yönelik ambalajlama modellerinin geliştirilmesi, köme bazlı protein topları ve enerji barları gibi alternatif ürünlerin geliştirilmesine yönelik Ar-Ge faaliyetlerinin yürütülmesi ve sporcuların bilinçlendirilmesine yönelik tüketim rehberlerinin hazırlanması öneri olarak sunulması hedeflenmektedir. Bu kapsamda, çalışma sonuçlarıyla desteklenen önerilerin detaylı biçimde aktarılmasını sağlayacak "Geleceğin Sağlıklı Spor Gıdası" temalı bir kampanya başlatılması; maraton, bisiklet yarışları ve doğa sporları gibi yüksek enerji gereksinimi olan spor etkinliklerinde ürün tanıtım faaliyetleriyle sporculara ürün deneyimletilmesi; farklı branşlardan sporcularla ve dijital dünyada yer alan influencerlarla iş birliği sağlanması, çalışmanın yaygın etkisi kapsamında planlanmaktadır. Sonuç olarak bu çalışma, söz konusu geleneksel ürünlerin mevcut sporcu gıdalarının doğrudan ikamesi olduğu varsayımından ziyade, hangi koşullarda, hangi porsiyonlarda ve hangi beslenme ihtiyaçları çerçevesinde alternatif oluşturabileceğini bilimsel verilerle ortaya koymayı hedeflemekte; böylece yerel ürünlerin katma değerinin artırılmasına ve Gümüşhane'nin gastronomik mirasının sürdürülebilirliğine katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spor pazarlaması, sporcu beslenmesi, dut pestili, köme, coğrafi işaret, geleneksel gıda, fonksiyonel gıda

The Potential of Local Gastronomic Products As Alternative Products In Sports Marketing: The Case of Gümüşhane Mulberry Pestil And Köme

Abstract

In sports marketing, there is a growing interest in functional, natural, and locally sourced foods aimed at supporting sports nutrition and exercise performance. This study aims to examine the potential of Gümüşhane mulberry pestil and köme, two geographically indicated traditional products of Gümüşhane, as alternative products in sports nutrition. Mulberry pestil may be considered an energy source before or during exercise in endurance sports due to its carbohydrate and energy content. However, in order to scientifically demonstrate this potential, parameters such as total carbohydrate content, glycemic response, portion size, and digestive characteristics need to be analyzed. Köme, on the other hand, due to its pestil- and walnut-based structure, may have nutritional value in terms of energy, fat, polyunsaturated fatty acids, and fiber. Its potential as a functional product for post-exercise recovery will be evaluated based on protein quantity and quality. The study will use a mixed-methods approach combining quantitative and qualitative research methods. In the qualitative phase, semi-structured interviews will be conducted with sports scientists, dietitians, and experts in sports marketing. In the quantitative phase, the nutritional values obtained through laboratory analyses will be compared with those of energy gels, energy bars, and protein bars available on the market in terms of portion size, macronutrient content, portability, packaging, shelf life, and cost. As a result of the study, it is aimed to present recommendations for the development of packaging models that enable portion control, R&D activities for developing alternative products such as köme-based protein balls and energy bars, and consumption guidelines to raise awareness among athletes. In this context, as part of the expected broader impact of the study, it is planned to launch a campaign themed “The Healthy Sports Food of the Future”, which will allow the detailed presentation of recommendations supported by the study findings. Product promotion activities and product tasting experiences for athletes may be organized at sports events with high energy demands, such as marathons, cycling races, and outdoor sports. In addition, collaborations with athletes from various sports branches and influencers in the digital sphere are planned. In conclusion, rather than assuming that these traditional products are direct substitutes for existing sports foods, this study aims to reveal, based on scientific data, under which conditions, in which portions, and within which nutritional needs they may serve as alternative food options. Thus, the study seeks to contribute to increasing the added value of local products and supporting the sustainability of Gümüşhane’s gastronomic heritage.

Keywords: Sports marketing, sports nutrition, mulberry pestil, köme, geographical indication, traditional food, functional food.

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Çoklu Zekâ Alanları ile Etkili İletişim Özyeterlikleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Sevinç Serin YAMAN
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Meral DEMIR
Ardahan Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmada, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin çoklu zekâ alanları ile etkili iletişim özyeterlikleri arasındaki ilişkilerin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama deseninde yürütülmüştür. Araştırma grubunu, çalışmaya gönüllü olarak katılan 462 Spor Bilimleri Fakültesi öğrencisi oluşturmuştur. Veri toplama araçları olarak Çoklu Zekâ Profili Ölçeği ve Etkili İletişim Özyeterlik Envanteri kullanılmıştır. Verilerin normal dağılıma uygunluğu çarpıklık ve basıklık değerleriyle değerlendirilmiş; betimsel istatistikler, Pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizleri uygulanmıştır. Bilişsel özyeterlik ile mantıksal-matematiksel, müziksel, mekânsal, içsel, ruhsal, çevresel ve dilsel zekâ; duyuşsal özyeterlik ile müziksel, mekânsal, içsel, ruhsal ve çevresel zekâ; psikomotor özyeterlik ile dokuz zekâ alanının tamamı arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişkiler bulunmuştur ($p < 0,05$). En yüksek korelasyonlar bilişsel özyeterlik ile mantıksal-matematiksel zekâ ($r = 0,145$), duyuşsal özyeterlik ile çevresel zekâ ($r = 0,186$) ve psikomotor özyeterlik ile mekânsal zekâ ($r = 0,419$) arasında saptanmıştır. Regresyon modellerinde çoklu zekâ alanları, bilişsel, duyuşsal ve psikomotor özyeterliği birlikte anlamlı düzeyde yordamış; en yüksek açıklama gücü psikomotor özyeterlikte görülmüştür. Bilişsel özyeterlik için tek başına anlamlı bir yordayıcı belirlenmemiştir. Duyuşsal özyeterliğin anlamlı yordayıcısı çevresel zekâ iken psikomotor özyeterliğin anlamlı yordayıcıları mantıksal-matematiksel, müziksel, mekânsal, bedensel-kinestetik, kişilerarası ve içsel zekâ olmuştur. Çoklu zekâ alanları, öğrencilerin etkili iletişim özyeterlikleriyle anlamlı biçimde ilişkili bulunmuştur. Bulgular, özellikle psikomotor özyeterliğin açıklanmasında çoklu zekâ alanlarının önemini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Çoklu zekâ, Etkili iletişim, Üniversite öğrencileri

Investigation of the Relationship Between Multiple Intelligence Domains and Effective Communication Self-Efficacy Among Faculty of Sports Sciences Students

Abstract

This study examined relationships between multiple intelligence domains and effective communication self-efficacy among Faculty of Sports Sciences students. A quantitative correlational design was used. Participants were 462 students who volunteered. Data were collected using the Multiple Intelligences Profiling Questionnaire and the Effective Communication Self-Efficacy Inventory. Normality was assessed using skewness and kurtosis; descriptive statistics, Pearson correlation, and multiple linear regression analyses were performed. Cognitive self-efficacy was positively and significantly associated with logical-mathematical, musical, spatial, intrapersonal, spiritual, environmental, and linguistic intelligence; affective self-efficacy with musical, spatial, intrapersonal, spiritual, and environmental intelligence; and psychomotor self-efficacy with all nine domains ($p < .05$). The strongest correlations were between cognitive self-efficacy and logical-mathematical intelligence ($r = .145$),

affective self-efficacy and environmental intelligence (r = .186), and psychomotor self-efficacy and spatial intelligence (r = .419). The intelligence domains collectively significantly predicted cognitive, affective, and psychomotor self-efficacy, with the greatest explanatory power for psychomotor self-efficacy. No individual domain significantly predicted cognitive self-efficacy. Environmental intelligence significantly predicted affective self-efficacy, while logical-mathematical, musical, spatial, bodily-kinesthetic, interpersonal, and intrapersonal intelligence significantly predicted psychomotor self-efficacy. Multiple intelligence domains were significantly associated with students' effective communication self-efficacy. The findings indicate the relevance of these domains, particularly in explaining psychomotor self-efficacy.

Keywords: Multiple intelligences, Effective communication, University students

Ramazan Orucu Tutan ve Tutmayan Sedanter Erkeklerin Vücut Profili ve Atletik Performanslarinin Karşılaştırılması

Sibel TETIK
Erzincan Binali Yıldırım Ünversitesi, Türkiye

Ozlem EKİZOĞLU
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Fatma AKKAŞ
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, Ramazan orucu tutan ve tutmayan sedanter erkeklerin vücut profili ve atletik performanslarının karşılaştırılması amacıyla yapılmıştır. Araştırma, nicel araştırma türlerinden yarı deneysel araştırma tasarımında gerçekleştirilmiştir. Araştırmaya, lisede öğrenim gören, yaş ortalaması 17,53±,507 olan 30 erkek öğrenci dahil edilmiştir. Örneklem; oruç+antrenman (n=10), oruç (n=10) ve kontrol (n=10) olmak üzere kümeleme 3 gruba ayrılmıştır. Oruç grubu: Ramazan ayı boyunca oruç tutmuş, iftar ve sahur saatlerinde almış oldukları besinler ve kalori hesapları kaydedilmiştir. Ayrıca, uyku süresi ve tüketilen su miktarları da belirlenmiştir. Oruç ve antrenman grubu; hem oruç grubunda yer alan prosedür izlenmiş hem de haftanın 3 günü anaerobik güç antrenmanı yapmışlardır. Kontrol grubu ise; herhangi bir uygulamaya dahil edilmeden, günlük yaşam rutinine devam etmiştir. Katılımcıların yaş, boy, vücut kütlesi, vücut yağ oranı (deri kıvrım kalınlığı, çevre ve çap ölçümleriyle), vücut su oranı belirlenmiş, aerobik güç seviyesini belirlemek için ise Yo-Yo aralıklı toparlanma testi yapılmıştır. Verilerin analizinde, dağılımları incelemek için shapiro-wilk testi yapılmıştır. Değişkenlere göre ortalamaların belirlenmesinde tanımlayıcı istatistik ve frekans analizi kullanılmıştır. Değişkenlerin ön test sonuçlarına göre gruplar arası karşılaştırılmasında, yine son test sonuçlarına göre gruplar arası karşılaştırılmasında One-Way Anova (Post-hoc=Tukey) analizi yapılmıştır. Sonuç olarak, bu çalışmanın bulguları sedanter genç erkeklerde 29 günlük Ramazan orucunun, tek başına veya anaerobik güç antrenmanı ile birlikte uygulandığında, incelenen vücut profili ve aerobik performans göstergelerinde gruplar arasında belirgin bir farklılık oluşturmadığını göstermektedir. Bu nedenle Ramazan döneminde fiziksel aktivitenin tamamen bırakılması yerine, bireyin enerji ve sıvı alımı, uyku düzeni ve antrenman zamanlaması dikkate alınarak planlanması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Atletik Perfomans, Ramazan Orucu, VO2max, Toplam Mesafe, Vücut Yağ Oranı

Comparison of Body Profiles and Athletic Performances of Sedentary Men Who Observe and Do Not Observe The Ramadan Fast

Abstract

This study aimed to compare the body profiles and athletic performance of sedentary male adolescents who observed Ramadan fasting with those who did not. A quasi-experimental research design was employed. The study included 30 male high school students with a mean age of 17.53 ± 0.51 years. Participants were divided into three groups: fasting + training (n = 10), fasting (n = 10), and control (n = 10). The fasting group observed Ramadan fasting for 29 days, and their food and caloric intake during iftar and suhoor, sleep duration, and water consumption were recorded. The fasting + training group followed the same procedures and additionally

performed anaerobic power training three days per week. The control group maintained their usual daily routines without intervention. Participants' age, height, body mass, body fat percentage, and body water percentage were assessed. Aerobic performance was evaluated using the Yo-Yo Intermittent Recovery Test. Data normality was examined using the Shapiro–Wilk test. Descriptive statistics and frequency analyses were performed, and between-group differences in pre-test and post-test measurements were examined using one-way analysis of variance (ANOVA) with Tukey's post hoc test. The findings indicated that 29 days of Ramadan fasting, either alone or combined with anaerobic power training, did not produce significant between-group differences in the examined body profile and aerobic performance indicators. These findings suggest that physical activity need not be completely discontinued during Ramadan; rather, exercise should be planned considering energy and fluid intake, sleep patterns, and training timing.

Keywords: Athletic Performance, Ramadan Fasting, VO2max, Total Distance, Body Fat Percentage

Spor Bilimlerinde Baskın ve Baskın Olmayan El Performansı: 2026 Yılı Web Of Science Yayınların Bibliyometrik Analizi

Ömer TOPOĞLU
Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi, Türkiye

Bekir CAR
Gazi Universitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, spor bilimlerinde baskın ve baskın olmayan el performansı alanındaki ilişkinin bibliyometrik analizle incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Bu doğrultuda Web of Science veri tabanında 2026 yılında tarihinde yayımlanan makaleler incelenmiştir. Arama yöntemimizin temelinde el baskınlığını temsil eden ("dominant hand" OR "non-dominant hand" OR "hand dominance" OR "laterality" OR "asymmetry" OR "bilateral") terimleri ile spor ve performansı temsil eden ("sports performance" OR "accuracy" OR "precision" OR "throwing" OR "skill acquisition" OR "motor performance" OR "sports science" OR "physical education" OR "training") anahtar kelimeleri kullanılmıştır. Tarama 2026 yılını kapsayacak şekilde sınırlandırılmıştır. Aramalarımızda baskın el, baskın olmayan el, el dominansı, lateralite, bilateral performans veya spor performansı ile ilişkili yayın dili İngilizce olan makaleler dahil etme ölçütleri olarak belirlenirken; Konu kapsamı spor bilimleri, motor performans veya el dominansı ile ilişkili olmayan makaleler dışlama ölçütleri olarak uygulanmıştır. Tarama ve eleme sürecinin ardından 99 yayın nihai bibliyometrik analize dahil edilmiştir. Bibliyometrik analizler Biblioshiny yazılımı kullanılarak gerçekleştirilmiş; yıllık yayın üretimi, kaynaklar, yazarlar, ülkeler, atıf göstergeleri, referanslar ve uluslararası ortak yazarlık ağları incelenmiştir. Analiz sonucunda ABD'nin 437 yayın ve 65 farklı yayın kaynağı ile bilimsel üretimde öne çıktığını; Çin'in 193, İngiltere'nin 187 ve Türkiye'nin 99 yayın ile alana önemli katkı sunduğunu göstermektedir. Ortalama atıf değeri İngiltere'de 0.3048, ABD'de 0.2174, Çin'de 0.2124 ve Türkiye'de 0.1818 olarak belirlenmiştir. Literatür incelendiğinde konunun spor bilimlerinin yanı sıra nörobilim, rehabilitasyon, eğitim ve motor performans alanlarıyla ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Baskın El, Baskın olmayan El, El Tercihi, Spor Performansı

Dominant and Non-Dominant Hand Performance in Sports Science: A Bibliometric Analysis of Web of Science Publications from 2026

Abstract

This study was conducted to examine the relationship between dominant and non-dominant hand performance in sports science through bibliometric analysis. To this end, articles published in the Web of Science database up to 2026 were analysed. Our search methodology was based on terms representing hand dominance ("dominant hand" OR "non-dominant hand" OR "hand dominance" OR "laterality" OR "asymmetry" OR "bilateral")—which represent hand dominance—and keywords representing sport and performance ("sports performance" OR "accuracy" OR "precision" OR "throwing" OR "skill acquisition" OR "motor performance" OR "sports science" OR "physical education" OR "training"). The search was restricted to cover the period up to 2026. In our searches, articles in English relating to dominant hand, non-dominant hand, hand dominance, laterality, bilateral performance or sports performance were identified as inclusion criteria; whilst articles not related to sports

science, motor performance or hand dominance were applied as exclusion criteria. Following the search and screening process, 99 publications were included in the final bibliometric analysis. The bibliometric analyses were conducted using the Biblioshiny software; annual publication output, sources, authors, countries, citation indicators, references and international co-authorship networks were examined. The analysis revealed that the USA led in scientific output with 437 publications and 65 different publication sources; China, the UK and Turkey made significant contributions to the field with 193, 187 and 99 publications respectively. The average citation value was determined to be 0.3048 for the UK, 0.2174 for the US, 0.2124 for China and 0.1818 for Turkey. A review of the literature reveals that the subject is related not only to sports sciences but also to neuroscience, rehabilitation, education and motor performance.

Keywords: Dominant Hand, Non-dominant Hand, Hand Preference, Athletic Performance

Spor Ortamında Liderlik İle İletişim Arasındaki İlişkinin Meta-Analiz Yöntemiyle İncelenmesi

Semra Nur DESTICI
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Kadir YILDIZ
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, spor alanında liderlik ile iletişim arasındaki ilişkiyi bütüncül bir yaklaşımla incelemek ve ilgili araştırma bulgularını nicel olarak sentezlemektir. Araştırma meta-analiz yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Çalışmaya, 2001-2025 yılları arasında yayımlanan ve spor, liderlik ile iletişim değişkenlerini birlikte ele alan araştırmalar dahil edilmiştir. Veriler, Web of Science, Scopus, Google Akademik ve Ulusal Tez Merkezi veri tabanlarından sistematik olarak taranmıştır. Belirlenen dahil edilme kriterleri doğrultusunda toplam 50 çalışma meta-analize alınmış, 17.488 katılımcıya ait veriler analiz edilmiştir. Analiz sonuçları, sporcularda liderlik ile iletişim arasında orta düzeyde, pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunduğunu göstermiştir ($r = 0.505$, %95 GA [0.386, 0.623], $p < .001$). Yayın yanlılığı analizleri, meta-analize dahil edilen çalışmalarda anlamlı bir yayın yanlılığı bulunmadığını ortaya koymuştur. Çalışmalar arasında yüksek düzeyde heterojenlik belirlenmiş; moderatör analizlerinde kadın katılımcı oranının anlamlı bir etkisi olmadığı ($p = .264$), ülke değişkeninin ise anlamlı bir moderatör olduğu saptanmıştır ($Qm(2) = 7.05$, $p = .029$). Sonuç olarak, araştırma spor ortamında liderlik ile iletişim arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki bulunduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca ilişkinin kültürel bağlama göre farklılaşabildiği belirlenmiş olup, elde edilen bulguların spor yönetimi alanındaki kuramsal bilgi birikimine katkı sağlayacağı ve gelecekte yapılacak araştırmalara yol göstereceği değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Liderlik, İletişim

An Examination of the Relationship Between Leadership and Communication in Sport Settings Through Meta-Analysis

Abstract

The aim of this study was to examine the relationship between leadership and communication in the field of sport from a holistic perspective and to quantitatively synthesize the findings of relevant studies. The study was conducted using the meta-analysis method. Studies published between 2001 and 2025 that examined leadership and communication in sport were included. Data were systematically retrieved from the Web of Science, Scopus, Google Scholar, and National Thesis Center databases. Based on the predetermined inclusion criteria, a total of 50 studies involving 17,488 participants were included in the meta-analysis. The findings revealed a moderate, positive, and statistically significant relationship between leadership and communication among athletes ($r = 0.505$, 95% CI [0.386, 0.623], $p < .001$). Publication bias analyses indicated that there was no significant publication bias among the studies included in the meta-analysis. High heterogeneity was observed across the studies. Moderator analyses showed that the proportion of female participants did not have a significant moderating effect on the relationship between leadership and communication ($p = .264$), whereas country was identified as a significant moderator ($Qm(2) = 7.05$, $p = .029$). In conclusion, the findings demonstrate a significant and positive relationship between leadership and communication in sport settings. Furthermore, the relationship appears to vary across cultural contexts. The findings are expected to contribute to the theoretical knowledge base in the field of sport management and to provide guidance for future research.

Keywords: Sport, Leadership, Communication

Üniversite Öğrencilerinde Önleme Odakli Fiziksel Uygunluk Rehabilitasyon Model Tasarimi ve Kampüs Uygulama Protokolü

Serkan VAROL
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Özet

Üniversite öğrencilerinin fiziksel uygunluk düzeylerindeki sürekli gerileme ve buna bağlı sağlık riskleri, geleneksel pasif Beden Eğitimi yaklaşımları yerine proaktif, sistematik ve önleme odaklı müdahale modellerini zorunlu kılmaktadır. Bu çalışmanın temel amacı, yükseköğretim kurumlarında fiziksel uygunluk yetersizliği riski taşıyan öğrencilerin tespiti, kademeli egzersiz rehabilitasyonuna alınması ve sürecin kampüs geneline yaygınlaştırılmasına yönelik teorik ve pratik bir müdahale modeli protokolü sunmaktır. Çalışma, kanıta dayalı egzersiz ilkeleri ve literatürdeki ampirik müdahale modelleri temel alınarak kurgulanmış kavramsal bir yöntem tasarımı araştırmasıdır. Tasarlanan model; standart fiziksel uygunluk testleri ve Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (IPAQ-SF) ile otomatize risk taraması, öğrencilerin belirlenen risk düzeylerine (düşük, orta, yüksek risk) göre 16 haftalık kademeli egzersiz reçetelendirmesi (aerobik, core stabilizasyon, esneklik, kuvvet) ve kampüs içi kurumsal entegrasyon mekanizmalarından oluşmaktadır. Risk düzeylerinin belirlenmesinde standart fiziksel uygunluk testleri ve IPAQ-SF skorlarına dayalı eşik değerler kullanılması öngörülmektedir. Modelin kavramsal yapısı gereği ampirik doğrulama gerektirmesi, çalışmanın temel sınırlılığını oluşturmaktadır. Tasarlanan model; otomatize risk taraması, kademeli müdahale, dijital takip ve merkez-uydu tesis modeli (ana spor merkezi ile kampüsün farklı noktalarındaki uydu birimler) aracılığıyla yaygınlaştırma olmak üzere dört ana aşamadan meydana gelmektedir. Çalışma sonucunda sunulan protokol, üniversitelerin mevcut spor altyapılarını aktif hale getirerek fiziksel uygunluğu düşük öğrencilerin performanslarını artırmayı ve sürdürülebilir sağlıklı yaşam davranışları kazandırmayı hedeflemektedir. Beden eğitimi anlayışında risk gruplarına odaklanan bu modelin, üniversitelerin "Sağlıklı Kampüs" politikalarına entegre edilmesi ve gelecekteki saha araştırmalarında ampirik olarak etkililiğinin test edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Model tasarımı, Önleyici egzersiz, Üniversite öğrencileri, Fiziksel uygunluk rehabilitasyonu, Kampüs sağlığı

Prevention-Oriented Physical Fitness Rehabilitation Model Design and Campus Implementation Protocol For College Students

Abstract

The continuous decline in physical fitness levels and associated health risks among university students necessitate proactive, systematic, and prevention-oriented intervention models rather than traditional passive physical education approaches. This study aims to propose a comprehensive theoretical and practical intervention model protocol for identifying college students at risk of physical fitness deficiencies, enrolling them in stratified exercise rehabilitation, and promoting the process campus-wide. This study is a conceptual model design developed based on evidence-based exercise principles and empirical intervention frameworks in the literature. The proposed model consists of automated risk screening using standard physical fitness tests and the International Physical Activity Questionnaire (IPAQ-SF), a 16-week stratified exercise prescription (aerobic, core stabilization,

flexibility, strength) based on identified risk levels (low, medium, high risk), and campus institutional integration mechanisms. Threshold values derived from standard physical fitness tests and IPAQ-SF scores are envisioned for determining risk levels. As a conceptual design, the model inherently requires empirical validation, which constitutes the primary limitation of the study. The proposed model comprises four main stages: automated risk screening, stratified intervention, digital follow-up, and promotion via a center-satellite facility framework (a main sports center with satellite units at various campus locations). The protocol aims to activate existing university sports infrastructure, enhance the physical performance of low-fitness students, and foster lifelong healthy lifestyle behaviors. Rather than passive physical education, integrating this risk-targeted model into university "Healthy Campus" policies and empirically testing its overall efficacy in future field applications are strongly recommended.

Keywords: Model design, Preventive exercise, College students, Physical fitness rehabilitation, Campus health

Fitness Tesisleri Yöneticilerinin Toksik Liderlik Davranışları ile Çalışanların İşten Ayrılma Niyeti Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ali ERASLAN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

İlayda DEMIR
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, fitness tesislerinde görev yapan çalışanların yöneticilerine yönelik toksik liderlik algıları ile işten ayrılma niyetleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini fitness tesislerinde görev yapan 132 çalışan oluşturmaktadır. Veriler Toksik Liderlik Ölçeği ve İşten Ayrılma Niyeti Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, Cronbach alfa güvenirlik analizi, Pearson korelasyon analizi ve doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda toksik liderlik algısı ile işten ayrılma niyeti arasında yüksek düzeyde, pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($r=.754$; $p<.001$). Ayrıca toksik liderlik algısının işten ayrılma niyetini anlamlı düzeyde yordadığı ve işten ayrılma niyetindeki toplam varyansın %56.8'ini açıkladığı belirlenmiştir ($R^2=.568$; $p<.001$). Elde edilen bulgular, fitness tesislerinde çalışanların yöneticilerine yönelik toksik liderlik algılarının işten ayrılma niyetleriyle güçlü biçimde ilişkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Toksik liderlik, işten ayrılma niyeti, fitness tesisi, spor yönetimi, çalışan davranışı.

The Relationship Between Fitness Facility Managers' Toxic Leadership Behaviors and Employees' Turnover Intention

Abstract

The aim of this study was to examine the relationship between employees' perceptions of toxic leadership behaviors exhibited by fitness facility managers and their turnover intention. The study employed a quantitative correlational research design. The sample consisted of 132 employees working in fitness facilities. Data were collected using the Toxic Leadership Scale and the Turnover Intention Scale. Descriptive statistics, Cronbach's alpha reliability analysis, Pearson correlation analysis, and linear regression analysis were used to analyze the data. The results revealed a strong, positive, and statistically significant relationship between perceived toxic leadership and turnover intention ($r = .754$, $p < .001$). Furthermore, perceived toxic leadership significantly predicted turnover intention and accounted for 56.8% of the variance in turnover intention ($R^2 = .568$, $p < .001$). These findings indicate that employees' perceptions of toxic leadership behaviors among fitness facility managers are strongly associated with their intention to leave the organization.

Keywords: Toxic leadership, turnover intention, fitness facilities, sport management, employee behavior

Dominant ve Non-Dominant Hemsball Antrenman Sürecinin Öğrenci Davranışlarına Yansımaları

Ömer TOPOĞLU
Bandırma Onyedi Eylül Üniversitesi, Türkiye

Bekir CAR
Gazi Universitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, 12 haftalık dominant ve non-dominant el kullanılarak yapılan Hemsball egzersizlerinin ortaokul öğrencilerinin sınıf içi bilişsel, duyuşsal ve sosyal davranış parametreleri üzerindeki etkilerini,öğrencilerin sınıflarında derslerine giren branş öğretmenlerinin gözlemleri doğrultusunda incelemektir. Nitel araştırma deseninde kurgulanan araştırmanın verileri , farklı branşlarda görev yapan 10 öğretmenin gözlem ve izlenimlerinden oluşturulmuştur. Öğretmenlerden dördü non-dominant el Hemsball protokolünün uygulandığı deney grubunu, altısı ise dominant el protokolünün uygulandığı grubu değerlendirmiştir. Veriler; öğrencilerin dikkat-odaklanma düzeyleri, akademik motivasyonları, öz yeterlik ve kendilerini ifade etme becerileri, akran etkileşimi ile süreç içerisindeki davranışsal değişimlerini kapsayan tematik analiz yoluyla çözümlenerek elde edilmiştir. Analiz sonucunda bilişsel beceri, akademik katılım/motivasyon, özgüven ve ifade becerisi, sosyal uyum ve iş birliği, duygu-davranış kontrolü ile öğrenme yönelimi olmak üzere altı kategoride yapılandırılmıştır. Bulgular sonucunda, her iki gruptaki öğrencilerin derse aktif katılım, öğrenme isteği, benlik algısı ve sosyal etkileşim düzeylerinde olumlu yönde kazanımlar elde edildiği görülmüştür. Gruplar arası karşılaştırmalarda; Non-dominant grupta dikkat süresinin uzaması, odaklanma, etkin dinleme ve sınıf içi öz-denetim sağlama becerisinde artış olduğu belirgin şekilde öne çıkarken, , Dominant grupta ise sınıf içi hareketlilik, derse aktif katılım isteği ve yüksek enerji düzeyinin daha baskın olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte, dominant grupta dikkat sürdürmeyle ilişkili verilerin çelişkili ve öğretmen görüşlerinin sınırlı olduğu kaydedilmiştir. Sonuç olarak; 12 haftalık Hemsball antrenmanlarının öğrencilerin bilişsel, duyuşsal ve sosyal davranış süreçlerini olumlu etkilediği ,yüksek odaklanma ve çift taraflı motor kontrol gerektiren non-dominant el çalışmalarının ise özellikle dikkat ve davranış kontrolü üzerinde dominant tarafa kıyasla daha farklılaşmış ve spesifik bilişsel etkileri görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Hemsball, lateralizasyon, dominant el, non-dominant el

The Impact of the Dominant and Non-Dominant Hemsball Training Process on Student Behavior

Abstract

The purpose of this study is to examine the effects of 12 weeks of Hemsball exercises performed using both the dominant and non-dominant hands on the cognitive, affective, and social behavior parameters of middle school students, based on the observations of subject teachers who taught their classes. Conducted using a qualitative research design, the data for this study were derived from the observations and impressions of 10 teachers working in various subject areas. Four of the teachers evaluated the experimental group, in which the non-dominant-hand Hemsball protocol was implemented, while six evaluated the group in which the dominant-hand protocol was implemented. The data were analyzed through thematic analysis, covering students' levels of attention and

concentration, academic motivation, self-efficacy and self-expression skills, peer interaction, and behavioral changes throughout the process. As a result of the analysis, the data were structured into six categories: cognitive skills, academic participation/motivation, self-confidence and self-expression skills, social adaptation and cooperation, emotional and behavioral control, and learning orientation. The findings revealed that students in both groups achieved positive gains in terms of active participation in class, motivation to learn, self-perception, and levels of social interaction. In comparisons between the groups, it was clearly evident that the non-dominant group showed an increase in attention span, focus, active listening, and the ability to exercise self-control in the classroom, whereas in the dominant group, classroom mobility, the desire for active participation in class, and high energy levels were found to be more prominent. However, it was noted that the data regarding sustained attention in the dominant group were inconsistent, and teacher feedback was limited. In conclusion, the 12-week Hemsball training program had a positive effect on students' cognitive, affective, and social behavioral processes; meanwhile, non-dominant hand exercises—which require high concentration and bilateral motor control—exhibited more distinct and specific cognitive effects, particularly on attention and behavioral control, compared to the dominant side.

Keywords: Hemsball, lateralization, dominant hand, non-dominant hand

Spor Pazarlamasında Kişilik Özelliklerinin Duygusal Bağlılık ve Marka Sadakati Üzerindeki Etkilerinin İncelenmesi

Hakan GÜLER
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor pazarlamasında kişilik özelliklerinin, spor takımına yönelik duygusal bağlılık ve marka sadakati üzerindeki etkisinin incelenmektir. Araştırmaya İzmir ve Manisa ilerinde yaşayan toplam 310 (155'i kadın, 155'i erkek) spor taraftarı katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Beş Faktör Kişilik Ölçeği, Spor Takımına Duygusal Bağlılık Ölçeği ve Marka Sadakati Ölçeği kullanılmıştır. Ölçme araçlarına ilişkin güvenirlik katsayılarının tamamının 0,70'in üzerinde olduğu ve örneklem yeterlilik testlerinin (KMO) uygun düzeyde bulunduğu belirlenmiştir. Anket sonuçlarından elde edilen veriler Independent T Testi, Pearson Korelasyon ve Regresyon analizleri kullanılarak değerlendirilmiştir. Araştırma bulgularına göre, kişilik özellikleri, spor takımına duygusal bağlılık ve marka sadakati toplam puanlarında kadın katılımcıların erkek katılımcılara kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek ortalamalara sahip olduğu tespit edilmiştir (p=,001). Tüm grup korelasyon analizleri sonucunda, kişilik özellikleri ile duygusal bağlılık arasında zayıf düzeyde (r=,203), duygusal bağlılık ile marka sadakati arasında ise orta düzeyde (r=,491) pozitif ve anlamlı ilişkiler bulunurken; kişilik özellikleri ile marka sadakati arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmamıştır (r=,080, p=,158). Regresyon analizi sonuçlarına göre kişilik özellikleri, spor takımına duygusal bağlılıktaki varyansın %3,4'ünü (β=,183; p=,001); duygusal bağlılığın ise marka sadakatindeki varyansın %29,3'ünü (β=,541; p<,001) açıklamaktadır. Sonuç olarak, oluşturulan altı hipotezden beşi (H1, H2, H4, H5, H6) kabul edilirken, kişilik özellikleri ile marka sadakati arasındaki ilişkiyi öngören H3 hipotezi reddedilmiştir. Sonuç olarak, spor taraftarlarının takımlarına yönelik duygusal bağlılık ve marka sadakati düzeylerinin geliştirilmesinde bireysel kişilik özelliklerinin sınırlı; buna karşın duygusal bağlılığın marka sadakati üzerinde daha belirleyici bir rol oynadığı söylenebilir. Bu nedenle spor pazarlaması stratejilerinde taraftarların duygusal bağlılığını güçlendirmeye yönelik uygulamaların, marka sadakatini artırmada öncelikli olarak ele almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spor pazarlaması, kişilik özellikleri, duygusal bağlılık, marka sadakati

An Investigation into the Effects of Personality Traits on Emotional Attachment and Brand Loyalty in Sports Marketing

Abstract

The aim of this study was to examine the effects of personality traits on emotional attachment to a sports team and brand loyalty within the context of sports marketing. The study included 310 sports fans (155 females and 155 males) residing in İzmir and Manisa, Türkiye. Data were collected using the Five-Factor Personality Scale, Emotional Attachment to Sports Team Scale, and Brand Loyalty Scale. All measurement instruments demonstrated acceptable reliability, with Cronbach's alpha coefficients exceeding 0.70, while the KMO values indicated adequate sampling suitability. The data were analyzed using independent samples t-tests, Pearson correlation analysis, and regression analysis. The findings indicated that female participants had significantly higher scores than male participants in personality traits, emotional attachment to the sports team, and brand loyalty (p=0.001). Correlation analyses revealed a weak but significant positive relationship between personality

traits and emotional attachment (r=0.203), as well as a moderate and significant positive relationship between emotional attachment and brand loyalty (r=0.491). In contrast, no significant relationship was observed between personality traits and brand loyalty (r=0.080, p=0.158). Regression analyses showed that personality traits explained 3.4% of the variance in emotional attachment (β=0.183; p=0.001), whereas emotional attachment explained 29.3% of the variance in brand loyalty (β=0.541; p<0.001). Accordingly, five of the six hypotheses (H1, H2, H4, H5, and H6) were supported, whereas H3 was not supported. Overall, the findings suggest that personality traits have a limited role in explaining emotional attachment and brand loyalty, whereas emotional attachment appears to be a more substantial determinant of brand loyalty in sports marketing.

Keywords: Sports marketing, personality traits, emotional attachment, brand loyalty

Duyguların Gölgesinde Karar Vermek: Spor Tüketicilerinin Dürtüsel Satın Alma Niyetlerinin İncelenmesi

Hakan GÜLER
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor tüketicilerinin duygu durumları (PANAS) ve karar verme stillerinin dürtüsel satın alma niyeti üzerindeki etkisini ve bu değişkenlerin cinsiyete göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırmaya 167 kadın ve 167 erkek olmak üzere toplam 334 spor tüketicisi (Yaş Ort.=20,44; Min=18; Maks=27) katılmıştır. Veri toplama araçları Pozitif ve Negatif Duygu Durumu Ölçeği, Karar Verme Ölçeği ve Dürtüsel Satın Alma Eğilimi Ölçeğidir. Veriler bağımsız örneklem t-testi, Pearson korelasyon ve çoklu regresyon analiziyle (Enter) incelenmiştir. Ölçme araçlarının güvenirlik ve KMO değerleri kabul edilebilir düzeydedir. Bulgular, dürtüsel satın alma niyeti toplam puanı ile bilişsel, plansızlık ve hazcı alt boyutlarının tamamında erkekler lehine anlamlı cinsiyet farklılığı olduğunu göstermiştir ($p<0,001$). Duygu durumu ve karar verme stillerinde toplam puanlar açısından anlamlı farklılık bulunmazken, pozitif duygu, bilgi, hedef ve kararların sonuçları alt boyutlarında kadınlar lehine anlamlı farklılıklar saptanmıştır. Duygu durumu dürtüsel satın alma niyetindeki varyansın %3,7'sini açıklamış ($F(2,331)=6,412$; $p=0,002$); pozitif duygu negatif ($\beta=-0,153$), negatif duygu pozitif ($\beta=0,159$) yönde anlamlı yordayıcı olmuştur. Karar verme stilleri varyansın %10,1'ini açıklamış ($F(8,325)=4,570$; $p<0,001$); öz düzenleme ($\beta=0,333$), biliş ($\beta=0,267$) ve sosyal baskı ($\beta=0,182$) pozitif, belirsizlik ($\beta=-0,364$) negatif yönde anlamlı yordayıcıdır. Duygu durumu ile karar verme stilleri arasında zayıf negatif ilişki bulunmuştur ($r=-0,109$; $p=0,047$). Bulgular, genç yetişkin spor tüketicilerinin dürtüsel satın alma niyetinin cinsiyet, duygu durumu ve karar verme stilleriyle ilişkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor pazarlaması, duygu durumu, karar verme stilleri, dürtüsel satın alma niyeti, cinsiyet.

Making Decisions in the Shadow of Emotions: An Examination of Sports Consumers' Impulsive Purchase Intentions

Abstract

This study aimed to examine the effects of sports consumers' affective states (PANAS) and decision-making styles on impulsive purchase intention and to determine whether these variables differed by gender. The sample consisted of 334 sports consumers (167 females, 167 males; M_age=20.44; range=18–27). Data were collected using the Positive and Negative Affect Schedule, Decision-Making Scale, and Impulsive Buying Tendency Scale. Data were analyzed using independent samples t-tests, Pearson correlation, and multiple regression analysis (Enter method). The reliability coefficients and KMO values of the measurement instruments were within acceptable ranges. The findings revealed significant gender differences in total impulsive purchase intention and all its subdimensions (cognitive, unplanned, and hedonic), with males scoring significantly higher than females ($p<0.001$). No significant gender differences were found in the total scores for affective states or decision-making styles; however, significant differences favoring females were observed in the positive affect, information, goal, and consequences of decisions subdimensions. Affective states significantly explained 3.7% of the variance in impulsive purchase intention ($F(2,331)=6.412$; $p=0.002$). Positive affect was a significant negative predictor ($\beta=-0.153$), whereas negative affect was a significant positive predictor ($\beta=0.159$). Decision-making styles explained

10.1% of the variance ($F(8,325)=4.570$; $p<0.001$); self-regulation ($\beta=0.333$), cognition ($\beta=0.267$), and social pressure ($\beta=0.182$) were positive predictors, whereas uncertainty ($\beta=-0.364$) was a negative predictor. A weak negative association was found between affective states and decision-making styles ($r=-0.109$; $p=0.047$). Overall, the findings indicate that impulsive purchase intention among young adult sports consumers is associated with gender, affective states, particularly negative affect, and decision-making styles.

Keywords: Sports marketing, emotional state, decision-making styles, impulsive buying intention, gender.

İlkokul Çocuklarının Spor ve Egzersiz Alışkanlıklarında Ebeveyn Rolü: Nitel Bir Araştırma

İrem GENÇ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Taner ALTUN
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

İlkokul dönemi, çocukların fiziksel aktiviteye yönelik tutum ve alışkanlıklarının biçimlenmesinde önemli bir gelişim evresidir. Bu süreçte ebeveynlerin spora ilişkin tutumları, sağladıkları sosyal ve lojistik destek, rol model olma biçimleri ve çocuklarını yönlendirme yaklaşımları fiziksel aktivite davranışının oluşmasında etkili olabilmektedir. Dünya Sağlık Örgütü, 5-17 yaş grubundaki çocuk ve ergenlerin hafta boyunca günlük ortalama en az 60 dakika orta ve yüksek şiddette fiziksel aktivite yapmasını önermektedir. Bu araştırmanın amacı, ilkokulda öğrenim gören çocuğu bulunan ebeveynlerin çocuklarının spor ve egzersiz alışkanlıklarına, spora yönlendirilmesine ve bu süreçte karşılaştıkları kolaylaştırıcı ya da engelleyici etmenlere ilişkin görüşlerini incelemektir. Bu çalışma, nitel araştırma yaklaşımlarından olan durum çalışması olarak tasarlanmıştır. Çalışma grubu, ölçüt örnekleme yoluyla belirlenen ve ilkokulda çocuğu bulunan 10 ebeveynden oluşmaktadır. Katılımcı sayısının belirlenmesinde veri doygunluğu dikkate alınmıştır. Veriler araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formuyla toplanmış ve içerik analiziyle çözümlenmiştir. Güncel araştırmalar, ebeveyn desteği ve olumlu ebeveyn etkisinin çocukların fiziksel aktivite düzeyiyle ilişkili olduğunu göstermektedir. İlgili literatüre paralel olarak, bu çalışmada da ebeveynlerin sporu fiziksel sağlık, sosyalleşme, özgüven, disiplin, duygusal iyi oluş ve ekran süresinin azaltılması açısından yararlı gördükleri yönünde bulgulara ulaşılmıştır. Ebeveynlerin çocuklarını spor kurslarına yönlendirme, teşvik etme ve birlikte fiziksel etkinlik yapma yoluyla destekledikleri, buna karşılık zaman yetersizliği, kurs ücretleri, ulaşım, spor alanlarının sınırlılığı, akademik sorumluluklar ve dijital etkinliklere olan ilginin önemli engeller oluşturduğu görülmektedir. Sonuç olarak ebeveyn desteğinin okul, aile ve çevre koşullarıyla birlikte ele alınması gerektiği değerlendirilmektedir. İlkokullarda aile katılımlı fiziksel etkinliklerin artırılması ve yerel yönetimlerle iş birliği içinde erişilebilir ve düşük maliyetli spor olanaklarının geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İlkokul, ebeveyn, spor, fiziksel aktivite, egzersiz

The Role of Parents in Primary School Children's Sports and Exercise Habits: A Qualitative Study

Abstract

Primary school is an important developmental period in which children's attitudes and habits toward physical activity begin to take shape. During this period, parents' attitudes toward sport, the social and logistical support they provide, their role-modelling behaviours, and the ways in which they guide their children may influence the development of physical activity habits. The World Health Organization recommends that children and adolescents aged 5–17 engage in an average of at least 60 minutes of moderate-to-vigorous physical activity per day across the week. This study aims to examine the views of parents with primary school-aged children regarding their children's sports and exercise habits, their involvement in guiding them toward sports, and the factors that

facilitate or hinder this process. The study was designed as a qualitative case study. The study group consisted of 10 parents with children attending primary school, selected through criterion sampling. Data saturation was taken into consideration in determining the number of participants. Data were collected using a semi-structured interview form developed by the researchers and analyzed through content analysis. Recent studies indicate that parental support and positive parental influence are associated with children's physical activity levels. Consistent with the relevant literature, the findings of this study showed that parents considered participation in sports beneficial for physical health, socialization, self-confidence, discipline, emotional well-being, and reducing screen time. Parents supported their children by encouraging them to participate in sports courses, motivating them to be physically active, and engaging in physical activities together. However, lack of time, course fees, transportation difficulties, limited access to sports facilities, academic responsibilities, and children's interest in digital activities emerged as important barriers. In conclusion, parental support should be considered together with school, family, and environmental conditions. Increasing family-involved physical activities in primary schools and developing accessible and low-cost sports opportunities in cooperation with local authorities are recommended.

Keywords: Primary school, parents, sports, physical activity, exercise

Kaygının Gölgesinde Sağlıklı Yaşam: Engelli Sporcu Ebeveynlerinde Ölüm Kaygısı ve Sağlıklı Yaşam Davranışları

Yunus ŞAHINLER
Istanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

İrfan KARA
Istanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Mehmet BEYAZ
Istanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Taner ATASOY
Istanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, engelli sporcuların ebeveynlerinde ölüm kaygısı ile sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. İlişkisel tarama modelinde yürütülen araştırmanın evrenini İstanbul'da yaşayan engelli sporcuların ebeveynleri, örneklemini ise Gaziosmanpaşa ve Bağcılar ilçelerinde ulaşılan 158 ebeveyn oluşturmuştur. Veriler; Kişisel Bilgi Formu, Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları II Ölçeği ve Türkçe Ölüm Kaygısı Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, grup karşılaştırmaları, korelasyon ve regresyon analizlerinden yararlanılmıştır. Bulgular, ebeveynlerin ölüm kaygısı düzeyleri ile sağlıklı yaşam biçimi davranışları arasında anlamlı bir ilişki bulunduğunu göstermiştir. Ölüm kaygısının özellikle stres yönetimi, manevi gelişim, fiziksel aktivite ve sağlık sorumluluğu boyutlarıyla ilişkili olduğu belirlenmiştir. Ayrıca ebeveynlerin bazı sosyodemografik özelliklerine göre ölüm kaygısı ve sağlıklı yaşam biçimi davranışlarında farklılıklar gözlenmiştir. Regresyon analizi sonuçları, ölüm kaygısının sağlıklı yaşam biçimi davranışlarının anlamlı bir yordayıcısı olduğunu ortaya koymuştur. Sonuç olarak, engelli sporcu ebeveynlerinin psikolojik süreçleri ile sağlıklı yaşam davranışlarının birbiriyle ilişkili olduğu ve ebeveynlere yönelik fiziksel aktivite, stres yönetimi ve sağlığı geliştirici destek programlarının önemli olabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Engelli sporcu, ebeveyn, ölüm kaygısı, sağlıklı yaşam davranışları, fiziksel aktivite.

Healthy Living in the Shadow of Anxiety: Death Anxiety and Healthy Living Behaviors Among Parents of Athletes with Disabilities

Abstract

The aim of this study was to examine the relationship between death anxiety and healthy lifestyle behaviors among parents of athletes with disabilities. Conducted using a relational survey model, the study population consisted of parents of athletes with disabilities living in Istanbul, while the sample comprised 158 parents reached in the Gaziosmanpaşa and Bağcılar districts. Data were collected using a Personal Information Form, the Healthy Lifestyle Behaviors Scale II, and the Turkish Death Anxiety Scale. Descriptive statistics, group comparisons, and correlation and regression analyses were utilized to analyze the data. The findings revealed a significant relationship between the parents' levels of death anxiety and their healthy lifestyle behaviors. Death anxiety was

found to be associated specifically with the dimensions of stress management, spiritual growth, physical activity, and health responsibility. Additionally, differences in death anxiety and healthy lifestyle behaviors were observed based on certain sociodemographic characteristics of the parents. Regression analysis results indicated that death anxiety is a significant predictor of healthy lifestyle behaviors. In conclusion, it is suggested that the psychological processes and healthy lifestyle behaviors of parents of athletes with disabilities are interrelated, and that support programs focusing on physical activity, stress management, and health promotion for these parents could be important.

Keywords: Athlete with a disability, parent, death anxiety, healthy lifestyle behaviors, physical activity.

Türkiye'de Spor Bilimleri Fakültesi/BESYO Öğrencilerinin Çocukluk Çağı Fiziksel İstismar Deneyimlerinin Yaygınlığı ve Bağlamsal Özellikleri: Retrospektif Bir Araştırma

Fatıma Betül YAMAN
Aksaray Üniversitesi, Türkiye

Özgün PARASIZ
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor ortamında çocuk sporculara yönelik fiziksel istismarın Türkiye'deki yaygınlığını ve bu yaygınlığı besleyen bağlamsal özellikleri incelemektir. Nicel araştırma yöntemi ile araştırmacılar tarafından geliştirilen ''Sporda Çocukluk Çağı Fiziksel İstismar Deneyimleri Ölçeği" ve bağlamsal özellik soruları kullanılarak veriler retrospektif desen ile toplanmıştır. Bu araştırmanın örneklemini, 18 yaşından önce spora katılım sağlamış, 18-24 yaş aralığında olan 643 kadın ve 528 erkek olmak üzere toplam 1171 spor bilimleri fakültesi veya beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencisi oluşturmaktadır. Analiz sonuçları incelendiğinde sporda fiziksel istismar yaygınlık oranı %92.1, temassız fiziksel istismarın yaygınlık ortalaması %47,17; temaslı fiziksel istismarın yaygınlık ortalaması %33,625 olarak bulunmuştur. En yaygın fiziksel istismar türünün 'fiziksel kapasiteyi aşan antrenman yoğunluğu', en sık istismar davranışında bulunan failin 'antrenör' olduğu, erkeklerin kadınlardan daha yaygın şekilde fiziksel istismara maruz kaldığı belirlenmiştir. Takım sporları, temaslı branşlar, siklet sporlarıyla uğraşan katılımcıların fiziksel istismar alanında daha yaygın oranda maruziyet bildirdiği; fiziksel istismara maruz kalma sıklığının judo, güreş ve boks branşlarında diğer spor branşlarına kıyasla daha yüksek olduğu saptanmıştır. Spora katılım düzeyi ve spor yaşı arttıkça; spora başlama yaşı düştükçe fiziksel istismara maruz kalma oranı yükselmiştir. Katılımcıların istismar deneyimlerini paylaşma oranının daha düşük olduğu, paylaşmama gerekçeleri arasında 'spor kültüründe 'normal' olduğunu düşündüm' ifadesinin ilk sırada yer aldığı görülmüştür. Paylaşımda bulunanların en çok aileye başvurduğu, çoğunun destek gördüğü ve sorunun çözüme kavuştuğu bildirilmiştir. Sonuç olarak, bu yaygın oran ve bağlamsal özelliklerin kesişim noktaları spor ortamında fiziksel istismarın sistematik bir istismar ağından kaynaklandığını ortaya koymaktadır. Kültürel kodlar, asimetrik güç kullanımı, yetişkinlerin çocuğa olan yakınlığını kötüye kullanması, ceza yöntemlerini disiplinin bir parçası olarak görme davranışları da güvenli spor ortamını sarsmaktadır. Ayrıca güvenli bir spor ortamının inşa edilmesi için insan hakları ve çocuk sporcuların güvenliği, sporun bir yan ürünü olarak değil, sporun temel ilkeleri olarak benimsenmeli; bu anlayışın tüm spor paydaşlarının yasal ve etik sorumluluğunda olduğu konusunda farkındalık oluşturulmalıdır. Bu çalışma Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü bünyesinde 'Türkiye'de Spora Düzenli Katılan Bireylerin Çocukluk Çağı Fiziksel İstismar Deneyimlerinin İncelenmesi' başlıklı yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Sporcu koruma, sporda temassız fiziksel istismar, sporda temaslı fiziksel istismar, istismarın bağlamsal özellikleri

Prevalence and Contextual Characteristics of Childhood Physical Abuse Experiences Among Faculty of Sport Sciences and School of Physical Education and Sports Students in Türkiye: A Retrospective Study

Abstract

The purpose of this study is to examine the prevalence of physical abuse against child athletes in sports settings

in Turkey and the contextual factors that contribute to this prevalence. Data were collected using a retrospective design, employing a quantitative research method and the “Scale of Childhood Physical Abuse Experiences in Sports”—developed by the researchers—along with questions regarding contextual factors. The sample for this study consisted of a total of 1,171 students from sports science faculties or physical education and sports colleges—643 women and 528 men—who had participated in sports before the age of 18 and were between the ages of 18 and 24. Analysis of the results revealed that the prevalence rate of physical abuse in sports was 92.1%, with the average prevalence of non-contact physical abuse at 47.17% and that of contact physical abuse at 33.625%. It was determined that the most common type of physical abuse was “training intensity exceeding physical capacity,” the most frequent perpetrator was the “coach,” and men were exposed to physical abuse more frequently than women. It was found that participants involved in team sports, contact sports, and weight-class sports reported higher rates of exposure to physical abuse; the frequency of exposure to physical abuse was higher in judo, wrestling, and boxing compared to other sports. As the level of participation in sports and the duration of involvement in sports increased, and as the age at which participants began playing sports decreased, the rate of exposure to physical abuse rose. It was observed that participants were less likely to share their experiences of abuse, and among the reasons for not sharing, the statement “I thought it was ‘normal’ in sports culture” ranked first. It was reported that those who did share their experiences most often turned to their families, that most received support, and that the issue was resolved. In conclusion, the intersection of these widespread rates and contextual characteristics reveals that physical abuse in sports environments stems from a systematic network of abuse. Cultural codes, the asymmetrical use of power, the abuse of adults’ proximity to children, and the perception of punitive methods as part of discipline also undermine a safe sports environment. Furthermore, to build a safe sports environment, human rights and the safety of child athletes must be embraced not as byproducts of sports but as fundamental principles of sports; awareness must be raised that this understanding falls under the legal and ethical responsibility of all sports stakeholders. This study was derived from the master's thesis titled 'Investigation of Childhood Physical Abuse Experiences of Individuals Regularly Participating in Sport in Türkiye', conducted at the Graduate School of Health Sciences, Gazi University.

Keywords: Athlete safeguarding, non-contact physical abuse in sport, contact physical abuse in sport, contextual characteristics of abuse

Felsefeden Uygulamaya Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli: Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Görüş ve Deneyimleri

Melek KURŞUNEL
Karamanoğlu Mehmetbey University, Türkiye

Zehra KESER
Karamanoğlu Mehmetbey University, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi öğretmenlerinin Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin temel amaç ve felsefesine, beden eğitimi derslerinde uygulanmasına, mesleki ve pedagojik etkilerine ve mevcut okul koşullarındaki uygulanabilirliğine ilişkin görüşlerini incelemektir. Araştırma nitel araştırma yaklaşımıyla yürütülmüştür. Çalışma grubunu Türkiye'nin farklı coğrafi bölgelerinde görev yapan 28 beden eğitimi öğretmeni oluşturmuştur. Veriler, dört açık uçlu sorudan oluşan görüşme formu aracılığıyla toplanmış ve tümevarımsal tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Ayrıca tematik örüntüler cinsiyet, görev yapılan bölge, eğitim kademesi ve mesleki kıdem açısından betimsel olarak karşılaştırılmıştır. Analiz sonucunda öğretmen görüşleri; "bütüncül, değer temelli ve öğrenci merkezli eğitim anlayışı", "yapısal sınırlılıklar karşısında öğretmenin uyarlayıcı rolü", "pedagojik dönüşüm ile mesleki sürekliliğin birlikteliği" ve "koşullara bağlı uygulanabilirlik" olmak üzere dört ana tema altında toplanmıştır. Öğretmenler modelin öğrencilerin fiziksel, bilişsel, sosyal, duygusal ve ahlaki gelişimini destekleyen yaklaşımını beden eğitiminin doğasıyla genel olarak uyumlu değerlendirmiştir. Bununla birlikte spor salonu ve uygun alan yetersizliği, materyal eksikliği, kalabalık sınıflar, iklim koşulları, ders süresinin sınırlılığı ve uygulamalı öğretmen eğitimi gereksinimi modelin uygulanmasını güçleştiren başlıca faktörler olarak belirlenmiştir. Öğretmenlerin bu güçlükleri alternatif materyal, dijital kaynak, etkinlik uyarlama ve grup/istasyon uygulamalarıyla aşmaya çalıştıkları görülmüştür. Tematik örüntüler özellikle eğitim kademesi, bölge ve mesleki kıdeme göre farklılaşırken cinsiyete göre daha sınırlı bir ayrışma gözlenmiştir. Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli'nin beden eğitiminin temel pedagojik özellikleriyle önemli ölçüde örtüştüğü, ancak etkili uygulanmasının okulun fiziksel olanakları, öğretmen yeterliği ve öğrenci özellikleri gibi bağlamsal koşullara bağlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli, beden eğitimi, beden eğitimi öğretmeni, tematik analiz, öğretmen görüşleri

From Philosophy to Practice: The 'Türkiye Century' Education Model: Physical Education Teachers' Perspectives and Experiences

Abstract

Purpose: The purpose of this study is to examine the views of physical education teachers on the fundamental objectives and philosophy of the 'Turkey's Century Education Model', its implementation in physical education classes, and its professional and pedagogical impact and feasibility under current school conditions. Method: The study was conducted using a qualitative research approach. The study group consisted of 28 physical education teachers working in various regions of Turkey. Data were collected using a questionnaire comprising four open-ended questions and analysed using inductive thematic analysis. Additionally, thematic patterns were descriptively compared in terms of gender, region of assignment, educational level and years of professional

experience. Findings: The analysis revealed that teachers' views could be categorised under four main themes: 'A holistic, values-based and student-centred approach to education', 'the teacher's adaptive role in the face of structural limitations', 'the integration of pedagogical transformation and professional continuity', and 'context-dependent feasibility'. Teachers generally assessed the model's approach, which supports students' physical, cognitive, social, emotional and moral development, as consistent with the nature of physical education. However, the main factors hindering the model's implementation were identified as a lack of gyms and suitable spaces, insufficient materials, overcrowded classrooms, adverse weather conditions, limited class time, and the need for practical teacher training. Teachers were observed to attempt to overcome these challenges by using alternative materials and digital resources, adapting activities, and employing group and station-based approaches. While thematic patterns varied significantly by educational level, region, and years of experience, less variation was observed based on gender. Conclusion: It was concluded that the 'Turkey Century Education Model' is significantly aligned with the fundamental pedagogical characteristics of physical education. However, effective implementation depends on contextual conditions, such as the school's physical facilities, teacher competence and student characteristics.

Keywords: The 'Türkiye Century' Education Model, Physical education, The role of the physical education teacher, Thematic analysis, Teachers' views

Ukraynalı üniversite öğrencilerinin antioksidan durumunun C vitamini düzeyleri ve katalaz aktivitesi temelinde izlenmesi

Yaroslav SVYSHCH
Ivan Bobersky Lviv State Unlversity of Physical Culture, Ukraine

Mariya SYBIL
Ivan Bobersky Lviv State Unlversity of Physical Culture, Ukraine

Marta BURA
Ivan Boberskyi Lviv State University of Physical Culture, Ukraine

Nataliya PARANYAK
Ivan Bobersky Lviv State Unlversity of Physical Culture, Ukraine

Oksana DUDA
Ivan Bobersky Lviv State Unlversity of Physical Culture, Ukraine

Özet

Son beş yılda, Ukraynalı üniversite öğrencilerinde fonksiyonel sağlık sapmalarında artış gözlemlenmiş olup, bu durum fiziksel performansı ve adaptasyon kapasitesini olumsuz etkilemektedir. Bu nedenle, antioksidan savunma ve iyileşme süreçlerinde önemli rol oynayan vitamin durumunun izlenmesi büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, idrarla C vitamini atılımını ölçerek öğrencilerin vitamin durumunu değerlendirmek ve bunun antioksidan sistemle ilişkisini incelemektir. Çalışmaya, Ivan Boberskyi Lviv Devlet Fiziksel Kültür Üniversitesi Terapi ve Rehabilitasyon Fakültesinde öğrenim gören 50 üçüncü sınıf öğrencisi (ortalama yaş 19,8 ± 0,2 yıl) dahil edilmiştir. Biyolojik örnekler akademik dönem boyunca açlık durumunda toplanmıştır. İdrarla C vitamini atılımı iyodometrik titrasyon yöntemiyle, kan katalaz aktivitesi ise Korolyuk yöntemiyle belirlenmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p \leq 0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgular. Ortalama kan katalaz aktivitesi 9,4 ± 0,27 keyfi birim (a.u.) olup, referans aralığının (10–15 a.u.) biraz altındadır. Günlük askorbik asit atılımı genç erkeklerde 27,4 ± 1,7 mg/gün, genç kadınlarda ise 18,3 ± 1,2 mg/gün olarak bulunmuştur. Sonuçlar, cinsiyetler arasında C vitamini atılımında farklılıklar olduğunu göstermekte ve ilkbahar–yaz döneminde vitamin durumunun izlenmesinin önemini vurgulamaktadır. Beslenme önerilerinin uyarlanması, vitamin eksikliklerinin önlenmesi ve adaptasyon kapasitesinin korunması için vitamin durumu göstergelerinin düzenli olarak izlenmesi önerilmektedir. Sonbahar–kış döneminde D vitamini durumunun izlenmesine de özellikle dikkat edilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Öğrenciler, C vitamini, katalaz, beslenme, sağlık

Monitoring the antioxidant status of Ukrainian university students based on Vitamin C levels and catalase activity

Abstract

Over the past five years, an increase in functional health deviations has been observed among university Ukrainian students, negatively affecting physical performance and adaptive capacity. Consequently, monitoring vitamin status, which plays a crucial role in maintaining antioxidant defense and recovery processes, is of particular importance. The aim of the study was to assess students' vitamin status by measuring urinary vitamin C excretion

and to examine its relationship with the antioxidant system. The study involved 50 third-year students (M = 19.8 ± 0.2 years) from the Faculty of Therapy and Rehabilitation at Ivan Boberskyi Lviv State University of Physical Culture. Biological samples were collected in the fasting state during the academic semester. Urinary vitamin C was determined by iodometric titration, while blood catalase activity was measured using the Korolyuk method. Statistical significance was set at $p \leq 0.05$. Mean blood catalase activity was 9.4 ± 0.27 arbitrary units (a.u.), slightly below the reference range (10–15 a.u.). Daily ascorbic acid excretion was 27.4 ± 1.7 mg/day in young men and 18.3 ± 1.2 mg/day in young women. The results indicate differences in vitamin C excretion between the sexes and highlight the importance of monitoring vitamin status during the spring–summer period. Regular monitoring of vitamin status indicators is advisable for tailoring nutritional recommendations, preventing vitamin deficiencies, and maintaining adaptive capacity. During the autumn–winter period, particular attention should also be paid to monitoring vitamin D status.

Keywords: Students, vitamin C, catalase, nutrition, health

Down Sendromlu Çocuklarda Spora Katılımın Özgüven Gelişimine Etkisi: Aile Görüşlerine Dayalı Nitel Bir Araştırma

Bilge GÜNGÖR
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Murat KALDIRIMCI
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Özet

Down Sendromu, 21. kromozomun fazladan bir kopyasının bulunmasıyla ortaya çıkan genetik bir farklılıktır. Down sendromlu bireylerin fiziksel ve motor gelişimlerinin yanı sıra psikososyal gelişimlerinin de desteklenmesi önem taşımaktadır. Fiziksel aktivite, bireylerin kendilerini ifade etmeleri, bağımsız hareket etmeleri ve yeterlilik duygularının desteklenmesi açısından önemli bir ortam sağlamaktadır. Bu araştırmanın amacı, fiziksel aktiviteye katılım sürecinde Down sendromlu çocukların özgüven gelişimiyle ilişkili davranışlarda gözlenen değişimleri incelemektir. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımı benimsenmiş ve gözlem yöntemi kullanılmıştır. Çalışma grubunu, Malatya Büyükşehir Belediyesi Sosyal Tesisi'nde fiziksel aktivite programına gönüllü olarak katılan 12 Down sendromlu çocuk oluşturmuştur. Katılımcılar sekiz hafta boyunca fiziksel aktivite uygulamalarına dâhil edilmiştir. Araştırmacı, süreç boyunca etkinliklere katılım, yeni hareketleri deneme, görevleri bağımsız gerçekleştirme çabası, etkinliği sürdürme ve kendini ifade etme gibi özgüven gelişimiyle ilişkili davranışları gözlemlemiştir. Araştırmacı, ailelerle gerçekleştirilen sözlü diyaloglarda aktarılan gözlemleri de süreci destekleyici bilgiler olarak değerlendirmiştir. Bazı katılımcılar süreç içerisinde etkinliklere katılım, yeni hareketleri deneme, görevleri bağımsız gerçekleştirme ve kendini ifade etme davranışlarında olumlu yönde değişimler sergilemiştir. Gözlenen değişimler katılımcılara göre farklılık göstermiştir. Bulgular, fiziksel aktivite sürecinin Down sendromlu çocuklarda özgüven gelişimiyle ilişkili davranışların desteklenmesine katkı sağlayabilecek bir ortam oluşturduğunu göstermektedir. Down sendromlu bireylere yönelik fiziksel aktivite programlarında özgüven gelişimini destekleyebilecek etkinliklere yer verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Down Sendromu, Fiziksel Aktivite, Özgüven, Nitel Araştırma

Sunulmadı

The Effect of Physical Activity Participation on Self-Confidence Development in Individuals with Down Syndrome: A Qualitative Study

Abstract

Down Syndrome is a genetic condition caused by the presence of an extra copy of chromosome 21. Supporting the physical and motor development of individuals with Down syndrome, as well as their psychosocial development, is important. Physical activity provides an important environment for supporting individuals' self-expression, independent movement, and sense of competence. The aim of this study was to examine the changes observed in behaviors related to self-confidence development among children with Down syndrome during participation in physical activity. A qualitative research approach was adopted, and the observation method was used. The study group consisted of 12 children with Down syndrome who voluntarily participated in a physical activity program at a social facility operated by Malatya Metropolitan Municipality. The participants took part in physical activity sessions for eight weeks. During the process, the researcher observed behaviors related to self-

confidence development, including participation in activities, trying new movements, attempting to perform tasks independently, maintaining participation in activities, and self-expression. The researcher also considered observations reported by families during verbal interactions as supplementary information supporting the observation process. Some participants demonstrated positive changes in their participation in activities, willingness to try new movements, attempts to perform tasks independently, and self-expression during the process. The observed changes varied among the participants. The findings indicate that the physical activity process may provide an environment that can contribute to supporting behaviors related to self-confidence development in children with Down syndrome. Physical activity programs for individuals with Down syndrome should include activities that support self-confidence development.

Keywords: Down Syndrome, Physical Activity, Self-Confidence, Qualitative Research

Sunulmadı

Lösemi Tedavisi Devam Eden ve Tedavisi Tamamlanan Çocuklara Uygulanan Tarapotik Rekreasyon Amaçlı Özel Hareket Eğitimi Programı Hakkında Velilerin Görüş ve Düşünceleri (Erzurum Örneği)

Ahmet ŞIRINKAN
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma**,** Terapotik rekreasyon amaçlı lösemi tedavisini tamamlayan çocuklara uygulanan özel hareket eğitimi programının sosyal, iletişimsel ve fiziksel etkisinin araştırılmasıdır (pilot uygulama). Araştırmaya LÖSEV'e kayıtlı 44 öğrenci (20 kız+24 erkek) katıldı. Öğrenci gurubu 8-13 yaş aralığında oluşturuldu. Öğrencilerin 32'si ilkokul, 12'si ise ortaokul eğitimlerine devam etmektedir. Öğrencilerin velilerinden izin alınarak planlamalar yapıldı. Ayrıca sağlık raporları da incelenerek özel hareket eğitimi programı hazırlandı. Uygulama programı hazırlanırken tıp fakültesi onkoloji bölümü öğretim üyelerinden ve velilerin görüşleri alınarak program hazırlandı. Özel hareket eğitimi programı 10 haftalık, haftada 2 gün, 45-60 dakika olarak planlandı. Uygulamaya spor bilimleri fakültesi gönüllü öğretim elemanları, lisans üstü öğrenciler ve lisans öğrencileri katıldı. Uygulama programı bireysel sporlar (tenis, bocce, mini golf vb.) etkinlikleri ve takım sporları (futbol, basketbol, voleybol vb.) etkinlikleri olarak program oluşturuldu. Araştırma için bir gözlem formu ile bir de görüşme formu hazırlandı. Gözlem formu gönüllü öğretim elemanları ve gönüllü öğrenciler tarafından kaydedilerek raporlandırıldı. Velilerle de bire bir görüşerek araştırma programı hakkınsa görüş ve düşünceleri alındı ve raporlandırıldı. Ayrıca çocuklardan bazıları ile de görüşerek çalışmalar hakkımda görüşleri alındı. Araştırma sonunda gönüllülerin gözlemlerinde; öğrencilerin çok istekli oldukları, daha fazla çalışma istedikleri, etkinliklerde çok aktif ve becerili oldukları, gönüllülerle iyi iletişim kurdukları ifade edildi. Velilerle yapılan görüşmelerde ise; Programın çok verimli olduğu, çocuklarının mutlu olduğu, özel hareket eğitimi programının çocukların fiziksel, sosyal ve iletişimlerine olumlu katkı sağladığını, bunun da okul başarılarına da olumlu yansıdığı düşündüklerini ifade etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Lösemi, Tedavi, Özel Hareket Eğitimi, sosyal, fiziksel.,

Parents' Views and Opinions Regarding a Therapeutic Recreation-Oriented Special Movement Training Program for Children Undergoing and Having Completed Leukemia Treatment (The Case of Erzurum)

Abstract

This study investigated the social, communication, and physical effects of a special movement education program implemented for therapeutic recreation in children who had completed leukemia treatment (pilot study). 44 students (20 girls + 24 boys) registered with LÖSEV participated in the study. The student group was between the ages of 8 and 13. Thirty-two of the students were in primary school and twelve were in secondary school. Planning was made with the permission of the students' parents. Additionally, a special movement education program was developed based on the review of their medical reports. The program was developed in consultation with faculty members from the oncology department of the medical school and parents. The special movement education program was planned for 10 weeks, two days a week, and 45-60 minutes. Volunteer faculty members from the faculty of sports sciences, graduate students, and undergraduate students participated in the program. The

application program was created as individual sports (tennis, bocce, mini golf, etc.) activities and team sports (football, basketball, volleyball, etc.) activities. An observation form and an interview form were prepared for the study. The observation forms were recorded and reported by volunteer faculty members and student volunteers. Parents were also interviewed one-on-one to gather their opinions and thoughts about the research program and report them. Some of the children were also interviewed to gather their opinions about the study. At the end of the study, volunteers observed that the students were very enthusiastic, wanted to work more, were very active and skilled in the activities, and communicated well with the volunteers. Parents expressed that the program was very effective, their children were happy, and that the special movement education program positively contributed to the children's physical, social, and communication skills, which positively impacted their academic success.

Keywords: Keywords: Leukemia, Treatment, Special Movement Training, social, physical.

Spor Yöneticiliği Bölümü Öğrencilerinin Terapotik Rekreasyon Amaçlı Uygulanan Özel Hareket Eğitimi Hakkındaki Resimlerin Fotoses Metodu Olarak Değerlendirmeleri (Erzurum Örneği)

Ahmet ŞIRINKAN
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Mete ŞIRINKAN
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Özet

Fotoses, katılımcıların deneyimlerini ve bakış açılarını kazanırken, aynı zamanda sosyal eylem ve sosyal değişim için kritik bilinç arttırmayı kolaylaştıran, katılımcı bir nitel araştırma yöntemini temsil eder. Fotoses nitel bir araştırma metodolojisi olarak tanımlanmaktadır. Fotoses, katılımcı fotoğrafçılığa (participant photography) odaklanan görsel bir yöntemdir. Bu araştırmanın amacı, Spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinin terapotik rekreasyon amaçlı uygulanan özel hareket eğitimi hakkındaki resimlerin fotoses metodu olarak değerlendirmeleri (Erzurum örneği). Araştırmaya Atatürk Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinden gönüllü olarak 25 öğrenci (18 erkek+7 kadın öğrenci) katıldı. Gönüllü öğrenciler eğitim süreçlerinde karşılaştıkları 3 tema (öğrencilerin davranışları, arkadaş ilişkileri ve materyalleri tanıma ve kullanma) ile bunların alt temalarını oluşturan 15 alt tema hakkında elde ettikleri resimleri FOTOSES metoduyla Raporlandırmışlardır. Temel oluşturulan temalar, eğitim süreci sırasındaki olumlu ve olumsuz durumları belirleyerek raporlaştırmışlardır. 25 öğrencinin 3 temel tema (öğrencilerin davranışları, arkadaş ilişkileri ve materyalleri tanıma ve kullanma) ile bunların alt temalarını oluşturan 15 alt tema (bireysel davranışlar, bireysel ve gurup ilişkileri, ders materyallerinin yeterliliği, kullanımı, ulaşılabilirliği vb.) Hakkındaki görüşleri ele alınarak sonuç ortaya çıkarılmıştır. Elde edilen verilere göre, gönüllü öğrencilerin ortak görüş olarak ifade ettikleri sonuçlar; Uygulamaya katılan öğrencilerin, başlangıçta çalışmalara katılımda başarısızlıklar görüldüğü, arkadaşlarıyla ilişkilerinin oluşmadığı, uygulama materyalleri hakkında tanıma ve kullanmada yetersizlikler gözlenmiştir. Çalışmaların sonlarına doğru, çocukların daha fazla uyumlu ve disipline oldukları, arkadaşlarıyla ve gurup olarak ilişkilerinde gelişmeler gözlendiği ve uygulama materyallerini uygun olarak kullanabildikleri belirtilmiştir.

Anahtar Kelimeler: nahtar Kelimeler: fotoses, spor yöneticiliği, tesis, gözlem.

Evaluation Of Positive and Negative Issues Of Sports Management Department Students Regarding Sports Facilities And Undergraduate Education With Photovoice Method. (Erzurum Example)

Abstract

Photovoice represents a participatory qualitative research method that facilitates the raising of critical consciousness regarding social action and social change, while simultaneously capturing the experiences and perspectives of participants. Photovoice is defined as a qualitative research methodology; it is a visual method centered on participant photography. The aim of this study was to evaluate—using the Photovoice method—images captured by Sports Management students regarding specialized movement training implemented for therapeutic recreation purposes (Erzurum case study). Twenty-five volunteer students (18 male, 7 female) from the Sports Management Department of the Atatürk University Faculty of Sports Sciences participated in the study.

These students reported on the images they captured regarding three main themes encountered during the training process—student behaviors, peer relationships, and the recognition and use of materials—as well as the 15 sub-themes derived from them. The established themes were reported by identifying positive and negative situations observed during the training process. Conclusions were drawn by examining the views of the 25 students regarding the three main themes and their 15 sub-themes (e.g., individual behaviors, individual and group relationships, and the adequacy, usage, and accessibility of course materials). Based on the data obtained, the consensus among the volunteer students indicated that, initially, there were failures in participation, a lack of peer relationship formation, and observed inadequacies in recognizing and using the materials required for the practice sessions. Towards the end of the activities, it was noted that the children became more cooperative and disciplined, showed improvement in their relationships with friends and within the group, and were able to use the materials appropriately.

Keywords: Photovoice, sports management, facility, observation.

Sporda Finansal Okuryazarlık Üzerine Literatür İncelenmesi

Mustafa Yaşar ŞAHIN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Fatma Nur YILMAZ
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Finansal okuryazarlık, bireylerin sağlam finansal kararlar alabilmeleri ve finansal refahlarını sürdürebilmeleri için gerekli olan farkındalık, bilgi, beceri, tutum ve davranışların bütünü olarak değerlendirilmektedir. Finansal koşulları ve kavramları anlayabilme, finansal seçenekleri ayırt edebilme, gelecek için plan yapabilme ve finansal bilgiyi uygun davranışlara dönüştürebilme bu becerinin temel unsurları arasında yer almaktadır. Özellikle belirli branşlarda elit düzeyde yarışan sporcular, sözleşme gelirleri ve reklam anlaşmaları yoluyla yüksek kazançlar elde edebilmelerine karşın sınırlı finansal bilgi, yatırım yönetimi deneyimi ve düşük finansal okuryazarlık düzeyleri nedeniyle finansal kayıp ve finansal çöküş riskiyle karşılaşabilmektedir. Bu doğrultuda çalışmanın amacı, finansal okuryazarlığın sporcular açısından önemini ve spor kurumlarının bu alandaki rolünü literatür temelli olarak incelemektir. Tematik derleme deseninin kullanıldığı çalışmada, literatüre dayalı detaylı kaynak taraması yöntemi benimsenmiştir. İlgili literatür incelendiğinde, sporcuların finansal sorunlar yaşayabildikleri, finansal okuryazarlık becerilerine ve sporla ilgili örgütlerin desteğine ihtiyaç duydukları görülmektedir. Ayrıca finansal zorluk ve sıkıntılar yaşayan yüksek performanslı sporcularda ruh sağlığı sorunlarına ilişkin vakaların bulunduğu belirtilmektedir. Spor alanında finansal eğitime açık bir ihtiyaç olduğu; federasyonlar, kulüpler ve üniversiteler gibi kurumların eğitimler düzenlemesi, destekleyici ortamlar oluşturması ve sporcuların hem aktif spor yaşamlarında hem de sporculuk sonrasında finansal yönetim davranışlarını geliştirmelerinin desteklenmesi gerektiği vurgulanmaktadır. Bazı ülkelerde uygun programların bulunmadığı veya mevcut programların tüm sporcu düzeylerine sunulmadığı da ifade edilmektedir. Sonuç olarak sporcuların finansal bilgiyle donatılmasının yanı sıra, bu bilgiyi sürdürülebilir finansal davranışlara dönüştürebilecek tutum ve motivasyonlarının da geliştirilmesi gerektiği söylenebilir. Bu nedenle spor kuruluşlarının destek hizmetlerini geliştirmesi ve finansal okuryazarlığı iyi finansal yönetim davranışlarına dönüştürmeyi hedefleyen uygulamalar geliştirmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Finansal Okuryazarlık, Sporcular, Finansal Eğitim, Spor Kurumları

A Literature Review on Financial Literacy in Sport

Abstract

Financial literacy is regarded as the combination of awareness, knowledge, skills, attitudes, and behaviors required to make sound financial decisions and maintain financial well-being. Its core elements include understanding financial conditions and concepts, distinguishing financial options, planning for the future, and translating financial knowledge into appropriate behaviors. Although elite athletes may earn high incomes through contracts and advertising agreements, limited financial knowledge, investment management experience, and low financial literacy may expose them to financial loss and even financial collapse. Accordingly, this study aims to examine, based on the literature, the importance of financial literacy for athletes and the role of sports institutions. Using a thematic review design, the study adopted a detailed literature review method. The literature indicates that athletes

may experience financial problems and need financial literacy skills and support from sport-related organizations. It also reports cases of mental health problems among high-performance athletes experiencing financial difficulties and distress. There is a clear need for financial education in sport; therefore, federations, clubs, and universities should provide training, create supportive environments, and help athletes develop financial management behaviors during and after their sporting careers. It is also noted that suitable programs are unavailable in some countries or are not offered to athletes at all levels. In conclusion, athletes should not only acquire financial knowledge but also develop the attitudes and motivation needed to transform it into sustainable financial behaviors. Therefore, sports organizations should improve support services and develop practices aimed at turning financial literacy into sound financial management behaviors

Keywords: Financial Literacy, Athletes, Financial Education, Sports Institutions

Erken Çocuklukta Oyun Temelli Beden Eğitimi: Motor Yeterlik, Öz-Düzenleme Ve Katilim İçin Bütüncül Bir Çerçeve

Dilek EROL
Uşak Üniversitesi, Türkiye

Mustafa ÜREY
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Erken çocukluk dönemi, temel hareket becerilerinin, hareket etme isteğinin ve yaşam boyu fiziksel etkinlik alışkanlıklarının temellerinin atıldığı kritik bir gelişim evresidir. Bununla birlikte, beden eğitimi uygulamalarının yetişkin yönlendirmeli alıştırmalara indirgenmesi oyunun çocuk açısından gönüllü, eğlenceli ve anlamlı niteliğini zayıflatabilmektedir. Bu bildirinin amacı, erken çocuklukta oyun temelli beden eğitiminin motor yeterlik, öz-düzenleme ve akran katılımını birlikte desteklemesine yönelik gelişimsel bir uygulama çerçevesi önermektir. Çalışma, DSÖ'nün beş yaş altı çocuklara ilişkin fiziksel etkinlik önerileri ile erken çocuklukta temel hareket becerileri, hareketli oyun ve yürütücü işlevleri inceleyen güncel sistematik derleme ve meta-analizlerin anlatı temelli sentezine dayanmaktadır. İnceleme sonucunda çerçeve; çocuk seçimi, amaçlı hareket, gelişimsel uyarlama, kapsayıcı katılım ve süreç odaklı değerlendirme olmak üzere beş bileşen üzerine yapılandırılmıştır. Çocuk seçimi, oyunun içsel güdülenme boyutunu; amaçlı hareket, koşma, sıçrama, denge, atma ve yakalama gibi becerilerin oyun bağlamında tekrarlanmasını ifade eder. Gelişimsel uyarlama, görevlerin çocukların hazırbulunuşluk düzeylerine göre basitleştirilmesini ya da zorlaştırılmasını; kapsayıcı katılım ise malzeme, alan, kural ve rol düzenlemeleriyle her çocuğun oyunda etkin biçimde kalmasını gerektirir. Süreç odaklı değerlendirmede performans karşılaştırması yerine çocuğun katılımı, çabası, strateji kullanımı, iş birliği ve bireysel ilerlemesi izlenmektedir. Bu yaklaşımda öğretmen, oyunun akışını kesmeden model olmalı, açık uçlu sorular sormalı, güvenliği gözetmeli ve çocukların hareket çözümlerini keşfetmelerine zaman tanımalı; ayrıca bireyselleştirilmiş geri bildirim de sunmalıdır. Sonuç olarak, oyun temelli beden eğitimi serbest oyun ile yapılandırılmış hareket öğretimini birbirine rakip iki yaklaşım olarak değil, birbirini tamamlayan öğrenme olanakları olarak ele almalıdır. Önerilen çerçeve, okul öncesi öğretmenlerinin kısa, esnek ve kapsayıcı hareket oturumları planlamasına rehberlik edebilir; etkililiğinin deneysel araştırmalarla sınanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Erken çocukluk, oyun temelli beden eğitimi, hareketli oyun, temel hareket becerileri, motor gelişim

Play-Based Physical Education in Early Childhood: A Holistic Framework for Motor Competence, Self-Regulation, and Participation

Abstract

Early childhood is a critical period for establishing fundamental movement skills, motivation to move, and lifelong physical activity habits. However, reducing physical education to adult-directed exercises may weaken the voluntary, enjoyable, and meaningful nature of play for children. This paper proposes a developmentally appropriate framework through which play-based physical education can support motor competence, self-regulation, and peer participation. It draws on a narrative synthesis of the World Health Organization's physical activity recommendations for children under five and systematic reviews and meta-analyses examining

fundamental movement skills, active play, and executive functions. The framework comprises five components: child choice, purposeful movement, developmental adaptation, inclusive participation, and process-oriented assessment. Child choice reflects the intrinsic motivation associated with play, whereas purposeful movement involves practising skills such as running, jumping, balancing, throwing, and catching in playful contexts. Developmental adaptation entails simplifying or increasing task difficulty according to children's readiness levels. Inclusive participation requires adjustments to materials, space, rules, and roles so that every child remains engaged in play. Process-oriented assessment focuses on children's participation, effort, strategy use, cooperation, and individual progress rather than performance comparisons. Within this approach, teachers should model movements without disrupting the flow of play, ask open-ended questions, ensure safety, allow children time to discover movement solutions, and provide individualised feedback. In conclusion, play-based physical education should treat free play and structured movement instruction not as competing approaches but as complementary learning opportunities. The proposed framework can guide preschool teachers in planning brief, flexible, inclusive movement sessions; its effectiveness warrants experimental testing.

Keywords: Early childhood, play-based physical education, active play, fundamental movement skills, motor development

Kapsayıcı Olarak Özel Gereksinimli Çocuklara (öğrenme güçlüğü olan, otizm spectrumlu, down sendromlu ve fiziksel problemli) Uygulanan Özel Hareket Eğitimi Programının Fiziksel, Zihinsel ve Sosyal Gelişimlerine Katkısının Araştırılması

Ahmet ŞIRINKAN
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmada, kapsayıcı olarak özel gereksinimli çocuklara uygulanan özel hareket eğitimi programının fiziksel, zihinsel ve sosyal gelişimlerine katkısının araştırılmasıdır. Araştırma, özel gereksinimli çocuklardan öğrenme güçlüğü olan, otizm spectrumlu, down sendromlu ve fiziksel problemi olan 25 çocuk katıldı. Çocukların yaşları 12-18 yaş gurubundan oluştu. Araştırma için velilerden izin yazısı ve çocukların hareket eğitimi için sağlık raporu istendi ve sağlandı. Uygulama 12 hafta, haftada 2 gün, 45-60 dakika olarak uygulandı. Çocuklara ön test yapılarak fiziksel özellikleri ve sportif becerileri (atma, tutma, fırlatma, vurma vb.) ile ilgili ön test yapılarak durum tespiti gerçekleştirildi. Daha sonra özel hareket eğitimi programı hazırlandı. Program hazırlanırken özel eğitim öğretmenliği, rekreasyon bölümü ve antrenörlük bölümü öğretim elemanlarından görüşler alındı. Ayrıca gönüllü öğrenciler ve araştırmacı öğretim elamanları için gözlem formu hazırlandı. Araştırmaya katılan çocukların velileri ile de görüşme formu ile görüş ve düşünceleri belirlendi. Araştırmadaki gönüllü öğrencilerin gözlemlerine göre; Tüm özel çocukların başlangıçta çekimser, öz güvensiz ve becerilerinde zayıflık görülürken, çalışmaların ilerleyen haftalarında tüm çocuklarda farklı farklı gelişmeler gözlemlendi. Özellikle el becerilerinde, atma, tutma, kavrama gibi becerilerini geliştiği gözlemlendi. Ayrıca çocukların birbirleriyle iletişimlerinde de ilerleme kaydedildiği belirtildi. Velilerle yapılan görüşmelerde ise, özellikle çocuklarının iletişim becerilerinde gelişme olduğu, fiziksel olarak daha fazla gelişmeler gördüklerini, bunun da sosyal yaşantılarına ve aile için davranışlarına olumlu olarak yansıdığını ifa etmişlerdir. Sonuç olarak tüm özel gereksinimli çocukların özel hareket eğitimi programlarına katılımları bireysel, sosyal ve iletişimsel gelişimlerine katkı sağlayacağı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Özel Gereksinimli, Otizm, Down Sendromu, Hareket Eğitimi,

Investigating the Contribution of an Inclusive Special Movement Education Program to the Physical, Cognitive, and Social Development of Children with Special Needs (Learning Disabilities, Autism Spectrum Disorder, Down Syndrome, and Physical Impairments)

Abstract

The aim of this study was to investigate the contribution of an inclusive specialized movement education program to the physical, cognitive, and social development of children with special needs. A total of 25 children with special needs participated in the study, including children with learning disabilities, autism spectrum disorder, Down syndrome, and physical disabilities. The participants were between 12 and 18 years of age. Written informed consent was obtained from the parents or legal guardians of the participants, and medical clearance was obtained to ensure their participation in the movement education program. The intervention was implemented over a period of 12 weeks, two days per week, with each session lasting approximately 45–60 minutes. A pre-test was administered to assess the participants' physical characteristics and fundamental motor and sport-related skills, including throwing, catching, tossing, striking, and related movement skills. Based on the results of the pre-test, a specialized movement education program was developed. During the development of the program, opinions

and recommendations were obtained from faculty members in special education, recreation, and coaching education. An observation form was also developed for volunteer students and participating researchers to systematically monitor the children's progress throughout the program. In addition, interviews were conducted with the parents of the participating children to determine their views and perceptions regarding the children's development and changes observed during the intervention. According to the observations of the volunteer students and researchers, the children initially demonstrated hesitancy, low self-confidence, and weaknesses in their motor skills. However, as the program progressed, improvements were observed in all participants, although the nature and degree of development varied among individuals. Particularly notable improvements were observed in hand-related motor skills, including throwing, catching, and grasping. Progress was also observed in the children's communication and interactions with one another.The interviews conducted with parents indicated that the children had demonstrated improvements in their communication skills and overall physical development. Parents also reported that these improvements had positive effects on their children's social lives and behaviors within the family environment. The findings suggest that participation in specialized movement education programs may contribute positively to the individual, physical, social, and communication development of children with special needs. Inclusive movement-based educational activities may therefore provide valuable opportunities for enhancing motor skills, self-confidence, interpersonal communication, and social participation among children with different types of special needs.

Keywords: Keywords: Special Needs, Autism Spectrum, Down Syndrome,Movement Education,

Gün İçine Dağıtılmış Kısa Süreli EgzersizlerGün İçine Dağıtılmış Kısa Süreli Egzersizlerin Glukoz ve Lipid Metabolizması Üzerindeki Etkileriin Glukoz ve Lipid Metabolizması Üzerindeki Etkileri

Ercan DOĞAN
Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Türkiye

Özet

Fiziksel hareketsizlik ve uzun süreli sedanter davranış, glisemik kontrolün bozulması, dislipidemi ve artmış kardiyometabolik risk ile ilişkilidir. Gün içine dağıtılan kısa süreli egzersizler, fiziksel aktiviteyi günlük yaşama entegre etmeyi amaçlayan ve "exercise snacks" olarak tanımlanan zaman açısından verimli bir yaklaşım olarak öne çıkmaktadır. Bu derlemenin amacı, kısa ve tekrarlanan egzersiz uygulamalarının glukoz ve lipid metabolizması üzerindeki etkilerini güncel kanıtlar doğrultusunda incelemektir. 2024-2026 yıllarında yayımlanan insan çalışmaları "exercise snacks", "exercise snacking", "glucose", "glycemic control", "insulin", "lipid metabolism", "sedentary" ve "obesity" anahtar sözcükleri kullanılarak değerlendirilmiş; randomize kontrollü çalışmalar, sistematik derlemeler ve meta-analizlere öncelik verilmiştir. Güncel bulgular, gün içine dağıtılan kısa süreli egzersizlerin özellikle fiziksel olarak inaktif bireylerde postprandiyal glukoz yanıtını azaltabildiğini, glisemik kontrolü destekleyebildiğini ve kardiyorespiratuvar uygunluğu geliştirebildiğini göstermektedir. Akut uygulamalarda glukoz yanıtındaki iyileşmeler daha belirgin görünürken, açlık glukozu ve insülin direncine ilişkin uzun dönem sonuçlar daha değişkendir. Obez ve sedanter bireylerde abdominal, visseral ve epikardiyal yağ dokusunda azalma bildirilmiştir. Lipid metabolizmasına ilişkin olarak bazı çalışmalarda toplam kolesterol ve düşük yoğunluklu lipoprotein kolesterolünde azalma görülürken, trigliserit ve yüksek yoğunluklu lipoprotein kolesterolüne ilişkin sonuçlar tutarlı değildir. Bulgular, etkilerin egzersiz şiddeti, süre, günlük tekrar sayısı ve toplam haftalık hacimden etkilenebileceğini göstermektedir. Sonuç olarak kısa süreli ve gün içine dağıtılmış egzersizler metabolik sağlığı destekleyebilecek uygulanabilir bir yaklaşım olarak değerlendirilebilir. Standardize protokollerle yürütülen uzun süreli kontrollü çalışmalara gereksinim vardır.

Anahtar Kelimeler: Exercise Snacks, Glisemik Kontrol, Lipid Metabolizması, Sedanter Davranış

Effects of Short Bouts of Exercise Distributed Throughout the Day on Glucose and Lipid Metabolism

Abstract

Physical inactivity and prolonged sedentary behavior are associated with impaired glycemic control, dyslipidemia, and increased cardiometabolic risk. Short bouts of exercise distributed throughout the day, commonly referred to as "exercise snacks," have emerged as a time-efficient strategy for integrating physical activity into daily life. This review aimed to examine the effects of brief, repeated bouts of exercise on glucose and lipid metabolism in light of current evidence. Human studies published between 2024 and 2026 were evaluated using the keywords "exercise snacks," "exercise snacking," "glucose," "glycemic control," "insulin," "lipid metabolism," "sedentary," and "obesity," with priority given to randomized controlled trials, systematic reviews, and meta-analyses. Current evidence indicates that short bouts of exercise distributed throughout the day may attenuate postprandial glucose responses, improve glycemic control, and enhance cardiorespiratory fitness, particularly in physically inactive individuals. Improvements in glucose regulation appear to be more pronounced following

acute interventions, whereas long-term findings regarding fasting glucose and insulin resistance remain more heterogeneous. Reductions in abdominal, visceral, and epicardial adipose tissue have also been reported in sedentary individuals and individuals with obesity. Regarding lipid metabolism, some studies have demonstrated reductions in total cholesterol and low-density lipoprotein cholesterol, whereas findings for triglycerides and high-density lipoprotein cholesterol remain inconsistent. These effects may be influenced by exercise intensity, bout duration, daily frequency, and total weekly exercise volume. In conclusion, short bouts of exercise distributed throughout the day may represent a practical and time-efficient strategy for supporting metabolic health. Further long-term controlled studies using standardized exercise protocols are warranted.

Keywords: Exercise Snacks, Glycemic Control, Lipid Metabolism, Sedentary Behavior

Türkiye Süper Ligi' nde Transfer Yatırımlarının Sportif Başarıya Etkisi: Kadro Piyasa Değeri Artışının Aracılık Rolü

Mete ŞIRINKAN
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Yunus ÖZTAŞYONAR
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın temel amacı, Türkiye Süper Ligi'nde faaliyet gösteren futbol kulüplerinin gerçekleştirdiği transfer yatırımlarının sportif başarı üzerindeki etkisini incelemek ve bu ilişkide kadro piyasa değeri artışının aracılık rolünü ortaya koymaktır. Profesyonel futbol ekonomisinde transfer harcamaları, kulüplerin sportif performanslarını geliştirmeye yönelik önemli bir yatırım aracı olarak değerlendirilmekte; ancak yapılan yatırımın sportif başarıya doğrudan mı yoksa kadronun niteliğinde ve piyasa değerinde meydana getirdiği değişim aracılığıyla mı yansıdığı konusu önemini korumaktadır. Bu bağlamda araştırma sonucunda, transfer yatırımlarının sportif başarı üzerindeki etkisinin, transfer yatırımlarının kadro piyasa değeri artışı üzerindeki etkisinin, kadro piyasa değeri artışının sportif başarı üzerindeki etkisinin ve kadro piyasa değeri artışının transfer yatırımları ile sportif başarı arasındaki ilişkideki aracılık etkisinin ortaya konulması amaçlanmaktadır Bu araştırmada, Türkiye Süper Ligi'nde faaliyet gösteren futbol kulüplerinin transfer yatırımları ile sportif başarıları arasındaki ilişkinin incelenmesi ve bu ilişkide kadro piyasa değeri artışının aracılık rolünün belirlenmesi amaçlanmaktadır. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımı temelinde ve boylamsal panel veri tasarımı kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmada ilişkisel tarama modeli kullanılarak transfer yatırımlarının sportif başarı üzerindeki doğrudan etkisinin yanı sıra, transfer yatırımları sonucunda meydana gelen kadro piyasa değeri artışının sportif başarı üzerindeki dolaylı etkisi esas alınmaktadır. Buna göre araştırmanın temel modeli; Transfer Yatırımları → Kadro Piyasa Değeri Artışı → Sportif Başarı şeklinde oluşturulmuştur. Bu modelde transfer yatırımları bağımsız değişkeni, kadro piyasa değeri artışı aracı değişkeni ve sportif başarı bağımlı değişkeni temsil etmektedir. Araştırmada veri toplama aracı olarak, Süper Lig'de yer alan transfer harcamaları, kadro piyasa değerleri ve sportif performanslarına ilişkin verilerin düzenli biçimde bulunduğu "Transfermark.com" sitesi kullanılmıştır. Veri analizinde SPSS 20 programı kullanılarak, panel veri analizi, çoklu doğrusal regresyon analizi, korelasyon analizi ve Preacher-Hayes bootstrap aracılık analizleri uygulanmıştır. Sonuç olarak klasik SPSS analizleri ile Hayes PROCESS Model 4 birlikte değerlendirildiğinde araştırmanın bulguları birbirini tamamlamaktadır: korelasyon analizleri değişkenler arasında anlamlı ilişkiler olduğunu, regresyon analizi ortak açıklama gücünü, ANOVA ve Friedman analizleri sezon farklılıklarının anlamlı olmadığını, PROCESS Model 4 ise transfer yatırımı ile sportif başarı arasındaki ilişkinin güncel kadro değeri üzerinden anlamlı bir dolaylı etki içerdiğini ortaya koymuştur

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Transfer Yatırımı, Kadro Piyasa Değeri Artışı, Sportif Başarı

The Effect of Transfer Investments on Sporting Success in The Turkish Super League: The Mediating Role of Squad Market Value Growth

Abstract

The primary aim of this study is to examine the effect of transfer investments made by football clubs competing in the Turkish Super League on sporting success and to determine the mediating role of increases in squad market

value in this relationship. In professional football economics, transfer expenditures are regarded as an important investment instrument through which clubs seek to improve their sporting performance. However, whether such investments contribute to sporting success directly or indirectly through changes in squad quality and market value remains an important issue. In this context, the study aims to determine the effect of transfer investments on sporting success, the effect of transfer investments on increases in squad market value, the effect of increases in squad market value on sporting success, and the mediating effect of increases in squad market value on the relationship between transfer investments and sporting success. The findings are expected to contribute to the evaluation of the transfer strategies of Turkish Super League clubs from a sporting success perspective and to support club executives in developing more evidence-based decisions regarding resource allocation and transfer policies. This study aims to examine the relationship between transfer investments and sporting success among football clubs competing in the Turkish Super League and to determine the mediating role of increases in squad market value in this relationship. The study was conducted using a quantitative research approach and a longitudinal panel data design. A correlational survey model was employed to examine not only the direct effect of transfer investments on sporting success but also the indirect effect of increases in squad market value resulting from transfer investments on sporting success. Accordingly, the fundamental model of the study was established as follows: Transfer Investments → Increase in Squad Market Value → Sporting Success In this model, transfer investments represent the independent variable, increases in squad market value represent the mediating variable, and sporting success represents the dependent variable. Data were obtained from Transfermarkt.com, a website that provides systematically compiled data on transfer expenditures, squad market values, and sporting performance of clubs competing in the Turkish Super League. The data were analyzed using SPSS 20, employing panel data analysis, multiple linear regression analysis, correlation analysis and Preacher Hayes bootstrap mediation analysis. In conclusion, when the findings obtained from the conventional SPSS analyses and Hayes PROCESS Model 4 are evaluated together, the results of the study appear to complement each other. The correlation analyses demonstrated that there were statistically significant associations among the variables, while the regression analysis revealed their combined explanatory power. The ANOVA and Friedman tests indicated that the differences across seasons were not statistically significant. In contrast, the PROCESS Model 4 analysis demonstrated that the relationship between transfer investment and sporting success involved a significant indirect effect through the current squad market value. Taken together, these findings provide a coherent and comprehensive picture of the relationships among the variables and indicate that the main hypotheses of the study were largely supported.

Keywords: Keywords: Transfer Investment, Increase in Squad Market Value, Sporting Success

Futbolcuların Antrenman Sonrası Toparlanma Süreçlerinde Zihinsel Odaklanma ile Akılcı ve Sezgisel Karar Verme Stratejilerinin Değerlendirilmesi

Fatih MURATHAN
Adıyaman Üniversitesi, Türkiye

Dilay DALGA
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Sermet TOKTAŞ
Adıyaman Üniversitesi, Türkiye

Mehmet Zeki SALDUZ
Adıyaman Üniversitesi, Türkiye

Özet

Zihinsel odaklanma ve karar verme her alanda olduğu gibi spor ortamında da davranışın ve sportif performansın niteliğini belirleyici role sahiptir. Sporcunun sahip olduğu zihinsel odaklanma yapısı ile karar verme yeteneği antrenman ve müsabaka sırasında sportif performansı olumlu ya da olumsuz olarak etkileyebilmektedir. Bu bağlamda bu araştırma ile araştırma grubunu oluşturan futbolcuların birim antrenman sonrası toparlanma süreçlerinde zihinsel odaklanma ve karar verme stratejilerinin belirlenmesi amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırma nicel araştırma modeli ile gerçekleştirilmiş olup kesitsel desende betimsel tarama modelinden faydalanılmıştır. Araştırma grubunu Adıyaman ilinde farklı lig kategorilerindeki lisanslı 17-27 yaş aralığındaki gönüllü 164 futbolcu oluşturmuştur. Katılımcıların %35,36 (58)'i profesyonel futbolcu %64,63 (106)'sı ise amatör futbolculardan oluşmakta yaş aralığı ortalaması ise ±21,06 olarak belirlenmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu yanında orijinal formu Hamilton ve diğ. (2018) tarafından geliştirilen ve Ime ve ark. (2020) tarafından Türkçe uyarlaması oluşturulan Akılcı ve Sezgisel Karar Verme Ölçeği ile Singh (2023) tarafından geliştiren Zihinsel Odaklanma Egzersizi kullanılmıştır. Araştırmada kullanılan ölçme araçları birim antrenman sonrası (1-2 saat) toparlanma süreci içerisinde uygulanmıştır. Araştırma kapsamında elde verileri analize tabi tutmak için IBM SPSS 22.0 paket programından faydalanılmıştır. Araştırmada veriler normal dağılım göstermiş ve betimleyici istatistiklerden frekans (f) ve yüzde (%) kullanılmıştır. Bağımlı değişkenler arasındaki ilişki düzeyini ve yönünü belirlemek için Pearson Çarpım Momentleri Korelasyonu kullanılmıştır. Araştırmada futbolcuların zihinsel odaklanma puanlarının ortalaması 4,32±0,41 olarak bulunmuştur. Akılcı karar verme puan ortalaması 3,88±0,42 iken sezgisel karar verme puan ortalaması 3,61±0,54 olarak belirlenmiştir. Ayrıca araştırmada zihinsel odaklanma ile akılcı karar verme arasında pozitif ve anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir ($r=0,64$; $p<0,01$). Buna karşın zihinsel odaklanma ile sezgisel karar verme arasında düşük düzeyde pozitif ilişki bulunmuştur ($r=0,37$; $p<0,05$). Araştırmanın sonucunda zihinsel odaklanma düzeyi yükseldikçe futbolcuların antrenman sonrası toparlanma süreçlerinde daha sistematik, planlı ve analitik kararlar aldıkları gözlenmiştir. Özellikle performans değerlendirmesi, dinlenme planlaması, beslenme tercihleri ve sonraki antrenman yüklenmelerinin düzenlenmesi gibi konularda zihinsel odaklanma becerilerinin karar kalitesini olumlu yönde etkilediği sonucuna varılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Futbolcu, Toparlanma, Zihinsel odaklanma, Karar verme

Evaluation of Mental Focus and Rational and Intuitive Decision-Making Strategies in the Post-Training Recovery Processes of Football Players

Abstract

As in every field, mental focus and decision-making play a decisive role in the quality of behavior and athletic performance within the sports environment. An athlete's mental focus and decision-making ability can positively or negatively influence athletic performance during training and competition. In this context, this study was conducted to identify the mental focus and decision-making strategies of the participating footballers during the recovery period following a training session. The study employed a quantitative research model, specifically a descriptive survey design with a cross-sectional approach. The study group consisted of 164 volunteer licensed footballers, aged 17–27, competing in various league categories in the province of Adıyaman. Of the participants, 35.36% (58) were professional footballers and 64.63% (106) were amateur footballers; the mean age was 21.06 years. Data collection tools included a personal information form, the Rational and Intuitive Decision-Making Scale (originally developed by Hamilton et al. [2018] and adapted into Turkish by Ime et al. [2020]), and the Mental Focus Exercise (developed by Singh [2023]). These measurement tools were administered during the recovery period (1–2 hours) following a training session. The IBM SPSS 22.0 software package was used to analyze the data obtained in the study. The data showed a normal distribution, and descriptive statistics—specifically frequency (f) and percentage (%)—were utilized. Pearson Product-Moment Correlation was used to determine the direction and strength of the relationship between the dependent variables. In the study, the mean mental focus score of the footballers was found to be 4.32 ± 0.41. The mean score for rational decision-making was 3.88 ± 0.42, while the mean score for intuitive decision-making was 3.61 ± 0.54. Furthermore, a positive and significant relationship was identified between mental focus and rational decision-making ($r = 0.64$; $p < 0.01$). In contrast, a low-level positive relationship was found between mental focus and intuitive decision-making ($r = 0.37$; $p < 0.05$). The study results indicate that as the level of mental focus increases, footballers make more systematic, planned, and analytical decisions regarding their post-training recovery processes. It is concluded that mental focus skills positively influence decision quality, particularly in areas such as performance assessment, rest planning, nutritional choices, and the organization of subsequent training loads.

Keywords: Footballer, Recovery, Mental focus, Decision-making

Spor Federasyonlarinin Özerkliği ve Anayasal Sinirlari

Merve ÜNAL AÇIKGÖZ
ASBÜ Hukuk Fakültesi, Türkiye

Özet

Spor, kendine özgü kuralları, kurumları ve uyuşmazlık çözüm mekanizmaları bulunan; ulusal sınırları aşan niteliği nedeniyle belirli ölçüde özerk bir yönetime ihtiyaç duyan özel bir faaliyet alanıdır. Spor federasyonlarının sportif faaliyetleri düzenleme, disiplin kurallarını uygulama ve belirli uyuşmazlıkları karara bağlama yetkileri, bu özerkliğin başlıca görünümlerini oluşturmaktadır. Ancak bu özerklik, hukuk düzenin dışında, mutlak bir bağımsızlık alanı olarak değerlendirilemez. Çalışmanın amacı, spor federasyonlarının özerkliğinin anayasal dayanaklarını ve sınırlarını hukuk devleti, temel hak ve özgürlükler ve kanunilik ilkeleri çerçevesinde incelemektir. Spor federasyonlarının özerkliğinin temel normatif dayanağı Anayasa'nın 59. maddesidir. Bu hüküm, devlete sporu ve sporcuları desteklemeye yönelik pozitif yükümlülükler yüklerken, spor federasyonlarının spor faaliyetlerinin yönetimi ve disiplinine ilişkin kararları bakımından zorunlu tahkim mekanizmasını öngörmektedir. Çalışma, sporun özerkliği ile devlet denetimi arasındaki ilişkiyi incelemektedir. Devletin spor alanındaki denetiminin, özerkliği ortadan kaldıracak nitelikte bir hiyerarşik müdahaleye dönüşmemesi; ancak federasyonların özerkliğinin de hukuk devleti ve anayasal denetimden bağışıklık sağlamaması gerektiği savunulmaktadır. Spor federasyonlarının disiplin yaptırımlarının bireylerin hakları üzerinde doğurabileceği etkileri nedeniyle, sportif yaptırım mekanizmalarının kanunilik, belirlilik, savunma hakkı, tarafsızlık ve gerekçeli karar gibi anayasal güvencelere tabi olması gerektiği ileri sürülmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin spor tahkimine ilişkin içtihadı incelenmekte; özellikle E.2010/61, K.2011/7 sayılı karar ile E.2022/85, K.2025/131 sayılı güncel karar üzerinden spor uyuşmazlıklarının çözümünde bağımsızlık ve tarafsızlık güvencelerinin önemi ortaya konulmaktadır. Çalışmanın temel sonucu, spor özerkliğinin anayasal düzenin dışında değil, anayasal düzen içerisinde anlam kazanan işlevsel bir özerklik olarak kabul edilmesi gerektiğidir. Buna göre sporun kendine özgü yapısının gerektirdiği özerklik korunmalı; ancak bu özerklik hukuk devleti, temel haklar ve etkili, bağımsız ve tarafsız uyuşmazlık çözümü ilkeleriyle birlikte değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Spor hukuku, Spor federasyonları, Özerklik, Hukuk devleti, Spor tahkim.

Autonomy of Sports Federations and Constitutional Limits

Abstract

Sport is a special field of activity characterized by its own rules and mechanisms. Its transnational nature, require a certain degree of autonomous governance. The authority of sports federations to regulate sporting activities, enforce disciplinary rules, and adjudicate certain disputes constitutes one of the principal manifestations of this autonomy. However, such autonomy cannot be regarded as an absolute sphere of independence operating outside the legal order. This study aims to examine the constitutional foundations and limits of the autonomy of sports federations within the framework of the rule of law, fundamental rights and the principle of legality. The primary normative basis of the autonomy of sports federations is Article 59 of the Constitution. While this provision imposes positive obligations on the State to support sports and athletes, it also provides for a mandatory arbitration mechanism with respect to the decisions of sports federations concerning the administration and discipline of sporting activities. The study examines the relationship between the autonomy of sport and state oversight. It

argues that state oversight in the field of sport should not evolve into hierarchical intervention capable of undermining such autonomy, while, at the same time, the autonomy of sports federations should not confer immunity from the rule of law or constitutional review. Given the potential impact of disciplinary sanctions imposed by sports federations on individuals' rights, the study maintains that sporting disciplinary mechanisms must be subject to constitutional safeguards, including the principles of legality and legal certainty, the right to defence, impartiality, and the requirement to provide reasoned decisions. The case law of the Constitutional Court concerning sports arbitration is examined, with particular emphasis on Decision No. E.2010/61, K.2011/7 and the recent Decision No. E.2022/85, K.2025/131, in order to demonstrate the importance of guarantees of independence and impartiality in the resolution of sports-related disputes. The principal conclusion of the study is that sports autonomy should be understood not as an autonomy existing outside the constitutional order, but as a functional autonomy that derives its meaning within that order. Accordingly, the autonomy required by the distinctive characteristics of sport should be preserved, while such autonomy must be assessed together with the principles of the rule of law, fundamental rights, and effective, independent, and impartial dispute resolution.

Keywords: Sports law, Sports federations, Autonomy, Rule of law, Sports arbitration.

Kulacıyla Tarih Yazan Kadın: Nesrin Olgun Arslan'ın İlham Veren Hikâyesi

İrem KAVASOĞLU
Çukurova Üniversitesi, Türkiye

Gamze TEKIN
Çukurova Üniversitesi, Türkiye

Kardelen KEMANECI
Çukurova Üniversitesi, Türkiye

Doğa CÖMERTPAY
Çukurova Üniversitesi, Türkiye

Özet

Kadın sporcuların başarılarının görünür kılınması, spor tarihinin kadınların deneyimlerini de içerecek biçimde yazılması ve genç kuşaklara rol model sunulması açısından önemlidir. Bu araştırma, Manş Denizi'ni yüzerek geçen ilk Türk kadını Nesrin Olgun Arslan'ın başarı hikâyesini kendi anlatısından incelemeyi ve genç kadın sporcular için rol model olmayı nasıl anlamlandırdığını ortaya koymayı amaçlamaktadır. Araştırma, nitel araştırma yöntemi ve anlatı araştırması deseniyle yürütülmüştür. Arslan ile üç yarı yapılandırılmış görüşme yapılmış ve spor yaşamına ilişkin dokümanlar incelenmiştir. Veriler yansıtıcı tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Bulgular, Arslan'ın Adana'dan Manş Denizi'ne uzanan hikâyesinin genç kadınlar için önemli bir başarıyı erişilebilir görme imkânı sunduğunu göstermektedir. Arslan rol model olmayı bir unvandan çok, genç yüzücülere deneyimlerini aktarma, güçlük yaşadıklarında yanlarında olma ve davranışlarıyla örnek olma sorumluluğu olarak tanımlamaktadır. Genç kadın yüzücülerle kurduğu "abla-kardeş" ilişkisi, ilhamın yalnızca bir başarı hikâyesini duymakla değil, destek ve dayanışmayla da güçlendiğini ortaya koymaktadır. Arslan'a göre bu hikâyelerin görünür olması ve anlatılması, kadınların spor tarihindeki yerini korurken yeni kuşaklara kendi hedeflerinin peşinden gitme cesareti vermektedir. Sonuç olarak Nesrin Olgun Arslan'ın hikâyesi, tarihî bir başarının genç kadınlar için nasıl bir imkân duygusuna dönüşebildiğini göstermektedir. Arslan'ın açtığı yol, genç yüzücülerle kurduğu destek ilişkileriyle canlı kalmakta; hikâyesi anlatıldıkça daha fazla kadına ulaşmaktadır. Bu araştırma, öncü kadın sporcuların deneyimlerini kendi sesleriyle kayda geçirmenin, kadın spor tarihini korumanın yanı sıra gelecek kuşakların kendilerini o tarihin bir parçası olarak hayal edebilmelerine de katkı sunduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kadın sporcular, rol model, maraton yüzme, kadın spor tarihi, görünürlük.

The Woman Who Made History with Her Strokes: The Inspiring Story of Nesrin Olgun Arslan

Abstract

Making women athletes' achievements visible is important for writing a history of sport that includes women's experiences and for offering role models to younger generations. This study aims to examine the story of Nesrin Olgun Arslan, the first Turkish woman to swim across the English Channel, through her own account and to explore how she understands her role as a model for young women athletes. The study employed a qualitative narrative research design. Three semi-structured interviews were conducted with Arslan, and documents relating to her sporting career were examined. The data were analysed using reflexive thematic analysis. The findings

suggest that Arslan's journey from Adana to the English Channel helps young women see a remarkable achievement as something they, too, might aspire to. Arslan describes being a role model less as a title than as a responsibility to share her experiences with young swimmers, support them through difficulties and set an example through her actions. The "older sister–younger sister" relationships she has formed with young women swimmers show how inspiration grows through support and solidarity as well as through hearing a story of achievement. In Arslan's view, making such stories visible and sharing them preserves women's place in sporting history while encouraging younger generations to pursue their own goals. In conclusion, Nesrin Olgun Arslan's story shows how a historic achievement can open up a sense of possibility for young women. The path she has opened remains alive through her supportive relationships with young swimmers, and her story reaches more women as it is told. By documenting pioneering women athletes' experiences in their own voices, this study contributes to preserving women's sporting history and to helping future generations imagine themselves as part of it.

Keywords: Women athletes, role models, marathon swimming, women's sport history, visibility.

Uluslararası Literatürde Ekstrem Sporlar Çalışmalarının Bibliyometrik Analizi

Gökhan DOKUZOĞLU
MEB, Aydın

Ali ÇEVİK
Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Kilis

Hasan GÜLER
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Aydın

Murat ÖZMADEN
Artvin Çoruh Üniversitesi, Artvin

Murat TUNÇBİLEK
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Ankara

Özet

Bu çalışma, uluslararası literatürde extrem spor kavramını içeren araştırmaların eğilimlerini tespit etmeyi amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda çalışma, Scopus veri tabanında yer alan araştırmaları incelemektedir. Bu doğrultuda çalışma hem güncel verileri ortaya koyması hem de bundan sonraki araştırmalara öngörüde bulunması çalışmanın alana sağlayacağı katkıyı göstermektedir. Çalışmada verileri nicelleştirme esasına dayanan bibliyometrik analiz yapılmıştır. Bibliyometrik analiz sayesinde incelenen araştırmaların eğilimleri sayısal verilerle tanımlanarak, kavramlar arası bağın daha net ortaya konması hedeflenmektedir. Çalışma için belirlenen dahil edilme kriterleri, Scopus veri tabanında yer alan araştırmaların "Article Title, Abstract, Keywords" alanlarında " Extreme Sports" anahtar kelimelerini kapsaması şeklindedir. Arama kriteri olarak "Minimum number of occurence of a keywords:5" kabul edilmiştir. Arama sonucunda 887 araştırmaya erişilmiştir. Scopus veri tabanında yayımlanan eserleri "anahtar kelime, başlık, özet" kriterleri kapsamında yapılan arama sonucunda "Extreme sports" anahtar kelimeleri ile yayımlanan dökümanların analizi yapılmıştır. "Extreme sports" anahtar kelimesinin 2014-2016 yılları arasında "ergenlik, duygu arama, risk alma, doğa, paraşütle atlama, önlem, kayak, tasarım" kelimeleri ile bağ kurduğu görülmektedir. İlk etapta kavramın yakın ilişkili olduğu diğer kavramların yoğunlukla fiziksel aktivite çatısı altında toplanmakla birlikte duygu gibi psikolojik kavramlarla da ilişkili olduğu söylenebilir. Bu kavramın kendi doğası çerçevesinde işlendiğinin ifadesi olarak da okunabilir. 2016-2018 yılları arasına gelindiğinde kavramın "sörf, tırmanma, dağ bisikleti, mizaç, anksiyete, atlet, dağ bisikleti, turizm, kaya tırmanışı, performans, rekreasyon, su sporları, travma, etki, fenomenoloji" kavramları ile bağ kurduğu görülmektedir. Bir önceki döneme nazaran kavramın turizm gibi farklı bir disiplinin kavramı ile ilişkilendirildiği tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra kavramın "travma, anksiyete" kavramları ile ilişkilendirilmesi psikolojik ve nörobiyolojik temellerle işlendiğinin sonucu olabilir. Extrem sporlşarın fenomenoloji kavramı ile bağ kurması deneyim ve yaşantısal odaklı araştırma yapıldığının da göstergesidir. 2018-2020 yılları arasına gelindiğinde kavramın "zihinsel sağlık, macera, motivasyon, yaralanma, makine öğrenmesi, beyin sarsıntısı, risk algısı, epidemiyoloji, risk yönetimi, iyi oluş" kavramları ile bağ kurduğu tespit edilmiştir. Kavramın bir önceki döneme benzer şekilde fizyolojik ve psikolojik kavramlarla ilişkilendirilerek araştırıldığı söylenebilir. Bununla birlikte "makine öğrenmesi" gibi güncel literatür ile ilişkilendirildiği de görülmektedir. Bu durum araştırmacıların bilim dünyasının güncel verilerini yakinen takip ettiği ve kendi çalışma alanları ile kesişimini gözettiğinin ifadesi olarak okunabilir. Sonuç olarak elde edilen bulgular extrem spor anahtar kelimesini içeren yayınların literatürde fizyolojik, psikolojik ve yönetimsel boyutlarıyla işlendiği ortaya koymaktadır. En nihayetinde kavramın farklı disiplinlerle ilişkilendirildiği ve farklı yönlerinin ele alındığı görülmektedir. Bunun yanı sıra görselin tek başına herhangi bir nedensellik yorumuna da imkân vermediği dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ekstrem Sporlar, Bibliyometrik Analiz, Scopus, Bilimsel Yayın Eğilimleri.

Bibliometric Analysis of Extreme Sports Research in the International Literature

Abstract

This study aims to identify trends in research involving the concept of extreme sports in the international literature. To this end, the study examines research articles included in the Scopus database. In this regard, the study demonstrates its contribution to the field by both presenting current data and providing insights for future research. A bibliometric analysis based on the quantification of data was conducted in this study. Through bibliometric analysis, the trends in the examined studies are defined using numerical data, with the goal of more clearly revealing the relationships between concepts. The inclusion criteria established for the study require that the studies in the Scopus database include the keyword "Extreme Sports" in the "Article Title, Abstract, Keywords" fields. A search criterion of "Minimum number of occurrences of a keyword: 5" was adopted. The search yielded 887 studies. An analysis was conducted on documents published in the Scopus database that contained the keyword "Extreme Sports," based on a search using the criteria of "keyword, title, and abstract." It was observed that between 2014 and 2016, the keyword "extreme sports" was associated with the terms "adolescence, thrill-seeking, risk-taking, nature, skydiving, precaution, skiing, and design." Initially, while the concepts closely related to this term were predominantly grouped under the umbrella of physical activity, it can also be said that they were associated with psychological concepts such as emotion. This can also be interpreted as an indication that the concept was addressed within the framework of its own nature. By the period between 2016 and 2018, the concept was found to be associated with "surfing, climbing, mountain biking, temperament, anxiety, athlete, mountain biking, tourism, rock climbing, performance, recreation, water sports, trauma, impact, and phenomenology." Compared to the previous period, it was observed that the concept was associated with a term from a different discipline, such as tourism. Furthermore, the association of the concept with "trauma" and "anxiety" may reflect its exploration through psychological and neurobiological frameworks. The connection between extreme sports and the concept of phenomenology also indicates that research is focused on experience and lived reality. By the period between 2018 and 2020, it was found that the concept was linked to "mental health, adventure, motivation, injury, machine learning, concussion, risk perception, epidemiology, risk management, and well-being." It can be said that, similar to the previous period, the concept was investigated in relation to physiological and psychological concepts. However, it is also evident that it has been linked to current literature such as "machine learning" . This situation can be interpreted as an indication that researchers are closely following the latest data in the scientific community and paying attention to its intersection with their own fields of study. In conclusion, the findings reveal that publications containing the keyword "extreme sports" have been addressed in the literature from physiological, psychological, and managerial perspectives. Ultimately, it is evident that the concept is linked to various disciplines and that its different aspects are examined. Furthermore, it should be noted that the visual alone does not allow for any causal interpretation.

Keywords: Extreme Sports, Bibliometric Analysis, Scopus, Trends in Scientific Publications.

Spor Psikoloğunun Çalışmalarının Özellikleri

Elmar HÜSEYNOV
Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi, Azerbaijan

Özet

Araştırmamızda, spor psikologlarının karşılaştığı mesleki görevler, sporcuların onlara getirdiği ihtiyaçlar ve başarıya ulaşmak için kullandıkları araçlarla ilgili konuları inceliyoruz. Spor psikologlarının çalışmalarını incelemek için kullanılan araştırma yöntemleri, sporcuların zihinsel durumunu ve psikolojik müdahalelerin etkinliğini değerlendirmeyi amaçlayan tanısal, ampirik ve analitik tekniklerin bir kombinasyonunu içerir. Çalışmamızda, psikologların profesyonel ve amatör sporcularla çalışmalarının inceliklerini, bu alandaki gelir düzeyini ve eğitimden ilk özel görüşmeye kadar spor psikoloğu olma yolunu adım adım tanımladık. "Spor Psikoloğunun Çalışması" konusunu incelemenin temel amacı, bir uzmanın sporcuların potansiyellerini gerçekleştirmelerine, stresle başa çıkmalarına ve en yüksek atletik performansa ulaşmalarına nasıl yardımcı olduğunu anlamaktır. Bu çalışmanın temel amaçları, bir spor psikoloğunun çalışmalarının nüanslarını ve standart bir klinik veya genel psikologdan nasıl farklı olduklarını anlamaktır. Sporcularda öz düzenleme, konsantrasyon, motivasyon ve yarışma öncesi kaygıyı yönetme ile ilgili psikolog yöntemlerini analiz ettik. Spor psikoloğu mesleğinin temel yönleri, danışanlarına yüklenen aşırı taleplerle ilgilidir: müsabakalar ve sporcu antrenmanları, hatanın maliyetinin son derece yüksek olduğu, son derece rekabetçi bir ortamda gerçekleşir. Sadece sporcunun geçmiş performansını analiz etmenin değil, aynı zamanda belirli müsabakalardaki sonuçları iyileştirmeye odaklanmanın da önemli olduğu bulundu. Çalışma, başarılı bir spor psikoloğunun işinin anahtarının, sporcuların içsel durumunu, motivasyonunu ve stresini yönetmek ve tam potansiyellerine ulaşmalarına yardımcı olmak olduğunu ortaya koydu. Geleceğin spor psikologlarına yönelik çevrimiçi test anketimiz, spor psikologlarının özel eğitim, özel beceriler ve sporun özelliklerini anlama gerektirdiğini ortaya koydu. Bir spor psikoloğu, yalnızca atletik performans, yarışma ve fiziksel aktivite ile ilgili konularda uzmanlaşmıştır. Hem profesyonel hem de amatör sporcularla çalışarak, onları zafere giden yolda destekler.

Anahtar Kelimeler: spor, antrenman, hazırlık, psikolojik, gelişim, süreç, başarı, rekabet, motivasyon, öğrenme, takım, tutum

Characteristics of the Sports Psychologist's Work

Abstract

In our research, we examine the professional tasks faced by sports psychologists, the needs athletes bring to them, and the tools used to achieve success. The research methods employed to study the work of sports psychologists involve a combination of diagnostic, empirical, and analytical techniques aimed at assessing athletes' mental states and the effectiveness of psychological interventions. We have outlined the intricacies of working with professional and amateur athletes, income levels in the field, and the step-by-step path to becoming a sports psychologist—from education to the initial private consultation. The primary objective of examining the work of sports psychologists is to understand how a specialist helps athletes realize their potential, cope with stress, and achieve peak athletic performance. Key goals of this study include understanding the nuances of a sports psychologist's work and how it differs from that of a standard clinical or general psychologist. We analyzed the methods psychologists use to address self-regulation, concentration, motivation, and the management of pre-competition

anxiety in athletes. Fundamental aspects of the profession are linked to the immense demands placed on clients: competitions and training sessions take place in a highly competitive environment where the cost of error is extremely high. It was found that success depends not only on analyzing an athlete's past performance but also on focusing on improving results in specific competitions. A sports psychologist specializes exclusively in matters related to athletic performance, competition, and physical activity, working with both professional and amateur athletes to support them on their path to victory.

Keywords: sport, training, preparation, psychological, development, process, success, competition, motivation, training, team, attitude.

Playing Roles in Professional Counter-Strike 2 Are a Function of the Map: A Per-Map Observational Study

Volodymyr PASKIV
Magister, Ukraine

Ihor ZANEVSKII
Ukraine

Mariana MOSTOVA
Lviv State University of Physical Culture, Ukraine

Abstract

In professional Counter-Strike 2, the roles that structure a team — such as who enters, holds a site, lurks, or snipes — are community-defined divisions of labour that the game does not track or mandate; each map reshapes play. Previous studies aggregated maps and assumed roles were constant, preventing analysis of role consistency across maps. We investigated whether positional roles remain stable within one side or vary by map, and identified the responsible indicators. For 757 professional players, 39 per-round indicators were gathered on each of eight maps (unit = player × map × side) and standardised per map and side. Role labels were taken from two external taxonomies held constant across all maps. We employed a split-plot mixed-effects test of the role × map interaction, a positional linear discriminant analysis in a 34-indicator space (yielding per-player positional drift and a strict role switch), and a roster-stability control (n = 206). Roles were distinct across all maps (random-forest recovery 0.75–0.84, stable under team-wise cross-validation); the sniper role was nearly binary and map-invariant. Most positional indicators showed a significant role × map interaction, except for the sniping ones, which showed none; within a side, 76–81% of players crossed the positional pole between maps (strict role switch 60–72%), robust to roster change. Positional role is therefore a function of the map, not a fixed player attribute; player evaluation should be specified at role × map, not a single map-pooled value.

Keywords: esports, Counter-Strike 2, player roles, map context, positional drift

Çocuk Atletizmi Oyunlarının Altyapı Sporcularında Motorik Özellikler Üzerine Etkisi

Mizgin AY AKTAŞ
MEB, Türkiye

Ayça GENÇ
Bartın Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmada 12 haftalık çocuk atletizmi oyunlarının 10-12 yaş altyapı sporcularının motorik özelliklerine etkisi incelenmiştir. Ön test-son test kontrol gruplu yarı deneysel çalışmaya 26 kız sporcu katılmıştır (deney n=13; kontrol n=13). Deney grubu standart atletizm antrenmanlarına ek olarak haftada üç gün 30-40 dakika çocuk atletizmi oyunlarına katılmış, kontrol grubu standart antrenmana devam etmiştir. Motorik özellikler Deutscher Motorik-Test 6-18 kapsamındaki sekiz testle değerlendirilmiş; analizlerde Shapiro-Wilk, bağımlı ve bağımsız örneklem t-testleri, Wilcoxon ve Mann-Whitney U testleri kullanılmıştır. Her iki grupta çeşitli motorik özelliklerde ön test-son test gelişimleri belirlenmiştir. Deney grubunda sekiz testin tamamında anlamlı gelişim belirlenmiştir. Kontrol grubunda sprint, geriye denge, şınav, mekik, durarak uzun atlama ve 6 dakika koşu gelişmiş; yana sıçrama ve esneklik değişmemiştir. Grupların değişim puanlarında sprint, yana sıçrama, şınav, mekik, durarak uzun atlama ve 6 dakika koşu deney grubu lehine anlamlı; geriye denge ve esneklik anlamsız bulunmuştur. Sonuç olarak çocuk atletizmi oyunlarının standart antrenmana ek motorik özelliklerin gelişimine katkı sağlayabildiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Çocuk Atletizmi, Motorik Özellikler, Oyun Temelli Antrenman, Deutscher Motorik Test, Altyapı Sporcuları

The Effect of Children's Athletics Games on Motor Skills in Youth Athletes

Abstract

This study examined a 12-week Kids' Athletics game program in 26 female youth athletes aged 10-12 years (experimental n=13; control n=13) using a quasi-experimental pre-test-post-test control group design. The experimental group completed Kids' Athletics games three days per week for 30-40 minutes in addition to standard athletics training; the control group continued standard training. Eight DMT 6-18 tests assessed motor abilities. Analyses used Shapiro-Wilk, paired- and independent-samples t-tests, Wilcoxon signed-rank, and Mann-Whitney U tests. Pre-test and post-test improvements in various motor skills were observed in both groups. In the experimental group, significant improvements were observed in all eight tests. In the control group, improvements were observed in the sprint, backward balance, push-ups, sit-ups, standing long jump, and 6-minute run; however, there were no changes in the lateral jump and flexibility. In terms of change scores, significant improvements in sprint, lateral jump, push-ups, sit-ups, standing long jump, and the 6-minute run were found in favor of the experimental group; however, no significant changes were observed in backward balance and flexibility. In conclusion, it can be stated that children's track and field games can contribute to the development of motor skills when added to standard training.

Keywords: Kids' Athletics, Motor Abilities, Game-Based Training, Deutscher Motorik Test, Youth Athletes

Erken Çocukluk Özel Eğitiminde Hareket ve Fiziksel Aktivite Çalışmalarına Bakış

Ezgi TÜRKKENT
Şehit Emrah Sağaz Özel Eğitim Anaokulu, Türkiye

Özet

Erken çocukluk döneminde fiziksel aktivite ve hareket eğitimi, tüm çocukların olduğu gibi özel gereksinimli çocukların da psikososyal, bedensel, bilişsel ve uyumsal gelişiminde kritik bir rol oynamaktadır. Bu çalışmanın amacı, erken çocukluk özel eğitiminde hareket ve fiziksel aktivite temelli müdahalelerin çocukların motor becerileri, sosyal etkileşimleri ve uyumsal davranışları üzerindeki etkilerini güncel alan yazın ışığında incelemek ve sentezlemektir. Bu doğrultuda, Web of Science, Scopus, Google Scholar ve ULAKBİM veri tabanlarında 2020–2026 yılları arasında yayımlanan çalışmalar taranmış, araştırma kapsamında okul öncesi dönemdeki özel gereksinimli çocuklara yönelik yürütülen randomize kontrollü, deneysel ve boylamsal nitelikteki araştırmalar detaylıca analiz edilmiştir. Bulgular, yapılandırılmış fiziksel aktivite, uyarlanmış beden eğitimi, temel hareket becerileri eğitimleri ve oyun temelli programların çocukların kaba ve ince motor becerilerini, kas kuvvetini ve dengesini anlamlı düzeyde geliştirdiğini, ayrıca sosyal uyum ve davranışsal problemlerde iyileşme sağladığını göstermektedir. Sonuç olarak, erken çocukluk özel eğitim programlarına bütünleştirilecek nitelikli hareket ve spor etkinliklerinin çocukların bütüncül gelişimini desteklemede vazgeçilmez bir unsur olduğu vurgulanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Erken Çocukluk Özel Eğitimi, Fiziksel Aktivite, Hareket, Otizm Spektrum Bozukluğu, Down Sendromu

An Overview of Movement and Physical Activity Studies in Early Childhood Special Education

Abstract

Physical activity and movement education in early childhood play a critical role in the psychosocial, physical, cognitive, and adaptive development of children with special needs, just as they do for typically developing children. This study aims to examine and synthesize the effects of movement- and physical activity-based interventions on the motor skills, social interactions, and adaptive behaviors of children in early childhood special education in light of the current literature. To this end, studies published between 2020 and 2026 were searched across Web of Science, Scopus, Google Scholar, and ULAKBİM databases, and randomized controlled, experimental, and longitudinal studies conducted with preschool children with special needs were thoroughly analyzed within the scope of the research. The findings indicate that structured physical activities, adapted physical education, fundamental movement skills trainings, and play-based programs significantly improve children's gross and fine motor skills, muscle strength, and balance, while also promoting improvements in social adjustment and behavioral problems. Consequently, it is emphasized that high-quality movement and sports activities integrated into early childhood special education programs are indispensable elements in supporting children's holistic development.

Keywords: Early Childhood Special Education, Physical Activity, Movement, Autism Spectrum Disorder, Down Syndrome

Üniversite Öğrencilerinde Fiziksel Aktivite, Oturma Süresi ve Depresyon-Anksiyete-Stres Belirtileri (DASS-21): Kesitsel Bir Çalışma Kısa Başlık: Öğrencilerde Fiziksel Aktivite ve Ruh Sağlığı

Murat KASAP
Bartın Üniversitesi, Türkiye

Hanife Nur DEPELİ
Bartın Üniversitesi, Türkiye

Songül ALSAÇ
Bartın Üniversitesi, Türkiye

Özet

Üniversite öğrencileri depresyon, anksiyete ve strese karşı savunmasızdır. Türk üniversite öğrencilerinde fiziksel aktivite şiddeti, oturma süresi ve psikolojik belirtiler arasındaki ilişkilere ilişkin kanıtlar sınırlıdır. Bu çalışma, bu ilişkileri incelemeyi ve sonuçları cinsiyet ile düzenli spor yapma durumuna göre karşılaştırmayı amaçlamıştır. Bu kesitsel çalışmaya 18–25 yaşlarında 450 Türk üniversite öğrencisi (%67,1 kadın) katılmıştır. Katılımcılar Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi-Kısa Formu (IPAQ-SF) ve Depresyon, Anksiyete ve Stres Ölçeği-21'i (DASS-21) doldurmuştur. Verilere 180 dakikada kesme (trunc180) işlemi uygulanmıştır. Spearman korelasyonları, Cohen's d değerlerini içeren Welch t-testleri ve çoklu doğrusal regresyon analizleri gerçekleştirilmiştir. Şiddetli fiziksel aktivite depresyon (ρ=-0,247), anksiyete (ρ=-0,171) ve stres (ρ=-0,184) ile negatif ilişkiliydi (tümü p<,001). Günlük oturma süresi depresyon (ρ=0,111; p=,018) ve stres (ρ=0,129; p=,006) ile pozitif ilişkiliydi. Kadın öğrencilerin anksiyete ve stres puanları daha yüksek (d=-0,295 ila -0,363; p≤,003), fiziksel aktivite düzeyleri daha düşüktü (p<,001). Düzenli spor yapanların tüm DASS alt ölçek puanları daha düşüktü (d=-0,399 ila -0,577; tümü p<,001). Regresyon modellerinde (n=307), düzenli spor katılımı tüm sonuçlar için tutarlı ve anlamlı tek yordayıcıydı (β=-0,157 ila -0,215; p≤,040); modeller varyansın %7–10'unu açıkladı. Şiddetli ve toplam fiziksel aktivite daha düşük depresyon, anksiyete ve stres belirtileriyle, oturma süresi ise daha yüksek depresyon ve stres düzeyleriyle ilişkiliydi. Tek soruyla değerlendirilen düzenli spor katılımı, daha iyi ruh sağlığı sonuçlarıyla en güçlü bağımsız ilişkiyi göstermiştir. Üniversiteler, öğrencilerin ruh sağlığını desteklemek için düzenli spor katılımını teşvik etmelidir. Bu bulgular, üniversite öğrencilerinde fiziksel aktivite davranışlarının ve düzenli spor katılımının ruh sağlığı açısından önemli olabileceğine ilişkin ek kanıt sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kaygı, DASS-21, Depresyon, IPAQ, Fiziksel aktivite,Sedanter davranış, Oturma süresi, Stres, Üniversite öğrencileri.

Physical Activity, Sitting Time, and Depression-Anxiety-Stress Symptoms (DASS-21) in University Students: A Cross-Sectional Study Short Title: Physical Activity and Mental Health in Students

Abstract

University students are vulnerable to depression, anxiety, and stress. Evidence on relationships between physical activity intensity, sitting time, and psychological symptoms among Turkish university students is limited. This study examined these associations and compared outcomes by sex and regular sports participation. This cross-sectional study included 450 Turkish students aged 18–25 years (67.1% women). Participants completed the

International Physical Activity Questionnaire–Short Form (IPAQ-SF) and Depression Anxiety Stress Scales-21 (DASS-21). Data were cleaned using 180-minute truncation (trunc180). Spearman correlations, Welch's t-tests with Cohen's d, and multiple linear regression analyses were performed. Vigorous physical activity was negatively associated with depression (ρ=-0.247), anxiety (ρ=-0.171), and stress (ρ=-0.184) (all $p<0.001$). Sitting time was positively associated with depression (ρ=0.111, p=0.018) and stress (ρ=0.129, p=0.006). Women had higher anxiety and stress scores (d=-0.295 to -0.363; $p\leq0.003$) and lower physical activity levels ($p<0.001$). Regular sports participants had lower scores across all DASS subscales (d=-0.399 to -0.577; all $p<0.001$). In regression models (n=307), regular sports participation was the only consistent significant predictor across all outcomes (β=-0.157 to -0.215; $p\leq0.040$), with models explaining 7–10% of variance. Vigorous and total physical activity were associated with fewer depression, anxiety, and stress symptoms, whereas sitting time was associated with greater depression and stress. Regular sports participation, assessed using a single question, showed the strongest independent association with better mental health outcomes. Universities should encourage regular sports participation to support students' mental health.

Keywords: Anxiety; DASS-21; Depression; IPAQ; Physical activity, Sedentary behavior, Sitting time, Stress, University students

Eğitsel Oyun Destekli Temel Taekwon-Do Antrenmanlarının 8–10 Yaş Sporcularda Vücut Kompozisyonları ve Seçili Motorik Özelliklerine Etkisinin İncelenmesi

Kerime BALABAN
Bartın Üniversitesi, Türkiye

Gökhan Recep AYDIN
Bartın Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, sekiz haftalık eğitsel oyun destekli temel taekwondoantrenmanlarının 8–10 yaş grubu çocukların fiziksel ve seçili motorik özellikleri üzerindeki etkilerini incelemektir. Araştırmaya deney grubunda 15 ve kontrol grubunda 18 olmak üzere toplam 33 çocuk katılmıştır. Deney grubuna sekiz hafta boyunca haftada iki gün, 90 dakika süreyle eğitsel oyun destekli temel taekwondo antrenman programı uygulanmıştır. Kontrol grubu ise aynı süre ve sıklıkta Halk Eğitimi Merkezi sarı kuşak eğitim modülü doğrultusunda temel taekwondo antrenmanlarına devam etmiştir. Katılımcıların vücut ağırlığı, boy uzunluğu, sağ-sol denge, esneklik, sırt kuvveti, bacak kuvveti ve dikey sıçrama performansları uygulama öncesinde ve sonrasında değerlendirilmiştir. Verilerin analizinde Bağımsız Örneklem t-Testi, Mann-Whitney U Testi, Eşleştirilmiş Örneklem t-Testi ve 2 × 2 karışık desen varyans analizi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir. Bulgulara göre grupların ön test değerleri arasında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Her iki grupta vücut ağırlığı, boy uzunluğu ve dikey sıçrama değerlerinde anlamlı değişimler belirlenmiştir. Deney grubunda sağ denge, kontrol grubunda ise sırt kuvveti anlamlı düzeyde gelişmiştir. Esneklik, sol denge ve bacak kuvvetinde anlamlı değişim saptanmamıştır. Grup × zaman etkileşimi yalnızca boy uzunluğunda anlamlı bulunmuştur.Sonuç olarak eğitsel oyun destekli temel taekwondo antrenmanlarının bazı fiziksel ve motorik özellikleri desteklediği, ancak temel taekwondo antrenmanına kıyasla motorik özelliklerin büyük bölümünde ek bir üstünlük sağlamadığı belirlenmiştir

Anahtar Kelimeler: Eğitsel oyun, motorik özellik, Taekwondo

Investigation of The Effects of Educational Game-Supported Basic Taekwon-Do Training on Body Composition and Selected Motor Skills in Athletes Aged 8–10 Years

Abstract

The aim of this study was to investigate the effects of an eight-week educational game-supported basic Taekwondo training program on the physical and selected motoriccharacteristics of children aged 8–10 years. A total of 33 children participated in the study, including 15 in the experimental group and 18 in the control group. The experimentalgroup participated in an educational game-supported basic Taekwondo training program twice a week for eight weeks, with each session lasting 90 minutes. The control groupcontinued the basic Taekwondo training program based on the Public Education Center yellow belt curriculum with the same frequency and duration. Body weight, height, rightand left balance, flexibility, back strength, leg strength, and vertical jump performance of the participants were assessed before and after the intervention. Data were analyzed usingthe Independent Samples t-test, Mann–Whitney U test, Paired Samples t-test, and 2 × 2 mixed-design analysis of variance. Statistical significance was set at $p < 0.05$. The findingsrevealed no significant differences between the groups in the pre-test measurements. Significant improvements were observed in body weight, height, and vertical jumpperformance in both groups. Right balance improved significantly in the experimentalgroup, whereas back strength improved significantly in the control group. No significantchanges were found in flexibility, left balance,

or leg strength. A significant group × time interaction was observed only for height. In conclusion, educational game-supported basicTaekwondo training contributed to improvements in certain physical and motoriccharacteristics; however, it did not provide additional benefits over conventional basicTaekwondo training for most of the motoric variables examined.

Keywords: Educational games, motoric characteristics, Taekwondo

Sadece Kazanmak Mı, Doğru Oynamak Mı? 15-18 Yaş Alt Yapı Futbolcularının Sportmenlik ve Empati Deneyimlerinin Nitel İncelemesi

Erşah KÜÇÜK
MEB, Türkiye

Özet

Spor yalnızca fiziksel performansı geliştiren bir etkinlik değil, aynı zamanda bireyin ahlaki gelişimini, sosyal ilişkilerini ve karakter oluşumunu destekleyen önemli bir yaşam alanıdır. Özellikle altyapı futbolunda sportmenlik ve empati, genç sporcuların saha içi ve saha dışındaki davranışlarını şekillendiren temel değerler arasında yer almaktadır. Bununla birlikte genç sporcuların bu kavramları nasıl deneyimledikleri ve anlamlandırdıkları üzerine nitel araştırmaların sınırlı olduğu görülmektedir. Bu araştırmanın amacı, 15–18 yaş arası altyapı futbolcularının sportmenlik ve empatiye ilişkin deneyimlerini, bu kavramlara yükledikleri anlamları ve bu deneyimleri etkileyen faktörleri ortaya koymaktır. Araştırma nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda yürütülmüştür. Çalışma grubunu, amaçlı örnekleme yöntemiyle seçilen ve Ankara ilinde altyapı futbol eğitimi alan 15–18 yaş grubundaki sporcular oluşturmuştur. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak gerçekleştirilen bireysel yüz yüze görüşmeler yoluyla toplanmış ve içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Analiz sürecinde veriler kodlanmış, benzer kodlar kategoriler altında birleştirilmiş ve bu doğrultuda araştırmanın temaları oluşturulmuştur. İçerik analizi sonucunda üç ana tema belirlenmiştir: "Kazanmaktan Önce İnsan Kalabilmek", "Rakibin Yerine Kendini Koymak" ve "Skorun Gölgesinde Değerler". Bulgular, sporcuların sportmenliği dürüstlük, saygı, adalet ve öz denetim gibi ahlaki değerlerle ilişkilendirdiklerini göstermiştir. Empati ise rakip ve takım arkadaşlarının duygu ve düşüncelerini anlayabilme, hata, sakatlık ve başarısızlık durumlarında anlayış gösterebilme becerisi olarak tanımlanmıştır. Ayrıca kazanma baskısı ve rekabet ortamının sportmenlik davranışlarını zaman zaman olumsuz etkilediği; buna karşın antrenör tutumu, takım kültürü ve aile desteğinin etik değerlere bağlılığı güçlendirdiği belirlenmiştir. Araştırma bulguları, altyapı futbolcularında sportmenlik ve empatinin birbirini tamamlayan iki temel değer olduğunu, bu değerlerin yalnızca bireysel özelliklerle değil, antrenör yaklaşımı, takım kültürü ve rekabet ortamı gibi çevresel etmenlerle de şekillendiğini ortaya koymuştur. Özellikle kazanma baskısının etik davranışları zaman zaman zorlayabildiği, buna karşın değer odaklı bir spor ortamının sportmenlik ve empatik davranışları güçlendirdiği belirlenmiştir. Bu doğrultuda, altyapı futbolunda teknik ve fiziksel gelişimin yanı sıra empati, sportmenlik ve etik değerleri destekleyen eğitim uygulamalarına yer verilmesi önerilmektedir. Araştırmanın, genç sporcuların karakter gelişimine yönelik uygulamalara ve spor ortamlarında değerler eğitiminin güçlendirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sportmenlik, empati, altyapı futbolu, nitel araştırma.

Sunulmadı

Winning at All Costs or Playing the Right Way? A Qualitative Study of Sportsmanship and Empathy Experiences Among Youth Football Players Aged 15–18

Abstract:

Sport is not only an activity that enhances physical performance but also an important context that supports individuals' moral development, social relationships, and character formation. Particularly in youth football, sportsmanship and empathy are among the fundamental values that shape young athletes' behaviors both on and off the field. However, qualitative research exploring how young football players experience and make sense of

these concepts remains limited. Therefore, this study aims to explore the experiences of youth football players aged 15–18 regarding sportsmanship and empathy, the meanings they attribute to these concepts, and the factors influencing these experiences. This study was conducted using a qualitative research approach. The study group consisted of youth football players aged 15–18 years who were receiving academy-level football training in Ankara and were selected through purposive sampling. Data were collected through individual face-to-face semi-structured interviews. The collected data were analyzed using content analysis to explore participants' experiences of sportsmanship and empathy and the meanings they attributed to these concepts. During the analysis process, the data were first coded, similar codes were grouped into categories, and overarching themes were subsequently developed. The findings were then interpreted based on the participants' narratives. Content analysis revealed three main themes explaining the sportsmanship and empathy experiences of youth football players: "Remaining Human Before Winning," "Putting Yourself in the Opponent's Shoes," and "Values in the Shadow of the Score." The second theme showed that participants experienced empathy as the ability to understand the emotions and perspectives of opponents and teammates and to demonstrate understanding in situations involving mistakes, injuries, and failure. The third theme revealed that the desire to win, competitive pressure, and external expectations sometimes challenged sportsmanlike behavior. Nevertheless, the findings also demonstrated that coaches' attitudes, team culture, and family support played a crucial role in helping young athletes maintain their commitment to ethical values. The findings indicate that sportsmanship and empathy are two complementary core values among youth football players and that these values are shaped not only by individual characteristics but also by environmental factors such as coaching approaches, team culture, and the competitive environment. Although the pressure to win may occasionally challenge ethical behavior, a values-oriented sporting environment appears to strengthen sportsmanship and empathetic behavior. Accordingly, it is recommended that youth football programs place greater emphasis not only on technical and physical development but also on educational practices that foster empathy, sportsmanship, and ethical values. The findings are expected to contribute to the development of character-building initiatives for young athletes and to the promotion of values-based education within youth sport settings.

Keywords: Sportsmanship, Empathy, Youth Football, Qualitative Research

Sunulmadı

Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programının Spor Açısından İncelenmesi

Faik Orhun TAPŞIN
Dicle Üniversitesi, Türkiye

Özet

Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programı, ülkenin ekonomik, sosyal, kültürel, sportif ve birçok alanda gelişimine yönelik politika ve tedbirleri ortaya koyan temel politika belgelerinden biridir. Bu kapsamda, programda spor alanına yönelik çeşitli politika, hedef ve tedbirlere de yer verilmekte ve sporun farklı boyutlarına ilişkin düzenlemeler öngörülmektedir. Bu çalışma, Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programının spor açısından incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Araştırmada, nitel araştırma yöntemlerinden biri olan doküman analizi yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın verileri, Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığının resmî internet sitesinde yayımlanan 2026 Yılı Cumhurbaşkanlığı Yıllık Programından elde edilmiştir. Araştırma kapsamında elde edilen veriler temalar altında değerlendirilmiş ve alınan tedbirlerle karşılaştırılmıştır. Araştırmanın temaları incelendiğinde, yaşam boyu aktif yaşam ve toplum sağlığı, çocuklarda spor kültürü ve spor kulüpleriyle iş birliği, sporcu sağlığı hizmetlerinin geliştirilmesi, uluslararası spor performansı, spor turizminin geliştirilmesi ve spor diplomasisi ve stratejik yaklaşım temalarına değinilmiştir. Bu temalar incelendiğinde, yıllık programın spor alanında kapsamlı bir politika çerçevesi sunduğu görülmektedir. Özellikle spor diplomasisi ve stratejik yaklaşım kapsamında, Türkiye Cumhuriyetine özgü bir spor diplomasisi stratejisinin geliştirilmesinin hedeflendiği görülmektedir. Bu araştırma sonucunda Türkiye'de spor politikalarının geliştirilmesine ve uygulanmasına yönelik çalışmalara katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cumhurbaşkanlığı, Spor Hizmetleri, Yıllık Program

Examination of the Presidential Annual Program from Sports Perspective

Abstract

The Presidential Annual Program is one of the key policy documents that outlines policies and measures aimed at the country's development in economic, social, cultural, sports, and many other areas. In this context, the program also includes various policies, objectives, and measures related to the field of sports and provides for regulations concerning different aspects of sports. This study was conducted to examine the Presidential Annual Program from a sports perspective. The study employed document analysis, one of the qualitative research methods. The data for this study were obtained from the 2026 Presidential Annual Program, published on the official website of the Presidency of Strategy and Budget of the Republic of Turkey. The data collected as part of the study were analyzed by theme and compared with the measures taken. An examination of the study's themes reveals that it addresses lifelong active living and public health, sports culture among children and collaboration with sports clubs, the development of athlete health services, international sports performance, the development of sports tourism, and sports diplomacy and strategic approaches. Upon examining these themes, it becomes clear that the annual program provides a comprehensive policy framework in the field of sports. It appears that the goal is to develop a sports diplomacy strategy specific to the Republic of Turkey, particularly within the framework of sports diplomacy and strategic approaches. It is believed that the results of this study will contribute to efforts aimed at developing and implementing sports policies in Turkey.

Keywords: Presidency, Sports Services, Annual Program

Adduktor Kas Strain Yaralanmaları Sonrası Spora Dönüş İçin Yapay Zekâ Araçlarının Karşılaştırmalı Değerlendirilmesi

Ali Zorlular
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye

Özet

Yapay zekâ (YZ) tabanlı araçlar, yaralanma yönetimi ve spora dönüş konusunda rehberlik de dâhil olmak üzere, sağlık ve sporla ilgili bilgilere kolayca erişmek isteyen sporcular arasında giderek daha popüler hâle gelmiştir. Bununla birlikte, adduktor kas strain yaralanmaları sonrası spora dönüşe ilişkin yapay zekâ tarafından oluşturulan önerilerin güvenilirliği ve kalitesi belirsizliğini korumaktadır. Bu çalışmanın amacı, adduktor kas strain yaralanmaları sonrası spora dönüşle ilgili sık sorulan sorulara farklı yapay zekâ araçları tarafından verilen yanıtları karşılaştırmalı olarak değerlendirmektir. Adduktor kas strainyaralanmaları sonrası spora dönüşle ilgili sık sorulan beş soru ChatGPT (GPT-5.6), Gemini (Gemini 3.8) ve DeepSeek (DeepSeek-V4.1) araçlarına yöneltildi. Yanıtlar, güvenilirlik açısından modifiye DISCERN (mDISCERN) aracı, yararlılık açısından Usefulness Score ve okunabilirlik açısından Flesch Reading Ease (FRE) skoru kullanılarak değerlendirildi. Adduktor kas strain yaralanması sonrası sık sorulan sorulara verilen yanıtlar için gerçekleştirilen Friedman testleri, ChatGPT, Gemini ve DeepSeek arasında güvenilirlik (mDISCERN, p = 0,232), yararlılık (Usefulness Score, p = 0,135) veya okunabilirlik (Flesch Reading Ease skoru, p = 0,549) açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığını ortaya koydu. Bu bulgular, üç yapay zekâ aracının değerlendirilen alanlarda benzer performans gösterdiğini düşündürmektedir. Bununla birlikte, bu durum söz konusu platformların tamamen güvenilir ve yararlı bilgiler sağladığı anlamına gelmemektedir. Yanıtların orta düzeyde güvenirliğe ve orta-iyi düzeyde yararlılığa sahip olması, daha fazla iyileştirmeye ihtiyaç duyulduğunu vurgulamaktadır. Güncel ve güvenilir kaynakların dâhil edilmesi ve zor okunabilirlik düzeyinin basitleştirilmesi, yapay zekâ tarafından oluşturulan yanıtların genel kalitesini ve erişilebilirliğini artırabilir.

Anahtar Kelimeler: Sporcu, Spora Dönüş, Yapay Zekâ, Yaralanma

A Comparative Evaluation of Artificial Intelligence Tools for Return to Sport Following Adductor strain injuries

Abstract

Artificial intelligence (AI)-based tools have become increasingly popular among athletes seeking readily accessible health- and sports-related information, including guidance on injury management and return to sport. However, the reliability and quality of AI-generated recommendations regarding return to sport following adductor strain injuries remain unclear. This study aimed to comparatively evaluate the responses provided by different AI tools to commonly asked questions concerning return to sport after common adductor strain injuries. Five frequently asked questions regarding return to sport following adductor strain injuries were submitted to ChatGPT (GPT-5.6), Gemini (Gemini 3.8), and DeepSeek (DeepSeek-V4.1). Responses were evaluated for reliability using the modified DISCERN (mDISCERN) tool, for usefulness using the Usefulness Score, and for readability using the Flesch Reading Ease (FRE) score. For responses to frequently asked questions following an adductor strain injury, Friedman tests revealed no statistically significant differences among ChatGPT, Gemini, and DeepSeek in terms of reliability (mDISCERN, p = 0.232), usefulness (Usefulness Score, p = 0.135), or

readability (Flesch Reading Ease score, p = 0.549). These findings suggest that the three AI tools performed similarly across the evaluated domains. However, this does not indicate that these platforms provide fully reliable and useful information. The moderate reliability and moderate-to-good usefulness of the responses highlight the need for further improvement. Incorporating up-to-date and reliable references and simplifying the difficult readability level may improve the overall quality and accessibility of AI-generated responses.

Keywords: Athlete, Return to Sport, Artificial Intelligence, Injury

Üniversite Öğrencilerinde Cinsiyete Göre Fiziksel Aktiviteye Katılımda Algılanan Engellerin İncelenmesi

Kübra Nazlıcan KEMIK
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye

Rabia ZORLULAR
Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Türkiye

Özet

Üniversite öğrencileri akademik yoğunluk, yaşam tarzı değişiklikleri, ekonomik ve sosyal faktörler nedeniyle fiziksel aktivite alışkanlıklarını sürdürmekte güçlük çekmektedir. Ek olarak, cinsiyet fiziksel aktiviteye katılım davranışlarını etkileyen önemli bir değişkendir. Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin fiziksel aktiviteye katılımında cinsiyet farklılıklarının ve bu katılımı etkileyen algılanan engellerin belirlenmesidir. Bu çalışma TÜBİTAK 2209-A Üniversite Öğrencileri Araştırma Projeleri Destekleme Programı kapsamında desteklenmiştir. Çalışmaya 118 birey (61 erkek/57 kadın) dahil edilmiştir. Bireylerin fiziksel aktivite düzeyleri Uluslararası Fiziksel Aktivite Ölçeği ile, fiziksel aktiviteye katılımda engeller ise Fiziksel Aktiviteye Katılımda Algılanan Engeller Ölçeği ile değerlendirilmiştir. Katılımcıların yaş ortalaması 20,40±1,55 yıldı. Erkek öğrencilerin (1875,60±1553,86 MET dk/hafta) toplam fiziksel aktivite düzeylerinin kadın öğrencilere (1341,90±1294,43 MET dk/hafta) kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p < 0,05$). Fiziksel aktiviteye katılımda algılanan engeller açısından kadın ve erkek öğrenciler arasında vücut imajı/fiziksel anksiyete ve çevre/tesis alt kategorilerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Kadın öğrencilerin vücut imajı/fiziksel anksiyete alt kategorisi puanlarının (20,10±13,57) erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğu ($p=0,001$); erkek öğrencilerin ise çevre/tesis alt kategorisi puanlarının (14,31±6,97), kadın öğrencilere göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p=0,045$). Çalışmamızın sonucunda, erkek öğrencilerin fiziksel aktivite düzeylerinin kadın öğrencilere kıyasla daha yüksek olduğu; fiziksel aktiviteye katılımda algılanan engellerin ise cinsiyete göre farklılaştığı görülmüştür. Bu bulgular, fiziksel aktiviteyi artırmaya yönelik müdahalelerde cinsiyete özgü engellerin dikkate alınmasının önemini göstermektedir. Özellikle kadın öğrencilerde vücut imajı/fiziksel anksiyete, erkek öğrencilerde ise çevre/tesise yönelik destekleyici yaklaşımların geliştirilmesi önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Fiziksel Aktivite, Cinsiyet, Engeller, Katılım

Examination of Perceived Barriers to Physical Activity Participation Among University Students by Gender

Abstract

University students may experience difficulties in maintaining physical activity due to academic demands, lifestyle changes, and socioeconomic factors. Additionally, gender is a significant variable influencing behaviors regarding participation in physical activity. This study aimed to examine gender differences in physical activity levels and perceived barriers to physical activity participation among university students. This study was supported by the TÜBİTAK 2209-A University Students Research Projects Support Program. A total of 118 students (61 male/57 female) were included. Physical activity levels were assessed using the International Physical Activity Questionnaire, and perceived barriers were evaluated using the Perceived Barriers to Physical Activity Participation Scale. Participants' mean age was 20.40±1.55 years. Male students had significantly higher total

physical activity levels (1875.60±1553.86 MET-min/week) than female students (1341.90±1294.43 MET-min/week) ($p<0.05$). Significant gender differences were found in the body image/physical anxiety and environment/facilities subcategories. Female students had higher body image/physical anxiety scores (20.10±13.57) than male students ($p=0.001$), whereas male students had higher environment/facilities scores (14.31±6.97) than female students ($p=0.045$). These findings indicate that physical activity levels and perceived barriers differ by gender. Gender-specific barriers should therefore be considered when developing interventions to promote physical activity, particularly body image/physical anxiety among female students and environment/facility-related barriers among male students.

Keywords: Keywords: Physical Activity, Gender, Barriers, Participation

Kadın Sporcuların Yapay Zeka Çevirilerinde Temsili: İngilizce–Türkçe Spor Haberleri Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme

Emrullah AY
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışma, kadın sporculara ilişkin İngilizce haberlerin yapay zeka aracılığıyla Türkçeye çevirisinde toplumsal cinsiyetle ilişkili temsil biçimlerinin nasıl aktarıldığını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırmada, kaynak metinde bulunan temsillerin korunması ile çeviri sırasında ortaya çıkan ekleme, çıkarma ve anlam değişimlerini birbirinden ayırarak bu dönüşümlerin kadın sporcuların sunumuna etkisini değerlendirilmektedir. Araştırmanın ana derlemi, BBC Sport, The Guardian ve Sky Sports'ta 2025 yılında yayımlanan, tenis, atletizm ve futbol branşlarındaki kadın sporcuları konu alan 20 haberden amaçlı örnekleme yoluyla seçilmiş 40 pasajdan oluşmaktadır. Kodlama çerçevesinin denenmesi için ana derlemdeki haberlerden bağımsız sekiz pasajlık bir pilot set hazırlanmıştır. Seçilen pasajların iki farklı büyük dil modeli tarafından aynı yönerge ve bağlam koşullarında üretilen Türkçe çevirileri karşılaştırılmıştır. model ve sürüm bilgileri, çeviri tarihleri ve kullanılan yönergeler kayıt altına alınmıştır. Nitel ağırlıklı karşılaştırmalı metin çözümlemesinde sportif yeterlik, başarı atfı, aile ve ilişki rolleri, beden ve görünüş, sağlık ve fiziksel kapasite, kişilik ve duygular ile açık cinsiyet vurguları incelenmiş ve her temsil unsurunun gazeteciye, sporcuya veya başka bir konuşmacıya ait olması ve haber bağlamındaki işlevi dikkate alınmıştır. Kaynak metin ile çeviri arasındaki farklılıklar; koruma, güçlendirme, zayıflatma, çıkarma, ekleme ve anlamı değiştirme kategorileriyle değerlendirilmiştir. Kodlama iki araştırmacı tarafından bağımsız yürütülmüş; nitel çözümlemeler betimsel sıklıklarla desteklenmiştir. Çalışmanın, kaynak metinden aktarılan temsiller ile çeviri sürecinde oluşan değişimleri ayrıştırarak yapay zeka destekli spor haberi çevirisinin toplumsal cinsiyet açısından değerlendirilmesine katkı sağlaması hedeflenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor haberleri, kadın sporcular, toplumsal cinsiyet, yapay zeka çevirisi, çeviribilim.

The Representation of Female Athletes in Translations by LLMs: A Comparative Study of English-to-Turkish Sports News Translation

Abstract

This study aims to examine how gender-related representations are conveyed when English-language news articles about women athletes are translated into Turkish using artificial intelligence. It distinguishes representations retained from the source text from additions, omissions, and shifts in meaning introduced during translation, and evaluates how these changes affect the portrayal of women athletes. The main corpus consists of 40 passages purposively selected from 20 articles about women athletes in tennis, athletics, and football, published by BBC Sport, The Guardian, and Sky Sports in 2025. A separate pilot set of eight passages, drawn from articles outside the main corpus, was prepared to test the coding framework. Turkish translations of the selected passages produced by two different large language models were compared under identical instructions and contextual conditions. The model names and versions, translation dates, and prompts were recorded. The primarily qualitative comparative textual analysis examines athletic competence, attribution of achievement, family and relationship roles, body and appearance, health and physical capacity, personality and emotions, and explicit references to gender. For each representational element, the analysis considers whether it is attributable to the journalist, the athlete, or another

speaker, as well as its function in the news context. Differences between source texts and translations are assessed using the categories of preservation, amplification, attenuation, omission, addition, and shift in meaning. Two researchers coded the material independently, and the qualitative analysis was supported by descriptive frequencies. By distinguishing representations carried over from the source texts from changes arising during translation, the study seeks to contribute to the assessment of AI-assisted sports news translation from a gender perspective.

Keywords: Sports news, female athletes, gender, AI translation, translation studies.

Türkçe Spor Bilimleri Literatüründe Terim Çeşitliliği: Yayınlara Erişim ve Kavramsal Tutarlılık Üzerine Bir Vaka İncelemesi

EMRULLAH AY
TRABZON ÜNIVERSITESI, TÜRKIYE

Özet

Türkçe spor bilimleri literatüründe İngilizce kökenli kavramların birden fazla terimle karşılanmasının, aynı konuda çalışan araştırmacıların ilgili yayınlara erişimini güçleştirdiği düşünülebilir. Bu çalışmanın amacı terim kullanımındaki farklılıkların tek bir dergide nasıl ortaya çıktığını ve yayınlara erişimi ne ölçüde etkilediğini incelemektir. Vaka incelemesinin derlemini, Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi'nde 2021 ile 2025 yılları arasında yayımlanan 88 makale oluşturmaktadır. Beş kavram (çeviklik, core, antrenman yükü, öz-yeterlik ve algılanan zorluk) ile kaynak metinlerde bunlardan ayrıştırılarak tanımlanan ilişkili kavramlar için birincil kaynaklara dayalı, sayfa referanslarıyla belgelenmiş ölçüt listeleri hazırlanmıştır. Türkçe terim varyantları ise derlemde yapılan sözcük kökü aramalarıyla belirlenmiştir. Her makale ve kavram eşleşmesi önce kullanım türüne (ölçülen, tanımlanan veya anılan), ardından kavramsal açıklama içerip içermemesine ve kaynak tanımla çelişip çelişmemesine göre kodlanmıştır. Terim farklılıklarının erişime etkisi, TR Dizin'de gerçekleştirilen varyant sorgularıyla sınanmıştır. Hedef terimlerin 21 makalede yer aldığı belirlenmiştir. Terim kullanımındaki farklılıkların aynı makale içinde de görülebildiği saptanmıştır: Öz-yeterlik kavramı derlem genelinde beş farklı biçimde yazılmış, bu yazımlardan üçü tek bir makalede birlikte kullanılmıştır. Buna karşın, beş yazım biçiminin her biriyle yapılan erişim testlerinde ilgili kayıtların tamamına ulaşılmıştır. Bu sonuç, makalelerin künye bilgilerinde birden fazla yazım biçiminin bulunmasıyla açıklanmıştır. Makale düzeyindeki incelemelerde ayrıca, önceden belirlenmiş bir parkura dayalı testin "çeviklik" testi olarak adlandırıldığı, kaynak literatürde terk edilen quickness teriminin Türkçede "çabukluk" karşılığıyla kullanılmaya devam ettiği ve "iş yükü" ile "antrenman yükü" terimlerinin farklı kavramları karşılayacak biçimde kullanıldığı görülmüştür. Bulgular, incelenen derlemde terim dağınıklığının erişim kaybından çok kavramsal iletişim açısından sorun oluşturduğuna işaret etmektedir. Terimlerin Türkçeleştirilmesini öneren bir dergide bu sorunların görülmesi, sözcük seçimine ilişkin yönlendirmelerin kavramsal ayrımları korumada tek başına yeterli olmadığını düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Terimbilim, çeviri normları, spor bilimleri, derlem, terim birliği

Terminological Diversity in the Turkish Sports Science Literature: A Case Study on Access to Publications and Conceptual Consistency

Abstract

The use of multiple terms for English-origin concepts in Turkish sports science literature may hinder researchers working on the same topic from finding relevant publications. The purpose of this study is to examine how terminological variation manifests within a single journal and the extent to which it affects publication retrieval. The corpus comprises 88 articles published in the Hacettepe Journal of Sport Sciences between 2021 and 2025. Criteria lists, based on primary sources and documented with page references, were prepared for five concepts (agility, core, training load, self-efficacy, and perceived exertion) and for related concepts distinguished from them in the source texts. Turkish term variants were identified through word-stem searches of the corpus. Each article–concept pairing was coded first by type of use (measured, defined, or mentioned) and then according to whether it included a conceptual explanation and whether that explanation conflicted with the source definition.

The effect of terminological variation on retrieval was tested through searches for each variant in TR Dizin. The target terms appeared in 21 articles. Variation also occurred within individual articles: öz-yeterlik (self-efficacy) appeared in five written forms across the corpus, three of which occurred in a single article. Nevertheless, searches using each of the five forms retrieved all relevant records. This finding was attributed to the presence of multiple written forms in the articles' bibliographic metadata. Article-level analyses further showed that a test involving a predetermined course was labelled an "agility" test; that quickness, a term abandoned in the source literature, continued to be used in Turkish as çabukluk; and that iş yükü ("workload") and antrenman yükü ("training load") were used to denote distinct concepts. The findings suggest that, within the examined corpus, terminological inconsistency posed a greater problem for conceptual communication than for publication retrieval. The presence of these issues in a journal that encourages the use of Turkish terminology suggests that guidance on word choice alone may be insufficient to preserve conceptual distinctions.

Keywords: terminology, translation norms, sport sciences, corpus, terminological consistency

Spor Bilimleri Öğrencilerinin Zihinsel Dayanıklılıklarının İncelenmesi

Atalay KAYA
Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye

Emin ÖZDEMİR
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, mezuniyet aşamasındaki spor bilimleri fakültesi 4. sınıf öğrencilerinin zihinsel dayanıklılık düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin spor geçmişi ile sosyodemografik değişkenlere göre farklılaşmasını incelemek amacıyla yürütülmüştür. Nicel araştırma yöntemlerinden genel tarama modelinin kullanıldığı çalışmanın evrenini Dokuz Eylül Üniversitesi Necat Hepkon Spor Bilimleri Fakültesi 2025-2026 eğitim-öğretim yılı 4. sınıfında öğrenim gören basit tesadüfi örnekleme yöntemiyle ulaşılan 164 öğrenci oluşturmaktadır. Veriler, araştırmacılar tarafından hazırlanan sosyodemografik bilgi formu ve Madrigal vd. (2013) tarafından geliştirilip Erdoğan (2016) tarafından Türkçe'ye uyarlanan 11 maddelik "Zihinsel Dayanıklılık Ölçeği" ile toplanmıştır. Verilerin çarpıklık ve basıklık değerlerinin ±2,00 aralığında yer almasıyla normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Analizler SPSS 32.0 programında bağımsız örneklem t-testi, ANOVA ve Pearson korelasyon analizi ile gerçekleştirilmiştir. Yaş, bölüm, spor yapma yılı, akademik başarı algısı ve gelir düzeyi algısına göre anlamlı fark saptanmamıştır. Cinsiyete göre erkeklerin, aktif spor yapma durumuna göre spor yapanların ve branşa göre takım sporu yapanların puan ortalamalarının anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir (p<,001).Haftalık antrenman sıklığı değişkeninde gruplar arası anlamlı fark belirlenmiştir. Scheffe testi sonuçlarına göre haftalık 5 gün ve üzeri antrenman yapan öğrencilerin puanlarının 1-2 gün yapanlara kıyasla anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu görülmüştür (p<,001). Araştırma sonuçları, spor bilimleri son sınıf öğrencilerinin zihinsel dayanıklılık düzeylerinin cinsiyet, aktif spor yapma durumu, branş ve antrenman sıklığına göre farklılaştığını ve antrenman sıklığı arttıkça zihinsel dayanıklılığın yükseldiğini göstermektedir. Öğrencilerin çalışma yaşamına hazır bulunuşluklarını artırmak adına lisans eğitimi sürecinde düzenli antrenman alışkanlıklarının ve zihinsel dayanıklılığı geliştirmeye yönelik uygulamaların desteklenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Mezuniyet, Performans, Üniversite Öğrencileri, Zihinsel Dayanıklılık.

Investigation of Mental Toughness Among Sport Sciences Students

Abstract

This study aimed to determine the mental toughness levels of fourth-year sports science students at the graduation stage and examine how these levels vary according to sports background and sociodemographic variables. Employing a general survey model from quantitative research designs, the study comprised 164 fourth-year students enrolled at Dokuz Eylül University Necat Hepkon Faculty of Sports Sciences during the 2025–2026 academic year, reached via simple random sampling. Data were collected using a sociodemographic information form and the 11-item "Mental Toughness Scale", developed by Madrigal et al. (2013) and adapted into Turkish by Erdoğan (2016). The data demonstrated normal distribution as skewness and kurtosis values fell within the range of ±2.00. Analyses were conducted using independent samples t-test, ANOVA, and Pearson correlation in SPSS 32.0. No significant differences were observed across age, department, years of sports participation, perceived academic success, or perceived income level. Significantly higher mean scores were identified for males

compared to females, active athletes compared to non-athletes, and team sports athletes compared to individual sports athletes ($p<.001$). A significant difference was also found for weekly training frequency. Scheffe test results showed that students training five or more days weekly scored significantly higher than those training 1–2 days ($p<.001$). The findings indicate that mental toughness varies by gender, active athletic status, sport type, and training frequency, and it increases as training frequency rises. To enhance students' workplace readiness, supporting regular training habits and mental toughness development during undergraduate education is recommended.

Keywords: Graduation, Mental Toughness, Performance, University Students.

10–12 Yaş Yüzücülerde Video Destekli Uygulamaların Sualtı Performansı Üzerine Etkisi

Ali Kemal Yiğit FIRAT
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye

Hasan Erdem Mumcu
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye

Neşe MUMCU
Tokat Gaziosmanpaşa Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, video destekli uygulamaların 10–12 yaş yüzücülerde çıkış sonrası Dolphin Kick 15 m süresi, dönüş sonrası sualtı mesafesi ve Sualtı 15 m süresi üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırmaya 26 lisanslı yüzücü katılmış ve sporcular deney (n=13) ile kontrol (n=13) gruplarında değerlendirilmiştir. Her iki grup 12 hafta boyunca haftada beş gün 1,5 saat su antrenmanı ve 1 saat kara antrenmanı uygulamıştır. Deney grubuna ek olarak haftada üç gün 20 dakika video destekli teknik eğitim, öz-gözlem ve 10 dakikalık imgeleme uygulanmıştır. Video içeriklerinde olimpik düzeyde sporcuların kara ve su antrenmanı tekniklerinden yararlanılmış, sporcular kendi performans videolarını beş kez tekrar izlemiştir. Antrenör tarafından her iki gruba da teknik uygulamalara yönelik geri bildirim verilmiş ve fiziksel antrenman hacmi gruplar arasında eşit tutulmuştur. Süre testleri beş kez tekrarlanmış ve en iyi performans değeri analize alınmıştır. Çıkış sonrası Dolphin Kick 15 m süresi deney grubunda 6,47±0,52 sn'den 5,79±0,47 sn'ye (%10,51), kontrol grubunda 6,44±0,57 sn'den 6,10±0,54 sn'ye (%5,28) azalmış ve zaman×grup etkileşimi anlamlı bulunmuştur ($F(1,24)=396,252$; $p<,001$; $\eta^2p=,943$). Sualtı 15 m süresindeki gelişim deney grubunda %9,94, kontrol grubunda %4,95 olup zaman×grup etkileşimi anlamlıdır ($F(1,24)=1958,406$; $p<,001$; $\eta^2p=,988$). Dönüş sonrası sualtı mesafesi deney grubunda %9,98, kontrol grubunda %5,02 artmış, ancak değişim gruplar arasında anlamlı farklılık göstermemiştir ($U=78,000$; $p=,738$). Bulgular, video destekli öz-gözlem ve imgeleme uygulamalarının özellikle süre temelli sualtı performansını geliştirmede geleneksel antrenmana tamamlayıcı bir katkı sağlayabileceğini göstermektedir. Genç yüzücülerde teknik öğrenmenin desteklenmesi amacıyla video temelli uygulamaların antrenman süreçlerine kontrollü biçimde entegre edilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yüzme performansı, sualtı yüzme performansı, video destekli öğrenme, motor beceri öğrenimi, dolfin ayak vuruşu

The Effect of Video-Supported Practices on Underwater Performance in 10–12-Year-Old Swimmers

Abstract

This study aimed to examine the effects of video-supported practices on post-start Dolphin Kick 15 m time, post-turn underwater distance, and Underwater 15 m time in 10–12-year-old swimmers. Twenty-six licensed swimmers were evaluated in an experimental group (n=13) and a control group (n=13). Both groups completed 12 weeks of training consisting of 1.5 hours of water training and 1 hour of dry-land training, five days per week. In addition, the experimental group received 20 minutes of video-supported technical instruction and self-observation, together with 10 minutes of motor imagery, three days per week. Video content included dry-land and water-training techniques demonstrated by Olympic-level swimmers. Athletes watched their own performance videos

five times. Technical feedback was provided by the coach to both groups, and physical training volume was kept equal. Time-based performance tests were repeated five times, and the best performance was analyzed. Post-start Dolphin Kick 15 m time improved by 10.51% in the experimental group and 5.28% in the control group, with a significant time×group interaction ($F(1,24)=396.252$; $p<.001$; $\eta^2p=.943$). Underwater 15 m time improved by 9.94% and 4.95%, respectively, with a significant interaction ($F(1,24)=1958.406$; $p<.001$; $\eta^2p=.988$). Post-turn underwater distance increased by 9.98% in the experimental group and 5.02% in the control group; however, the between-group difference was not significant ($U=78.000$; $p=.738$). These findings suggest that video-supported self-observation and imagery may complement conventional training, particularly for improving time-based underwater performance in young swimmers.

Keywords: Swimming performance, underwater swimming performance, video-supported learning, motor skill learning, dolphin kick

Spor Yönetimi Politikalarinin Kültürel Açıdan Değerlendirilmesi: Kapsamlı Bir Derleme

Erhan BUYRUKOĞLU
Avrasya Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

Özet

Spor, modern toplumların sosyal, ekonomik, kültürel ve politik yapıları üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Spor yönetimi politikaları, sporun bu alanlardaki etkilerini yönlendirmeye yönelik stratejiler geliştirerek sporun toplumun geniş kesimleri tarafından erişilebilir olmasını sağlamayı, sağlıklı yaşam biçimlerini teşvik etmeyi ve ekonomik kalkınmaya katkıda bulunmayı amaçlamaktadır. Bununla birlikte, spor politikalarının başarısı yalnızca teknik uzmanlığa değil, aynı zamanda söz konusu politikaların toplumun kültürel değerleri ve sosyal normlarıyla ne ölçüde uyumlu olduğuna da bağlıdır. Her toplumun spora ilişkin kendine özgü değerleri, gelenekleri ve tercihleri bulunmaktadır. Örneğin, Latin Amerika'da futbol yalnızca bir spor dalı olarak değil, aynı zamanda bir yaşam biçimi olarak değerlendirilirken; Japonya'da geleneksel dövüş sanatları kültürel kimliğin ayrılmaz bir parçasını oluşturmaktadır. Bu durum, spor politikalarının kültürel yapıyla uyumlu biçimde geliştirilmesinin gerekliliğini ortaya koymaktadır. Kültürel değerlerin göz ardı edilmesi, geliştirilen politikaların etkinliğinin azalmasına neden olabilmektedir. Bunun yanı sıra spor, ulusal kimliğin inşasında ve toplumsal bütünleşmenin sağlanmasında önemli bir role sahiptir. Uluslararası düzeyde ise spor, ülkeler arasında kültürel etkileşimi ve ilişkileri geliştiren bir diplomasi aracı olarak işlev görmektedir. Sonuç olarak, spor yönetimi politikalarının başarılı olabilmesi için kültürel farklılıkların dikkate alınması ve toplumsal değerlere duyarlı stratejilerin geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Spor, toplumları bir araya getiren evrensel bir dil olmasının yanı sıra kültürel uyumun sağlanmasında da önemli bir rol üstlenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor Yönetimi, Politika, Kültür, Değerlendirme

Cultural Evaluation of Sports Management Policies: A Comprehensive Review

Abstract

Sport has a significant impact on the social, economic, cultural, and political structures of modern societies. Sports management policies develop strategies to direct the effects of sport in these areas, aiming to make sport accessible to a wide range of the population, promote healthy lifestyles, and contribute to economic development. However, the success of sports policies depends not only on technical expertise but also on how well they align with the cultural values and social norms of society. Every society has its unique values and preferences related to sport. For example, in Latin America, football is not only considered a sport but also a way of life, while in Japan, traditional martial arts are an integral part of cultural identity. This demonstrates the necessity for sports policies to be culturally compatible. When cultural values are overlooked, the effectiveness of policies is diminished. Additionally, sport plays a crucial role in the construction of national identity and social integration. At the international level, sport serves as a diplomatic tool, fostering cultural exchange and relations between countries. In conclusion, for sports management policies to be successful, it is essential to consider cultural differences and develop strategies that are sensitive to societal values. Sport serves as a universal language that unites societies and plays a vital role in ensuring cultural harmony.

Keywords: Sports Management, Policy, Culture, Evaluation

Uluslararası Spor Bağlamlarında Yabancı Dilde Konuşma İstekliliği Üzerine Kavramsal Bir İnceleme

Yıldıray KURNAZ
Trabzon Universitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, uluslararası spor bağlamlarında yabancı dilde konuşma istekliliği kavramını uygulamalı dilbilim açısından kavramsal olarak incelemektir. Sporcuların, antrenörlerin ve spor bilimleri öğrencilerinin yabancı dilde iletişim kurma gerekliliklerinin sporun uluslararasılaşması düzeyi ile doğru orantıda olduğu gözlemlenmektedir. Önceki öğrenimlerine ek olarak Spor Bilimleri'nde öğrenim görmüş ya da görmekte olan sporcular ve sporcu adayları, bu süreç içerisinde yabancı dil dersleri almaktadırlar. Öte yandan, yabancı dilde iletişim davranışı bir bireyin bir dili öğrenmeye yönelik dersler almış olması ve o dilde yeterli olması ile açıklanamaz. Bireyin yabancı dilde iletişimini ve o dilde konuşmaya ne ölçüde istekli olduğunu belirleyen karmaşık ve çok yönlü dinamik değişkenler bulunmaktadır. Sporcular açısından bu değişkenler dilsel özgüven, iletişim kaygısı, sosyal bağlam, profesyonel görünürlük, önceki iletişim deneyimleri ve uluslararası kariyer beklentileriyle yakından ilişkilidir. Nitel araştırma yöntemi ile hazırlanan bu çalışma, anlatısal literatür taraması ile gerçekleştirilmiştir ve elde edilen veriler tümevarımsal içerik analizi eşliğinde yabancı dilde konuşma istekliliği ve uluslararası spor bağlamında kategorilendirilerek sunulmuştur. Çalışmada, ikinci dilde iletişim istekliliği modeli spor ortamlarına uyarlanarak tartışılmıştır. Maç sonrası röportajlar, uluslararası kamplar, yabancı antrenörlerle çalışma, transfer süreçleri ve uluslararası turnuvalar kavramsal örnek bağlamlar olarak ele alınmıştır. Çalışma, spor bilimleri eğitiminde yabancı dil öğretiminin dilsel doğruluk veya terminoloji aktarımıyla sınırlı kalmamasının gerekliliğini ve sporcular ile sporcu adaylarının yabancı dilde iletişim kurma istekliliklerini geliştirebilecek pedagojik yaklaşımların önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Konuşma istekliliği, spor iletişimi, spor bilimleri, uygulamalı dilbilim

A Conceptual Review of Willingness to Communicate in Foreign Language in International Sports Contexts

Abstract

The aim of the present study is to conceptually examine willingness to communicate (WTC) in a foreign language in international sports contexts from an applied linguistics perspective. It is observed that the need for athletes, coaches, and sports sciences students to communicate in a foreign language is directly proportional to the degree of internationalization in sports. In addition to their previous education, athletes and prospective athletes who have studied or are currently studying Sports Sciences take foreign language courses during this process. However, communication behavior in a foreign language cannot be explained solely by an individual's participation in language courses or proficiency in that language. Complex, multidimensional, and dynamic variables determine an individual's communication in a foreign language and the extent to which they are willing to communicate in that language. For athletes, these variables are closely associated with linguistic self-confidence, communication anxiety, social context, professional visibility, previous communication experiences, and international career expectations. This study, designed using a qualitative research method, was conducted through a narrative literature review. The data obtained were categorized and presented under willingness to communicate in a foreign

language and international sports contexts through inductive content analysis. The study discusses the adaptation of the willingness to communicate model in a second language to sports settings. Post-match interviews, international training camps, working with foreign coaches, transfer processes, and international tournaments were considered as conceptual examples of relevant contexts. The study emphasizes the need for foreign language teaching in sports sciences education to extend beyond linguistic accuracy or the teaching of terminology and highlights the importance of pedagogical approaches that can enhance athletes' and prospective athletes' willingness to communicate in a foreign language.

Keywords: Willingness to communicate (WTC), sports communication, sports sciences, applied linguistics

Spor Yönetimi Alanında Kültürlerarası İletişimsel Yeterlilik ve Yabancı Dil Yeterliliği Üzerine Bir Değerlendirme

Yıldıray Kurnaz
Trabzon Universitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, spor yönetimi alanında kültürlerarası iletişimsel yeterlilik ve yabancı dil yeterliği kavramlarını spor yönetimi açısından değerlendirmektir. Dünya üzerinde yer alan meslek alanlarının neredeyse tamamında olduğu gibi spor endüstrisinde de yaşanan küreselleşme ve endüstrileşme sürecinin bir gereği olarak, spor yöneticilerinin yalnızca organizasyonel ve yönetimsel bilgiye ve beceriye değil, aynı zamanda yabancı dil yeterliliğine ve kültürlerarası iletişim becerilerine de sahip olmasının gerekliliğini artmaktadır. Spor kulüpleri, federasyonlar, uluslararası organizasyonlar, sponsorluk ilişkileri, spor turizmi etkinlikleri ve yabancı sporcu transferleri süreçlerinde çok dilli ve çok kültürlü etkileşim bulunmaktadır. Bu çalışma nitel araştırma yöntemi ile hazırlanmış ve anlatısal literatür taraması ile gerçekleştirilmiştir. Ortaya çıkan veriler üç temel kategori eşliğinde sunulmuştur. Bu doğrultuda kavramsal bir bakış ile oluşturulan çalışma, kültürlerarası iletişimsel yeterlilik, yabancı dil yeterliliği ve spor yönetimi eğitiminin uluslararasılaşması kavramlarını temel alarak spor yöneticiliği alanı için kavramsal bir yeterlik çerçevesi önermektedir. Önerilen bu çerçeve sadece yabacı dil eğitiminin ve yeterliliğin önemini öne çıkarmayan çok yönlü bir yaklaşımı barındırmaktadır. Mesleki yabancı dil kullanımı, kültürel farkındalık, kültürlerarası iletişim yeterliliği, kurumsal temsil ve kriz iletişimi boyutlarından oluşmaktadır. Çalışma, spor yönetimi programlarında yabancı dil öğretiminin genel İngilizce sınırlarının ötesine geçirilerek mesleki iletişimin kültürlerarası iletişim bağlamında düşünülmesinin önemini vurgulamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spor yönetimi, kültürlerarası iletişimsel yeterlilik, yabancı dil yeterliği, spor iletişimi, uluslararasılaşma

An Evaluation of Intercultural Communicative Competence and Foreign Language Proficiency in the Field of Sports Management

Abstract

The aim of the present study is to evaluate the concepts of intercultural communicative competence and foreign language proficiency in the field of sport management from the perspective of sport management. As in almost all professional fields worldwide, the processes of globalization and industrialization in the sports industry have increased the need for sport managers to possess not only organizational and managerial knowledge and skills but also foreign language proficiency and intercultural communication skills. Multilingual and multicultural interactions take place in sports clubs, federations, international organizations, sponsorship relations, sports tourism activities, and the transfer of foreign athletes. This study was designed using a qualitative research method and conducted through a narrative literature review. The findings were presented under three main categories. From this conceptual perspective, the study proposes a conceptual competency framework for the field of sport management based on intercultural communicative competence, foreign language proficiency, and the internationalization of sport management education. The proposed framework adopts a multidimensional approach that does not focus solely on the importance of foreign language education and proficiency. It consists of professional foreign language use, cultural awareness, intercultural communication competence, institutional

representation, and crisis communication. The study emphasizes the importance of extending foreign language teaching in sport management programs beyond the boundaries of General English and considering professional communication within the context of intercultural communication.

Keywords: Sports management, intercultural communicative competence, foreign language proficiency, sports communication, internationalization

Esporda Yapay Zekâ Destekli Performans Analizi ve Antrenörlük: Uygulamalar, Sınırlılıklar ve Etik Sorunlar

Muzaffer Emir ORAK
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Özet

Dijital oyun içi kayıtların (oyun telemetrisi), klavye/fare girdi verilerinin ve biyometrik sensör ölçümlerinin erişilebilirliğindeki artış, yapay zekâ destekli performans analizini espor antrenörlerinin kullanımına sunmuştur. Bu araştırmada; bahsi geçen araçların kullanım alanları, dayandıkları ampirik kanıtlar, teknik sınırlılıkları ve doğurabilecekleri etik kaygılar bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmiştir. 23 Eylül 2026 tarihinde Crossref bibliyografik veri tabanları ile doğrudan yayıncı sayfaları üzerinden tarama gerçekleştirilmiştir. 2019–2026 yılları arasında yayımlanan ve espor performansı veya antrenörlük süreçleriyle doğrudan ilişkili olan 18 hakemli çalışma derinlemesine incelemeye alınmıştır. Söz konusu araştırmalar; oyun/veri türü, uygulanan yöntem, kullanım amacı, ana bulgular ve sınırlılıklar bazında karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Literatürdeki çalışmaların; müsabaka sonucunun ve kısa süreli oyun içi hamlelerin tahmini, oyuncu yetkinlik seviyelerinin belirlenmesi, çoklu sensör verilerinin birleştirilmesi, veri görselleştirme ile kişiselleştirilmiş geri bildirim modellerinde yoğunlaştığı saptanmıştır. Birtakım modeller yüksek tahmin doğruluğu rapor etse de, ulaşılan sonuçların oyun türü, yama/güncelleme sürümleri, oyuncu rolü, örneklem yapısı ve verinin elde edildiği zaman dilimine son derece duyarlı olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra, bir modelin yüksek tahmin isabeti üretmesi, antrenman sürecinde performansı doğrudan geliştirdiği anlamına gelmemektedir. Yapay zekâ sistemleri, antrenörün yerine geçen özerk bir karar verici olarak değil; insan denetiminde çalışan bir karar destek mekanizması şeklinde konumlandırılmalıdır. Oyuncu mahremiyetinin korunması, veri mülkiyeti, algoritmik tarafsızlık ve rekabet bütünlüğünün sağlanması adına net yönetsel ilkelere gereksinim duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Espor, yapay zekâ, performans analitiği, antrenörlük, spor teknolojisi

AI-Powered Performance Analysis and Coaching in Esports: Applications, Limitations, and Ethical Issues

Abstract

Introduction and Aim: The increasing availability of automatically recorded in-game data (game telemetry), player-input records, and sensor measurements has made artificial intelligence (AI)-assisted performance analysis more accessible to esports coaches. This review evaluates the uses, evidence base, limitations, and ethical implications of these tools. Method: Crossref bibliographic records and publisher pages were searched on 23 September 2026. Eighteen peer-reviewed studies published between 2019 and 2026 and directly related to esports performance or coaching were examined in detail. The studies were compared by game and data source, method, application, main finding, and limitation. Findings: The literature focused on match and short-term in-game event prediction, player-skill assessment, combined analysis of multiple sensor data types, data visualization, and personalized feedback. Although some models reported high predictive performance, their results depended on the game, patch, player role, sample, and the stage of the match at which the data became available. Predictive accuracy alone did not demonstrate an improvement in training performance. Conclusion and Recommendations: AI should be treated as a decision-support tool used under human supervision rather than as an autonomous replacement for the coach. Clear policies are needed for player privacy, data ownership and control rights, algorithmic bias, and competitive integrity.

Keywords: Esports, artificial intelligence, performance analytics, coaching, sports technology

Sunulmadı

Egzersiz ve Demir Bağımlı Hücre Ölümü (Ferroptoz) İlişkisi

Meva Ceren ORGUN
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Fidan ÇINAR
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Özet

Ferroptoz, demir bağımlı lipid peroksidasyonu sonucu ortaya çıkan, apoptoz gibi hücre ölümlerinden biyokimyasal olarak farklı bir programlı hücre ölümü türüdür. Son yıllarda ferroptozun nörodejeneratif hastalıklar, kardiyovasküler hastalıklar, karaciğer yağlanması ve kas-iskelet sistemi bozukluklarında etkili olduğu gösterilmiştir. Bu derlemede, düzenli egzersizin ferroptoz üzerindeki etkileri güncel literatür araştırılarak değerlendirilmiştir. İncelenen hayvan çalışmaları, egzersizin ferroptoz üzerindeki etkisinin egzersizin şiddeti ve süresiyle ilişkili olduğunu göstermektedir. Düzenli ve orta şiddetli aerobik egzersizin, NRF2 transkripsiyon faktörünü aktive ederek SLC7A11 ve GPX4 ekspresyonunu artırdığı, bu yolla hücresel antioksidan savunmayı güçlendirdiği bildirilmiştir. Ayrıca egzersizin ferroportin (FPN) aracılı demir dengesini düzenleyerek serbest demir birikimini azalttığı ve lipid peroksidasyon ürünlerinin (MDA, 4-HNE) düzeyini düşürdüğü gösterilmiştir. Fakat, aşırı yüklenme şeklindeki uzun süreli yoğun egzersizin GPX4 ve FTH1 düzeylerini azaltarak ferroptozu tetikleyebildiğine dair bulgular da mevcuttur. Bu bulgular, egzersizin ferroptoz üzerindeki etkisinin şiddete bağlı ve iki yönlü bir etkileşim olabileceğini işaret etmektedir. Literatürde incelenen çalışmaların büyük çoğunluğunun aerobik egzersiz protokollerine dayandığı, direnç ve anaerobik egzersizin ferroptoz üzerindeki etkisine ilişkin doğrudan kanıtın sınırlı olduğu görülmektedir. Bu derleme, egzersiz reçetesi oluşturulurken şiddet ve süre parametrelerinin ferroptozla ilişkili oksidatif stres yanıtı açısından dikkate alınması gerektiğini vurgulamaktadır. Mevcut araştırmaların neredeyse tamamı hayvan modellerine dayanmaktadır; insan dokularında ferroptozun egzersizle baskılandığını doğrudan gösteren bir çalışma bulunmamaktadır. İnsanlarda yapılan sınırlı sayıda çalışma, genel oksidatif stres ve demir metabolizması belirteçlerini incelemekte, ancak doku düzeyinde ferroptoz ölçümü yapmamaktadır. Bu durum, konunun insan çalışmalarına duyduğu ihtiyacı ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ferroptoz, egzersiz, oksidatif stres

The Relationship Between Exercise and Iron-Dependent Cell Death (Ferroptosis)

Abstract

Ferroptosis is a type of programmed cell death that arises as a result of iron-dependent lipid peroxidation and is biochemically distinct from other forms of cell death, such as apoptosis. In recent years, ferroptois has been shown to play a role in neurodegenerative diseases, cardiovascular diseases, fatty liver disease, and musculoskeletal disorders. In this review, the effects of regular exercise on ferroptois were evaluated by examining the current literature. Animal studies indicate that the effect of exercise on ferroptosis is associated with exercise intensity and duration. It has been reported that regular, moderate-intensity aerobic exercise enhances cellular antioxidant defense by activating the NRF2 transcription factor, thereby increasing the expression of SLC7A11 and GPX4. Furthermore, exercise has been shown to reduce free iron accumulation and lower the levels of lipid peroxidation products (MDA, 4-HNE) by regulating ferroportin (FPN)-mediated iron homeostasis. However, there is also evidence suggesting that prolonged, high-intensity exercise involving overload can trigger ferroptosis by reducing

GPX4 and FTH1 levels. These findings suggest that the effect of exercise on ferroptosis may involve a bidirectional interaction dependent on intensity. It is evident that the vast majority of studies in the literature are based on aerobic exercise protocols, while direct evidence regarding the effects of resistance and anaerobic exercise on ferroptosis remains limited. This review emphasizes that intensity and duration parameters should be considered in relation to the ferroptosis-associated oxidative stress response when formulating exercise prescriptions. Almost all existing research relies on animal models; there are no studies directly demonstrating that exercise suppresses ferroptosis in human tissues. The limited number of studies conducted on humans examine general markers of oxidative stress and iron metabolism but do not measure ferroptosis at the tissue level. This highlights the need for further research involving human subjects.

Keywords: Ferroptosis, exercise, oxidative stress

Yengeç sepeti sendromu sosyal etki ve marka imajının tüketici karar verme tarzlarıyla ilişkisi Yüzme antrenörlüğü öğrencileri üzerine bir araştırma

Bilgehan PEPE
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Sinan DEMIRCI
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Oğuzhan ÖZSOY
Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, yüzme antrenörlüğü öğrencilerinde yengeç sepeti sendromunun (YSS) bilişsel, duygusal ve davranışsal boyutları ile sosyal etki ve marka imajının tüketici karar verme tarzlarıyla ilişkisini incelemektir. İlişkisel tarama modelindeki araştırmanın örneklemi 500 öğrenciden oluşmaktadır. Veriler, Yengeç Sepeti Sendromu Ölçeği (27 madde), Sosyal Etki Ölçeği (13 madde), kulüp imajı bağlamında kullanılan Marka İmajı Ölçeği (6 madde) ve Tüketici Tarzları Envanteri (22 madde, dokuz boyut) ile değerlendirilmiştir. Ölçüm modeli doğrulayıcı faktör analizi, yapısal ilişkiler ise maksimum olabilirlik kestirimine dayalı yapısal eşitlik modellemesi ile incelenmiştir. Ölçüm modelinde CFI = .996, TLI = .996 ve RMSEA = .006; yapısal modelde CFI = .988 ve RMSEA = .011 bulunmuştur. Bununla birlikte, tüm yapılarda AVE değerlerinin .50'nin altında kalması ve bazı alt boyutların düşük iç tutarlılığı, ölçüm kalitesi açısından sınırlılıklara işaret etmektedir. Sosyal etki; mükemmeliyetçilik, marka odaklılık, moda odaklılık, alışkanlık/marka bağlılığı ve bilgi karmaşasını pozitif yönde yordamıştır (β = .195–.368, $p < .01$). Marka imajı, bilgi karmaşası dışındaki bu dört boyutu pozitif yönde yordamıştır (β = .138–.263, $p < .05$). YSS'nin bilişsel ve duygusal boyutlarına ilişkin yollar anlamlı bulunmamış; davranışsal boyut yalnızca bilgi karmaşasını yordamıştır (β = .173, p = .024). Bulgular, sosyal etki ve kulüp imajının belirli karar verme tarzlarıyla ilişkili olduğunu göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Yengeç sepeti sendromu, sosyal etki, marka imajı, tüketici karar verme tarzları

Associations of Crab Bucket Syndrome, Social Influence, and Brand Image with Consumer Decision-Making Styles: A Study of Swimming Coaching Students

Abstract

This study examined the associations of the cognitive, emotional, and behavioral dimensions of crab bucket syndrome (CBS), social influence, and brand image with consumer decision-making styles among swimming coaching students. The correlational study comprised 500 students. The measures included the Crab Bucket Syndrome Scale (27 items), the Social Influence Scale (13 items), a six-item brand image measure operationalized as club image, and the Consumer Styles Inventory (22 items across nine dimensions). The measurement model was examined using confirmatory factor analysis, and structural associations were assessed using maximum likelihood structural equation modeling. The measurement model yielded CFI = .996, TLI = .996, and RMSEA = .006; the structural model yielded CFI = .988 and RMSEA = .011. However, average variance extracted values below .50 for all constructs and low internal consistency for several subscales indicated limitations in measurement quality. Social influence positively predicted perfectionism, brand consciousness, fashion consciousness, habitual/brand-loyal decision-making, and confusion from overchoice (β = .195–.368, $p < .01$).

Brand image positively predicted the same dimensions except confusion from overchoice ($\beta = .138–.263$, $p < .05$). The cognitive and emotional CBS dimensions were not significant predictors of any outcome, whereas the behavioral dimension predicted confusion from overchoice ($\beta = .173$, $p = .024$). The findings indicate associations between social influence, club image, and specific decision-making styles.

Keywords: Crab bucket syndrome, social influence, brand image, consumer decision-making styles

Dijital Markalaşma Odağında Spor Kulüpleri ve Örgütlerinde Marka Oluşturma: Bibliyometrik Bir Analiz ve Gelecek Araştırma Gündemi

Sinan DEMIRCI
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Bilgehan PEPE
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Oğuzhan ÖZSOY
MEB, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor kulüpleri ve örgütlerinde marka oluşturma çalışmalarının bilimsel yapısını haritalandırmak, dijital markalaşmanın bu literatürdeki konumunu belirlemek ve gelecekteki araştırmalar için bir gündem oluşturmaktır. Scopus ve Web of Science veri tabanlarında spor örgütleri ve markalaşmayla ilişkili terimler kullanılarak gerçekleştirilen tarama sonucunda, aşamalı mükerrer kayıt temizliği ve uygunluk değerlendirmesinin ardından 1975–2026 dönemini kapsayan 687 kayıt analize dâhil edilmiştir. Bibliometrix ve Biblioshiny aracılığıyla performans analizi, eş sözcük analizi, tematik evrim analizi ve ülkeler arası bilimsel iş birliği analizi gerçekleştirilmiş; veri hazırlama ve ağ görselleştirme süreçlerinde Python araçlarından yararlanılmıştır. Bulgular, yayın sayısının 2011 sonrasında arttığını göstermiştir. Dergi adlarının standartlaştırıldığı sıralamada, 43 kayıtla International Journal of Sports Marketing & Sponsorship en üretken dergi olarak belirlenmiştir. Amerika Birleşik Devletleri, raporlanan uluslararası iş birliği bağlantı gücü bakımından ilk sırada yer almıştır. Sadakat teması en yüksek merkezilik değerine sahipken (9,48), sosyal medya temasının merkezilik değeri daha düşük bulunmuştur (4,30). İncelenen iki dönem arasındaki en güçlü tematik geçiş, spor temasından sponsorluk temasına doğru gerçekleşmiştir (kapsama indeksi = 0,508). Bulgular, dijital markalaşmanın sadakat ve marka değeri etrafında şekillenen daha geniş bir araştırma alanı içinde konumlandığını ortaya koymaktadır. Sosyal medya temasının diğer temalarla görece zayıf bağlantıları, dijital platformlardaki taraftar etkileşiminin kalıcı marka sonuçlarına nasıl dönüştüğünün araştırılması gerektiğine işaret etmektedir. Bu doğrultuda, Kuram–Bağlam–Özellikler–Yöntem çerçevesinde; dijital etkileşim, taraftar özdeşleşmesi, sponsorluk ve marka değeri arasındaki ilişkileri ele alan, kuramsal temelli, kültürler arası, boylamsal ve çok yöntemli araştırmalar önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital markalaşma, spor kulüpleri, marka değeri, bibliyometrik analiz, sosyal medya

Brand Building in Sports Clubs and Organizations with a Focus on Digital Branding A Bibliometric Analysis and Future Research Agenda

Abstract

This study aims to map the intellectual structure of research on brand building in sports clubs and organizations, identify the position of digital branding within this literature, and develop an agenda for future research. Records were retrieved from Scopus and Web of Science using terms related to sport organizations and branding. Following staged deduplication and relevance screening, 687 records covering 1975–2026 were retained for analysis. Performance analysis, co-word analysis, thematic evolution analysis, and country collaboration analysis were conducted using bibliometrix and Biblioshiny, with Python tools supporting data preparation and network

visualization. The findings indicate that publication output increased after 2011. Following the standardization of journal names, the International Journal of Sports Marketing & Sponsorship emerged as the most productive source, with 43 records. The United States ranked first in reported international collaboration strength. The loyalty theme exhibited the highest centrality (9.48), whereas social media had a lower centrality value (4.30). The strongest thematic transition between the two periods linked sport to sponsorship (inclusion index = 0.508). These findings position digital branding within a broader research landscape centered on loyalty and brand equity. The relatively weak connections between social media and other themes highlight the need to investigate how fan engagement on digital platforms translates into enduring brand outcomes. Accordingly, a Theory–Context–Characteristics–Methodology framework is used to propose theory-informed, cross-cultural, longitudinal, and multimethod research examining the relationships among digital engagement, fan identification, sponsorship, and brand equity.

Keywords: Digital branding, sports clubs, brand equity, bibliometric analysis, social media

Spor Bilimlerinde Dijitalleşme: Biyomekanik Dijital Kimlik

Sude TAŞDÖNER
Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu derleme çalışmasında, spor bilimleri alanındaki dijital gelişmelerin derin öğrenme ve yapay zekâ ile ilişkilendirilmesi; bu bağlamda sporcuların biyomekanik dijital kimliklerinin günlük hayata entegre edilmesine yönelik çalışmaların incelenmesini amaçlamaktadır. Literatür incelendiğinde; spor bilimleri alanında performans optimizasyonu, sakatlık önleme, bilişsel performans, mobil laboratuvar, antrenman planlamaları, rehabilitasyon süreçleri, giyilebilir sensörler, video analitiği gibi birçok dijital yöntemler gözlemlenmiştir. Dijital spor sistemlerinin performans artışı ve takibi, geribildirim kolaylığı, konfor ve güvenlik, maç ve pozisyonlarda karar mekanizmalarına katkı sağlamak gibi faydalı etkileri olabileceği görülmüştür. Öte yandan sporcu bilgi sistemlerinin etik ihlalleri, teknolojiye erişilebilirliğin kişiden kişiye değişebilmesi gibi dezavantajlı durumların da bulunduğu belirtilmektedir. Günümüzde dijital ikiz uygulamaları sporcuların sanal kopyaları üzerinde performans takibi ve antrenman planlamaları uygulanabilmektedir. Yakın gelecekte spor bilimlerinde biyomekanik dijital kimliklerin kullanımı öngörülmektedir. Sporcular için biyomekanik dijital kimlikler ve potansiyel uygulamaları; veri madenciliği ile oluşturulan data setleri analiz edilerek, sakatlık /performans artışı vb. durumlar için benzer veriler derin öğrenme ile algoritmalar oluşturacaktır. Algoritmalar, giyilebilir sensörlerden ve/veya video analitiğinin gerçek zamanlı verileri üzerinde çalıştırılarak performans tahmini, performans izleme, olası sakatlık tahmini, antrenman planlamaları gibi birçok olgu üzerinde çıktılar oluşturabilecektir. Dijital performans analizlerinde veri madenciliği ile konuya ilişkin veriler veri seti haline getirilir. Makine öğrenme yöntemleri ile öğrenme süreci yürütülür ve algoritmalar oluşturulur. Algoritmaların ve toplanan veri çıktılarının yapay zekâ tarafından somut öneriler sunulur. Gerçek zamanlı performanslarda karmaşık verilerin girdisi ve yorumlanması için yapay zeka ve makine öğrenmesi teknolojilerinin sistematik sentezine ihtiyaç duyulabilmektedir. Sonuç olarak dijital spor dünyasına adaptasyon, performans gelişimi ve sakatlık önleme gibi önemli noktalarda fayda sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Biyomekanik, Derin Öğrenme, Sakatlık Önleme, Spor Performansı, Yapay Zeka

Digitalization in Sports Sciences: Biomechanical Digital Identity

Abstract

This review study aims to examine digital developments in sports sciences and their relationship with deep learning and artificial intelligence, focusing on studies investigating the integration of athletes' biomechanical digital identities into daily life. The literature indicates that various digital methods are being used in sports sciences, including performance optimization, injury prevention, cognitive performance assessment, mobile laboratories, training planning, rehabilitation processes, wearable sensors, and video analytics. Digital sports systems may provide benefits such as performance enhancement and monitoring, facilitating feedback, improving comfort and safety, and supporting decision-making during matches and sports positions. However, potential disadvantages, including ethical violations related to athlete information systems and unequal access to technology, have also been reported. In the near future, biomechanical digital identities are expected to become increasingly relevant in sports sciences. By analyzing datasets generated through data mining, deep learning algorithms can be developed to identify patterns associated with injury risk and performance enhancement. These

algorithms can process real-time data obtained from wearable sensors and/or video analytics to generate outputs related to performance prediction, performance monitoring, injury risk prediction, and training planning. In digital performance analysis, relevant data are collected and transformed into datasets through data mining. Machine learning methods are then used to develop predictive models and algorithms. The resulting data and algorithmic outputs can support artificial intelligence-based decision-making and provide practical recommendations. Therefore, the systematic integration of artificial intelligence and machine learning technologies may contribute significantly to the interpretation of complex real-time performance data, facilitating adaptation to the digital sports environment, performance development, and injury prevention.

Keywords: Artificial Intelligence, Biomechanics, Deep Learning, Injury Prevention, Sports Performance

14–16 Yaş Grubu Ergenlerde Sekiz Haftalık Temel Yüzme Eğitiminin Öz Değerlendirme Becerileri ve Benlik Saygısı Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi

Mustafa Barış SOMOĞLU
Gümüşhane Üniversitesi, Türkiye

Adem ALTUNBAŞ
Gümüşhane Üniversitesi , Türkiye

Ramazan ŞAHİN
Gümüşhane Üniversitesi, Türkiye

Ali İhsan KAZAN
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, 14–16 yaş grubu ergenlerde sekiz haftalık temel yüzme eğitiminin yüzme becerilerine ilişkin öz değerlendirme ve benlik saygısı düzeyleri üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırmanın çalışma grubunu, portatif yüzme havuzunda temel yüzme eğitimine katılan 14–16 yaş grubundaki 30 ergen oluşturmaktadır. Araştırmada nicel araştırma yaklaşımı kapsamında ön test–son test uygulamasına dayalı deneysel bir desen kullanılmıştır. Katılımcılara sekiz haftalık temel yüzme eğitimi öncesinde ve sonrasında Kişisel Bilgi Formu, Yüzme Becerileri Öz Değerlendirme Ölçeği ve Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği uygulanmıştır. Elde edilen verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerden yararlanılmış; ön test ve son test puanları arasındaki farklılıklar verilerin dağılım özelliklerine uygun istatistiksel yöntemlerle değerlendirilmiştir. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırma bulguları, sekiz haftalık temel yüzme eğitimi sonrasında katılımcıların yüzme becerilerine ilişkin öz değerlendirme ve benlik saygısı puanlarında ön test sonuçlarına göre istatistiksel olarak anlamlı bir değişim meydana geldiğini göstermiştir ($p<0,05$). Elde edilen bulgular, düzenli ve planlı temel yüzme eğitiminin ergenlerin yalnızca yüzme becerilerinin gelişimine değil, aynı zamanda kendilerine ilişkin değerlendirmeleri ve benlik saygıları üzerinde de olumlu bir etkiye sahip olabileceğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, sekiz haftalık temel yüzme eğitiminin 14–16 yaş grubu ergenlerin öz değerlendirme becerileri ve benlik saygısı düzeyleri üzerinde olumlu ve anlamlı bir etkisinin olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yüzme eğitimi, ergen, öz değerlendirme, benlik saygısı, fiziksel aktivite.

Investigation of the Effects of Eight-Week Basic Swimming Training on Self-Assessment Skills and Self-Esteem in Adolescents Aged 14–16 Years

Abstract

This study aimed to investigate the effects of an eight-week basic swimming training program on swimming skill self-assessment and self-esteem levels among adolescents aged 14–16 years. The study group consisted of 30 adolescents aged 14–16 years who participated in basic swimming training conducted in a portable swimming pool. A pretest–posttest experimental design within the quantitative research approach was employed. The Personal Information Form, Swimming Skills Self-Assessment Scale, and Rosenberg Self-Esteem Scale were administered to the participants before and after the eight-week basic swimming training program. Descriptive

statistics were used in the analysis of the data, and differences between pretest and posttest scores were evaluated using statistical methods appropriate to the distributional characteristics of the data. The level of statistical significance was set at $p<0.05$. The findings revealed statistically significant changes in participants' swimming skill self-assessment and self-esteem scores following the eight-week basic swimming training program compared with their pretest scores ($p<0.05$). These findings indicate that regular and systematically planned basic swimming training may contribute not only to the development of adolescents' swimming skills but also positively influence their self-assessment and self-esteem. In conclusion, the eight-week basic swimming training program was found to have a positive and statistically significant effect on the self-assessment skills and self-esteem levels of adolescents aged 14–16 years.

Keywords: Swimming training, adolescent, self-assessment, self-esteem, physical activity.

Esporda Yapay Zekâ Destekli Performans Analizi ve Antrenörlük: Uygulamalar, Sınırlılıklar ve Etik Sorunlar

Berkan ARSLAN
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Muzaffer Emir ORAK
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Özet

Dijital oyun içi kayıtların (oyun telemetrisi), klavye/fare girdi verilerinin ve biyometrik sensör ölçümlerinin erişilebilirliğindeki artış, yapay zekâ destekli performans analizini espor antrenörlerinin kullanımına sunmuştur. Bu araştırmada; bahsi geçen araçların kullanım alanları, dayandıkları ampirik kanıtlar, teknik sınırlılıkları ve doğurabilecekleri etik kaygılar bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmiştir. Yöntem: 23 Eylül 2026 tarihinde Crossref bibliyografik veri tabanları ile doğrudan yayıncı sayfaları üzerinden tarama gerçekleştirilmiştir. 2019–2026 yılları arasında yayımlanan ve espor performansı veya antrenörlük süreçleriyle doğrudan ilişkili olan 18 hakemli çalışma derinlemesine incelemeye alınmıştır. Söz konusu araştırmalar; oyun/veri türü, uygulanan yöntem, kullanım amacı, ana bulgular ve sınırlılıklar bazında karşılaştırmalı olarak analiz edilmiştir. Bulgular: Literatürdeki çalışmaların; müsabaka sonucunun ve kısa süreli oyun içi hamlelerin tahmini, oyuncu yetkinlik seviyelerinin belirlenmesi, çoklu sensör verilerinin birleştirilmesi, veri görselleştirme ile kişiselleştirilmiş geri bildirim modellerinde yoğunlaştığı saptanmıştır. Birtakım modeller yüksek tahmin doğruluğu rapor etse de, ulaşılan sonuçların oyun türü, yama/güncelleme sürümleri, oyuncu rolü, örneklem yapısı ve verinin elde edildiği zaman dilimine son derece duyarlı olduğu tespit edilmiştir. Bunun yanı sıra, bir modelin yüksek tahmin isabeti üretmesi, antrenman sürecinde performansı doğrudan geliştirdiği anlamına gelmemektedir. Sonuç ve Öneriler: Yapay zekâ sistemleri, antrenörün yerine geçen özerk bir karar verici olarak değil; insan denetiminde çalışan bir karar destek mekanizması şeklinde konumlandırılmalıdır. Oyuncu mahremiyetinin korunması, veri mülkiyeti, algoritmik tarafsızlık ve rekabet bütünlüğünün sağlanması adına net yönetsel ilkelere gereksinim duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Espor, yapay zekâ, performans analitiği, antrenörlük, spor teknolojisi

Artificial Intelligence-Assisted Performance Analysis and Coaching in Esports: Applications, Limitations, and Ethical Issues

Abstract

The increasing availability of automatically recorded in-game data (game telemetry), player-input records, and sensor measurements has made artificial intelligence (AI)-assisted performance analysis more accessible to esports coaches. This review evaluates the uses, evidence base, limitations, and ethical implications of these tools. Crossref bibliographic records and publisher pages were searched on 23 September 2026. Eighteen peer-reviewed studies published between 2019 and 2026 and directly related to esports performance or coaching were examined in detail. The studies were compared by game and data source, method, application, main finding, and limitation. The literature focused on match and short-term in-game event prediction, player-skill assessment, combined analysis of multiple sensor data types, data visualization, and personalized feedback. Although some models reported high predictive performance, their results depended on the game, patch, player role, sample, and the stage of the match at which the data became available. Predictive accuracy alone did not demonstrate an improvement in training performance. AI should be treated as a decision-support tool used under human supervision rather than as an autonomous replacement for the coach. Clear policies are needed for player privacy, data ownership and control rights, algorithmic bias, and competitive integrity.

Keywords: Esports, artificial intelligence, performance analytics, coaching, sports technology

Sunulmadı

Espor İzleyici Motivasyonları ve Tüketim Davranışı: Bir Literatür Derlemesi

Berkan ARSLAN
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Muzaffer Emir ORAK
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışma, dijitalleşmenin etkisiyle hızla büyüyen espor endüstrisinde izleyicilerin esporu neden izlediğini ve bu motivasyonların tüketim davranışına nasıl yansıdığını literatür temelinde ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışmada derleme yöntemi kullanılmış, Google Scholar ve DergiPark veri tabanlarından amaçlı örnekleme ile seçilen 7 uluslararası ve 3 ulusal olmak üzere toplam 10 makale incelenmiştir. Seçimde hakemli dergide yayımlanmış olma, espor izleme veya tüketim motivasyonunu doğrudan ele alma ve alanda yüksek atıf alma ya da ölçek geliştirme veya uyarlama niteliği taşıma ölçütleri esas alınmıştır. Makale sayısı, kongre bildirisi kapsamında derinlemesine inceleme yapılabilmesi amacıyla bu ölçütleri karşılayan temel çalışmalarla sınırlandırılmıştır. İnceleme dönemi, alanın en çok atıf alan temel çalışmalarından Hamari ve Sjöblom'un (2017) yayımlandığı 2017 yılı ile en güncel Türkçe ölçek uyarlamasının yayımlandığı 2024 yılı arasını kapsamaktadır. Bulgular, kaçış, bilgi edinme, eğlence ve sosyal etkileşim motivasyonlarının espor izleme sıklığını ve canlı yayın tüketimini artıran başlıca etkenler olduğunu göstermektedir. espor ve geleneksel spor izleyicilerini karşılaştıran çalışmalarda motivasyonların büyük ölçüde benzer olduğu, ancak canlı yayın ve oyun türünün motivasyonların tüketim davranışına yansımasını farklılaştırdığı görülmektedir. Ulusal çalışmaların tamamının ise ölçek uyarlama veya geliştirme niteliğinde olduğu ve tüketim davranışını doğrudan incelemediği tespit edilmiştir. Sonuç olarak, espor izleyici motivasyonları geleneksel spor tüketimiyle benzer dinamiklere sahip olmakla birlikte dijital ortama özgü boyutlar da barındırmaktadır. Bu bağlamda, Türkiye'de espor izleyicilerine yönelik uygulamalı araştırmaların artırılması, espor yöneticileri ve pazarlamacılar için daha etkili izleyici stratejilerinin geliştirilmesine zemin hazırlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Espor, izleyici motivasyonu, tüketim davranışı, spor yönetimi, derleme

Esports Spectator Motivations and Consumption Behavior: A Literature Review

Abstract

This study aims to reveal, based on the literature, why spectators watch esports and how these motivations are reflected in consumption behavior in the rapidly growing esports industry. The review method was used, and a total of 10 articles, 7 international and 3 national, were selected from the Google Scholar and DergiPark databases through purposive sampling. The selection criteria were publication in a peer-reviewed journal, directly addressing esports spectating or consumption motivation, and being highly cited in the field or being a scale development or adaptation study. The number of articles was limited to core studies meeting these criteria to allow an in-depth review within a congress paper. The review period covers 2017, when Hamari and Sjöblom published one of the most cited foundational studies in the field, to 2024, when the most recent Turkish scale adaptation was published. The findings show that escapism, knowledge acquisition, enjoyment, and social interaction are the main factors increasing esports spectating frequency and live-streaming consumption. Studies comparing esports and traditional sport spectators indicate that motivations are largely similar, while streaming and game genres differentiate how motivations are reflected in consumption behavior. All national studies were found to be scale

Sunulmadı

adaptation or development studies that did not directly examine consumption behavior. In conclusion, esports spectator motivations share similar dynamics with traditional sport consumption while also containing dimensions specific to the digital environment. Increasing applied research on esports spectators in Türkiye may lay the groundwork for developing more effective spectator strategies for esports managers and marketers.

Keywords: Esports, spectator motivation, consumption behavior, sport management, review

Sunulmadı

Soft Cup Tenis Turnuvasina Katilan Sporcularin Spora Yönelik Tutkunluk Düzeylerin İncelenmesi

Mihraç KÖROĞLU
Batman Üniversitesi, Türkiye

Nuri Muhammet ÇELİK
Batman Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, tenis sporcularının spora yönelik tutkunluk düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin cinsiyet, spor yapma türü (profesyonel/amatör) ve spor yapma süresine göre farklılık gösterip göstermediğini incelemektir. Vallerand ve arkadaşları (2003) tarafından geliştirilen Dualistik Tutkunluk Modeli'ne göre tutkunluk, bireyin sevdiği ve değer verdiği bir aktiviteye yönelik güçlü eğilim olarak tanımlanmakta; uyumlu tutkunluk ve takıntılı tutkunluk olmak üzere iki boyutta ele alınmaktadır. Araştırmanın çalışma grubunu yaşları 12–55 arasında değişen ($\bar{X}$=33.41±9.37) toplam 138 tenis sporcusu (98 erkek, 40 kadın) oluşturmaktadır. Katılımcıların %87'si amatör, %13'ü profesyonel sporculardır. Veri toplama aracı olarak Vallerand ve ark. (2003) tarafından geliştirilen ve Kelecek & Aşçı (2013) tarafından Türkçeye uyarlanan "Tutkunluk Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek 7'li Likert tipinde olup uyumlu tutkunluk (6 madde), takıntılı tutkunluk (6 madde) ve tutkunluk kriteri (4 madde) alt boyutlarından oluşmaktadır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, Cronbach Alpha, açımlayıcı faktör analizi, bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Uyumlu tutkunluk puanları ($\bar{X}$=5.71±1.08) takıntılı tutkunluk puanlarından ($\bar{X}$=4.35±1.17) yüksek bulunmuştur. Cinsiyet açısından anlamlı fark saptanmamıştır ($p>0.05$). Profesyonel sporcuların takıntılı tutkunluk düzeyleri amatörlere göre anlamlı düzeyde yüksektir ($t=3.03$, $p=0.003$, $d=0.77$). Spor yapma süresine göre hem uyumlu ($F=5.60$, $p<0.001$, $\eta^2=0.14$) hem de takıntılı tutkunluk ($F=9.03$, $p<0.001$, $\eta^2=0.21$) düzeylerinde anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Tenis sporcularının uyumlu tutkunluk düzeylerinin daha yüksek olması, spora sağlıklı bir bağlılık geliştirdiklerini göstermektedir. Ancak profesyonellik ve spor yapma süresinin artması takıntılı tutkunluğu yükseltebilmektedir. Gelecek araştırmalarda, sporcuların uyumlu tutkunluklarını destekleyecek ve takıntılı tutkunluğu azaltacak psikososyal müdahalelerin incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tutkunluk, Uyumlu Tutkunluk, Takıntılı Tutkunluk, Tenis, Sporcu

An Analysis of Sport-Related Passion Among Athletes Participating in the Soft Cup Tennis Tournament

Abstract

The purpose of this study is to determine the passion levels of tennis athletes and to examine whether these levels differ according to gender, type of activity (professional/amateur), and duration of participation in sport. Based on the Dualistic Model of Passion proposed by Vallerand et al. (2003), passion is defined as a strong inclination toward an activity that individuals value, conceptualized in two dimensions: harmonious passion and obsessive passion. The study group consisted of 138 tennis athletes (98 male, 40 female) aged between 12 and 55 years (M=33.41±9.37). Of the participants, 87% were amateur and 13% were professional. Data were collected using the Passion Scale developed by Vallerand et al. (2003) and adapted into Turkish by Kelecek and Aşçı (2013). The scale is a 7-point Likert instrument comprising three sub-dimensions: harmonious passion (6 items), obsessive

passion (6 items), and passion criterion (4 items). Descriptive statistics, Cronbach's alpha reliability analysis, exploratory factor analysis, independent samples t-test, and one-way ANOVA were employed in data analysis. Athletes' harmonious passion scores (M=5.71±1.08) were higher than obsessive passion scores (M=4.35±1.17). No significant differences were found by gender ($p>0.05$). Professional athletes reported significantly higher obsessive passion compared to amateurs ($t=3.03$, $p=0.003$, $d=0.77$). Duration of sport participation was associated with significant differences in both harmonious ($F=5.60$, $p<0.001$, $\eta^2=0.14$) and obsessive passion ($F=9.03$, $p<0.001$, $\eta^2=0.21$). Findings indicate that tennis athletes generally display healthy engagement with sport through higher harmonious passion. However, professionalism and longer participation may increase obsessive passion. Future studies should investigate psychosocial interventions to strengthen harmonious passion while reducing obsessive tendencies.

Keywords: Passion, Harmonious Passion, Obsessive Passion, Tennis, Athlete

Erkek Grekoromen Güreşçilerde Bölgesel Deri Kıvrımı Kalınlıkları ve Vücut Yağ Yüzdesi ile Countermovement Jump Performansı Arasındaki İlişki

Hamzah Subhi WAHHAB
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Burak TAŞ
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Özet

Güreş, yüksek düzeyde kuvvet, patlayıcı performans ve uygun vücut kompozisyonu gerektiren bir mücadele sporudur. Bu araştırmanın amacı, erkek Grekoromen güreşçilerde bölgesel deri kıvrımı kalınlıkları ve vücut yağ yüzdesi ile countermovement jump (CMJ) performansı arasındaki ilişkinin incelenmesidir. İlişkisel tarama modelinde yürütülen çalışmaya Irak'ın Kerkük ilindeki spor kulüplerinde aktif olarak antrenman yapan 36 erkek Grekoromen güreşçi katılmıştır. Sporcuların yaş, boy uzunluğu ve vücut ağırlığı ortalamaları sırasıyla 16,64 ± 2,62 yıl, 170,22 ± 8,91 cm ve 67,00 ± 14,31 kg'dır. Vücut kompozisyonunun değerlendirilmesinde Jackson-Pollock yedi bölgeli deri kıvrımı ölçüm protokolü uygulanmış ve vücut yağ yüzdesi hesaplanmıştır. Sıçrama performansı CMJ testi ile değerlendirilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişkilerin belirlenmesinde Pearson korelasyon analizi kullanılmış ve anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Güreşçilerin ortalama vücut yağ yüzdesi %11,67 ± 5,46, CMJ yüksekliği ise 29,99 ± 6,13 cm olarak belirlenmiştir. CMJ performansı ile değerlendirilen tüm deri kıvrımı bölgeleri arasında negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı ilişkiler bulunmuştur. En yüksek korelasyon katsayıları alt yan bel ($r=-0,463$; $p<0,01$), göğüs ($r=-0,456$; $p<0,01$) ve toplam vücut yağ yüzdesi ($r=-0,429$; $p<0,01$) için belirlenmiştir. Erkek Grekoromen güreşçilerde bölgesel deri kıvrımı kalınlıkları ve toplam vücut yağ yüzdesi ile CMJ performansı arasında negatif yönlü ilişkiler belirlenmiştir. Özellikle gövde bölgesindeki deri kıvrımı kalınlıkları ile sıçrama performansı arasında daha belirgin ilişkiler bulunmuştur. Bu bulgu, vücut kompozisyonunun güreşçilerde patlayıcı alt ekstremite performansıyla birlikte değerlendirilmesinin yararlı olabileceğini düşündürmektedir. Araştırmanın ilişkisel tasarımı nedeniyle bulgular nedensel bir ilişki olarak yorumlanmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Güreş, vücut kompozisyonu, deri kıvrımı kalınlığı, countermovement jump, fiziksel performans

Relationship of Regional Skinfold Thickness and Body Fat Percentage with Countermovement Jump Performance in Male Greco-Roman Wrestlers

Abstract

Wrestling is a combat sport that requires high levels of strength, explosive performance, and appropriate body composition. This study aimed to examine the relationship of regional skinfold thickness and body fat percentage with countermovement jump (CMJ) performance in male Greco-Roman wrestlers. The study was conducted using a correlational survey model and included 36 male Greco-Roman wrestlers actively training at sports clubs in Kirkuk, Iraq. The athletes' mean age, height, and body mass were 16.64 ± 2.62 years, 170.22 ± 8.91 cm, and 67.00 ± 14.31 kg, respectively. Body composition was assessed using the Jackson–Pollock seven-site skinfold protocol, and body fat percentage was calculated. Jump performance was evaluated using the CMJ test. Pearson correlation analysis was used to determine relationships between variables, with statistical significance set at $p<0.05$. Mean

body fat percentage was 11.67 ± 5.46%, and mean CMJ height was 29.99 ± 6.13 cm. Significant negative relationships were found between CMJ performance and all assessed skinfold sites. The highest correlation coefficients were observed for the suprailiac region ($r=-0.463$; $p<0.01$), chest region ($r=-0.456$; $p<0.01$), and total body fat percentage ($r=-0.429$; $p<0.01$). Negative relationships were identified between regional skinfold thicknesses, total body fat percentage, and CMJ performance in male Greco-Roman wrestlers. More pronounced relationships were observed between trunk-region skinfold thicknesses and jump performance. This finding suggests that body composition may be useful to evaluate alongside explosive lower-body performance in wrestlers. Due to the correlational design of the study, the findings should not be interpreted as evidence of a causal relationship.

Keywords: Wrestling, body composition, skinfold thickness, countermovement jump, physical performance

Engelli Bireylerde Düzenli Sportif ve Fiziksel Aktiviteye Katılımın Psikolojik İyi Oluş, Motivasyon ve Öz Yeterlik Üzerindeki Rolü: Yapılandırılmış Bir Literatür İncelemesi

Ender ÖZBEK
Dicle Üniversitesi, Türkiye

Mehmet AYDOĞAN
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Diyar TEKCE
Bitlis Eren Üniversitesi, Türkiye

Kübra Begüm TANGIL
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Engin ÇINIBULAK
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmada, engelli bireylerde düzenli sportif ve fiziksel aktiviteye katılım ile psikolojik iyi oluş, motivasyon ve öz yeterlik arasındaki ilişkileri inceleyen ampirik araştırmaların yapılandırılmış bir çerçevede değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Web of Science Core Collection ve Scopus veri tabanları 25 Eylül 2026 tarihinde taranmıştır. Arama stratejisi; engellilik, sportif/fiziksel aktiviteye katılım ve psikolojik iyi oluş, motivasyon veya öz yeterlik kavramlarını içeren üç kavramsal blok temelinde oluşturulmuştur. İlk taramada Web of Science'tan 132, Scopus'tan 139 olmak üzere 271 kayıt elde edilmiştir. DOI ve başlık eşleştirmesiyle 87 yinelenen kayıt ayrılmış, 184 benzersiz kayıt kalmıştır. Başlık, özet, bibliyografik bilgiler ve erişilebilir yayın verileri üzerinden araştırma sorusuyla doğrudan ilişkili olduğu belirlenen 22 özgün ampirik çalışma yapılandırılmış anlatısal senteze alınmıştır. İncelenen araştırmaların ortak bulgusu, psikolojik sonuçların yalnızca katılım sıklığı veya süresiyle açıklanamadığıdır. Aidiyet, ustalık, algılanan yeterlik, özerklik, sosyal destek ve içsel motivasyon gibi katılım deneyiminin niteliğine ilişkin değişkenler psikolojik iyi oluşla daha tutarlı ilişkiler göstermektedir. Motivasyon bulgularında içsel ve özerk düzenleme belirginleşirken, öz yeterlik hem fiziksel aktiviteye katılımın bir belirleyicisi hem de düzenli katılım sürecinde gelişebilen psikolojik bir özellik olarak değerlendirilmektedir. Düzenli sportif ve fiziksel aktiviteye katılım, engelli bireylerde psikolojik iyi oluş, motivasyon ve öz yeterlikle çoğunlukla olumlu yönde ilişkilidir. Bununla birlikte kanıtların önemli bir bölümünün kesitsel ve yöntemsel açıdan heterojen araştırmalara dayanması nedensel yorumları sınırlandırmaktadır. Katılımın niceliğinin yanı sıra deneyimin niteliğini, erişilebilirliği ve sosyal çevreyi dikkate alan araştırma ve uygulamalara gereksinim bulunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Engellilik; fiziksel aktivite; spor katılımı; psikolojik iyi oluş; motivasyon; öz yeterlik.

The Role of Regular Sport and Physical Activity Participation in Psychological Well-Being, Motivation, and Self-Efficacy among Individuals with Disabilities: A Structured Literature Review

Abstract

This study aimed to evaluate empirical evidence on the relationships of regular sport and physical activity participation with psychological well-being, motivation, and self-efficacy among individuals with disabilities. Web of Science Core Collection and Scopus were searched on 25 September 2026 using combinations of disability-related terms, sport/physical activity participation terms, and psychological well-being, motivation, or self-efficacy terms. The initial search identified 271 records (Web of Science, n=132; Scopus, n=139). After DOI/title matching, 87 duplicate records were removed, leaving 184 unique records. Twenty-two original empirical studies that most directly addressed the review question were selected for structured narrative synthesis based on titles, abstracts, bibliographic metadata, and accessible publication information. The evidence indicates that psychological outcomes are not explained solely by the frequency or duration of participation. Belonging, mastery, perceived competence, autonomy, social support, and intrinsic motivation were recurrent features associated with more favorable outcomes. Intrinsic and autonomous forms of motivation were prominent, while self-efficacy appeared both as a determinant of physical activity participation and as a psychological resource that may improve through regular participation. Regular sport and physical activity participation is generally associated with more favorable psychological well-being, motivation, and self-efficacy among individuals with disabilities. However, causal conclusions should remain cautious because much of the evidence is cross-sectional and methodologically heterogeneous.

Keywords: Disability; physical activity; sport participation; psychological well-being; motivation; self-efficacy.

Sporda Dijital Yönetişim

Oğulcan GÜNER
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye

Özet

Dijital teknolojiler, spor örgütlerinin yönetim, karar alma, iletişim ve paydaşlarla etkileşim süreçlerini önemli ölçüde dönüştürmektedir. Veri analitiği, giyilebilir teknolojiler, nesnelerin interneti, bulut sistemleri ve yapay zekânın yaygınlaşması, spor yönetişiminde yeni fırsatlar sunarken veri güvenliği, mahremiyet, algoritmik önyargı, şeffaflık ve hesap verebilirlik gibi sorunları da gündeme getirmektedir. Bu araştırmanın amacı, sporda dijital yönetişim kavramını ele almak ve dijital dönüşümün spor yönetişimine etkilerini, veri temelli karar alma süreçlerini ve yapay zekâ uygulamalarının fırsat ve risklerini değerlendirmektir. Araştırma, sporda dijital yönetişim alanındaki güncel akademik çalışmaların incelendiği bir derleme çalışması olarak tasarlanmıştır. Bu kapsamda dijital yönetişim, veri yönetişimi, veri temelli karar alma, giyilebilir teknolojiler, siber güvenlik, yapay zekâ ve sporcu veri haklarına ilişkin literatür incelenmiştir. Literatür bulguları, dijital teknolojilerin bilgiye erişim, karar alma, performans izleme, kaynak yönetimi ve paydaş katılımı açısından önemli olanaklar sunduğunu; bununla birlikte veri güvenliği, kişisel verilerin korunması, algoritmik yanlılık, kararların açıklanabilirliği ve insan denetimi gibi konuların önemli yönetişim sorunları olduğunu göstermektedir. Sonuç olarak dijital yönetişim, yalnızca teknolojik altyapının geliştirilmesini değil; veri yönetimi, şeffaflık, hesap verebilirlik, etik, katılım ve güvenlik boyutlarının birlikte ele alınmasını gerektiren kapsamlı bir yaklaşımdır. Spor örgütlerinin dijital dönüşüm süreçlerinde veri yönetişimi ve siber güvenlik politikalarını güçlendirmeleri, yapay zekâ uygulamalarında şeffaflık ve açıklanabilirliği gözetmeleri ve insan denetimini korumaları önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dijital Yönetişim, Spor, Dijital Dönüşüm, Veri Yönetişimi, Yapay Zekâ

Digital Governance in Sports

Abstract

Digital technologies are significantly transforming the management, decision-making, communication, and stakeholder interaction processes of sports organizations. While the proliferation of data analytics, wearable technologies, the Internet of Things (IoT), cloud systems, and artificial intelligence presents new opportunities in sports governance, it also raises issues such as data security, privacy, algorithmic bias, transparency, and accountability. The aim of this research is to address the concept of digital governance in sports and to evaluate the impacts of digital transformation on sports governance, data-driven decision-making processes, and the opportunities and risks associated with artificial intelligence applications. The research is designed as a review study examining current academic literature in the field of digital governance in sports. In this context, the literature regarding digital governance, data governance, data-driven decision-making, wearable technologies, cybersecurity, artificial intelligence, and athlete data rights has been reviewed. Literature findings indicate that digital technologies offer significant opportunities regarding access to information, decision-making, performance monitoring, resource management, and stakeholder engagement; however, issues such as data security, personal data protection, algorithmic bias, the explainability of decisions, and human oversight constitute significant governance challenges. Consequently, digital governance is a comprehensive approach that requires addressing not only the development of technological infrastructure but also the dimensions of data management, transparency, accountability, ethics, participation, and security in an integrated manner. It is important for sports organizations to strengthen their data governance and cybersecurity policies, prioritize transparency and

explainability in artificial intelligence applications, and maintain human oversight during their digital transformation processes.

Keywords: Digital Governance, Sport, Digital Transformation, Data Governance, Artificial Intelligence

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinde Akademik Azim ve Sınav Kaygısı Arasındaki İlişki

Oğulcan GÜNER
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye

Zeynep YILDIRIM
Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Türkiye

Özet

Akademik azim, öğrencilerin karşılaştıkları zorluklara rağmen akademik hedeflerine yönelik çabalarını sürdürme kararlılığını ifade ederken, sınav kaygısı değerlendirme süreçlerinde yaşanan endişe, gerginlik ve olumsuz düşüncelerle ilişkilidir. Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin akademik sorumluluklarının yanı sıra sportif faaliyetlerini de sürdürmeleri, bu iki değişkenin birlikte incelenmesini önemli kılmaktadır. Bu araştırmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin akademik azim ve sınav kaygısı düzeylerini çeşitli değişkenlere göre incelemek ve aralarındaki ilişkiyi belirlemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden genel tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiş ve çalışma grubunu Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 117 öğrenci oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında sosyodemografik bilgi formu, Akademik Azim Ölçeği ve Westside Sınav Kaygısı Ölçeği kullanılmış; veriler SPSS programında betimsel istatistikler, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi ve Tukey HSD testi ile analiz edilmiştir. Bulgular, kadın öğrencilerin akademik azim ve sınav kaygısı düzeylerinin erkek öğrencilerden daha yüksek olduğunu göstermiştir. Sınıf düzeyine göre anlamlı farklılık bulunmazken, bölüm değişkenine göre Spor Yöneticiliği öğrencilerinin sınav kaygısının Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği öğrencilerinden daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Akademik not ortalaması ve lisanslı sporculuk durumuna göre her iki değişkende anlamlı farklılıklar saptanmıştır. Ayrıca akademik azim ile sınav kaygısı arasında pozitif yönlü ve anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Sonuç olarak, akademik azim ve sınav kaygısının çeşitli bireysel ve akademik özelliklere göre farklılaştığı ve birbiriyle ilişkili olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akademik Azim, Sınav Kaygısı, Spor Bilimleri Fakültesi, Öğrenci

The Relationship Between Academic Perseverance and Test Anxiety Among Students in the Faculty of Sport Sciences

Abstract

Academic perseverance refers to students' determination to persist in their efforts toward academic goals despite the challenges they face, whereas test anxiety is associated with the worry, tension, and negative thoughts experienced during assessment processes. The fact that students at the Faculty of Sports Sciences maintain athletic activities alongside their academic responsibilities makes it important to examine these two variables together. The aim of this study is to examine the levels of academic perseverance and test anxiety among Faculty of Sports Sciences students based on various variables and to determine the relationship between them. The study employed the general survey model—a quantitative research method—and the study group consisted of 117 students enrolled at the Recep Tayyip Erdoğan University Faculty of Sports Sciences. A sociodemographic information form, the Academic Perseverance Scale, and the Westside Test Anxiety Scale were used for data collection; the data were analyzed using descriptive statistics, independent samples t-tests, one-way analysis of variance (ANOVA), and the Tukey HSD test within the SPSS software. The findings revealed that female students

exhibited higher levels of both academic perseverance and test anxiety compared to male students. While no significant difference was found based on grade level, an analysis of the department variable indicated that Sports Management students experienced higher test anxiety than Physical Education and Sports Teaching students. Significant differences were observed in both variables based on academic grade point average (GPA) and licensed athlete status. Furthermore, a significant positive relationship was found between academic perseverance and test anxiety. In conclusion, the study determined that academic perseverance and test anxiety vary according to various individual and academic characteristics and are interrelated.

Keywords: Academic Perseverance, Test Anxiety, Faculty of Sport Sciences, Students

Adölesan Dönemdeki Dövüş Sporcularının Akran Zorbalığı Eğilimleri İle Empati Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Selami YÜKSEK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Burak KURAL
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Hayrullah ALEMDAĞ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmada adölesan dönemdeki dövüş sporcularının akran zorbalığı eğilimleri ile empati düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi amaçlanmıştır. Nicel araştırma yaklaşımı çerçevesinde ilişkisel tarama modelinde yürütülen araştırmanın çalışma grubunu Trabzon ilinde farklı dövüş sporları branşlarıyla ilgilenen 70 kadın ve 124 erkek olmak üzere toplam 194 adölesan sporcu oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında Adölesanlarda Empati ve Sempati Kurma Ölçeği (AMES) ile Akran Zorbalığı Belirleme Ölçeği Ergen Formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde frekans, yüzde, aritmetik ortalama, standart sapma, bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson korelasyon analizi uygulanmıştır. Bulgulara göre empati ve sempati düzeyleri ile akran zorbalığı ve mağduriyet puanları arasında negatif yönlü anlamlı ilişkiler belirlenmiştir. Cinsiyet değişkenine göre yalnızca zorbalık toplam puanında anlamlı farklılık bulunmuş, erkek katılımcıların zorbalık puanlarının kadınlardan yüksek olduğu görülmüştür. Yaş, spor branşı, milli sporcu olma durumu ve spor yapma süresi değişkenlerine göre anlamlı farklılık bulunmamıştır. Sonuç olarak, adölesan dövüş sporcularının empati ve sempati düzeylerinin akran zorbalığı ile ilişkili önemli sosyal-duygusal değişkenler olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Akran zorbalığı, Empati, Dövüş sporları, Adölesan

Investıgatıon of The Relatıonship Between Peer Bullyıng Tendencıes And Empathy Levels of Adolescent Combat Sports Athletes

Abstract

This study aimed to examine the relationship between peer bullying tendencies and empathy levels of adolescent combat sports athletes. The study was designed with a correlational survey model within the scope of quantitative research. The study group consisted of 194 adolescent athletes, 70 female and 124 male, who participated in different combat sports branches in Trabzon. Data were collected using the Adolescent Measure of Empathy and Sympathy (AMES) and the Peer Bullying Scale Adolescent Form. Frequency, percentage, arithmetic mean, standard deviation, independent samples t-test, one-way analysis of variance, and Pearson correlation analysis were used in data analysis. The findings showed negative significant relationships between empathy and sympathy levels and peer bullying and victimization scores. According to gender, a significant difference was found only in the total bullying score, and male participants had higher bullying scores than female participants. No significant differences were found according to age, sports branch, national athlete status, or duration of sports participation. In conclusion, it can be stated that empathy and sympathy levels among adolescent combat sports athletes are important socio-emotional variables associated with peer bullying.

Keywords: Peer bullying, Empathy, Combat sports, Adolescent

Mücadele Sporcularında Sosyal Medya Bağımlılığı ile Algılanan Sportif Performans Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Mustafa Burak UYAR
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye

Mustafa Soner YÜCE
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye

Kenan KOÇ
Erciyes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, mücadele sporlarıyla uğraşan sporcularda sosyal medya bağımlılığı ile müsabaka sportif performansı (algılanan performans) arasındaki ilişkiyi incelemek ve bu değişkenlerin cinsiyet, yaş ve branşa göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemektir. İlişkisel tarama modelinde desenlenen araştırmanın çalışma grubunu, Kayseri ilinde altı farklı spor kulübünde kickboks, muay thai, boks ve taekwondo branşlarıyla uğraşan ve en az bir kez Türkiye şampiyonasında yarışmış 147 sporcu (101 erkek, 46 kız) oluşturmaktadır. Veriler, Ergenler için Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği ve Sporda Algılanan Performans Ölçeği kullanılarak çevrim içi olarak toplanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Tukey HSD testi, Pearson korelasyon analizi ve basit doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, sosyal medya bağımlılığı ile algılanan performans arasında anlamlı bir ilişki bulunmamış; sosyal medya bağımlılığı, algılanan performansın anlamlı bir yordayıcısı olarak saptanmamıştır. Her iki değişken cinsiyet ve branşa göre anlamlı biçimde farklılaşmazken, sosyal medya bağımlılığı yaşa göre anlamlı farklılık göstermiş; 17–18 yaş grubundaki sporcuların bağımlılık düzeyinin 13–14 yaş grubundakilere kıyasla daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, sosyal medya bağımlılığının sportif performans üzerindeki etkisinin doğrudan olmayabileceğini ve olası aracı değişkenler üzerinden dolaylı biçimde ortaya çıkabileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya bağımlılığı, sportif performans, mücadele sporları.

Examining the Relationship Between Social Media Addiction and Perceived Sports Performance in Combat Sports Athletes

Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between social media addiction and competitive sports performance (perceived performance) among combat sports athletes, and to determine whether these variables differ according to gender, age, and sport discipline. The study was designed using the correlational survey model. The study group consisted of 147 athletes (101 male, 46 female) who train in kickboxing, muay thai, boxing, and taekwondo at six different sports clubs in the province of Kayseri and who have competed in the Turkish National Championship at least once. Data were collected online using the Social Media Addiction Scale for Adolescents and the Perceived Performance Scale in Sport. Independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), Tukey's HSD test, Pearson correlation analysis, and simple linear regression analysis were used to analyze the data. The results revealed no significant relationship between social media addiction and perceived performance, and social media addiction was not found to be a significant predictor of perceived performance.

While neither variable differed significantly by gender or sport discipline, social media addiction differed significantly by age, with athletes in the 17–18 age group showing higher levels of addiction than those in the 13–14 age group. These findings suggest that the effect of social media addiction on sports performance may not be direct and may instead emerge indirectly through potential mediating variables.

Keywords: Social media addiction, sports performance, combat sports.

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinde Sporcu Kimliği ile Benlik Saygısı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Mustafa Burak UYAR
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye

Mustafa Soner YÜCE
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin sporcu kimliği düzeyleri ile benlik saygıları arasındaki ilişkiyi incelemek ve bu değişkenlerin bazı demografik ve sportif değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemektir. İlişkisel tarama modelinde desenlenen araştırmanın çalışma grubunu, Erciyes Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi'nde öğrenim gören, tesadüfi (rastgele) örnekleme yöntemiyle belirlenmiş 218 gönüllü öğrenci (112 erkek, 106 kadın) oluşturmaktadır. Veriler, Sporcu Kimliği Ölçeği ve Rosenberg Benlik Saygısı Ölçeği kullanılarak çevrim içi olarak toplanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), LSD testi, Pearson korelasyon analizi ve çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, sporcu kimliği ile benlik saygısı arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuş; sporcu kimliği, benlik saygısının anlamlı bir yordayıcısı olarak saptanmıştır. Alt boyutlar birlikte incelendiğinde ise yalnızca sosyal kimlik alt boyutunun benlik saygısını anlamlı biçimde yordadığı belirlenmiştir. Her iki değişken cinsiyete göre erkek öğrenciler, lisanslı sporculuk durumuna göre ise lisanslı sporcular lehine anlamlı farklılık göstermiştir. Ayrıca yaş, sınıf düzeyi, bölüm, haftalık egzersiz sıklığı ve spor yapma süresi değişkenlerinin her iki ölçekte de anlamlı farklılıklar oluşturduğu; haftalık egzersiz sıklığı haftada yedi gün olan ve yedi yıl ve üzeri spor geçmişine sahip öğrencilerin puanlarının diğer gruplara kıyasla daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Elde edilen bulgular, spora aktif katılım yoluyla güçlenen sporcu kimliğinin, özellikle sosyal kimlik boyutu üzerinden bireyin genel öz değerlendirmesini destekleyici bir kaynak işlevi görebileceğini düşündürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sporcu kimliği, benlik saygısı, spor bilimleri öğrencileri.

Investigation of the Relationship Between Athletic Identity and Self-Esteem Among Sports Sciences Faculty Students

Abstract

The aim of this study was to examine the relationship between athletic identity and self-esteem among students enrolled in a faculty of sports sciences, and to determine whether these variables differ according to selected demographic and sport-related variables. Designed within the relational survey model, the study group consisted of 218 volunteer students (112 male, 106 female) enrolled at Erciyes University Faculty of Sports Sciences, who were selected through random sampling. Data were collected online using the Athletic Identity Measurement Scale and the Rosenberg Self-Esteem Scale. Independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), the LSD test, Pearson correlation analysis and multiple linear regression analysis were employed in the analysis of the data. The results revealed a positive, moderate and significant relationship between athletic identity and self-esteem, with athletic identity emerging as a significant predictor of self-esteem. When the subdimensions

were examined together, only the social identity subdimension significantly predicted self-esteem. Both variables differed significantly in favour of male students with regard to gender, and in favour of licensed athletes with regard to licensed athlete status. Furthermore, age, year of study, department, weekly exercise frequency and years of sport participation produced significant differences in both scales; students who exercised seven days a week and those with seven or more years of sport experience obtained higher scores than the other groups. The findings suggest that athletic identity, strengthened through active sport participation, may function as a resource supporting an individual's global self-evaluation, particularly through its social identity dimension.

Keywords: Athletic identity, self-esteem, sports sciences students.

Suda Step Egzersizine Akut Çalışma Belleği Yanıtları: Karada Dinlenme Koşulu ile Karşılaştırma

Denizhan TÜRKMEN
Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye

Erkan GÜNAY
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Çağdaş GÜDÜCÜ
Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye

Cem Şeref BEDIZ
Girne Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, karada dinlenme kontrol koşulu (Kont) ile su içi step egzersizi koşulu (Su) arasında 2-geri çalışma belleği performansındaki akut değişimleri karşılaştırmaktır. Çalışmaya 14 sağlıklı ve fiziksel olarak aktif genç yetişkin katılmış ve koşulları aynı ziyarette sabit sırayla tamamlamıştır (Kont, 15 dk ara, Su). Kont koşulunda katılımcılar karada 20 dakika dinlenirken, su koşulunda yaklaşık ksifoid seviyesine kadar baş dışarıda suya daldırılarak 20 dakika step egzersizi yapmıştır. Çalışma belleği her koşul öncesi ve sonrasında 72 denemelik 2-geri testiyle değerlendirilmiş; hedef doğru yanıtları, yanlış alarmlar ve ortalama hedef doğru yanıt reaksiyon zamanı (RT) kaydedilmiştir. Veriler 2 (Koşul) × 2 (Zaman) tekrarlı ölçümler ANOVA ile analiz edilmiştir. Kalp hızı su koşulunda Kont koşulundan daha yüksektir (105,3±8,4'e karşı 72,8±10,3 atım·dk^{-1}; $p<0,001$) ve suya uyarlanmış tahmini maksimum kalp hızının %55,7±4,6'sına karşılık gelmiştir. RPE de su koşulunda daha yüksektir (3,86±1,41'e karşı 0,36±0,50; $p<0,001$). RT için anlamlı Koşul×Zaman etkileşimi saptanmıştır [$F(1,13)=8,46$; $p=0,012$; $\eta p^2=0,39$]; RT Kont koşulunda 620,6'dan 558,5 ms'ye azalırken, Su koşulunda değişmeden kalmıştır (578,9'dan 579,3 ms'ye). Etkileşim hedef doğru yanıtlar ($p=0,517$) ve yanlış alarmlar ($p=0,057$) için anlamlı değildir. Bulgular, su içi step egzersizi sonrasında çalışma belleği doğruluğunun korunduğunu ve RT'nin belirgin değişim göstermediğini düşündürmektedir; ancak sabit koşul sırası ve farklı test ortamları koşullar arası farklılıkların yorumlanmasında dikkate alınmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Çalışma belleği, 2-geri görevi, su içi egzersiz, baş dışarıda suya daldırma, reaksiyon zamanı, kalp hızı

Acute Working-Memory Responses to Water-Based Stepping Exercise: A Comparison With a Land-Based Rest Condition

Abstract

This study aimed to compare acute changes in 2-back working-memory performance between a land-based rest control condition (CON) and a water-based stepping exercise condition (WAT). Fourteen healthy, physically active young adults completed both conditions during the same visit in a fixed order (CON, 15-min interval, WAT). During CON, participants rested seated on land for 20 min, whereas during WAT, they performed 20 min of stepping exercise while immersed head-out to approximately the xiphoid level. Working memory was assessed before and after each condition using a 72-trial 2-back task; target hits, false alarms, and mean reaction time (RT)

for correct target responses were recorded. Data were analyzed using 2 (Condition) × 2 (Time) repeated-measures ANOVA. Heart rate was higher during WAT than CON (105.3±8.4 vs. 72.8±10.3 beats·min^{-1}; $p<0.001$), corresponding to 55.7±4.6% of water-adjusted age-predicted maximum heart rate. RPE was also higher during WAT (3.86±1.41 vs. 0.36±0.50; $p<0.001$). A significant Condition×Time interaction was observed for RT [$F(1,13)=8.46$; $p=0.012$; $\eta p^2=0.39$]; RT decreased from 620.6 to 558.5 ms during CON but remained largely unchanged during WAT (578.9 to 579.3 ms). Interactions were not significant for target hits ($p=0.517$) or false alarms ($p=0.057$). These findings suggest that working-memory accuracy was maintained following water-based stepping exercise, with no marked change in RT; however, the fixed condition order and different testing environments should be considered when interpreting between-condition differences.

Keywords: Working memory, 2-back task, water-based exercise, head-out water immersion, reaction time, heart rate

Elit Yüzücüler ve Diğer Dayanıklılık Sporcularında Çalışma Belleği Doğruluğu ve Reaksiyon Zamanı: Keşifsel Bir Davranışsal Çalışma

Denizhan TÜRKMEN
Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye

Çağdaş GÜDÜCÜ
Dokuz Eylül Üniversitesi, Türkiye

Erkan GÜNAY
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Cem Şeref BEDIZ
Girne Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu keşifsel çalışmada, elit yüzücüler ile diğer dayanıklılık sporcularının 2-geri çalışma belleği görevindeki davranışsal performansları karşılaştırılmıştır. Çalışmaya 10 elit dayanıklılık sporcusu katılmıştır: elit yüzücüler (n=6; yaş 20,67±1,63 yıl; haftalık antrenman hacmi 1470±177 dk) ve diğer dayanıklılık sporcuları (n=4; üç triatlet, bir bisikletçi; yaş 20,00±2,16 yıl; haftalık antrenman hacmi 660±69 dk). IPAQ-SF ile belirlenen fiziksel aktivite düzeyleri sırasıyla 12.403,25±3.734,04 ve 6.900,00±2.252,13 MET-dk/hafta idi. PsychoPy 2024.1.4 kullanılarak uygulanan 2-geri görevi altı blok ve 72 denemeden oluşmuştur (24 hedef, %33,3; 500 ms uyaran süresi; 2000 ms uyaranlar arası süre).Hedef doğru yanıtları, yanlış alarmlar ve ortalama hedef doğru yanıt reaksiyon zamanı (RT) kaydedilmiştir. Hedef doğru yanıtları ve RT bağımsız örneklemler t-testleri, yanlış alarmlar Mann–Whitney U testi ile karşılaştırılmıştır. Hedef doğru yanıtları gruplar arasında farklılaşmamıştır [19,67±4,23'e karşı 21,00±4,24; t(8)=−0,488; p=0,639; d=−0,315; %95 GA (−1,580; 0,969)]. Yanlış alarmlar da farklılık göstermemiştir [ortanca (IQR): her iki grupta 0,50 (1,00); U=13,000; p=0,906; r_rb=0,083]. Ortalama hedef doğru yanıt RT'si yüzücülerde 432,2±51,1 ms, diğer dayanıklılık sporcularında 489,1±40,8 ms olup fark anlamlı değildir [t(8)=−1,852; p=0,101; d=−1,196; %95 GA (−2,555; 0,225)]. Sonuç olarak, gruplar arasında incelenen 2-geri performans ölçütlerinde anlamlı farklılık saptanmamıştır. Yüzücülerdeki sayısal olarak daha kısa RT, geniş güven aralığı ve doğruluk performansıyla birlikte değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Çalışma belleği; 2-geri görevi; reaksiyon zamanı; yüzme; dayanıklılık sporcuları; keşifsel çalışma

Working-Memory Accuracy and Reaction Time in Elite Swimmers and Other Endurance Athletes: An Exploratory Behavioral Study

Abstract

This exploratory study compared behavioral performance on a 2-back working-memory task between elite swimmers and other endurance athletes. Ten elite endurance athletes participated: elite swimmers (n=6; age 20.67±1.63 years; weekly training volume 1470±177 min) and other endurance athletes (n=4; three triathletes and one cyclist; age 20.00±2.16 years; weekly training volume 660±69 min). Physical activity levels assessed using the IPAQ-SF were 12,403.25±3,734.04 and 6,900.00±2,252.13 MET-min/week, respectively. The 2-back task, administered using PsychoPy 2024.1.4, comprised six blocks and 72 trials (24 targets, 33.3%; 500-ms stimulus

duration; 2000-ms interstimulus interval). Target hits, false alarms, and mean reaction time (RT) for correct target responses were recorded. Target hits and RT were compared using independent-samples t-tests, whereas false alarms were analyzed using the Mann–Whitney U test. Target hits did not differ between groups [19.67±4.23 vs. 21.00±4.24; t(8)=−0.488; p=0.639; d=−0.315; 95% CI (−1.580, 0.969)]. False alarms also did not differ [median (IQR): 0.50 (1.00) in both groups; U=13.000; p=0.906; r_rb=0.083]. Mean RT was 432.2±51.1 ms in swimmers and 489.1±40.8 ms in other endurance athletes, with no significant difference [t(8)=−1.852; p=0.101; d=−1.196; 95% CI (−2.555, 0.225)]. Overall, no significant group differences were observed in the examined 2-back performance measures. The numerically shorter RT in swimmers should be interpreted alongside the wide confidence interval and accuracy performance.

Keywords: Working memory, 2-back task, reaction time, swimming, endurance athletes, exploratory study

Spor Yaralanmalarında İlk Müdahalenin Dönüşümü: 2016–2025 Literatürünün Bibliyometrik Analizi ve Uygulamaya Yönelik Kanıt Sentezi

Azize AYDEMIR
Giresun Üniversitesi, Türkiye

Kürşad Han DÖNMEZ
Giresun Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışma, 2016–2025 döneminde spor yaralanmalarında ilk müdahaleye ilişkin literatürün bibliyometrik yapısını ortaya koymak ve uygulama anlayışının zaman içindeki dönüşümünü sentezlemek amacıyla gerçekleştirildi. Web of Science Core Collection'da belirlenen 52 kaydın 33'ü analize dahil edildi. Tanımlayıcı bibliyometrik göstergeler hesaplandı; VOSviewer 1.6.20 ile yazar anahtar kelimeleri ve başlık-özet terimlerinin eş-oluşumu, ortak atıf ve bibliyografik eşleşme analizleri yapıldı. İkinci aşamada her yayın; uygulama odağı, temel bulgu, yazar önerisi ve ilk müdahale açısından anlamı bakımından standart bir veri çıkarım çerçevesiyle incelendi. Otuz üç yayın 29 farklı kaynakta yayımlanmış, %81,8'i 2020–2025 döneminde yer almış ve toplam 204 Web of Science atfı almıştır. Erken dönem literatüründe RICE/PRICE temelli koruma, dinlenme, buz, kompresyon ve elevasyon baskınken, erken mobilizasyon ile POLICE/optimal yükleme pasif yönetim anlayışını sorgulamaya başlamıştır. 2020 sonrasında PEACE & LOVE yaklaşımı eğitim, optimal yükleme, iyimserlik, vaskülarizasyon ve egzersizi daha görünür hale getirirken; rutin kompresyonun yararı ve otomatik buz uygulaması daha eleştirel biçimde tartışılmıştır. 2023–2025 döneminde seçici kriyoterapi, zamanında ilk yardım, sertifikalı eğitim, medical time out, acil eylem planları ve paramedik entegrasyonu öne çıkmıştır. Bulgular, spor yaralanmalarında ilk müdahalenin bir akronimin diğerinin yerini almasından çok, pasif semptom kontrolünden aktif iyileşme, doğru zamanlama ve organize saha yanıtına doğru genişlediğini göstermektedir. Böylece güncel literatür, yalnızca "ne yapılmalı?" sorusuna değil, "ne zaman, kim tarafından ve hangi sistem içinde uygulanmalı?" sorularına da yanıt aramaktadır.

Anahtar Kelimeler: POLICE; İlk yardım; PEACE & LOVE; RICE; Spor yaralanmaları

Transformation of Initial Management in Sports Injuries: Bibliometric Analysis and Practice-Oriented Evidence Synthesis of the 2016–2025 Literature

Abstract

This study aimed to map the bibliometric structure of the literature on initial management of sports injuries between 2016 and 2025 and to synthesize how the underlying practice paradigm changed over time. Of 52 records identified in the Web of Science Core Collection, 33 were included. Descriptive bibliometric indicators were calculated, and VOSviewer 1.6.20 was used for author-keyword and title-abstract co-occurrence, co-citation, and bibliographic coupling analyses. In a second stage, each publication was examined using a standardized extraction framework covering practice focus, main finding, author recommendation, and implications for initial management. The 33 publications appeared in 29 sources; 81.8% were published during 2020–2025 and received 204 Web of Science citations. Early literature was dominated by RICE/PRICE-based protection, rest, ice, compression, and elevation, whereas early mobilization and POLICE/optimal loading began to challenge passive

management. After 2020, PEACE & LOVE brought greater attention to education, optimal loading, optimism, vascularisation, and exercise, while routine compression and automatic icing were discussed more critically. During 2023–2025, selective cryotherapy, timely first aid, certified training, medical time out, emergency action planning, and paramedic integration became more prominent. The findings indicate that the transformation of initial management was not simply a replacement of one acronym by another, but a broadening from passive symptom control toward active recovery, appropriate timing, and organized field response. Contemporary literature therefore increasingly addresses not only what should be done, but also when, by whom, and within which system initial care should be delivered.

Keywords: POLICE; First aid; PEACE & LOVE; RICE; Sports injuries

Fiziksel İyileşme Yeterli mi? Spor Yaralanmaları Sonrası Psikolojik Hazır Oluşun Dünya ve Türkiye Literatüründeki Yeri

Azize AYDEMIR
Giresun Üniversitesi, Türkiye

Kürşad Han DÖNMEZ
Giresun Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışma, spor yaralanmaları sonrası sahaya dönüşte psikolojik hazır oluş ve ilişkili psikolojik faktörlere yönelik dünya literatürünü bibliyometrik olarak incelemek, Türkiye'nin küresel yapı içindeki konumunu karşılaştırmak ve 2010–2025 dönemindeki tematik ve zamansal gelişimi değerlendirmek amacıyla gerçekleştirildi. Web of Science Core Collection'da ilgili terimlerle yapılan taramada toplam 681 yayın analiz edildi; "Turkey" ve "Turkiye" etiketleri standardize edilerek Türkiye katkılı 15 benzersiz yayın belirlendi. Anahtar kelime eş-oluşumu, zamansal eğilimler ve kurumlar arası işbirliği VOSviewer ile değerlendirildi. Küresel literatürde "return to sport" temel kavramsal merkezi oluştururken "psychological readiness" güçlü ve daha güncel bir tema olarak öne çıktı. Bu yapı, sahaya dönüş kararının yalnızca fiziksel iyileşme ve performans ölçütleriyle değil, sporcunun psikolojik olarak hazır olup olmadığıyla birlikte ele alınmaya başladığını düşündürmektedir. Türkiye literatüründe ise spora dönüş ve ön çapraz bağ rekonstrüksiyonu ana ekseni oluştururken, kinezyofobi ve psikolojik hazır oluş daha sınırlı fakat daha yeni temalar olarak yer aldı. Zamansal haritalamada Türkiye'de psikolojik hazır oluşun ortalama yayın yılı 2024, kinezyofobinin 2025 olarak belirlenmesi, psikolojik değerlendirmenin literatüre görece geç dahil olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte psikolojik kavramların ortopedik, cerrahi ve rehabilitasyon temalarıyla yakın birlikteliği, Türkiye'de alanın henüz bağımsız bir psikolojik değerlendirme ekseninden çok çok boyutlu rehabilitasyon çerçevesi içinde geliştiğini düşündürmektedir. Bulgular, küresel literatürde psikolojik hazır oluşun sahaya dönüş değerlendirmesinin giderek daha belirgin bir bileşeni haline geldiğini; Türkiye'de ise benzer yönelimin ortaya çıkmasına karşın gelişim alanının sürdüğünü göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Psikolojik hazır oluş; Spora dönüş; Spor yaralanmaları; Bibliyometri; Türkiye

Is Physical Recovery Enough? Psychological Readiness After Sports Injuries in Global and Türkiye Literature

Abstract

This study aimed to bibliometrically examine the global literature on psychological readiness for return to sport after sports injuries, compare Türkiye with the global literature, and evaluate thematic and temporal developments from 2010 to 2025. A Web of Science Core Collection search yielded 681 publications for analysis; after standardizing the country labels "Turkey" and "Turkiye," 15 unique records with contributions from Türkiye were identified. Keyword co-occurrence, temporal trends, and institutional collaboration were evaluated using VOSviewer. Globally, "return to sport" formed the main conceptual center, while "psychological readiness" emerged as a strong and more recent theme. This structure suggests that return-to-sport decisions are increasingly being considered not only in terms of physical recovery and performance criteria, but also whether the athlete is psychologically ready. In Türkiye, return to sport and anterior cruciate ligament reconstruction formed the main

axis, whereas kinesiophobia and psychological readiness appeared as less prominent but newer themes. Temporal mapping showed an average publication year of 2024 for psychological readiness and 2025 for kinesiophobia in Türkiye, indicating that psychological assessment entered the literature relatively late. At the same time, the close association of psychological concepts with orthopedic, surgical, and rehabilitation themes suggests that the field in Türkiye is developing primarily within a multidimensional rehabilitation framework rather than as an independent psychological assessment domain. Overall, psychological readiness is becoming an increasingly distinct component of return-to-sport assessment globally, while a similar direction is emerging in Türkiye with further room for development.

Keywords: Psychological readiness; Return to sport; Sports injuries; Bibliometrics; Türkiye

Sanal Gerçeklikte Duyusal Deneyimin Beş Boyutu: Metaleisure Perspektifinden Kavramsal Bir İnceleme

Enis ŞAHIN
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Alican BAYRAM
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Özet

Sanal gerçeklik teknolojisindeki gelişmeler ve ilerlemeler, bireylerin boş zaman deneyimlerini sadece görsel ve işitsel uyaranlarla sınırlı olmaktan öteye götürerek çok duyulu ve etkileşimli deneyimlere dönüştürmektedir. Bu dönüşüm, boş zaman deneyimlerinin metaverse ortamında yeniden şekillendiği metaleisure deneyimlerinin duyusal boyutunu genişletmektedir. Metaleisure, sanal gerçeklik teknolojileri aracılığıyla fiziksel ve sanal ortamların bir araya gelmesini sağlayarak bireylere yeni nesil boş zaman deneyimi sunmaktadır. Bu noktada bu araştırmanın amacı, sanal gerçeklik teknolojisiyle gelişen ve günlük yaşama dahil olan metaverse ortamında duyusal deneyimin beş boyutunu (görme, işitme, hissetme, koklama ve tatma) metaleisure perspektifinden kavramsal olarak incelemektir. Araştırmada geleneksel derleme yöntemi kullanılmıştır. Araştırma kapsamında sanal gerçeklik, metaverse, duyusal deneyim, çoklu duyusal etkileşim ve metaleisure kavramlarıyla ilişkili literatürde yer alan çalışmalar incelenmiştir. Literatür incelendiğinde, sanal ortamlardaki boş zaman deneyimlerinin sadece görsel ve işitsel uyaranlarla sınırlı olmaktan çıkarak farklı duyuların beraber deneyimlenebildiği daha bütüncül ortamlara taşındığı görülmektedir. Bu noktada görme, işitme ve hissetme boyutlarının sanal ortamlarda önemli ölçüde deneyimlenebilir hâle geldiği; koklama ve tatma boyutlarının ise teknolojik gelişmeler doğrultusunda sanal deneyimlere entegre edilme sürecinde olduğu görülmektedir. Beş duyusal boyutun beraber değerlendirilmesi, metaleisure deneyimlerinin daha etkileşimli, sürükleyici ve gerçekçi bir yapıya dönüşebileceğini ortaya koymaktadır. Sonuç olarak, sanal gerçeklikte duyusal teknolojilerin gelişiminin metaleisure deneyimlerinin kapsamını ve deneyimsel niteliğini artırabileceği ve sanal ortamlardaki boş zaman deneyimlerinin çok duyulu bir şekilde deneyimlenmesine olanak sağlayabileceği değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sanal Gerçeklik, Duyusal Deneyim, Metaleisure, Boş Zaman

Five Dimensions of Sensory Experience in Virtual Reality: A Conceptual Review from a Metaleisure Perspective

Abstract

Advancements and progress in virtual reality technology are transforming individuals' leisure experiences from ones limited to mere visual and auditory stimuli into multi-sensory and interactive experiences. This transformation expands the sensory dimension of metaleisure experiences, where leisure experiences are reshaped within a metaverse environment. Metaleisure offers individuals a next-generation leisure experience by enabling the convergence of physical and virtual environments through virtual reality technologies. Accordingly, the aim of this study is to conceptually examine the five dimensions of sensory experience (vision, hearing, touch, smell, and taste) from a metaleisure perspective within the metaverse environment, which is evolving through virtual reality technology and becoming part of daily life. A traditional literature review method was employed in the

study. The research examined existing literature regarding the concepts of virtual reality, the metaverse, sensory experience, multi-sensory interaction, and metaleisure. The literature review reveals that leisure experiences in virtual environments are shifting beyond the limitations of visual and auditory stimuli toward more holistic settings where various senses can be experienced simultaneously. It is observed that the dimensions of vision, hearing, and touch have become significantly experiential in virtual environments, while the dimensions of smell and taste are currently in the process of being integrated into virtual experiences alongside technological advancements. Evaluating these five sensory dimensions together suggests that metaleisure experiences can evolve into a more interactive, immersive, and realistic form. In conclusion, it is considered that the development of sensory technologies in virtual reality can enhance the scope and experiential quality of metaleisure experiences and enable leisure experiences in virtual environments to be enjoyed in a multisensory manner.

Keywords: Virtual Reality, Sensory Experience, Metaleisure, Leisure

Çocuk Oyun Alanlarının Kullanıcıları Açısından Değerlendirilmesi

Volkan BOZLAR
Avrasya Üniversitesi, Türkiye

Aynur YILMAZ
Trabzon üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmada, Trabzon'daki çocuk oyun alanlarına ilişkin ebeveyn değerlendirmelerini incelemek amaçlanmıştır. Betimsel araştırma modelindeki araştırmanın çalışma grubunu, 2026 yılı yaz aylarında Trabzon'daki çocuk oyun alanlarına çocuklarını getiren 1262 ebeveyn oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak, 'Kişisel Bilgi Formu' ve 'Çocuk Oyun Alanları Değerlendirme Ölçeği (ÇOADÖ)' kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD çoklu karşılaştırma testi kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara bakıldığında, katılımcıların çocuk oyun alanlarına ilişkin değerlendirmelerinde 'Hijyen ve Aydınlatma Yeterliliği' boyutunun en düşük, 'Donanım Yeterliliği' boyutunun ise en yüksek madde ortalamasına sahip olduğu, eğitim düzeyi yükseldikçe, çocuk oyun alanlarına ilişkin değerlendirmelerin daha olumsuz olduğu tespit edilmiştir. Dolayısıyla eğitim seviyesi yüksek olan ebeveynlerin çocuk oyun alanlarını daha eleştirel değerlendirme eğiliminde oldukları söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Oyun, çocuk gelişimi, çocuk oyun alanları, ebeveynler

Evaluation of Children's Playgrounds from the Users' Perspective

Abstract

This study aimed to examine parents' evaluations of children's playgrounds in Trabzon. The study group of this descriptive study consisted of 1,262 parents who brought their children to playgrounds in Trabzon during the summer months of 2026. The Personal Information Form and the Children's Playgrounds Assessment Scale (ÇOADÖ) were used as data collection instruments. Descriptive statistics, an independent-samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and the Tukey HSD post-hoc test were used to analyze the data. The findings indicated that, among the dimensions of the scale, "Hygiene and Lighting Adequacy" had the lowest mean item score, whereas "Equipment Adequacy" had the highest. In addition, evaluations of children's playgrounds became more negative as parents' education levels increased. Accordingly, parents with higher levels of education tended to evaluate children's playgrounds more critically.

Keywords: Play, child development, playgrounds, parents

Boş Zaman Aktivitesi Olarak Bisiklet Sürmenin Fizyolojik Stres Yükü: Rekreasyonel Sporcu ve Sedanterlerde HPA Ekseni ile HRV Dinamiklerinin Karşılaştırılması

Alican BAYRAM
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Tuğçe TUTAR
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Enis ŞAHIN
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

İlimdar YALÇIN
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Dindar ŞEDAL
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Ahmet ÖNDIL
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Faruk DIŞLI
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Sedat YILDIZ
İnönü Üniversitesi, Türkiye

Özet

Sunulan araştırmada, rekreasyonel sporcular ile sedanter bireylerde boş zaman aktivitesi kapsamında gerçekleştirilen akut bisiklet egzersizinin fizyolojik stres yanıtları üzerindeki etkilerinin Hipotalamo-Hipofizer-Adrenal (HPA) ekseni ve kalp hızı değişkenliği (HRV) açısından karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırmaya 18-25 yaş aralığında 57 rekreasyonel sporcu (39 erkek, 18 kadın) ve 76 sedanter birey (49 erkek, 27 kadın) olmak üzere toplam 133 katılımcı dahil edilmiştir. Katılımcıların 5 km'lik bisiklet parkuru öncesinde ve sonrasında tükürük kortizol düzeyleri, kalp hızı değişkenliği (HRV) parametreleri ile sistolik ve diyastolik kan basıncı ölçülmüştür. Veriler, SPSS programı kullanılarak iki yönlü tekrarlı ölçümler varyans analizi ile değerlendirilmiştir. Bulgular incelendiğinde, bisiklet uygulaması öncesi ve sonrası ölçümlerde kalp hızı, pNN50 ve total power (TP) açısından gruplar arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<.05$). Sedanter bireylerin kalp hızı ve TP ortalamalarının, rekreasyonel sporcuların ise pNN50 ortalamalarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Sistolik kan basıncı açısından anlamlı bir zaman × grup etkileşimi saptanmış; egzersiz sonrasında sedanter bireylerin sistolik kan basıncında artış görülürken rekreasyonel sporcularda istatistiksel olarak anlamlı bir değişim tespit edilmemiştir ($p>.05$). Buna karşılık, diyastolik kan basıncı, tükürük kortizol düzeyi ve diğer HRV parametrelerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Sonuç olarak, gruplar arasında bazı kardiyak otonom parametreler açısından farklılıklar bulunmakla birlikte, akut bisiklet egzersizine verilen HRV ve HPA ekseni yanıtlarının genel olarak benzer olduğu belirlenmiştir. Araştırmanın keşifsel nitelikte olması nedeniyle, elde edilen bulguların doğrulanması için farklı rekreasyonel aktivitelerin değerlendirildiği ve daha geniş örneklem gruplarının dahil edildiği ileri araştırmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bisiklet, rekreasyon, sedanter, hipotalamo-hipofizer-adrenal ekseni (HPA), kalp hızı değişkenliği (HRV)

Leisure-Time Cycling As A Physiological Stressor: Comparing HPA Axis and HRV Dynamics Between Recreational Athletes and Sedentary Individuals

Abstract

The aim of the present study was to compare the effects of acute cycling exercise performed as a leisure activity on physiological stress responses in recreational athletes and sedentary individuals, specifically regarding the Hypothalamic-Pituitary-Adrenal (HPA) axis and heart rate variability (HRV). A total of 133 participants comprising 57 recreational athletes (39 men, 18 women) and 76 sedentary individuals (49 men, 27 women) aged 18-25 were included in the study. Salivary cortisol levels, heart rate variability (HRV) parameters, and systolic and diastolic blood pressure were measured before and after a 5 km cycling course. Data were analyzed using a two-way repeated-measures analysis of variance (ANOVA) via the SPSS software. An examination of the findings revealed statistically significant differences between the groups regarding heart rate, pNN50, and total power (TP) in the pre- and post-cycling measurements ($p<.05$). It was found that sedentary individuals had higher mean heart rate and total power (TP) values, whereas recreational athletes exhibited higher mean pNN50 values ($p<.05$). A significant time×group interaction was found regarding systolic blood pressure; while an increase in systolic blood pressure was observed in sedentary individuals following exercise, no statistically significant change was detected in recreational athletes ($p>.05$). In contrast, no statistically significant differences were found regarding diastolic blood pressure, salivary cortisol levels, or other HRV parameters. In conclusion, although differences existed between the groups regarding certain cardiac autonomic parameters, the HRV and HPA axis responses to acute cycling exercise were determined to be generally similar. Given the exploratory nature of the study, it is recommended that further research be conducted to validate the findings by evaluating different recreational activities and including larger sample groups.

Keywords: Bicycle, recreation, sedentary, hypothalamic-pituitary-adrenal axis (HPA), heart rate variability (HRV)

Halk Oyuncularin Yarişma Öncesi Durumluk Kaygi Ve Serbest Zaman İlgilenim Düzeyleri Arasindaki İlişki

Cemile PEKER
Bartin Üniversitesi, Türkiye

Fatih YAŞARTÜRK
Kirikkale Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı halk oyuncuların yarışma öncesi durumluk kaygı ve serbest zaman ilgilenim düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırma grubunu 2024 yılı Türkiye Halk Oyunları Federasyonu Kulüpler Arası Halk Oyunları Grup Yarışması ve Türkiye Şampiyonası'na gençler ve büyükler kategorisinde katılan 187 kadın ve 183 erkek olmak üzere toplam 370 halk oyunları oyuncusu oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Katılımcıların yarışma öncesi durumluk kaygı düzeylerini belirlemek için Kürkçü Akgönül, Yavaş Tez ve Aras (2021) tarafından uyarlanan Revize Edilmiş Yarışma Durumluk Kaygı Envanteri-2 (YDKE-2R) kullanılmıştır. YDKE-2R, 3 alt boyut ve 14 maddeden oluşan 4'lü Likert tipi ölçektir. Katılımcıların serbest zaman ilgilenim düzeylerini belirlemek için Kyle vd. (2007) tarafından geliştirilen ve Gürbüz, Çimen ve Aydın (2018) tarafından Türkçe uyarlaması yapılan Serbest Zaman İlgilenim Ölçeği (SZİÖ) kullanılmıştır. SZİÖ, 5 alt boyut ve 15 maddeden oluşan 5'li Likert tipi ölçektir. Verilerin analizinde IBM SPSS 26.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin analizinde betimsel istatistiklerin yanı sıra, değişkenler arasındaki farklılıkların belirlenmesi amacıyla bağımsız örneklemler için t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA), değişkenler arasındaki ilişkilerin belirlenmesi amacıyla ise Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Ölçme araçlarının güvenirliğini belirlemek amacıyla Cronbach Alpha güvenirlik katsayısı hesaplanmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi .05 ve .01 olarak kabul edilmiştir. Araştırmada, kadınların yarışma öncesi bilişsel ve bedensel kaygı düzeyleri anlamlı olarak yüksek bulunurken özgüven ve serbest zaman ilgileniminin tüm alt boyutlarında cinsiyete göre anlamlı farklılık saptanmamıştır. Katılımcıların algılanan gelir düzeyine göre yarışma öncesi durumluk kaygı ve serbest zaman ilgilenim düzeylerinde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir. Yaş değişkeni ile yarışma öncesi durumluk kaygı ve serbest zaman ilgilenim düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmazken, spor yılı ile bilişsel kaygı ve bedensel kaygı arasında negatif yönde düşük düzeyde anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Sonuç olarak, kadınların bilişsel ve bedensel kaygı düzeyleri daha yüksek bulunmuş; gelir ve yaşın kaygı ile serbest zaman ilgilenimi üzerinde anlamlı etkisi görülmezken, spor yılı arttıkça bilişsel ve bedensel kaygının azaldığı belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Halk oyunları, yarışma öncesi durumluk kaygı, serbest zaman ilgilenimi, rekreasyon.

The Relationship Between Folk Dancers' Pre-Competition State Anxiety and Leisure Involvement Levels

Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between pre-competition state anxiety and leisure involvement levels among folk dancers. The research group consisted of a total of 370 folk dancers, including 187 females and 183 males, who participated in the 2024 Turkish Folk Dances Federation Inter-Club Folk Dances Group

Competition and Turkish Championship in the youth and adult categories. A personal information form prepared by the researchers was used as a data collection tool. The Revised Competition State Anxiety Inventory-2 (CSAI-2R), adapted by Kürkçü Akgönül, Yavaş Tez, and Aras (2021), was used to determine participants' pre-competition state anxiety levels. The CSAI-2R is a 4-point Likert-type scale consisting of 3 subdimensions and 14 items. The Leisure Involvement Scale (LIS), developed by Kyle et al. (2007) and adapted into Turkish by Gürbüz, Çimen, and Aydın (2018), was used to determine participants' leisure involvement levels. The LIS is a 5-point Likert-type scale consisting of 5 subdimensions and 15 items. IBM SPSS 26.0 was used for data analysis. In addition to descriptive statistics, an independent samples t-test and one-way analysis of variance (ANOVA) were used to determine differences between variables, while Pearson correlation analysis was used to examine relationships between variables. Cronbach's alpha reliability coefficient was calculated to determine the reliability of the measurement instruments. The significance level was accepted as .05 and .01. The findings showed that females had significantly higher cognitive and somatic anxiety levels before competition, while no significant gender differences were found in self-confidence or any subdimension of leisure involvement. No significant differences were found in pre-competition state anxiety or leisure involvement levels according to perceived income level. While no significant relationships were found between age and pre-competition state anxiety or leisure involvement, weak negative and significant relationships were found between years of sport participation and cognitive and somatic anxiety. In conclusion, females had higher cognitive and somatic anxiety levels; while income and age were not significantly associated with anxiety or leisure involvement, cognitive and somatic anxiety decreased as years of sport participation increased.

Keywords: Folk dance, pre-competition state anxiety, leisure involvement, recreation.

Özyeterlik Algısı ve Boş Zaman Deneyimi: Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir İnceleme

Emin Kerem ERKADAM
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Ramazan GÜLTEKİN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Ferhat KILIÇARSLAN
Erciyes Üniversitesi, Türkiye

Tebessüm AYYILDIZ DURHAN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Kadir KESKİN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Serkan KURTİPEK
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Üniversite yaşamının çok boyutlu yapısı, öğrencilerin akademik sorumluluklarla başa çıkma yeterlikleri kadar boş zamanlarını nasıl deneyimlediklerinin de incelenmesini gerekli kılmaktadır. Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin öz-yeterlik algıları ile boş zaman deneyimlerini incelemek, bu değişkenlerin bireysel ve akademik özelliklere göre farklılaşma durumlarını ve aralarındaki ilişki ile yordayıcı rolleri belirlemektir. Çalışma grubunu 279 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Öğrenci Öz-Yeterlik Ölçeği ve Boş Zaman Deneyimi Ölçeği ile toplanmış; betimsel istatistikler, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Pearson korelasyon ve basit doğrusal regresyon analizleri kullanılmıştır. Öz-yeterlik puan ortalaması 29,70, boş zaman deneyimi toplam puan ortalaması 34,58'dir. Cinsiyet, akademik not ortalaması ve yaşam alanına göre öz-yeterlik ve boş zaman deneyimi toplam ve alt boyut puanlarında anlamlı farklılık bulunmamıştır. Burs alan ve öğrenci topluluklarına üye öğrencilerin Sıkılma puanları anlamlı düzeyde daha yüksektir. Düzenli egzersiz yapan öğrencilerin Boş Zaman Deneyimi toplam ve Mücadele puanları egzersiz yapmayanlara göre anlamlı düzeyde yüksektir. Günlük boş zamanını yeterli bulanların Sıkılma, yeterli bulmayanların Kaygı puanları anlamlı düzeyde daha yüksektir. Öz-yeterlik ile boş zaman deneyimi arasında pozitif ve anlamlı ilişki belirlenmiştir (r=,235; p<,001). Öz-yeterlik, Farkındalık (r=,331) ve Mücadele (r=,391) ile pozitif, Sıkılma ile negatif ilişkili bulunurken (r=-,139), Kaygı ile anlamlı ilişki göstermemiştir. Basit doğrusal regresyon analizlerinde boş zaman deneyiminin öz-yeterliği, öz-yeterliğin de boş zaman deneyimini anlamlı biçimde yordadığı ve her iki modelde açıklanan varyansın %5,5 olduğu belirlenmiştir (R^2=,055; p<,001). Sonuç olarak, öz-yeterlik ile boş zaman deneyimi arasında anlamlı ancak sınırlı bir ilişki bulunduğu; özellikle Farkındalık ve Mücadele boyutlarının öz-yeterlikle daha güçlü ilişkiler gösterdiği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Öz-yeterlik, boş zaman deneyimi, üniversite öğrencileri, rekreasyon, boş zaman.

Self-Efficacy Perception and Leisure Experience: An Examination of University Students

Abstract

The multidimensional nature of university life requires examining not only students' competence in coping with academic responsibilities but also how they experience leisure time. This study examined university students' self-efficacy perceptions and leisure experiences, differences according to individual and academic characteristics, and the relationships and predictive roles between these variables. The study group consisted of 279 university students. Data were collected using a Personal Information Form, the Student Self-Efficacy Scale, and the Leisure Experience Scale; descriptive statistics, independent-samples t-tests, one-way ANOVA, Pearson correlation, and simple linear regression analyses were used. Mean self-efficacy and total leisure experience scores were 29.70 and 34.58, respectively. No significant differences were found in self-efficacy or leisure experience total and subdimension scores by gender, grade point average, or living arrangement. Students receiving scholarships and those belonging to student communities had significantly higher Boredom scores. Regular exercisers had significantly higher total Leisure Experience and Challenge scores than non-exercisers. Students perceiving daily leisure time as sufficient had higher Boredom scores, whereas those perceiving it as insufficient had significantly higher Anxiety scores. Self-efficacy was positively and significantly related to leisure experience ($r=.235$, $p<.001$), positively related to Awareness ($r=.331$) and Challenge ($r=.391$), negatively related to Boredom ($r=-.139$), and not significantly related to Anxiety. Regression analyses showed that leisure experience significantly predicted self-efficacy and self-efficacy significantly predicted leisure experience; both models explained 5.5% of the variance ($R^2=.055$, $p<.001$). Overall, self-efficacy and leisure experience were significantly but modestly related, with stronger associations for Awareness and Challenge.

Keywords: Self-efficacy, leisure experience, university students, recreation, leisure.

Annual Training Perioding and Adaptation Strategies in Powerlifting

Andrii HARASYM
Ivan Boberskyi Lviv State University of Physical Culture, Ukraine

Özet

Olimpiyat oyunlarına dahil edilmeyi hedefleyen modern powerlifting, uluslararası ve ulusal düzeyde zorlu bir rekabete sahne olmaktadır. Klasik powerlifting performansını artırmak için yıllık antrenman periyotlamasının optimize edilmesi, son derece verimli bir yaklaşım olup zirve sportif formun geliştirilmesinin temelini oluşturur. Bu çalışma, klasik powerlifting branşında özel temel hazırlık aşamasındaki yıllık antrenman planlarına yönelik uyarlama stratejilerini belirlemeyi amaçlamaktadır. Analiz, sentez, ekstrapolasyon ve uzman anketleri kullanılarak antrenörlük metodolojileri değerlendirilmiştir. Sonuçlar, ankete katılan uzmanların %82,6'sının çok döngülü periyotlama kullandığını, %8,3'ünün tek döngülü planlama uyguladığını ve %9,1'inin zirve forma ulaşma zorunluluğu olmamasını gerekçe göstererek bu aşamada yapılandırılmış yıllık planlama yapmadığını göstermektedir. Plan tasarımını etkileyen en önemli faktör yarışma takvimi (ortalama sıra 9,29) olurken, bunu sporcuların bireysel özellikleri (ortalama sıra 6,82) izlemiştir. Operasyonel plan ayarlamalarına ilişkin olarak, antrenörlerin %40,1'i sporcuların hazırbulunuşluk düzeyindeki değişikliklere göre antrenmanları dinamik olarak değiştirirken, %21,5'i öznel toparlanma durumuna göre ayarlamalar yapmakta, %38,4'ü ise belirlenen planı değiştirmenin gereksiz olduğunu savunmaktadır. Sonuç olarak, antrenörlerin büyük çoğunluğu çok döngülü planlama kullanmakta ve özel temel hazırlık aşamasında antrenman güncellemelerine yön vermek için sporcunun hazırbulunuşluk durumunun sürekli değerlendirilmesini esas almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Classic powerlifting, training perioding, annual planning, training adaptations, special preparation, sports performance

Annual Training Periodisation and Adjustment Strategies in Powerlifting

Abstract

Modern powerlifting, aspiring for Olympic inclusion, features fierce international and domestic competition. To enhance classic powerlifting performance, optimizing annual training periodization is a highly resource-efficient approach and serves as the foundation for developing peak athletic form. This study aimed to identify adjustment strategies for annual training plans during the specialized basic preparation stage in classic powerlifting. Utilizing analysis, synthesis, extrapolation, and expert surveys, coaching methodologies were evaluated. Results indicate that 82.6% of surveyed experts employ multi-cycle periodization, 8.3% use single-cycle planning, and 9.1% forego structured annual planning at this stage, citing a lack of necessity to peak. The competition calendar was the primary factor influencing plan design (mean rank 9.29), followed by the athletes' individual characteristics (mean rank 6.82). Regarding operational plan adjustments, 40.1% of coaches dynamically modify training based on changes in athletes' preparedness, 21.5% adjust based on subjective well-being and recovery, while 38.4% contend that adjusting the prescribed plan is unnecessary. In conclusion, the majority of coaches utilize multi-cycle planning and rely on the continuous assessment of athlete preparedness to guide training adjustments during the specialized basic preparation stage.

Keywords: Classic powerlifting, training periodization, annual planning, training adjustments, specialized preparation, sports performance

Dijital Çağda Sporda Çocuk Koruma: Riskler, Politikalar Ve Hukuki Düzenlemeler Üzerine Bir Değerlendirme

Meltem TARIM KARAKUZU
Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Hasan ŞAHAN
Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Özet

Spor, çocukların fiziksel, psikolojik ve sosyal gelişimlerini destekleyen önemli bir gelişim alanı olmakla birlikte, güvenlik ve esenliklerinin korunmasını gerektiren çeşitli riskleri de beraberinde getirebilmektedir. Dijital teknolojiler ve sosyal medya platformlarının spor ortamına giderek daha fazla dâhil olması, çocuk sporcuların maruz kalabileceği risklerin niteliğini ve kapsamını değiştirmiş; çocuk koruma yaklaşımının yalnızca fiziksel spor ortamlarıyla sınırlı kalmamasını gerekli hâle getirmiştir. Bu çalışmanın amacı, dijitalleşmenin sporda çocuk koruma açısından ortaya çıkardığı risk ve fırsatları değerlendirmek; sosyal medya ve dijital iletişimin çocuk sporcular üzerindeki olası etkilerini, kurumsal çocuk koruma mekanizmalarını ve Türkiye'deki güncel hukuki düzenlemelerin olası yansımalarını incelemektir. Çalışma, ilgili ulusal ve uluslararası literatür, uluslararası spor kuruluşlarının çocuk koruma politika ve uygulamaları ile Türkiye'deki hukuki düzenlemelerin incelenmesi ve değerlendirilmesine dayanmaktadır. Değerlendirmeler, dijitalleşmenin görünürlük, kendini ifade etme, iletişim ve toplumsal katılım gibi fırsatlar sunduğunu; buna karşılık kontrolsüz dijital iletişim, siber zorbalık, çevrimiçi çocuk ayartma (grooming), çevrimiçi taciz, cinsel şantaj, kişisel veri ve konum bilgilerinin açığa çıkması ile çocuklara ait görüntülerin kötüye kullanılması gibi riskler oluşturabildiğini göstermektedir. Bu nedenle çocuk koruma politikalarının dijital iletişim, sosyal medya kullanımı, veri ve görüntü güvenliği, güvenli bildirim mekanizmaları ve çocukların dijital güvenlik becerilerini kapsayacak biçimde genişletilmesi gerekmektedir. Türkiye'de 2026 yılında yürürlüğe giren 7593 sayılı Kanun ile getirilen yönlendirme tedbirleri de bu alandaki hukuki tartışmalara yeni bir boyut kazandırmaktadır. Sonuç olarak dijital çağda sporda çocuk korumanın; mevzuat, kurumsal politika, insan kaynağı, dijital güvenlik, çocuk katılımı ve izleme mekanizmalarını birlikte ele alan bütüncül bir yaklaşımla değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sporda Çocuk Koruma, Dijital Güvenlik, Dijital Riskler

Child Safeguarding in Sport in The Digital Age: An Evaluation of Risks, Policies, and Legal Regulations

Abstract

Sport is a developmental domain that supports children's physical, psychological, and social development, while also involving risks that require protection of their safety and well-being. The increasing integration of digital technologies and social media into sports environments has changed the nature and scope of risks faced by child athletes, requiring child protection approaches to extend beyond physical sporting environments. This study aims to evaluate the risks and opportunities of digitalization in child protection in sport and to examine the effects of social media and digital communication on child athletes, institutional child protection mechanisms, and the possible implications of current legal regulations in Türkiye. The study is based on the examination and evaluation

of relevant national and international literature, the child protection policies and practices of international sports organizations, and legal regulations in Türkiye. The evaluations indicate that digitalization offers opportunities for visibility, self-expression, communication, and social participation, while also creating risks such as uncontrolled digital communication, cyberbullying, online grooming, online harassment, sexual extortion, disclosure of personal and location data, and misuse of children's images. Therefore, child protection policies should be expanded to include digital communication, social media use, data and image security, safe reporting mechanisms, and children's digital safety skills. In Türkiye, referral measures introduced under Law No. 7593 in 2026 have added a new dimension to legal discussions in this field. In conclusion, child protection in sport in the digital age requires a holistic approach integrating legislation, institutional policies, human resources, digital safety, child participation, and monitoring mechanisms.

Keywords: Child Protection in Sport, Digital Safety, Digital Risks

Dijital Serbest Zaman Akış Deneyimi ile Serbest Zaman Doyumu Arasındaki İlişki

Tuğçe YAĞMUR
Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Türkiye

Emrah SERDAR
Marmara Üniversitesi , Türkiye

Nurgül TEZCAN
Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin dijital serbest zaman akış deneyimleri ile serbest zaman doyumları arasındaki ilişkinin belirlenmesidir. Çalışmanın örneklem grubunu, amaçlı örneklem yöntemiyle seçilen ve Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 213 öğrenci oluşturmaktadır. Çalışmada veri toplamı aracı olarak, "Dijital Serbest Zaman Akış Deneyimi Ölçeği (DSZ-ADÖ)" ile "Serbest Zaman Doyum Ölçeği (SZDÖ)" kullanılmıştır. Verilerin analizinde ise, bağımsız t-testi, ANOVA, ve Pearson Korelasyon analizleri kullanılmıştır. Bağımsız t-Testi sonuçlarına göre; bireylerin cinsiyetlerine göre DSZ-ADÖ ile SZDÖ puanları arasında anlamlı farklılık saptanamamıştır. ANOVA analizi sonuçları; yaş, günlük dijital serbest zaman etkinliklerine katılım süreleri ile haftalık dijital serbest zaman etkinliklerine katılım sıklıklarına göre DSZ-ADÖ ile SZDÖ puanları arasında anlamlı farklılık saptanamamıştır. Ancak, dijital serbest zamanı değerlendirme araçlarına göre DSZ-ADÖ'nin tüm alt boyutlarında anlamlı farklılık tespit edilirken, SZDÖ'nin alt boyutlarında anlamlı farklılık tespit edilememiştir. Pearson korelasyon analizine göre ise, DSZ-ADÖ'nin alt boyutları ile SZDÖ'nin alt boyutları arasında pozitif yönde ve orta düzeyde bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Sonuç olarak, katılımcıların sosyo-demografik özelliklerine göre dijital serbest zaman akış deneyimi ile serbest zaman doyum düzeyleri arasında sadece dijital serbest zaman değerlendirme araçları arasında anlamlı farklılık varken, bireylerin dijital serbest zaman akış deneyim düzeyleri artıkça, serbest zaman doyum düzeylerinin de artığı sonucuna varılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencileri, Dijital Serbest Zaman Akış Deneyimi, Serbest Zaman Doyumu

The Relationship Between Digital Leisure Flow Experience and Leisure Satisfaction

Abstract

The aim of this study is to determine the relationship between the digital leisure flow experiences and leisure satisfaction of students at a faculty of sport sciences. The sample of the study consisted of 213 students studying at the Faculty of Sport Sciences at Sakarya University of Applied Sciences, selected through purposive sampling. The "Digital Leisure Flow Experience Scale (DLFES)" and the "Leisure Satisfaction Scale (LSS)" were used as data collection instruments. Independent samples t-test, ANOVA, and Pearson correlation analyses were used to analyze the data. According to the independent samples t-test results, no significant difference was found between the DLFES and LSS scores in terms of gender. The ANOVA results showed no significant difference in DLFES and LSS scores according to age, daily time spent on digital leisure activities, or weekly frequency of participation in digital leisure activities. However, while a significant difference was found in all subdimensions of the DLFES

according to the devices used for digital leisure, no significant difference was found in the subdimensions of the LSS. According to the Pearson correlation analysis, a positive and moderate relationship was found between the subdimensions of the DLFES and the subdimensions of the LSS. In conclusion, while significant differences were observed only in digital leisure assessment tools regarding the relationship between digital leisure flow experiences and leisure satisfaction levels based on participants' socio-demographic characteristics, it was determined that as individuals' levels of digital leisure flow experience increased, their levels of leisure satisfaction also increased.

Keywords: Faculty of Sport Sciences Students, Digital Leisure Flow Experience, Leisure Satisfaction

Voleybolda Teknik Performans Göstergelerinin Maç Sonucunu Yordama Gücü: Efeler Ligi ve Sultanlar Ligi Karşılaştırması

Bilal GÖK
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Özet

Teknik performans göstergeleri voleybolda maç sonucunu açıklamak amacıyla kullanılmaktadır; ancak bu göstergelerin yordayıcı ağırlığının erkek ve kadın müsabakalarında aynı olup olmadığı belirsizliğini korumaktadır. Bu çalışmada blok sayısı, hücum sayısı, servis asları, rakip hataları ve pozitif karşılama yüzdesinin elit Türk voleybolunda maç sonucunu yordayıp yordamadığı ve bu ilişkilerin erkekler Efeler Ligi ile kadınlar Sultanlar Ligi arasında farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir. Volleystation platformundan 2025-2026 sezonuna ait 169 Efeler Ligi ve 201 Sultanlar Ligi maçının istatistikleri elde edilmiştir. Tekrarlanan takım gözlemleri ve her maçın ev sahibi–deplasman satırlarının birbirinin ayna görüntüsü olmasından kaynaklanan bağımlılığı önlemek için yalnızca ev sahibi takımın performansı analize alınmıştır (n = 370). Kazanan ve kaybeden takımlar bağımsız örneklem t-testiyle karşılaştırılmış; her lig ve birleştirilmiş örneklem için ikili lojistik regresyon modelleri kurulmuş, lig × yordayıcı etkileşim modeli ana etkiler modeliyle olabilirlik oranı testi aracılığıyla karşılaştırılmıştır. Blok sayısı (Efeler OR = 1,23; Sultanlar OR = 1,26) ve pozitif karşılama yüzdesi (her iki ligde OR = 1,05) her iki ligde de galibiyeti anlamlı biçimde yordamıştır. Servis asları yalnızca Efeler Ligi'nde (OR = 1,38, p < ,001), hücum sayısı ise yalnızca Sultanlar Ligi'nde (OR = 1,04, p = ,010) anlamlı bulunurken rakip hataları her iki ligde de anlamlı değildir. Etkileşim terimleri model uyumunu iyileştirmemiş ($\chi^2(5) = 4,81$, p = ,440), birleştirilmiş model maç sonuçlarını %75,1 doğrulukla sınıflandırmıştır (AUC = ,809). Blok ve karşılama kalitesi, Türk voleybolunda her iki cinsiyet için galibiyetle en tutarlı ilişkili teknik göstergeler olarak öne çıkmakta olup performans değerlendirmesi ve antrenman planlamasında önceliklendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Voleybol, performans analizi, lojistik regresyon, maç sonucu

The Predictive Power of Technical Performance Indicators on Match Outcome in Volleyball: A Comparison of the Turkish Men's (Efeler League) and Women's (Sultanlar League) Professional Leagues

Abstract

Technical performance indicators are used to explain match outcome in volleyball, yet whether their predictive weight is the same in men's and women's competition remains unclear. This study examined whether block count, attack count, aces, opponent errors and positive reception percentage predict match outcome in elite Turkish volleyball, and whether these relationships differ between the men's Efeler League and the women's Sultanlar League. Volleystation statistics from 169 Efeler League and 201 Sultanlar League matches (2025-2026 season) were analysed. To avoid dependency from repeated team observations and mirrored home–away rows, only home-team performance was retained (n = 370). Winning and losing teams were compared with independent-samples t-tests; binary logistic regression was fitted for each league and the combined sample, and a league × predictor interaction model was tested against the main-effects model using a likelihood ratio test. Block count (Efeler OR = 1.23; Sultanlar OR = 1.26) and positive reception percentage (OR = 1.05 in both) significantly predicted winning in both leagues. Service aces were significant only in the Efeler League (OR = 1.38, p < .001) and attack count

only in the Sultanlar League (OR = 1.04, p = .010); opponent errors were non-significant in both. Interaction terms did not improve model fit ($\chi^2(5) = 4.81$, p = .440) and the combined model classified outcomes with 75.1% accuracy (AUC = .809). Blocking and reception quality appear to be the most stable technical correlates of winning in Turkish volleyball for both sexes and may be prioritised in performance evaluation and training.

Keywords: Volleyball, performance analysis, logistic regression, match outcome

Rekreasyonel Akış Deneyimi ile Yaşam Doyumu Arasındaki İlişki: Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencileri Örneği

Dilasa ZAIM
Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Türkiye

Emrah SERDAR
Marmara Üniversitesi , Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin rekreasyonel akış deneyimleri ile yaşam doyumları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmanın örneklem grubunu, amaçlı örneklem yöntemiyle seçilen ve Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 235 öğrenci oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, "Rekreasyonel Akış Deneyimi Ölçeği (RADÖ)" ile "Yaşam Doyumu Ölçeği (YDÖ)" kullanılmıştır. Verilerin analizinde ise, bağımsız t-testi, ANOVA, ve Pearson Korelasyon analizlerinden faydalanılmıştır. Bağımsız t-Testi sonuçlarına göre; bireylerin cinsiyetlerine göre RADÖ ile YDÖ puanları arasında anlamlı farklılık tespit edilememiştir. ANOVA analizi sonuçları, katılımcıların rekreasyonel aktivitelere katılım sıklıklarına göre RADÖ ile YDÖ puanları arasında anlamlı farklılık saptanamamıştır. Ancak, katılımcıların günlük rekreasyonel aktivitelere ayırdıkları sürelere göre RADÖ puanları arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Pearson korelasyon analizi sonuçlarına göre ise, RADÖ ile YDÖ arasında pozitif yönde ve orta düzeyde bir ilişki olduğu saptanmıştır. Sonuç olarak, bireylerin sosyo demografik özelliklerine göre rekreasyonel akış deneyimi ölçeği ile yaşam doyumu ölçeğine ilişkin analiz sonuçları farklılık gösterirken, katılımcıların rekreasyonel akış deneyimi düzeyleri artıkça, yaşam doyumu düzeylerinin de artığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencileri, Rekreasyonel Akış Deneyimi, Yaşam Doyumu

The Relationship Between Recreational Flow Experience and Life Satisfaction: The Case of Faculty of Sport Sciences Students

Abstract: The aim of this study is to examine the relationship between the recreational flow experiences and life satisfaction of students studying at a faculty of sport sciences. The sample of the study consisted of 235 students studying at the Faculty of Sport Sciences at Sakarya University of Applied Sciences, selected through purposive sampling. The "Recreational Flow Experience Scale (RFES)" and the "Life Satisfaction Scale (LSS)" were used as data collection instruments. Independent samples t-test, ANOVA, and Pearson correlation analyses were used to analyze the data. According to the independent samples t-test results, no significant difference was found between the RFES and LSS scores of individuals in terms of gender. The ANOVA results revealed no significant difference in RFES and LSS scores according to the participants' frequency of participation in recreational activities. However, a significant difference was found in RFES scores according to the amount of time participants devoted to recreational activities on a daily basis. The Pearson correlation analysis results indicated a positive and moderate relationship between RFES and LSS. In conclusion, while the analysis results regarding the recreational flow experience scale and the life satisfaction scale differ based on the individuals' socio-demographic characteristics, it can be stated that as the participants' levels of recreational flow experience increase, their levels of life satisfaction also increase.

Keywords: Faculty of Sport Sciences Students, Recreational Flow Experience, Life Satisfaction

Spor Merkezlerine Devam Eden Bireylerin Egzersiz Bağımlılığı Durumları ile Yeme Davranışı Özellikleri Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi

Fatih MURATHAN
Adıyaman Üniversitesi, Türkiye

Gamze MURATHAN
Adıyaman Üniversitesi, Türkiye

Dilay DALGA
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Özet

Günümüzde düzenli fiziksel aktivite ve egzersiz uygulamaları insanların yaşamı için vazgeçilmez hale gelmiştir. Bu sebepten insanın yaşamının her döneminde sistemsel ve bilinçli olarak yapılan fiziksel aktivite ve egzersizler bireylerin hayatı boyunca toplumsal ilişkilerde uyumlu, fiziksel yönden sağlıklı, mutlu, moral ve motivasyon yönünden en üst seviyeye çıkmasında önemli bir rol oynamaktadır. Bu bağlamda bu araştırma ile Adıyaman ilinde spor merkezlerine devam eden bireylerin egzersiz bağımlılığı durumlarının yeme davranışı özellikleri üzerine etkisinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırma nicel araştırma modelinde tasarlanmış olup ilişkisel tarama yöntemi ile gerçekleştirilmiştir. Araştırma evrenini Adıyaman ilinde spor merkezlerine düzenli devam eden 18-45 yaş arasındaki bireyler oluştururken, örneklem grubunu ise Adıyaman ili merkezinde random yöntem ile seçilmiş beş (5) spor merkezinden 171 kadın 243 erkek olmak üzere 414 engeli bulunmayan sağlıklı birey oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu yanında orijinali Garner (1982) tarafından geliştirilen ve Türkçe uyarlaması Ergüney-Okumuş ve Sertel-Berk (2019) tarafından oluşturulan yeme tutum testi kullanılmıştır. Ayrıca katılımcıların egzersiz bağımlılığı düzeylerini belirlemek için Demir ve ark., (2018) tarafından geliştirilen 17 maddelik egzersiz bağımlılığı ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS İstatistik (Statistical Package for Social Sciences) 25.0 paket programı kullanılarak analiz edilmiştir. Verileri değerlendirilirken tanımlayıcı istatistiksel metotları (sayı, yüzde, ortalama, standart sapma) yanında normallik kriterleri sağlandığından ölçekler arasındaki ilişki yönünü belirlemek için pearson korelasyon testi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda katılımcıların %7,68'nin (31) "yüksek düzeyde egzersiz bağımlısı", %27,61'nin (114) "bağımlı", %41,63'ünün (171) "riskli" ve %23,08'nin (98) da "az riskli" olduğu görülmüştür. Yeme tutum testi açısından katılımcıların %68,14'nün (282) "normal" ve %31,86'sının (132) "anormal" olduğu tespit edilmiştir. Araştırma sonucunda katılımcıların egzersiz bağımlılık düzeyleri ile yeme tutumları arasında ölçek toplam puanı açısından pozitif yönde ortanın üstünde anlamlı ilişki tespit edilmiştir (r=,608, p=0.01). Araştırmada sonuç olarak egzersiz bağımlılığı düzeyi arttıkça bireylerin yeme davranışlarında bozulma veya sağlıksız yeme tutumları geliştirme eğilimlerinin de arttığını göstermektedir. Başka bir ifadeyle, egzersize yönelik aşırı bağlılık gösteren bireylerin yeme davranışları üzerinde daha fazla kontrol sağlama isteği, kilo kaygısı, beden görünümüne ilişkin hassasiyet veya performans odaklı beslenme yaklaşımları geliştirme olasılıklarının yükseldiği söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Spor merkezleri, egzersiz bağımlığı, yeme davranışı, beslenme

Evaluation of the Relationship Between Exercise Addiction Levels and Eating Behavior Characteristics of Individuals Attending Sports Centers

Abstract

Nowadays, regular physical activity and exercise have become indispensable to human life. Consequently, systematic and conscious physical activity and exercise—practiced at every stage of life—play a crucial role in enabling individuals to maintain harmonious social relationships, achieve physical health and happiness, and reach peak levels of morale and motivation. In this context, the present study aimed to determine the impact of exercise addiction levels on the eating behavior characteristics of individuals attending sports centers in the province of Adıyaman. The study was designed using a quantitative research model and conducted via the relational survey method. The study population consisted of individuals aged 18–45 who regularly attend sports centers in Adıyaman, while the sample group comprised 414 healthy individuals without disabilities (171 women and 243 men) selected via random sampling from five sports centers in the city center. Data collection tools included a personal information form and the Eating Attitudes Test—originally developed by Garner (1982) and adapted into Turkish by Ergüney-Okumuş and Sertel-Berk (2019). Additionally, the 17-item Exercise Addiction Scale, developed by Demir et al. (2018), was used to assess the participants' levels of exercise addiction. The data obtained in the study were analyzed using the SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) 25.0 software package. In the evaluation of the data, descriptive statistical methods (frequency, percentage, mean, standard deviation) were employed; additionally, since the criteria for normality were met, the Pearson correlation test was used to determine the direction of the relationship between the scales. The study results revealed that 7.68% (31) of the participants were "highly exercise-addicted," 27.61% (114) were "addicted," 41.63% (171) were at "risk," and 23.08% (98) were at "low risk." Regarding the Eating Attitudes Test, 68.14% (282) of the participants were classified as having "normal" attitudes, while 31.86% (132) were classified as having "abnormal" attitudes. A significant, positive relationship—above a moderate level—was found between the participants' exercise addiction levels and their eating attitudes based on total scale scores ($r=0.608$, $p=0.01$). Consequently, the study indicates that as the level of exercise addiction increases, so does the tendency for individuals to experience disordered eating behaviors or develop unhealthy eating attitudes. In other words, it can be stated that individuals exhibiting excessive commitment to exercise are more likely to develop a desire for greater control over eating behaviors, weight concerns, sensitivity regarding body image, or performance-oriented nutritional approaches.

Keywords: Sports centers, exercise addiction, eating behavior, nutrition

Trends In Quality of Life Indicators Among War Veterans Who Participate in Essports

Pastukh OLEH
Lviv State University of Physical Culture named after Ivan Boberskyj, Ukraine

Abstract
Introduction. One of the most popular forms of sports among war veterans today is esports, a unique sociocultural phenomenon that demonstrates significant rehabilitative potential. Teamwork, a high level of interactivity, and intense emotional engagement contribute to the improvement of attention, strategic thinking, and the speed of sensorimotor reactions. To identify trends in quality-of-life indicators among war veterans who participate in esports. Analysis and synthesis, abstraction, extrapolation, comparison, and the systems approach; generalization of practical experience; questionnaires; a pedagogical experiment; and methods of mathematical statistics. The effectiveness of incorporating esports into physical education and sports rehabilitation programs was assessed by comparing the quality of life of war veterans before and after the experiment. The results of the assessment of war veterans' quality of life, conducted using the SF-36 questionnaire, showed that the experiment led to an improvement in their quality of life.A comparative analysis of the increase scores on the questionnaire scales that form the basis of the "General Physical Component" and the "General Mental Component" indicates a difference in the magnitude of the increase between participants in the control and experimental groups. On most of the questionnaire scales, participants in the experimental group have higher quality-of-life scores. Significant improvements in quality-of-life parameters demonstrate the positive impact of using esports in the rehabilitation of war veterans. The study found that esports helps foster new social connections, improve socialization, reduce feelings of isolation, and increase war veterans' readiness to actively participate in public life.

Keywords: Esports, quality of life, rehabilitation

Futbolcuların Karanlık Üçlü Kişilik Özellikleri ile Yıkıcı Liderlik Algısı Arasındaki İlişkide Narsisizmin Aracı Rolünün İncelenmesi

Sude ALCAN
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Sermin AĞRALI ERMIŞ
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, futbolcuların karanlık üçlü kişilik özellikleri ile sporda algılanan yıkıcı liderlik arasındaki ilişkiyi incelemek ve narsisizmin bu ilişkideki aracı rolünü test etmektir. Araştırmaya 202 futbolcu katılmıştır. Veriler, kişisel bilgi formu, Karanlık Üçlü Kişilik Özellikleri Ölçeği, Sporda Algılanan Yıkıcı Liderlik Ölçeği ve Tek Maddelik Narsisizm Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde SPSS programında Pearson korelasyon analizi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Bonferroni çoklu karşılaştırma testi uygulanmıştır. Narsisizmin aracı rolü, PROCESS makrosu kullanılarak 5.000 yeniden örneklemeli bootstrap yöntemiyle değerlendirilmiştir. Karanlık üçlü kişilik özellikleri ile sporda algılanan yıkıcı liderlik arasında pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Futbolcuların karanlık üçlü kişilik özellikleri, yıkıcı liderlik algısı ve narsisizm düzeyleri, oynadıkları mevkilere göre anlamlı biçimde farklılaşmıştır. Aracılık analizinde, karanlık üçlü kişilik özelliklerinin narsisizmi pozitif yönde ve anlamlı biçimde yordadığı, narsisizmin ise yıkıcı liderlik algısını anlamlı biçimde yordamadığı belirlenmiştir. Karanlık üçlü kişilik özelliklerinin yıkıcı liderlik algısı üzerindeki doğrudan etkisi anlamlı bulunurken, narsisizm üzerinden hesaplanan dolaylı etki istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Bulgular, futbolcuların karanlık üçlü kişilik özelliklerinin yıkıcı liderlik algısıyla ilişkili olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, narsisizmin bu ilişkideki aracı rolü desteklenmemiştir.

Anahtar Kelimeler: Futbol, karanlık üçlü kişilik özellikleri, narsisizm, yıkıcı liderlik, aracılık analizi.

Examining the Mediating Role of Narcissism in the Relationship Between Dark Triad Personality Traits and Perceived Destructive Leadership Among Football Players

Abstract

This study aimed to examine the relationship between Dark Triad personality traits and perceived destructive leadership in sport among football players and to test the mediating role of narcissism in this relationship. A total of 202 football players participated in the study. Data were collected using a personal information form, the Dark Triad Personality Traits Scale, the Perceived Destructive Leadership in Sport Scale, and the Single-Item Narcissism Scale. Data were analyzed using Pearson correlation analysis, one-way analysis of variance (ANOVA), and Bonferroni post hoc comparisons in SPSS. The mediating role of narcissism was assessed using the PROCESS macro with 5,000 bootstrap resamples. Dark Triad personality traits were positively and significantly associated with perceived destructive leadership in sport. Dark Triad personality traits, perceived destructive leadership, and narcissism differed significantly across playing positions. The mediation analysis indicated that Dark Triad personality traits positively and significantly predicted narcissism, whereas narcissism did not significantly predict perceived destructive leadership. The direct effect of Dark Triad personality traits on perceived destructive leadership was statistically significant; however, the indirect effect through narcissism was

not statistically significant. The findings indicate that Dark Triad personality traits are associated with perceived destructive leadership among football players. However, the mediating role of narcissism in this relationship was not supported.

Keywords: Football, Dark Triad personality traits, narcissism, destructive leadership, mediation analysis.

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Sosyal Medya Kullanım Alışkanlıkları ve Motivasyonları ile Boş Zaman Yönetimleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Ahmet Yılmaz ALBAYRAK
Gümüşhane Üniversitesi, Türkiye

Ömer ZAMBAK
Gümüşhane Üniversitesi, Türkiye

Zeynep ALBAYRAK
Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Mustafa Barış SOMOĞLU
Gümüşhane Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin sosyal medya kullanım alışkanlıkları ve motivasyonları ile boş zaman yönetimi düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrenciler oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında katılımcıların demografik özelliklerini belirlemeye yönelik kişisel bilgi formunun yanı sıra sosyal medya kullanım alışkanlıkları ve motivasyonları ile boş zaman yönetimi düzeylerini belirlemeye yönelik ölçme araçlarından yararlanılmıştır. Elde edilen verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler kullanılmış; değişkenler arasındaki ilişkilerin belirlenmesinde korelasyon analizinden yararlanılmıştır. Araştırma bulguları, öğrencilerin sosyal medya kullanım alışkanlıkları ve motivasyonları ile boş zaman yönetimi düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunduğunu göstermiştir ($p<.05$). Bu bulgu, öğrencilerin sosyal medyayı kullanım biçimleri ve sosyal medya kullanımına yönelik motivasyonlarının boş zamanlarını değerlendirme ve yönetme süreçleriyle ilişkili olduğunu ortaya koymaktadır. Sonuç olarak sosyal medya kullanımının yalnızca dijital ortamda gerçekleştirilen bir etkinlik olarak değerlendirilmemesi, üniversite öğrencilerinin boş zaman davranışları ve zaman yönetimi süreçleriyle birlikte ele alınması gerektiği düşünülmektedir. Araştırma sonuçlarının, spor bilimleri öğrencilerinin sosyal medya kullanım davranışlarının ve boş zaman yönetimi becerilerinin anlaşılmasına yönelik yapılacak çalışmalara katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sosyal medya, sosyal medya kullanım motivasyonu, boş zaman, boş zaman yönetimi, spor bilimleri öğrencileri.

Investigation of the Relationship Between Social Media Use Habits and Motivations and Leisure Time Management Among Faculty of Sport Sciences Students

Abstract

The aim of this study was to examine the relationship between social media use habits and motivations and leisure time management among students in a Faculty of Sport Sciences. The study employed a correlational survey design within the framework of quantitative research methods. The study group consisted of students enrolled in the Faculty of Sport Sciences. Data were collected using a personal information form designed to determine the demographic characteristics of the participants, along with measurement instruments assessing social media use

habits and motivations and leisure time management. Descriptive statistics were used in the analysis of the data, while correlation analysis was performed to determine the relationships between the variables. The findings revealed a statistically significant relationship between students' social media use habits and motivations and their leisure time management levels ($p<.05$). This finding indicates that students' patterns of social media use and their motivations for using social media are associated with the ways in which they utilize and manage their leisure time. In conclusion, social media use should not be considered solely as an activity performed in digital environments; rather, it should also be examined in relation to university students' leisure behaviors and time management processes. The findings of this study are expected to contribute to a better understanding of social media use behaviors and leisure time management skills among sport sciences students.

Keywords: Social media, social media use motivation, leisure time, leisure time management, sport sciences students.

Spora Katılan Çocuğun Arkasında Aktif Bir Ebeveyn mi Var? Ebeveynlerin Spora Katılım Düzeylerinin İncelenmesi

Öznur AKPINAR
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Lokman BODUROĞLU
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Fehmi YEŞILDAĞLAR
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Serhat YAŞARSOY
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, düzenli spor yapan bireysel ve takım sporcularının ebeveynlerinin spora katılım düzeylerini incelemektir. Araştırmaya düzenli olarak bireysel ve takım sporu yapan çocukların ebeveynleri (n:197) (kadın: 98, erkek: 99) gönüllü olarak katılmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından oluşturulan demografik bilgiler anketi ile Sporda Veli Katılım Ölçeği kullanılarak elde edilmiştir. Verilerin tanımlayıcı analizinde ortalama, standart sapma, frekans ve yüzde değerleri kullanılmıştır. Veriler normal dağılım gösterdiği için grup karşılaştırmalarında bağımsız örneklem t testi ve One-Way ANOVA testi kullanılmıştır. Tüm analizler Jamovi istatistik programında %95 güven aralığı ve 0,05 anlamlılık düzeyine göre analiz edilmiştir. Katılımcıların spora katılım düzeylerinde; ebeveynlerin cinsiyet, çocukların bireysel ve takım sporu yapıp yapmadıkları, velilerin eğitim ve gelir durumu ile çocukların spora katılım nedenlerine göre istatiksel açıdan anlamlı fark tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Katılımcıların (ebeveynlerin) spor yapıp yapmama durumlarına göre spor katılım puanlarında (spor yapanlar lehine) istatistiksel açıdan anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0,05$). Spor yapan çocukların ebeveynlerinin spora katılım düzeyleri ebeveynlerin spor yapıp yapmamasından etkilenebileceği söylenebilir. Bu bağlamda küçük yaştaki çocukların yanında ebeveynlerine de spor yapmaları tavsiye edilebilir.

Anahtar Kelimeler: Sporda veli katılımı, çocuk sporları, bireysel sporlar, takım sporları, fiziksel aktivite

Are There Active Parents Behind Children Who Participate In Sports? An Examination of Parents' Levels of Participation in Sports

Abstract

The purpose of this study is to examine levels of parental involvement in sports among parents of individual and team athletes who regularly participate in sports. Parents (n = 197) (female: 98, male: 99) of children who regularly participate in individual and team sports voluntarily participated in the study. Data were collected using a demographic questionnaire developed by the researchers and the Parent Participation in Sports Scale. Descriptive analysis of the data included mean, standard deviation, frequency and percentage values. As the data followed a normal distribution, independent samples t-tests and One-Way ANOVAs were used for group comparisons. All analyses were conducted using Jamovi statistical software with a 95% confidence interval and a significance level of 0.05**.** No statistically significant differences were found in participants' levels of sports participation based on parents' gender, whether children participated in individual or team sports, parents' educational attainment and

income, or children’s reasons for participating in sports ($p > 0.05$). However, a statistically significant difference was found in sports participation scores based on whether participants (parents) engaged in sports themselves (in favour of those who did) ($p < 0.05$). It can be concluded that the level of sports participation among parents of children who participate in sports may be influenced by their own participation in sports. In this context, it may be recommended that parents engage in sports alongside their young children.

Keywords: Parent involvement in children's sports, individual sports, team sports, physical activity

Spor Örgütlerinde Etik Liderlik Araştırmalarının Bibliyometrik Haritalaması: Scopus Tabanlı Bir Analiz

Güven DERE
Rumeli Üniversitesi, Türkiye

Ümmügülsüm PEKAL
Rumeli Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor örgütlerinde etik liderlik alanında yayımlanan bilimsel çalışmaların gelişimini, entelektüel yapısını, bilimsel iş birliği örüntülerini ve tematik yönelimlerini bibliyometrik yöntemlerle incelemektir. Araştırmanın verileri Scopus veritabanından elde edilmiş ve 1999–2026 döneminde yayımlanan toplam 74 çalışma analiz kapsamına alınmıştır. Bibliyometrik analizler VOSviewer 1.6.21 yazılımı kullanılarak gerçekleştirilmiş; yıllara göre yayın eğilimi, konu alanları, anahtar kelime eş-oluşumları ile ülke, kaynak ve kurum ağları değerlendirilmiştir. Bulgular, spor örgütlerinde etik liderlik araştırmalarının uzun süre sınırlı bir gelişim gösterdiğini, ancak özellikle 2018 sonrasında bilimsel üretimin belirgin biçimde arttığını ortaya koymuştur. Yayınların ağırlıklı olarak Sosyal Bilimler ile İşletme, Yönetim ve Muhasebe alanlarında yoğunlaştığı belirlenmiştir. Anahtar kelime ağında liderlik (leadership) en merkezi kavram olarak öne çıkarken, koçluk (coaching), etik (ethics) ve etik liderlik (ethical leadership) kavramları arasında güçlü bağlantılar olduğu görülmüştür. Ülke analizinde Amerika Birleşik Devletleri bilimsel üretim ve ağ merkeziliği bakımından ilk sırada yer almıştır. Ortak atıf ve kaynak ağları, alanın spor yönetimi ile işletme etiği ve örgütsel davranış literatürlerinin kesişiminde geliştiğini göstermektedir. Alanın disiplinlerarası, gelişmekte olan ve son yıllarda tematik olarak çeşitlenen bir araştırma yapısına sahip olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Etik liderlik, spor örgütleri, spor yönetimi, bibliyometrik analiz, VOSviewer, bilimsel haritalama

Bibliometric Mapping of Ethical Leadership Research in Sport Organizations: A Scopus-Based Analysis

Abstract

This study examines the development, intellectual structure, scientific collaboration patterns, and thematic orientations of research on ethical leadership in sport organizations using bibliometric methods. We obtained data from the Scopus database, and the analysis included 74 studies published between 1999 and 2026. We conducted bibliometric analyses using VOSviewer 1.6.21 and evaluated publication trends by year, subject area, keyword co-occurrence, country, source, and institutional networks. The findings showed that research on ethical leadership in sport organizations developed slowly over time, but scientific production increased markedly, particularly after 2018. Publications were predominantly concentrated in the fields of Social Sciences and Business, Management and Accounting. In the keyword network, “leadership” emerged as the most central concept, while “coaching,” “ethics,” and “ethical leadership” displayed strong connections. In the country analysis, the United States ranked first in terms of scientific production and network centrality. Co-citation and source networks indicated that the field has developed at the intersection of sport management, business ethics, and organizational behavior literature. The field exhibits an interdisciplinary, developing, and increasingly diversified thematic research structure in recent years.

Keywords: Ethical leadership, sport organizations, sport management, bibliometric analysis, VOSviewer.

Pickleball Eğitim ve Tanitiminda Yönlendirilmiş Buluşların Kullanımı

Eda ADATEPE
Bayburt Üniversitesi, Türkiye

Murat KUL
Bayburt Üniversitesi, Türkiye

Hüsniye ÇELİK
Bayburt Üniversitesi, Türkiye

Emre BOZ
Bayburt Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışma, yönlendirilmiş buluş öğretim yönteminin pickleball branşının öğretimindeki etkisini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir. Araştırmada, Bayburt Ahi Evran Ticaret Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi'nde öğrenim gören 20 öğrenci deney ve kontrol gruplarına ayrılmış, deney grubuna 8 hafta boyunca yönlendirilmiş buluş yöntemiyle, kontrol grubuna ise geleneksel öğretim yöntemiyle pickleball eğitimi verilmiştir. Nicel araştırma desenlerinden ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel model kullanılan çalışmada veriler gözlem formu ile toplanmış ve SPSS programı ile analiz edilmiştir. Analizlerde bağımsız ve eşleştirilmiş örneklem t-testleri, Shapiro-Wilk normallik testi, McNemar testi, Ki-kare ve Fisher Exact testleri kullanılmıştır. Bulgular hem deney hem de kontrol grubunda anlamlı gelişim olduğunu ancak deney grubunun gelişim düzeyinin kontrol grubuna göre çok daha yüksek olduğunu göstermiştir. Deney grubunda özellikle teknik becerilerde daha belirgin gelişmeler elde edilmiştir. Etki büyüklüğü değerleri de yönlendirilmiş buluş yönteminin oldukça güçlü bir etkiye sahip olduğunu ortaya koymuştur. Sonuç olarak araştırma, yönlendirilmiş buluş yöntemi ile desteklenen pickleball eğitiminin öğrencilerin beceri gelişimini geleneksel öğretime göre daha etkili biçimde artırdığını göstermiştir. Bu nedenle pickleball'un beden eğitimi derslerinde öğrenci merkezli öğretim yaklaşımlarıyla birlikte kullanılmasının motor beceri, öğrenme kalıcılığı ve ders katılımı açısından faydalı olabileceği önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Pickleball, yönlendirilmiş buluş, eğitim, tanıtım

The Use of Guided Inventions in Pickleball Education and Promotion

Abstract

This study was conducted to examine the effect of the guided discovery teaching method on the instruction of pickleball. In the study, 20 students enrolled at Bayburt Ahi Evran Vocational and Technical Anatolian High School were divided into experimental and control groups; the experimental group received pickleball instruction using the guided discovery method for 8 weeks, while the control group received instruction using traditional teaching methods. Using a pre-test–post-test quasi-experimental design with a control group, data were collected via an observation form and analyzed using SPSS. The analyses included independent and paired sample t-tests, the Shapiro-Wilk normality test, the McNemar test, the chi-square test, and the Fisher's exact test. The findings indicated significant improvement in both the experimental and control groups; however, the level of improvement in the experimental group was significantly higher than that in the control group. More pronounced improvements were observed in technical skills within the experimental group. Effect size values also demonstrated that the

guided discovery method has a highly significant impact. In conclusion, the study demonstrated that pickleball training supported by the guided discovery method enhances students' skill development more effectively than traditional instruction. Therefore, it is recommended that pickleball be used in physical education classes in conjunction with student-centered teaching approaches, as this may be beneficial in terms of motor skills, learning retention, and class participation.

Keywords: Pickleball, guided inventions, education, promotion

Görünmeyen Kahramanların Zihinsel Gücü Sağlık Çalışanlarında Fiziksel Aktivite İş Stresi ve Psikolojik İyi Oluş

Necmettin PARLAK
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Fatma ARSLAN
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, sağlık çalışanlarının fiziksel aktivite, iş stresi ve psikolojik iyi oluş düzeylerini incelemek; bu değişkenlerin demografik ve mesleki özelliklere göre farklılıklarını ve yaş ile ilişkilerini değerlendirmektir. Ayrıca psikolojik iyi oluş ile iş stresi arasındaki ilişkinin belirlenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 191 sağlık çalışanı katılmıştır. Katılımcıların yaş ortalaması 32,52±6,76 yıl olup %57,6'sı kadındır. Fiziksel aktivite, psikolojik iyi oluş ve iş stresi puanları SPSS 26.0 programında analiz edilmiştir. Dağılım özelliklerine göre bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi, Mann–Whitney U ve Kruskal–Wallis H testleri kullanılmıştır. İlişkiler Pearson ve Spearman korelasyon analizleriyle incelenmiştir. Psikolojik iyi oluş puan ortalaması 48,46±6,63, iş stresi puan ortalaması 13,46±8,96 olarak bulunmuştur. Cronbach alfa katsayıları sırasıyla 0,90 ve 0,96'dır. Psikolojik iyi oluş ile iş stresi arasında negatif yönlü güçlü bir ilişki saptanmıştır ($r=-0,712$; $p<0,01$). Yaş, iş stresi ($r=-0,323$; $p<0,01$) ve toplam fiziksel aktiviteyle ($r_s=-0,323$; $p<0,01$) negatif ilişkili bulunmuştur. Psikolojik iyi oluş ile yaş arasında anlamlı ilişki belirlenmemiştir ($r=0,082$; $p>0,05$). Toplam fiziksel aktivite mesleğe göre farklılaşmıştır ($H=9,54$; $sd=4$; $p=0,04$). Mesleki çalışma süresine göre toplam fiziksel aktivite ($H=46,03$; $sd=4$; $p<0,01$), psikolojik iyi oluş ($F(4,186)=4,11$; $p<0,01$) ve iş stresi ($F(4,186)=17,76$; $p<0,01$) farklılık göstermiştir. Çalışma düzenine göre toplam fiziksel aktivite, psikolojik iyi oluş ve iş stresi açısından anlamlı farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Bulgular, sağlık çalışanlarında daha yüksek psikolojik iyi oluşun daha düşük iş stresiyle ilişkili olduğunu göstermektedir. Fiziksel aktivite ve psikolojik göstergelerin mesleki çalışma süresine göre farklılaşması, çalışanlara yönelik destek programlarında mesleki deneyimin dikkate alınmasını desteklemektedir. Bulgular nedensel bir etki olarak yorumlanmamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Sağlık çalışanları, fiziksel aktivite, iş stresi, psikolojik iyi oluş.

Mental Strength of Unsung Heroes Physical Activity Job Stress and Psychological Well Being among Healthcare Workers

Abstract

This study aimed to examine physical activity, job stress, and psychological well-being among healthcare workers; assess differences according to demographic and occupational characteristics; and investigate associations with age. It also aimed to determine the relationship between psychological well-being and job stress. The study included 191 healthcare workers with a mean age of 32.52±6.76 years; 57.6% were women. Physical activity, psychological well-being, and job stress scores were analyzed using SPSS 26.0. Depending on distributional characteristics, independent-samples t tests, one-way analysis of variance, Mann–Whitney U tests, and Kruskal–Wallis H tests were performed. Associations were examined using Pearson and Spearman correlation analyses. Mean psychological well-being and job stress scores were 48.46±6.63 and 13.46±8.96, respectively. Cronbach's

alpha coefficients were 0.90 and 0.96. Psychological well-being was strongly and negatively associated with job stress ($r=-0.712$; $p<0.01$). Age was negatively associated with job stress ($r=-0.323$; $p<0.01$) and total physical activity ($r_s=-0.323$; $p<0.01$), but was not significantly associated with psychological well-being ($r=0.082$; $p>0.05$). Total physical activity differed by occupation ($H=9.54$; $df=4$; $p=0.04$). Total physical activity ($H=46.03$; $df=4$; $p<0.01$), psychological well-being ($F(4,186)=4.11$; $p<0.01$), and job stress ($F(4,186)=17.76$; $p<0.01$) differed by years of professional experience. Total physical activity, psychological well-being, and job stress did not differ significantly by work schedule ($p>0.05$). Higher psychological well-being was associated with lower job stress among healthcare workers. Differences in physical activity and psychological indicators according to professional experience support considering career stage when planning employee support programs. These findings should not be interpreted as causal effects.

Keywords: Healthcare workers, physical activity, job stress, psychological well-being.

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Algılanan Stres Düzeylerinin İncelenmesi

Coşkun KARADENIZ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet: Bu araştırmanın amacı, Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin algılanan stres düzeylerini belirlemek ve çeşitli demografik değişkenler açısından incelemektir. İlişkisel tarama modelinde gerçekleştirilen araştırmaya 112 kadın ve 148 erkek olmak üzere toplam 260 öğrenci katılmıştır. Veriler, Kişisel Bilgi Formu ve Algılanan Stres Ölçeği kullanılarak toplanmış ve SPSS 26.0 programında analiz edilmiştir. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t-Testi ve Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Bulgular, öğrencilerin algılanan stres düzeylerinin orta düzeyin üzerinde olduğunu göstermiştir. Cinsiyet, öğrenim görülen bölüm, sınıf düzeyi ve aktif lisanslı spor yapma durumuna göre anlamlı farklılıklar bulunurken, yaş ve genel not ortalamasına göre anlamlı bir farklılık saptanmamıştır ($p<0.05$). Aktif olarak lisanslı spor yapan öğrencilerin stres düzeylerinin daha düşük, son sınıf öğrencilerinin ise daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak, öğrencilerin stresle başa çıkma becerilerini desteklemek amacıyla psiko-eğitim programları ve rekreasyonel etkinliklerin düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Stres, spor bilimleri, spor

An Investigation of Perceived Stress Levels Among Students in the Faculty of Sports Sciences

Abstract
The aim of this study was to determine the perceived stress levels of students at the Faculty of Sport Sciences at Trabzon University and to examine these levels in relation to various demographic variables. The study employed a quantitative research approach using a correlational survey design and included 260 students, comprising 112 females and 148 males. Data were collected using a Personal Information Form and the Perceived Stress Scale and analyzed using SPSS 26.0. Independent Samples t-test and One-Way Analysis of Variance (ANOVA) were used for data analysis. The findings indicated that the students' perceived stress levels were above the moderate level. Significant differences were found according to gender, department, year of study, and active participation in licensed sports, whereas no significant differences were observed according to age or grade point average ($p<0.05$). Students who actively participated in licensed sports had significantly lower stress levels, while final-year students had significantly higher stress levels. In conclusion, psychoeducational programs and recreational activities aimed at enhancing students' stress-coping skills are recommended.

Keywords: Stress, spor science, sport

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Girişimcilik Eğilimi ve Düzeylerinin İncelenmesi

Ferdi SAKALLIOĞLU
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri öğrencilerinin girişimcilik düzeylerini belirlemek ve çeşitli demografik değişkenler açısından incelemektir. Nicel araştırma yöntemlerinden betimsel ve ilişkisel tarama modelinin kullanıldığı araştırmanın örneklemini, Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören 230 öğrenci oluşturmaktadır. Veriler, Kişisel Bilgi Formu ve Koh (1996) tarafından geliştirilen, Ağca ve Kızıldağ (2013) tarafından Türkçeye uyarlanan Girişimcilik Ölçeği aracılığıyla toplanmış ve SPSS 26.0 programında analiz edilmiştir. Araştırma sonucunda, öğrencilerin genel girişimcilik düzeylerinin yüksek olduğu belirlenmiştir. Cinsiyet değişkenine göre risk alma eğilimi ve özgüven; öğrenim görülen bölüme göre yenilikçilik ve fırsatları görme; girişimcilik eğitimi alma durumuna göre ise tüm alt boyutlarda anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0.05$). Buna karşılık yaş, sınıf düzeyi ve akademik not ortalamasına göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0.05$). Sonuç olarak, öğrencilerin girişimcilik düzeylerinin özellikle cinsiyet, öğrenim görülen bölüm ve girişimcilik eğitimi alma durumuna göre farklılaştığı belirlenmiş; spor bilimleri eğitiminde uygulamalı girişimcilik ve inovasyon çalışmalarına daha fazla yer verilmesi önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor bilimleri, girişimclik, yenilikçilik

An Examination of the Entrepreneurial Tendencies and Levels of Students in the Faculty of Sports Sciences

Abstract

The aim of this study was to determine the entrepreneurship levels of sports sciences students and to examine these levels in terms of various demographic variables. A quantitative research approach employing descriptive and relational survey models was adopted. The study sample consisted of 230 students enrolled at the Faculty of Sport Sciences at Trabzon University. Data were collected using a Personal Information Form and the Entrepreneurship Scale developed by Koh (1996) and adapted into Turkish by Ağca and Kızıldağ (2013). The data were analyzed using SPSS 26.0. The findings indicated that the students had a high overall level of entrepreneurship. Significant differences were found in the subdimensions of risk-taking tendency and self-confidence according to gender, in innovation and opportunity recognition according to the department of study, and across all subdimensions according to participation in entrepreneurship education ($p<0.05$). In contrast, no statistically significant differences were found in entrepreneurship levels according to age, year of study, or academic grade point average ($p>0.05$). In conclusion, students' entrepreneurship levels differed particularly according to gender, department of study, and participation in entrepreneurship education. Accordingly, it is recommended that greater emphasis be placed on practical entrepreneurship and innovation activities within sports sciences curricula.

Keywords: Sports science, entrepreneurship, innovation

Büyüyen Bir Araştırma Alanı Olarak Sporda Çocuk Koruma: Bibliyometrik Bir Analiz (1986–2025)

Ayşe TÜRKSOY IŞIM
İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Türkiye

Sena KOCA
İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa, Türkiye

Gülhan GÜNDÜZ
Türkiye Milli Paralimpik Komitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı spor bilimlerinde sporda çocuk koruma alanında yürütülen bilimsel çalışmaların gelişimini, tematik yönelimlerini ve araştırma eğilimlerini bibliyometrik yöntemler kullanarak incelemektir. Bu doğrultuda, Web of Science (WoS) veri tabanından elde edilen veriler, R programlama dili aracılığıyla Biblioshiny arayüzü kullanılarak analiz edilmiştir. Elde edilen yayınlar 2026 hariç tutularak ve spor bilimleri alanı ile sınırlandırılarak 1986–2025 yılları arasında yer alan toplamda 181 yayın analiz kapsamına alınmıştır. Bulgular, literatürde 2010 yılı sonrasında belirgin bir üretim artışı olduğunu ve en yüksek yayın sayısına 2024 (33) ve 2025 (45) yıllarında ulaşıldığını göstermektedir. Tematik analiz, alanın spor bağlamında "şiddet" ve "istismar" eksenli güçlü bir çekirdek etrafında geliştiğini; özellikle 2017 sonrasında "mental health" ve "sporcu" odaklı çalışmaların belirgin biçimde artış gösterdiğini ortaya koymaktadır. İş birliği ağları incelendiğinde, yazar, kurum ve ülke düzeyinde ağ örüntüleri belirlenmiştir. Kurumsal üretimde McMaster University ve University of Toronto; ülkeler arası ağda ise Birleşik Krallık öne çıkmaktadır. Yazarlar arasında Mountjoy ve Vertommen en yüksek üretime sahip yazarlar olsa da Lang en yüksek ara buluculuk değerine sahip olarak belirlenmiştir. Lojistik büyüme modeline göre literatürün teorik doygunluk düzeyi 1.810 yayın olarak öngörülmekte ve tepe yılın 2032 olması beklenmektedir. Sonuç olarak, sporda çocuk koruma literatürü son yıllarda ivme kazanan, "şiddet" ve "istismar" merkezli bir yapı etrafında kurumsallaşan, uluslararası işbirliği ağlarıyla genişleyen dinamik bir araştırma alanı olarak konumlanmaktadır. Alanın henüz doygun bir yapıya ulaşmamış olması, gelecekte daha kapsamlı çalışmaların ve disiplinler arası iş birliklerinin artabileceğine göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Sporda Koruma, Güvenli Spor, Çocuk Koruma, Şiddet, İstismar

Safeguarding Children in Sport as an Emerging Research Field: A Bibliometric Analysis (1986–2025)

Abstract

This study examines the development, thematic orientations, and research trends of safeguarding children in sport sciences using bibliometric methods. Data retrieved from the Web of Science (WoS) database, covering 181 publications from 1986 to 2025, were analyzed via the Biblioshiny interface in R. The findings reveal a marked increase in academic output after 2010, with 33 publications in 2024 and a peak of 45 in 2025. Thematic analysis shows that, while the core of the field has traditionally been built around "violence" and "abuse," research has shifted toward "athletes" and "mental health" since 2017. Collaboration network analysis identifies McMaster University and the University of Toronto as the leading institutions, with the United Kingdom maintaining the strongest international presence. Among authors, Mountjoy and Vertommen are the most prolific, whereas Lang

has the highest betweenness centrality. According to the logistic growth model, the literature is projected to reach a saturation level of approximately 1,810 publications, with the peak year of annual output expected in 2032. In conclusion, the literature on safeguarding children in sport has emerged as a dynamic research field that has gained considerable momentum in recent years. It has become institutionalized around a core structure focused on "violence" and "abuse" and has expanded through international collaboration networks. As the field has not yet reached saturation, more comprehensive studies and interdisciplinary collaborations are likely to increase in the future.

Keywords: Safeguarding in Sport, Safe Sport, Child Protection, Violence, Abuse

Duygusal Zeka ve Zihinsel Dayaniklilik: Bilinçli Farkindalik Açisindan Üniversite Sporcu Öğrencilerde İnceleme

Bülent Okan MIÇOOĞULLARI
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye

Ayşe Rana İPEKLILER
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye

Sude Naz NAMAL
Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, takım sporu yapan üniversite öğrencisi sporcularda bilinçli farkındalık, duygusal zekâ ve mental dayanıklılık arasındaki ilişkileri incelemek; ayrıca bu değişkenlerin yaş, spor yaşı/deneyimi ve antrenman gün sayısı ile ilişkilerini belirlemektir. Araştırma, N=137 takım sporu yapan üniversite öğrencisi sporcu ile yürütülmüştür. Katılımcıların bilinçli farkındalık, duygusal zekâ ve mental dayanıklılık düzeyleri değerlendirilmiştir. Değişkenler arasındaki ilişkilerin incelenmesinde Spearman korelasyon analizi, bilinçli farkındalığın yordayıcılarının belirlenmesinde ise çoklu doğrusal regresyon analizi kullanılmıştır. Bilinçli farkındalık ile duygusal zekâ arasında güçlü ve pozitif yönde anlamlı ilişki bulunmuştur (ρ=.718, p<.001). Bilinçli farkındalık ile mental dayanıklılık (ρ=.463, p<.001) ve duygusal zekâ ile mental dayanıklılık (ρ=.494, p<.001) arasında da pozitif yönde anlamlı ilişkiler saptanmıştır. Spor yaşı/deneyimi ile bilinçli farkındalık arasında pozitif (ρ=.214, p=.012), mental dayanıklılık arasında ise negatif yönde (ρ=-.205, p=.016) anlamlı ilişki bulunmuştur. Antrenman gün sayısı ile mental dayanıklılık arasında da negatif yönde anlamlı ilişki belirlenmiştir (ρ=-.229, p=.007). Yaş ile üç psikolojik değişken arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır. Çoklu regresyon analizinde duygusal zekânın bilinçli farkındalığın pozitif yönde anlamlı bir yordayıcısı olduğu (β=.693, p<.001), mental dayanıklılığın ise mevcut puanlama yönünde negatif katsayıya sahip olduğu (β=-.148, p=.018) görülmüştür. Model anlamlı bulunmuş ve bilinçli farkındalıktaki varyansın yaklaşık %59.9'unu açıklamıştır (R^2=.599; F(2,134)=100.099, p<.001). Bulgular, takım sporu yapan üniversite öğrencilerinde bilinçli farkındalık, duygusal zekâ ve mental dayanıklılığın birbiriyle ilişkili psikolojik değişkenler olduğunu göstermektedir. Özellikle duygusal zekâ, bilinçli farkındalığın açıklanmasında belirgin bir katkı sağlamıştır. Spor deneyimi ve antrenman gün sayısının mental değişkenlerle ilişkili bulunması, sportif performansın fiziksel boyutunun yanı sıra psikolojik boyutunun da dikkate alınması gerektiğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilinçli farkındalık, duygusal zekâ, mental dayanıklılık, öğrenci sporcu, spor deneyimi, sportif performans

Emotional Intelligence and Mental Toughness: An Investigation of University Student-Athletes in Terms of Mindfulness

Abstract

Objective: The aim of this study was to examine the relationships between mindfulness, emotional intelligence, and mental toughness in university student athletes participating in team sports, and to determine the associations of these variables with age, sports experience, and the number of training days. Method: The study was conducted

with 137 university student athletes involved in team sports. The participants' levels of mindfulness, emotional intelligence, and mental toughness were assessed. Spearman correlation analysis was used to examine the relationships between the variables, while multiple linear regression analysis was employed to identify the predictors of mindfulness. Results: A strong, positive, and significant relationship was found between mindfulness and emotional intelligence (ρ=.718, p<.001). Significant positive relationships were also observed between mindfulness and mental toughness (ρ=.463, p<.001) and between emotional intelligence and mental toughness (ρ=.494, p<.001). A significant positive relationship was found between sports experience and mindfulness (ρ=.214, p=.012), whereas a significant negative relationship was found between sports experience and mental toughness (ρ=-.205, p=.016). A significant negative relationship was also identified between the number of training days and mental toughness (ρ=-.229, p=.007). No significant relationship was found between age and the three psychological variables. Multiple regression analysis revealed that emotional intelligence was a significant positive predictor of mindfulness (β=.693, p<.001), whereas mental toughness exhibited a negative coefficient (β=-.148, p=.018). The model was found to be significant, explaining approximately 59.9% of the variance in mindfulness (R^2=.599; F(2,134)=100.099, p<.001). Conclusion: The findings indicate that mindfulness, emotional intelligence, and mental toughness are interrelated psychological variables among university student-athletes involved in team sports. Emotional intelligence, in particular, made a notable contribution to explaining mindfulness. The association of sports experience and the number of training days with mental variables suggests that the psychological dimension of athletic performance should be considered alongside the physical dimension.

Keywords: Mindfulness, emotional intelligence, mental toughness, student-athlete, sports experience, athletic performance.

Sporda İmgeleme, Demografik ve Sportif Özellikler Kullanılarak Üniversite Öğrencilerinin Spor Müsabakası Ruminasyon Düzeylerinin Makine Öğrenmesi ile Tahmini

Sıtkı ÖZBEK
Batman Üniversitesi, Türkiye

Merve AKKUŞ
Batman Üniversitesi, Türkiye

Meryem ULUDAĞ
Batman Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, üniversite düzeyindeki sporcuların zihinsel imgeleme becerileri ile kişisel ve sportif niteliklerinden yararlanarak müsabaka odaklı ruminasyon eğilimlerini makine öğrenmesi algoritmaları üzerinden öngörmeyi hedeflemektedir. İlişkisel tarama modelinde yürütülen çalışmanın örneklemini, 2024–2025 eğitim-öğretim yılında aktif öğrenimini sürdüren 482 gönüllü oluşturmuştur. Ölçme araçları olarak kişisel bilgi formu, Sporda İmgeleme Ölçeği (SİÖ) ile Spor Müsabakası Ruminasyon Ölçeği (SMRÖ) uygulanmıştır. Katılımcıların sosyodemografik verileri ve imgeleme alt boyutları bağımsız tahmin değişkenleri, ruminasyon skorları ise hedef çıktı biçiminde kurgulanmıştır. Veri analitiğinde betimsel istatistikler, korelasyon ve regresyon testlerinin yanı sıra makine öğrenmesine dayalı regresyon tahmin modelleri kullanılacaktır. Yapılan analizler, sporcuların zihinsel imgeleme kapasiteleri ile ruminasyon puanları arasında aynı yönde ve istatistiksel açıdan güçlü bir korelasyon bulunduğunu ortaya koymuştur ($r=0,702$; $p<0,01$). Doğrusal regresyon bulguları, imgelemenin ruminasyon varyansının neredeyse yarısını (%49,3) modellediğini göstermiştir. Geliştirilen makine öğrenmesi modelleri, bireysel düzeyde sporcu ruminasyonunun kestiriminde tatmin edici başarım sergilemiştir. Çalışmanın çıktıları, spor psikolojisi uygulamalarında ruminatif düşünce risklerinin erkenden tespiti ve sporculara özel koruyucu mental müdahale programlarının tasarlanmasında bilişimsel modellerden etkin biçimde faydalanılabileceğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spor müsabakası ruminasyonu, zihinsel imgeleme, makine öğrenmesi, regresyon analizi, spor psikolojisi.

Predicting University Students' Levels of Ruminations About Sports Competitions Using Machine Learning, Based on Mental Imagery, Demographic, and Athletic Characteristics

Abstract

This study aims to predict competition-specific rumination levels among university students by employing machine learning techniques utilizing imagery capacity, demographic variables, and athletic background attributes. In this relational survey study, data collected from 482 students during the 2024–2025 academic year were evaluated. The assessment battery included a personal information form, the Sports Imagery Questionnaire (SIQ), and the Sport Competition Rumination Scale (SCRS). Demographic/athletic parameters and cognitive-motivational imagery subscales served as model predictors, whereas competition rumination scores functioned as the primary target variable. Statistical correlations, regression, and machine-learning-driven predictive models were implemented. Correlation analyses revealed a significant positive relationship between imagery and rumination levels ($r=0.702$; $p<0.01$). Linear regression demonstrated that sport imagery accounted for 49.3% of

the total variance in rumination scores. The trained machine learning architectures achieved robust estimation capability at the individual participant level. These findings suggest that integrating computational predictive frameworks into sports psychology can substantially support the early detection of cognitive rumination and enable customized psychological monitoring interventions for athletes.

Keywords: Sport competition rumination, sport imagery, machine learning, regression analysis, sport psychology.

Cognitive-Motor Integration in School Physical Education Through Adaptive Games

Valeria TYSHCHENKO
Zaporizhzhia National University, Ukraine

Abstract

The study addresses the modernization of school physical education through the integration of motor activity with cognitive and emotional-regulatory components. The aim was to substantiate a methodological approach to cognitive-motor integration in schoolchildren through sensorimotor exercises, cognitive tasks, and adaptive games. The proposed framework combines balance and postural control exercises, sensory activities, tasks requiring attention and choice reaction, and adaptive games such as Boccia, Cornhole, and Jakollo. Particular attention is paid to the gradual increase in task complexity according to pupils' age: from simple balance, coordination, and response tasks in Grades 1–4 to multi-component activities involving variable signals, time constraints, planning, and decision-making in Grades 5–9. This progression creates methodological conditions for the development of sensorimotor integration, cognitive flexibility, self-regulation, movement accuracy, and social interaction. Adaptive games are considered not only as a means of increasing engagement in physical education but also as a tool for combining motor and cognitive demands within a single activity. The practical provisions of the study were developed and refined within an international project implemented jointly with the Polish partner, the AZS WSG Association, and Ukrainian universities, co-financed by the Polish-American Freedom Foundation under the RITA – "Region in Transition" Programme and implemented by the Education for Democracy Foundation. The proposed approach may serve as a basis for further experimental evaluation of psychophysical adaptation in schoolchildren.

Keywords: Cognitive-motor integration, psychophysical adaptation, adaptive games, sensorimotor integration, physical education, schoolchildren, self-regulation

When Fatigue Changes The Game: Cognitive-Motor Decision-Making in Team Sports

Heorhii SHNITS
Zaporizhzhia National University, Ukraine

Valeria TYSHCHENKO
Zaporizhzhia National University, Ukraine

Abstract

Performance in team sports depends not only on physical and technical abilities but also on the capacity to perceive relevant information, select an appropriate response, and execute it accurately under time pressure and fatigue. The aim of the study was to substantiate the role of cognitive-motor decision-making in handball, volleyball, and football and to identify approaches for integrating cognitive demands into sport-specific training. A theoretical analysis and synthesis of contemporary approaches to motor learning, decision-making, perceptual-cognitive performance, and fatigue in team sports were conducted. Competitive actions were considered as an integrated sequence of perception, response selection, decision-making, and motor execution. The analysis showed that fatigue may affect the efficiency of choice reaction, attention switching, movement accuracy, anticipation, and rapid decision-making. Training tasks that combine repeated high-intensity efforts with variable visual signals, choice-reaction tasks, tactical constraints, and time-limited decisions more closely reproduce the cognitive-motor demands of competition than isolated physical conditioning. Cognitive-motor integration should be considered an important component of sport-specific preparation in team sports. Training should develop not only the ability to move quickly, but also the ability to make an appropriate decision while moving quickly and under fatigue.

Keywords: Team sports, fatigue, decision-making, cognitive-motor integration, choice reaction, competitive performance.

University Volleyball As A Platform For Student Sport Development: The Znu Generals Experience

Ilya TOVSTOPYATKO
University Volleyball As A Platform For Student Sport Development: The Znu Generals Experience, Ukraine

Valeria TYSHCHENKO
Zaporizhzhia National University, Ukraine

Abstract

University sports teams can serve not only as competitive units but also as platforms for promoting physical activity, student engagement, professional development, and institutional sports culture. The aim of this study was to characterize the organizational experience of the ZNU Generals volleyball team at Zaporizhzhia National University and to determine its potential as a model for student sport development. Materials and Methods: The study was based on analysis and generalization of the practical experience of organizing university volleyball, including training activities, student involvement, competitive participation, and interaction between academic and sports structures. A systems approach was used to consider the team as an integrated educational, sporting, and social environment. Results: The ZNU Generals experience demonstrates the potential of university volleyball to combine regular training, competitive activity, student participation, and opportunities for applying sport science methods. The team environment can support the development of physical and technical-tactical preparedness, teamwork, responsibility, and university sports identity while creating opportunities for monitoring training and engaging students in professionally oriented activities. Conclusions and Recommendations: University volleyball should be considered a multidimensional platform for student sport development. Sustainable team development requires systematic training, continuity of player recruitment, regular competition, cooperation with external sports partners, and stronger integration of sporting, educational, and research activities.

Keywords: University sport, volleyball, student sport, sports training, physical activity, student engagement, ZNU Generals.

From Seeing to Scoring: How Cognitive-Motor Speed Shapes Handball Performance

Vlad SINKO
Zaporizhzhia National University, Ukraine

Valeria TYSHCHENKO
Zaporizhzhia National University, Ukraine

Abstract

Modern handball requires athletes to perceive visual information, select an appropriate response, and execute a technically accurate action within fractions of a second. The aim of the study was to determine the role of cognitive-motor speed in the performance of highly qualified female handball players and to identify position-specific characteristics of perceptual-motor responses. Highly qualified female handball players were assessed using psychomotor tests evaluating simple and choice reaction, visual signal processing, movement accuracy, response switching, and coordination under time constraints. Light-based tasks, precision exercises, and position-related motor-response tests were used to characterize cognitive-motor performance. The results were analyzed with descriptive and multivariate statistical methods. The analysis revealed position-specific cognitive-motor profiles associated with the functional demands of different playing roles. Faster perception-response coupling, efficient switching between stimuli, and accurate motor execution were particularly important in tasks requiring rapid adaptation to changing game situations. The findings indicate that handball performance depends not only on isolated reaction speed, but on the integration of perception, decision-making, and motor execution. Cognitive-motor speed should be considered an essential component of handball-specific readiness. Training programs should include variable visual stimuli, choice-reaction tasks, rapid switching, and technically specific actions performed under strict time constraints and adapted to playing position.

Keywords: Handball, cognitive-motor speed, decision-making, reaction time, playing position

X, Y, Z Kuşağı Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Mesleki Kimlik Düzeylerinin Motivasyon Ve Tükenmişlik Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi

Behçet ÖZCAN
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Burak KURAL
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmada, X, Y ve Z nesillerine mensup beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin mesleki kimlik algısı, motivasyon seviyeleri ve tükenmişlik durumları arasındaki örüntülerin ortaya konulması ile bu yapıların çeşitli demografik niteliklere göre farklılaşma düzeylerinin incelenmesi hedeflenmiştir. Nicel araştırma desenlerinden ilişkisel tarama modelinin benimsendiği araştırmanın çalışma grubunu, Doğu Karadeniz Bölgesi'nde görev yapmakta olan 208 beden eğitimi ve spor öğretmeni oluşturmaktadır. Verilerin derlenmesinde Kişisel Bilgi Formu'nun yanı sıra Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni Mesleki Kimlik Ölçeği, Öğretmen Mesleki Motivasyonu Ölçeği ve Maslach Tükenmişlik Envanteri-Eğitimci Formu'ndan yararlanılmıştır. Toplanan verilerin analizi SPSS paket programı aracılığıyla gerçekleştirilmiş; verilerin parametrik varsayımları (normal dağılım) karşılamaması sebebiyle ikili grup karşılaştırmalarında Mann-Whitney U testi, ikiden fazla grubun değerlendirilmesinde Kruskal-Wallis H testi ve değişkenler arası ilişkilerin tayininde Spearman korelasyon analizi kullanılmıştır. Elde edilen bulgular; öğretmenlerin mesleki kimlik algılarının yüksek, motivasyonlarının olumlu düzeyde seyrettiğini ve tükenmişlik seviyelerinin genel itibarıyla kritik bir eşikte bulunmadığını göstermektedir. Analiz sonuçları, mesleki kimlik algısı ile mesleki motivasyon arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki bulunduğuna, bununla birlikte mesleki kimlik ve motivasyon düzeylerinin tükenmişliğin muhtelif alt boyutlarıyla negatif yönlü ilişkili olduğuna işaret etmektedir. Bunun yanı sıra; kuşak, hizmet yılı, okul kademesi, haftalık ders yükü ve kurum türü değişkenlerinin bazı alt boyutlarda istatistiksel açıdan anlamlı farklılıklar ürettiği saptanmıştır. Nitekim araştırmanın nihai çıktıları, beden eğitimi ve spor öğretmenlerinde mesleki kimlik algısının mesleki motivasyonu pekiştiren ve tükenmişliğin olumsuz yansımalarını sınırlamada rol oynayan belirleyici bir unsur olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Mesleki Kimlik, Mesleki Motivasyon, Tükenmişlik, Beden Eğitimi Ve Spor Öğretmeni

An Investigation of the Effect of Professional Identity Levels of Generation X, Y and Z Physical Education Teachers on Motivation and Burnout

Abstract

This study aimed to investigate the relationships among professional identity perceptions, occupational motivation levels, and burnout states of physical education and sports teachers across Generations X, Y, and Z, while evaluating how these constructs vary according to demographic characteristics. Employing a relational screening model within a quantitative research framework, the study's sample comprised 208 physical education and sports teachers serving in the Eastern Black Sea Region. Data were gathered using a Personal Information Form, the Physical Education and Sports Teacher Professional Identity Scale, the Teacher Occupational Motivation Scale, and the Maslach Burnout Inventory-Educator Survey, and were analyzed via SPSS. Due to non-normal data

distribution, the Mann-Whitney U test was utilized for two-group comparisons, the Kruskal-Wallis H test for comparisons of more than two groups, and Spearman correlation analysis to assess inter-variable relationships. The findings revealed that participants exhibited high professional identity perceptions and positive motivation levels, with burnout remaining below critical levels. A statistically significant positive correlation was identified between professional identity and occupational motivation, whereas both variables correlated negatively with certain subdimensions of burnout. Additionally, significant differences were observed across subdimensions regarding generation, tenure, school level, weekly teaching load, and institution type. Overall, the results emphasize that professional identity perception is a key construct that enhances occupational motivation and mitigates the negative manifestations of burnout among physical education and sports teachers.

Keywords: Professional Identity, Professional Motivation, Burnout, Physical Education and Sports Teacher, Generations

Spor Bilimleri Fakültesi Akademisyenlerinin Engellilere Yönelik Tutumlarinin İncelenmesi

Yusuf TEKIN
Dicle Üniversitesi, Türkiye

Ekrem Levent İLHAN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Onur AKYÜZ
Dicle Üniversitesi, Türkiye

Ferhat ÇIFCI
Dicle Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, spor bilimleri fakültesi akademisyenlerinin engellilere yönelik tutumlarını incelemek amacıyla yapılmıştır. Bu araştırmada, mevcut durumu betimlemeye yönelik olarak tarama modeli tercih edilmiştir. Araştırmanın evrenini Türkiye'de spor bilimleri fakültelerinde görev alan akademisyenler oluştururken örneklem grubunu araştırmaya katılan spor bilimleri fakültesi akademisyenlerinin sosyo-demografik özelliklerine göz önüne alındığında, araştırmaya katılan akademisyenlerin yaş ortalaması 40,96 (23-70) ve 87'si (%41,0) kadın, 125'i (%59,0) erkek olduğu toplam 212 akademisyen katılım sağlamıştır. Araştırmaya en fazla Doçent (%25,0) unvanı ve Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği (%30,7) bölümünden katılım sağlanmıştır. Araştırmada Engellilere Yönelik Tutum Ölçeği (EYTÖ) kullanılmış ve istatistiksel analiz sürecinde SPSS 27.0 paket programdan yararlanılmış; iki değişkenin karşılaştırılmasında bağımsız örneklem t-testi, ikiden fazla değişkenin analizinde ise tek yönlü varyans analizi (One-Way ANOVA) uygulanmıştır. Araştırma bulgularına göre, akademisyenlerin engellilere yönelik tutumlarında cinsiyete göre anlamlı bir farklılık bulunmamakla birlikte, tüm alt boyutlarda kadın akademisyenlerin tutum puanları erkek akademisyenlerden daha yüksek gözlemlenmiştir. Ayrıca engelli yakını durumu, engellilere yönelik eğitime sahip olma durumu, engellilere yönelik sosyal projelere katılma durumu ve akademik unvan değişkenlerine bakıldığında engellilere yönelik tutumlar ölçeğinin bazı alt boyutlarında anlamlı bir farklılık olduğu belirlenmiştir. Bu araştırma sonucunda spor bilimleri fakültesinde görev yapan akademisyenlerin engelli kişilere karşı olumlu bir tutum sergiledikleri tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Engelli, Engelliye Yönelik Tutum, Spor Bilimleri Fakültesi, Akademisyen

An Investigation into the Attitudes of Faculty Members at the Faculty of Sports Sciences Towards Individuals with Disabilities

Abstract

This study was conducted to examine the attitudes of faculty members in Faculties of Sport Sciences toward individuals with disabilities. In this research, a descriptive survey model was employed to determine the existing situation. The population of the study consisted of academicians working in Faculties of Sport Sciences in Turkey, while the sample group included those who voluntarily participated in the research. Considering the socio-demographic characteristics of the participants, the mean age of the academicians was 40.96 years (range: 23–70), of whom 87 (41.0%) were female and 125 (59.0%) were male, with a total of 212 participants. The majority of participants held the Associate Professor (25.0%) title and were affiliated with the Department of Physical

Education and Sports Teaching (30.7%).The Attitudes Toward Disabled Persons Scale (ATDP) was utilized as the data collection instrument. During the statistical analysis process, the SPSS 27.0 software package was used. An independent samples t-test was applied to compare two variables, while a one-way analysis of variance (One-Way ANOVA) was conducted for comparisons involving more than two variables.According to the findings, no statistically significant difference was found in academicians' attitudes toward individuals with disabilities based on gender; however, female academicians demonstrated higher attitude scores than their male counterparts across all subdimensions. Moreover, significant differences were observed in certain subdimensions of the attitude scale with respect to variables such as having a relative with a disability, receiving education related to disability, participating in social projects for individuals with disabilities, and academic title.As a result, it was determined that academicians working in Faculties of Sport Sciences exhibit positive attitudes toward individuals with disabilities.

Keywords: Academician, Disability, Attitude Toward Individuals with Disabilities, Faculty of Sport Sciences

Karar Verme Stilleri, Beş Faktör Kişilik Özellikleri ve Bilişsel Esneklik Arasındaki İlişki

Furkan DIREK
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Zarife TAŞTAN
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Ayşe TÜRKSOY IŞIM
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Özet

Karar verme bireylerin pek çok alanda karşılaştıkları sorunlara çözüm üretme sürecidir. Bu süreç, bireyin kişiliği ve bilişsel kapasiteleriyle yakından ilişkilidir. Bilişsel esneklik, bireyin çevresel değişkenlere uyum sağlama ve yeni durumlara uygun stratejiler geliştirme becerisiyle karar vermedeönemli bir faktördür. Kişilik bireyin karar alma eğilimlerini ve stratejilerini belirleyen temel farklılık alanlarından biridir. Bu çalışma, karar verme stilleri ile bilişsel esneklik ve kişilik arasındaki ilişkileri incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma, bireylerde kişilik, karar verme ve bilişsel esneklik arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla ilişkisel araştırma deseninde tasarlanmıştır. Çalışma grubunu, kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen 179 birey (=24.42 ± 6,88) oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak Beş Faktör Kişilik Envanteri, Bilişsel Esneklik Envanteri ve Melbourne Karar Verme Stilleri Ölçeği-II kullanılmıştır. Verilerin analizinde korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizleri uygulanmıştır. Bilişsel esneklikle kişilik özelliklerinin alt boyutları arasındaki korelasyon incelendiğinde; yumuşakbaşlılık ve öz denetimlilikle pozitif yönde orta düzeyde; dışa dönüklük ve deneyime açıklıkla pozitif yönde düşük düzeyde, nörotiklikle bilişsel esneklik arasında negatif yönde düşük düzeyde ilişki bulunmuştur.Bilişsel esneklikle karar verme stillerinin alt boyutları arasında; dikkatli karar verme stiliyle pozitif yönde düşük düzeyde, panik, kaçıngan ve erteleyici karar verme stilleriyle negatif yönde orta düzeyde ilişkiler belirlenmiştir. Kişilik özelliklerinin alt boyutlarıylakarar verme stilleri arasındaki ilişikilere göre; nörotiklikle panik, kaçıngan ve erteleyici karar verme stilleri arasında pozitif yöndeyumuşakbaşlılık, dışa dönüklük ve öz denetimlilikyle karar verme stilleri arasında negatif yönde düşük düzeyde ilişki tespit edilmiştir. Regresyon analizine göre; yumuşakbaşlılık, dikkatli ve panik karar verme stilleri, bilişsel esnekliğin toplam varyansının %34'ünüaçıklarlen (R^2 = 0.34, $p < .05$); diğer alt boyutlar anlamlı yordayıcıolmadığı bulunmuştur. Bilişsel esnekliğin hem kişilik özellikleri hem de karar verme stilleriyle ilişkili olduğunu ortaya koymuştur. Elde edilen sonuçlar, bireyin karar alma süreçlerinin sadece bilişsel değil, aynı zamanda kişilik temelli özellikler tarafından da şekillendirildiğini göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: Beş Faktör Kişilik Özellikleri, Bilişsel Esneklik, Karar Verme Stilleri

The Relationship Between Decision-Making Styles, Big Five Personality Traits, and Cognitive Flexibility

Abstract

Decision-making is the process by which individuals generate solutions to problems encountered in various areas of life. This process is closely related to one's personality and cognitive capacities. Cognitive flexibility, defined as the ability to adapt to changing conditions and develop alternative strategies, is considered a key factor in

decision-making. Personality, on the other hand, is a fundamental individual difference domain that shapes tendencies and strategies in decision behavior. This study aims to examine the relationships between decision-making styles, cognitive flexibility, and personality traits. The study was designed using a correlational researchdesign to examine the relationship between personality, decision-making, and cognitive flexibility in individuals. The study groupconsisted of 179 participants (M = 24.42 ± 6.88), selected throughconvenience sampling. The data were collected using the Five FactorPersonality Inventory, the Cognitive Flexibility Inventory, and theMelbourne Decision Making Styles Scale II. Correlation andmultiple linear regression analyses were employed to analyze thedata. Correlational analysis revealed that cognitive flexibilitywas moderately and positively associated with agreeableness andconscientiousness; weakly and positively with extraversion andopenness to experience; and weakly and negatively with neuroticism. It was positively and weakly related to vigilant decision-making, andmoderately and negatively related to panic, avoidant, andprocrastinating styles. Neuroticism showed positive associations withmaladaptive decision styles, while agreeableness, extraversion, andconscientiousness were weakly and negatively related. Regressionanalysis indicated that agreeableness, vigilant, and panic stylessignificantly predicted 34% of cognitive flexibility variance ($R^2 = 0.34$, $p < .05$). Findings indicate that cognitive flexibility is associated with both personality traits and decision-making styles. The results suggest that individual decision-making processes are shaped not only by cognitive abilities but also by personality-based factors.

Keywords: Big Five Personality Traits, Cognitive Flexibility, Decision-Making Styles

Voleybol Öğretiminde Jigsaw Tekniğine Dayalı İşbirlikli Öğrenme Modelinin Sporcuların Öz Yeterlik ve Bilişsel Alan Bilgisine Etkisi

Şimal Melisa UYGUN
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Zarife TAŞTAN
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Abdullah DEMIRLİ
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Ayşe TÜRKSOY IŞIM
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Özet

Öğrencinin aktif katılımını merkeze alan yapılandırmacı yaklaşımın en somut yansımalarından biri olan işbirlikli öğrenme, akranlar arası etkileşim ve ortak sorumluluk yoluyla öğrenmeyi destekler. Ancak voleybol öğretiminde bu modelin öz yeterlik ve bilişsel alan bilgisi üzerindeki etkilerini doğrudan öğretimle karşılaştırmalı olarak inceleyen çalışmalar sınırlıdır. Bu araştırmanın amacı, Jigsaw tekniğine dayalı işbirlikli öğrenme modelinin 13–14 yaş grubundaki voleybolcuların öz yeterlik düzeyleri ve voleybola ilişkin bilişsel alan bilgileri üzerindeki etkisini doğrudan öğretim modeli ile karşılaştırarak belirlemektir.Araştırma, ön test–son test kontrol gruplu yarı deneysel desende yürütülmüştür. Çalışma grubunu İstanbul'da bir voleybol kulübüne kayıtlı 52 sporcu oluşturmuştur. Sporcular ön test puanlarına göre eşleştirilerek deney (n = 26) ve karşılaştırma (n = 26) gruplarına atanmıştır. Deney grubunda 12 hafta boyunca parmak pas, manşet ve servis becerileri Jigsaw tekniğiyle (ana gruplar ve uzman grupları) öğretilmiştir. Karşılaştırma grubunda ise aynı süre boyunca demonstrasyon ve düzeltici geri bildirime dayalı doğrudan öğretim modeli uygulanmıştır. Veriler Sporcu Öz Yeterlik Ölçeği ve Voleybol Bilişsel Alan Testi ile toplanmıştır. Analizlerde ön test puanlarının kontrol edildiği ANCOVA kullanılmıştır. Ön test puanları kontrol edildiğinde, deney grubunun öz yeterlik son test puanları karşılaştırma grubundan anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($F(1, 49) = 139.57$, $p < .001$, $\eta p^2 = .74$). Bilişsel alan bilgisinde deney grubunun kazanımı anlamlı olarak daha büyüktür ($t(43.6) = 2.99$, $p = .005$, $d = 0.83$). Johnson-Neyman analizi, bu üstünlüğün ön test bilgi düzeyi düşük ve orta olan sporcularda anlamlı olduğunu göstermiştir. Grup içi karşılaştırmalarda deney grubu her iki değişkende anlamlı gelişme göstermiştir. Karşılaştırma grubunda ise yalnızca öz yeterlikte anlamlı artış saptanmıştır.Jigsaw tekniğine dayalı işbirlikli öğrenme modeli, voleybol öğretiminde sporcuların öz yeterliğini ve bilişsel alan bilgisini geliştirmede doğrudan öğretime göre daha etkilidir. Bu etki, özellikle başlangıç bilgi düzeyi düşük olan sporcularda belirgindir. Antrenörlerin ve beden eğitimi öğretmenlerinin temel voleybol becerilerinin öğretiminde işbirlikli öğrenme yaklaşımlarına yer vermeleri önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Jigsaw tekniği, işbirlikli öğrenme, doğrudan öğretim, öz yeterlik, voleybol

The Effect of the Jigsaw-Based Cooperative Learning Model on Athletes' Self-Efficacy and Cognitive Domain Knowledge in Volleyball Teaching

Abstract

Cooperative learning, one of the most concrete classroom applications of the constructivist approach that places students' active participation at the center, supports learning through peer interaction and shared responsibility. However, studies comparing the effects of this model with direct instruction on self-efficacy and cognitive domain knowledge in volleyball teaching are limited. The aim of this study was to determine the effect of the Jigsaw-based cooperative learning model on the self-efficacy levels and volleyball-related cognitive domain knowledge of volleyball players aged 13–14, in comparison with the direct instruction model.The study employed a quasi-experimental pretest–posttest control group design. The study group consisted of 52 athletes registered at a volleyball club in Istanbul. The athletes were matched on their pretest scores and assigned to an experimental group (n = 26) and a comparison group (n = 26). Over 12 weeks, the experimental group was taught overhead passing, forearm passing and serving skills through the Jigsaw technique (home groups and expert groups), while the comparison group received direct instruction based on demonstration and corrective feedback for the same period. Data were collected using the Athlete Self-Efficacy Scale and the Volleyball Cognitive Domain Test. ANCOVA controlling for pretest scores was used in the analyses. When the assumption of homogeneity of regression slopes was not met, the Johnson-Neyman technique and a comparison of gain scores were applied.After controlling for pretest scores, the experimental group's posttest self-efficacy scores were significantly higher than those of the comparison group ($F(1, 49) = 139.57$, $p < .001$, $\eta p^2 = .74$). In cognitive domain knowledge, the experimental group's gain was significantly greater ($t(43.6) = 2.99$, $p = .005$, $d = 0.83$). The Johnson-Neyman analysis showed that this advantage was significant for athletes with low and moderate pretest knowledge levels. Within-group comparisons showed that the experimental group improved significantly on both variables, whereas the comparison group showed a significant increase only in self-efficacy.The Jigsaw-based cooperative learning model is more effective than direct instruction in improving athletes' self-efficacy and cognitive domain knowledge in volleyball teaching. This effect is particularly evident among athletes with a low initial knowledge level. Coaches and physical education teachers are recommended to include cooperative learning approaches when teaching basic volleyball skills.

Keywords: Jigsaw technique, cooperative learning, direct instruction, self-efficacy, volleyball

Futbol Antrenmanlarinin Kemik Mineral Yoğunluğuna Etkisinin Belirlenmesi: Bölgesel ve Tüm Vücut Düzeyinde Bir Analiz

Yusuf SEZGİN
Bayburt Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, futbol antrenmanlarının sporcuların bölgesel ve tüm vücut Kemik Mineral Yoğunluğu (KMY) üzerindeki etkilerini incelemek ve bu etkilerin anatomik bölgelere göre nasıl farklılaştığını belirlemektir.Futbol; yüksek şiddetli koşular, ani yön değiştirmeler, şut çekme, sıçrama ve ikili mücadeleler gibi çok yönlü mekanik yüklenmeler (ground reaction forces) içeren yüksek etki düzeyli (high-impact) bir spordur. Çalışmada, futbol antrenmanlarının kemik dokusu üzerindeki uyarıcı etkileri Wolff Yasası çerçevesinde ele alınmış; bölgesel (uyluk, kaval kemiği, kalça/femur boynu, üst ekstremite) ve tüm vücut düzeyindeki KMY değişimleri Çift Enerjili X-Işını Absorbsiyometrisi (DEXA) verileri ve literatür bulguları doğrultusunda analiz edilmiştir.Analiz sonuçları, futbol antrenmanlarının özellikle alt ekstremite bölgelerinde (femur boynu, tibia ve fibula) KMY'yi belirgin şekilde artırdığını göstermektedir. Şut atma ve mekanik yüklenme farklarına bağlı olarak baskın (dominant) ve non-dominant bacaklar arasında bölgesel asimetriler gözlemlenmektedir. Üst ekstremite ve gövde bölgesindeki KMY artışı alt ekstremiteye kıyasla daha sınırlı kalmakla birlikte, sedanter bireylere göre daha yüksek seviyededir. Tüm vücut düzeyinde ise futbol antrenmanlarının osteoblast aktivitesini artırarak zirve kemik kütlesini yükselttiği ve ilerleyen yaşlarda osteoporoz riskini azalttığı tespit edilmiştir.Futbol antrenmanları, mekanik stres ve darbe emilimine bağlı olarak özellikle alt ekstremitelerde yüksek bölgesel KMY adaptasyonu sağlamaktadır. Sporcuların tüm vücut kemik mineral dengesini korumak ve olası asimetrileri minimize etmek adına futbol antrenmanlarının üst vücut direnç egzersizleriyle desteklenmesi önerilmektedir

Anahtar Kelimeler: Futbol, Kemik Mineral Yoğunluğu, Wolff Yasası, Alt Ekstremite, DEXA, Zirve Kemik Kütlesi.

Determination of the Effect of Football Training on Bone Mineral Density: An Analysis at Regional and Whole-Body Levels

Abstract

The aim of this study is to examine the effects of soccer training on regional and whole-body Bone Mineral Density (BMD) in athletes and to determine how these adaptations vary across different anatomical regions.Soccer is a high-impact sport involving multi-directional mechanical loads—such as high-intensity sprints, sudden changes of direction, shooting, jumping, and physical tackles. Within the framework of Wolff's Law, the osteogenic stimuli of soccer training on bone tissue were evaluated. Regional (thigh, tibia, hip/femoral neck, upper extremity) and whole-body BMD adaptations were analyzed based on Dual-Energy X-ray Absorptiometry (DEXA) parameters and existing literature.Findings indicate that soccer training significantly increases BMD, particularly in the lower extremities (femoral neck, tibia, and fibula). Local asymmetries between the dominant and non-dominant legs were identified, driven by shooting mechanics and ground impact distribution. Although BMD increases in the upper extremities and trunk were relatively limited compared to the lower limbs, values remained significantly higher than those of sedentary individuals. At the whole-body level, soccer training

enhances osteoblastic activity, optimizes peak bone mass, and serves as a protective factor against osteoporosis in later life.Soccer training induces pronounced regional BMD adaptations, primarily concentrated in the lower limbs due to mechanical loading and impact absorption. To preserve whole-body skeletal symmetry and address potential regional imbalances, supplementing soccer training with upper-body resistance exercises is recommended

Keywords: Soccer, Bone Mineral Density, Wolff's Law, Lower Extremity, DEXA, Peak Bone Mass

Rekreasyonel Fiziksel Aktivite Bağlamında Ebeveyn ve Aile İyi Oluşu: Özel Gereksinimli Çocukların Ebeveynlerinde Psikolojik Esneklik, İlişki Kalitesi ve Aile Yaşam Kalitesi

Murat UYGURTAŞ
Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye

Nurettin Göksu ÇINI
Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye

Fatih YAŞARTÜRK
Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye

Özet

Rekreasyonel fiziksel aktivite temelli hizmetler, özel gereksinimli çocukların hareket ve katılım olanaklarını desteklerken ebeveyn ve aile iyi oluşuyla ilişkili psikososyal süreçlerin ele alınabileceği önemli bir bağlam sunmaktadır. Bu araştırmada, bu hizmetlerden yararlanan çocukların ebeveynlerinde psikolojik esneklik, ilişki kalitesi ve aile yaşam kalitesi arasındaki ilişkilerin incelenmesi ve ilişki kalitesinin aracı rolünün test edilmesi amaçlanmıştır.İlişkisel tarama modelindeki araştırmaya 280 evli ebeveyn katılmıştır. Veriler Psikolojik Esneklik Ölçeği, Beach Center Aile Yaşam Kalitesi Ölçeği, İlişki Kalitesi Ölçeği ve kişisel bilgi formuyla toplanmıştır. İç tutarlılık Cronbach alfa ve McDonald omega katsayılarıyla; değişkenler arasındaki ilişkiler Pearson korelasyonu ve 5.000 bootstrap örneklemine dayalı aracılık analiziyle incelenmiştir. Sağlamlık analizinde demografik ve bakımla ilişkili değişkenler kontrol edilmiştir.Psikolojik esneklik, aile yaşam kalitesi (r=0,192; p=0,001) ve ilişki kalitesiyle (r=0,197; p=0,001) pozitif ilişkili bulunmuştur. İlişki kalitesi ile aile yaşam kalitesi arasında orta düzeyde pozitif ilişki belirlenmiştir (r=0,464; p<0,001). Psikolojik esnekliğin ilişki kalitesi üzerinden aile yaşam kalitesiyle dolaylı ilişkisi anlamlıdır (B=0,078; %95 güven aralığı [0,033; 0,125]) ve kontrol değişkenleri eklendiğinde korunmuştur. Bulgular, aile merkezli rekreasyon hizmetlerinde psikolojik esneklik, eşler arası iletişim ve karşılıklı desteği güçlendiren bileşenlere yer verilmesini desteklemektedir. Gelecek araştırmalarda aktivite türü, içeriği, sıklığı, süresi ve katılım devamlılığının incelenmesi, farklı program özelliklerinin ebeveyn ve aile iyi oluşuna hangi koşullarda katkı sağladığının belirlenmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Rekreasyonel fiziksel aktivite, psikolojik esneklik, aile yaşam kalitesi, ilişki kalitesi, özel gereksinimli çocuk

Parental and Family Well-Being in the Context of Recreational Physical Activity: Psychological Flexibility, Relationship Quality, and Family Quality of Life Among Parents of Children With Special Needs

Abstract

Recreation-based physical activity services support movement and participation opportunities for children with special needs while providing an important context for examining psychosocial processes related to parental and family well-being. This study examined the associations among psychological flexibility, relationship quality, and family quality of life among parents of children receiving these services and tested the mediating role of relationship quality. The correlational study included 280 married parents. Data were collected using the

Psychological Flexibility Scale, Beach Center Family Quality of Life Scale, Relationship Quality Scale, and a personal information form. Internal consistency was examined with Cronbach's alpha and McDonald's omega. Associations were tested using Pearson correlations and mediation analysis with 5,000 bootstrap samples. Demographic and care-related variables were controlled in the robustness analysis. Psychological flexibility was positively associated with family quality of life (r=.192, p=.001) and relationship quality (r=.197, p=.001). Relationship quality was moderately and positively associated with family quality of life (r=.464, p<.001). The indirect association between psychological flexibility and family quality of life through relationship quality was significant (B=.078, 95% confidence interval [.033, .125]) and remained significant after covariate adjustment. The findings support including components that strengthen psychological flexibility, partner communication, and mutual support in family-centered recreation services. Future studies examining activity type, content, frequency, duration, and continuity of participation may clarify the conditions under which different program characteristics contribute to parental and family well-being.

Keywords: Recreational physical activity, psychological flexibility, family quality of life, relationship quality, child with special needs

Spor Okullarına Katılan Çocuklarda Spora Katılım Güdüsü ve Mental İyi Oluş

Nurettin Göksu ÇINI
Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye

Murat UYGURTAŞ
Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye

Ebru Güzel KUYUCU
Ege Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, spor okullarına katılan çocuklarda spora katılım güdüsü ile mental iyi oluş arasındaki ilişkiyi incelemek ve bu ilişkinin aile tarafından spor başarılarının takdir edilme düzeyine göre değişip değişmediğini araştırmaktır.Kesitsel ve ilişkisel nitelikteki araştırmaya 50 kız ve 178 erkek olmak üzere toplam 228 çocuk katılmıştır. Veriler Kişisel Bilgi Formu, 30 maddelik Spora Katılım Güdüsü Ölçeği ve 7 maddelik Mental İyi Oluş Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ölçek puanları madde ortalamalarıyla hesaplanmıştır. Yaş grubu, cinsiyet, spor yapma süresi ve haftalık katılım sıklığı kontrol edilerek hiyerarşik regresyon analizi yapılmış; aile başarı takdirinin düzenleyici rolü ek analizlerle incelenmiştir. Spora katılım güdüsü ve mental iyi oluş puanlarının iç tutarlılık katsayıları sırasıyla 0,840 ve 0,760'tır. Güdü puanı ile mental iyi oluş arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur (ρ = 0,291; $p < 0,001$). Kontrol değişkenleri mental iyi oluş puanlarındaki varyansın %1,6'sını açıklarken, güdü puanının eklenmesiyle açıklanan varyans %14,5'e yükselmiştir (ΔR^2 = 0,129). Güdü puanı, kontrol değişkenleri dikkate alındığında mental iyi oluşla pozitif ilişkili bulunmuştur (b = 0,490; β = 0,359; $p < 0,001$). Aile başarı takdiri, güdü ile mental iyi oluş arasındaki ilişkiyi anlamlı biçimde düzenlemiştir (b = −0,218; düzeltilmiş p = 0,019). Diğer bağlamsal değişkenlere ilişkin düzenleyici ilişkiler desteklenmemiştir. Spora katılım güdüsü, çocukların mental iyi oluşlarıyla pozitif yönde ilişkilidir. Bulgular, aile tarafından spor başarılarının takdir edilmesinin bu ilişkinin düzeyini değiştirebileceğini göstermektedir. Spor okullarında çocukların spora katılım nedenlerinin aile bağlamı ile birlikte değerlendirilmesi yararlı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Spor okulları, spora katılım güdüsü, mental iyi oluş

Sport Participation Motives and Mental Well-Being among Children Attending Sports Schools

Abstract

This study examined the association between sport participation motives and mental well-being among children attending sports schools and investigated whether this association varied according to family recognition of children's sport achievements. This cross-sectional correlational study included 228 children, comprising 50 girls and 178 boys. Data were collected using a Personal Information Form, the 30-item Participation Motivation Questionnaire, and the 7-item Short Warwick–Edinburgh Mental Well-Being Scale. Scale scores were calculated as item means. Hierarchical regression analysis controlled for age group, sex, duration of sport participation, and weekly attendance frequency. The moderating role of family recognition of sport achievements was examined in an additional analysis. Internal consistency coefficients were 0.840 for sport participation motives and 0.760 for mental well-being. Sport participation motives were positively associated with mental well-being (ρ = 0.291; $p < .001$). The control variables explained 1.6% of the variance in mental well-being, whereas adding the motivation

score increased the explained variance to 14.5% ($\Delta R^2 = .129$). Sport participation motives remained positively associated with mental well-being after adjustment ($b = .490$; $\beta = .359$; $p < .001$). Family recognition of sport achievements significantly moderated this association ($b = -.218$; adjusted $p = .019$). Other contextual moderation effects were not supported. Sport participation motives are positively associated with mental well-being among children attending sports schools. The findings suggest that this association varies according to the extent to which families recognize children's sport achievements.

Keywords: Sports schools, sport participation motives, mental well-being

Spor ve Egzersiz Bağlamında Bilişsel Füzyon/Defüzyon: Bibliyometrik Analiz

Esilay KILIÇ
İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Türkiye

Zarife TAŞTAN
İstanbul Üniveristesi Cerrahpaşa, Türkiye

Özlem EKIZOĞLU
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bilişsel füzyon, Kabul ve Kararlılık Terapisi'nde bireyin düşüncelerini gerçeğin kendisi gibi algılaması ve davranışının bu düşüncelerce aşırı biçimde yönlendirilmesi olarak tanımlanan ve psikolojik katılığın temel süreçlerinden biri kabul edilen bir kavramdır. Bu çalışmada, bilişsel füzyon ve defüzyon literatürünün yapısının ve bu literatürün spor ve egzersiz alanına yansımasının bibliyometrik yöntemlerle incelenmesi amaçlanmıştır. Web of Science Core Collection ve Scopus veri tabanlarında yapılan aramada 443 kayıt elde edilmiştir. Tekrar eden 99 kayıt ayıklandıktan sonra 344 kayıt PRISMA 2020 akışına göre elenmiş ve spor, egzersiz ya da fiziksel aktivite bağlamı taşıyan 38 çalışma analize dahil edilmiştir. Analizler R ortamında bibliometrix paketiyle yapılmıştır. Özgün kayıtların yalnızca %11'inin spor ve egzersiz bağlamı taşıdığı görülmüştür. Dahil edilen çalışmalar 2009–2026 yılları arasında 27 kaynakta yayımlanmış, yayınların %76'sı 2020–2024 döneminde yoğunlaşmıştır. En çok yayın Birleşik Krallık ve ABD'den gelmiş, ülkeler arası işbirliği sınırlı kalmıştır. Defüzyon 11, bilişsel füzyon ise yalnızca 3 çalışmada anahtar kelime olarak kullanılmıştır. Kabul ve Kararlılık Terapisi, spor odaklı ve klinik odaklı çalışmaları birbirine bağlayan merkezi kavram olmuştur. En çok atıf yapılan kaynaklar arasında genel amaçlı Bilişsel Füzyon Ölçeği yer almış, tarihsel atıf analizine giren 36 çalışmanın yalnızca 7'si veri kümesindeki başka bir çalışmadan atıf almıştır. Bulgular, bilişsel füzyon ve defüzyon kavramlarının spor ve egzersiz alanına görece geç ve sınırlı biçimde aktarıldığını göstermektedir. Ayrıca bu alandaki literatürün parçalı bir yapıda olduğu ve kavramın çoğunlukla defüzyon teknikleri üzerinden ele alındığı görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bilişsel füzyon, bilişsel defüzyon, Kabul ve Kararlılık Terapisi, spor

Cognitive Fusion/Defusion in the Context of Sport and Exercise: A Bibliometric Analysis

Abstract

In Acceptance and Commitment Therapy, cognitive fusion refers to perceiving one's thoughts as literal truth and allowing them to excessively guide behavior; it is considered a core process of psychological inflexibility. This study aimed to examine, using bibliometric methods, the structure of the cognitive fusion and defusion literature and its reflection in sport and exercise. A search of Web of Science Core Collection and Scopus yielded 443 records. After removing 99 duplicates, 344 records were screened following PRISMA 2020, and 38 studies with a sport, exercise, or physical activity context were included. Analyses were performed in R using the bibliometrix package. Only 11% of unique records involved a sport or exercise context. The included studies were published in 27 sources between 2009 and 2026, 76% of them in 2020–2024. The United Kingdom and the United States were most productive, while international collaboration was limited. Defusion appeared as a keyword in 11 studies, cognitive fusion in only 3. Acceptance and Commitment Therapy was the central concept linking sport-

oriented and clinically oriented studies. The general-purpose Cognitive Fusion Questionnaire was among the most cited references, and only 7 of the 36 studies in the historiographic analysis were cited by another study in the dataset. The findings indicate that cognitive fusion and defusion have been transferred to sport and exercise relatively late and to a limited extent. Furthermore, the literature in this field is fragmented, and the concept is mostly addressed through defusion techniques.

Keywords: Cognitive fusion, cognitive defusion, Acceptance and Commitment Therapy, sport

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Dijital Okuryazarlik Düzeyleri ile Sosyal Medya Bağımlılığı Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Simge Sinem YERLIKAYA
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Fatih Mehmet UĞURLU
Fırat Üniversitesi, Türkiye

. Eyyup YILDIRIM
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Ömer Faruk TUTAR
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin dijital okuryazarlık düzeyleri ile sosyal medya bağımlılığı arasındaki ilişkinin incelenmesi ve sosyal medya bağımlılığının dijital okuryazarlık üzerindeki etkisinin belirlenmesidir. Ayrıca dijital okuryazarlık ve sosyal medya bağımlılığı düzeylerinin cinsiyet, yaş ve sınıf değişkenlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığı değerlendirilmiştir. Bu kapsamda elde edilecek bulguların, spor eğitimi alan öğrencilerin dijital becerileri ve sosyal medya kullanım davranışlarının daha iyi anlaşılmasına katkı sağlaması beklenmektedir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklem grubunu Munzur Üniversitesinde öğrenim gören 275 lisans öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu, Dijital Okuryazarlık Ölçeği ve Sosyal Medya Bağımlılığı Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinden önce normallik varsayımı çarpıklık ve basıklık değerleri incelenerek test edilmiş ve her iki ölçeğe ait verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Bu doğrultuda analizlerde parametrik testlerden yararlanılmış; ikili karşılaştırmalarda bağımsız örneklemler t-testi, çoklu karşılaştırmalarda tek yönlü varyans analizi (ANOVA), değişkenler arasındaki ilişkinin belirlenmesinde Pearson korelasyon analizi ve değişkenler arasındaki etkinin incelenmesinde regresyon analizi uygulanmıştır. Araştırmanın anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırma bulgularına göre dijital okuryazarlık düzeyinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı biçimde farklılaştığı ve kadın öğrencilerin dijital okuryazarlık düzeylerinin erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Buna karşın sosyal medya bağımlılığı düzeyinin cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin dijital okuryazarlık ve sosyal medya bağımlılığı düzeylerinin yaş ve sınıf değişkenlerine göre anlamlı biçimde farklılaşmadığı belirlenmiştir. Korelasyon analizi sonuçlarına göre dijital okuryazarlık ile sosyal medya bağımlılığı arasında pozitif yönde, zayıf düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmaktadır ($r=0,189$; $p<0,01$). Regresyon analizi sonuçları ise sosyal medya bağımlılığının dijital okuryazarlığın anlamlı bir yordayıcısı olduğunu göstermektedir. Sosyal medya bağımlılığının dijital okuryazarlık düzeyindeki toplam varyansın yaklaşık %3,6'sını açıkladığı belirlenmiştir ($R^2=0,036$). Araştırma sonuçları, dijital okuryazarlık ile sosyal medya bağımlılığı arasında anlamlı ancak düşük düzeyli bir ilişki bulunduğunu göstermektedir. Sosyal medya bağımlılığı arttıkça dijital okuryazarlık düzeyinin de sınırlı düzeyde artma eğiliminde olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital okuryazarlık, sosyal medya bağımlılığı, spor bilimleri, dijital beceriler

Examining The Relationship Between Digital Literacy Levels and Social Media Addiction Among Students of The Faculty of Sports Sciences

Abstract

This study aimed to examine the relationship between digital literacy levels and social media addiction among students enrolled in a Faculty of Sports Sciences and to determine the predictive effect of social media addiction on digital literacy. In addition, the study investigated whether students' levels of digital literacy and social media addiction differed according to gender, age, and year of study. The findings are expected to contribute to a better understanding of the digital competencies and social media use behaviors of students receiving education in the field of sports sciences. The study employed a quantitative research approach using a correlational survey design. The sample consisted of 275 undergraduate students enrolled at Munzur University. Data were collected using a Personal Information Form, the Digital Literacy Scale, and the Social Media Addiction Scale. Prior to the main analyses, the assumption of normality was assessed using skewness and kurtosis values, and the data obtained from both scales were found to approximate a normal distribution. Accordingly, parametric statistical tests were employed. An independent-samples *t*-test was used for comparisons between two groups, while one-way analysis of variance (ANOVA) was conducted for comparisons involving multiple groups. Pearson's correlation analysis was used to examine the relationship between the variables, and regression analysis was performed to determine the predictive effect of social media addiction on digital literacy. The level of statistical significance was set at $p < .05$. The findings revealed that digital literacy levels differed significantly by gender, with female students reporting higher levels of digital literacy than male students. In contrast, no statistically significant gender difference was found in social media addiction levels. Furthermore, neither digital literacy nor social media addiction levels differed significantly according to age or year of study. Pearson's correlation analysis indicated a weak, positive, and statistically significant relationship between digital literacy and social media addiction ($r = .189$, $p < .01$). The regression analysis further demonstrated that social media addiction was a statistically significant predictor of digital literacy, accounting for approximately 3.6% of the variance in digital literacy scores ($R^2 = .036$). Overall, the findings indicate a statistically significant but weak association between digital literacy and social media addiction. Specifically, higher levels of social media addiction were associated with a modest increase in digital literacy levels. Given the small proportion of explained variance, however, the predictive contribution of social media addiction to digital literacy should be interpreted with caution.

Keywords: Digital literacy, social media addiction, sports sciences, digital competencies

Sporcularin Duygu Düzenleme Güçlükleri ile Spora Yönelik Tutumlari Arasindaki İlişkinin İncelenmesi

Simge Sinem YERLIKAYA
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Fatih Mehmet UĞURLU
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Ömer Faruk TUTAR
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Eyyup YILDIRIM
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, sporcuların duygu düzenleme güçlükleri ile spora yönelik tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi ve spora yönelik tutumun duygu düzenleme güçlüğü üzerindeki etkisinin belirlenmesidir. Bu kapsamda elde edilecek bulguların, sporcuların duygusal süreçlerinin ve spora yönelik tutumlarının daha iyi anlaşılmasına katkı sağlaması beklenmektedir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklem grubunu toplam 339 katılımcı oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu, Duygu Düzenleme Güçlüğü Ölçeği ve Spora Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinden önce normallik varsayımı çarpıklık ve basıklık değerleri incelenerek değerlendirilmiştir. Bazı ölçek ve alt boyutlarda normal dağılımdan sapmalar görülmekle birlikte, örneklem büyüklüğünün yüksek olması dikkate alınarak Merkezi Limit Teoremi çerçevesinde parametrik testlerin kullanılmasının uygun olduğu kabul edilmiştir. Bu doğrultuda ikili karşılaştırmalarda bağımsız örneklem t-testi, çoklu karşılaştırmalarda tek yönlü varyans analizi (ANOVA), değişkenler arasındaki ilişkinin belirlenmesinde Pearson korelasyon analizi ve değişkenler arasındaki etkinin incelenmesinde regresyon analizi uygulanmıştır. Araştırmada anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırma bulgularına göre duygu düzenleme güçlüğü ve spora yönelik tutum düzeylerinin cinsiyet, yaş ve branş değişkenlerine göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Buna karşılık, duygu düzenleme güçlüğü ile spora yönelik tutum arasında negatif yönde orta düzeyde ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Regresyon analizi sonuçları, spora yönelik tutumun duygu düzenleme güçlüğünün anlamlı bir yordayıcısı olduğunu ve duygu düzenleme güçlüğündeki toplam varyansın yaklaşık %13'ünü açıkladığını göstermektedir. Araştırma sonuçları, spora yönelik tutum düzeyi arttıkça bireylerin duygu düzenleme güçlüğü düzeylerinin azalma eğiliminde olduğunu ortaya koymaktadır. Bu sonuç, spora yönelik olumlu tutumların bireylerin duygusal süreçleriyle ilişkili önemli bir unsur olabileceğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Duygu düzenleme güçlüğü, spora yönelik tutum, sporcular, duygu düzenleme, spor.

Examining The Relationship Between Athletes' Difficulties in Emotion Regulation and Their Attitudes Toward Sports

Abstract

This study aimed to examine the relationship between athletes' difficulties in emotion regulation and their attitudes toward sports and to determine the predictive effect of attitudes toward sports on difficulties in emotion regulation. The findings are expected to contribute to a better understanding of athletes' emotional processes and their attitudes toward sports.The study employed a quantitative research approach using a correlational survey design. The sample consisted of 339 participants. Data were collected using a Personal Information Form, the Difficulties in Emotion Regulation Scale, and the Attitude Toward Sports Scale. Prior to the main analyses, the assumption of normality was assessed by examining skewness and kurtosis values. Although deviations from normality were observed for some scales and subscales, the use of parametric tests was considered appropriate within the framework of the Central Limit Theorem, given the relatively large sample size. Accordingly, an independent-samples *t*-test was used for comparisons between two groups, while one-way analysis of variance (ANOVA) was conducted for comparisons involving multiple groups. Pearson's correlation analysis was used to examine the relationships between the variables, and regression analysis was performed to determine the predictive effect of attitudes toward sports on difficulties in emotion regulation. The level of statistical significance was set at $p < .05$.The findings revealed that athletes' levels of difficulties in emotion regulation and attitudes toward sports did not differ significantly according to gender, age, or sport discipline. In contrast, a moderate, negative, and statistically significant relationship was found between difficulties in emotion regulation and attitudes toward sports. The regression analysis further demonstrated that attitudes toward sports were a statistically significant predictor of difficulties in emotion regulation, accounting for approximately 13% of the total variance in difficulties in emotion regulation. Overall, the findings indicate that as athletes' attitudes toward sports become more positive, their difficulties in emotion regulation tend to decrease. These findings suggest that positive attitudes toward sports may constitute an important factor associated with athletes' emotional processes. However, given the correlational nature of the study, the findings should not be interpreted as evidence of a causal relationship.

Keywords: Difficulties in emotion regulation, attitude toward sports, athletes, emotion regulation, sport.

Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencilerinin Motivasyonel Kararlilik Düzeylerinin Akademik Mükemmeliyetçilik Üzerindeki Etkisi

Berivan SÖNER
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Eyyup YILDIRIM
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Ömer Faruk TUTAR
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Gamze MURATHAN
Adıyaman Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin motivasyonel kararlılık düzeylerinin akademik mükemmeliyetçilik üzerindeki etkisini incelemektir. Bu kapsamda elde edilecek bulguların, spor eğitimi alan öğrencilerin akademik başarı ve motivasyon süreçlerinin daha iyi anlaşılmasına katkı sağlaması beklenmektedir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın evrenini 2025-2026 eğitim-öğretim döneminde eğitim gören, Munzur Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi öğrencileri oluştururken, örneklem grubunu 125 kadın ve 157 erkek olmak üzere toplam 282 öğrenci oluşturmaktadır.Araştırmada veri toplama aracı olarak ‘’Kişisel Bilgi Formu, Motivasyonel Kararlılık Ölçeği ile Akademik Mükemmeliyetçilik Ölçeği’’ kullanılmıştır. Verilerin analizinden önce normallik varsayımı çarpıklık ve basıklık değerleri incelenerek test edilmiş ve verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Bu doğrultuda analizlerde parametrik testlerden yararlanılmış; ikili karşılaştırmalarda bağımsız örneklemler t-testi, çoklu karşılaştırmalarda tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve değişkenler arasındaki ilişki ve etkiyi belirlemek amacıyla korelasyon ve regresyon analizleri uygulanmıştır. Toplanan veriler SPSS 26 paket programında analiz edilmiştir. Araştırmanın anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak belirlenmiştir.Araştırma bulgularına göre motivasyonel kararlılık ölçeği ve alt boyutları ile akademik mükemmeliyetçilik ölçeğinin cinsiyet, yaş ve bölüm değişkenine göre anlamlı bir farklılık göstermediği belirlenmiştir. Sınıf değişkeni incelendiğinde akademik mükemmeliyetçilik ölçeğinde anlamlı bir farklılık bulunmazken, motivasyonel kararlılık ölçeğinin “uzun vadeli hedef takibi” alt boyutunda anlamlı bir farklılık olduğu ve bu farklılığın 1. ve 2. sınıf öğrencileri arasında ortaya çıktığı belirlenmiştir. Korelasyon analizi sonuçlarına göre motivasyonel kararlılık ile akademik mükemmeliyetçilik arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Regresyon analizi sonuçları ise motivasyonel kararlılığın akademik mükemmeliyetçiliği anlamlı düzeyde yordadığını göstermektedir Araştırma sonuçları, motivasyonel kararlılık düzeyi arttıkça akademik mükemmeliyetçilik eğiliminin de artma eğiliminde olduğunu göstermektedir. Spor eğitimi alan öğrencilerin akademik süreçlerinde motivasyonel kararlılığın önemli bir faktör olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Motivasyonel kararlılık, akademik mükemmeliyetçilik, spor eğitimi, motivasyon.

The Effect of Motivational Persistence on Academic Perfectionism Among Students of The Faculty of Sports Sciences

Abstract

This study aimed to examine the effect of motivational persistence on academic perfectionism among students of the Faculty of Sports Sciences. The findings are expected to contribute to a better understanding of the academic achievement and motivational processes of students receiving education in the field of sports sciences. The study employed a quantitative research approach using a correlational survey design. The population consisted of students enrolled in the Faculty of Sports Sciences at Munzur University during the 2025–2026 academic year, while the sample comprised a total of 282 students, including 125 female and 157 male students.Data were collected using a Personal Information Form, the Motivational Persistence Scale, and the Academic Perfectionism Scale. Prior to the main analyses, the assumption of normality was assessed by examining skewness and kurtosis values, and the data were found to approximate a normal distribution. Accordingly, parametric statistical tests were employed. An independent-samples *t*-test was used for comparisons between two groups, while one-way analysis of variance (ANOVA) was conducted for comparisons involving multiple groups. Correlation and regression analyses were performed to examine the relationships between the variables and the predictive role of motivational persistence in academic perfectionism. The collected data were analyzed using SPSS Statistics 26, and the level of statistical significance was set at $p < .05$.The findings revealed that scores on the Motivational Persistence Scale and its subdimensions, as well as scores on the Academic Perfectionism Scale, did not differ significantly according to gender, age, or academic department. With respect to year of study, no statistically significant difference was found in academic perfectionism; however, a significant difference was observed in the "long-term purposes pursuing" subdimension of motivational persistence, specifically between first- and second-year students. Correlation analysis indicated a statistically significant, positive, and moderate relationship between motivational persistence and academic perfectionism. Furthermore, regression analysis demonstrated that motivational persistence was a statistically significant predictor of academic perfectionism. Overall, the findings indicate that higher levels of motivational persistence are associated with a greater tendency toward academic perfectionism. These results suggest that motivational persistence may represent an important factor associated with the academic processes of students receiving education in sports sciences. Given the correlational nature of the study, however, the findings should not be interpreted as evidence of a causal relationship.

Keywords: Motivational persistence, academic perfectionism, sports education, motivation.

Sporcularda Karar Vermenin Öz-Bildirim Ölçekleriyle Ölçümü: Bibliyometrik Analiz

Furkan DIREK
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Ayşe TÜRKSOY IŞIM
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Abdullah DEMIRLI
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Zarife TAŞTAN
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Özet

Karar verme, sportif performansın temel bileşenlerinden biri olarak kabul edilmekte ve sporcularda sıklıkla öz-bildirim ölçekleriyle değerlendirilmektedir. Bununla birlikte bu alanyazının hangi ölçme araçlarına dayandığı ve araç kullanımının zaman içinde nasıl değiştiği haritalanmamıştır. Bu çalışmanın amacı, sporcularda karar vermeyi öz-bildirim ölçekleriyle ölçen çalışmaların yayın eğilimini, ölçeklerini ve araştırma bağlamlarını betimlemektir. Web of Science ve Scopus veri tabanlarında 2025 sonuna kadar yayımlanmış makale ve derlemeler taranmış, kayıtlar tekilleştirilmiştir (n = 273). Sporcunun spora ilişkin kendi karar verme özelliğini öz-bildirim ölçeğiyle ölçen çalışmalar dahil edilmiştir. Başlık ve özet taraması iki kodlayıcı tarafından yürütülmüş, rastgele %20'lik alt örneklemde uyum tam bulunmuştur (κ = 1,00). Veriler R (bibliometrix) ile analiz edilmiştir. 41 dergide yayımlanan 53 çalışma (2004–2025) dahil edilmiştir. Yayın sayısı 2010'a kadar 8, 2011–2018 döneminde 21, 2019–2025 döneminde 24'tür. En sık kullanılan ölçekler Karara Özgü Yeniden Yatırım Ölçeği (DSRS; n = 13), Sporda Karar Verme Stili Anketi (CETD; n = 13), Melbourne Karar Verme Ölçeği (MDMQ; n = 10) ve Sporda Taktik Beceriler Envanteri (TACSIS; n = 10) olmuş, çalışmaların %79'unda spora özgü ölçek kullanılmıştır. Her ölçek belirli bir ülkede yoğunlaşmıştır: CETD İspanya'da (11/13), DSRS Birleşik Krallık ve Almanya'da (10/13), TACSIS Hollanda'da (5/10), MDMQ Türkiye'de (7/10). En çok çalışılan branş futbol (n = 14) olmuş, çalışmaların %30'unda ölçek puanı dışsal bir performans ölçütüyle ilişkilendirilmiştir. Sporcularda karar vermenin öz-bildirim yoluyla ölçümü, ayrı ulusal araştırma geleneklerinde gelişmiş az sayıda spora özgü ölçeğe dayanmaktadır. Ölçek puanlarını gerçek karar performansıyla ilişkilendiren kanıt ise sınırlı kalmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Karar verme, sporcu, öz-bildirim, ölçme, bibliyometrik analiz

Measuring Decision-Making in Athletes with Self-Report Scales: Bibliometric Analysis

Abstract

Decision-making is a core component of sport performance and is often assessed in athletes with self-report scales. However, which instruments this literature relies on, and how their use has changed, has not been mapped. This study aimed to describe the publication trends, instruments, and research contexts of this literature. Articles and reviews published up to 2025 were retrieved from Web of Science and Scopus and deduplicated (n = 273). Studies measuring athletes' own sport-related decision-making with a self-report scale were included. Two coders screened titles and abstracts (κ = 1.00 on a random 20% subsample). Data were analysed in R (bibliometrix). Fifty-three studies (2004–2025) in 41 journals were included; output rose from 8 (≤2010) to 21 (2011–2018) and 24 (2019–2025). The most used instruments were the Decision-Specific Reinvestment Scale (DSRS; n = 13), the

Decision-Making Style in Sport Questionnaire (CETD; n = 13), the Melbourne Decision Making Questionnaire (MDMQ; n = 10), and the Tactical Skills Inventory for Sports (TACSIS; n = 10); 79% of studies used sport-specific instruments. Each instrument clustered in one country: CETD in Spain (11/13), DSRS in the United Kingdom and Germany (10/13), TACSIS in the Netherlands (5/10), and MDMQ in Türkiye (7/10). Football was the most studied sport (n = 14), and 30% of studies related scale scores to an external performance criterion. Self-report measurement of athletes' decision-making rests on a few sport-specific instruments developed within separate national traditions; evidence linking scale scores to actual decision performance remains limited.

Keywords: Decision-making, athletes, self-report, measurement, bibliometric analysis

Fiziksel Aktivitenin Egzersiz Motivasyonu Üzerindeki Etkisi

Yunus Emre TAN
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Furkan KARAHÜSEYINOĞLU
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Ömer Faruk TUTAR
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Aykut KARADAĞ
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Özet

Günümüz spor dünyasında fiziksel aktivite, sporcuların fiziksel sağlığının yanı sıra psikolojik ve motivasyonel süreçlerini de etkileyerek başarı için önemli bir unsur haline gelmiştir.Bu çalışma, fiziksel aktivitenin sporcuların motivasyon süreçlerini nasıl şekillendirdiğini ortaya koyarak, spor organizasyonlarında verimliliği artıracak stratejik bir bakış açısı sunması bakımından kritik öneme sahip olduğundan bu araştırma, fiziksel aktivitenin egzersiz motivasyonu üzerindeki etkisini incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışmanın örneklemini Tunceli Munzur Üniversitesi'nde okuyan 260 lisans öğrencisi oluşturmaktadır.Çalışmaya katılan katılımcıların demografik bilgilerinin belirlenmesi için kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Fiziksel aktivite düzeyleri için Çocuk ve Gençlerde Fiziksel Aktivite Tutum Ölçeği ve egzersiz motivasyonu düzeyleri için ise Egzersiz Motivasyonu Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Toplanan verilere göre yapılan normallik sınamasına göre verilerin normal dağılım gösterdiği görülmüştür. Buna göre indepedent t testi, one way anova testi, pearson kolerasyon testi ve linear regresyon testlerinden yararlanılmıştır. Yapılan istatistiksel analizlerde gruplar arasındaki farklılığın tespiti için anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.Çalışma sonuçlarına bakıldığında sporcuların demografik bilgileri açısından hem fiziksel aktivite ölçeği ve alt boyutlarıyla hemde egzersiz motivasyonu ölçeği ve alt boyutlarıyla cinsiyet ve yaş değişkeni açısından anlamlı bir farklılığa rastlanmamıştır. Fiziksel aktivite ölçeği ve alt boyutlarıyla sınıf değişkeni arasında anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ancak egzersiz motivasyonu ölçeği alt boyutlarından olan olumsuz tutum ve düşünce alt boyutu ile sınıf değişkeni arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Fiziksel aktivite ölçeği alt boyutlarından olan olumlu tutum alt boyutu ile haftalık spor yapma değişkeni arasında anlamlı bir farklılık tespit edilirken egzersiz motivasyonu ölçeği ve alt boyutları ile haftalık spor yapma değişkeni arasında anlamlı bir farklılık tespit edilememiştir. Egzersiz motivasyonu ölçeği ve alt boyutları ile haftalık spor yapma değişkeni arasında anlamlı bir fark tespit edilmemiştir ancak fiziksel aktivite ölçeği ve alt boyutlarından olan olumlu tutum alt boyutu ve haftalık spor yapma değişkeni arasında anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Çalışma bulguları doğrultusunda fiziksel akitivite ve egzersiz motivasyonu düzeyleri arasında pozitif yönde orta düzeyde ilişki tespit edilmiştir. Fiziksel aktivite düzeyi, egzersiz motivasyonu düzeyini %22 oranında etkilediği saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sporcu Öğrenci, Fiziksel Aktivite , Egzersiz Motivasyonu

The Effect of Physical Activity on Exercise Motivation

Abstract

In contemporary sports, physical activity has become an important factor for success, influencing not only individuals' physical health but also their psychological and motivational processes. By examining how physical activity is associated with motivational processes, this study seeks to provide insights that may contribute to the development of strategies aimed at enhancing participation and efficiency in sports-related contexts. Accordingly, the primary aim of this study was to examine the relationship between physical activity and exercise motivation and to determine the predictive role of physical activity in exercise motivation. The sample consisted of 260 undergraduate students enrolled at Munzur University in Tunceli, Türkiye.A Personal Information Form was used to collect participants' demographic information. Physical activity was assessed using the Physical Activity Attitude Scale for Children and Adolescents, while exercise motivation was measured using the Exercise Motivation Attitude Scale. Prior to the main analyses, the assumption of normality was assessed, and the data were found to approximate a normal distribution. Accordingly, parametric statistical tests were employed. An independent-samples *t*-test was used for comparisons between two groups, while one-way analysis of variance (ANOVA) was conducted for comparisons involving multiple groups. Pearson's correlation analysis was used to examine the relationship between physical activity and exercise motivation, and linear regression analysis was performed to determine the predictive role of physical activity in exercise motivation. The level of statistical significance was set at $p < .05$.The findings revealed no statistically significant differences in physical activity and exercise motivation scores or their respective subdimensions according to gender or age. Similarly, physical activity and its subdimensions did not differ significantly according to year of study. However, a statistically significant difference was observed across years of study in the "negative attitudes and thoughts" subdimension of the Exercise Motivation Attitude Scale. Regarding weekly sports participation, a statistically significant difference was found in the "positive attitude" subdimension of the physical activity scale, whereas no significant differences were observed in exercise motivation or its subdimensions. Correlation analysis revealed a positive, moderate, and statistically significant relationship between physical activity and exercise motivation. Furthermore, regression analysis indicated that physical activity was a statistically significant predictor of exercise motivation, accounting for approximately 22% of the variance in exercise motivation. Overall, the findings suggest that higher levels of physical activity are associated with higher levels of exercise motivation. These results indicate that physical activity may play an important role in understanding exercise motivation among university students. However, given the correlational design of the study, the findings should not be interpreted as evidence of a causal relationship.

Keywords: Student athletes, physical activity, exercise motivation.

Egzersiz Öz-Etkililiğin Sporda Psikolojik İhtiyaç Durumları Düzeyine Etkisi

Yunus Emre TAN
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Furkan KARAHÜSEYINOĞLU
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Ömer Faruk TUTAR
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Adem GÜN,
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Özet

Günümüz spor psikolojisi literatüründe egzersiz öz-etkililiği, sporcuların performans ve uyum süreçlerini belirleyen temel bir öz-düzenleme mekanizması olarak kabul edilmektedir. Bu çalışma, bireylerin egzersiz davranışını sürdürme ve zorluklarla başa çıkma konusundaki inançlarının, temel psikolojik ihtiyaçların karşılanma düzeyleri üzerindeki belirleyici rolünü ortaya koyması bakımından stratejik bir önem taşımaktadır. Bu doğrultudaki temel amaç, sporcularda egzersiz öz-etkililik algısının psikolojik ihtiyaç durumlarının doyum düzeyine olan etkisini akademik bir çerçevede incelemektir. Çalışmanın örneklemini Tunceli Munzur Üniversitesi'nde okuyan 208 kadın ve erkek sporcu öğrenci oluşturmaktadır.Çalışmaya katılan katılımcıların demografik bilgilerinin belirlenmesi için kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Egzersiz öz-etkilik düzeyleri için Egzersiz Öz-Etkililik Ölçeği, psikolojik ihtiyaç durumları için ise Sporda Psikolojik İhtiyaç Durumları Ölçeği kullanılmıştır. Toplanan verilere göre yapılan normallik sınamasına göre verilerin normal dağılım gösterdiği görülmüştür. Buna göre indepedent t testi, one way anova testi, pearson kolerasyon testi ve linear regresyon testlerinden yararlanılmıştır. Yapılan istatistiksel analizlerde gruplar arasındaki farklılığın tespiti için anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Çalışma sonuçlarına bakıldığında sporcuların demografik bilgileri açısından hem egzersiz öz-etkililik hem de sporda psikolojik ihtiyaç düzeyleri ile cinsiyet, bölüm ve yaş değişkeni arasında istatistiksel açıdan anlamlı farklılığa rastlanmıştır. Egzersiz öz-etkililik düzeyleri ve sporda psikolojik ihtiyaç düzeyleri ile branş değişkeni arasındaki analiz sonuçlarına bakıldığında hem Egzersiz öz-etkililik hemde sporda psikolojik ihtiyaç düzeyleri arasında istatiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Çalışma bulguları doğrultusunda Egzersiz öz-etkililik düzeyleri ve sporda psikolojik ihtiyaç düzeyleri arasında pozitif yönde orta düzeyde ilişki tespit edilmiştir. Egzersiz öz-etkililik düzeyinin sporda psikolojik ihtiyaç düzeyini %5 oranında olumlu yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Sporcu Öğrenci, Egzersiz Öz-Etkililik, Sporda Psikolojik İhtiyaç

The Effect of Exercise Self-Efficacy on Psychological Need States in Sport

Abstract

In contemporary sport psychology literature, exercise self-efficacy is regarded as an important self-regulatory mechanism associated with athletes' performance and adaptive processes. Individuals' beliefs in their ability to maintain exercise behaviors and cope with challenges may also be associated with the extent to which their basic psychological needs are satisfied. Accordingly, this study aimed to examine the relationship between exercise

self-efficacy and psychological need states in sport and to determine the predictive role of exercise self-efficacy in athletes' psychological need states. The sample consisted of 208 male and female student athletes enrolled at Munzur University in Tunceli, Türkiye.A Personal Information Form was used to collect participants' demographic information. Exercise self-efficacy was assessed using the Exercise Self-Efficacy Scale, while psychological need states were measured using the Psychological Need States in Sport Scale. Prior to the main analyses, the assumption of normality was assessed, and the data were found to approximate a normal distribution. Accordingly, parametric statistical tests were employed. An independent-samples *t*-test was used for comparisons between two groups, while one-way analysis of variance (ANOVA) was conducted for comparisons involving multiple groups. Pearson's correlation analysis was used to examine the relationship between exercise self-efficacy and psychological need states in sport, and linear regression analysis was performed to determine the predictive role of exercise self-efficacy in psychological need states. The level of statistical significance was set at $p < .05$.The findings revealed statistically significant differences in both exercise self-efficacy and psychological need states in sport according to gender, academic department, and age. In contrast, no statistically significant differences were found in either exercise self-efficacy or psychological need states according to sport discipline. Correlation analysis indicated a positive, moderate, and statistically significant relationship between exercise self-efficacy and psychological need states in sport. Furthermore, regression analysis demonstrated that exercise self-efficacy was a statistically significant positive predictor of psychological need states in sport, accounting for approximately 5% of the total variance. Overall, the findings indicate that higher levels of exercise self-efficacy are associated with higher levels of psychological need states in sport. However, given the relatively small proportion of explained variance, the predictive contribution of exercise self-efficacy should be interpreted with caution. Moreover, due to the correlational design of the study, the findings should not be interpreted as evidence of a causal relationship.

Keywords: Student athletes, exercise self-efficacy, psychological need states in sport.

Üniversite Öğrencilerinin Yapay Zekaya Yönelik Tutumları ile Fiziksel Aktivitelerden Keyif Alma Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Eminenur KADIROĞLU
Kocaeli Üniversitesi, Türkiye

Gökhan ÇAKMAK
Kocaeli Üniversitesi, Türkiye

Özet

Araştırmanın temel amacı, üniversite öğrencilerinin yapay zekaya yönelik tutumları ile fiziksel aktivitelerden keyif alma düzeyleri arasındaki korelasyonu ve etkileşimi belirlemektir. Bu araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli tercih edilmiştir. Araştırma kapsamında örneklem grubu olarak çeşitli üniversitelerde eğitim gören üniversite öğrencileri belirlenmiştir. Bu doğrultuda toplam 321 öğrenciye ulaşılmıştır. Örneklem grubuna kolayda örneklem yoluyla ulaşılmıştır. Örneklem grubuna ulaşmak için genellikle sosyal medya platformları tercih edilmiştir. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen demografik soruların yanı sıra Yapay Zekaya Yönelik Genel Tutum Ölçeği ile Fiziksel Aktivitelerden Keyif Alma Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS paket programı kullanılmıştır. Elde edilen veriler normallik analizlerine tabi tutulmuş ve verilerin normal dağılmadığı görülmüştür. Bu nedenle verilerin analizinde non-parametrik testler kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, katılımcıların yapay zekaya yönelik tutumları ile fiziksel aktivitelerden keyif alma düzeyleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Demografik değişkenler açısından bakıldığında ise Fiziksel Aktivitelerden Keyif Alma Ölçeğinde cinsiyet, fiziksel aktivite yapma, fiziksel aktivite yaparken yapay zekâ desteği kullanma, yapay zekâ kullanımı fiziksel aktivite sürenizi arttırır mı, fiziksel aktiviteler keyif veriyor mu değişkenlerinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Yapay Zekaya Yönelik Genel Tutum Ölçeğinde ise yaş, yapay zekâ kullanım durumu, fiziksel aktivite yaparken yapay zekâ desteği kullanımı, yapay zekâ kullanımı fiziksel aktivite sürenizi arttırır mı değişkenlerinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Sonuç olarak, öğrencilerin yapay zekaya yönelik tutumları ile fiziksel aktivitelerden aldıkları keyif arasında doğrudan bir ilişki saptanmamakla birlikte; bireysel demografik özelliklerin ve teknoloji kullanım pratiklerinin bu iki kavram üzerinde anlamlı farklılıklara yol açan unsurlar olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yapay zekâ, fiziksel aktivite, keyif alma

Investigation of the Relationship Between University Students' Attitudes Toward Artificial Intelligence and Their Levels of Enjoyment of Physical Activities

Abstract

The primary purpose of this research is to determine the correlation and interaction between university students' attitudes toward artificial intelligence and their physical activity enjoyment levels. The correlational survey model, a quantitative research method, was employed in this study. The sample group of the research consisted of students studying at various universities. Accordingly, a total of 321 students were reached. The sample group was selected using the convenience sampling method. Social media platforms were predominantly utilized to reach the sample group. As data collection tools, a demographic questionnaire developed by the researchers, the General Attitudes Towards Artificial Intelligence Scale, and the Physical Activity Enjoyment Scale were used. SPSS software was utilized for data analysis. The obtained data were subjected to normality analyses, revealing that the data did not

show a normal distribution. Therefore, non-parametric tests were used in the data analysis. As a result of the research, no statistically significant relationship was found between the participants' attitudes toward artificial intelligence and their physical activity enjoyment levels. Regarding demographic variables, significant differences were found in the Physical Activity Enjoyment Scale based on gender, engagement in physical activity, use of artificial intelligence support during physical activity, whether artificial intelligence use increases physical activity duration, and whether physical activities are found enjoyable. In the General Attitudes Towards Artificial Intelligence Scale, significant differences were observed based on age, the status of artificial intelligence usage, use of artificial intelligence support during physical activity, and whether artificial intelligence use increases physical activity duration. In conclusion, although no direct relationship was found between students' attitudes toward artificial intelligence and their enjoyment of physical activities, it is observed that individual demographic characteristics and technology usage practices are factors leading to significant differences in both concepts.

Keywords: Artificial intelligence, physical activity, enjoyment

Pilates Egzersizlerinin Üniversite Öğrencilerinde Stres ve Psikolojik İyi Oluş Üzerindeki Etkileri: Sistematik Bir Derleme

Muhsin DURAN
Dicle Üniversitesi, Türkiye

Berfin SAVUK
Dicle Üniversitesi, Türkiye

Nihan SU
Kocaeli üniversitesi, Türkiye

Hakan KIRKBIR
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye

Fatih KIRKBIR
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye

Özet

Üniversite dönemi, akademik baskılar, sosyal uyum ve gelecek kaygısı gibi çok yönlü stres faktörleriyle karakterize olup psikolojik iyi oluşun korunması açısından kritik bir evredir. Bu sistematik derleme, Pilates egzersizlerinin üniversite öğrencilerinde stres düzeyleri ve psikolojik iyi oluş üzerindeki etkilerini mevcut literatür ışığında incelemektedir. PubMed, Web of Science, Scopus ve Google Scholar veri tabanlarında son on yılda yayımlanmış İngilizce ve Türkçe hakemli çalışmalar, "Pilates", "üniversite öğrencileri", "stres" ve "psikolojik iyi oluş" anahtar kelimeleriyle taranmıştır. PRISMA protokolü izlenerek, Pilates müdahalelerini içeren ve stres ile psikolojik iyi oluş çıktılarını raporlayan deneysel, yarı deneysel ve randomize kontrollü çalışmalar dahil edilmiştir. Bulgular, genellikle 8-12 hafta süren ve haftada en az iki seans uygulanan Pilates programlarının anksiyete, depresif belirtiler ve algılanan stres düzeylerinde anlamlı azalmalar sağladığını; beden algısı, öz-yeterlik, yaşam doyumu ve genel psikolojik esenliği ise olumlu yönde desteklediğini göstermektedir. Sonuç olarak Pilates, zihin-beden bütünlüğünü temel alan erişilebilir bir müdahale olarak öğrencilerin stresle başa çıkma kapasitelerini ve psikolojik iyi oluşlarını güçlendirmektedir. Yükseköğretim kurumlarında Pilates temelli programların yaygınlaştırılması ve uzun vadeli, yüksek kaliteli boylamsal çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Pilates, üniversite öğrencileri, stres, psikolojik iyi oluş, sistematik derleme

The Effects of Pilates Exercises on Stress and Psychological Well-being in University Students

Abstract

The university period is characterized by multifaceted stressors such as academic demands, social adjustment, and future-related anxiety, making the preservation of psychological well-being critically important. This systematic review examines the effects of Pilates exercises on stress levels and psychological well-being among university students in light of the existing literature. Peer-reviewed studies published in English and Turkish over the past decade were searched in PubMed, Web of Science, Scopus, and Google Scholar using the keywords "Pilates," "university students," "stress," and "psychological well-being." Following the PRISMA protocol, experimental, quasi-experimental, and randomized controlled trials that included Pilates interventions and reported outcomes related to stress and psychological well-being were included. Findings indicate that Pilates programs lasting

typically 8–12 weeks with at least two sessions per week produce significant reductions in anxiety, depressive symptoms, and perceived stress, while positively supporting body image, self-efficacy, life satisfaction, and overall psychological well-being. In conclusion, Pilates emerges as an accessible mind-body intervention that strengthens university students' capacity to cope with stress and enhances their psychological well-being. It is recommended that higher education institutions expand Pilates-based programs and that future research prioritize long-term, high-quality longitudinal studies.

Keywords: Pilates, university students, stress, psychological well-being, systematic review

Spor Bilimleri Öğrencilerinin Voleybola ve Fair Play'e Yönelik Tutumları: Sistematik Bir Derleme

Muhsin DURAN
Dicle Üniversitesi, Türkiye

Berfin AKBULUT
Dicle üniversitesi, Türkiye

Sami Yusuf ERALP
Dicle Üniversitesi, Türkiye

Ömer ÖZBEY
Gençlik ve Spor Bakanlığı, Türkiye

Hakan KIRKBIR
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye

Fatih KIRKBIR
Karadeniz Teknik Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu sistematik derleme, spor bilimleri öğrencilerinin voleybol branşına ve fair play ilkelerine yönelik tutumlarını mevcut literatür ışığında değerlendirmeyi amaçlamaktadır. Çalışma PRISMA kılavuzuna uygun olarak tasarlanmış; PubMed, Scopus, Google Scholar ve Web of Science veri tabanlarında 2000–2026 yılları arasında yayımlanmış, "voleybol", "spor bilimleri", "fair play", "sportmenlik" ve "ahlaki gelişim" anahtar kelimelerini içeren tam metin erişimli ve hakemli makaleler taranmıştır. Belirlenen kriterlere uygun nitel ve nicel veriler sistematik biçimde sentezlenmiştir. Bulgular, voleybolun yüksek iş birliği gerektiren ve düşük fiziksel temas içeren yapısının, öğrencilerin saha içi etik sorumluluk algılarını, rakibe duyulan saygıyı ve olumlu sportmenlik davranışlarını pekiştirdiğini göstermektedir. Voleybol ile uğraşan öğrencilerin sportmenlik düzeyleri, daha fazla fiziksel temas içeren branşlardaki akranlarına kıyasla daha yüksek bulunmuştur. Bununla birlikte, kazanma arzusunun öne çıktığı veya hakem kararlarıyla karşılaşıldığı durumlarda etik değerlerin esneyebildiği; antrenör tutumları ve çevresel faktörlerin ahlaki karar alma süreçlerinde belirleyici rol oynadığı tespit edilmiştir. Sonuç olarak, voleybolun sunduğu kolektif ve etik değerlerin spor bilimleri müfredatına uygulamalı pedagojik modellerle entegre edilmesi ve spor etiği eğitiminin pratik müsabaka ortamlarıyla desteklenmesi gerektiği ortaya konmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Spor bilimleri, voleybol, fair play, sportmenlik, ahlaki gelişim, sistematik derleme

Attitudes of Sports Science Students Towards Volleyball and Fair Play: A Systematic Review

Abstract

This systematic review aims to evaluate the attitudes of sports sciences students toward volleyball and the principles of fair play in light of the existing literature. The study was designed in accordance with the PRISMA guidelines. Peer-reviewed full-text articles published between 2000 and 2026 were searched in PubMed, Scopus, Google Scholar, and Web of Science using the keywords "volleyball," "sports sciences," "fair play," "sportsmanship," and "moral development." Qualitative and quantitative data from studies meeting the inclusion

criteria were systematically synthesized. The findings indicate that the cooperative nature and low physical-contact structure of volleyball reinforce students' perceptions of on-court ethical responsibility, respect for opponents, and positive sportsmanship behaviors. Students engaged in volleyball demonstrated higher levels of sportsmanship compared to peers involved in sports with greater physical contact. However, ethical values may become flexible in situations where the desire to win is prominent or when facing referee decisions; coach attitudes and environmental factors play a decisive role in moral decision-making processes. In conclusion, the collective and ethical values offered by volleyball should be integrated into the sports sciences curriculum through practical pedagogical models, and sports ethics education should be supported by real competition environments.

Keywords: Sports sciences, volleyball, fair play, sportsmanship, moral development, systematic review

Sportif Miras: Bourdieu Temelli Kavramsal Bir İnceleme

Tayyip AKSU
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özgün PARASIZ
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bireylerin ilgi, katılım ve ilerleme tercihleri diğer alanlarda olduğu gibi sporda da içinde yetiştikleri ortam ve ailelerin sahip olduğu ekonomik, kültürel, sosyal ve spora özgü kaynaklarla şekillenmektedir. Bourdieu'nün sermaye ve habitus yaklaşımı, bireylerin sahip oldukları kaynakların toplumsal konum ve pratiklerine nasıl yansıdığını açıklamak açısından önemli bir kuramsal zemin sunmaktadır. Bu çalışmanın amacı, ailelerin sahip olduğu spora özgü kaynakları Bourdieu'nün sermaye yaklaşımı temelinde değerlendirerek bireylerin spor alanındaki ilgi, tercih ve başarılarına etkisini ele almada kullanılabilecek bir kavram olarak "sportif miras" başlığında ele almaya yönelik ön bir kavramsal inceleme sunmaktır. Elde edilen bulgular, sermaye kavramını spora ilişkin literatürde farklı biçimlerde ele alındığını göstermektedir. Stefansen vd. (2018), spor sermayesini Bourdieu'nün kültürel sermaye yaklaşımından hareketle kültürel sermayenin spora özgü bir biçimi olarak değerlendirmektedir. Rowe (2015) ise sportif sermayeyi bireyin spora katılımını ve bu katılımı sürdürmesini destekleyen fizyolojik, psikolojik ve sosyal özellik ve yeterliklerin birikimi olarak ele almaktadır. Türkiye'de Sivri ve Özbek (2023) de Rowe'un yaklaşımından hareketle sportif sermayeyi fizyolojik, psikolojik ve sosyal boyutlardan oluşan bir kazanım olarak değerlendirmiştir. İlgili literatür birlikte değerlendirildiğinde, mevcut sportif sermaye kavramı ile ilgili yaklaşımların ağırlıklı olarak bireyin yaşamı boyunca elde ettiği tüm sportif kaynak, özellik, bilgi ve deneyimleri birlikte ele aldığı görülmektedir. Sportif miras ise ailede bulunan ve doğrudan aileden gelen spora özgü kaynakların kuşaklararası aktarımını ve bu aktarımın bireyin sportif ilgi, tercih, katılım ve başarısına yansımalarını ele alan bir kavramsal perspektif olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda sportif miras kavramının farklı sosyal sınıf ve kültürel yapılarda yürütülecek nitel ve nicel araştırmalarla ampirik olarak sınanması ve geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Bourdieu, Sportif Sermaye, Sportif Miras, Kuşaklararası Aktarım.

Sporting Inheritance: A Bourdieu-Based Conceptual Examination

Abstract

Individuals' interests, participation, and progression in sport, as in other areas of life, are shaped by the environments in which they grow up and by the economic, cultural, social, and sport-specific resources available within their families. Bourdieu's capital and habitus framework provides a theoretical basis for explaining how such resources are reflected in individuals' social positions and practices. This study offers a preliminary conceptual analysis of "sporting inheritance" as a concept for examining how families' sport-specific resources influence individuals' sporting interests, preferences, and achievements. The findings indicate that capital has been conceptualized differently in sport literature. Stefansen et al. (2018), drawing on Bourdieu, conceptualize sport capital as a sport-specific form of cultural capital. Rowe (2015), by contrast, defines sporting capital as the accumulation of physiological, psychological, and social attributes and competencies that support sport participation and its continuation. In Türkiye, Sivri and Özbek (2023), following Rowe, similarly conceptualize

sporting capital as an acquisition comprising physiological, psychological, and social dimensions. Taken together, existing approaches to sporting capital largely encompass sport-related resources, attributes, knowledge, and experiences accumulated throughout an individual's life. Sporting inheritance, by contrast, focuses on the intergenerational transmission of sport-specific resources within and directly from the family and on how this transmission is reflected in individuals' sporting interests, preferences, participation, and achievement. Accordingly, sporting inheritance should be empirically tested and further developed through qualitative and quantitative research across different social classes and cultural contexts.

Keywords: Bourdieu, Sporting Capital, Sporting Inheritance, Intergenerational Transmission

Spor Yönetiminde Yapay Zeka: 2010–2026 Döneminin Bibliyometrik Analizi ve Bilim Haritalaması

İbrahim GÜMÜŞBOĞA
Bartın Üniversitesi, Türkiye

Özet

Yapay zeka teknolojileri spor örgütlerinin yönetim, pazarlama ve karar alma süreçlerini hızla dönüştürmektedir. Ancak spor yönetimi alanındaki yapay zeka araştırmalarının yapısı ve gelişimi henüz bütüncül olarak incelenmemiştir. Bu çalışmanın amacı, spor yönetiminde yapay zeka araştırmalarının gelişimini, öne çıkan aktörlerini ve tematik eğilimlerini bibliyometrik analizle ortaya koymaktır. Veriler Web of Science ve Scopus veri tabanlarından 1 Ekim 2026 tarihinde elde edilmiştir. Arama stratejisinde spor yönetimi terimleri (pazarlama, sponsorluk ve yönetişim dahil) başlık alanında, yapay zeka terimleri ise başlık, özet ve anahtar kelime alanlarında aranmıştır. Böylece pazarlama ve sosyal medya gibi yönetim konuları, yapay zekayla ilişkili oldukları ölçüde kapsama alınmıştır. 2010–2026 döneminde yayımlanmış İngilizce makale ve derlemelerden oluşan 136 kayıttan 50 mükerrer kayıt çıkarılmıştır. Kalan kayıtlar PRISMA 2020 yönergelerine göre taranmış ve 44 çalışma analize dahil edilmiştir. Analizler bibliometrix paketi ve Biblioshiny arayüzü ile yapılmıştır. Bulgular, alandaki ilk çalışmanın 2020 yılında yayımlandığını ve çalışmaların yarısından fazlasının (%52) 2025–2026 döneminde yayımlandığını göstermektedir. Çalışmalar 34 dergide yayımlanmıştır ve 117 yazarın %97'sinin alanda yalnızca bir çalışması bulunmaktadır. Yazar adreslerinin %58'i Çin ve ABD'ye aittir. Tematik analiz, "yapay zeka–spor yönetimi–veri analitiği" ile "üretken yapay zeka–taraftar etkileşimi–sporcu markalaşması" kümelerini motor temalar olarak ortaya koymaktadır. Trend konular ve ortak kullanım ağı analizleri, ilgi odağının teknik modelleme çalışmalarından üretken yapay zekanın yönetim, pazarlama ve eğitim uygulamalarına kaydığını göstermektedir. Bu bulgular alandaki diğer derlemelerle tutarlı olmakla birlikte, eğitimde yapay zekanın yükselen bir tema olarak belirlenmesi çalışmanın özgün katkısıdır. Sonuç olarak spor yönetiminde yapay zeka araştırmaları genç, hızla büyüyen ve henüz dağınık bir yapıya sahiptir.

Anahtar Kelimeler: Spor yönetimi, yapay zekâ, üretken yapay zekâ, bibliyometrik analiz, bilim haritalaması

Artificial Intelligence in Sport Management: A Bibliometric Analysis and Science Mapping of the 2010–2026 Period

Abstract

Artificial intelligence technologies are rapidly transforming the management, marketing, and decision-making processes of sport organizations. However, the structure and development of artificial intelligence research in the field of sport management have not yet been examined holistically. This study aims to reveal the development, leading actors, and thematic trends of artificial intelligence research in sport management through bibliometric analysis. Data were retrieved from the Web of Science and Scopus databases on October 1, 2026. In the search strategy, sport management terms (including marketing, sponsorship, and governance) were searched in the title field, while artificial intelligence terms were searched in the title, abstract, and keyword fields. In this way, management topics such as marketing and social media were included in the scope to the extent that they were related to artificial intelligence. Of the 136 records consisting of English-language articles and reviews published between 2010 and 2026, 50 duplicate records were removed. The remaining records were screened in accordance with the PRISMA 2020 guidelines, and 44 studies were included in the analysis. Analyses were performed using

the bibliometrix package and the Biblioshiny interface. The findings show that the first study in the field was published in 2020 and that more than half of the studies (52%) were published in 2025–2026. The studies were published in 34 journals, and 97% of the 117 authors have only one study in the field. China and the USA account for 58% of author addresses. The thematic analysis identifies the clusters "artificial intelligence–sport management–data analytics" and "generative artificial intelligence–fan engagement–athlete branding" as motor themes. Trend topics and co-occurrence network analyses indicate that the focus of interest has shifted from technical modeling studies toward management, marketing, and educational applications of generative artificial intelligence. While these findings are consistent with other reviews in the field, the identification of artificial intelligence in education as an emerging theme is the original contribution of the study. In conclusion, artificial intelligence research in sport management is young, rapidly growing, and still fragmented.

Keywords: Sport management, artificial intelligence, generative artificial intelligence, bibliometric analysis, science mapping

Sedanter Kadınlarda Dans Temelli ve Hibrit Egzersiz Modellerinin Vücut Kompozisyonu ve Viseral Yağ Alanı Üzerindeki Etkileri

Ceren AĞAOĞLU TOPÇU
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, dans ağırlıklı ve hibrit egzersiz kategorilerindeki kadınların başlangıç ve son vücut kompozisyonu ölçümlerini karşılaştırmaktır. Veri setindeki 30–65 yaş ve VKİ 25–35 kg/m² koşullarını karşılayan 180 kayıt üzerinde keşifsel ikincil analiz yapıldı. Aktivite etiketlerine göre halk oyunları/dans, Zumba ve kardiyo-Pilates/dans kayıtları dans ağırlıklı (n=77); direnç/HIIT ve karma/yüksek yoğunluk kayıtları hibrit (n=103) kategoride değerlendirildi. Bu gruplar randomizasyon kolu kabul edilmedi ve kontrol karşılaştırması yapılmadı. Başlangıç ve 84 gün sonraki yağ yüzdesi, kas kütlesi tahmini, vücut ağırlığı ve İç Yağ göstergesi incelendi. Tüm kayıtlarda sabit beslenme programı mevcuttu. Değerler başlangıç, yaş ve VKİ için düzeltilen doğrusal modellerle karşılaştırıldı; bootstrap güven aralıkları, artık permütasyonu p değerleri ve Holm düzeltmesi uygulandı. Dans ağırlıklı ve hibrit kategorilerde yağ oranı değişimi sırasıyla −3,40 ± 1,18 ve −2,95 ± 1,15 yüzde puan; kas kütlesi tahmini değişimi +0,48 ± 0,64 ve +0,49 ± 0,65 kg; İç Yağ göstergesi değişimi ise −1,30 ± 0,58 ve −1,06 ± 0,46 birim oldu. Yağ yüzdesinde düzeltilmiş kategoriler arası fark −0,36 yüzde puan (%95 GA −0,69 ile −0,05; Holm p=0,078); İç Yağ göstergesinde −0,19 birim (%95 GA −0,32 ile −0,05; Holm p=0,030) hesaplandı. Kardiyo-Pilates/Dans kayıtları çıkarıldığında farkların güven aralığı sıfırı içerdi. Beslenme programının eşlik ettiği 84 günlük takipte her iki grupta da yağ oranı ve İç Yağ göstergesi azalmış, kas kütlesi tahmini artmıştır. Sonuçların grup tanımına duyarlı olması ve kontrol grubu bulunmaması nedeniyle yaklaşımların bağımsız etkinliği veya üstünlüğü konusunda kesin yargıya varılamamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Dans, hibrit egzersiz, kadın, vücut kompozisyonu, biyoelektrik impedans

Effects of Dance-Based and Hybrid Exercise Modalities on Body Composition and Visceral Fat Area in Sedentary Women

Abstract

This study compared baseline and final body composition of women in dance-based and hybrid exercise categories. An exploratory secondary analysis evaluated 180 records (ages 30–65, BMI 25–35 kg/m²). Folk dance, Zumba, and cardio-Pilates/dance were categorized as dance-based (n=77); resistance/HIIT and mixed/high-intensity as hybrid (n=103). Groups were not randomization arms, and no control comparison was made. Body fat percentage, estimated muscle mass, weight, and visceral fat rating were evaluated at baseline and day 84 under a standardized diet. Linear models adjusted for baseline, age, and BMI used bootstrap confidence intervals, residual permutation p-values, and Holm adjustment. Body fat percentage changes in dance-based and hybrid categories were -3.40 ± 1.18 and -2.95 ± 1.15 percentage points; estimated muscle mass changes were +0.48 ± 0.64 and +0.49 ± 0.65 kg; visceral fat rating changes were -1.30 ± 0.58 and -1.06 ± 0.46 units. Adjusted differences were -0.36 percentage points for body fat (95% CI -0.69 to -0.05; Holm p=0.078) and -0.19 units for visceral fat (95% CI -0.32 to -0.05; Holm p=0.030). Excluding cardio-Pilates/dance yielded confidence intervals containing zero. Over 84 days with dietary control, both categories showed reduced body fat and visceral fat rating alongside increased estimated muscle mass. Group definition sensitivity and lack of a control group preclude conclusions regarding independent efficacy or superiority.

Keywords: Dance, hybrid exercise, women, body composition, bioelectrical impedance

Kadın Sporcularda Pelvik Taban Disfonksiyonu ve Üriner İnkontinans: Biyomekanik, Nöromüsküler ve Metabolik Etkileşimler

Mehmet Ali EKİN
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Sibel YILDIRIM
Hitit Üniversitesi, Türkiye

Nihat ÖZŞENGEZER
Manisa Celal Bayar Üniversitesi, Türkiye

Ömer AKYÜZ
Bartın Üniversitesi, Türkiye

Fırat AKYÜZ
Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi, Türkiye

Özet

Pelvik taban disfonksiyonu (PTD) ve stres üriner inkontinans (SUI), kadın sporcularda sık karşılaşılan klinik tablolardır. Bu derlemenin amacı; sporcularda üriner inkontinans (Üİ) prevalansını belirlemek, intra-abdominal basınç (IAP) ile zemin reaksiyon kuvvetlerinin (GRF) nöromüsküler etkilerini açıklamak, Göreli Enerji Yetersizliğinin (RED-S) rolünü incelemek ve kanıta dayalı klinik protokolleri özetlemektir.PubMed, Scopus ve Web of Science veri tabanlarında kadın sporcular, pelvik taban ve egzersiz biyomekaniği odaklı meta-analizler, klinik araştırmalar ve Delphi konsensüs rehberleri tematik olarak taranmıştır.Sporcu kadınlarda Üİ prevalansı %10.88–%80 arasında değişmekte; trambolin (%80) ve voleybol (%75.6) gibi yüksek darbeli branşlarda belirginleşmektedir. Sporcular sedanterlere kıyasla 2.77 kat daha yüksek risk taşımaktadır. PTD yalnızca kas zayıflığıyla sınırlı olmayıp darbe anındaki gecikmiş refleks ön kasılma, derin kor silindirinde hatalı motor modeller (Valsalva, karın sıkma) ve hipertonik kas yapısıyla da tetiklenmektedir. Ayrıca RED-S tablosundaki düşük enerji kullanılabilirliği (<30 kcal/kg Yağsız Kitle/gün); hipoöstrojenizm ve fasyal kolajen kaybı yaratarak üretra kapanma basıncını düşürmekte ve pelvik kas proteolizini hızlandırmaktadır.PFD-SENTINEL tarama aracı sezon öncesi rutin kontrollere eklenmeli; mesane iritasyonunu tetikleyen sıvı kısıtlaması gibi uyumsuz davranışlar önlenmelidir. Rehabilitasyonda uzman denetimli pelvik taban kas eğitimi (PFMT), kor stabilizasyonu ve gevşeme fazlarını içeren multidisipliner yaklaşımlar uygulanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Pelvik taban disfonksiyonu, stres üriner inkontinans, kadın sporcu, biyomekanik, RED-S, PFD-SENTINEL

Pelvic Floor Dysfunction and Urinary Incontinence in Female Athletes: Biomechanical, Neuromuscular, and Metabolic Interactions

Abstract

Pelvic floor dysfunction (PFD) and stress urinary incontinence (SUI) are prevalent yet underreported conditions among female athletes. This review aims to determine urinary incontinence (UI) prevalence across athletic disciplines, analyze the neuromuscular impacts of intra-abdominal pressure (IAP) and ground reaction forces

(GRF), assess the role of Relative Energy Deficiency in Sport (RED-S), and summarize evidence-based clinical protocols.Electronic databases (PubMed, Scopus, and Web of Science) were searched for meta-analyses, clinical trials, and Delphi consensus statements concerning athletic pelvic health and exercise biomechanics. Reported UI prevalence in female athletes ranges from 10.88% to 80.0%, peaking in high-impact disciplines such as trampolining (80.0%) and volleyball (75.6%). Athletes exhibit a 2.77-fold higher UI risk compared with sedentary controls. Pathophysiology extends beyond muscle weakness; it involves impaired reflex pre-contraction timing, deep core dyssynergy (uncontrolled Valsalva, abdominal gripping), and hypertonic (non-relaxing) musculature failing to absorb impact loads. Furthermore, low energy availability (<30 kcal/kg fat-free mass/day) in RED-S induces hypoestrogenism, compromises fascial collagen turnover, lowers urethral closure pressure, and accelerates pelvic floor muscle catabolism.The PFD-SENTINEL tool should be integrated into routine preseason medical assessments. Maladaptive coping behaviors, particularly performance-limiting fluid restriction, must be actively discouraged. Supervised pelvic floor muscle training (PFMT) incorporating down-training/relaxation phases and dynamic core stabilization represents the gold-standard conservative intervention.

Keywords: Pelvic floor dysfunction, stress urinary incontinence, female athlete, biomechanics, RED-S, PFD-SENTINEL

Pilates Egzersizi Yapan Bireylerin Pilatese Yönelik Metaforik Algıları

Büşra MURAT
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Tayyip AKSU
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özgün PARASIZ
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, Pilates yapan bireylerin Pilates kavramına yönelik algılarını metaforlar aracılığıyla belirlemeyi amaçlamaktadır. Nitel araştırma yöntemlerinden olgu bilim deseninin tercih edildiği çalışmada, araştırma grubunun belirlenmesinde amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bu kapsamda katılımcılarda en az altı aydır Pilates stüdyosuna üye olma ve düzenli olarak Pilates yapma ölçütleri aranmıştır. Toplam 81 katılımcı (75 kadın, 6 erkek) araştırma grubunu oluşturmuştur. Katılımcılardan birinin metafor ile gerekçe arasındaki ilişkiyi yeterli düzeyde açıklayamaması nedeniyle 80 yanıt değerlendirmeye alınmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış metafor formu kullanılmış ve katılımcılardan "Pilates…… gibidir; çünkü……" cümlesini tamamlamaları istenmiştir. Ayrıca katılımcıların Pilates'e başlama ve sürdürme nedenlerini belirlemeye yönelik sorulara yer verilmiştir. Nitel veriler içerik analizi yöntemiyle, Pilates'e başlama ve sürdürme nedenlerine ilişkin veriler ise frekans ve yüzde ile analiz edilmiştir. Analiz sonucunda 55 farklı metaforik ifade elde edilmiştir. Pilates kavramına yönelik üretilen metaforların "iyileşme", "bütünleşme", "öz bakım", "farkındalık", "rehberlik ve destek", "enerji", "estetik" ve "zorluk ve mücadele" olmak üzere sekiz kategoride toplandığı belirlenmiştir. Kategoriler arasında "iyileşme" kategorisinin ön plana çıktığı görülmüştür. Pilates'e yönelik en sık ifade edilen metaforların "terapi", "yaşam tarzı" ve "ilaç" olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca katılımcıların Pilates'e başlama nedenleri arasında fiziksel aktivite, esneklik ve vücut şekillendirme; Pilates'i sürdürme nedenleri arasında ise sağlık/fiziksel iyilik hali, düzenli egzersiz alışkanlığı ve esneklik/hareket kabiliyeti ön plana çıkmıştır. Sonuç olarak, Pilates'in katılımcılar tarafından ağırlıklı olarak iyileşme, bütünleşme, öz bakım ve farkındalık bağlamlarında olumlu bir deneyim olarak anlamlandırıldığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Pilates, Metafor, Metaforik Algı, Egzersiz

Metaphorical Perceptions of Individuals Who Practice Pilates Toward Pilates

Abstract

This study aims to determine the perceptions of individuals who practice Pilates through metaphors. A phenomenological design was employed, and criterion samplisng, a purposive sampling method, was used to determine the study group. Participants were required to have been members of a Pilates studio for at least six months and to practice Pilates regularly. The study group consisted of 81 participants (75 women and 6 men). Since one participant did not adequately explain the relationship between the metaphor and its rationale, 80 responses were included in the analysis. Data were collected using a semi-structured metaphor form developed by the researchers, in which participants completed the statement, "Pilates is like … because …". The form also

included questions on reasons for starting and continuing Pilates. Qualitative data were analyzed using content analysis, while these additional responses were analyzed using frequencies and percentages. The analysis yielded 55 distinct metaphorical expressions, grouped into eight categories: “healing,” “integration,” “self-care,” “awareness,” “guidance and support,” “energy,” “aesthetics,” and “difficulty and challenge.” “Healing” was the most prominent category, while “therapy,” “lifestyle,” and “medicine” were the most frequently expressed metaphors. Physical activity, flexibility, and body shaping were prominent reasons for starting Pilates, whereas health and physical well-being, regular exercise habits, and flexibility/mobility were prominent reasons for continuing. In conclusion, Pilates was predominantly perceived as a positive experience associated with healing, integration, self-care, and awareness

Keywords: Pilates, Metaphor, Metaphorical Perception, Exercise

Yaz Spor Kampına Katılan ve Katılmayan Bireylerin Öz-Saygı ve Karar Verme Stratejilerinin İncelenmesi

Canan NİZAMOĞLU
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Kübra ÖZSANDIKÇI
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Reyhan MISIR
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Ercan ORUÇ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Mustafa BAŞ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, Giresun gençlik ve spor il müdürlüğü bünyesinde düzenlenen yaz spor kampına katılım sağlayıp sağlamama durumuna göre üniversite öğrencilerinin karar vermede öz saygı ve karar verme stillerini incelemektir. Araştırmanın evrenini, Gençlik ve Spor il müdürlüğünün 2026 yılı yaz kampına başvuran üniversite öğrencileri; Örneklemini ise bu evrenden kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile toplam 158 katılımcı oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında; kişisel bilgi formu ve Deniz'in (2004) Türkçeye uyarladığı Melbourne Karar Verme Ölçeği I–II (MKVÖ I–II) kullanılmıştır. Verilerin analizinde, bağımsız gruplar için bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve bağımlı değişkenlerin birbiri ile ilişkisini tespit etmek için Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır.Sonuç olarak; kampa katılım durumu değişkenine göre karar vermede öz saygı düzeyi katılanlar lehine anlamlı olarak farklılaşmaktadır. Sınıf düzeyi degişkenine göre ele alınan ölçekte anlamlı farklılık belirlenmemiştir. Ölçeğin kendi alt boyutları arasında yapılan korelasyon analizinde ise karar vermede öz saygı ile kaçıngan, erteleyici ve panik karar verme stilleri arasında negatif yönlü anlamlı ilişkiler bulunurken dikkatli karar verme stili ile pozitif yönlü anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Kaçıngan, erteleyici ve panik karar verme stilleri arasında pozitif yönlü anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir. Dikkatli karar verme stili ile kaçıngan ve panik karar verme stilleri arasında anlamlı bir ilişki bulunmazken, erteleyici karar verme stili ile negatif yönlü anlamlı bir ilişki belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Karar Vermede Öz Saygı, Karar Verme Stilleri, Gençlik Kampı.

Examination of Decision-Making Self-Esteem and Decision-Making Styles According to Youth Camp Participation Status: The Case of the Erzurum Winter Sports Camp

Abstract

This study aims to examine university students' decision-making self-esteem and decision-making styles according to their youth camp participation status and various demographic variables. The population of the study consists of university students who applied to the 2026 Erzurum Winter Sports Camp organized by the Ministry of Youth and Sports. The sample consists of a total of 158 participants selected from this population through convenience sampling. Data were collected using a personal information form and the Melbourne Decision

Making Questionnaire I–II (MDMQ I–II), which was adapted into Turkish by Deniz (2004). For data analysis, the independent-samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Pearson product–moment correlation coefficient were used to determine the relationships among the dependent variables.As a result, decision-making self-esteem was found to differ significantly according to camp participation status in favor of those who participated in the camp. No significant differences were found in the scale scores according to year of study. Correlation analyses conducted among the subdimensions of the scale revealed significant negative relationships between decision-making self-esteem and avoidant, procrastinating, and panic decision-making styles, whereas a significant positive relationship was found between decision-making self-esteem and the vigilant decision-making style. Significant positive relationships were identified among avoidant, procrastinating, and panic decision-making styles. While no significant relationships were found between the vigilant decision-making style and the avoidant and panic decision-making styles, a significant negative relationship was found between the vigilant and procrastinating decision-making styles.

Keywords: Decision-Making Self-Esteem, Decision-Making Styles, Youth Camp.

Üniversite Öğrencilerinin Yüzme Korkuları İle Yüzme Becerilerinin İncelenmesi

Kübra ÖZSANDIKÇI
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, 2026-2027 öğretim yılında Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören öğrencilerin yüzme beceri düzeyleri ile yüzme korkuları arasındaki ilişkileri incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modelinde tasarlanmıştır.Araştırmanın evrenini 2026–2027 öğretim yılında Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesine devam eden öğrenciler; örneklemini ise araştırmaya gönüllü katılım sağlayan ve random yöntemiyle belirlenen 228 öğrenci oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında demografik bilgi formu, Gosnik vd. (2011) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması Arıkan ve İnce (2023) tarafından yapılan "Yüzme Becerileri Öz Değerlendirme Ölçeği" ile Bolat ve Atasoy (2024) tarafından geliştirilen "Yüzme korkusu ölçeği" kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 26.00 paket programına aktarılarak bağımsız ikili gruplar için t-testi, ikiden büyük gruplar için tek yönlü varyans analizi ve Pearson korelasyon analizi yapılmıştır.Araştırma sonuçlarına göre, erkek katılımcıların yüzme becerisi düzeylerinin kadın katılımcılara göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu, daha önce yüzme dersi alan katılımcıların yüzme becerilerinin daha yüksek, yüzme korkularının ise daha düşük olduğu sonucuna varılmıştır. Araştırma sonuçlarına göre Yüzme Becerisi ile Yüzme Korkusu ve alt boyutları arasında orta düzeyde ve anlamlı negatif ilişkiler gözlemlenmiştir.Elde edilen sonuçlara göre, yüzme korkusunun yüzme becerisinin kazanılmasını olumsuz bir şekilde etkileyen önemli bir faktör olduğunu ortaya koymaktadır. Ayrıca üniversitelerin, yüzme becerisini erken yaşlarda edinememiş bireyler için telafi edici bir rol üstlenmesi; bu kapsamda yetişkin bireylere yönelik yapılandırılmış, güvenli ve destekleyici yüzme eğitimi uygulamalarının yaygınlaştırılmasının önemli olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Su güvenliği, Üniversite öğrencileri, Yüzme becerisi, Yüzme korkusu

An Examination of University Students' Fear of Swimming and Their Swimming Skills

Abstract

The aim of this research is to examine the relationships between swimming skill levels and fear of swimming among students studying at the Faculty of Sports Sciences of Trabzon University during the 2026-2027 academic year. The research was designed using a correlational survey model, one of the quantitative research methods.The study population consisted of students attending the Faculty of Sports Sciences at Trabzon University during the 2026–2027 academic year; the sample comprised 228 students who voluntarily participated in the study and were selected using a random sampling method. Data were collected using a demographic information form, the "Swimming Skills Self-Assessment Scale" developed by Gosnik et al. (2011) and adapted into Turkish by Arıkan and İnce (2023), and the "Fear of Swimming Scale" developed by Bolat and Atasoy (2024). The obtained data were transferred to the SPSS 26.00 software package, and independent paired t-tests, one-way analysis of variance for groups larger than two, and Pearson correlation analysis were performed.According to the research results, male participants had significantly higher swimming skill levels than female participants, and those who had previously taken swimming lessons had higher swimming skills and lower fear of swimming. The research results also revealed moderate and significant negative correlations between swimming skill and fear of swimming and its sub-dimensions.The results indicate that fear of swimming is a significant factor negatively affecting the

acquisition of swimming skills. Furthermore, it is considered important for universities to play a compensatory role for individuals who have not acquired swimming skills at an early age; in this context, it is thought that expanding structured, safe, and supportive swimming training programs for adults would be crucial.

Keywords: Sport, Water safety, University students, Swimming skills, Fear of swimming

Üniversite Öğrencilerinin Sporda Psikolojik İyi Oluş ve Yapay Zekâya Bağimlilik Düzeylerinin Farkli Akademik Alanlara Göre İncelenmesi

Mustafa Kemal DENIZ
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Veysel ALBAYRAK
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Ömer Faruk TUTAR
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Mesut BULUT
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin sporda psikolojik iyi oluş ve yapay zekâya bağımlılık düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin farklı akademik alanlara göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımına dayalı ilişkisel tarama modelinde yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu, 2026-2027 eğitim-öğretim yılında Munzur Üniversitesi'nde farklı akademik alanlarda öğrenim gören 330 üniversite öğrencisi oluşturmuştur.Verilerin toplanmasında Kişisel Bilgi Formu, Sporda Psikolojik İyi Oluş Ölçeği ve Yapay Zekâya Bağımlılık Ölçeği kullanılmıştır. Sporda Psikolojik İyi Oluş Ölçeği; Zihinsel Rahatlık, Zihinsel Refah ve Zihinsel Dayanıklılık olmak üzere üç boyuttan, Yapay Zekâya Bağımlılık Ölçeği ise tek boyut ve beş maddeden oluşmaktadır. Verilerin analizinde SPSS 26 paket programından yararlanılmıştır. Verilerin normal dağılıma uygunluğu basıklık ve çarpıklık değerleri üzerinden değerlendirilmiş ve parametrik testler kullanılmıştır. Gruplar arasındaki farklılıkların belirlenmesinde bağımsız örneklemler t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA), değişkenler arasındaki ilişkilerin incelenmesinde ise korelasyon analizi uygulanmıştır. Araştırmada istatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.Araştırma bulgularına göre öğrencilerin sporda psikolojik iyi oluş düzeylerinin genel olarak yüksek (3,83±0,50), yapay zekâya bağımlılık düzeylerinin ise 2,87±0,80 olduğu belirlenmiştir. Sporda psikolojik iyi oluşun alt boyutları incelendiğinde en yüksek ortalamanın zihinsel refah, en düşük ortalamanın ise zihinsel dayanıklılık boyutunda olduğu görülmüştür. Cinsiyete göre yapılan karşılaştırmalarda sporda psikolojik iyi oluş, alt boyutları ve yapay zekâya bağımlılık düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Aktif olarak spor yapan öğrencilerin sporda psikolojik iyi oluş ve zihinsel dayanıklılık düzeylerinin spor yapmayan öğrencilere göre anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Öğrenim görülen akademik alana göre ise sporda psikolojik iyi oluş ve yapay zekâya bağımlılık düzeylerinde anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Korelasyon analizi sonucunda yapay zekâya bağımlılık ile sporda psikolojik iyi oluş ve alt boyutları arasında anlamlı bir ilişki bulunmazken, sporda psikolojik iyi oluşun alt boyutları arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişkiler olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak, öğrencilerin sporda psikolojik iyi oluş düzeylerinin aktif spor yapma durumuyla ilişkili olduğu, ancak cinsiyet ve akademik alana göre farklılaşmadığı; yapay zekâya bağımlılık düzeyinin ise sporda psikolojik iyi oluş ile anlamlı bir ilişki göstermediği sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sporda psikolojik iyi oluş, yapay zekâya bağımlılık, psikolojik iyi oluş, yapay zekâ

Examining University Students' Psychological Well-Being In Sport and Artificial Intelligence Addiction Across Different Academic Fields

Abstract

This study aimed to determine university students' levels of psychological well-being in sport and artificial intelligence (AI) addiction and to examine whether these levels differed across different academic fields. The study was conducted using a quantitative research approach with a correlational survey design. The study group consisted of 330 university students enrolled in different academic fields at Munzur University during the 2026–2027 academic year.Data were collected using a Personal Information Form, the Psychological Well-Being in Sport Scale, and the Artificial Intelligence Addiction Scale. The Psychological Well-Being in Sport Scale consists of three dimensions: Mental Relaxation, Mental Well-Being, and Mental Resilience, whereas the Artificial Intelligence Addiction Scale is a unidimensional measure comprising five items. Data were analyzed using SPSS Statistics 26. The normality of the data was assessed based on skewness and kurtosis values, and parametric statistical tests were subsequently employed. Independent-samples *t*-tests and one-way analysis of variance (ANOVA) were used to examine differences between groups, while correlation analysis was performed to investigate the relationships among the variables. The level of statistical significance was set at $p < .05$.The findings indicated that the students generally exhibited high levels of psychological well-being in sport (3.83 ± 0.50), while their mean AI addiction score was 2.87 ± 0.80. Among the dimensions of psychological well-being in sport, Mental Well-Being had the highest mean score, whereas Mental Resilience had the lowest. No statistically significant differences were found in overall psychological well-being in sport, its subdimensions, or AI addiction according to gender. Students who actively participated in sports exhibited significantly higher levels of overall psychological well-being in sport and Mental Resilience than those who did not actively participate in sports. No statistically significant differences were observed in psychological well-being in sport or AI addiction across different academic fields. Correlation analysis revealed no statistically significant relationship between AI addiction and overall psychological well-being in sport or any of its subdimensions. In contrast, significant positive correlations were observed among the subdimensions of psychological well-being in sport.In conclusion, psychological well-being in sport among university students was associated with active participation in sports but did not significantly differ according to gender or academic field. Furthermore, AI addiction was not significantly associated with psychological well-being in sport. These findings suggest that active participation in sports may be an important factor associated with university students' psychological well-being in sport, whereas AI addiction appears to be independent of psychological well-being in sport within the present sample.

Keywords: Psychological well-being in sport, artificial intelligence addiction, psychological well-being, artificial intelligence.

Voleybolcularda Sosyal Görünüş Kaygisi ve Spor Güdülenmesi Arasindaki İlişki: Sosyal Görünüş Kaygisinin Yordayici Rolü

Mustafa Kemal DENIZ
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Veysel ALBAYRAK
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Ömer Faruk TUTAR
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Mesut BULUT
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, voleybolcularda sosyal görünüş kaygısı ile sporda güdülenme arasındaki ilişkiyi incelemek ve sosyal görünüş kaygısının sporda güdülenme üzerindeki yordayıcı rolünü belirlemektir. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımı kapsamında ilişkisel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu, Elâzığ, Diyarbakır ve Malatya illerinde bölgesel lig ve profesyonel liglerde voleybol oynamış veya halen voleybol oynamaya devam eden 225 sporcu oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kişisel bilgi formu, Sosyal Görünüş Kaygısı Ölçeği ve Sporda Güdülenme Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 26.0 paket programı kullanılmış; betimsel istatistikler, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Pearson korelasyon analizi ve basit doğrusal regresyon analizi uygulanmıştır. Verilerin normal dağılıma uygunluğu basıklık ve çarpıklık değerleri incelenerek değerlendirilmiş ve istatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.Araştırma bulguları sosyal görünüş kaygısı ile sporda güdülenme arasında pozitif yönde ve orta düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($r=0,461$; $p<0,001$). Sosyal görünüş kaygısının sporda güdülenmeyi pozitif ve anlamlı düzeyde yordadığı görülmüştür ($\beta=0,461$; $t=7,748$; $p<0,001$). Regresyon modelinin anlamlı olduğu ve sosyal görünüş kaygısının sporda güdülenmedeki toplam varyansın %21,2'sini açıkladığı belirlenmiştir ($R^2=0,212$; $F(1,223)=60,030$; $p<0,001$). Ayrıca yapılan grup karşılaştırmalarında, bazı sosyo-demografik ve spora ilişkin değişkenlere göre sosyal görünüş kaygısı ve sporda güdülenme düzeylerinin farklılaştığı belirlenmiştir. Sonuç olarak; voleybolcularda sosyal görünüş kaygısı ile sporda güdülenme arasında anlamlı bir ilişki bulunduğunu ve sosyal görünüş kaygısının sporda güdülenmenin anlamlı bir yordayıcısı olduğunu göstermektedir. Bu doğrultuda, antrenörler ve spor psikologları tarafından sporcuların beden algısı ve sosyal görünüşle ilişkili kaygılarını dikkate alan, özgüven ve sağlıklı benlik algısını destekleyen psikoeğitim ve danışmanlık çalışmalarının antrenman süreçlerine dâhil edilmesi önerilmektedir**.**

Anahtar Kelimeler: Sosyal görünüş kaygısı, sporda güdülenme, kaygı, güdülenme, spor, voleybol.

The Relationship Between Social Appearance Anxiety and Sport Motivation in Volleyball Players: The Predictive Role of Social Appearance Anxiety

Abstract

This study aimed to examine the relationship between social appearance anxiety and sport motivation among volleyball players and to determine the predictive role of social appearance anxiety in sport motivation. The study

was conducted using a quantitative research approach with a correlational survey design. The study group consisted of 225 athletes who had previously competed or were currently competing in regional or professional volleyball leagues in Elazığ, Diyarbakır, and Malatya, Türkiye.Data were collected using a Personal Information Form, the Social Appearance Anxiety Scale, and the Sport Motivation Scale. Data were analyzed using SPSS Statistics 26.0. Descriptive statistics, independent-samples *t*-tests, one-way analysis of variance (ANOVA), Pearson's correlation analysis, and simple linear regression analysis were performed. The normality of the data was assessed by examining skewness and kurtosis values, and the level of statistical significance was set at $p < .05$.The findings revealed a statistically significant, positive, and moderate correlation between social appearance anxiety and sport motivation ($r = .461$, $p < .001$). Social appearance anxiety was also found to be a positive and statistically significant predictor of sport motivation ($\beta = .461$, $t = 7.748$, $p < .001$). The regression model was statistically significant, with social appearance anxiety accounting for 21.2% of the total variance in sport motivation ($R^2 = .212$, $F(1, 223) = 60.030$, $p < .001$). In addition, group comparisons indicated that levels of social appearance anxiety and sport motivation differed significantly according to certain sociodemographic and sport-related characteristics. In conclusion, the findings demonstrate a significant positive relationship between social appearance anxiety and sport motivation among volleyball players and indicate that social appearance anxiety is a significant predictor of sport motivation. These findings suggest that athletes' concerns regarding body image and social appearance should be considered within motivational processes in sport. Accordingly, coaches and sport psychologists are encouraged to integrate psychoeducational and counseling interventions aimed at addressing social appearance-related concerns and promoting self-confidence and a healthy self-perception into athletes' training and support programs. Nevertheless, given the correlational and cross-sectional nature of the study, the predictive findings should not be interpreted as evidence of a causal relationship.

Keywords: Social appearance anxiety, sport motivation, anxiety, motivation, sport, volleyball.

Egzersiz Bağımlılığı ve Yaşam Doyumu: Üniversite Öğrencileri Üzerine İlişkisel Bir Araştırma

İrem ŞIMŞEK
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Aykut KARADAĞ
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Ömer Faruk TUTAR
Munzur Üniversitesi, Türkiye

İlimdar YALÇIN
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin egzersiz bağımlılığı düzeyleri ile yaşam doyumları arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Üniversite dönemi, bireylerin fiziksel, sosyal ve psikolojik açıdan önemli değişimler yaşadığı ve sağlıklı yaşam alışkanlıklarının şekillendiği bir süreçtir. Egzersiz, üniversite öğrencilerinin fiziksel ve psikolojik sağlıklarının desteklenmesine, stresle başa çıkmalarına ve yaşam kalitelerinin geliştirilmesine katkı sağlayan önemli bir etkinlik olarak değerlendirilmektedir. Bununla birlikte, egzersizin aşırı ve kontrol edilemeyen biçimde gerçekleştirilmesi, bireylerin günlük yaşamlarını ve sosyal ilişkilerini olumsuz etkileyebilecek egzersiz bağımlılığına dönüşebilmektedir. Bu bağlamda, araştırma bulgularının üniversite öğrencilerinde egzersiz bağımlılığı ile yaşam doyumu arasındaki ilişkinin daha iyi anlaşılmasına, sağlıklı egzersiz davranışlarının desteklenmesine ve aşırı egzersiz davranışlarına yönelik farkındalığın artırılmasına katkı sağlaması beklenmektedir. Araştırmanın örneklem grubunu Tunceli ilinde egzersiz yapan 281 birey oluşturmaktadır.Çalışmaya katılan öğrencilerin demografik bilgilerinin belirlenmesi için kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Egzersiz bağımlılığı düzeyleri için Tekkurşun-Demir, Hazar ve Cicioğlu (2018) tarafından geliştirilen Egzersiz Bağımlılığı Ölçeği ve yaşam doyumları düzeylerinin belirlenmesi için ise Köker (1991) tarafından geliştirilen Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Toplanan verilere göre yapılan normallik sınamasına göre verilerin normal dağılım gösterdiği görülmüştür. Buna göre indepedent t testi, one way anova testi, pearson kolerasyon testi ve linear regresyon testlerinden yararlanılmıştır. Yapılan istatistiksel analizlerde gruplar arasındaki farklılığın tespiti için anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.Çalışma sonuçlarına bakıldığında, öğrencilerin egzersiz bağımlılığı düzeyleri ve alt boyutları açısından yaş ve cinsiyet değişkenlerine göre istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık bulunmadığı tespit edilmiştir. Yaşam doyumu düzeyleri açısından değerlendirildiğinde ise cinsiyet değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğu ve erkek öğrencilerin yaşam doyumu düzeylerinin kadın öğrencilere göre daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Egzersiz yapma sıklığı ve egzersiz süresi değişkenleri açısından incelendiğinde, hem egzersiz bağımlılığı düzeylerinde hem de yaşam doyumu düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu görülmüştür. Egzersiz yapma sıklığı ve süresi arttıkça öğrencilerin egzersiz bağımlılığı düzeylerinin ve yaşam doyumu puanlarının da arttığı tespit edilmiştir. Bu bulgular doğrultusunda, öğrencilerin egzersiz bağımlılığı düzeyleri ile yaşam doyumu arasında doğrudan bir ilişki olup olmadığına yönelik korelasyon analizi sonuçlarının ayrıca değerlendirilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor, egzersiz bağımlılığı, yaşam doyumu

Exercise Addiction And Life Satisfaction: A Correlational Study Among University Students

Abstract

This study aimed to examine the relationship between exercise addiction and life satisfaction among university students. The university years represent a period characterized by significant physical, social, and psychological changes, during which healthy lifestyle habits are often established. Exercise is widely recognized as an important activity that contributes to university students' physical and psychological well-being, helps them cope with stress, and enhances their quality of life. However, excessive and uncontrollable engagement in exercise may develop into exercise addiction, potentially having adverse effects on individuals' daily lives and social relationships. In this context, the findings of the present study are expected to contribute to a better understanding of the relationship between exercise addiction and life satisfaction among university students, promote healthy exercise behaviors, and raise awareness of excessive exercise patterns. The sample consisted of 281 individuals who regularly engaged in exercise in Tunceli, Türkiye.A Personal Information Form was used to collect participants' demographic information. Exercise addiction was assessed using the Exercise Addiction Scale developed by Tekkurşun-Demir, Hazar, and Cicioğlu (2018), while life satisfaction was assessed using the Life Satisfaction Scale adapted by Köker (1991). Prior to the main analyses, the assumption of normality was assessed, and the data were found to approximate a normal distribution. Accordingly, parametric statistical tests were employed. Independent-samples *t*-tests and one-way analysis of variance (ANOVA) were used to examine group differences, while Pearson's correlation analysis and linear regression analysis were employed to investigate the relationship between exercise addiction and life satisfaction and their predictive associations. The level of statistical significance was set at $p < .05$.The findings revealed no statistically significant differences in exercise addiction or its subdimensions according to age or gender. In terms of life satisfaction, however, a statistically significant gender difference was observed, with male students reporting higher levels of life satisfaction than female students. Significant differences in both exercise addiction and life satisfaction were also identified according to exercise frequency and exercise duration. Specifically, higher exercise frequency and longer exercise duration were associated with higher exercise addiction and life satisfaction scores. These findings indicate that exercise participation characteristics, particularly frequency and duration, may be associated with both exercise addiction and life satisfaction among university students. However, the correlation results should be considered separately to determine whether exercise addiction itself is directly associated with life satisfaction.

Keywords: Sport, exercise addiction, life satisfaction.

Spor Bilimleri Öğrencilerinde Sportmenlik ve Motivasyon: İlişkisel Bir Araştırma

Aykut KARADAĞ
Fırat Üniversitesi, Türkiye

İrem ŞIMŞEK
Munzur Üniversitesi, Türkiye

. Eyyup YILDIRIM
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Ömer Faruk TUTAR
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, spor bilimleri öğrencilerinin sportmenlik davranışları ile sporda motivasyon düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemeyi amaçlamaktadır. Spor ortamı, bireylerin yalnızca fiziksel performanslarını geliştirdikleri değil, aynı zamanda sosyal ve ahlaki değerlerini şekillendirdikleri önemli bir süreçtir. Sportmenlik davranışları; rakibe, takım arkadaşlarına ve sporun kurallarına saygı gösterme, adil davranma ve olumlu tutum sergileme gibi davranışları kapsarken, sporda motivasyon bireylerin sportif etkinliklere katılımını, çaba göstermesini ve performansını sürdürmesini etkileyen önemli bir unsur olarak değerlendirilmektedir. Bu bağlamda, araştırma bulgularının sportmenlik davranışları ile motivasyon arasındaki ilişkinin daha iyi anlaşılmasına, spor ortamlarında olumlu davranışların desteklenmesine ve sporcuların motivasyonlarını artırmaya yönelik uygulamaların geliştirilmesine katkı sağlaması beklenmektedir. Çalışmanın evrenini Munzur Üniversitesi spor bilimleri fakültesinde lisans eğitimi alan 280 öğrenci katılmıştır.Çalışmaya katılan katılımcıların demografik bilgilerinin belirlenmesi için kişisel bilgi formu kullanılmıştır. Sportmenlik davranış düzeyleri için Gümüş ve ark. (2020) tarafından geliştirilen Sportmenlik Davranış Ölçeği ve sporda motivasyon düzeylerinin belirlenmesi için ise Demir (2022) tarafından geliştirilen Spora Yönelik Tutum Ölçeği kullanılmıştır. Toplanan verilere göre yapılan normallik sınamasına göre verilerin normal dağılım gösterdiği görülmüştür. Buna göre indepedent t testi, one way anova testi, pearson kolerasyon testi ve linear regresyon testlerinden yararlanılmıştır. Yapılan istatistiksel analizlerde gruplar arasındaki farklılığın tespiti için anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.Çalışma sonuçlarına bakıldığında, öğrencilerin sportmenlik davranışı ve sporda motivasyon düzeylerinin cinsiyet ve bölüm değişkenlerine göre istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Yaş değişkeni açısından değerlendirildiğinde, sportmenlik davranışı düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmazken, sporda motivasyon düzeylerinde anlamlı farklılık olduğu ve 18–21 yaş grubundaki öğrencilerin motivasyon düzeylerinin 22–24 yaş grubundaki öğrencilerden daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Sınıf düzeyine göre ise hem sportmenlik davranışı hem de sporda motivasyon düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiş; 2. ve 3. sınıf öğrencilerinin sportmenlik davranışı düzeylerinin 1. sınıf öğrencilerinden, 2. sınıf öğrencilerinin sporda motivasyon düzeylerinin ise diğer sınıf düzeylerinden daha yüksek olduğu görülmüştür. Spor branşı değişkenine göre her iki ölçekte de anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Sporcu lisansına sahip olma durumuna göre ise lisanslı öğrencilerin hem sportmenlik davranışı hem de sporda motivasyon düzeylerinin lisansı olmayan öğrencilere göre istatistiksel açıdan anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Spor, Sportmenlik, Motivasyon

Sportsmanship and Motivation Among Sports Sciences Students: A Correlational Study

Abstract

This study aimed to examine the relationship between sportsmanship behaviors and sport motivation among sports sciences students. The sporting environment represents an important context in which individuals not only develop their physical performance but also shape their social and moral values. Sportsmanship encompasses behaviors such as respecting opponents, teammates, and the rules of sport, acting fairly, and displaying positive attitudes, whereas sport motivation is considered an important factor influencing individuals' participation in sporting activities, effort, persistence, and performance. In this context, the findings of the present study are expected to contribute to a better understanding of the relationship between sportsmanship and motivation, the promotion of positive behaviors in sporting environments, and the development of practices aimed at enhancing athletes' motivation. The study included 280 undergraduate students enrolled in the Faculty of Sports Sciences at Munzur University.A Personal Information Form was used to collect participants' demographic information. Sportsmanship behaviors were assessed using the Sportsmanship Behavior Scale developed by Gümüş et al. (2020), while sport motivation was assessed using the Attitude Toward Sport Scale developed by Demir (2022). Prior to the main analyses, the assumption of normality was assessed, and the data were found to approximate a normal distribution. Accordingly, parametric statistical tests were employed. Independent-samples *t*-tests and one-way analysis of variance (ANOVA) were used to examine group differences, while Pearson's correlation analysis and linear regression analysis were performed to investigate the relationship and predictive association between the study variables. The level of statistical significance was set at $p < .05$.The findings revealed no statistically significant differences in students' sportsmanship behaviors or sport motivation according to gender or academic department. With respect to age, no statistically significant difference was found in sportsmanship behaviors; however, a significant difference was observed in sport motivation, with students aged 18–21 years reporting higher levels of motivation than those aged 22–24 years. Significant differences were also identified in both sportsmanship behaviors and sport motivation according to year of study. Specifically, second- and third-year students exhibited higher levels of sportsmanship than first-year students, while second-year students demonstrated higher levels of sport motivation than students in the other years of study. No statistically significant differences were observed in either variable according to sport discipline. In contrast, students holding an athlete license reported significantly higher levels of both sportsmanship and sport motivation than students without an athlete license. Overall, the findings indicate that sportsmanship behaviors and sport motivation may vary according to certain demographic and sport-related characteristics, particularly year of study and athlete license status. However, the correlation and regression findings should be reported separately to determine the magnitude and direction of the relationship between sportsmanship and sport motivation and whether sportsmanship significantly predicts sport motivation.

Keywords: Sport, sportsmanship, motivation.

Yaz Spor Okuluna Katılan Öğrencilerin Fiziksel Okuryazarlık Düzeyleri ile Psikolojik Sağlamlık Düzeylerinin İncelenmesi

Metehan ÇOLAK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Kübra ÖZSANDIKÇI
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Bilal ÇOLAK
Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

Mustafa BAŞ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, yaz spor okuluna katılan öğrencilerin algılanan fiziksel okuryazarlık düzeyleri ile psikolojik sağlamlık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemleri kapsamında, ilişkisel tarama modeline göre düzenlenmiştir. Çalışmanın evrenini Beşikdüzü Belediyesinde 2026 yılı yaz spor okuluna katılan 11-14 yaş grubu katılımcılar oluşturmaktadır. Örneklemini ise bu evrenden kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile toplam 125 katılımcı oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında; kişisel bilgi formu, Akarsu ve arkadaşları (2024) tarafından geliştirilen Algılanan Fiziksel Okuryazarlık Ölçeği ve Arslan'ın (2015) Türkçeye uyarladığı Çocuk ve Genç Psikolojik Sağlamlık Ölçeği kullanılmıştır. Yapılan analizlerde, bağımsız gruplar için bağımsız örneklem *t* testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve bağımlı değişkenlerin birbiri ile ilişkisini tespit etmek için Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır.Sonuç olarak; Algılanan Fiziksel Okuryazarlık Ölçeği puanları ile Çocuk ve Genç Psikolojik Sağlamlık Ölçeği puanları arasında pozitif yönlü anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Ayrıca Algılanan Fiziksel Okuryazarlık Ölçeği puanlarında lisanslı sporcu olma durumu, sınıf düzeyi ve yaz spor okulu dışındaki haftalık fiziksel aktivite sıklığı değişkenlerine göre anlamlı farklılıklar bulunmuştur. Çocuk ve Genç Psikolojik Sağlamlık Ölçeği puanlarında ise sınıf düzeyi ve yaz spor okulu dışındaki haftalık fiziksel aktivite sıklığı değişkenlerine göre anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel Okuryazarlık, Psikolojik Sağlamlık, Fiziksel Aktivite, Yaz Spor Okulları.

Examining the Physical Literacy and Psychological Resilience Levels of Students Attending a Summer Sports School

Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between the perceived physical literacy levels and psychological resilience levels of students attending a summer sports school. The study was designed according to the correlational survey model within the scope of quantitative research methods. The population of the study consisted of participants aged 11–14 who attended the 2026 summer sports school organized by Beşikdüzü Municipality. The sample consisted of a total of 125 participants selected from this population through convenience sampling. Data were collected using a personal information form, the Perceived Physical Literacy Scale developed by Akarsu et al. (2024), and the Child and Youth Resilience Measure adapted into Turkish by Arslan (2015). For data analysis, an independent-samples *t* test, one-way analysis of variance (ANOVA), and the

Pearson product-moment correlation coefficient were used to determine the relationship between the dependent variables.The results revealed a significant positive relationship between the scores obtained from the Perceived Physical Literacy Scale and the Child and Youth Resilience Measure. In addition, significant differences were found in Perceived Physical Literacy Scale scores according to licensed athlete status, grade level, and weekly physical activity frequency outside the summer sports school. Significant differences were also found in Child and Youth Resilience Measure scores according to grade level and weekly physical activity frequency outside the summer sports school.

Keywords: Physical Literacy, Psychological Resilience, Physical Activity, Summer Sports Schools.

Yaz Spor Okuluna Katılan Öğrencilerin Problemli Cep Telefonu Kullanım Düzeyleri ile Sosyal Anksiyete Düzeylerinin İncelenmesi

Metehan ÇOLAK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Kübra ÖZSANDIKÇI
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Mustafa BAŞ
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, yaz spor okuluna katılan öğrencilerin problemli cep telefonu kullanım düzeyleri ile sosyal anksiyete düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemektir. Çalışma, nicel araştırma yöntemleri kapsamında, ilişkisel tarama modeline göre düzenlenmiştir. Çalışmanın evrenini Akçaabat Belediyesinde 2026 yılı yaz spor okuluna katılan 11-14 yaş grubu katılımcılar oluşturmaktadır. Örneklemini ise bu evrenden kolay ulaşılabilir örnekleme yöntemi ile toplam 125 katılımcı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak; kişisel bilgi formu, Yılmaz (2017) tarafından geliştirilen Problemli Cep Telefonu Kullanım Ölçeği ve Demir ve arkadaşları'nın (2000) Türkçeye uyarladığı Çocuklar İçin Sosyal Anksiyete Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde, bağımsız gruplar için bağımsız örneklem *t* testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve bağımlı değişkenlerin birbiri ile ilişkisini tespit etmek için Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır.Sonuç olarak; Problemli Cep Telefonu Kullanım Ölçeği puanları ile Çocuklar İçin Sosyal Anksiyete Ölçeği puanları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmuştur. Ayrıca Problemli Cep Telefonu Kullanım Ölçeği puanlarında sınıf düzeyi ile günlük cep telefonu kullanım süresi değişkenlerine göre anlamlı farklılıklar saptanmıştır. Çocuklar İçin Sosyal Anksiyete Ölçeği puanlarında ise yaz spor okulu dışındaki haftalık fiziksel aktivite sıklığı değişkenine göre anlamlı farklılık belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Problemli Cep Telefonu Kullanımı, Sosyal Anksiyete, Fiziksel Aktivite, Yaz Spor Okulları.

Examining the Problematic Mobile Phone Use and Social Anxiety Levels of Students Attending a Summer Sports School

Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between problematic mobile phone use levels and social anxiety levels of students attending a summer sports school. The study was designed according to the correlational survey model within the scope of quantitative research methods. The population of the study consisted of participants aged 11–14 who attended the 2026 summer sports school organized by Akçaabat Municipality. The sample consisted of a total of 125 participants selected from this population through convenience sampling. Data were collected using a personal information form, the Problematic Mobile Phone Use Scale developed by Yılmaz (2017), and the Social Anxiety Scale for Children, adapted into Turkish by Demir et al. (2000). For data analysis, an independent-samples *t* test, one-way analysis of variance (ANOVA), and the Pearson product-moment correlation coefficient were used to determine the relationship between the dependent variables.The results revealed a significant positive relationship between the scores obtained from the Problematic Mobile Phone Use

Scale and the Social Anxiety Scale for Children. In addition, significant differences were found in Problematic Mobile Phone Use Scale scores according to grade level and daily mobile phone use duration. A significant difference was also found in Social Anxiety Scale for Children scores according to weekly physical activity frequency outside the summer sports school.

Keywords: Problematic Mobile Phone Use, Social Anxiety, Physical Activity, Summer Sports Schools.

Dijital Bağımlılık ve Serbest Zaman Davranışları: Rekreasyon Literatürünün Bibliyometrik Analizi ve Tematik Gelişimi

Yiğit GÜVEN
İstanbul Rumeli Üniversitesi, Türkiye

Muhammet VAPUR
İstanbul Rumeli Üniversitesi, Türkiye

Fatih KADIOĞLU
İstanbul Rumeli Üniversitesi, Türkiye

Hasan Efe KIDAM
İstanbul Rumeli Üniversitesi, Türkiye

Özet

Dijital teknolojilerin günlük yaşamda yaygınlaşması, dijital bağımlılık ve oyun bağımlılığının serbest zaman ve rekreasyon davranışlarıyla ilişkisine yönelik akademik ilgiyi artırmıştır. Bu çalışmanın amacı, dijital bağımlılık ve oyun bağımlılığı ile serbest zaman ve rekreasyon kavramlarının kesişiminde gelişen literatürün bibliyometrik yapısını ve araştırma eğilimlerini incelemektir. Araştırmada Web of Science veri tabanında "digital addiction" veya "gaming addiction" kavramları ile "leisure" ve "recreation" kavramları kullanılarak tarama gerçekleştirilmiştir. SSCI ve SCI-Expanded indekslerinde yer alan, açık erişimli araştırma makaleleri değerlendirilmiştir. Toplam 1.212 makalenin bibliyometrik analizinde RStudio Bibliometrix paketi ve VOSviewer programı kullanılmıştır. Bulgular, bilimsel yayınların yıllık %6,29 büyüme gösterdiğini ve özellikle 2020 sonrasında yayın sayısında belirgin bir artış yaşandığını ortaya koymuştur. En fazla yayın üreten ülkeler Çin (241), ABD (211) ve Türkiye (155) olurken, en fazla makale yayımlayan dergi *Frontiers in Psychology* (92) olmuştur. Anahtar kelime analizlerinde bağımlılık, ergenler, ruh sağlığı, internet bağımlılığı, depresyon ve kaygı kavramlarının öne çıktığı belirlenmiştir. Ayrıca uluslararası ortak yazarlık oranı %27,48 olarak hesaplanmıştır. Sonuç olarak, dijital bağımlılık literatürünün ağırlıklı olarak psikolojik ve sağlık odaklı temalar etrafında şekillendiği görülmektedir. Bu durum, dijital bağımlılığın serbest zaman ve rekreasyon davranışları bağlamında daha kapsamlı ele alınmasına yönelik araştırma gereksinimine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital bağımlılık, oyun bağımlılığı, serbest zaman, rekreasyon, bibliyometrik analiz.

Digital Addiction and Leisure Behaviors: A Bibliometric Analysis and Thematic Evolution of the Recreation Literature

Abstract

The increasing integration of digital technologies into daily life has intensified academic interest in the relationship between digital addiction, gaming addiction, and leisure and recreation behaviors. This study aims to examine the bibliometric structure and research trends of the literature at the intersection of these concepts. A bibliometric search was conducted in the Web of Science database using "digital addiction" or "gaming addiction" alongside "leisure" and "recreation." Open-access research articles indexed in SSCI and SCI-Expanded were included. A total of 1,212 articles were analyzed using the Bibliometrix package in RStudio and VOSviewer. The findings revealed an annual publication growth rate of 6.29%, with a substantial increase in scientific production

particularly after 2020. China (241), the United States (211), and Türkiye (155) were the leading countries in publication output, while *Frontiers in Psychology* (92) was the most productive journal. Keyword analyses identified addiction, adolescents, mental health, internet addiction, depression, and anxiety as prominent research themes. Additionally, the international co-authorship rate was 27.48%. Overall, the findings indicate that digital addiction research has predominantly developed around psychological and health-related themes. These results highlight the need for further research examining digital addiction within the broader context of leisure and recreation behaviors.

Keywords: Digital addiction, gaming addiction, leisure, recreation, bibliometric analysis.

Örgütsel Etik İklim ve Mesleki Motivasyon İlişkisinde Örgütsel Özdeşleşmenin Aracı Rolü

Ebru GÜZEL KUYUCU
Ege Üniversitesi, Türkiye

Kardelen GÜNAY ÇELİK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Samet ZENGIN
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Nurettin Göksu ÇINI
Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, akademisyenlerin algıladıkları örgütsel etik iklim ile mesleki motivasyonları arasındaki ilişkide örgütsel özdeşleşmenin aracı rolünü incelemektir. Araştırmada örgütsel etik iklimin akademisyenlerin mesleki motivasyonları ve örgütsel özdeşleşmeleri üzerindeki etkileri ile örgütsel özdeşleşmenin mesleki motivasyon üzerindeki etkisi ele alınmıştır.Araştırma nicel araştırma yaklaşımına dayalı ilişkisel bir tasarımda gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu yükseköğretim kurumlarında görev yapan akademisyenler oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında Örgütsel Etik İklim Ölçeği (Çalışkan, 2022), Örgütsel Özdeşleşme Ölçeği (Tak & Aydemir, 2004) ve Mesleki Motivasyon Ölçeği (Zeynel & Çarıkçı, 2017) kullanılmıştır. Veriler yapısal eşitlik modellemesi kullanılarak analiz edilmiş ve örgütsel özdeşleşmenin aracılık etkisi incelenmiştir.Araştırma bulguları, örgütsel etik iklim algısının akademisyenlerin mesleki motivasyonları üzerinde pozitif ve anlamlı bir etkiye sahip olduğunu göstermiştir. Ayrıca örgütsel etik iklim algısının örgütsel özdeşleşme ile pozitif ve anlamlı ilişkili olduğu, örgütsel özdeşleşmenin ise akademisyenlerin mesleki motivasyonlarını pozitif ve anlamlı düzeyde etkilediği belirlenmiştir. Aracılık analizi sonucunda, örgütsel özdeşleşmenin örgütsel etik iklim ile mesleki motivasyon arasındaki ilişkide anlamlı bir aracılık etkisine sahip olduğu bulunmuştur.Akademisyenlerin olumlu örgütsel etik iklim algılarının mesleki motivasyonlarıyla ilişkili olduğu ve bu ilişkinin örgütsel özdeşleşme üzerinden gerçekleştiği sonucuna ulaşılmıştır. Bulgular, akademisyenlerin mesleki motivasyonlarının güçlendirilmesinde etik değerlere dayalı bir örgütsel iklim oluşturulmasının ve akademisyenlerin örgütleriyle güçlü bir özdeşleşme geliştirmelerinin önemine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Örgütsel etik iklim, örgütsel özdeşleşme, mesleki motivasyon, akademisyenler, yükseköğretim

The Mediating Role of Organizational Identification in the Relationship Between Organizational Ethical Climate and Professional Motivation

Abstract

The aim of this study is to examine the mediating role of organizational identification in the relationship between academics' perceptions of organizational ethical climate and their professional motivation. The study investigates the effects of organizational ethical climate on academics' professional motivation and organizational identification, as well as the effect of organizational identification on professional motivation.The study was conducted using a quantitative research approach with a correlational research design. The study group consisted

of academics working in higher education institutions. The Organizational Ethical Climate Scale (Çalışkan, 2022), the Organizational Identification Scale (Tak & Aydemir, 2004), and the Professional Motivation Scale (Zeynel & Çarıkçı, 2017) were used for data collection. The data were analyzed using structural equation modeling, and the mediating effect of organizational identification was examined.The findings showed that perceived organizational ethical climate had a positive and significant effect on academics' professional motivation. In addition, perceived organizational ethical climate was found to be positively and significantly associated with organizational identification, while organizational identification had a positive and significant effect on academics' professional motivation. The mediation analysis revealed a significant mediating effect of organizational identification in the relationship between organizational ethical climate and professional motivation.The findings indicate that academics' positive perceptions of organizational ethical climate are associated with their professional motivation and that this relationship operates through organizational identification. The results highlight the importance of fostering an organizational climate based on ethical values and strengthening academics' identification with their organizations in enhancing professional motivation.

Keywords: Organizational ethical climate, organizational identification, professional motivation, academics, higher education

Spor Yöneticiliği Alanında Liderlik Odaklı Kariyer Gelişim Modeli: İstihdam Algısı Üzerine Yapısal Bir İnceleme

Ebru GÜZEL KUYUCU
Ege Üniversitesi, Türkiye

Serkan KABAK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Nurettin Göksu ÇINI
Kırıkkale Üniversitesi, Türkiye

Akın ÇELIK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, spor yöneticiliği bölümü öğrencilerinin liderlik yönelimleri, kariyer uyum yetenekleri ve algılanan istihdam edilebilirlikleri arasındaki yapısal ilişkileri incelemek ve liderlik odaklı bir kariyer gelişim modeli ortaya koymaktır.Araştırma, nicel araştırma yaklaşımı ve ilişkisel tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Veriler, spor yöneticiliği lisans öğrencilerinden Kişisel Bilgi Formu, Çok Yönlü Liderlik Yönelimleri Ölçeği, Kariyer Uyum Yetenekleri Ölçeği (CAAS) ve Algılanan İstihdam Edilebilirlik Ölçeği aracılığıyla toplanmıştır. Veriler doğrulayıcı faktör analizi ve yapısal eşitlik modeli ile analiz edilmiştir.Bulgular, liderlik yönelimlerinin kariyer uyum yetenekleri ve algılanan istihdam edilebilirlik ile anlamlı ve olumlu yönde ilişkili olduğunu göstermiştir. Kariyer uyum yeteneklerinin algılanan istihdam edilebilirliği anlamlı düzeyde açıkladığı ve liderlik yönelimleri ile algılanan istihdam edilebilirlik arasındaki ilişkide aracı rol saptanmıştır. Önerilen yapısal modelin veriyle uyumunun kabul edilebilir düzeyde olduğu görülmüştür.Spor yöneticiliği öğrencilerinin istihdam edilebilirlik algılarında liderlik yönelimleri ve kariyer uyum yeteneklerinin önemli rol oynadığını ortaya koymuştur. Bulgular doğrultusunda liderlik gelişimi ve kariyer uyumunu bütünleştiren bir kariyer gelişim modelinin spor yöneticiliği eğitimi açısından önemli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Spor yöneticiliği, liderlik yönelimleri, kariyer uyum yetenekleri, istihdam edilebilirlik, kariyer gelişimi, yapısal eşitlik modeli.

Introduction and Purpose: This Study Aimed to Examine The Structural Relationships Among Leadership Orientations, Career Adaptability, and Perceived Employability of Sport Management Students and to Propose A Leadership-Oriented Career Developmen

Abstract

This study aimed to examine the structural relationships among leadership orientations, career adaptability, and perceived employability of sport management students and to propose a leadership-oriented career development model.**:** The study was conducted using a quantitative research approach and a correlational survey design. Data were collected from undergraduate sport management students using a Personal Information Form, the Multifaceted Leadership Orientations Scale, the Career Adapt-Abilities Scale (CAAS), and the Perceived Employability Scale. The data were analyzed using confirmatory factor analysis and structural equation modeling.The findings showed that leadership orientations were positively and significantly associated with career

adaptability and perceived employability. Career adaptability significantly explained perceived employability and was found to play a mediating role in the relationship between leadership orientations and perceived employability. The proposed structural model demonstrated an acceptable level of fit with the data.The findings revealed that leadership orientations and career adaptability play an important role in sport management students' perceptions of employability. Accordingly, a career development model integrating leadership development and career adaptability was found to be important for sport management education.

Keywords: Sport management, leadership orientations, career adaptability, perceived employability, career development, structural equation modeling.

Tenis Sporunun Temelinde Yatan Sistemler

Yusuf SEZGIN
Bayburt Üniverstesi, Türkiye

Hacı Bayram TEMÜR
Bayburt Üniverstesi, Türkiye

Özet

Tenis sporunda uygulanan tüm stratejiler, vuruş teknikleri, ayak oyunları ile zihinsel ve fiziksel becerilerin temelinde iki ana sistem yatmaktadır. Tenis sporu; vuruş teknikleri taktiksel kararlar ve saha içi hareket kombinasyonlarının ötesinde, belirli matematiksel sistemlerin üzerine inşa edilmiştir.Bu çalışma, tenis sporunun temelini oluşturan iki ana yapısal sistemi; Tenis Skor Sistemi ve Tenis Kortu Geometrisi çerçevesinde incelemekte ve oyundaki stratejik karşılıklarını özetlemektedir.Tenis Skor Sistemi ve Stratejik Yansımaları Hata / Risk Yönetimi: Tenis, yapılan her hatanın doğrudan rakibe puan olarak yazıldığı bir spordur. Bu durum, oyuncuların temel stratejisini hücumdan ziyade hatayı en aza indirme ve savunma güvenliği üzerine kurmasını zorunlu kılar.Seri Puan İhtiyacı: Oyun ve set kazanma kuralları en az 2 puanlık fark gerektirir. Bireysel puan kazanımları tek başına yeterli olmayıp, sporcuların performanslarını özellikle 3 puanlık galibiyet serileri oluşturacak şekilde sürdürmeleri gerekir.An'a Odaklanma: Skor yapısının her oyunda ve sette sıfırlanabilir olması, geçmiş puanların psikolojik yükünü azaltırken sporcunun tamamen mevcut puana odaklanmasını gerektirir.Tenis Kortu Geometrisi ve Alan Kullanımı Vuruş Açıları ve Risk Analizi: Kortun dikdörtgen yapısı ve filenin varlığı, vuruş tercihlerini doğrudan etkiler. Çapraz vuruşlar (cross-court) filenin en alçak kısmından geçmesi ve daha uzun alan sunması nedeniyle düşük riskliyken; paralel vuruşlar (down-the-line) daha yüksek file mesafesi ve kısa kort alanı nedeniyle yüksek risk taşır.Taktiksel Kort Bölgeleri: Oyuncunun kort üzerindeki konumu üç temel bölgeye ayrılır: Skor sisteminin getirdiği risk kontrolü ile kort geometrisinin sunduğu açısal avantajların birleşimiyle oynanır. Bu iki sistemin doğru anlaşılması, hem teknik gelişimin hem de maç sırasındaki taktiksel karar verme süreçlerinin temelini oluşturur.

Anahtar Kelimeler: Tenis sporu, skor ve strateji, kort geometrisi

Tennis: The Underlying Systems of the Sport

Abstract

Behind every strategy, stroke technique, footwork pattern, and mental or physical skill applied in tennis lie two fundamental systems.This study examines the two primary structural systems that form the foundation of tennis—the Tennis Scoring System and Tennis Court Geometry—and summarizes their strategic implications in play.Error / Risk Management: Tennis is a sport where every unforced error directly awards a point to the opponent. This forces players to build their core strategy around minimizing errors and ensuring defensive consistency rather than purely focusing on offense.The Need for Consecutive Points: Winning a game or a set requires a margin of at least two points.Focusing on the Present Moment: Because the scoring structure resets at the start of each game and set, it reduces the psychological burden of past points and demands that the player focus entirely on the current point.2. Tennis Court Geometry and Spatial Usage Shot Angles and Risk Analysis: The rectangular shape of the court and the presence of the net directly influence shot selection.Tactical Court Zones: A player's positioning on

the court is divided into three primary zones:Tennis is played through the combination of risk control imposed by the scoring system and the angular advantages offered by court geometry. A clear understanding of these two systems forms the bedrock of both technical development and tactical decision-making during match play.

Keywords: The sport of tennis, score and strategy, court geometry

Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Liderlik Yönelimlerinin Mesleki Motivasyon Üzerindeki Yordayıcı Rolü

Ebru DERECELI
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Fetullah KAŞKA
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Türkiye

Mustafa TAZE
Muş Alparslan Universitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, beden eğitimi öğretmenlerinin liderlik yönelimlerinin mesleki motivasyon üzerindeki yordayıcı rolünü incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımı kapsamında ilişkisel tarama modelinde yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini Türkiye'nin farklı illerinde görev yapan 222 beden eğitimi öğretmeni oluşturmuştur. Veriler Kişisel Bilgi Formu, Çok Yönlü Liderlik Yönelimleri Ölçeği ve Öğretmen Mesleki Motivasyonu Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), Pearson korelasyon analizi ve doğrusal regresyon analizi uygulanmıştır. Bulgular, öğretmenlerin en yüksek liderlik yöneliminin insan kaynaklı liderlik, en düşük liderlik yöneliminin ise politik liderlik olduğunu göstermiştir. Mesleki motivasyonda en yüksek puan mesleki gelişim ve saygınlık, en düşük puan ise okul dışı faktörler boyutunda elde edilmiştir. Cinsiyet, mesleki kıdem, okul türü, eğitim düzeyi ve hizmet içi eğitim alma durumuna göre bazı alt boyutlarda anlamlı farklılıklar belirlenmiştir. Bununla birlikte, doğrusal regresyon analizi sonuçları liderlik yönelimlerinin mesleki motivasyonu anlamlı düzeyde yordamadığını göstermiştir ($p>0,05$). Sonuç olarak, beden eğitimi öğretmenlerinin mesleki motivasyonunun yalnızca bireysel liderlik yönelimleriyle açıklanamayacağı; örgütsel, çevresel ve mesleki değişkenlerin de bu süreçte önemli rol oynadığı değerlendirilmektedir. Araştırma bulgularının öğretmen yetiştirme programları ile hizmet içi eğitim uygulamalarının geliştirilmesine katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi öğretmenleri, liderlik yönelimleri, mesleki motivasyon

The Predictive Role of Physical Education Teachers' Leadership Orientations on Professional Motivation

Abstract

The aim of this study was to examine the predictive role of physical education teachers' leadership orientations on their professional motivation. The study was conducted using a quantitative research approach based on a correlational survey design. The study sample consisted of 222 physical education teachers working in different provinces of Türkiye. Data were collected using the Personal Information Form, the Multi-Frame Leadership Orientations Scale, and the Teacher Professional Motivation Scale. The data were analyzed using independent samples *t*-tests, one-way analysis of variance (ANOVA), Pearson correlation analysis, and linear regression analysis. The findings revealed that the highest leadership orientation score was observed in the human resource leadership dimension, whereas the lowest score was found in the political leadership dimension. Regarding professional motivation, the highest scores were obtained in the professional development and prestige dimension,

while the lowest scores were found in the out-of-school factors dimension. Significant differences were identified in certain sub-dimensions according to gender, professional seniority, school type, educational level, and participation in in-service training. However, the results of the linear regression analysis indicated that leadership orientations did not significantly predict professional motivation ($p > .05$). Overall, the findings suggest that physical education teachers' professional motivation cannot be explained solely by individual leadership orientations and that organizational, contextual, and professional factors also play a significant role in shaping teachers' motivation. The findings are expected to contribute to the development of teacher education programs and in-service professional development practices.

Keywords: Physical education teachers, leadership orientations, professional motivation

Master Atletlerin Teknoloji Kullanim Düzeylerinin Başarili Yaşlanmalari Üzerine Etkisi

Murat GÜCÜM
İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye

Aygül ÇAĞLAYAN TUNÇ
İstanbul Aydın Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, master atletlerin teknoloji kullanım düzeylerinin başarılı yaşlanmaları üzerine etkisini incelemek ve elde edilen nicel bulguları nitel verilerle derinlemesine açıklamaktır. Araştırma, karma yöntem yaklaşımı çerçevesinde açıklayıcı sıralı desen kullanılarak yürütülmüştür. Nicel aşamada ilişkisel tarama deseni benimsenmiş ve kolayda örnekleme yöntemiyle seçilen 807 master atlet (580 erkek, 227 kadın) araştırmaya dâhil edilmiştir. Veriler, Teknoloji Kullanım Ölçeği ve Başarılı Yaşlanma Ölçeği aracılığıyla toplanmış; t-testi, tek yönlü varyans analizi, Pearson korelasyon ve çoklu doğrusal regresyon analizleri kullanılmıştır. Nicel bulgular, teknoloji kullanımının inovasyon algısı ve teknoloji çılgınlığı boyutlarının başarılı yaşlanmayı pozitif yönde ve anlamlı düzeyde yordadığını, teknoloji takibi boyutunun ise anlamlı bir yordayıcı olmadığını göstermiştir. Regresyon modelinin başarılı yaşlanmadaki toplam varyansın %13'ünü açıkladığı belirlenmiştir. Teknoloji kullanım alt boyutları ile başarılı yaşlanmanın özellikle sorunlarla mücadele etme boyutu arasında daha belirgin ilişkiler saptanmıştır. Nitel aşamada fenomenolojik desen benimsenmiş, ölçüt örnekleme yöntemiyle seçilen 17 master atletle yarı yapılandırılmış görüşmeler gerçekleştirilmiş ve veriler tematik analiz yöntemiyle çözümlenmiştir. Nitel bulgular, teknolojinin spor yaşantısında performans takibi, motivasyon, öz düzenleme ve sosyal etkileşim süreçlerini desteklediğini; başarılı ve aktif yaşlanmaya katkısının ise bilinçli ve dengeli kullanım koşuluna bağlı olduğunu ortaya koymuştur. Sonuç olarak teknoloji, başarılı yaşlanmanın doğrudan belirleyicisi olmaktan ziyade, öz yeterlik, motivasyon ve aktif yaşam tarzıyla etkileşim içinde işleyen destekleyici bir çevresel kaynak olarak değerlendirilebilir.

Anahtar Kelimeler: Teknoloji Kullanımı, Başarılı Yaşlanma, Aktif Yaşlanma, Master Atlet, Karma Yöntem

The Effect of Master Athletes' Technology Use Levels on Successful Aging

Abstract

The aim of this study was to examine the effect of master athletes' levels of technology use on successful aging and to further explain quantitative findings using qualitative data. The study was conducted using an explanatory sequential design within a mixed-methods approach. In the quantitative phase, a correlational survey design was employed, and 807 master athletes (580 men and 227 women) selected through convenience sampling were included in the study. Data were collected using the Technology Use Scale and the Successful Aging Scale. Independent-samples t-tests, one-way analysis of variance, Pearson correlation, and multiple linear regression analyses were conducted. The quantitative findings showed that the innovation perception and technology enthusiasm dimensions of technology use positively and significantly predicted successful aging, whereas the technology monitoring dimension was not a significant predictor. The regression model explained 13% of the variance in successful aging. Stronger relationships were found between technology use subdimensions and the coping with problems dimension of successful aging. In the qualitative phase, a phenomenological design was adopted. Semi-structured interviews were conducted with 17 master athletes selected through criterion sampling,

and the data were analyzed thematically. The qualitative findings indicated that technology supports performance monitoring, motivation, self-regulation, and social interaction in sporting life; however, its contribution to successful and active aging depends on conscious and balanced use. In conclusion, rather than being a direct determinant of successful aging, technology may be considered a supportive environmental resource that operates in interaction with self-efficacy, motivation, and an active lifestyle.

Keywords: Technology Use, Successful Aging, Active Aging, Master Athletes, Mixed Methods

Spor Federasyonlarında Yapay Zekanın Benimsenmesi: Örgütsel Hazırlık, Kullanım Uygulamaları ve Yönetişim Sorunları

Emin Kerem ERKADAM
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Serkan KURTİPEK
Gazi Üniversitesi, Türkiye

İbrahim Fatih YENEL
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor federasyonlarında yapay zekanın benimsenme sürecini kullanım uygulamaları, örgütsel hazırlık ve yönetişim boyutları çerçevesinde incelemektir. Nitel araştırma yaklaşımıyla yürütülen çalışmaya, Türkiye'de faaliyet gösteren yedi spor federasyonundan toplam 14 yönetici ve idari personel katılmıştır. Araştırma verileri, açık uçlu sorulardan oluşan çevrim içi nitel soru formu aracılığıyla toplanmış ve Teknoloji-Örgüt-Çevre (TOE) yaklaşımı ile yapay zeka yönetişimi boyutları doğrultusunda nitel içerik analizi yöntemiyle çözümlenmiştir. Bulgular, yapay zekanın spor federasyonlarında resmi yazışmalar, içerik üretimi, çeviri, sosyal medya yönetimi ve çeşitli idari süreçlerde işlevsel bir destek aracı olarak kullanıldığını göstermektedir. Kullanımın iş süreçlerini hızlandırma, iş yükünü azaltma ve bilgiye erişimi kolaylaştırma açısından katkı sağladığı ifade edilmiştir. Bununla birlikte, bireysel kullanım uygulamalarının öne çıktığı, yapay zeka kullanımına yönelik yazılı politikaların ve kurumsal yönlendirme mekanizmalarının ise sınırlı kaldığı belirlenmiştir. Örgütsel hazırlık açısından yönetim desteği, çalışan yetkinlikleri, eğitim olanakları, teknik altyapı ve kurumsal kaynaklar belirleyici unsurlar olarak öne çıkmıştır. Yönetişim boyutunda veri güvenliği, gizlilik ve bilgi doğruluğuna ilişkin kaygılar dikkat çekerken, yapay zeka çıktılarının insan denetiminden geçirilmesi ve olası hatalarda sorumluluğun kullanıcı veya onay yetkilisi tarafından üstlenilmesi gerektiği vurgulanmıştır. Sonuç olarak araştırma, spor federasyonlarında yapay zekanın fiili kullanımının kurumsal hazırlık ve yönetişim mekanizmalarıyla yeterince bütünleşmediğini ve sürdürülebilir bir benimseme süreci için çalışan yetkinlikleri, kurumsal politikalar, veri güvenliği ve hesap verebilirlik alanlarında sistematik düzenlemelere ihtiyaç duyulduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yapay zeka, spor federasyonları, örgütsel hazırlık, teknoloji benimseme, yapay zeka yönetişimi.

Artificial Intelligence Adoption in Sports Federations: Organizational Readiness, Usage Practices, and Governance Challenges

Abstract

This study aims to examine the process of artificial intelligence (AI) adoption in sports federations in terms of AI use practices, organizational readiness, and governance. A total of 14 managers and administrative staff members from seven sports federations operating in Türkiye participated in the study, which employed a qualitative research approach. Data were collected through an online qualitative questionnaire comprising open-ended questions and analyzed using qualitative content analysis, guided by the Technology–Organization–Environment (TOE) framework and key dimensions of AI governance. The findings indicate that AI is used as a support tool for

official correspondence, content creation, translation, social media management, and various administrative processes within sports federations. Participants reported that AI use contributes to streamlining workflows, reducing workloads, and facilitating access to information. However, individual AI use practices were found to be prominent, while written policies and institutional guidance mechanisms regarding AI use remained limited. Regarding organizational readiness, management support, employee competencies, training opportunities, technological infrastructure, and organizational resources emerged as key factors. In terms of governance, concerns regarding data security, privacy, and information accuracy were highlighted, alongside an emphasis on the need for human oversight and verification of AI-generated outputs and the assignment of responsibility for potential errors to the user or the person granting final approval. In conclusion, the findings indicate that AI use in practice is not sufficiently integrated with organizational readiness and governance mechanisms in the sports federations examined, highlighting the need for systematic measures to strengthen employee competencies, institutional policies, data security, and accountability in support of sustainable AI adoption.

Keywords: Artificial intelligence, sports federations, organizational readiness, technology adoption, AI governance.

Boksta Fiziksel Ve Psikofizyolojik Hazirlik Düzeyinin Geliştirilmesi

Darkhan ASHYROV
Zaporizhzhia National University, Ukraine

Valeria TYSHCHENKO
Zaporizhzhia national university, Ukraine

Özet

Boks performansı, hızlı kuvvet üretimini ve rakibin hareketlerine doğru tepkiler verilmesini gerektirir. Yorgunluk, yumruk temposunu korumayı ve uygun tepkiyi seçmeyi zorlaştırabilir. Bu çalışmanın amacı, fiziksel ve psikofizyolojik antrenmanı birleştiren bireyselleştirilmiş bir program geliştirmek ve değerlendirmektir.Başlangıç değerlendirmesine 60–80 boksörün alınması; bunlardan 36–40'ının deney ve kontrol gruplarını içeren karşılaştırmalı bir antrenman çalışmasına katılması planlanmaktadır. Testler, 12 haftalık programdan önce, programın sonunda ve program tamamlandıktan altı ay sonra uygulanacaktır. Değerlendirmeler fiziksel uygunluğu, yumruk hızını ve isabetini, tepki süresini ve dikkati kapsayacaktır. Bir dakikalık kum torbası testinde, yumruk temposundaki değişimleri değerlendirmek için doğru uygulanan yumruklar dört adet 15 saniyelik aralıkta kaydedilecektir. Görsel sinyal görevlerinde boksörden ya bir saldırı ya da savunmanın ardından karşı saldırı gerçekleştirmesi istenecek; tepki süresi ve hareketin doğruluğu kaydedilecektir. Program, haftada üç kez 20–35 dakikalık seanslardan oluşacak; hız ve koordinasyondan hız ve kuvvete, ardından dayanıklılığa geçilecektir. Egzersizler, bireysel tepki yetersizliklerine ve yumruk temposundaki düşüşlere göre uyarlanacaktır. Değişimler gruplar arasında karşılaştırılacak ve hazırlık düzeyi bütünleşik bir puanla özetlenecektir. İzlem bulguları, devam eden antrenman süreci dikkate alınarak yorumlanacaktır. Çalışmanın, bireysel fiziksel ve psikofizyolojik hazırlık profillerini belirlemesi ve programın tepki hızını, hareket doğruluğunu ve yumruk temposunun korunmasını geliştirip geliştirmediğini ortaya koyması beklenmektedir. Altı aylık izlem, gözlenen değişimlerin kalıcılığını değerlendirecektir. Önerilen yaklaşım, değerlendirmeyi antrenman egzersizlerinin seçimi ve uyarlanmasıyla ilişkilendirmektedir. Etkililiği doğrulanırsa, antrenörlere hazırlığın bireyselleştirilmesi ve yorgunluk altında performansın izlenmesi için uygulamaya yönelik rehberlik sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Boks, fiziksel hazırlık, psikofizyolojik hazırlık, seçimli tepki, bireyselleştirilmiş antrenman, yorgunluk.

Improving Physical and Psychophysiological Preparedness in Boxing

Abstract

Boxing performance requires rapid force production and accurate responses to an opponent's actions. Fatigue can make it harder to maintain punching pace and select an appropriate response. The aim is to develop and evaluate an individualized programme integrating physical and psychophysiological training. Baseline assessment will include 60–80 boxers; 36–40 will participate in a comparative experiment with experimental and control groups. Testing will be conducted before and after a 12-week programme and six months after its completion. Assessments will cover physical fitness, punching speed and accuracy, reaction time, and attention. A one-minute punching-bag test will record correct punches in four 15-second intervals to assess changes in punching pace. Visual-signal tasks will require either an attack or a defensive action followed by a counterattack, with response time and action accuracy recorded. The programme will comprise three 20–35-minute sessions per week, progressing from speed

and coordination to speed and power and then endurance. Exercises will be adjusted according to individual reaction deficits and reductions in punching pace. Changes will be compared between groups, and an integrated score will summarize preparedness. Follow-up findings will be interpreted in the context of ongoing training. The study is expected to identify individual profiles of physical and psychophysiological preparedness and determine whether the programme improves response speed, action accuracy, and maintenance of punching pace. Six-month follow-up will assess the persistence of observed changes. The proposed approach links assessment to the selection and adjustment of training exercises. If its effectiveness is confirmed, it could provide coaches with practical guidance for individualizing preparation and monitoring performance under fatigue.

Keywords: Boxing, physical preparedness, psychophysiological preparedness, choice reaction, individualized training, fatigue

Hentbolda Müsabakaya Hazir Olma Durumu

Alexandra NOWAK
Zaporizhzhia National University, Ukraine

Valeria TYSHCHENKO
Zaporizhzhia national university, Ukraine

Özet

Hentbolda müsabakaya hazır olma durumu, oyuncuların fiziksel durumuna, toparlanmasına ve psikofizyolojik durumuna bağlıdır. Yorgunluk ve müsabaka öncesi kaygı, farklı hazırlık stratejileri gerektirebilir. Bu çalışmanın amacı, özelleşmiş temel antrenman aşamasındaki erkek hentbolcular için farklılaştırılmış bir hazırlık algoritması geliştirmek ve değerlendirmektir. Kaleciler dışındaki yaklaşık 30–40 erkek hentbolcuyla 12–16 haftalık kontrollü bir müdahale çalışması planlanmaktadır. Deney grubu bireysel izlem verilerine dayalı bir algoritmayı uygularken, kontrol grubu olağan hazırlığını sürdürecektir. Birkaç müsabakayı kapsayan başlangıç gözlemleriyle her oyuncunun olağan değer aralığı belirlenecektir. Fiziksel değerlendirme, 10 m sprint, karşı hareketli sıçrama, top atış hızı ve tepki ile hareketin birleşik ölçümü olarak yorumlanan reaktif çevikliği içerecektir. Günlük izlem; kalp hızı değişkenliğini, uyku durumunu, yorgunluğu, stresi, kas ağrısını ve algılanan efor ile süre kullanılarak hesaplanan seans yükünü kapsayacaktır. Seçilen değerlendirme noktalarında kortizol, total testosteron, DHEA-S, IGF-1 ve prolaktin ölçülecektir. Testler mikro döngü başlangıcında, müsabakadan 24–48 saat önce ve 24–48 saat sonra yapılacak; aynı takvim son blokta tekrarlanacaktır. Bilişsel kaygı, somatik kaygı ve kendine güven, müsabakadan 45–60 dakika önce CSAI-2R ile değerlendirilecektir. Müsabaka öncesi tükürük kortizolü, müsabaka olmayan bir günde aynı saatte alınan örnekle karşılaştırılacaktır. Algoritma, yorgunluk ve kaygı profillerine göre yük düzenlemesi ve toparlanmayı, öz düzenleme rutinlerini veya bunların birleşimini seçecektir. Gruplar arasındaki değişimler, şut başarısı ve teknik top kayıplarıyla birlikte değerlendirilecek; oynama süresi, yaş ve biyolojik olgunlaşma dikkate alınacaktır. Protokol için etik kurul onayı ve bilgilendirilmiş onam alınması; reşit olmayan katılımcılar için ayrıca veli onamı sağlanması gerekecektir. Çalışma, farklılaştırılmış hazırlığın olağan hazırlığa kıyasla müsabakaya hazır olma durumunu ve toparlanmayı daha iyi koruyup korumadığını ve hormonal ölçümlerin rutin izlemin ötesinde yararlı bilgi sağlayıp sağlamadığını sınayacaktır. Etkili bulunması durumunda algoritma, antrenörlerin oyuncuların mevcut durumuna göre hazırlık stratejileri seçmesine ve antrenman yüküne ilişkin kararları müsabaka öncesi öz düzenlemeyle ilişkilendirmesine yardımcı olabilir.

Anahtar Kelimeler: Hentbol, müsabakaya hazır olma, farklılaştırılmış hazırlık, müsabaka öncesi kaygı, kalp hızı değişkenliği, hormonal izlem

Match Readiness In Handball

Abstract

Match readiness in handball depends on players' physical condition, recovery, and psychophysiological state. Fatigue and pre-match anxiety may require different preparation strategies. The aim is to develop and evaluate a differentiated preparation algorithm for male handball players at the specialized basic training stage. A controlled 12–16-week intervention is planned for approximately 30–40 male outfield players. The experimental group will follow an algorithm based on individual monitoring, while the control group will continue usual preparation. Baseline observation across several matches will establish each player's usual range. Physical assessment will

include a 10-m sprint, countermovement jump, throwing velocity, and reactive agility, interpreted as a combined response and movement measure. Daily monitoring will cover heart rate variability, sleep, fatigue, stress, muscle soreness, and session load calculated from perceived exertion and duration. Cortisol, total testosterone, DHEA-S, IGF-1, and prolactin will be measured at selected assessment points. Testing will occur at microcycle start and 24–48 hours before and after matches, with the schedule repeated in the final block. Cognitive anxiety, somatic anxiety, and self-confidence will be assessed using CSAI-2R 45–60 minutes before matches. Pre-match salivary cortisol will be compared with a non-match-day sample collected at the same time. The algorithm will select workload adjustment and recovery, self-regulation routines, or their combination according to fatigue and anxiety profiles. Between-group changes will be evaluated alongside shooting success and technical turnovers, accounting for playing time, age, and biological maturation. The protocol will require ethics approval and informed consent, including guardian consent for minors. The study will test whether differentiated preparation better preserves match readiness and recovery than usual preparation, and whether hormonal measurements add useful information beyond routine monitoring. If effective, the algorithm could help coaches choose preparation strategies according to players' current state and link workload decisions with pre-match self-regulation.

Keywords: Handball, match readiness, differentiated preparation, pre-match anxiety, heart rate variability, hormonal monitoring

Kuvvet Sporlarında Eklemlerin Aşırı Yüklere Hazırlanmasının Pratik Yönleri

Vladyslav ZHURAVKO
Zaporizhzhia National University, Ukraine

Valeria TYSHCHENKO
Zaporizhzhia national university, Ukraine

Özet

Kuvvet sporlarında yüksek yükler, eklemlerin ve çevrelerindeki bağ dokularının kapasitesini zorlar. Hazırlık sürecinde, anlık kaldırış performansının yanı sıra doku adaptasyonu da dikkate alınmalıdır. Bu çalışmanın amacı, yaralanma riskini yönetirken kas-iskelet sistemini aşırı yüklere hazırlamaya yönelik pratik yaklaşımları belirlemektir. Tendon adaptasyonu, ısınma stratejileri, kaldırış biyomekaniği, kolajen kaynaklı beslenme desteği ve kan akımı kısıtlamalı antrenmana ilişkin araştırmaların anlatısal analizi ve sentezi yapılmıştır. Bulgular, halter, güç kaldırma, strongman ve CrossFit antrenmanlarının gereklilikleri bakımından değerlendirilmiştir. Direnç antrenmanı, tendon sertliğini ve morfolojisini değiştirebilir; bu durum bağ dokularının mekanik yüklenmeye yanıt verdiğini göstermektedir. Bu nedenle antrenman yükü, doku kapasitesi ve toparlanma durumuna göre artırılmalıdır. Vücut sıcaklığını yükseltme, aktivasyon, mobilizasyon ve potansiyasyon aşamalarını içeren RAMP çerçevesinin ardından giderek daha ağır yüklerle hazırlık setlerinin uygulanması önerilmektedir. Biyomekanik bulgular, egzersizin uygulanış biçiminin eklem yüklerinin dağılımını değiştirdiğini göstermektedir; teknik seçiminde bireysel özellikler ve yüklenen yapılar dikkate alınmalıdır. C vitaminiyle zenginleştirilmiş jelatin, deneysel bir çalışmada kolajenle ilişkili biyobelirteçleri artırmıştır; ancak bu bulgu yaralanmaların önlendiğini göstermez ve evrensel bir takviye protokolü oluşturmaz. Düşük yükle kan akımı kısıtlamalı antrenman, dış yükü azaltarak rehabilitasyonu destekleyebilir. Uygulaması bireysel klinik değerlendirmeye dayanmalıdır. Sentez, kademeli yüklenmenin, göreve özgü ısınmanın ve bireyselleştirilmiş teknik seçiminin; sporcunun durumuna göre seçilen beslenme ve rehabilitasyon desteğiyle birleştirilmesini önermektedir. Bu birleşik çerçevenin etkililiği, yaralanma sıklığı, yük toleransı ve antrenmana sürdürülebilir katılım üzerinden değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Kuvvet sporları, eklem hazırlığı, tendon adaptasyonu, RAMP ısınması, biyomekanik, kan akımı kısıtlamalı antrenman.

Practical Aspects of Joint Preparation for Extreme Loads in Strength Sports

Abstract

High loads in strength sports challenge the capacity of joints and surrounding connective tissues. Preparation should account for tissue adaptation as well as immediate lifting performance. The aim was to identify practical approaches to preparing the musculoskeletal system for extreme loads while managing injury risk. A narrative analysis and synthesis of research on tendon adaptation, warm-up strategies, lifting biomechanics, collagen-derived nutritional support, and blood flow restriction training were conducted. Findings were considered in relation to training demands in weightlifting, powerlifting, strongman, and CrossFit. Resistance training can modify tendon stiffness and morphology, indicating that connective tissues respond to mechanical loading. Training load should therefore progress according to tissue capacity and recovery. A warm-up using the Raise, Activate, Mobilize, and Potentiate (RAMP) framework, followed by progressively heavier preparation sets, is proposed. Biomechanical evidence shows that exercise configuration changes joint-load distribution; technique

selection should consider individual characteristics and the structures being loaded. Vitamin C-enriched gelatin has increased collagen-related biomarkers in an experimental study, but this does not establish injury prevention or a universal supplementation protocol. Low-load blood flow restriction training may support rehabilitation while reducing external loading. Its application should be based on individual clinical assessment. synthesis suggests combining progressive loading, a task-specific warm-up, and individualized technique selection, with nutritional and rehabilitation support chosen according to the athlete's condition. The effectiveness of this combined framework should be assessed using injury incidence, load tolerance, and sustained training participation.

Keywords: Strength sports, joint preparation, tendon adaptation, RAMP warm-up, biomechanics, blood flow restriction training

Ayakta Uygulanan Yoga Asanalarının Alt Ekstremite Üzerindeki Mekanik ve Nöromüsküler Talepleri: Biyomekanik Çalışmaların Karşılaştırmalı Derlemesi

Kübra Begüm TANGIL
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Rabia İlknur ERKEN
Yıldız Teknik Üniversitesi, Türkiye

Özet

Giriş ve Amaç: Ayakta uygulanan yoga asanaları, alt ekstremite eklemlerinde farklı hareket açıklıkları, eklem momentleri ve kas aktivasyon örüntüleri oluşturabilmektedir. Bu çalışmanın amacı, ayakta uygulanan yoga asanalarının alt ekstremite üzerindeki mekanik ve nöromüsküler taleplerini inceleyen biyomekanik araştırmaları karşılaştırmalı olarak değerlendirmektir. Gereç ve Yöntem: Bu karşılaştırmalı derlemede, ayakta uygulanan yoga asanalarında alt ekstremiteye ilişkin doğrudan kinematik, kinetik veya elektromiyografik ölçüm içeren hakemli birincil araştırmalar incelenmiştir. Psikolojik değişkenlere, genel yoga etkilerine veya yalnızca esneklik ve klinik ölçeklere dayanan çalışmalar dışlanmıştır. PubMed, DOI/Crossref ve yayınevi kayıtları üzerinden doğrulanan 11 araştırmada üç boyutlu hareket analizi, kuvvet platformları ve yüzeyel elektromiyografi ile elde edilen bulgular karşılaştırılmış; aynı araştırma projesinden üretilen yayınlar bağımsız örneklemler olarak değerlendirilmemiştir. Bulgular, Sonuç ve Öneriler: Bulgular, asanaların alt ekstremite üzerindeki taleplerinin poz ve uygulama özelliklerine göre farklılaştığını göstermektedir. Chair (Utkatasana) pozunda diz ekstansör momentleri ve quadriceps aktivasyonu öne çıkarken, Tree (Vrksasana) ve Warrior III (Virabhadrasana III) gibi tek ayak destekli pozlarda ayak bileği stabilizasyonuna katılan kasların aktivasyonu belirginleşmiştir. Warrior varyasyonlarında eklem momentlerinin ekstremite ve hareket düzlemine göre farklılaştığı; Triangle (Trikonasana) pozunda ise geniş hareket açıklıkları ile duruş genişliğine bağlı yük dağılımı değişiklikleri bildirilmiştir. Sonuç olarak asanalar homojen bir mekanik yüklenme oluşturmamaktadır. Bu bulgular, hareket ve antrenman uygulamalarında asanaların biyomekanik taleplerine göre seçilmesi ve aşamalandırılmasına bilimsel temel sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Yoga, biyomekanik, alt ekstremite, kinematik, elektromiyografi

Mechanical and Neuromuscular Demands of Standing Yoga Asanas on the Lower Extremity: A Comparative Review of Biomechanical Studies

Abstract

Introduction and Aim: Standing yoga asanas may impose different ranges of motion, joint moments, and muscle activation patterns on the lower extremities. This study aimed to comparatively evaluate biomechanical research examining the mechanical and neuromuscular demands of standing yoga asanas on the lower extremities. Materials and Methods: This comparative review included peer-reviewed primary studies reporting direct kinematic, kinetic, or electromyographic measurements of the lower extremities during standing yoga asanas. Studies focusing on psychological variables, general effects of yoga, or solely on flexibility and clinical scales were excluded. Eleven studies verified through PubMed, DOI/Crossref, and publisher records were evaluated. Findings obtained using three-dimensional motion analysis, force platforms, and surface electromyography were compared, while publications originating from the same research project were not considered independent samples. Results, Conclusion and Recommendations: The findings indicate that lower-extremity demands differ

according to the asana and its execution characteristics. Chair (Utkatasana) was characterized by prominent knee extensor moments and quadriceps activation, whereas single-leg poses such as Tree (Vrksasana) and Warrior III (Virabhadrasana III) demonstrated greater involvement of muscles contributing to ankle stabilization. In Warrior variations, joint moments differed according to the extremity and plane of motion. Triangle (Trikonasana) demonstrated large ranges of motion, while stance width influenced load distribution between the lower extremities. Overall, standing yoga asanas do not represent a homogeneous mechanical loading pattern. These findings may provide a scientific basis for selecting and progressing yoga asanas according to their biomechanical demands in movement and training applications.

Keywords: Yoga, biomechanics, lower extremity, kinematics, electromyography

İnsan İskelet Kasında Antrenman Yoğunluğu ile MCT1 ve MCT4 Protein Düzeyleri Arasındaki İlişki: Geleneksel Bir Derleme

Özcan BÜLBÜL
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Yavuz YASUL
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Türkiye

Taner AKBULUT
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, farklı yoğunluklarda uygulanan antrenmanlar ile insan iskelet kasındaki monokarboksilat taşıyıcılarının (MCT1 ve MCT4) protein düzeylerinde meydana gelen değişimler arasındaki ilişkiyi incelemektir. Bu derlemede PubMed, Web of Science ve Scopus veri tabanlarında "MCT1", "MCT4", "monocarboxylate transporter", "skeletal muscle", ve "training" anahtar kelimeleri kullanılarak literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Toplam 20 çalışma derlemeye dahil edilmiştir. Derlemeye, katılımcılarının yaş ortalaması en az 18 yıl olan, egzersiz yoğunluğu tanımlanabilen ve iskelet kasındaki MCT1 ve/veya MCT4 protein düzeylerini inceleyen çalışmalar dahil edilmiştir. Sadece mRNA düzeylerini ölçen veya hastalık gruplarını kapsayan çalışmalar değerlendirme dışında bırakılmıştır. Dayanıklılık antrenmanı, yüksek yoğunluklu aralıklı antrenman, kısa mesafe sprint ve kuvvet antrenmanlarının ardından MCT1 protein düzeyinde artışlar bildirilmekle birlikte, bazı antrenman protokollerinde istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmemiştir. Benzer şekilde MCT4 protein düzeyinde de artışlar bildirilmiş, ancak bazı çalışmalarda anlamlı değişiklikler saptanmamıştır. Ayrıca, yüksek yoğunluklu akut egzersizin hemen sonrasında membran preparatlarındaki MCT1 ve MCT4 protein düzeylerinde azalma gözlenirken, farklı egzersiz protokollerinde daha geç zamanlarda gerçekleştirilen ölçümlerde artışlar bildirilmiştir. Mevcut bulgular, egzersiz yoğunluğundaki artışın MCT1 ve MCT4 protein düzeylerinde her zaman daha yüksek bir artışla ilişkili olmadığını göstermektedir. Bu doğrultuda, MCT1 ve MCT4'ün egzersize verdiği yanıtların değerlendirilmesinde antrenman yoğunluğu ve süresi, antrenman geçmişi, biyopsi zamanı ve ölçülen kas fraksiyonu gibi değişkenlerin dikkate alınması gerekmektedir. Antrenman yoğunluğu ile MCT1 ve MCT4 protein düzeyleri arasındaki ilişkinin daha iyi anlaşılması için diğer antrenman protokolü değişkenlerinin kontrol edildiği doğrudan karşılaştırmalı araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Antrenman, İskelet Kası, MCT1, MCT4.

The Relationship Between Training Intensity and MCT1 and MCT4 Protein Levels in Human Skeletal Muscle: A Narrative Review

Abstract

The aim of this study was to examine the relationship between training performed at different intensities and changes in the protein levels of monocarboxylate transporters (MCT1 and MCT4) in human skeletal muscle. A literature search was conducted in the PubMed, Web of Science, and Scopus databases using the keywords "MCT1", "MCT4", "monocarboxylate transporter", "skeletal muscle", and "training". A total of 20 studies were included in the review. Studies were included if the mean age of their participants was at least 18 years, exercise

intensity could be identified, and MCT1 and/or MCT4 protein levels in skeletal muscle were examined. Studies measuring only mRNA levels or involving populations with disease were excluded.Although increases in MCT1 protein levels were reported following endurance training, high-intensity interval training, short-distance sprint training, and strength training, no statistically significant differences were detected in some training protocols. Similarly, increases in MCT4 protein levels were reported, but no significant changes were detected in some studies. Furthermore, decreases in MCT1 and MCT4 protein levels in membrane preparations were observed immediately after high-intensity acute exercise, whereas increases were reported at later measurement time points following different exercise protocols. The available findings indicate that an increase in exercise intensity is not always associated with a greater increase in MCT1 and MCT4 protein levels. Accordingly, variables such as training intensity and duration, training history, biopsy timing, and the muscle fraction analyzed should be considered when evaluating the responses of MCT1 and MCT4 to exercise. Direct comparative studies that control for other training protocol variables are needed to better understand the relationship between training intensity and MCT1 and MCT4 protein levels.

Keywords: Training, Skeletal Muscle, MCT1, MCT4.

İnsan İskelet Kasında DNA Metilasyonu ile Egzersiz Adaptasyonu ve Sportif Performans Arasındaki İlişki: Geleneksel Bir Derleme

Özcan BÜLBÜL
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Yavuz YASUL
Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Türkiye

Taner AKBULUT
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, sağlıklı yetişkinlerde akut egzersiz ve düzenli antrenmana yanıt olarak insan iskelet kasında meydana gelen DNA metilasyonu değişikliklerini incelemek ve bu değişikliklerin egzersiz adaptasyonu ve sportif performansla ilişkisini değerlendirmektir. Bu derlemede, PubMed, Web of Science ve Scopus veri tabanlarında yayımlanmış çalışmalar incelenmiştir. Literatür taramasında "DNA methylation", "skeletal muscle", "training", "resistance training", "endurance training", "high-intensity interval training", "retraining" anahtar kelimeleri kullanılmış ve tarama sonucunda belirlenen 22 çalışma uygunluk açısından değerlendirilmiştir. Derlemeye, sağlıklı yetişkinlerde egzersiz veya antrenman sonrasında insan iskelet kasındaki DNA metilasyonu değişikliklerini inceleyen çalışmalar dahil edilirken, hayvan ve hücre modellerinde yürütülen, hastalık gruplarını kapsayan veya iskelet kası dışındaki dokularda DNA metilasyonunu değerlendiren çalışmalar dışlanmıştır. İncelenen çalışmalarda, akut egzersiz ve düzenli antrenmanın ardından insan iskelet kasında DNA metilasyonu değişiklikleri bildirilmiştir. Akut egzersiz sonrasında farklı genlerde ve genomik bölgelerde hem hipometilasyon hem de hipermetilasyon yanıtları gözlenmiş ve bu değişikliklerin bir bölümüne gen ekspresyonundaki değişimlerin eşlik ettiği belirlenmiştir. Düzenli antrenman sonrasında ise iskelet kasının DNA metilasyon profilinde antrenman öncesine göre farklılıklar belirlenmiş ve bu değişikliklerin bir bölümünün transkripsiyonel yanıtlarla ilişkili olduğu bildirilmiştir. Uzun süreli antrenman geçmişi olan bireylerin, antrenmansız bireylere kıyasla belirli gen bölgelerinde farklı DNA metilasyon profillerine sahip olduğu belirlenmiştir. Epigenetik kas hafızasını inceleyen çalışmalarda, antrenmanla meydana gelen bazı DNA metilasyonu değişikliklerinin antrenmana ara verilen dönem ardından korunabildiği veya yeniden antrenman sürecinde tekrar ortaya çıkabildiği bildirilmiştir. Bununla birlikte, DNA metilasyonundaki bu değişiklikler ile sportif performans gelişimi arasındaki ilişkiyi ortaya koyan bulgular sınırlıdır. Mevcut bulgular, DNA metilasyonunun insan iskelet kasının akut egzersiz ve düzenli antrenmana verdiği moleküler yanıtlarda rol oynayabilecek epigenetik mekanizmalardan biri olduğunu göstermektedir. Bazı metilasyon değişikliklerinin antrenmana ara verilen dönem sonrasında korunması, epigenetik kas hafızasının olası rolüne işaret etmektedir. Bununla birlikte, bu moleküler değişikliklerin sportif performans gelişimine katkı sağladığını bildiren çalışmalar kısıtlıdır. Gelecekte yapılacak çalışmaların, iskelet kasındaki DNA metilasyonu değişiklikleri ile fizyolojik adaptasyon ve performans çıktıları arasındaki ilişkileri birlikte değerlendirilmesine ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: DNA metilasyonu, epigenetik, iskelet kası, sportif performans.

The Relationship Between DNA Methylation in Human Skeletal Muscle, Exercise Adaptation, and Sports Performance: A Narrative Review

Abstract

The aim of this study was to examine changes in DNA methylation in human skeletal muscle in response to acute exercise and regular training in healthy adults and to evaluate the relationship of these changes with exercise adaptation and sports performance. This review examined studies published in the PubMed, Web of Science, and Scopus databases. The literature search used the keywords “DNA methylation”, “skeletal muscle”, “training”, “resistance training”, “endurance training”, “high-intensity interval training”, and “retraining”. The 22 studies identified through the search were assessed for eligibility. Studies examining changes in DNA methylation in human skeletal muscle following exercise or training in healthy adults were included, whereas studies conducted in animal or cell models, involving populations with disease, or evaluating DNA methylation in tissues other than skeletal muscle were excluded. The reviewed studies reported changes in DNA methylation in human skeletal muscle following acute exercise and regular training. Following acute exercise, both hypomethylation and hypermethylation responses were observed in different genes and genomic regions, and some of these changes were accompanied by changes in gene expression. Following regular training, differences in the DNA methylation profile of skeletal muscle were identified relative to pre-training profiles, and some of these changes were reported to be associated with transcriptional responses. Individuals with a long-term training history were found to have different DNA methylation profiles in specific gene regions compared with untrained individuals. Studies examining epigenetic muscle memory reported that some training-induced changes in DNA methylation could persist after a period of detraining or re-emerge during retraining. However, evidence demonstrating the relationship between these changes in DNA methylation and improvements in sports performance remains limited. The available findings indicate that DNA methylation is one of the epigenetic mechanisms that may play a role in the molecular responses of human skeletal muscle to acute exercise and regular training. The persistence of some methylation changes after a period of detraining suggests a possible role for epigenetic muscle memory. However, studies reporting that these molecular changes contribute to improvements in sports performance are limited. Future studies are needed to jointly evaluate the relationships between changes in skeletal muscle DNA methylation, physiological adaptation, and performance outcomes.

Keywords: DNA methylation, epigenetics, skeletal muscle, sports performance.

Sporda Şiddet Olgusunun Çoklu Paydaş Perspektifinden İncelenmesi: Bir Temellendirilmiş Kuram Yaklaşımı

Hasan Buğra EKINCI
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Ahmet Yavuz MALLI
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Yasemin Çakmak YILDIZHAN
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Özet

Sporda şiddet olgusu, yalnızca müsabaka anında ortaya çıkan bireysel bir davranış değil, sporun çok katmanlı yapısı içerisinde şekillenen ve farklı düzeylerde yeniden üretim potansiyeli taşıyan karmaşık bir sosyal süreçtir. Bu araştırma, sporda şiddetin sporcular, antrenörler, hakemler, taraftarlar ve yöneticilerin deneyimleri üzerinden nasıl şekillendiğini, görünürleştiğini, kurumsal süreçlerle etkileşime girdiğini ve farklı sonuçlar ürettiğini incelemek amacıyla yürütülmüştür. Araştırmada Strauss ve Corbin'in temellendirilmiş kuram yaklaşımı benimsenmiştir. Veriler, farklı branş ve rollerdeki 10 katılımcıyla gerçekleştirilen yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmış ve açık, eksensel ve seçici kodlama aşamalarından oluşan bir süreçle analiz edilmiştir. Analiz sonucunda, "Spor Şiddetinin Çok Düzeyli Normalleşme ve Yeniden Üretim Döngüsü" başlıklı çekirdek kategoriye ulaşılmıştır. Geliştirilen kuramsal model; Sporun Anlam Dünyası ve Müsabaka Atmosferi (bağlamsal koşullar), Şiddetin Normalleşmesi ve Kültürel İnşası (nedensel koşullar), Dijital Ekosistem ve Medyanın Kışkırtıcı Rolü (tırmandırıcı koşullar), Şiddetin Tezahürü ve Olay Anı Dinamikleri (merkezi olgu), Kurumsal Erozyon ve Yaptırımsızlık (yapısal koşullar), Çok Boyutlu Tahribat ve Uzun Vadeli Sonuçlar (sonuçlar) ve Sporda Şiddeti Önleme ve Dönüşüm Stratejileri (eylem ve dönüşüm) olmak üzere yedi kategori etrafında yapılandırılmıştır. Bulgular, sporda şiddetin doğrusal bir neden-sonuç ilişkisiyle açıklanamayacağını; kültürel normalleşme, dijital ve medyatik tırmanma, olay anı dinamikleri, kurumsal karşılıklar ve çok boyutlu sonuçların birbirleriyle etkileşim içinde olduğu döngüsel ve çok düzeyli bir süreç oluşturduğunu göstermektedir. Model ayrıca, bazı sonuçların yeni güvensizlik, uzaklaşma, kurumsal yük veya sporda şiddetin normalleştirilmesine ilişkin koşullar oluşturarak yeniden üretim potansiyeli taşıyabileceğine işaret etmektedir. Bu doğrultuda sporda şiddetin önlenmesi, yalnızca bireysel davranışların kontrolü veya olay sonrası yaptırımlarla sınırlı kalmamalı; kültürel, eğitsel, kurumsal ve iletişimsel düzeyleri kapsayan çok boyutlu müdahaleleri içermelidir.

Anahtar Kelimeler: Sporda Şiddet, Spor Paydaşları, Temellendirilmiş Kuram

An Examination of the Phenomenon of Violence in Sports from a Multi-Stakeholder Perspective: A Grounded Theory Approach

Abstract

The phenomenon of violence in sports is not merely an individual behavior that arises during a competition; rather, it is a complex social process that takes shape within the multilayered structure of sports and has the potential to be reproduced at various levels. This study was conducted to examine how violence in sports is shaped, manifests itself, interacts with institutional processes, and produces different outcomes through the experiences of athletes,

coaches, referees, fans, and administrators. The study adopted Strauss and Corbin's grounded theory approach. Data were collected through semi-structured interviews with 10 participants from different sports disciplines and roles and analyzed using a process consisting of open, axial, and selective coding stages. As a result of the analysis, a core category titled "The Multilevel Cycle of Normalization and Reproduction of Violence in Sports" was identified. The theoretical model developed includes: The World of Meaning in Sports and the Competition Atmosphere (contextual conditions), The Normalization and Cultural Construction of Violence (causal conditions), The Digital Ecosystem and the Inciting Role of the Media (escalating conditions), Manifestations of Violence and Dynamics at the Moment of the Incident (central phenomenon), Institutional Erosion and Lack of Sanctions (structural conditions), Multidimensional Damage and Long-Term Consequences (consequences), and Strategies for Preventing and Transforming Violence in Sports (action and transformation). The findings indicate that violence in sports cannot be explained by a linear cause-and-effect relationship; rather, it constitutes a cyclical and multilevel process in which cultural normalization, digital and media escalation, dynamics at the moment of the incident, institutional responses, and multidimensional consequences interact with one another. The model also indicates that certain outcomes may have the potential to be reproduced by creating conditions related to new mistrust, disengagement, institutional burden, or the normalization of violence in sports. Accordingly, the prevention of violence in sports should not be limited to controlling individual behaviors or post-incident sanctions; it must include multidimensional interventions encompassing cultural, educational, institutional, and communicational levels.

Keywords: Violence in Sports, Sports Stakeholders, Grounded Theory

Üniversite Öğrencilerinde Spor Yapma Alışkanlıklarının Adil Dünya İnancı Üzerindeki Etkisinin İncelenmesi

İlayda Nural AKSOY
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özgün PARASIZ
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin düzenli spor yapma durumu, haftalık spor yapma sıklığı, spor branşı ve spora katılım düzeylerinin adil dünya inancı üzerindeki etkisini incelemektir. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini üniversite öğrencileri oluşturmuş olup, araştırmaya 141 kadın (%58,0) ve 102 erkek (%42,0) olmak üzere toplam 243 kişi katılmıştır. Veriler; katılımcıların demografik özelliklerini ve sporla ilgili değişkenlerini kapsayan Kişisel Bilgi Formu ile katılımcıların adalet inançlarını değerlendirmek amacıyla Dalbert (1987, 1999) tarafından geliştirilen ve Göregenli (2004) tarafından Türkçeye uyarlanan "Adil Dünya İnancı Ölçeği" kullanılarak toplanmıştır. Ölçeklerin iç tutarlılık katsayıları, Kişisel Adil Dünya alt boyutu için .894; Genel Adil Dünya alt boyutu için ise .837 olarak hesaplanmıştır. Verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmesi üzerine, verilerin analizinde bağımsız örneklem t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) gibi parametrik analiz teknikleri uygulanmıştır. Katılımcıların Kişisel ve Genel Adil Dünya algı puanlarında cinsiyet, yaş ve öğrenim görülen bölüm değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Benzer şekilde, düzenli spor yapma durumu, spor deneyimi, spor türü, spora katılım düzeyi ve spor yapma sıklığı değişkenlerinin hiçbirinde anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p > .05$).Sonuç olarak, adil dünya inancının erken dönem sosyalleşme süreçleri ve kişilik özellikleriyle şekillenen kararlı bir yapı olması nedeniyle sporla ilgili değişkenlerin bu inancı tek başına değiştirmede yeterli olmayabileceği değerlendirilmektedir. Ayrıca, spordaki olumlu ve olumsuz adalet deneyimlerinin birbirini dengelemesi de gruplar arası farkın oluşmamasında etkili olmuş olabilir. Gelecek araştırmalarda spor ortamında algılanan adalet ve haksızlık düzeyinin derinlemesine incelenmesi tavsiye edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Adil dünya inancı, spor katılımı, üniversite öğrencileri

An Examination of the Effect of Sports Participation Habits on Belief in a Just World Among University Students

Abstract

This study investigated the effects of university students' regular sports participation, weekly participation frequency, sports branch, and participation level on their belief in a just world. A quantitative research design utilizing a relational survey model was adopted. The sample comprised 243 university students, including 141 females (58.0%) and 102 males (42.0%). Data were gathered using a Personal Information Form covering demographic traits and sports-related parameters, alongside the Belief in a Just World Scale originally developed by Dalbert (1987, 1999) and adapted into Turkish by Göregenli (2004). Internal consistency coefficients were calculated as .894 for the Personal Belief in a Just World subscale and .837 for the General Belief in a Just World subscale. Given the normal distribution of data, parametric analyses—specifically independent samples t-tests and

one-way analysis of variance (ANOVA)—were performed. Findings revealed no statistically significant differences in Personal and General Belief in a Just World scores regarding gender, age, or academic department. Similarly, no significant variations emerged based on regular sports participation, athletic experience, sports branch, participation level, or weekly frequency ($p > .05$).In conclusion, belief in a just world, shaped by early developmental socialization and fundamental personality traits, appears to be a relatively enduring cognitive structure. Consequently, basic sports-related factors alone are likely insufficient to alter this perspective. Furthermore, a mutual balance between positive and negative justice encounters in athletic settings may explain the lack of divergence between groups. Future research should examine perceived justice and injustice dynamics directly within sports contexts.

Keywords: Belief in a just world, sport participation, university students

Okulun Nabzı: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Fiziksel Aktiviteye Teşvik Uygulamaları

Özgür AKTAŞ
Kilis 7 Aralık Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin öğrencilerin fiziksel aktivite düzeylerini artırmaya yönelik gerçekleştirdikleri uygulamaları, karşılaştıkları güçlükleri ve uygulamaların sürdürülebilirliğine ilişkin görüşlerini incelemektir. Nitel araştırma yaklaşımıyla yürütülen çalışmaya 14'ü erkek, 3'ü kadın olmak üzere 17 Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni katılmıştır. Veriler, bir ana soru ve üç sondaj sorusundan oluşan yarı yapılandırılmış görüşme formuyla toplanmış ve tematik analiz yöntemiyle değerlendirilmiştir. Öğretmenlerin uygulamaları; politika ve strateji, fiziksel çevre, müfredat dışı aktiviteler, ebeveyn katılımı, personel katılımı, topluluk programları ve değerlendirme/izleme olmak üzere yedi boyutta incelenmiştir. Öğretmenlerin uygulamalarının ağırlıklı olarak sportif etkinlikler, okul takımları, turnuvalar ve eğitsel oyunlarda yoğunlaştığı belirlenmiştir. Buna karşılık ebeveyn ve personel katılımı, çevresel düzenlemeler, kurumlar arası iş birlikleri ve sistematik değerlendirme/izleme uygulamalarının sınırlı düzeyde temsil edildiği görülmüştür. Fiziksel alan ve materyal yetersizliği, aile desteğinin sınırlılığı, öğrenci motivasyonu, zaman kısıtlılığı ve bürokratik süreçler başlıca güçlükler olarak öne çıkmıştır. Öğrenci geri bildirimlerinin genel olarak olumlu olduğu belirlenmiştir. Öğretmenlerin fiziksel aktiviteyi teşvik etme uygulamalarının çoğunlukla sportif etkinlikler etrafında şekillendiği, bütüncül okul yaklaşımının bazı bileşenlerinin ise sınırlı kaldığı görülmüştür. Bu doğrultuda öğretmenlere yönelik hizmet içi eğitimlerin bütüncül okul temelli fiziksel aktivite yaklaşımlarını kapsayacak şekilde geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi ve Spor Öğretmeni, Egzersiz Psikolojisi, Fiziksel Aktivite, Okul Temelli Fiziksel Aktivite, Nitel Araştırma, Tematik Analiz

The Pulse of the School: Physical Education and Sports Teachers' Practices for Promoting Physical Activity

Abstract

This study aimed to examine the practices implemented by Physical Education and Sports teachers to promote students' physical activity, the challenges they encounter, and their perspectives on the sustainability of these practices.This qualitative study involved 17 Physical Education and Sports teachers (14 males and 3 females). Data were collected using a semi-structured interview form consisting of one main question and three probing questions and analyzed through thematic analysis. Teachers' practices were examined across seven dimensions: policies and strategies, physical environment, extracurricular activities, parental involvement, school staff involvement, community programs, and evaluation and monitoring. The findings revealed that teachers' practices predominantly focused on sporting activities, school teams, tournaments, and educational games. In contrast, parental and staff involvement, environmental modifications, interinstitutional collaboration, and systematic evaluation and monitoring were less frequently represented in participants' accounts. Major challenges included inadequate facilities and equipment, limited parental support, student motivation, time constraints, and bureaucratic procedures. Teachers generally reported positive student feedback regarding these activities. Physical activity promotion practices were primarily centered on sports-related activities, while several components of a

whole-school approach received limited attention. Accordingly, professional development programs should be designed to strengthen teachers' competencies in implementing comprehensive, whole-school physical activity promotion strategies.

Keywords: Physical Education and Sports Teachers, Exercise Psychology, Physical Activity, School-Based Physical Activity, Qualitative Research, Thematic Analysis

Tribünlerin Ötesinde: Sporda Taraftar Etkileşiminin Bilimsel Haritası

Burak BALCI
Bingöl Üniversitesi, Türkiye

Mustafa Yaşar ŞAHIN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışma, sporda taraftar etkileşimine ilişkin bilimsel üretimi bibliyometrik yöntemle inceleyerek araştırma eğilimlerini, bilimsel etkileşim ağlarını ve öne çıkan araştırma temalarını belirlemeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, Web of Science (WoS) ve Scopus veri tabanlarında *"sport"* ve *"fan engagement"* kavramlarıyla 2016-2025 yıllarında gerçekleştirilen taramalarda toplam 671 kayda ulaşılmıştır. Yayın türü, dili, açık erişim vb. gibi ölçütlere göre yapılan elemeler ve yinelenen kayıtların ayıklanması sonucunda elde edilen 111 yayın VOSviewer yazılımıyla analiz edilmiştir. Bulgular, taraftar etkileşimi, sosyal medya, spor pazarlaması, blokzincir ve futbol kavramlarının literatürde belirgin bir yer tuttuğunu göstermektedir. Anahtar kelimelerin birlikte görülme analizinde taraftar etkileşimi ve sosyal medya en yüksek toplam bağlantı güçlerine ulaşırken taraftar sadakati, takımla özdeşleşme ve yapay zekâ da dikkat çeken temalar arasında yer almaktadır. Ortak yazarlık analizinde Rui Biscaia, Yen-Ting Chen ve Wei-Ta Chu en güçlü iş birliği bağlantılarını sergilemiştir. Yazarların atıf analizinde Rui Biscaia, Masayuki Yoshida ve Jason P. Doyle; bibliyografik eşleşme analizinde ise Rui Biscaia, Masayuki Yoshida ve Marcel Huettermann ilk sıralarda bulunmuştur. Yazarların ortak atıf analizinde M. Yoshida, D. C. Funk ve D. L. Wann en yüksek bağlantı güçlerine ulaşmıştır. Dokümanların bibliyografik eşleşmesinde McDonald (2022), Santos (2019) ve Yoshida (2024) belirleyici yayınlar olarak saptanmıştır. Kurumların atıf analizinde Hosei University, University of Bath ve Griffith University; ülkelerin atıf analizinde İngiltere, Amerika Birleşik Devletleri ve Avustralya güçlü bağlantılarıyla ayrışmıştır. Bulgular, sporda taraftar etkileşimi araştırmalarının dijitalleşme, teknolojik yenilikler ve spor pazarlaması ekseninde çok boyutlu bir yapıya sahip olduğunu göstermektedir. Çalışma, alanın bilimsel etkileşim ağlarını haritalandırarak taraftar davranışları ve dijital etkileşimi bütünleştiren gelecekteki araştırmalara bibliyometrik bir çerçeve sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Taraftar Etkileşimi, Spor Pazarlaması, Sosyal Medya, Dijitalleşme, Takımla Özdeşleşme

Beyond the Stands: Mapping the Scientific Landscape of Fan Engagement in Sport

Abstract

This study aims to examine the scientific literature on fan engagement in sport through bibliometric analysis, identifying research trends, scientific collaboration networks, and prominent research themes. To this end, a total of 671 records were initially retrieved from the Web of Science (WoS) and Scopus databases using the search terms "sport" and "fan engagement" for the period 2016–2025. Following the application of eligibility criteria, including document type, language, and open-access status, and the removal of duplicate records, 111 publications were included and analyzed using VOSviewer software. The findings indicate that fan engagement, social media, sports marketing, blockchain, and football occupy prominent positions in the literature. The keyword co-occurrence analysis revealed that fan engagement and social media exhibited the highest total link strengths, while fan loyalty, team identification, and artificial intelligence also emerged as noteworthy research themes. In the author co-authorship analysis, Rui Biscaia, Yen-Ting Chen, and Wei-Ta Chu demonstrated the strongest

collaboration links. The author citation analysis identified Rui Biscaia, Masayuki Yoshida, and Jason P. Doyle as the leading researchers, whereas Rui Biscaia, Masayuki Yoshida, and Marcel Huettermann ranked highest in the bibliographic coupling analysis of authors. The co-citation analysis of cited authors revealed that M. Yoshida, D. C. Funk, and D. L. Wann exhibited the highest total link strengths. In the bibliographic coupling analysis of documents, McDonald (2022), Santos (2019), and Yoshida (2024) were identified as the most strongly connected publications. The organizational citation analysis highlighted Hosei University, the University of Bath, and Griffith University, while England, the United States, and Australia demonstrated the strongest citation linkages at the country level. Overall, the findings suggest that research on fan engagement in sport exhibits a multidimensional structure shaped by digitalization, technological innovations, and sports marketing. By mapping the scientific collaboration networks within the field, this study provides a bibliometric framework for future research integrating fan behavior and digital engagement.

Keywords: Fan Engagement, Sports Marketing, Social Media, Digitalization, Team Identification

Taraftar Gözüyle Kulüp İmajı ve Taraftarlık Profillerinin İncelenmesi

Mehmet Murat İPEKÇI
Haliç Üniversitesi, Türkiye

Furkan ÇIL
Haliç Üniversitesi, Türkiye

Özet

Taraftarlar, kulüplerin duygusal ve ekonomik açıdan en önemli paydaşlarından biridir. Bu nedenle taraftar davranışlarının ve kulüp imajı algısının anlaşılması büyük önem taşımaktadır. Bu çalışmanın amacı, taraftarların destekledikleri spor kulüplerine ilişkin kulüp imajı algılarının ve taraftar tipolojilerinin incelenmesidir. Araştırma nicel araştırma yöntemlerinden nedensel karşılaştırma ve ilişkisel tarama modeline dayanarak yürütülmüştür. Araştırmanın çalışma grubunu, uygun örnekleme yöntemiyle belirlenen 68 kadın ve 163 erkek olmak üzere toplam 231 gönüllü katılımcı oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından hazırlanan Kişisel Bilgi Formu, Jung (2012) tarafından geliştirilen ve Sönmezoğlu ve arkadaşları (2016) tarafından Türkçeye uyarlanan Kulüp İmajı Ölçeği ile Halıcı ve Azmi Yetim (2024) tarafından geliştirilen Taraftar Tipolojisi Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 25.0 programı kullanıştır. Normal dağılıma uygunluk testi sonucunda verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiş ve parametrik testlerden bağımsız örneklem t testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Pearson korelasyon analizi kullanılmıştır. Kulüp imajı ile taraftar tipolojisinin tüm alt boyutları arasında pozitif yönlü ve anlamlı ilişkiler belirlenmiştir. Kulüp imajı; taraftar imajı (r = .534), takip etme (r = .525), ürün kullanımı (r = .515), aidiyet (r = .503), maç izleme davranışı (r = .495) ve bilgi toplama (r = .464) ile orta düzeyde; skora duyarlılık (r = .299) ve şiddet eğilimi (r = .256) ile düşük düzeyde ilişkilidir (p<.05). Ayrıca yaş ile şiddet eğilimi arasında düşük düzeyde, negatif yönlü ve anlamlı bir ilişki saptanmıştır (r =-.191; p <.05). Gelir düzeyine göre ürün kullanımı ve kulüp imajı puanları anlamlı biçimde farklılaşmıştır (p<.05). Yüksek gelir grubunun ürün kullanımı puanları orta gelir grubundan, kulüp imajı puanları ise düşük ve orta gelir gruplarından anlamlı biçimde yüksektir. Diğer alt boyutlarda ve Taraftar Tipolojisi Ölçeği toplam puanında gelir düzeyine göre anlamlı farklılık saptanmamıştır (p>.05). Sonuç olarak kulüp imajı algısı taraftarlık davranışlarıyla pozitif yönde ilişkilidir. Gelir düzeyine göre ise yalnızca ürün kullanımı ile kulüp imajı algısında farklılaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Kulüp imajı, Taraftarlık, Taraftar tipolojisi, Spor kulübü

An Examination of Club Image and Fan Profiles from the Fans' Perspective

Abstract

Fans are among the most important stakeholders of clubs, both emotionally and economically. Therefore, understanding fan behavior and perceptions of club image is of great importance. The aim of this study is to examine fans' perceptions of club image regarding the sports clubs they support, as well as fan typologies. The research was conducted based on the causal-comparative and correlational survey models, which are among the quantitative research methods. The study group consisted of a total of 231 volunteer participants, 68 women and 163 men, selected through convenience sampling. The data collection instruments were a Personal Information Form prepared by the researchers, the Club Image Scale developed by Jung (2012) and adapted into Turkish by Sönmezoğlu et al. (2016), and the Fan Typology Scale developed by Halıcı and Azmi Yetim (2024). The data

were analyzed using SPSS 25.0. The normality test indicated that the data were normally distributed; accordingly, the parametric tests of independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Pearson correlation analysis were employed. Positive and significant relationships were identified between club image and all sub-dimensions of fan typology. Club image was moderately related to fan image ($r = .534$), following ($r = .525$), product use ($r = .515$), belonging ($r = .503$), match-watching behavior ($r = .495$), and information gathering ($r = .464$), and weakly related to score sensitivity ($r = .299$) and tendency toward violence ($r = .256$) ($p < .05$). In addition, a low, negative, and significant relationship was found between age and tendency toward violence ($r = -.191$; $p < .05$). Product use and club image scores differed significantly according to income level ($p < .05$). The product use scores of the high-income group were significantly higher than those of the middle-income group, whereas their club image scores were significantly higher than those of the low- and middle-income groups. No significant differences were found according to income level in the other sub-dimensions or in the total score of the Fan Typology Scale ($p > .05$). In conclusion, perception of club image is positively related to fan behaviors. According to income level, differences were observed only in product use and club image perception.

Keywords: Club image, Fandom, Fan typology, Sports club

Taekwondo Sporcularına Uygulanan Farklı Koşullandırma Aktivitelerinin Tekme Gücüne Etkisi: Pilot Bir Çalışma

Betül CANBOLAT GÜDER
Bayburt Üniversitesi,Türkiye

Ece Gizem YALÇIN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Burak ERDOĞAN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Kadir KESKIN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

PAPE, yüksek şiddetli bir fiziksel aktivite ile gerçekleşen kas kasılmasının, sonrasında yapılacak aktvitede gerçekleşecek kas kasılma perfomansını artıran bir yöntem olarak tanımlanmaktadır. Yüksek şiddetli koşullandırma, direnç egzersizi, izometrik, pliometrik, dirençli sprint ve kombine çalışmalar ile yapılmaktadır. Bu araştırmada, farklı koşullandırma aktivitelerinin taekwondo sporcularında tekme performansına etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırmaya yaşları en az 18 yıl olan, haftada 6 birim antrenman yapan, uluslararası müsabaka katılım deneyimine sahip 12 erkek taekwondo sporcusu dahil edilmişitir. Çapraz dizayn ile yürütülen bu araştırmada sporcuların tekme performansları, 24 saat ara ile uygulanan iki farklı koşullandırma aktivitesinin ardından değerlendirilmiştir. Pliometrik egzersiz (PE) ile yapılan ön koşullanma aktivitesinde, sporcular 5 saniye süresince çift ayak ile, mümkün olduğunca hızlı bir şekilde 40 cm'lik bir engelin üzerinden 3 set tekrarlayan sıçramalar uygularken, direnç egzersizi (DE) ile yapılan ön koşullandırma aktivitesinde 1 tekrar maksimumun %80'ine karşılık gelen yük ile yarım skuat egzersizini 3 set, 4 tekrar şeklinde uygulamıştır. Ön koşullandırma aktivitesinin ardından 3 dakika dinlenen sporcular, tekme performansını gerçekleştirmiştir. Tekme gücü uygulanan ön koşullandırma aktivitesine göre istitatistiksel olarak anlamlı bir farklılık göstermiştir ($p<0.001$). Direnç egzersizi ile yapılan ön koşullandırma aktivitesinden sonraki tekme performansının, kontrol ve pliometri aktivitesi ile yapılan ön koşullandırma aktivitesine göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgular, direnç egzersizi temelli hazırlayıcı aktivitelerin, antrenmanlı tekvando sporcularında tekme performansını akut olarak artırmak adına etkili bir strateji olabileceğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: PAPE, Tekvando, Ön Koşullama, Tekme Gücü

The Effect of Different Conditioning Activities on Kick Power in Taekwondo Athletes: A Pilot Study

Abstract

PAPE is defined as a method wherein muscle contractions resulting from high-intensity physical activity enhance subsequent muscle contraction performance. High-intensity conditioning is achieved through resistance exercise, isometric and plyometric exercises, resisted sprints, and combined training protocols. This study aimed to examine the effects of different conditioning activities on kicking performance in taekwondo athletes. Twelve male taekwondo athletes aged at least 18, training six sessions per week, and possessing international competition

experience participated in the study. Conducted using a crossover design, the study evaluated athletes' kicking performance following two different conditioning activities administered with a 24-hour interval. In the plyometric exercise (PE) conditioning protocol, athletes performed three sets of repetitive double-leg jumps over a 40 cm hurdle as rapidly as possible for 5 seconds; in the resistance exercise (DE) conditioning protocol, they performed three sets of four repetitions of half-squats at a load corresponding to 80% of their one-repetition maximum (1RM). After a 3-minute rest following the conditioning activity, the athletes performed the kicking task. Kicking power showed a statistically significant difference depending on the conditioning activity performed ($p<0.001$). Kicking performance following the resistance exercise conditioning protocol differed significantly from performance following both the control condition and the plyometric exercise conditioning protocol. The present findings demonstrate that the type of conditioning activity significantly influences subsequent kicking performance in taekwondo athletes, with resistance exercise performed at 80% of 1RM eliciting greater post-activation performance enhancement than both plyometric exercise and the control condition. These findings suggest that resistance-based conditioning may represent an effective strategy for acutely enhancing kicking performance in trained taekwondo athletes. These findings suggest that resistance-based conditioning may represent an effective strategy for acutely enhancing kicking performance in trained taekwondo athletes.

Keywords: PAPE, Taekwondo Athletes, Conditioning Activity, Kicking Power

Kariyer Yapilandirma Kurami Çerçevesinde Okul Müdürlerinin Kariyer Uyumluluğu Üzerine Kavramsal Bir Çözümleme

Elif DEMIR
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Ferudun SEZGİN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Eğitim örgütlerinde yaşanan hızlı değişim ve dönüşümler, okul yöneticilerinin yalnızca yönetsel rollerini ve sorumluluklarını değil, aynı zamanda kariyer gelişim süreçlerini de etkilemektedir.Mesleki rollerin değişimi, yönetsel beklentilerin artması okul müdürlerinin kariyerleri boyunca yeni koşullara uyum sağlamalarını gerekli kılmaktadır.Bu noktada Savickas (2002) tarafından geliştirilen Kariyer Yapılandırma Kuramı, bireylerin değişen çalışma koşulları karşısında kariyerlerini nasıl yapılandırdıklarını açıklamada önemli bir kuramsal çerçeve sunmaktadır. Kuramın temel kavramlarından biri olan kariyer uyumluluğu; bireyin mevcut ve öngörülen mesleki görevler, kariyer geçişleri ve kariyer sürecinde karşılaşabileceği güçlüklerle başa çıkmasına yardımcı olan psikososyal kaynakları ifade etmektedir.Bu çalışmanın amacı; okul müdürlüğünü Kariyer Yapılandırma Kuramı çerçevesinde ele alarak kariyer uyumluluğunun okul müdürlerinin kariyer gelişimleri açısından önemini kavramsal olarak incelemektir.Bu inceleme kapsamında öncelikle kariyer uyumluluğu tanımlanmış, ardından kariyer uyumluluğu kuramları üzerine detaylı bilgiler verilmiş, sonrasında da okul müdürlerinin kariyer uyumluluğu üzerine bir tartışma yürütülmüştür. Çalışmada ilgili alan yazın temelinde kariyer uyumluluğunun ilgi, kontrol, merak ve güven boyutları okul müdürlüğü bağlamında değerlendirilmiştir. İlgi boyutu; okul müdürlerinin kariyer geleceklerine yönelik farkındalıkları ve planlamaları; kontrol boyutu kariyer gelişimlerine ilişkin sorumluluk üstlenmelerini ve karar vermelerini; merak boyutu yeni yönetsel deneyimleri keşfetmelerini, güven boyutu ise kariyerlerinde karşılaştıkları güçlüklerin üstesinden gelebileceklerine ilişkin yeterlik algıları açısından ele alınmıştır.Kavramsal değerlendirme sonucunda kariyer uyumluluğunun okul müdürlerinin değişen mesleki ve örgütsel koşullara uyum sağlamalarını anlamada işlevsel bir kuramsal perspektif sunduğu görülmektedir. Bu doğrultuda okul yöneticilerinin yetiştirilmesi ve mesleki gelişim süreçlerinde yönetsel yeterliklerin yanı sıra kariyer uyumluluğu kaynaklarının da dikkate alınmasının önemli olduğu düşünülmektedir. Bu bağlamda kariyer uyumluluğunun okul müdürlerinin kariyer gelişim süreçlerinin anlaşılması ve desteklenmesinde kilit bir rol oynadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kariyer yapılandırma kuramı, kariyer uyumluluğu, okul müdürü

A Conceptual Analysis of School Principals' Career Adaptability Within the Framework of Career Construction Theory

Abstract

The rapid changes and transformations experienced in educational organizations affect not only the managerial roles and responsibilities of school administrators but also their career development processes. The change in professional roles and the increase in managerial expectations make it necessary for school principals to adapt to new conditions throughout their careers. At this point, the Career Construction Theory developed by Savickas (2002) provides an important theoretical framework in explaining how individuals construct their careers in the

face of changing working conditions. Career adaptability, one of the core concepts of the theory, refers to the psychosocial resources that help the individual cope with current and anticipated occupational tasks, career transitions, and the challenges they might encounter during their career process.The purpose of this study is to conceptually examine the importance of career adaptability for the career development of school principals by addressing school principalship within the framework of Career Construction Theory. Within the scope of this examination, career adaptability is defined first, followed by detailed information on career adaptability theories, and subsequently, a discussion is conducted on the career adaptability of school principals. In the study, based on the relevant literature, the concern, control, curiosity, and confidence dimensions of career adaptability are evaluated in the context of school principalship. The concern dimension is addressed in terms of school principals' awareness and planning regarding their career futures; the control dimension in terms of taking responsibility and making decisions regarding their career development; the curiosity dimension in terms of exploring new managerial experiences; and the confidence dimension in terms of their self-efficacy perceptions regarding their ability to overcome the challenges they face in their careers.As a result of the conceptual evaluation, it is seen that career adaptability provides a functional theoretical perspective in understanding school principals' adaptation to changing professional and organizational conditions. In this direction, it is considered important to take career adaptability resources into account alongside managerial competencies in the training and professional development processes of school administrators. In this context, it is concluded that career adaptability plays a key role in understanding and supporting the career development processes of school principals...

Keywords: Career construction theory, career adaptability, school principal

Gelecek Kaygısından Yaşam Doyumuna: Spor Bilimleri Öğrencilerinde Belirsizliğe Tahammülsüzlüğün Aracı Rolü

Emrah SEÇER
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Oğuz Kaan ESENTÜRK
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Ekrem Levent İLHAN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

İzzet UÇAN
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Ayşegül ÖZBEĞE
Bartın Üniversitesi, Türkiye

Tayyip GÜLEÇ
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Yunus Emre CAN
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Burak TOPAL
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, spor bilimleri alanında öğrenim gören üniversite öğrencilerinde gelecek kaygısı ile yaşam doyumu arasındaki ilişkide belirsizliğe tahammülsüzlüğün aracı rolünü incelemektir. İlişkisel tarama modelinde yürütülen araştırmaya spor bilimleri alanında öğrenim gören 393 üniversite öğrencisi (183 kadın, 210 erkek) katılmıştır. Veriler, Gelecek Kaygısı Ölçeği, Yaşam Doyumu Ölçeği ve Belirsizliğe Tahammülsüzlük Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Ölçeklere doğrulayıcı faktör analizi uygulanmış, normallik varsayımlarının incelenmesinin ardından Pearson korelasyon analizi ve Hayes PROCESS Macro Model 4 aracılık analizi gerçekleştirilmiştir. Dolaylı etki, 5.000 bootstrap örneklemi ve %95 güven aralığı ile test edilmiştir. Gelecek kaygısı ile belirsizliğe tahammülsüzlük arasında pozitif ($r = .726$, $p < .01$), gelecek kaygısı ile yaşam doyumu arasında negatif ($r = -.608$, $p < .01$) ve belirsizliğe tahammülsüzlük ile yaşam doyumu arasında negatif ($r = -.506$, $p < .01$) anlamlı ilişkiler bulunmuştur. Aracılık analizi, gelecek kaygısının belirsizliğe tahammülsüzlükle pozitif ($\beta = .493$, $p < .001$), belirsizliğe tahammülsüzlüğün ise yaşam doyumuyla negatif yönde ilişkili olduğunu göstermiştir ($\beta = -.068$, $p = .019$). Belirsizliğe tahammülsüzlüğün, gelecek kaygısı ile yaşam doyumu arasındaki ilişkide anlamlı aracı rolü bulunmuştur (dolaylı etki = -.033, %95 GA [-.069, -.002]). Bulgular, spor bilimleri öğrencilerinde gelecek kaygısının yaşam doyumuyla negatif yöndeki ilişkisinin belirsizliğe tahammülsüzlük üzerinden de şekillendiğini göstermektedir. Sonuçlar, spor bilimleri öğrencilerinin psikolojik iyi oluşunu desteklemeye yönelik yaklaşımlarda gelecek odaklı kaygıların yanı sıra belirsizliğe yönelik bilişsel tepkilerin de dikkate alınmasının önemine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gelecek Kaygısı, Yaşam Doyumu, Belirsizliğe Tahammülsüzlük, Spor Bilimleri

The Mediating Role of Enjoyment of Physical Activity in the Relationship Between Emotional Intelligence and Mental Well-Being of Combat Sports Athletes

Abstract

The purpose of this study is to examine the mediating role of intolerance of uncertainty in the relationship between future anxiety and life satisfaction among university students majoring in sports science. Conducted using a correlational cross-sectional design, the study included 393 university students (183 women, 210 men) majoring in sports science. Data were collected using the Future Anxiety Scale, the Life Satisfaction Scale, and the Intolerance of Uncertainty Scale. Confirmatory factor analysis was applied to the scales; following an examination of the normality assumptions, Pearson correlation analysis and Hayes PROCESS Macro Model 4 mediation analysis were performed. The indirect effect was tested using 5,000 bootstrap samples and a 95% confidence interval. There was a positive correlation ($r = .726$, $p < .01$) between future anxiety and intolerance of uncertainty, a negative relationship between future anxiety and life satisfaction ($r = -.608$, $p < .01$), and a negative relationship between intolerance of uncertainty and life satisfaction ($r = -.506$, $p < .01$). Mediator analysis revealed that future anxiety is positively associated with intolerance of uncertainty ($\beta = .493$, $p < .001$), while intolerance of uncertainty is negatively associated with life satisfaction ($\beta = -.068$, $p = .019$). Intolerance of uncertainty was found to play a significant mediating role in the relationship between future anxiety and life satisfaction (indirect effect = -.033, 95% CI [-.069, -.002]). The findings indicate that the negative relationship between future anxiety and life satisfaction among sports science students is also mediated by intolerance of uncertainty. These results highlight the importance of considering not only future-oriented anxieties but also cognitive responses to uncertainty in approaches aimed at supporting the psychological well-being of sports science students.

Keywords: Future Anxiety, Life Satisfaction, Intolerance of Uncertainty, Sports Sciences

Sporda Gelecek Kaygısı Kavramı Üzerine Yapılan Çalışmaların Vosviewer ile Bibliyometrik Analiz

Emrah SEÇER
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Zülbiye KAÇAY
Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Türkiye

Nurcan DEMIREL
Atatürk Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor bilimleri alanında gelecek kaygısı konusuna ilişkin bilimsel literatürün mevcut yapısını, gelişim eğilimlerini ve araştırma ağlarını bibliyometrik analiz yöntemiyle ortaya koymaktır. Araştırmada bibliyometrik analiz yöntemi kullanılmıştır. Veriler, 9 Ekim 2026 tarihinde Web of Science Core Collection veri tabanında "gelecek kaygısı" anahtar sözcüğü ve "spor bilimleri" alanı esas alınarak gerçekleştirilen tarama sonucunda elde edilmiştir. Araştırma kapsamına 1985–2026 yılları arasında yayımlanan 469 kayıt dâhil edilmiştir. Veriler; yayınlar, yazarlar, ülkeler, kurumlar, anahtar sözcükler, atıflar ve bilimsel kaynaklar arasındaki ilişkiler bakımından incelenmiş, ağ haritalarının oluşturulmasında VOSviewer yazılımından yararlanılmıştır. İncelenen yayınların 357'sinin araştırma makalesi, 101'inin derleme makalesi ve 6'sının kitap bölümü olduğu belirlenmiştir. Ülke atıf analizinde Amerika Birleşik Devletleri 845 atıfla ilk sırada yer alırken, Avustralya 389 ve İngiltere 246 atıf almıştır. Kurumlar arasında Arizona State University 645 atıf ve 12 toplam bağlantı gücüyle öne çıkmıştır. Anahtar sözcük analizinde anxiety 15 tekrar ve 61 toplam bağlantı gücüyle en belirgin kavram olarak belirlenmiştir. Ayrıca ortak yazarlık, atıf, bibliyografik eşleşme ve ortak atıf analizleri, araştırmacılar ve bilimsel kaynaklar arasındaki ilişkilerin farklı ağ yapıları oluşturduğunu göstermiştir. Araştırma bulguları, gelecek kaygısının spor bilimleri literatüründeki konumunun yazar, ülke, kurum ve kavramsal ilişkiler üzerinden çok boyutlu biçimde değerlendirilebileceğini göstermektedir. Elde edilen sonuçların, alandaki mevcut bilimsel birikimin anlaşılmasına ve gelecekte gerçekleştirilecek araştırmaların yönlendirilmesine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gelecek kaygısı, spor bilimleri, bibliyometrik analiz, Web of Science, VOSviewer

A Bibliometric Analysis with Vosviewer of Studies on the Concept of Future Anxiety in Sports

Abstract

The purpose of this study is to reveal the current structure, development trends, and research networks of the scientific literature on the topic of future anxiety in the field of sports sciences using bibliometric analysis. A bibliometric analysis method was used in this study. The data were obtained from a search conducted on October 9, 2026, in the Web of Science Core Collection database, using the keyword "anxiety about the future" and the field "sports sciences." The study included 469 records published between 1985 and 2026. The data were examined in terms of the relationships among publications, authors, countries, institutions, keywords, citations, and scientific sources; the VOSviewer software was used to create network maps. It was determined that 357 of the examined publications were research articles, 101 were review articles, and 6 were book chapters. In the

country citation analysis, the United States ranked first with 845 citations, followed by Australia with 389 and the United Kingdom with 246 citations. Among institutions, Arizona State University stood out with 645 citations and a total link strength of 12. In the keyword analysis, “anxiety” was identified as the most prominent concept, with 15 occurrences and a total link strength of 61. Furthermore, analyses of co-authorship, citations, bibliographic matching, and co-citation revealed that the relationships between researchers and scientific sources form distinct network structures. The research findings indicate that the position of future anxiety in the sports science literature can be evaluated in a multidimensional manner through author, country, institutional, and conceptual relationships. The results are expected to contribute to the understanding of the current scientific body of knowledge in the field and to guide future research.

Keywords: Future anxiety, sports sciences, bibliometric analysis, Web of Science, VOSviewer

Spor Yöneticisi Adaylarının Liderlik Yönelimleri ve Zaman Yönetiminin Problem Çözme Becerisine Yordayıcı Rolünün İncelenmesi

Özgür ÖZDEMIR
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Hasan ŞAHAN
Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor yöneticisi adaylarının liderlik yönelimleri ve zaman yönetimi becerilerinin, problem çözme becerileri üzerindeki yordayıcı rolünü incelemektir. Araştırmada nicel araştırma yaklaşımlarından tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu Doğu Karadeniz Bölgesinde yer alan üniversitelerin spor yöneticiliği programında öğrenim gören ve gönüllü katılım sağlayan 183'ü kadın, 221'i erkek olmak üzere toplam 404 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu, Çok Yönlü Liderlik Yönelimi Ölçeği, Zaman Yönetimi Ölçeği ile Problem Çözme Becerisi Envanteri kullanışmıştır. Verilerin analizinde SPSS 27.0 paket programı kullanılmıştır. Normal dağılım gösterdiği belirlenen verilere t-testi, One Way (ANOVA), pearson korelasyon ve regresyon testleri yapılmıştır. Bağımlı değişken üzerindeki yordayıcı etkileri belirlemek amacıyla gerçekleştirilen üç aşamalı hiyerarşik regresyon analizinde; ilk aşamada modele dahil edilen demografik değişkenlerin (yaş, cinsiyet, sınıf düzeyi, akademik başarı, algılanan refah düzeyi, uyku süresi, çalışma planı yapma durumu, anne ve baba eğitim düzeyi) bağımlı değişkendeki varyansın %14,2'sini açıkladığı saptanmıştır. İkinci aşamada Çok Yönlü Liderlik Yönelimleri Ölçeği alt boyutlarının (yapısal, insan kaynaklı, politik ve karizmatik liderlik) modele eklenmesiyle açıklanan varyans oranı %26,9'a yükselmiştir. Son aşamada Zaman Yönetimi Ölçeği alt boyutlarının modele katılmasıyla birlikte toplam açıklanan varyans %38,6'ya ulaşmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular; demografik ve bireysel faktörlerin ötesinde, çok yönlü liderlik yönelimleri ve zaman yönetimi becerilerinin bağımlı değişkeni anlamlı ve kademeli biçimde yordadığını ortaya koymaktadır. Modelin açıklayıcılık gücündeki en belirgin artışların sırasıyla liderlik yönelimleri ve zaman yönetimi boyutlarının eklenmesiyle gerçekleşmesi, bireysel performans ve uyum süreçlerinde yalnızca demografik özelliklerin değil, algılanan liderlik davranışları ile öz düzenlemeye dayalı zaman yönetimi stratejilerinin de kritik birer belirleyici olduğunu göstermektedir. *Bu bildiri, Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Spor Yöneticiliği Anabilim Dalı bünyesinde yürütülen "Spor Yöneticisi Adaylarının Liderlik Yönelimleri ve Zaman Yönetiminin Problem Çözme Becerisine Yordayıcı Rolünün İncelenmesi" başlıklı doktora tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Liderlik, Zaman Yönetimi, Problem Çözme

Examining the Predictive Role of Leadership Orientations and Time Management in Problem-Solving Skills Among Prospective Sports Managers

Abstract

The aim of this study is to examine the predictive role of leadership orientations and time management skills in the problem-solving skills of prospective sports managers. A survey design, one of the quantitative research approaches, was employed. The study group consisted of 404 students (183 female and 221 male) who were

enrolled in sports management programs at universities in the Eastern Black Sea Region of Türkiye and voluntarily participated in the study.The data were collected using a Personal Information Form, the Leadership Orientations Questionnaire, the Time Management Questionnaire, and the Problem-Solving Inventory. The data were analyzed using IBM SPSS Statistics version 27.0. Independent-samples t-tests, one-way analysis of variance (ANOVA), Pearson correlation analysis, and regression analyses were conducted on the data, which were found to be normally distributed. A three-step hierarchical regression analysis was performed to determine the predictive effects of the independent variables on the dependent variable. In the first step, demographic variables (age, gender, year of study, academic achievement, perceived socioeconomic status, sleep duration, study planning, and parental education levels) accounted for 14.2% of the variance in the dependent variable. In the second step, the inclusion of the subdimensions of the Leadership Orientations Questionnaire (structural, human resource, political, and charismatic leadership) increased the explained variance to 26.9%. In the final step, the inclusion of the subdimensions of the Time Management Questionnaire increased the total explained variance to 38.6%. The findings indicate that, beyond demographic and individual factors, leadership orientations and time management skills significantly and incrementally predict problem-solving skills. The most substantial increases in the explanatory power of the model occurred following the inclusion of leadership orientations and time management dimensions, respectively. These findings suggest that, in individual performance and adjustment processes, not only demographic characteristics but also leadership orientations and self-regulation-based time management strategies play important roles. *This conference paper is derived from the doctoral dissertation entitled “Examining the Predictive Role of Leadership Orientations and Time Management in Problem-Solving Skills among Prospective Sports Managers,” conducted within the Department of Sports Management at Akdeniz University, Institute of Social Sciences.

Keywords: Leadership, Time Management, Problem Solving

Futbolcularda Algılanan Fiziksel ve Bilişsel Yorgunluk Düzeylerinin İncelenmesi

Berzan ŞIMŞEK
Batman Üniversitesi, Türkiye

Serdar SOLMAZ
Batman Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmada, futbolcularda algılanan fiziksel ve bilişsel yorgunluk düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini, Batman ilindeki lisanslı futbolcular oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise Google Forms aracılığıyla çevrimiçi ortamda uygulanan anket çalışmasına gönüllü olarak katılan toplam 296 birey oluşturmaktadır. Anketin birinci bölümünde katılımcıların demografik özelliklerini belirlemeye yönelik kişisel bilgi formu, ikinci bölümünde ise Algılanan Fiziksel ve Bilişsel Yorgunluk Ölçeği yer almaktadır. Elde edilen verilerin analizinde frekans ve yüzde analizleri, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), post hoc testlerinden Games-Howell ve Gabriel testleri ile etki büyüklüğünü belirlemek amacıyla Cohen's d ve eta kare (η^2) analizleri kullanılmıştır. Algılanan Fiziksel ve Bilişsel Yorgunluk Ölçeğinin toplam puan ve alt boyut puan ortalamaları incelendiğinde, katılımcıların yaş ve spor tecrübesi değişkenlerine göre istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu belirlenmiştir ($p<,05$). Buna karşın, sporcu düzeyi değişkenine göre algılanan fiziksel ve bilişsel yorgunluk düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>,05$). Sonuç olarak, futbolcularda algılanan fiziksel ve bilişsel yorgunluk düzeylerinin özellikle yaş ve spor tecrübesi gibi bireysel özelliklere bağlı olarak farklılık gösterebildiği, buna karşın sporcu düzeyinin yorgunluk üzerinde belirleyici bir faktör olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bu doğrultuda, futbolcuların antrenman ve toparlanma süreçlerinin planlanmasında yaş ve spor tecrübesinin dikkate alınması, fiziksel ve bilişsel yorgunluğun düzenli olarak izlenmesi ve yorgunluğun olası olumsuz etkilerini azaltmaya yönelik bireyselleştirilmiş antrenman ve dinlenme programlarının uygulanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Futbolcu, Bilişsel yorgunluk, Fiziksel yorgunluk

Investigation of Perceived Physical and Cognitive Fatigue Levels in Football Players

Abstract

This study aimed to examine perceived physical and cognitive fatigue levels among football players. The population of the study consisted of licensed football players in Batman, Türkiye. The sample comprised a total of 296 individuals who voluntarily participated in an online survey administered via Google Forms. The first section of the questionnaire included a personal information form designed to determine the demographic characteristics of the participants, while the second section consisted of the Perceived Physical and Cognitive Fatigue Scale. Frequency and percentage analyses, independent-samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), Games–Howell and Gabriel post hoc tests, and Cohen's d and eta-squared (η^2) analyses were employed in the statistical analysis of the data, with the latter two used to determine effect sizes. Examination of the total and subscale mean scores of the Perceived Physical and Cognitive Fatigue Scale revealed statistically significant differences according to participants' age and sports experience ($p < .05$). In contrast, no statistically significant differences in perceived physical and cognitive fatigue levels were found according to athletes' competitive level ($p > .05$). In conclusion, perceived physical and cognitive fatigue levels among football players

may vary depending particularly on individual characteristics such as age and sports experience, whereas competitive level does not appear to be a determining factor in fatigue. Accordingly, it is recommended that age and sports experience be taken into consideration when planning training and recovery processes, that physical and cognitive fatigue be monitored regularly, and that individualized training and recovery programs be implemented to minimize the potential adverse effects of fatigue.

Keywords: Football players, Cognitive fatigue, Physical fatigue

Sporcu Öğrencilerin Geleneksel Sporlara Yönelik Tutum Düzeylerinin İncelenmesi

Berzan ŞIMŞEK
Batman Üniversitesi, Türkiye

Serdar SOLMAZ
Batman Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmada, sporcu öğrencilerin geleneksel sporlara yönelik tutum düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmanın evrenini, 2025-2026 eğitim-öğretim yılında Batman Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören lisanslı sporcu öğrenciler oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise Google Forms aracılığıyla çevrimiçi ortamda uygulanan ankete gönüllü olarak katılan toplam 225 sporcu öğrenci oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak iki bölümden oluşan bir anket formu kullanılmıştır. Anketin birinci bölümünde katılımcıların demografik özelliklerini belirlemeye yönelik kişisel bilgi formu, ikinci bölümünde ise Geleneksel Sporlara Yönelik Tutum Ölçeği yer almaktadır. Elde edilen verilerin analizinde frekans ve yüzde analizleri, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), post hoc testlerinden Games-Howell ve Gabriel testleri ile etki büyüklüğünü belirlemek amacıyla Cohen's d ve eta kare (η^2) analizleri kullanılmıştır. Geleneksel Sporlara Yönelik Tutum Ölçeğinin toplam puan ve alt boyut puan ortalamaları incelendiğinde, katılımcıların yaş ve spor tecrübesi değişkenlerine göre tutum düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar olduğu belirlenmiştir ($p<,05$). Buna karşın, cinsiyet ve öğrenim görülen bölüm değişkenlerine göre geleneksel sporlara yönelik tutum düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>,05$). Elde edilen sonuçlar, sporcu öğrencilerin geleneksel sporlara yönelik tutumlarının yaş ve spor tecrübesine bağlı olarak farklılaşabildiğini, buna karşın cinsiyet ve öğrenim görülen bölüm değişkenlerinin tutum düzeyleri üzerinde anlamlı bir farklılık oluşturmadığını ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Geleneksel Sporlar, Tutum, Sporcu, Öğrenci

An Examination of Student-Athletes' Attitudes Toward Traditional Sports

Abstract

This study aimed to examine student-athletes' attitudes toward traditional sports. The population of the study consisted of licensed student-athletes enrolled in the Faculty of Sports Sciences at Batman University during the 2025–2026 academic year. The sample comprised a total of 225 student-athletes who voluntarily participated in an online survey administered via Google Forms. Data were collected using a questionnaire consisting of two sections. The first section included a personal information form designed to identify the participants' demographic characteristics, whereas the second section included the Attitude Toward Traditional Sports Scale. The data were analyzed using frequency and percentage analyses, independent-samples t-tests, one-way analysis of variance (ANOVA), the Games–Howell and Gabriel post hoc tests, and Cohen's d and eta squared (η^2) to determine effect sizes. Examination of the total and subscale mean scores of the Attitude Toward Traditional Sports Scale revealed statistically significant differences according to age and sports experience ($p<.05$). In contrast, no statistically significant differences were found with respect to gender or academic department ($p>.05$). The findings indicate that student-athletes' attitudes toward traditional sports may vary as a function of age and sports experience, whereas gender and academic department do not appear to have a significant differentiating effect on these attitudes.

Keywords: Traditional Sports, Attitude, Athlete, Student

Physical Education Teacher Training In Romania – Goals And Tools Linked To Physical Literacy

Laurentiu-Gabriel TALAGHIR
Dunarea de Jos University of Galati, Romania

Bogdan Sorin OLARU
Dunarea de Jos University of Galati, Romania

Abstract

Physical Literacy (PL) is increasingly recognized as a key outcome of contemporary Physical Education (PE), supporting lifelong engagement in physical activity. This study explores the extent to which the intended preparation of future Physical Education and Sport (PE&S) teachers in Romania reflects the principles of PL. A qualitative thematic analysis was conducted on the mandatory bibliography prescribed for candidates preparing for the national teacher certification examination. Of the 21 listed references, only eight were accessible; all had been published more than two decades ago, with one dating back over 40 years, suggesting that teacher preparation continues to draw on relatively outdated theoretical foundations. The analysis identified five main themes and ten subthemes related to the intended outcomes and pedagogical approaches of Romanian PE&S. The findings indicate a strong orientation toward a sport-performance paradigm, in which competition, motor performance standards, sports training, and talent identification occupy a prominent role. Although independent engagement in physical exercise is presented as an important educational objective, it is largely conceptualized through systematic participation in sport disciplines rather than through the broader, holistic and learner-centred development promoted by PL. Viewed through a PL lens, these findings suggest a conceptual gap between contemporary international perspectives and the pedagogical discourse reflected in Romanian teacher preparation materials. Updating the mandatory literature may therefore represent an important step toward supporting more inclusive approaches to PE and fostering lifelong engagement in physical activity. At the same time, the findings underline the importance of considering national educational and cultural contexts when introducing PL-oriented curricular changes.

Keywords: Physical literacy; physical education; teacher education; teacher preparation; Romania

Dijital Okuryazarlık ve Akademik Yazma Öz-Yeterliği: Spor Bilimleri Fakültesi Öğrencileri Üzerine Bir İnceleme

Kardelen GÜNAY ÇELIK
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Ebru GÜZEL KUYUCU
Ege Üniversitesi, Türkiye

Samet ZENGIN
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Araştırmada spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin dijital okuryazarlık ve akademik yazma öz-yeterlik düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi ve söz konusu değişkenlerin çeşitli demografik özellikler açısından değerlendirilmesi amaçlanmaktadır. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımı kapsamında tarama yöntemi temel alınarak ilişkisel tarama modeli ile gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın çalışma grubunu Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesinde öğrenim gören lisans öğrencileri oluşturmaktadır. Verilerin elde edilmesinde Kişisel Bilgi Formu, Dijital Okuryazarlık Ölçeği (Üstündağ vd., 2017) ve Durumsal Akademik Yazma Öz-Yeterliği Ölçeği (Tüfekçibaşı ve Şahin, 2022) kullanılmıştır. Verilerin analizinde SPSS 22 paket programı kullanılmıştır. Araştırma bulguları neticesinde, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin dijital okuryazarlık düzeyleri ile akademik yazma öz-yeterlikleri arasında pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Cinsiyet değişkenine göre öğrencilerin dijital okuryazarlık ve akademik yazma öz-yeterlik düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmamıştır. Sınıf seviyesi açısından incelendiğinde, dijital okuryazarlık düzeylerinin anlamlı biçimde farklılaşmadığı; buna karşılık akademik yazma öz-yeterlik düzeylerinin anlamlı farklılık gösterdiği tespit edilmiştir. Ayrıca akademik amaçlı dijital araç kullanım düzeyine ve yapay zekâ destekli yazım araçlarını kullanma sıklığına göre öğrencilerin hem dijital okuryazarlık hem de akademik yazma öz-yeterlik düzeylerinin istatistiksel olarak anlamlı biçimde farklılaştığı belirlenmiştir. Araştırma sonucunda, spor bilimleri fakültesi öğrencilerinin dijital okuryazarlık düzeyleri ile akademik yazma öz-yeterliklerinin birbiri ile ilişkili olduğu ve dijital araç kullanım özelliklerine göre farklılık gösterdiği belirlenmiştir. Bu doğrultuda, öğrencilerin dijital okuryazarlık becerilerinin geliştirilmesinin akademik yazma süreçlerinin desteklenmesi açısından önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Dijital okuryazarlık, Akademik yazma öz-yeterliği, Spor bilimleri öğrencileri

Digital Literacy and Academic Writing Self-Efficacy: An Investigation of Faculty of Sport Sciences Students

Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between digital literacy and academic writing self-efficacy levels among students of the Faculty of Sport Sciences and to evaluate these variables in terms of various demographic characteristics. The study was conducted using a correlational survey design based on the survey method within the framework of the quantitative research approach. The study group consisted of undergraduate students enrolled in the Faculty of Sport Sciences at Trabzon University. Data were collected using a Personal Information Form, the Digital Literacy Scale (Üstündağ et al., 2017), and the Situational Academic Writing Self-

Efficacy Scale (Tüfekçibaşı & Şahin, 2022). The data were analyzed using the SPSS 22 statistical software package. The findings revealed a positive and statistically significant relationship between digital literacy levels and academic writing self-efficacy among students of the Faculty of Sport Sciences. No statistically significant differences were found in students' digital literacy or academic writing self-efficacy levels according to gender. When examined by year of study, digital literacy levels did not differ significantly, whereas academic writing self-efficacy levels showed statistically significant differences. Furthermore, both digital literacy and academic writing self-efficacy levels differed significantly according to students' use of digital tools for academic purposes and the frequency with which they used artificial intelligence-assisted writing tools. The findings revealed that digital literacy levels and academic writing self-efficacy among students of the Faculty of Sport Sciences were associated with each other and varied according to their digital tool usage characteristics. Accordingly, developing students' digital literacy skills is considered important for supporting their academic writing processes.

Keywords: Digital literacy, Academic writing self-efficacy, Students of sport sciences

Sedanter Kadınlarda Yüz Yüze ve Çevrim İçi Uygulanan Fonksiyonel Antrenmanın Denge, Esneklik ve Patlayıcı Kuvvet Performansına Etkilerinin İncelenmesi

Adem YAPICI
Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Deniz BERBER
Hatay Mustafa Kemal Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, yüz yüze ve çevrim içi (uzaktan-canlı) uygulanan fonksiyonel antrenmanların sedanter kadınlarda denge, esneklik ve patlayıcı kuvvet performansına etkilerinin incelenmesidir. Araştırmaya toplam 38 sağlıklı, sedanter gönüllü kadın katılmıştır. Araştırmada katılımcılara (6 hafta/3 gün/2 saat) tüm vücuda yönelik fonksiyonel antrenman uygulanmıştır. Fonksiyonel antrenman uygulaması öncesi ve sonrası tüm katılımcılara Flamingo Denge Testi, Sit and Reach Test (otur-uzan) ve Durarak Uzun Atlama Testi yüz yüze uygulanmıştır. Elde edilen verilerin normal dağılımına çarpıklık ve basıklık değerleri ile bakılmıştır. Verilerin normal dağılım gösterdiği görülmüştür. İstatistiksel analizlerde tanımlayıcı istatistikler ve Eşleştirilmiş Örneklem Analizi (Paired Samples T-Test) kullanılmıştır. Analizler sonucunda denge, esneklik ve durarak uzun atlama ön test-son test sonuçlarında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0,05$). Fonksiyonel antrenmanların sedanter kadınlarda denge, esneklik ve patlayıcı kuvvet performansını arttırmada etkili bir yöntem olduğu söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Fonksiyonel Antrenman, Denge, Esneklik, Kuvvet.

Investigation of The Effects of Face-To-Face and Online Functional Training on Balance, Flexibility, and Explosive Strength Performance in Sedentary Women

Abstract

The aim of this study is to examine the effects of face-to-face and online (live-remote) functional training on balance, flexibility, and explosive power performance in sedentary women. Method: A total of 38 healthy, sedentary female volunteers participated in the study. Participants underwent a whole-body functional training program (3 days a week for 6 weeks, with 2-hour sessions). The Flamingo Balance Test, Sit-and-Reach Test, and Standing Long Jump Test were administered face-to-face to all participants before and after the functional training intervention. Skewness and kurtosis values were examined to assess the normality of the data distribution; the data were found to be normally distributed. Descriptive statistics and the Paired Samples t-test were used for statistical analysis. Results: The analyses revealed statistically significant differences in the pre-test and post-test results for balance, flexibility, and standing long jump ($p<0.05$). Conclusion: It can be stated that functional training is an effective method for improving balance, flexibility, and explosive strength performance in sedentary women.

Keywords: Woman, Functional Training, Balance, Flexibility, Strength.

Elit Karate Sporcularında Tek Bir "Optimal Kaygı Düzeyi" Var mı? Yarışma Öncesi Psikolojik Profiller ve Disipline Özgü Müsabaka Sonuçlarının Dört Aylık Prospektif İzlemi: Bir Vaka Serisi

Maide Elif ALPAY
Artvin Çoruh Üniversitesi, Türkiye

Özet

Yarışma öncesi kaygının sportif sonuçlarla ilişkisi sporcular arasında farklılık gösterebilir. Bu çalışmanın amacı, elit karate sporcularında başarılı müsabaka sonuçlarına eşlik eden ortak bir optimal kaygı düzeyi bulunup bulunmadığını veya psikolojik profillerin sporcuya özgü değişkenlik gösterip göstermediğini incelemektir. Dört aylık prospektif vaka serisine 18 yaş üzerindeki 15 elit karate sporcusu (9 kumite, 6 kata) dahil edilmiştir. Sporcular dört zaman noktasında değerlendirilmiştir. Bilişsel kaygı, somatik kaygı ve kendine güven, Revize Yarışma Durumluk Kaygı Envanteri-2 (CSAI-2R) ile ölçülmüştür. Sportif sonuçlar, kata ve kumiteye özgü resmî müsabaka göstergeleriyle değerlendirilmiş; disiplinler ortak bir performans puanında birleştirilmemiştir. Kişisel en ileri müsabaka sonucunun elde edildiği ölçüm, 15 sporcunun 11'inde en yüksek veya ikinci en yüksek kendine güven düzeyiyle örtüşmüştür. Altı vakada kişisel en iyi sonuç daha düşük bilişsel ve somatik kaygıyla, beş vakada ise kaygı boyutlarından en az biri bireysel medyana eşit veya üzerindeyken görülmüştür. Dört vakada belirgin bir örüntü saptanmamıştır. Bulgular, başarılı müsabaka sonuçlarına eşlik eden tek bir düşük-kaygı profilinin bulunmayabileceğini düşündürmektedir. Dört ölçüm optimal işlevsellik bölgesini doğrulamak için yeterli olmadığından, daha uzun süreli izlem çalışmalarında bireysel psikolojik profillerin değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karate, yarışma kaygısı, kendine güven, optimal kaygı, prospektif vaka serisi

Is There a Single "Optimal Anxiety Level" in Elite Karate Athletes? A Four-Month Prospective Case Series of Pre-Competition Psychological Profiles and Discipline-Specific Competition Outcomes

Abstract

The relationship between pre-competition anxiety and competitive outcomes may vary across athletes. This study aimed to examine whether a common optimal anxiety level accompanies successful competition outcomes in elite karate athletes or whether psychological profiles vary individually. This four-month prospective case series included 15 elite karate athletes aged over 18 years (nine kumite, six kata). Each athlete was assessed at four time points. Cognitive anxiety, somatic anxiety, and self-confidence were measured using the Revised Competitive State Anxiety Inventory-2 (CSAI-2R). Competitive outcomes were evaluated using official discipline-specific indicators for kata and kumite, without combining them into a single performance score. In 11 of 15 athletes, the assessment associated with their best competition placement coincided with their highest or second-highest self-confidence score. In six cases, the personal best outcome occurred alongside lower cognitive and somatic anxiety. In five cases, at least one anxiety dimension was at or above the athlete's individual median. No clear pattern was observed in four cases. The findings suggest that successful competition outcomes may not correspond to a single low-anxiety profile. Four assessments are insufficient to establish an individual zone of optimal functioning. Longer longitudinal studies examining athlete-specific psychological profiles are recommended.

Keywords: Karate, competitive anxiety, self-confidence, optimal anxiety, prospective case series

Sunulmadı

Oyunun İki Yüzü: Sınıf Öğretmenlerinin Rekabetçi ve Rekabetsiz Oyunlara İlişkin Görüşleri

Sümeyra AKKAYA
İnönü Üniversitesi, Türkiye

Özet

Oyun, ilkokul döneminde çocukların bilişsel, sosyal ve duygusal gelişimlerini destekleyen önemli bir öğrenme ve etkileşim aracıdır. Oyun süreçlerinde rekabetin bulunması ya da iş birliğinin ön plana çıkması, çocukların oyuna katılım biçimlerini, akranlarıyla ilişkilerini ve öğrenme deneyimlerini farklı şekillerde etkileyebilmektedir. Rekabetçi oyunlar başarı, hedef belirleme ve mücadele etme gibi özellikleriyle öne çıkarken rekabetsiz oyunlar iş birliği, dayanışma ve ortak hedeflere ulaşma anlayışını desteklemektedir. Bununla birlikte, her iki oyun türünün eğitimsel olanaklarının öğretmenler tarafından nasıl değerlendirildiği, oyun temelli öğrenme süreçlerinin niteliği açısından önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin rekabetçi ve rekabetsiz oyunlara ilişkin görüşlerini incelemek; öğretmenlerin bu oyun türlerine yükledikleri anlamları, tercihlerini ve oyunların çocukların gelişimine yönelik katkılarına ilişkin değerlendirmelerini ortaya koymaktır. Araştırmanın nitel araştırma yaklaşımı çerçevesinde, temel nitel araştırma deseniyle yürütülmesi planlanmaktadır. Araştırmanın çalışma grubunu, amaçlı örnekleme yöntemlerinden ölçüt örnekleme yoluyla belirlenen sınıf öğretmenlerinin oluşturması öngörülmektedir. Verilerin yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanması ve içerik analiziyle çözümlenmesi planlanmaktadır. Analiz sürecinde öğretmenlerin rekabetçi ve rekabetsiz oyunlara yönelik algıları, bu oyunların sosyal-duygusal gelişim ve sınıf içi etkileşim açısından değerlendirilmesi, oyun tercihlerinde etkili olan etmenler ve oyunların öğretim süreçlerindeki kullanımına ilişkin görüşleri üzerinde durulacaktır. Araştırmanın, sınıf öğretmenlerinin oyun pedagojisine ilişkin yaklaşımlarının anlaşılmasına ve farklı oyun türlerinin eğitim ortamlarında dengeli, bilinçli ve çocukların gelişimsel ihtiyaçlarına duyarlı biçimde kullanılmasına katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Oyun, rekabetçi oyun, rekabetsiz oyun, sınıf öğretmeni, oyun temelli öğrenme.

The Two Faces of Play: Primary School Teachers' Views on Competitive and Non-Competitive Games

Abstract

Play is an important tool for learning and interaction that supports children's cognitive, social, and emotional development during primary school. The presence or absence of competition in play may influence children's participation, peer relationships, and learning experiences in different ways. While competitive games emphasize achievement, goal setting, and striving to succeed, non-competitive games promote cooperation, solidarity, and the pursuit of shared goals. Understanding how teachers evaluate the educational potential of both types of games is important for improving the quality of play-based learning processes. This study aims to examine primary school teachers' views on competitive and non-competitive games and to explore the meanings they attribute to these types of games, their preferences, and their evaluations of the games' contributions to children's development. The study is planned to adopt a qualitative research approach using a basic qualitative research design. The study group will consist of primary school teachers selected through criterion sampling, a purposive sampling method. Data are planned to be collected through semi-structured interviews and analyzed using content analysis. The analysis will focus on teachers' perceptions of competitive and non-competitive games, their

evaluations of the contributions of these games to children's social-emotional development and classroom interaction, the factors influencing their game preferences, and their views on the use of different game types in teaching and learning processes. The study is expected to contribute to a better understanding of primary school teachers' approaches to play pedagogy and to encourage the balanced, intentional, and developmentally responsive use of different types of games in educational settings.

Keywords: Play, competitive games, non-competitive games, primary school teachers, play-based learning.

Herkes İçin Oyun: Sınıf Öğretmenlerinin Farklı Öğrenme ve Katılım İhtiyaçlarına Göre Oyunları Uyarlama Deneyimleri

Sümeyra AKKAYA
İnönü Üniversitesi, Türkiye

Özet

Oyun, ilkokul döneminde çocukların bilişsel, sosyal ve duygusal gelişimlerini destekleyen, öğrenme süreçlerine etkin katılımlarını sağlayan önemli bir pedagojik araçtır. Bununla birlikte, çocukların öğrenme özellikleri, iletişim biçimleri, fiziksel yeterlikleri ve sosyal etkileşim ihtiyaçları arasındaki farklılıklar, oyun etkinliklerine eşit ve anlamlı biçimde katılmalarını güçleştirebilmektedir. Bu bağlamda oyunların farklı çocukların ihtiyaçlarına göre uyarlanması, kapsayıcı öğrenme ortamlarının oluşturulması açısından önem taşımaktadır. Bu araştırmanın amacı, sınıf öğretmenlerinin farklı öğrenme ve katılım ihtiyaçlarına sahip çocukların oyunlara katılımını desteklemek amacıyla gerçekleştirdikleri uyarlama deneyimlerini, karşılaştıkları güçlükleri ve geliştirdikleri çözüm yollarını incelemektir. Araştırmanın nitel araştırma yaklaşımı doğrultusunda temel nitel araştırma deseniyle yürütülmesi planlanmaktadır. Araştırmanın çalışma grubunu, ilkokullarda görev yapan ve öğretim süreçlerinde oyun etkinliklerine yer veren sınıf öğretmenlerinin oluşturması öngörülmektedir. Verilerin yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanması ve içerik analizi yöntemiyle çözümlenmesi planlanmaktadır. Araştırmada öğretmenlerin oyun kurallarını ve materyallerini uyarlama biçimleri, çocuklara farklı katılım yolları sunma yaklaşımları, akran desteğinden yararlanma deneyimleri ve oyun sürecindeki öğretmen müdahaleleri ele alınacaktır. Ayrıca oyunlara katılımı sınırlandıran etmenler ve öğretmenlerin kapsayıcı oyun uygulamalarına ilişkin mesleki destek ihtiyaçları incelenecektir. Araştırmanın, sınıf öğretmenlerinin kapsayıcı oyun pedagojisine ilişkin deneyimlerinin anlaşılmasına, oyun etkinliklerinin farklı çocukların ihtiyaçlarına duyarlı biçimde düzenlenmesine ve ilkokullarda her çocuğun oyuna anlamlı katılımını destekleyen uygulamaların geliştirilmesine katkı sağlaması beklenmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kapsayıcı eğitim, oyun, oyun temelli öğrenme, sınıf öğretmenleri, oyun uyarlamaları.

Play for All: Primary School Teachers' Experiences of Adapting Games to Diverse Learning and Participation Needs

Abstract

Play is an important pedagogical tool that supports children's cognitive, social, and emotional development and promotes their active participation in learning processes during primary school. However, differences in children's learning characteristics, communication styles, physical abilities, and social interaction needs may make it difficult for them to participate equally and meaningfully in play activities. In this context, adapting games to accommodate diverse needs is essential for creating inclusive learning environments. This study aims to examine primary school teachers' experiences of adapting games to support the participation of children with diverse learning and participation needs, as well as the challenges they encounter and the strategies they develop. The study is planned to adopt a qualitative research approach using a basic qualitative research design. The study group is expected to consist of primary school teachers who incorporate play activities into their teaching practices. Data are planned to be collected through semi-structured interviews and analyzed using content analysis. The study will focus on how teachers adapt game rules and materials, provide alternative ways for children to participate,

utilize peer support, and intervene during play. In addition, factors that restrict participation in games and teachers' professional support needs regarding inclusive play practices will be examined. The study is expected to contribute to a better understanding of primary school teachers' experiences with inclusive play pedagogy, the adaptation of play activities to accommodate diverse needs, and the development of practices that support every child's meaningful participation in play in primary school settings.

Keywords: Inclusive education, play, play-based learning, primary school teachers, game adaptations.

4 Haftalık Pilates Çalışmasının Kadınlarda Vücut Kompozisyonu, Denge ve Core Dayanıklılığı Üzerine Etkisi

Ercüment ERDOĞAN
Ordu Üniversitesi, Türkiye

Ezel Nur KORUR
Ordu Üniversitesi, Türkiye

Azra LEKTEMUR
Ordu Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmada, 4 haftalık pilates çalışmasının kadınlarda vücut kompozisyonu, denge ve core dayanıklılığı üzerindeki etkisi araştırılmıştır. Araştırmaya gönüllü 12 kadın katıldı. Katılımcılar dört hafta boyunca pilates programına devam etti; ölçümler programın başında ve sonunda alındı. Vücut kompozisyonu için vücut ağırlığı, yumuşak yağsız kütle, vücut yağ yüzdesi, yağsız vücut kütlesi, vücut yağ kütlesi, bel ve kalça çevresi ile bel/kalça oranı ölçüldü. Performans tarafında esneklik ve core dayanıklılığına bakıldı. Statik denge ise gözler açık ve kapalıyken elips alanı, çevre uzunluğu ve iki yöndeki (anterior-posterior ve medio-lateral) salınım hızı üzerinden değerlendirildi. Ön test ve son test değerleri SPSS 22.0 programında ilişkili örneklem *t* testiyle karşılaştırıldı ($p < 0,05$). Program sonunda kalça çevresi ($p = 0,014$; $d = 0,84$) ve core dayanıklılığı ($p = 0,006$; $d = 0,98$) anlamlı biçimde farklılaştı. Medio-lateral salınım hızında da durum benzerdi: fark hem gözler açık ($p = 0,012$; $d = 0,87$) hem de gözler kapalı ($p = 0,048$; $d = 0,64$) koşulda anlamlıydı. Geri kalan vücut kompozisyonu değişkenlerinde, esneklikte ve diğer denge parametrelerinde anlamlı bir fark görülmedi ($p > 0,05$). 4 haftalık pilates çalışması, kadınlarda kalça çevresi, core dayanıklılığı ve medio-lateral salınım hızında anlamlı farklılıkla sonuçlanmıştır. Vücut kompozisyonunun diğer bileşenleri ve esneklik ise bu süre içinde anlamlı bir değişim göstermemiştir.

Anahtar Kelimeler: Pilates, Vücut kompozisyonu, Denge, Kor, Kadın

The Effect of a 4-Week Pilates Training on Body Composition, Balance, and Core Endurance in Women

Abstract

This study investigated the effect of a 4-week Pilates program on body composition, balance and core endurance in women. Twelve women volunteered to take part. They followed a Pilates program for four weeks, and all measurements were taken at the start and at the end. Body composition measures included body weight, soft lean mass, body fat percentage, lean body mass, body fat mass, waist and hip circumference, and waist-to-hip ratio. Flexibility and core endurance served as performance measures. Static balance was tested with eyes open and eyes closed, using ellipse area, perimeter length and sway velocity in the anterior-posterior and medio-lateral directions. Pre- and post-test values were compared with the paired samples *t*-test in SPSS 22.0 ($p < 0.05$). By the end of the program, hip circumference ($p = 0.014$; $d = 0.84$) and core endurance ($p = 0.006$; $d = 0.98$) differed significantly from baseline. Medio-lateral sway velocity also changed, both with eyes open ($p = 0.012$; $d = 0.87$) and with eyes closed ($p = 0.048$; $d = 0.64$). The remaining body composition variables, flexibility and the other balance parameters showed no significant difference ($p > 0.05$). Four weeks of Pilates was accompanied by significant differences in hip circumference, core endurance and medio-lateral sway velocity in women. Other components of body composition, as well as flexibility, did not change significantly over this period.

Keywords: Pilates, Body composition, Balance,Core, Women

15-18 Yaş Araliğindaki Sporcularin Kişilik Özellikleri ve Spor Karakterlerinin Karşilaştirilmasi

Seren YARALI
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Azra GÜNER
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Ahsen Sena YURTOĞLU
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Okan Burcak ÇELIK
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Ebru Olcay KARABULUT
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırma, 15-18 yaş aralığındaki sporcuların kişilik özellikleri ile spor karakterleri arasındaki ilişkileri incelemek ve bu özelliklerin çeşitli demografik değişkenlere göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek amacıyla yürütülmüştür. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden tarama modeline uygun olarak tasarlanmıştır. Çalışmanın örneklemini 15-18 yaş grubundaki 183 sporcu (N=183; 77 Erkek, 106 Kadın) oluşturmaktadır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra bağımsız örneklemler t-testi, Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve Pearson Korelasyon Analizi kullanılmıştır. Analiz sonuçları incelendiğinde, sporcuların kişilik özelliklerinden yalnızca *Duygusal Dengelilik* alt boyutunda cinsiyete göre erkekler lehine istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık saptanmıştır ($p < 0.05$). Spor karakteri toplam ve alt boyutlarında ise cinsiyete göre anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0.05$). Sporcuların okudukları sınıf düzeyi ile anne ve baba eğitim düzeylerine göre yapılan ANOVA analizlerinde, hem kişilik özellikleri hem de spor karakteri toplam puanı ve alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p > 0.05$). Bunun yanı sıra sporcuların kişilik özellikleri alt boyutları ile spor karakteri alt boyutları ve toplam puanları arasında pozitif yönlü, orta ve güçlü düzeyde anlamlı ilişkiler tespit edilmiştir ($p < 0.01$, $p < 0.05$). Sonuç olarak, bu araştırmaya katılan 15-18 yaş aralığındaki sporcularda kişilik yapısının spor karakterinin şekillenmesinde bir rol oynadığı söylenebilir.

Anahtar Kelimeler: Sporcu, Kişilik Özellikleri, Spor Karakteri.

Comparison Of Personality Traits And Sports Character of Athletes Aged 15-18

Abstract

This study was conducted to examine the relationships between personality traits and sports character in athletes aged 15-18, and to determine whether these characteristics differ according to various demographic variables. The research was designed in accordance with the survey model, one of the quantitative research methods. The sample of the study consists of 183 athletes (N=183; 77 Male, 106 Female) in the 15-18 age group. In addition to descriptive statistics, Independent Samples t-test, One-Way Analysis of Variance (ANOVA), and Pearson Correlation Analysis were used in data analysis. Examining the analysis results, among the personality traits of

the athletes, a statistically significant difference was found only in the Emotional Stability sub-dimension by gender, in favor of male athletes ($p < 0.05$). No significant difference was found in the total score and sub-dimensions of sports character according to gender ($p > 0.05$). In the ANOVA analyses conducted according to the athletes' grade level and maternal and paternal education levels, no statistically significant differences were detected in both personality traits and sports character total scores and sub-dimensions ($p > 0.05$). Furthermore, positive, moderate to strong significant relationships were found between the sub-dimensions of the athletes' personality traits and the sub-dimensions and total scores of sports character ($p < 0.01$, $p < 0.05$). In conclusion, it can be stated that personality structure plays a role in shaping the sports character of athletes aged 15-18 participating in this study.

Keywords: Athlete, Personality Traits, Sports Character.

Sessiz Boş Zaman Etkinliklerine Katılan Üniversite Öğrencilerinin Mutluluk Düzeyleri Açısından İncelenmesi

Tarık SIVRIKAYA
Avrasya Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, Spor Bilimleri Fakültesi öğrencilerinin sessiz boş zaman etkinliklerine katılım durumlarına göre mutluluk düzeylerinin farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırmanın örneklemini, 2024–2025 eğitim-öğretim yılında İstanbul'daki Haliç, Rumeli, Esenyurt, Fenerbahçe, Gelişim ve Nişantaşı üniversiteleri ile Avrasya Üniversitesi'nde öğrenim gören toplam 678 Spor Bilimleri Fakültesi öğrencisi oluşturmuştur. Veriler, Kişisel Bilgi Formu ve Hills ve Argyle (2002) tarafından geliştirilen, Türkçe uyarlaması Doğan ve Sapmaz (2012) tarafından yapılan Oxford Mutluluk Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplar t testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre mutluluk puanları, cinsiyet, öğrenim görülen bölüm ve sessiz boş zaman etkinliklerine katılım durumu bakımından istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiştir ($p < .05$). Yaş ve sınıf düzeyine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p > .05$). Bulgular, mutluluk düzeyinin cinsiyete, öğrenim görülen bölüme ve sessiz boş zaman etkinliklerine katılım durumuna göre anlamlı biçimde farklılaştığını göstermektedir. Kadın öğrencilerin mutluluk ortalamalarının erkek öğrencilerden daha yüksek olması, cinsiyete bağlı sosyal ve bireysel deneyim farklılıklarıyla ilişkili olabilir. Bölümlere göre elde edilen farklılıkta, Rekreasyon bölümünün boş zaman ve etkinliklerle doğrudan ilişkili olmasının rolü olabileceği düşünülmektedir. Ayrıca sessiz boş zaman etkinliklerine katılan öğrencilerin mutluluk ortalamalarının daha yüksek olması, etkinliklere katılım ile mutluluk düzeyi arasında bir ilişki olabileceğine işaret etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor bilimleri, boş zaman, rekreasyon, mutluluk.

An Examination of the Happiness Levels of College Students Who Participate in Quiet Leisure Activities

Abstract

This study aimed to examine whether happiness levels differ according to participation in quiet leisure activities among students in faculties of sport sciences. The sample included 678 students enrolled in faculties of sport sciences at Haliç, Rumeli, Esenyurt, Fenerbahçe, Gelişim, and Nişantaşı Universities in Istanbul, and at Avrasya University during the 2024–2025 academic year. We collected data using a Personal Information Form and the Oxford Happiness Questionnaire, developed by Hills and Argyle (2002) and adapted into Turkish by Doğan and Sapmaz (2012). We used descriptive statistics, an independent-samples t test, and one-way analysis of variance (ANOVA) to analyze the data. Happiness scores differed significantly by gender, academic department, and participation in quiet leisure activities ($p < .05$). No statistically significant differences were found by age or year of study ($p > .05$). The findings indicate that happiness levels differ significantly according to gender, academic department, and participation in quiet leisure activities. The higher mean happiness score among female students may reflect differences in their social and personal experiences. The differences across departments may reflect the Recreation program's close connection to leisure activities. In addition, the higher mean happiness score among students who participate in quiet leisure activities suggests a possible association between participation and happiness.

Keywords: Sport sciences, leisure, recreation, happiness.

Elit Judocularda Müsabaka Esnasında Psikofizyolojik Yanıtlar: Psikolojik Tepkiler ve Kalp Atım Hızının İncelenmesi

Melek MAKARACI
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Yüksel ÜNER
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

İrem Ayşe UYAR
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Zehra ŞANLI
Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, elit judocularda müsabaka öncesi ve sonrası psikofizyolojik yanıtları incelemek; kalp atım hızı değişkenliği, yarışma durumluk kaygısı ve durumluk öfke düzeylerindeki değişimleri değerlendirmektir. Araştırmaya 18–30 yaş aralığında 15 elit erkek judocu katılmıştır. Tek gruplu ön test–son test araştırma deseni kullanılan çalışmada, müsabakadan 15 dakika önce ve müsabakadan 15 dakika sonra ölçümler gerçekleştirilmiştir. Kalp atım hızı Polar H10 göğüs bandı aracılığıyla kaydedilmiştir. Psikolojik yanıtların değerlendirilmesinde Yarışma Durumluk Kaygı Envanteri-2 (CSAI-2) ve Durumluk Öfke Ölçeği kullanılmıştır. Verilerin analizinde Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi uygulanmış ve istatistiksel anlamlılık düzeyi $p < 0,05$ olarak kabul edilmiştir. Müsabaka sonrasında kalp atım hızı, bilişsel kaygı ve bedensel kaygı düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı artışlar belirlenmiştir. Buna karşılık, kendine güven ve durumluk öfke düzeylerindeki değişimler istatistiksel olarak anlamlı bulunmamıştır. Ayrıca SDNN, RMSSD ve stres indeksi değerlerinde müsabaka öncesi ve sonrası ölçümler arasında anlamlı farklılık saptanmamıştır. Bulgular, elit judocularda müsabaka sürecinin kalp atım hızı ile bilişsel ve bedensel kaygı düzeylerinde belirgin değişimlerle ilişkili olduğunu göstermektedir. Bununla birlikte, incelenen kalp atım hızı değişkenliği parametreleri, kendine güven ve öfke düzeylerinde anlamlı bir değişim gözlenmemiştir. Bu sonuçlar, judo müsabakalarında ortaya çıkan psikolojik ve fizyolojik yanıtların birlikte değerlendirilmesinin önemini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Judo, öfke, yarışma kaygısı, kalp atım hızı değişkenliği

Psychophysiological Responses During Competition in Elite Judokas: An Examination of Psychological Responses and Heart Rate

Abstract

This study aimed to examine pre- and post-competition psychophysiological responses in elite judokas by assessing changes in heart rate variability, competitive state anxiety, and state anger. Fifteen elite male judokas aged 18–30 years participated in the study. A single-group pretest–posttest design was employed, with measurements taken 15 minutes before and 15 minutes after competition. Heart rate was recorded using a Polar H10 chest strap. Psychological responses were assessed using the Competitive State Anxiety Inventory-2 (CSAI-2) and the State Anger Scale. Data were analyzed using the Wilcoxon signed-rank test, with statistical significance

set at $p < 0.05$. Heart rate, cognitive anxiety, and somatic anxiety increased significantly after competition. In contrast, changes in self-confidence and state anger were not statistically significant. Furthermore, no significant pre- to post-competition differences were observed in SDNN, RMSSD, or the stress index. The findings indicate that competition in elite judokas is associated with notable changes in heart rate and both cognitive and somatic anxiety. However, no significant changes were observed in the examined heart rate variability parameters, self-confidence, or anger. These results highlight the importance of jointly assessing psychological and physiological responses during judo competition.

Keywords: Judo, anger, competitive anxiety, heart rate variability

GLP-1 Reseptör Agonistleri ve Egzersiz: Metabolik Kontrolde Entegre Yaklaşımlar

Büşra ÇETIN
Bitlis Eren Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu derleme; glukagon benzeri peptit-1'in (GLP-1) sentezi, salgılanması, biyolojik etkileri ve terapötik önemini düzenleyen mekanizmaları ve bu süreçte fiziksel aktivitenin/egzersizin rolünü güncel literatür ışığında incelemeyi amaçlamaktadır. Çalışma kapsamında PubMed, Web of Science ve Scopus veri tabanlarında 1996–2026 yılları arasında yayımlanmış, ağırlıklı olarak son 10 yıla odaklanan literatür 'GLP-1', 'GLP-1 receptor agonists', 'exercise' ve 'obesity' anahtar kelimeleriyle taranmıştır. re-proglukagon geninin bir parçalanma ürünü olan GLP-1; pankreasın hücreleri, bağırsağın L hücreleri ve merkezi sinir sistemindeki nöron gruplarında ifade edilmektedir. G proteinine bağlı bir reseptör olan GLP-1R aracılığıyla etki gösteren bu hormon; glikoz homeostazı, lipid metabolizması ve iştah regülasyonunda anahtar rol oynamaktadır. Semaglutid ve tirzepatid gibi GLP-1 reseptör agonistleri; gıda alımının inhibisyonu, mide boşalmasının geciktirilmesi, hücre proliferasyonunun uyarılması, inflamasyonun azaltılması ile kardiyovasküler ve nöroprotektif etkileri sayesinde metabolik hastalıkların yönetiminde çığır açmıştır. Akut ve kronik egzersiz müdahalelerinin ise endojen GLP-1 salgılanmasını uyararak ve iskelet kasında insülin duyarlılığını artırarak bu ilaçların metabolik faydalarını desteklediği gösterilmektedir. Ayrıca, farmakoterapi sürecine eklenen düzenli egzersiz, hızlı kilo kaybı sırasında oluşabilecek kas kütlesi kaybını önlemede ve kardiyometabolik sağlığı korumada kritik öneme sahiptir. GLP-1 ve reseptör agonistleri; tip 2 diyabet, obezite ve nörodejeneratif bozuklukların tedavisinde güçlü bir farmakolojik hedef haline gelmiştir. Güncel literatür; optimal metabolik kontrol ve sürdürülebilir kilo yönetimi için farmakoterapi ile egzersiz ve yaşam tarzı müdahalelerini entegre eden bütüncül yaklaşımların ön planda tutulması gerektiğini ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: GLP-1, GLP-1 Reseptör Agonistleri, Egzersiz, Obezite

GLP-1 Receptor Agonists and Exercise: Integrated Approaches to Metabolic Control

Abstract

Glucagon-like peptide-1 (GLP-1) plays a fundamental role in metabolic regulation. This review aims to examine the mechanisms governing the synthesis, secretion, biological actions, and therapeutic significance of GLP-1, alongside the synergistic role of physical activity and exercise interventions, in light of current literature. A comprehensive literature search was conducted across PubMed, Web of Science, and Scopus databases for articles published between 1996 and 2026, with a primary focus on the last decade. The search strategy utilized combinations of the keywords: 'GLP-1', 'GLP-1 receptor agonists', 'exercise', and 'obesity'. GLP-1, derived from the preproglucagon gene, is expressed in pancreatic α-cells, intestinal L-cells, and specific central nervous system neurons. Acting via GLP-1R, a G-protein-coupled receptor, it mediates glucose homeostasis, lipid metabolism, and satiety. GLP-1 receptor agonists (semaglutide, tirzepatide) have revolutionized metabolic disease management by inhibiting food intake, delaying gastric emptying, promoting beta-cell proliferation, suppressing systemic inflammation, and providing cardiovascular and neuroprotective actions. Furthermore, acute and chronic exercise interventions enhance endogenous GLP-1 secretion and improve skeletal muscle insulin sensitivity, thereby amplifying the therapeutic efficacy of GLP-1 analogues. Crucially, integrating structured exercise into pharmacotherapy prevents lean muscle mass loss during rapid weight reduction and optimizes long-term

cardiometabolic health. GLP-1 and its receptor agonists represent pivotal pharmacological targets for type 2 diabetes, obesity, and emerging neurodegenerative indications. Modern clinical paradigms should prioritize integrative approaches combining pharmacotherapy with regular exercise and lifestyle modifications to achieve optimal, sustainable metabolic control.

Keywords: GLP-1, GLP-1 Receptor Agonists, Exercise, Obesity, Metabolic Health

Fitness Tesislerinde Yaralanma Risklerinin Eğitmen Perspektifinden İncelenmesi

Ali ERASLAN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Yiğit CIVELEK
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, fitness tesislerinde karşılaşılan yaralanma risk faktörlerini eğitmenlerin mesleki deneyimleri ve gözlemleri doğrultusunda incelemek ve yaralanmaların önlenmesine yönelik yaklaşımları ortaya koymaktır. Araştırma, nitel araştırma yöntemlerinden fenomenoloji (olgubilim) deseniyle yürütülmüştür. Çalışma grubunu Ankara'daki farklı fitness tesislerinde görev yapan 10 eğitmen oluşturmuştur. Veriler, yarı yapılandırılmış görüşmeler aracılığıyla toplanmış ve içerik analizi yöntemiyle değerlendirilmiştir. Analiz sonucunda yaralanma türleri, bireysel risk faktörleri, çevresel risk faktörleri, sosyal medya ve bilinçsiz egzersiz davranışları, yaralanma sonrası müdahale, eğitmen gözetimi ve önleyici stratejiler olmak üzere yedi ana tema belirlenmiştir. Bulgular, eğitmenlerin özellikle omuz, bel ve diz bölgelerinde karşılaştıkları yaralanmaları öne çıkardıklarını göstermiştir. Yetersiz ısınma, hatalı egzersiz tekniği, kontrolsüz yüklenme ve bireysel farkındalık eksikliği başlıca risk faktörleri olarak değerlendirilmiştir. Ayrıca tesis yoğunluğu, ekipmanların bakım ve kullanım koşulları ile sosyal medyada paylaşılan egzersizlerin bireysel yeterlilikler dikkate alınmadan uygulanması önemli risk kaynakları arasında belirtilmiştir. Eğitmenler, aktif gözetim, teknik düzeltme, uygun egzersiz yönlendirmesi ve üye eğitiminin yaralanmaların önlenmesinde önemli olduğunu vurgulamıştır. Sonuç olarak fitness tesislerinde yaralanma risklerinin yalnızca bireysel egzersiz davranışlarıyla değil, çevresel ve organizasyonel koşullarla da ilişkili olduğu değerlendirilmiştir. Egzersiz güvenliğinin geliştirilmesi için eğitmenlerin mesleki yeterliliklerinin desteklenmesi, üye farkındalığının artırılması ve sistematik risk yönetimi uygulamalarının yaygınlaştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fitness tesisleri, yaralanma riski, egzersiz güvenliği, fitness eğitmenleri, nitel araştırma.

Investigation of Injury Risks in Fitness Facilities from Trainers' Perspectives

Abstract

This study aimed to examine injury risk factors in fitness facilities based on trainers' professional experiences and observations and to identify approaches to injury prevention. The research employed a qualitative phenomenological design. The study group consisted of 10 fitness trainers working in different fitness facilities in Ankara, Türkiye. Data were collected through semi-structured interviews and analyzed using content analysis. Seven main themes were identified: injury types, individual risk factors, environmental risk factors, social media and uninformed exercise practices, post-injury intervention, trainer supervision, and preventive strategies. The findings indicated that trainers particularly emphasized injuries involving the shoulder, lower back, and knee. Inadequate warm-up, improper exercise technique, uncontrolled loading, and limited individual awareness were identified as major perceived risk factors. Facility overcrowding, equipment maintenance and usage conditions, and attempts to replicate social media exercises without considering individual capabilities were also highlighted as potential sources of injury risk. Participants emphasized the importance of active supervision, technique correction, appropriate exercise guidance, and member education in preventing injuries. Overall, the findings

suggest that perceived injury risks in fitness facilities are associated not only with individual exercise behaviors but also with environmental and organizational conditions. Strengthening trainers' professional competencies, improving members' awareness, and implementing systematic risk management practices are recommended to promote exercise safety and reduce preventable injuries in fitness facilities.

Keywords: Fitness facilities, injury risk, exercise safety, fitness trainers, qualitative research.

Karatecilerin Sürekli Kaygı Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi

Elif ŞAHIN
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Türkiye

Gözde ALGÜN DOĞU
Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, karate sporcularının sürekli kaygı düzeylerini belirlemek ve bu düzeylerin bazı sosyodemografik değişkenler açısından farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırmada nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini Ankara ilinde faaliyet gösteren spor kulüplerinde karate branşıyla ilgilenen, gönüllülük esasına göre araştırmaya katılan 73 kadın ve 77 erkek olmak üzere toplam 150 sporcu oluşturmuştur. Araştırmada veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu ile Spielberger ve arkadaşları tarafından geliştirilen ve Öner ile Le Compte tarafından Türkçeye uyarlanan 20 maddelik Sürekli Kaygı Envanteri kullanılmıştır. Elde edilen veriler SPSS 26.0 paket programı aracılığıyla analiz edilmiştir. Verilerin normal dağılım gösterdiği belirlenmiş; ikili grup karşılaştırmalarında bağımsız örneklemler t-testi, ikiden fazla grubun karşılaştırılmasında tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve gruplar arasındaki farklılıkların belirlenmesinde Tukey testi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir. Araştırma bulgularına göre Sürekli Kaygı Envanteri'nin Cronbach alfa güvenirlik katsayısı 0,834 olarak hesaplanmıştır. Sporcuların sürekli kaygı puan ortalamasının 41,93±9,21 olduğu ve orta düzeyde sürekli kaygıya sahip oldukları belirlenmiştir. Yaş değişkenine göre sürekli kaygı düzeylerinde istatistiksel olarak anlamlı farklılık tespit edilmiş ($F=4,342$; $p=0,006$); 14-15 ve 18-24 yaş gruplarındaki sporcuların sürekli kaygı düzeylerinin 24 yaş ve üzerindeki sporculardan daha yüksek olduğu görülmüştür. Benzer şekilde, eğitim düzeyine göre de anlamlı farklılık bulunmuş ($F=3,013$; $p=0,032$); ortaokul mezunu sporcuların sürekli kaygı düzeylerinin yüksek lisans mezunu sporculardan daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Sonuç olarak karate sporcularının sürekli kaygı düzeylerinin yaş ve eğitim düzeyine göre anlamlı farklılık gösterdiği ortaya konulmuştur. Bu doğrultuda, sporcuların psikolojik durumlarının değerlendirilmesinde yaş ve eğitim düzeyi gibi bireysel özelliklerin dikkate alınmasının önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Karate, Sürekli Kaygı, Sporcu, Yaş, Eğitim Düzeyi.

Examination of Karate Athletes' Trait Anxiety Levels in Terms of Selected Variables

Abstract

The aim of this study was to determine the trait anxiety levels of karate athletes and to examine whether these levels differed significantly according to selected sociodemographic variables. A descriptive survey model, one of the quantitative research methods, was employed in the study. The sample consisted of 150 karate athletes, including 73 females and 77 males, who were actively involved in sports clubs in Ankara, Türkiye, and voluntarily participated in the research. Data were collected using a Personal Information Form and the 20-item Trait Anxiety Inventory, developed by Spielberger et al. and adapted into Turkish by Öner and Le Compte. The collected data were analyzed using SPSS 26.0 statistical software. Following the confirmation of normal data distribution, an independent samples t-test was used for comparisons between two groups, while one-way analysis of variance (ANOVA) was employed for comparisons involving more than two groups. Tukey's post hoc test was performed

to identify differences between groups. The statistical significance level was set at $p<0.05$. According to the findings, the Cronbach's alpha reliability coefficient of the Trait Anxiety Inventory was calculated as 0.834. The athletes' mean trait anxiety score was 41.93±9.21, indicating a moderate level of trait anxiety. A statistically significant difference was found in trait anxiety levels according to age ($F=4.342$; $p=0.006$). Athletes aged 14–15 and 18–24 exhibited higher trait anxiety levels than those aged 24 and above. Similarly, a statistically significant difference was observed according to educational level ($F=3.013$; $p=0.032$), with athletes who had completed middle school demonstrating higher trait anxiety levels than those holding a master's degree. In conclusion, the findings revealed that trait anxiety levels among karate athletes differed significantly according to age and educational level. These results suggest that individual characteristics, particularly age and educational background, should be considered when evaluating athletes' psychological well-being and developing psychological support strategies in sports settings.

Keywords: Karate, Trait Anxiety, Athletes, Age, Educational Level.

Dünyada Padel Sporunun Gelişimi ve Türkiye'de Yaygınlaşma Süreci

Batıkan GÜLŞEN
Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Türkiye

Mehmet Bilgin KARADEMIR
Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi, Türkiye

Özet

Padel, son yıllarda dünya genelinde yaygınlaşan ve farklı yaş gruplarına hitap eden bir raket sporudur. Sosyal etkileşime dayalı yapısı ve rekreatif katılıma uygunluğu, sporun gelişimini önemli bir araştırma konusu hâline getirmektedir. Uluslararası Padel Federasyonunun raporu, padelin küresel ölçekte büyümesini ortaya koymaktadır (FIP, 2025). Bu çalışmanın amacı, padel sporunun dünyadaki gelişimini incelemek ve Türkiye'deki yaygınlaşma sürecini kurumsal yapılanma, tesisleşme ve gelişim fırsatları açısından değerlendirmektir. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımı kapsamında doküman incelemesine dayalı betimsel yöntem benimsenmiştir. Bu doğrultuda bilimsel yayınlar, Uluslararası Padel Federasyonunun raporları ve Türkiye Tenis Federasyonunun resmî belgeleri incelenmiştir. Veriler; tarihsel gelişim, kurumsal yapılanma, tesis altyapısı ve yaygınlaşmayı etkileyen unsurlar çerçevesinde değerlendirilmiştir. Uluslararası Padel Federasyonunun Türkiye'ye ilişkin değerlendirmesi, padelin başlangıçta otel ve tatil tesislerinde geliştiğini, ardından kulüplerde de yaygınlaşmaya başladığını göstermektedir (FIP, 2024). Padelin 2025 yılında Türkiye Tenis Federasyonuna alt branş olarak bağlanması, Türkiye'deki kurumsal gelişim açısından önemli bir adımdır (Türkiye Tenis Federasyonu, 2025). Sonuç olarak çalışma, Türkiye'de padelin sürdürülebilir gelişimi açısından tesislere erişimin, sportif organizasyonların, antrenör ve hakem eğitimlerinin ve toplumsal katılımın önemini tartışmaktadır. Ayrıca güncel ve karşılaştırılabilir ulusal verilerin geliştirilmesinin, sporun yaygınlaşma sürecinin izlenmesine katkı sağlayacağı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Padel, spor yönetimi, yaygınlaşma, tesisleşme, Türkiye

The Development of Padel Worldwide and Its Spread in Türkiye

Abstract

Padel is a racket sport that has become widespread worldwide in recent years and appeals to different age groups. Its social nature and suitability for recreational participation make its development an important research topic. The International Padel Federation's report demonstrates the sport's global growth (FIP, 2025). This study aims to examine the development of padel worldwide and evaluate its spread in Türkiye in terms of institutional structure, facilities, and development opportunities. A descriptive method based on document analysis was adopted within a qualitative research approach. Scientific publications, International Padel Federation reports, and official documents of the Turkish Tennis Federation were examined. The data were evaluated in terms of historical development, institutional structure, facility infrastructure, and factors affecting the sport's spread. The International Padel Federation's assessment indicates that padel initially developed in hotels and holiday resorts in Türkiye before spreading to clubs (FIP, 2024). The inclusion of padel as a sub-discipline under the Turkish Tennis Federation in 2025 represents an important step in its institutional development (Turkish Tennis Federation, 2025). In conclusion, this study discusses the importance of facility access, sports organizations, coach and referee training, and public participation in the sustainable development of padel in Türkiye. Developing up-to-date and comparable national data may also contribute to monitoring the sport's spread.

Keywords: Padel, sports management, spread, facilities, Türkiye

Üniversite Öğrencilerinin Isınma Bilgi Düzeyleri ile Yaralanma Kaygı Durumları Arasındaki İlişkinin Egzersiz Yapma Durumuna Göre İncelenmesi

Ramazan ERDOĞAN
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Metin YILMAZ
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Ahmethan YILDIRAK
Bitlis Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Türkiye

Gönül Rezan TIZAR
İnönü Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinin ısınma bilgi düzeyleri ile spor yaralanması kaygı durumları arasındaki ilişkinin incelenmesidir. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımı çerçevesinde ilişkisel tarama modeli kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, 210 (88 erkek, 122 kadın) gönüllü üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Araştırma kapsamında elde edilen verilerin analizinde betimsel istatistikler, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA), korelasyon analizi ve çoklu doğrusal regresyon analizinden yararlanılmıştır. Araştırma bulguları incelendiğinde, öğrencilerin ısınma bilgi düzeyi puanlarının orta düzeyin üzerinde olduğu, spor yaralanması kaygısı toplam puanlarının ise orta düzeyde bulunduğu görülmüştür. Isınma bilgi düzeyi ve spor yaralanması kaygısı puanlarının cinsiyet, egzersiz yapma durumu ve beslenme eğitimi alma durumuna göre karşılaştırılması sonucunda, söz konusu değişkenlerin büyük bölümünde istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p>0,05$). Bununla birlikte, cinsiyete göre yapılan karşılaştırmada spor yaralanması kaygısının hayal kırıklığı alt boyutunda erkek öğrencilerin puanlarının kadın öğrencilerden anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Ayrıca öğrencilerin boy uzunluğu, vücut ağırlığı, öğrenim gördükleri birim ve algıladıkları ekonomik durumlarına göre yapılan karşılaştırmalarda da ısınma bilgi düzeyi ve spor yaralanması kaygısı puanları açısından anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p>0,05$). Korelasyon analizi sonucunda, ısınma bilgi düzeyi ile spor yaralanması kaygısı toplam puanı arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmamıştır. Ancak ısınma bilgi düzeyi ile kaygının hayal kırıklığı alt boyutu arasında zayıf düzeyde, negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Çoklu doğrusal regresyon analizi sonucunda ise kurulan modelin genel olarak istatistiksel açıdan anlamlı olmadığı ve modelin ısınma bilgi düzeyindeki varyansın sınırlı bir bölümünü açıkladığı görülmüştür. Sonuç olarak, üniversite öğrencilerinin ısınma bilgi düzeyleri ile spor yaralanması kaygılarının genel düzeyi arasında anlamlı bir ilişki bulunmadığı; buna karşılık kaygının hayal kırıklığı alt boyutunda ısınma bilgi düzeyiyle zayıf bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Bu sonuçlar doğrultusunda, üniversite öğrencilerinin ısınma uygulamalarına ilişkin bilgi düzeylerinin geliştirilmesine yönelik eğitim çalışmalarının yürütülmesi ve ısınma bilgisi ile spor yaralanması kaygısı arasındaki ilişkinin farklı örneklemler ve değişkenler kapsamında incelendiği yeni araştırmaların yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Isınma Bilgi Düzeyi, Yaralanma Kaygısı, Egzersiz Yapma, Üniversite Öğrencileri

An Investigation of the Relationship Between University Students' Warming-Up Knowledge Levels and Injury Anxiety States According to Their Exercise Status

Abstract

The aim of this study is to examine the relationship between the warm-up knowledge levels and sports injury anxiety levels of university students. The research was conducted using a correlational survey model within the framework of a quantitative research approach. The sample consisted of 210 (88 male, 122 female) volunteer university students. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), correlation analysis, and multiple linear regression analysis were used in the analysis of the data obtained within the scope of the research. When the research findings were examined, it was observed that the students' warm-up knowledge level scores were above the average level, while their total sports injury anxiety scores were at the average level. When the warm-up knowledge level and sports injury anxiety scores were compared according to gender, exercise status, and nutrition education status, no statistically significant difference was found in most of these variables ($p>0.05$). However, in the comparison according to gender, it was determined that male students' scores in the disappointment sub-dimension of sports injury anxiety were significantly higher than female students' scores ($p<0.05$). Furthermore, no significant difference was found in warm-up knowledge level and sports injury anxiety scores when comparing students based on their height, weight, unit of study, and perceived economic status ($p>0.05$). Correlation analysis revealed no statistically significant relationship between warm-up knowledge level and total sports injury anxiety scores. However, a weak, negative, and statistically significant relationship was found between warm-up knowledge level and the frustration sub-dimension of anxiety. Multiple linear regression analysis showed that the model was not statistically significant overall and explained only a limited portion of the variance in warm-up knowledge level. In conclusion, no significant relationship was found between university students' warm-up knowledge levels and their overall level of sports injury anxiety; however, a weak relationship was found between warm-up knowledge level and the frustration sub-dimension of anxiety. Based on these results, it is recommended that educational programs be conducted to improve university students' knowledge levels regarding warm-up practices, and that new research be conducted examining the relationship between warm-up knowledge and sports injury anxiety within different samples and variables.

Keywords: Warm-up Knowledge Level, Injury Anxiety, Exercising, University Students

Farklı Branşlarda Mücadele Eden Sporcularda Spor Yaralanmalarından Korunma Farkındalıkları: Karşılaştırmalı Analiz

Ramazan ERDOĞAN
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Metin YILMAZ
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Emrullah YILMAZ
Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

Ahmethan YILDIRAK
Bitlis Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Türkiye

Gönül Rezan TIZAR
İnönü Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, farklı branşlarda mücadele eden sporcuların spor yaralanmalarından korunma farkındalıklarını çeşitli değişkenlere göre karşılaştırmalı olarak incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımı kapsamında yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, voleybol, wushu, karate, judo, futsal, futbol, kickboks ve atletizm branşlarında mücadele eden, yaşları 18 ile 43 arasında değişen 181 sporcu oluşturmaktadır. Katılımcıların 126'sı erkek, 55'i kadındır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve Tukey HSD çoklu karşılaştırma testinden yararlanılmıştır. Spor yaralanmalarından korunma farkındalığı ölçeği toplam puan ortalaması 3,45±0,38 olarak bulunmuştur. Alt boyut ortalamaları kişisel sağlık durumunda 3,46±0,75, çevresel faktörlerde 3,51±0,68, egzersiz seansında 3,50±0,71 ve egzersiz programında 3,31±0,85 olarak belirlenmiştir. En yüksek ortalama çevresel faktörler, en düşük ortalama ise egzersiz programı alt boyutunda elde edilmiştir. Cinsiyete göre yapılan karşılaştırmada, erkek sporcuların ölçek toplam puanlarının kadın sporculardan anlamlı düzeyde yüksek olduğu, alt boyutlarda ise anlamlı farklılık bulunmadığı belirlenmiştir. Amatör ve profesyonel sporcuların alt boyut ve ölçek toplam puanları arasında anlamlı farklılık tespit edilmemiştir. Millî sporcu olanların egzersiz seansı alt boyutu ve ölçek toplam puanları, millî sporcu olmayanlardan daha yüksek bulunmuştur. Spor yapma süresine göre kişisel sağlık durumu alt boyutunda anlamlı farklılık saptanmış; Tukey testi sonucunda 16 yıl ve üzeri spor yapanların puanlarının 1–5 yıl spor yapanlardan anlamlı düzeyde yüksek olduğu belirlenmiştir. Spor yapma süresine göre diğer alt boyutlarda ve ölçek toplam puanında anlamlı farklılık görülmemiştir. Spor branşına göre yapılan karşılaştırmalarda kişisel sağlık durumu, egzersiz seansı alt boyutları ve ölçek toplam puanında anlamlı farklılıklar bulunurken, çevresel faktörler ve egzersiz programı alt boyutlarında anlamlı farklılık saptanmamıştır. Sonuç olarak, spor yaralanmalarından korunma farkındalığının bazı boyutlarının incelenen değişkenlere göre farklılaştığı belirlenmiştir. Bulgular doğrultusunda, sporculara yönelik yaralanmalardan korunma eğitimlerinin branşların gereksinimleri ve spor deneyimi dikkate alınarak planlanması önerilebilir. Ayrıca eğitim çalışmalarında egzersiz programının hazırlanması ve uygulanmasına ilişkin farkındalığın desteklenmesi, gelecekteki araştırmalarda ise antrenman sıklığı ve yaralanma geçmişi gibi değişkenlerin değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor Yaralanmaları, Yaralanmalardan Korunma, Farkındalık, Sporcular, Spor Branşı

Awareness of Sports Injury Prevention Among Athletes Competing in Different Disciplines: A Comparative Analysis

Abstract

The aim of this study is to comparatively examine the awareness of sports injury prevention among athletes competing in different branches, according to various variables. The research was conducted within the scope of a quantitative research approach. The sample of the study consists of 181 athletes aged between 18 and 43, competing in volleyball, wushu, karate, judo, futsal, football, kickboxing, and athletics. 126 of the participants are male and 55 are female. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and Tukey HSD multiple comparison test were used in the analysis of the data. The mean total score of the sports injury prevention awareness scale was found to be 3.45±0.38. The mean scores of the sub-dimensions were determined as follows: personal health status 3.46±0.75, environmental factors 3.51±0.68, exercise session 3.50±0.71, and exercise program 3.31±0.85. The highest average score was obtained in the environmental factors sub-dimension, while the lowest average was obtained in the exercise program sub-dimension. In the comparison by gender, it was determined that male athletes had significantly higher total scale scores than female athletes, but no significant differences were found in the sub-dimensions. No significant differences were found between amateur and professional athletes in sub-dimension and total scale scores. National athletes had higher scores in the exercise session sub-dimension and total scale scores than non-national athletes. A significant difference was found in the personal health status sub-dimension according to the duration of participation in sports; the Tukey test results showed that those who participated in sports for 16 years or more had significantly higher scores than those who participated for 1-5 years. No significant differences were found in other sub-dimensions and total scale scores according to the duration of participation in sports. In comparisons according to sport branch, significant differences were found in the personal health status, exercise session sub-dimensions, and total scale score, while no significant differences were found in the environmental factors and exercise program sub-dimensions. In conclusion, it was determined that some dimensions of awareness of sports injury prevention differed according to the variables examined. Based on these findings, it is suggested that injury prevention training for athletes should be planned taking into account the specific needs of each sport and their sporting experience. Furthermore, it is recommended that awareness regarding the preparation and implementation of exercise programs be supported in training studies, and that variables such as training frequency and injury history be evaluated in future research.

Keywords: Sports injuries, injury prevention, awareness, athletes, sport

Sporcularda Düşük Enerji Kullanılabilirliği, Algılanan Toparlanma ve Antrenman Performansı İlişkisi

Tuna TURGUT
Bartin Üniversitesi, Türkiye

Bilal EMEKTAR
Zonguldak Bülent Ecevit Üniversitesi, Türkiye

Şiyar AYAZ
Bartin Üniversitesi, Türkiye

Şevval Buket BOZKUŞ
Bartin Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu derlemenin amacı, sporcularda düşük enerji kullanılabilirliğinin algılanan toparlanma ve antrenman performansıyla ilişkisini güncel literatür doğrultusunda değerlendirmek ve bu değişkenlerin birlikte incelenmesine yönelik araştırma gereksinimlerini ortaya koymaktır.Araştırma, geleneksel derleme yaklaşımıyla hazırlanmış; yöntemsel çerçevenin oluşturulmasında Grant ve Booth'un (2009) derleme türlerine ilişkin sınıflandırmasından yararlanılmıştır. Düşük enerji kullanılabilirliği, sporda göreceli enerji yetersizliği, algılanan toparlanma ve performans konularında odaklı literatür taraması gerçekleştirilmiştir. İncelenen çalışmaların bulguları, araştırma tasarımları, örneklem özellikleri ve ölçüm yöntemleri dikkate alınarak karşılaştırılmış ve tematik biçimde sentezlenmiştir. İncelenen literatür, düşük enerji kullanılabilirliğinin belirli koşullarda sportif performansı olumsuz etkileyebildiğine işaret etmektedir. Kadın dayanıklılık sporcularıyla gerçekleştirilen deneysel bir araştırmada, düşük enerji kullanılabilirliği sonrasında dayanıklılık performansında azalma bildirilmiştir (Caldwell ve ark., 2024). Üniversiteli kadın koşuculardaki gözlemsel bir çalışmada ise enerji yetersizliğine ilişkin metabolik göstergeler, daha düşük koşu performansıyla ilişkili bulunmuştur (Lundstrom ve ark., 2025). Vücut geliştirme ve fizik yarışmalarına katılan sporcularda yürütülen nitel bir araştırma, sporcuların toparlanma deneyimlerini enerji kısıtlamasının şiddeti, antrenör desteği ve toparlanmaya hazır oluşlarıyla bağlantılı olarak anlamlandırdıklarını ortaya koymuştur (Buechel ve ark., 2025). Bununla birlikte, incelenen çalışmalar düşük enerji kullanılabilirliği, algılanan toparlanma ve antrenman performansı arasındaki ilişkiyi doğrudan açıklamak için yeterli değildir. Bulguların değerlendirilmesinde öznel toparlanma deneyimleri ile nesnel performans göstergeleri arasındaki ayrımın korunması ve sonuçların araştırma tasarımı, örneklem özellikleri ve ölçüm yöntemleri çerçevesinde yorumlanması gerekmektedir. Düşük enerji kullanılabilirliğinin değerlendirilmesi, sporcularda toparlanma ve performans izlemine katkı sağlayabilir. Ancak algılanan toparlanmanın bu ilişkideki rolü henüz yeterince açıklığa kavuşmamıştır. Beslenme değerlendirmesinin öznel toparlanma ölçümleri ve nesnel performans göstergeleriyle birlikte ele alınması önerilmektedir. Değişkenler arasındaki ilişkinin açıklanması için farklı spor dallarında uyku, stres ve antrenman yükünü dikkate alan uzunlamasına araştırmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: Düşük enerji kullanılabilirliği, algılanan toparlanma, antrenman performansı, sporcu beslenmesi, REDs.

The Relationship Among Low Energy Availability, Perceived Recovery, and Training Performance in Athletes

Abstract

This review aims to evaluate the relationship of low energy availability with perceived recovery and training performance in athletes in light of the current literature and to identify research needs concerning the joint investigation of these variables.A narrative review approach was adopted, drawing on Grant and Booth's (2009) classification of review types to inform the methodological framework. A focused literature search was conducted on low energy availability, Relative Energy Deficiency in Sport (REDs), perceived recovery, and athletic performance. Findings from the included studies were compared and thematically synthesized, taking into account research designs, sample characteristics, and measurement methods. The reviewed literature suggests that low energy availability may adversely affect athletic performance under certain conditions. An experimental study involving female endurance athletes reported a decline in endurance performance following exposure to low energy availability (Caldwell et al., 2024). An observational study of female collegiate runners found that metabolic indicators of energy deficiency were associated with poorer running performance (Lundstrom et al., 2025). A qualitative study involving athletes competing in bodybuilding and physique competitions revealed that athletes interpreted their recovery experiences in relation to the severity of energy restriction, coaching support, and their readiness for recovery (Buechel et al., 2025). Nevertheless, the reviewed studies provide insufficient evidence to directly explain the relationship among low energy availability, perceived recovery, and training performance. Interpretation of these findings requires maintaining a distinction between subjective recovery experiences and objective performance indicators and considering research designs, sample characteristics, and measurement methods. In conclusion, assessing low energy availability may contribute to monitoring recovery and performance in athletes. However, the role of perceived recovery in this relationship remains insufficiently understood. Integrating nutritional assessment with subjective recovery measures and objective performance indicators is recommended. Longitudinal studies across different sports that account for sleep, stress, and training load are needed to clarify the relationship among these variables.

Keywords: Low energy availability, perceived recovery, training performance, sports nutrition, REDs.

Adölesan Dönemdeki Sporcu Öğrencilerin Zihinsel Antrenman Becerileri ve Dijital Oyun Oynama Durumları: İlişkisel Tarama Modelinde Bir Araştırma

Metin YILMAZ
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Ramazan ERDOĞAN
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Gönül Rezan TIZAR
İnönü Üniversitesi, Türkiye

Helin OLCAY YILDIRAK
Bitlis Eren Üniversitesi, Türkiye

Emrullah YILMAZ
Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, adölesan dönemdeki sporcu öğrencilerin zihinsel antrenman becerileri ile dijital oyun oynama durumlarını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yaklaşımı kapsamında ilişkisel tarama modeli kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, 11–16 yaş aralığındaki 200 sporcu öğrenci (114 erkek, 86 kadın) oluşturmaktadır. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, bağımsız örneklemler t-testi, tek yönlü varyans analizi (ANOVA) ve basit doğrusal regresyon analizinden yararlanılmıştır. Analiz sonuçlarına göre, erkek öğrencilerin zihinsel antrenman becerileri toplam puanları kadın öğrencilerden daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Egzersiz yapan öğrencilerin zihinsel antrenman becerilerinin tüm alt boyutlarında ve ölçek toplamında daha yüksek puanlara sahip olduğu; beslenme eğitimi alan öğrencilerin ise zihinsel beceriler alt boyutu ve ölçek toplam puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Zihinsel antrenman becerileri puanları yaş, sportif derece, spor branşı, öğrenim görülen program, algılanan ekonomik durum, dijital oyun oynama durumu, haftalık dijital oyun oynama süresi ve yapılan spor branşını dijital ortamda oynama durumuna göre anlamlı farklılık göstermemiştir. Dijital oyun ölçeğinin tüm alt boyutları ve toplam puanı, dijital oyun oynayan ve spor branşını dijital ortamda oynayan öğrencilerde daha yüksek bulunmuş; haftalık dijital oyun oynama süresine göre de anlamlı farklılıklar belirlenmiştir. Ayrıca sportif dereceye göre kişisel sağlık ve çevresel faktörler alt boyutlarında, spor branşına göre kişisel sağlık alt boyutunda ve egzersiz yapma durumuna göre egzersiz programı alt boyutunda anlamlı farklılıklar saptanmıştır. Basit doğrusal regresyon analizi, zihinsel antrenman becerileri toplam puanının dijital oyun ölçeği toplam puanını anlamlı düzeyde yordamadığını göstermiştir. Sonuç olarak, zihinsel antrenman becerileri ile dijital oyun ölçeği toplam puanı arasında anlamlı bir doğrusal ilişki belirlenmemiştir. Bulgular doğrultusunda, bu ilişkinin farklı örneklemlerde ve dijital oyun türleri, spor deneyimi ve antrenman sıklığı gibi değişkenlerle birlikte incelenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Adölesan, Sporcu Öğrenciler, Zihinsel Antrenman Becerileri, Dijital Oyun, Egzersiz.

Mental Training Skills and Digital Gaming Habits of Adolescent Student-Athletes: A Study Using a Relational Survey Model

Abstract

The aim of this study is to examine the mental training skills and digital game playing habits of adolescent student athletes. The research was conducted using a correlational survey model within the framework of a quantitative research approach. The sample consisted of 200 student athletes (114 male, 86 female) aged 11–16 years. Descriptive statistics, independent samples t-test, one-way analysis of variance (ANOVA), and simple linear regression analysis were used in the analysis of the data. According to the analysis results, it was determined that male students had higher total scores in mental training skills than female students. Students who exercised had higher scores in all sub-dimensions and the total scale of mental training skills; students who received nutrition education had higher scores in the mental skills sub-dimension and the total scale score. Mental training skills scores did not show significant differences according to age, athletic degree, sport branch, program of study, perceived economic status, digital game playing habits, weekly digital game playing time, and whether the sport branch was played in a digital environment. All sub-dimensions and the total score of the digital game scale were found to be higher in students who play digital games and participate in sports in a digital environment; significant differences were also determined according to weekly digital game playing time. Furthermore, significant differences were found in the personal health and environmental factors sub-dimensions according to sporting degree, in the personal health sub-dimension according to sport branch, and in the exercise program sub-dimension according to exercise status. Simple linear regression analysis showed that the total score of mental training skills did not significantly predict the total score of the digital game scale. In conclusion, no significant linear relationship was found between mental training skills and the total score of the digital game scale. Based on these findings, it is suggested that this relationship be investigated in different samples and with variables such as digital game types, sports experience, and training frequency.

Keywords: Adolescents, Student Athletes, Mental Training Skills, Digital Games, Exercise.

Müsabaka Esnasında Wushu Sporcularının Yararlanma Kaygısının Psikolojik Etkilerinin Belirlenmesi

Metin YILMAZ
Fırat Üniversitesi, Türkiye

Ramazan ERDOĞAN
Munzur Üniversitesi, Türkiye

Abdurrahman KARADAĞLI
Bitlis Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, Türkiye

Helin OLCAY YILDIRAK
Bitlis Eren Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, Wushu sporcularının spor yaralanması kaygılarının psikolojik boyutlarını ve bu kaygıların demografik ve sportif özelliklere göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemektir. Araştırma, nicel araştırma yöntemlerinden betimsel tarama modeli kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmanın örneklemini, Bitlis ilinde Wushu sporu yapan 101 sporcu oluşturmuştur. Verilerin analizinde betimsel istatistikler, bağımsız örneklemler t-testi ve tek yönlü varyans analizi (ANOVA) kullanılmıştır. Araştırma bulgularına göre, cinsiyet ve millî takımda yer alma durumuna göre spor yaralanması kaygısının toplam puanı ve alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Buna karşılık yaş gruplarına göre acı çekme, hayal kırıklığı ve sosyal desteği kaybetme alt boyutları ile ölçek toplam puanında anlamlı farklılıklar belirlenmiştir. Boy uzunluğuna göre zayıf algılanma, hayal kırıklığı ve sosyal desteği kaybetme alt boyutları ile toplam puanda; vücut ağırlığına göre ise yeteneğini kaybetme, zayıf algılanma, acı çekme, sosyal desteği kaybetme ve yeniden yaralanma alt boyutları ile toplam puanda anlamlı farklılıklar saptanmıştır. Eğitim durumuna göre yalnızca yeteneğini kaybetme alt boyutunda, haftalık antrenman gün sayısına göre ise sosyal desteği kaybetme alt boyutunda anlamlı farklılık görülmüştür. Gelir durumu, spor yapma süresi ve haftalık antrenman süresine göre spor yaralanması kaygısının alt boyutları ve toplam puanında anlamlı farklılık belirlenmemiştir. Sonuç olarak, Wushu sporcularının spor yaralanması kaygılarının bazı demografik ve sportif özelliklere göre farklılaşabildiği görülmüştür. Özellikle yaş, boy uzunluğu ve vücut ağırlığının kaygının farklı boyutlarıyla ilişkili olabileceği belirlenmiştir. Bu doğrultuda, spor yaralanması kaygısının daha kapsamlı anlaşılması ve sporcuların psikolojik açıdan desteklenmesi amacıyla farklı örneklemlerle yeni araştırmalar yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Wushu, Spor Yaralanması Kaygısı, Psikolojik Etkiler

Determination of the Psychological Effects of Injury Anxiety in Wushu Athletes During Competition

Abstract

The aim of this study is to examine the psychological dimensions of sports injury anxiety among Wushu athletes and whether these anxieties differ according to demographic and sporting characteristics. The research was conducted using a descriptive survey model, a quantitative research method. The sample consisted of 101 athletes practicing Wushu in Bitlis province. Descriptive statistics, independent samples t-test, and one-way analysis of

variance (ANOVA) were used in the analysis of the data. According to the research findings, there was no statistically significant difference in the total score and sub-dimensions of sports injury anxiety according to gender and national team membership status. In contrast, significant differences were determined in the sub-dimensions of suffering, disappointment, and loss of social support, and in the total score of the scale, according to age groups. Significant differences were found in the sub-dimensions of perceived weakness, disappointment, and loss of social support, and in the total score according to height; and in the sub-dimensions of loss of ability, perceived weakness, suffering, loss of social support, and re-injury, and in the total score according to body weight. Significant differences were observed only in the sub-dimension of loss of ability according to educational status, and in the sub-dimension of loss of social support according to the number of weekly training days. No significant differences were found in the sub-dimensions and total scores of sports injury anxiety according to income level, duration of participation in sports, and weekly training duration. In conclusion, it was observed that sports injury anxiety among Wushu athletes can differ according to some demographic and sporting characteristics. In particular, it was determined that age, height, and body weight may be related to different dimensions of anxiety. Accordingly, it is recommended that new research be conducted with different samples to gain a more comprehensive understanding of sports injury anxiety and to provide psychological support to athletes.

Keywords: Wushu, Sports Injury Anxiety, Psychological Effects

Sporun Endüstrileşmesi Bağlamında Reklamcılığın Yeni Oyun Alanı: 2026 FIFA Dünya Kupası'ndaki Yeni Reklam Uygulamalarının Çoklu Vaka Analizi

Aytaç Burak DERELI
Trabzon Üniversitesi, Türkiye

Özet

Sporun küresel düzeyde endüstrileşmesi, uluslararası spor organizasyonlarını medya, teknoloji, reklamcılık ve tüketim ekonomisinin bir araya geldiği ticari platformlara dönüştürmektedir. 2026 FIFA Dünya Kupası, su molası uygulaması, yapay zekâ destekli reklam içerikleri, dijital taraftar deneyimleri, içerik üreticisi iş birlikleri, oyunlaştırma ve etkileşimli marka uygulamaları açısından önemli reklam yenilikleri ortaya koymuştur. Çalışmanın amacı, 2026 FIFA Dünya Kupası kapsamında uygulanan yeni reklam ve marka iletişimi uygulamalarını inceleyerek dijitalleşmenin spor reklamcılığının üretim, dağıtım ve tüketim süreçlerini nasıl dönüştürdüğünü açıklamaktır. Nitel araştırma yaklaşımı ile hazırlanan çalışmada farklı reklam ve iletişim teknolojilerini temsil eden uygulamalar amaçlı örnekleme tekniğiyle çoklu vaka analizi kapsamında incelenmiştir. Araştırma bulguları eleştirel ekonomi-politik yaklaşım, gösteri toplumu, platform kapitalizmi ve dijital emek çerçevesinde değerlendirilmiştir. İncelemeler, Coca-Cola'nın yapay zekâ destekli José vs. Mourinho kampanyası, FIFA'nın TikTok ve YouTube merkezli dijital içerik stratejisi, oyunlaştırılmış taraftar uygulamaları, Bank of America'nın etkileşimli marka deneyimleri ve Lenovo'nun yapay zekâ destekli spor teknolojileri üzerinden yürütülmektedir. FIFA'nın su molası uygulamasının reklam ortamına dönüşümü de bağlamsal bir örnek olarak ele alınmıştır. Çalışma, yeni reklam uygulamalarının geleneksel sponsorluk anlayışını aşarak sürekli içerik üretimi, katılım, kişiselleştirme ve dijital deneyim tasarımı açısından yeni olanaklar sunduğunu göstermektedir. Uygulanan yenilikler taraftarlara yeni katılım olanakları sağlarken sportif aidiyetin ticari değer üretim süreçlerine dâhil edilmesine de ortam hazırlamaktadır. Çalışma, dijital spor reklamcılığının teknolojik yeniliklerle açıklanamayacağını ortaya koyarken reklamın gündelik yaşama yerleşmesi, taraftar emeğinin ekonomik değere dönüşmesi ve spor deneyiminin platformlar aracılığıyla yeniden üretilmesi bağlamında da değerlendirilmesi gerektiğini ortaya koymaktadır. Sporun endüstrileşmesi reklamcılığı sporun içerisine taşırken, dijitalleşme ve yapay zekâ sportif deneyimin kendisini reklam üretiminin ve ticari değer oluşturma süreçlerinin bir parçasına dönüştürmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor reklamcılığı, Sporun endüstrileşmesi, Yapay zekâ, Dijitalleşme, Platform kapitalizmi.

Advertising's New Playing Field in the Context of the Industrialization of Sports: A Multiple Case Study of Emerging Advertising Practices at the 2026 FIFA World Cup

Abstract

The industrialization of sports on a global scale is transforming international sporting events into commercial platforms where media, technology, advertising, and the consumer economy converge. The 2026 FIFA World Cup has introduced significant innovations in advertising, including hydration breaks, artificial intelligence (AI)-powered advertising content, digital fan experiences, content creator collaborations, gamification, and interactive brand applications. This study aims to examine emerging advertising and brand communication practices implemented during the 2026 FIFA World Cup and explain how digitalization is transforming the production, distribution, and consumption processes of sports advertising. Adopting a qualitative research approach, the study

employs a multiple-case study design, examining practices representing different advertising and communication technologies selected through purposive sampling. The research findings are evaluated within the theoretical frameworks of critical political economy, the society of the spectacle, platform capitalism, and digital labor. The analysis focuses on Coca-Cola's AI-powered José vs. Mourinho campaign, FIFA's digital content strategy centered on TikTok and YouTube, gamified fan engagement applications, Bank of America's interactive brand experiences, and Lenovo's AI-powered sports technologies. The transformation of FIFA's hydration breaks into advertising opportunities is also examined as a contextual example. The study demonstrates that emerging advertising practices extend beyond traditional sponsorship approaches, creating new opportunities for continuous content production, participation, personalization, and digital experience design. While these innovations provide fans with new opportunities for participation, they also facilitate the integration of sporting identities and fan affiliations into commercial value creation processes. The study further reveals that the transformation of digital sports advertising cannot be explained solely through technological innovations but must also be examined in relation to the integration of advertising into everyday life, the transformation of fan labor into economic value, and the reproduction of sporting experiences through digital platforms. While the industrialization of sports has increasingly integrated advertising into sporting activities, digitalization and artificial intelligence are transforming the sporting experience itself into an integral component of advertising production and commercial value creation.

Keywords: Sports advertising, Industrialization of sports, Artificial intelligence, Digitalization, Platform capitalism.

Spor Yöneticiliği Öğrencilerinin Akademik Erteleme ve Zaman Yönetimine Becerileri

Filiz KÜÇÜKALPELLI
Burdur Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi, Türkiye

İsmail VAROL
Akdeniz Üniversitesi, Türkiye

Süha KARACA
Van Yüzüncü Yıl Üniversitesi, Türkiye

Birol GÜNER
Giresun Üniversitesi, Türkiye

Özet

Günümüzde artan akademik sorumluluklar ve hızlanan yaşam koşulları, öğrencilerin zamanlarını etkili ve verimli kullanmalarını önemli hâle getirmektedir. Ders çalışma, ödev hazırlama, sınavlara hazırlanma ve projeleri tamamlama gibi akademik görevlerin zamanında yerine getirilememesi, akademik erteleme davranışına yol açabilmekte ve öğrencilerin akademik başarılarını olumsuz etkileyebilmektedir. Akademik erteleme, bireyin sorumluluklarını bilinçli olarak sonraya bırakmasıyla ilişkili olup zaman yönetimi, motivasyon, öz düzenleme ve duygu durumu gibi çeşitli faktörlerle bağlantılı çok boyutlu bir davranıştır. Etkili zaman yönetimi becerileri öğrencilerin akademik görevlerini planlamalarına, önceliklerini belirlemelerine ve sorumluluklarını zamanında yerine getirmelerine katkı sağlarken, bu becerilerdeki yetersizlikler erteleme davranışını artırabilmektedir. Bu doğrultuda, bu çalışmanın amacı, öğrencilerin akademik erteleme davranışları ile zaman yönetimi becerileri arasındaki ilişkiyi incelemek ve zaman yönetiminin akademik erteleme üzerindeki rolünü ortaya koymaktır. Bu araştırmada, nicel araştırma yaklaşımlarından tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma grubunu Trabzon Üniversitesi'nin Spor Yöneticiliği programında öğrenim gören ve gönüllü katılım sağlayan 88'i kadın, 113'ü erkek olmak üzere toplam 201 öğrenci oluşturmaktadır. Araştırmada veri toplama aracı olarak araştırmacı tarafından oluşturulan "kişisel bilgi formu" ile Balkıs (2006) tarafından Türkçe'ye uyarlanan "Aitken Erteleme Eğilimi Ölçeği" ve geçerlilik ve güvenirliği Alay ve Koçak (2002) tarafından yapılan "Zaman Yönetimi Anketi" kullanılmıştır. Verilerin analizi SPSS 26.0 paket programına aktarılarak analiz edilmiştir. Verilere betimsel istatistik ve normallik testleri yapılmıştır. Normal dağılım gösterdiği belirlenen verilere t-testi ve One Way (ANOVA) testleri yapılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgulara bakıldığında cinsiyet değişkenin akademik erteleme alt boyutlarında, spor dalı değişkenin akademik erteleme alt boyutunda ve sınıf düzeyi değişkeninin akademik erteleme ve zaman tutumları alt boyutlarında anlamlı farklılıklar tespit edilmiştir ($p<0.05$). Araştırma sonuçlarına göre yaş, aylık gelir spor yapma tecrübeleri ve üniversite değişkenlerinin araştırma sonuçlarına etki etmediği görülmektedir. Bunun yanında cinsiyet, spor dalı ve sınıf düzeyi değişkenlerinin araştırma sonuçlarına anlamlı düzeyde etkisinin olduğu söylenebilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akademik erteleme, zaman yönetimi, üniversite öğrencileri, zaman planlaması

Sports Management Students' Academic Deferral and Time Management Skills

Abstract

Increasing academic responsibilities and the accelerating pace of modern life have made the effective and efficient use of time increasingly important for students. Failure to complete academic tasks, such as studying, preparing assignments, studying for examinations, and completing projects, on time may lead to academic procrastination and negatively affect students' academic achievement. Academic procrastination is a multidimensional behavior associated with deliberately postponing responsibilities and is related to various factors, including time management, motivation, self-regulation, and emotional state. While effective time management skills help students plan their academic tasks, prioritize their responsibilities, and complete them on time, inadequate time management skills may increase procrastination behavior. Accordingly, this study aims to examine the relationship between students' academic procrastination behaviors and time management skills and to determine the role of time management in academic procrastination. This study employed a survey design, one of the quantitative research approaches. The study group consisted of 201 students enrolled in the Sports Management program at Trabzon University, including 88 female and 113 male students who voluntarily participated in the study. Data were collected using a Personal Information Form developed by the researcher, the Aitken Procrastination Inventory, adapted into Turkish by Balkıs (2006), and the Time Management Questionnaire, whose validity and reliability were established by Alay and Koçak (2002). The data were analyzed using IBM SPSS Statistics version 26.0. Descriptive statistics and tests of normality were performed. Since the data were found to be normally distributed, independent-samples t-tests and one-way analysis of variance (ANOVA) were conducted. The findings revealed statistically significant differences in the subdimensions of academic procrastination according to gender, in a subdimension of academic procrastination according to sports discipline, and in the academic procrastination and time attitudes subdimensions according to grade level ($p < 0.05$). The results indicated that age, monthly income, sports participation experience, and university-related variables did not significantly affect the study outcomes. However, gender, sports discipline, and grade level were found to have statistically significant effects on the study outcomes.

Keywords: Academic procrastination, time management, university students, time planning.

Aktif Spor Turizminde Sağlık ve İyi Oluş: Doğrulanmış Araştırmaların Yapılandırılmış Kanıt İncelemesi ve Bibliyometrik Haritalaması

Sedef SARI
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Mahmut ULUKAN
İstanbul Gelişim Üniversitesi, Türkiye

Sevim GÜLLÜ
İstanbul Üniversitesi, Türkiye

Özet

Aktif spor turizmi psikolojik toparlanma, yaşam doyumu ve destinasyon gelişimiyle ilişkilendirilse de bu sağlık iddialarını destekleyen araştırma tasarımları belirsizdir. Bu çalışma, doğrulanmış literatürün bibliyometrik yapısını haritalamayı, ampirik tasarım, örneklem, ölçüm ve sonuç özelliklerini incelemeyi ve sağlık çıkarımını sınırlayan kanıt boşluklarını belirlemeyi amaçlamıştır. Yapılandırılmış kanıt incelemesi ve bibliyometrik haritalama yapılmıştır. PubMed/PubMed Central, yayınevi platformları, DOI kayıtları, tam başlık akademik dizinleri ve kaynak listeleri 15 Eylül 2026 tarihinde taranmıştır. DOI ve yayın bilgileri doğrulanan 21 çalışma bibliyometrik korpusu; yöntem ve sonuçları kontrol edilebilen 15 ampirik çalışma ayrıntılı kanıt alt kümesini oluşturmuştur. Yıllık üretim, dergi dağılımı, ortak yazarlık ve başlık terimi ağları haritalanmış; çalışma özellikleri betimsel olarak kodlanmıştır. Yayınların 16'sı (%76,2) 2020 ve sonrasında yayımlanmış; korpus 17 dergi ve 57 yazarı kapsamıştır. On dört nicel bileşenin medyan örneklemi 432'dir (aralık 73-1.027); 13'ü kesitsel, tamamı öz-bildirim temelli ve yalnızca biri üç ölçüm dalgalı boylamsal tasarımdadır. Doğrudan sağlık veya iyi oluş, 15 çalışmanın dördünde merkezi sonuçtur. Çalışmalar çoğunlukla motivasyon, duygu, akış, değer, memnuniyet, ortak değer yaratma veya sadakate odaklanmıştır. Ortak yazarlık birkaç küçük küme oluşturmuştur. Nesnel sağlık ölçümü, müdahale, çocuk veya engellilik odaklı çalışma saptanmamış; yaşlı yetişkinlere odaklanan tek çalışma 12 katılımcı içermiştir.Literatür, destinasyondan deneyime ve sonuçlara uzanan makul yolları desteklemektedir; ancak genel nedensel sağlık iddiaları mevcut tasarımları aşmaktadır. Çalışmanın özgün katkısı, doğrudan sağlık sonuçlarını deneyimsel ve destinasyon temelli yapılardan ayırmasıdır. Gelecek araştırmalar ön kayıtlı boylamsal veya deneysel tasarımları, doğrulanmış nesnel sağlık ölçümlerini ve kapsayıcı örneklemeyi birleştirmelidir.

Anahtar Kelimeler: Aktif spor turizmi; iyi oluş; ruh sağlığı, psikolojik toparlanma, bibliyometrik haritalama, kanıt boşluğu

Health and Wellbeing in Active Sport Tourism: A Structured Evidence Review and Bibliometric Map of Verified Research

Abstract

Active sport tourism is associated with psychological recovery, life satisfaction and destination development, but the designs supporting these health claims remain unclear. This study mapped the bibliometric structure of verified research, characterized empirical designs, samples, measures and outcomes, and identified evidence gaps affecting health inference. A structured evidence review with bibliometric mapping was conducted. PubMed/PubMed Central, publisher platforms, DOI records, exact-title scholarly indexes and reference lists were searched through

15 September 2026. Twenty-one DOI-verified publications formed the bibliometric corpus; 15 empirical studies with checkable methods and results formed the detailed evidence subset. Annual output, journals, co-authorship and title-term networks were mapped, and study characteristics were coded descriptively. Sixteen publications (76.2%) appeared from 2020 onward; the corpus included 17 journals and 57 authors. Fourteen quantitative components had a median sample of 432 participants (range 73-1,027); 13 were cross-sectional, all used self-report and only one was multiwave. Direct health or wellbeing was central in four of 15 studies. Most studies focused on motivation, emotion, flow, value, satisfaction, co-creation or loyalty. Co-authorship formed several small clusters. No objective health measure, intervention, child-focused or disability-focused study was identified; the only older-adult study included 12 participants. The literature supports plausible destination-to-experience-to-outcome pathways, but general causal health claims exceed the available designs. The review's original contribution is separating direct health outcomes from experiential and destination constructs. Future research should combine preregistered longitudinal or experimental designs, validated objective health measures and inclusive sampling.

Keywords: Active sport tourism, wellbeing, mental health, psychological recovery, bibliometric mapping, evidence gap

Kadın Hentbolcularda İnspiratuvar Kas Antrenmanı: 2020–2026 Dönemi Literatüründen Performansa Aktarım ve Uygulama Çıkarımları

Müjde ATICI
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye

Dilara KUMRU
Kahramanmaraş Sütçü Imam Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, kadın hentbolcularda inspiratuvar kas antrenmanının solunum kası işlevleri ve sportif performansa olası katkılarını, 2020–2026 döneminde yayımlanan literatür ışığında değerlendirmektir. Çalışma, hedefli literatür incelemesine dayalı anlatısal derleme niteliğindedir. 2020–2026 tarihleri arasında yayımlanmış ilgili sistematik derlemeler, meta-analizler, anlatısal derlemeler ve kadın hentbolculara ilişkin özgün araştırmalar değerlendirilmiştir. Sporcu grubu, müdahale süresi, yüklenme özellikleri, solunum kası kuvveti ve performans çıktıları bakımından karşılaştırılmış; diğer branşlardan elde edilen bulguların kadın hentboluna aktarılabilirliği ayrıca tartışılmıştır. İncelenen yayınlar, solunum kası kuvvetindeki gelişmeler ile sportif performanstaki değişimlerin birbirinden ayrı değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Takım sporcularına ilişkin 2026 tarihli, on çalışmayı kapsayan meta-analizde inspiratuvar kas kuvveti lehine 25,91 cmH_2O ortalama fark bildirilmiştir (%95 güven aralığı: 8,46–43,36). Bununla birlikte, çalışmalar arası heterojenliğin yüksek ve kanıt kesinliğinin düşük ile çok düşük düzeyde olması sonuçların genellenebilirliğini sınırlandırmaktadır. Algılanan efor veya nefes darlığıyla ilişkili sonuçlarda belirgin bir etki gösterilmemiştir. Takım sporlarına ilişkin 2025 tarihli derlemede, aralıklı performans gelişimi bildirilen protokollerin çoğunlukla 6–8 hafta sürdüğü, sık uygulama ve ilerleyici direnç içerdiği belirtilmiştir. Kadın hentbolcularda yürütülen sekiz haftalık müdahale araştırmasında ise fizyolojik performans yararları sınırlı bulunmuştur. Ayrıca 2025 yılında 24 elit kadın hentbolcuda yapılan ilişkisel araştırmada bazı lumbopelvik dayanıklılık ölçümleri ile solunum kası işlevleri arasında ilişkiler bildirilmiş; ancak bu bulgular antrenmanın nedensel etkisini göstermemiştir. Sonuç olarak inspiratuvar kas antrenmanı, kadın hentbolunda yardımcı bir kondisyon yaklaşımı olarak araştırılabilir; mevcut kanıtlar kesin bir performans artırıcı etki veya standart protokol önermek için yeterli değildir. Gelecek çalışmalarda bireyselleştirilmiş yüklenme, uygulamaya uyum ve hentbola özgü saha performansının birlikte değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın Hentbol, İnspiratuvar Kas Antrenmanı, Solunum Kasları, Sportif Performans, Anlatısal Derleme

Inspiratory Muscle Training in Female Handball Players: Performance Transfer and Practical Implications from the 2020–2026 Literature

Abstract

This study aims to evaluate the potential contribution of inspiratory muscle training to respiratory muscle function and athletic performance in female handball players, drawing on literature published between 2020 and 2026. A narrative review approach based on a targeted literature examination was used. Relevant systematic reviews, meta-analyses, narrative reviews, and original studies involving female handball players published between January 1, 2020, and October 14, 2026, were examined. Sources were compared according to athlete population, intervention

duration, loading characteristics, respiratory muscle strength, and performance outcomes. The applicability of findings from other sports to female handball was considered separately. The reviewed literature indicates that improvements in respiratory muscle strength should be distinguished from changes in athletic performance. A 2026 meta-analysis involving ten studies of team-sport athletes reported a mean difference of 25.91 cmH_2O favouring inspiratory muscle strength (95% confidence interval: 8.46–43.36). However, substantial heterogeneity and low to very low certainty of evidence limit generalizability. No clear effect was identified for perceived exertion or dyspnea-related outcomes. A 2025 team-sport review reported that protocols associated with improvements in intermittent performance commonly lasted 6–8 weeks and involved frequent sessions and progressive resistance. In contrast, an eight-week intervention involving female handball players demonstrated limited physiological performance benefits. A 2025 correlational study involving 24 elite female handball players also identified associations between selected lumbopelvic endurance measures and respiratory muscle function; these findings do not establish a causal training effect. In conclusion, inspiratory muscle training warrants investigation as an adjunct conditioning approach in female handball. Current evidence is insufficient to establish a definitive performance-enhancing effect or a standardized protocol. Future studies should jointly evaluate individualized loading, adherence, and handball-specific field performance.

Keywords: Female Handball, Inspiratory Muscle Training, Respiratory Muscles, Athletic Performance, Narrative Review.

Serebral Palsili Çocuk ve Ergenlerde Gövde Odaklı Egzersizlerin Denge ve Kaba Motor Fonksiyona Etkileri 2020–2026 Derlemesi

Dilara KUMRU
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye

Müjde ATICI
Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Türkiye

Özet

Serebral palsili çocuk ve ergenlerde gövde odaklı egzersizlerin gövde kontrolü, denge ve kaba motor fonksiyon üzerindeki etkilerini eleştirel olarak değerlendirmek; güncel müdahalelerin uyarlanmış fiziksel aktivite araştırmalarına katkısını ortaya koymaktır. Yöntem: 2020 - 2026 yayın aralığı için hedefli web taraması yapılmış; yayıncı sayfaları, PubMed kayıtları ve erişilebilir kurumsal yayın kayıtları incelenmiştir. Sekiz birincil müdahale araştırması ve iki sistematik derleme/meta-analiz, araştırma sorusuna uygunluk temelinde seçilmiştir. Tüm çalışmaların tam metni kayıt bilgileri değerlendirilmiştir. Bulgular müdahale içeriği, karşılaştırma tasarımı ve sonuç alanına göre sentezlenmiştir. Bulgular: Gövde müdahalelerinin 2025 meta-analizinde kaba motor fonksiyon için olumlu birleşik etki bildirilmiştir (SMD = 0,49; %95 GA: 0,06–0,92); denge sonucu anlamlı bulunmamış ve yüksek heterojenlik göstermiştir (I^2 = %81). Güncel araştırmalarda core stabilizasyon, video oyunuyla gövde eğitimi ve uyarlanmış dans farklı sonuç örüntüleri oluşturmuştur. Swiss ball ve dans çalışmalarında gövde kontrolündeki olumlu sonuçlar, denge ölçümünde gruplar arası üstünlükle birlikte görülmemiştir. Video oyunuyla eğitim diğer gövde yaklaşımlarından üstün bulunmamıştır. Sonuç: Gövde odaklı egzersizler belirli işlevsel hedefler için destekleyici bir yaklaşım olmakla birlikte, bütün yöntemleri veya sonuç alanlarını kapsayan tek bir etkililik yargısı uygun değildir. Egzersiz seçiminin işlev düzeyi, hedef görev, gerçekleşen doz ve katılım gereksinimleriyle ilişkilendirilmesi; klinik ölçüm kazanımlarının günlük etkinlik ve uyarlanmış spora aktarımının ayrıca araştırılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Serebral palsi, gövde kontrolü, core stabilizasyon, denge, kaba motor fonksiyon, uyarlanmış fiziksel aktivite.

Effects of Trunk-Focused Exercise on Balance and Gross Motor Function in Children and Adolescents with Cerebral Palsy: Literature Review, 2020–2026

Abstract

To critically evaluate trunk-focused exercise effects on trunk control, balance and gross motor function in children and adolescents with cerebral palsy, and examine implications for adapted physical activity researchTargeted web searches covered publications from 2020 to 2026. Publisher pages, PubMed records and accessible institutional publication records were examined. Eight primary intervention studies and two systematic reviews/meta-analyses were selected according to relevance. Three full texts and seven abstract/record sources were evaluated. Evidence was synthesized by intervention content, comparator design and outcome domain. Results: A 2025 meta-analysis of trunk interventions reported a favourable pooled gross motor effect (SMD = 0.49; 95% CI: 0.06–0.92), while the balance effect was not significant and showed substantial heterogeneity (I^2 = 81%). Recent core stabilization, video game-based trunk training and adapted dance studies demonstrated distinct outcome patterns. Favourable

trunk control findings in Swiss ball and dance studies did not coincide with between-group superiority in balance. Video game-based training was not superior to other trunk approaches. Trunk-focused exercise may support specific functional goals, but a uniform effectiveness claim across interventions and outcomes is inappropriate. Selection should consider functional level, task goals, delivered dose and participation needs. Transfer from clinical outcomes to daily activities and adapted sport requires separate investigation.

Keywords: Cerebral palsy, trunk control, core stabilization, balance, gross motor function, adapted physical activity

Ön Çapraz Bağ Yaralanmalarının Önlenmesinde Nöromusküler Kontrol: Bir Derleme

Havva Ezgi ALBAYRAK
Bahcesehir Universitesi, Türkiye

Nisa BAYRAMOĞLU
Avrasya Üniverstesi, Türkiye

Özet

Ön çapraz bağ (ÖÇB) yaralanmaları, özellikle ani yön değiştirme, sıçrama ve iniş gibi yüksek dinamik yük içeren sportif aktiviteler sırasında ortaya çıkabilen ve sporcuların performansını, sportif katılımını ve uzun dönem diz fonksiyonlarını olumsuz etkileyebilen önemli kas-iskelet sistemi yaralanmalarıdır. Yaralanma mekanizmasında biyomekanik, nöromusküler ve çevresel faktörler rol oynamaktadır. Bu derlemenin amacı, nöromusküler kontrolün ÖÇB yaralanmalarının önlenmesindeki rolünü güncel literatür doğrultusunda incelemek ve fizyoterapi ve rehabilitasyon uygulamalarına yönelik çıkarımları değerlendirmektir. Bu çalışma, ÖÇB yaralanmalarının önlenmesi ve nöromusküler kontrol arasındaki ilişkiyi ele alan anlatı derlemesi olarak planlanmıştır. Literatür kapsamında nöromusküler antrenman programlarını değerlendiren randomize kontrollü çalışmalar, sistematik derlemeler, meta-analizler ve spor yaralanmalarının önlenmesine ilişkin bilimsel uzlaşı raporları temel alınmıştır. Kaynaklar; dinamik diz kontrolü, alt ekstremite biyomekaniği, sıçrama ve iniş mekaniği, kas kuvveti, denge ve propriyoseptif kontrol ile egzersiz temelli yaralanma önleme programları açısından değerlendirilmiştir. İncelenen literatür, nöromusküler antrenman programlarının ÖÇB yaralanma riskini azaltmada etkili bir yaklaşım olduğunu göstermektedir. Bu programlarda alt ekstremite kuvvetlendirme, denge ve propriyoseptif egzersizler, pliometrik antrenman, gövde kontrolü ve doğru sıçrama-iniş tekniğinin geliştirilmesi öne çıkmaktadır. Özellikle dizin dinamik kontrolünün iyileştirilmesi, alt ekstremite eklem hizalanmasının korunması ve ani yön değiştirme sırasında hareket stratejilerinin geliştirilmesi, yaralanma riskinin azaltılması açısından önem taşımaktadır. Nöromusküler antrenmanın düzenli olarak uygulanması ve sezon boyunca sürdürülmesi, koruyucu etkinliğin devamlılığı açısından önemlidir. Bununla birlikte, programların içeriği ve uygulama özellikleri spor branşı, yaş, cinsiyet ve bireysel risk faktörleri doğrultusunda değerlendirilmelidir. Nöromusküler kontrol, ÖÇB yaralanmalarının önlenmesinde değiştirilebilir önemli faktörlerden biridir. Fizyoterapistlerin hareket analizi, kuvvet ve denge değerlendirmesi, iniş biyomekaniğinin incelenmesi ve bireyselleştirilmiş antrenman programlarının planlanmasındaki rolü, kanıta dayalı yaralanma önleme uygulamalarına katkı sağlayabilir. ÖÇB yaralanmalarından korunmada nöromusküler antrenmanın sporcuların rutin hazırlık süreçlerine entegre edilmesi ve uygulama devamlılığının sağlanması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Ön çapraz bağ, egzersiz tedavisi, propriosepsiyon, postüral denge

Neuromuscular Control in the Prevention of Anterior Cruciate Ligament Injuries: A Review

Abstract

Anterior cruciate ligament (ACL) injuries are significant musculoskeletal injuries that can negatively affect athletes' performance, sports participation, and long-term knee function. They may occur particularly during sporting activities involving high dynamic loads, such as sudden changes of direction, jumping, and landing. Biomechanical, neuromuscular, and environmental factors play a role in the injury mechanism. This review aims to examine the role of neuromuscular control in the prevention of ACL injuries based on the current literature and

to evaluate its implications for physiotherapy and rehabilitation practice. This study was designed as a narrative review addressing the relationship between neuromuscular control and the prevention of ACL injuries. The literature review focused on randomized controlled trials evaluating neuromuscular training programs, systematic reviews, meta-analyses, and scientific consensus statements on sports injury prevention. The sources were evaluated in terms of dynamic knee control, lower-extremity biomechanics, jumping and landing mechanics, muscle strength, balance, proprioceptive control, and exercise-based injury prevention programs. The reviewed literature indicates that neuromuscular training programs are an effective approach to reducing the risk of ACL injuries. These programs emphasize lower-extremity strengthening, balance and proprioceptive exercises, plyometric training, trunk control, and the development of proper jumping and landing techniques. Improving dynamic knee control, maintaining lower-extremity joint alignment, and optimizing movement strategies during sudden changes of direction are particularly important for reducing injury risk. Regular implementation of neuromuscular training and its continuation throughout the season are important for sustaining its preventive effects. However, the content and implementation of these programs should be tailored according to the sport, age, sex, and individual risk factors. Neuromuscular control is an important modifiable factor in the prevention of ACL injuries. Physiotherapists can contribute to evidence-based injury prevention practices through movement analysis, strength and balance assessment, evaluation of landing biomechanics, and the design of individualized training programs. Integrating neuromuscular training into athletes' routine preparation and ensuring consistent implementation are recommended for ACL injury prevention.

Keywords: Anterior Cruciate Ligament; Exercise Therapy; Proprioception; Postural Balance.

Yenidoğan ve Bebeklerde Memeli Dalış Refleksi ile Kardiyak Yanıt: Sistematik Literatür Sentezi

Sema ARSLAN KABASAKAL
Yalova Üniversitesi, Türkiye

Erengül ÖZBUĞUTU
Yalova Üniversitesi, Türkiye

Özet

Memeli dalış refleksi; trigeminal/yüz bölgesi uyarımıyla ortaya çıkan bradikardi, solunum baskılanması ve periferik vazokonstriksiyon ile karakterize önemli bir otonomik yanıttır. Bu çalışmanın amacı, yenidoğan ve 0–24 aylık bebeklerde memeli dalış refleksi veya trigeminal/yüz bölgesi uyarımı sırasında ortaya çıkan kardiyak yanıtları kalp hızı, R-R aralığı, kalp hızı değişkenliği (HRV), RMSSD ve kardiyak vagal aktivite açısından incelemektir. PubMed/MEDLINE başta olmak üzere biyomedikal veri tabanlarında *diving reflex, mammalian diving response, newborn, neonate, infant, heart rate, bradycardia, HRV, RMSSD*, *cardiac vagal activity, trigeminal stimulation* ve *supraventricular tachycardia* anahtar sözcükleri kullanılarak literatür taraması gerçekleştirilmiştir. Yenidoğan ve infantlarda dalış yanıtını inceleyen deneysel ve gözlemsel çalışmalar ile kardiyak otonom mekanizmayı değerlendiren sistematik derleme ve meta-analizler sentezlenmiştir. Literatür, erken yaşam döneminde dalış refleksinin belirgin kardiyak yanıt oluşturduğunu göstermektedir. Suya daldırma sonrasında sağlıklı term infantlarda kalp hızında ortalama yaklaşık %25 azalma bildirilmiş; refleksin yenidoğanların %95,3'ünde, 2–6 aylık infantların %100'ünde ve 12. aya kadar yaklaşık %90'ında gözlendiği raporlanmıştır. Ayrıca 17 çalışma ve 311 katılımcıyı içeren meta-analizde dalış sırasında kardiyak vagal aktivitede anlamlı artış saptanmıştır ($p<0,001$). Memeli dalış refleksi, yenidoğan ve bebeklerde kardiyak otonom kontrolün önemli bir fizyolojik göstergesi olarak değerlendirilebilir. Bununla birlikte, çalışmaların küçük örneklemli ve protokollerin heterojen olması nedeniyle klinik tedavi edici bir mekanizma olarak yorumlanması uygun değildir. Gelecek çalışmalarda ECG, HRV/RMSSD, SpO_2 ve solunum parametrelerinin standartlaştırılmış protokollerle eş zamanlı değerlendirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Memeli dalış refleksi, yenidoğan, infant, kardiyak otonom kontrol, kalp hızı değişke

Mammalian Diving Reflex and Cardiac Autonomic Response in Newborns and Infants: A Systematic Literature Synthesis

Abstract

The mammalian diving reflex is an important autonomic response characterized by bradycardia, respiratory suppression, and peripheral vasoconstriction elicited by trigeminal/facial region stimulation. The aim of this study was to examine cardiac responses occurring during the mammalian diving reflex or trigeminal/facial region stimulation in newborns and infants aged 0–24 months in terms of heart rate, R-R interval, heart rate variability (HRV), RMSSD, and cardiac vagal activity. A literature search was conducted in biomedical databases, primarily PubMed/MEDLINE, using the keywords *diving reflex, mammalian diving response, newborn, neonate, infant, heart rate, bradycardia, HRV, RMSSD, cardiac vagal activity, trigeminal stimulation,* and *supraventricular tachycardia*. Experimental and observational studies investigating the diving response in newborns and infants,

as well as systematic reviews and meta-analyses evaluating cardiac autonomic mechanisms, were synthesized. The literature indicates that the diving reflex elicits a marked cardiac response during early life. Following immersion, an average reduction of approximately 25% in heart rate was reported in healthy term infants. The reflex was observed in 95.3% of newborns, 100% of infants aged 2–6 months, and approximately 90% of infants up to 12 months of age. In addition, a meta-analysis including 17 studies and 311 participants demonstrated a significant increase in cardiac vagal activity during diving ($p<0.001$). The mammalian diving reflex may be considered an important physiological indicator of cardiac autonomic control in newborns and infants. However, given the small sample sizes and heterogeneity of study protocols, it should not be interpreted as a therapeutic mechanism. Future studies should simultaneously assess ECG, HRV/RMSSD, SpO_2, and respiratory parameters using standardized protocols.

Keywords: Mammalian diving reflex, newborn, infant, cardiac autonomic control, heart rate variability

Sporda Yaralanma Kaygısı

Aziz Alper AYDIN
Balıkesir Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, mesleki beden eğitimi derslerine katılan üniversite öğrencilerinin yaralanma kaygısını farklı boyutlarıyla incelemek ve yaralanma kaygısı ile ders motivasyonu arasındaki ilişkiyi değerlendirmektir. Yaralanma kaygısı, fiziksel etkinlik sırasında yaralanma veya yeniden yaralanma olasılığına yönelik korku ve endişeleri kapsamakta; öğrencilerin performans ve katılım deneyimlerini anlamada önemli bir psikolojik değişken olarak ele alınmaktadır. Araştırmanın temel sorusu, yaralanma kaygısının alt boyutlarının içsel motivasyon, dışsal motivasyon ve motivasyonsuzluk ile anlamlı bir ilişki gösterip göstermediğidir. Nicel ilişkisel tarama modelinde yürütülen araştırmaya mesleki beden eğitimi dersi alan 410 üniversite öğrencisi katılmıştır. Veriler Spor Yaralanması Kaygısı Ölçeği ve Beden Eğitimi Dersine Katılım Motivasyonu Ölçeği ile toplanmış; bağımsız örneklem t-testi, tek yönlü varyans analizi ve Pearson korelasyon analizi kullanılarak incelenmiştir. Yaralanma kaygısı, yeteneğini kaybetme, zayıf algılanma, acı çekme, başkalarını hayal kırıklığına uğratma, sosyal desteği kaybetme ve yeniden yaralanma kaygısı olmak üzere altı boyutta değerlendirilmiştir. Analizler sonucunda yaralanma kaygısının alt boyutları ile içsel motivasyon, dışsal motivasyon ve motivasyonsuzluk arasında istatistiksel olarak anlamlı ilişki saptanmamıştır. Cinsiyet, sporcu lisansı, yaralanma öyküsü ve haftalık fiziksel aktivite sıklığına göre kaygı boyutlarında anlamlı farklılık belirlenmemiştir. Kronik rahatsızlığı bulunan öğrencilerde altı kaygı boyutunun beşinde daha yüksek puanlar gözlenmiştir. Bununla birlikte kronik rahatsızlığı bulunan katılımcı sayısının sekiz olması, bu bulgunun genellenebilirliğini sınırlandırmaktadır. Kesitsel araştırma tasarımı da nedensel yorumlara izin vermemektedir. Sonuç olarak, yaralanma kaygısı kuramsal açıdan fiziksel katılımla ilişkili olsa da bu örneklemde ders motivasyonuyla anlamlı bir ilişki göstermemiştir. Uygulamalı derslerde güvenli etkinlik koşullarının sağlanması ve öğrencilerin bireysel gereksinimlerinin gözetilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yaralanma kaygısı, beden eğitimi, ders motivasyonu, fiziksel aktivite, spor psikolojisi.

Sport Injury Anxiety

Abstract

This study aimed to examine injury anxiety among university students attending vocational physical education courses and to evaluate its relationship with course participation motivation. Injury anxiety refers to concerns about sustaining an injury or experiencing reinjury during physical activity and represents a psychological factor relevant to participation and performance. The primary research question was whether dimensions of injury anxiety were significantly associated with intrinsic motivation, extrinsic motivation, and amotivation. The study employed a quantitative correlational design with 410 university students enrolled in vocational physical education courses. Data were collected using the Sport Injury Anxiety Scale and the Physical Education Course Participation Motivation Scale. Independent-samples t-tests, one-way analysis of variance, and Pearson correlation analysis were used. Injury anxiety was examined across six dimensions: loss of ability, being perceived as weak, experiencing pain, disappointing others, losing social support, and reinjury anxiety. The findings revealed no statistically significant relationships between these dimensions and intrinsic motivation, extrinsic motivation, or amotivation. No significant differences in injury anxiety dimensions were identified according to gender,

athlete licensing status, previous injury experience, or weekly physical activity frequency. Students reporting a chronic condition had higher scores in five of the six anxiety dimensions. However, only eight participants reported a chronic condition, limiting the generalizability of this comparison. Furthermore, the cross-sectional design does not support causal interpretations. In conclusion, although theoretical perspectives suggest that injury-related concerns may influence participation, injury anxiety was not significantly associated with course motivation in this sample. Providing safe conditions for practical activities and considering students' individual needs may support inclusive physical education environments.

Keywords: Injury anxiety, physical education, course motivation, physical activity, sport psychology.

Türkiye'de Antrenör Eğitim Sisteminin Temel Eğitim Aşamasının Değerlendirilmesi

Ömer KAPLAN
Gençlik ve Spor Bakanlığı, Türkiye

Mustafa Yaşar ŞAHIN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Türkiye'de antrenör yetiştirme süreci, spor alanında görev alacak insan kaynağının mesleki yeterliliklerinin geliştirilmesi ve nitelikli antrenörlerin yetiştirilmesi açısından önemli bir işleve sahiptir. 14 Aralık 2019 tarihli ve 30978 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Antrenör Eğitimi Yönetmeliği ile antrenör eğitim sistemi temel eğitim ve uygulama eğitimi olmak üzere iki aşamalı bir yapıda düzenlenmiş; temel eğitim süreci beş modül üzerinden yapılandırılmıştır. Bu araştırmanın amacı, iki aşamalı antrenör eğitim programının ilk aşamasını oluşturan temel eğitim sürecini Gençlik ve Spor Bakanlığının 2020–2025 yıllarına ait faaliyet raporlarında yer alan veriler doğrultusunda değerlendirmektir. Araştırmada doküman incelemesi yöntemi kullanılmış olup temel eğitimin sistem içerisindeki konumu, uzaktan eğitim modeli çerçevesinde yürütülmesi ve yıllık raporlarda yer alan başvuru verileri incelenmiştir. Bulgular, temel eğitime başvuru sayısının 2020 yılında 13.134 iken 2025 yılında 58.014'e ulaştığını ve ilgili yıllar arasında %341,7 oranında arttığını göstermektedir. Başvuru sayısının incelenen altı yılın tamamında bir önceki yıla göre fazla olması temel eğitime yönelik başvuru sayısının süreklilik gösteren bir yükseliş sergilediğine işaret etmektedir. Bununla birlikte başvuru sayılarındaki artış tek başına eğitim sürecinin niteliğini ve etkililiğini ortaya koymamaktadır. Bu nedenle temel eğitim sürecinin kapsamlı biçimde değerlendirilebilmesi için başvuru, katılım ve başarı göstergelerinin düzenli, tutarlı ve yıllar arasında karşılaştırılabilir biçimde raporlanması gerekmektedir. Sonuç olarak, Gençlik ve Spor Bakanlığının yıllık faaliyet raporları temel eğitim sürecindeki gelişimin izlenmesi açısından önemli bir veri kaynağı sunmaktadır. Sistemin niteliğinin ve etkililiğinin değerlendirilebilmesi için eğitim sürecine ve sonuçlarına ilişkin göstergelerin bütüncül bir yaklaşımla ele alınması önem taşımaktadır.

Anahtar Kelimeler: Antrenör eğitimi, temel eğitim, faaliyet raporları.

Evaluation of the Basic Training Process within the Coach Education System in Türkiye

Abstract

Coach education in Türkiye plays an important role in developing the professional competencies of individuals working in sports and training qualified coaches. The Coach Education Regulation, published in the Official Gazette on December 14, 2019 (No. 30978), established a two-stage system consisting of basic training and practical training. Basic training is structured around five modules. This study aims to evaluate the basic training stage using data from the Ministry of Youth and Sports annual activity reports for 2020–2025. Document analysis was employed to examine the role of basic training within the system, its delivery through distance education, and annual application figures. The findings show that applications increased from 13,134 in 2020 to 58,014 in 2025, representing a rise of 341.7%. Application numbers increased every year throughout the study period, indicating a sustained upward trend. However, this increase alone does not demonstrate the quality or effectiveness of the training process. A comprehensive evaluation therefore requires the regular, consistent, and comparable reporting of application, participation, and achievement indicators. In conclusion, the Ministry's annual activity reports

provide a valuable source for monitoring developments in basic coach training. Evaluating the system's quality and effectiveness requires a holistic assessment of indicators related to both the training process and its outcomes.

Keywords: Coach education, basic training, activity reports.

OSB Tanılı Çocukların Ebeveynlerinde Algılanan Damgalanma ile Aile Yaşam Kalitesi Arasındaki İlişkide Fiziksel Aktiviteye Yönelik Tutumun Aracı Rolü

Oğuz Kaan ESENTÜRK
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Emrah SEÇER
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Cihan AYHAN
Sakarya Uygulamalı Bilimler Üniversitesi, Türkiye

Yunus Emre YARAYAN
Siirt Üniversitesi, Türkiye

Ekrem Levent İLHAN
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Erkan YARIMKAYA
Bayburt Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, otizm spektrum bozukluğu (OSB) tanılı çocukların ebeveynlerinde algılanan damgalanma ile aile yaşam kalitesi arasındaki ilişkiyi incelemektir. Araştırma, ilişkisel tarama modeline dayalı kesitsel bir çalışma olarak tasarlanmıştır. Araştırma grubunu OSB tanılı çocuğa sahip 98 ebeveyn oluşturmuştur. Veriler, kişisel bilgi formu, algılanan damgalanma ölçeği, aile yaşam kalitesi ölçeği ve fiziksel aktiviteye yönelik tutum ölçeği aracılığıyla toplanmıştır. Değişkenler arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon analiziyle, aracılık modeli ise Hayes'in PROCESS Makro Model 4 yaklaşımıyla incelenmiştir. Dolaylı etkinin anlamlılığı 5.000 bootstrap örneklemi ve %95 güven aralığı kullanılarak değerlendirilmiştir.Algılanan damgalanma ile aile yaşam kalitesi arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir. Algılanan damgalanma ile fiziksel aktiviteye yönelik tutum arasında negatif, fiziksel aktiviteye yönelik tutum ile aile yaşam kalitesi arasında ise pozitif yönde anlamlı bir ilişki ($r = .38$, $p < .01$) tespit edilmiştir. Aracılık analizine ilişkin sonuçlarda algılanan damgalanmanın fiziksel aktiviteye yönelik tutum üzerindeki etkisi negatif ($B = -0.28$, $SH = 0.07$, $p < .001$), fiziksel aktiviteye yönelik tutumun aile yaşam kalitesi üzerindeki etkisi ise pozitif ve anlamlıdır ($B = 0.31$, $SH = 0.08$, $p < .001$). Algılanan damgalanmanın aile yaşam kalitesi üzerindeki doğrudan etkisinin negatif yönde anlamlı kaldığı ($B = -0.34$, $SH = 0.07$, $p < .001$) ve dolaylı etkinin −0.087 olduğu görülmüştür (%95 bootstrap GA [−0.145, −0.041]). Güven aralığının sıfırı içermemesi, fiziksel aktiviteye yönelik tutumun aracılık etkisinin anlamlı olduğunu göstermiştir. Fiziksel aktiviteye yönelik tutumun dolaylı etkisi, bu değişkenin algılanan damgalanma ile aile yaşam kalitesi arasındaki ilişkide aracı rol üstlendiğini göstermektedir. Bu doğrultuda, ailelerin fiziksel aktiviteye katılımını destekleyen kapsayıcı programların geliştirilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Damgalanma, Yaşam Kalitesi,Fiziksel Aktiviteye Yönelik Tutum

The Mediating Role of Attitudes Toward Physical Activity in the Relationship Between Perceived Stigma and Family Quality of Life Among Parents of Children Diagnosed with Autism Spectrum Disorder

Abstract

This study aimed to examine the relationship between perceived stigma and family quality of life among parents of children diagnosed with autism spectrum disorder (ASD) and to evaluate the mediating role of attitudes toward physical activity in this relationship. The study was designed as a cross-sectional study based on a correlational survey model. The study group consisted of 98 parents of children diagnosed with ASD. Data were collected using a personal information form, a perceived stigma scale, a family quality of life scale, and an attitudes toward physical activity scale. Relationships among the variables were examined using Pearson correlation analysis, and the mediation model was tested using Hayes' PROCESS Macro Model 4. The significance of the indirect effect was evaluated using 5,000 bootstrap samples and a 95% confidence interval. A significant negative relationship between perceived stigma and family quality of life was hypothesized. Perceived stigma was negatively associated with attitudes toward physical activity, whereas attitudes toward physical activity were positively associated with family quality of life ($r = .38$, $p < .01$). The mediation analysis indicated a negative effect of perceived stigma on attitudes toward physical activity ($B = -0.28$, $SE = 0.07$, $p < .001$), while attitudes toward physical activity had a positive and significant effect on family quality of life ($B = 0.31$, $SE = 0.08$, $p < .001$). The direct effect of perceived stigma on family quality of life remained negative and significant ($B = -0.34$, $SE = 0.07$, $p < .001$), and the indirect effect was −0.087 (95% bootstrap CI [−0.145, −0.041]). The confidence interval not including zero indicated a statistically significant mediating effect of attitudes toward physical activity. Among parents of children diagnosed with ASD, perceived stigma was negatively associated with family quality of life, whereas attitudes toward physical activity were positively associated with family quality of life. The indirect effect of attitudes toward physical activity suggests that this variable mediates the relationship between perceived stigma and family quality of life. Accordingly, the development of inclusive programs that support family participation in physical activity is recommended.

Keywords: Stigma, Quality of Life, Attitudes Toward Physical Activity

Spor Lisesi Öğrencilerinde Antrenör Özerklik Desteği ile Spora Bağlılık Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

Oğuz Kaan ESENTÜRK
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Emrah SEÇER
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Özkan IŞIK
Balıkesir Üniversitesi, Türkiye

Ahmet Yavuz MALLI
Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, spor lisesi öğrencilerinin algıladıkları antrenör özerklik desteği ile spora bağlılık düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek ve antrenör özerklik desteğinin spora bağlılığı yordama gücünü belirlemektir. Araştırma, ilişkisel tarama modeline dayalı kesitsel bir çalışma olarak tasarlanmıştır. Araştırma grubunu spor liselerinde öğrenim gören ve aktif olarak spor yapan öğrenciler oluşturmaktadır. Verilerin toplanmasında kişisel bilgi formu, algılanan antrenör özerklik desteği ölçeği ve spora bağlılık ölçeği kullanılmıştır. Değişkenler arasındaki ilişkiler Pearson korelasyon analiziyle, antrenör özerklik desteğinin spora bağlılık üzerindeki yordayıcı rolü ise basit doğrusal regresyon analiziyle incelenmiştir. İstatistiksel analizlerde anlamlılık düzeyi .05 olarak kabul edilmiştir. Araştırmanın bulguları, algılanan antrenör özerklik desteği ile spora bağlılık arasındaki ilişkinin yönünü ve düzeyini ortaya koyacak şekilde değerlendirilmiştir. Antrenör özerklik desteğinin spora bağlılığı yordama gücü regresyon katsayısı, açıklanan varyans oranı (R^2), standartlaştırılmış regresyon katsayısı (β) ve anlamlılık değeri üzerinden incelenmiştir. Nitekim bulgular, algılanan antrenör özerklik desteğinin, spora bağlılığı olumlu yönde yordadığı belirlenmiştir. Araştırmanın, spor lisesi öğrencilerinin antrenörlerinden algıladıkları özerklik desteği ile spora bağlılıkları arasındaki ilişkinin anlaşılmasına katkı sağlaması beklenmektedir. Araştırmanın sonuçları doğrultusunda spor liselerinde öğrenci merkezli ve özerklik destekleyici antrenörlük uygulamalarının geliştirilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Antrenör özeklilk desteği, spora bağlılık, spor lisesi

Examining the Relationship Between Coach Autonomy Support and Sport Commitment Among Sports High School Students

Abstract

This study aimed to examine the relationship between perceived coach autonomy support and sport commitment among sports high school students and to determine the predictive role of coach autonomy support in sport commitment. The study was designed as a cross-sectional investigation based on a correlational survey model. The study group consisted of students enrolled in sports high schools who actively participated in sports. Data were collected using a personal information form, a perceived coach autonomy support scale, and a sport commitment scale. Relationships between the variables were examined using Pearson correlation analysis, while the predictive role of coach autonomy support in sport commitment was examined using simple linear regression

analysis. The statistical significance level was set at .05. The findings were evaluated to determine the direction and magnitude of the relationship between perceived coach autonomy support and sport commitment. The predictive role of coach autonomy support was assessed using the regression coefficient, explained variance (R^2), standardized regression coefficient (β), and statistical significance. This section should be completed using the actual statistical results. This study is expected to contribute to understanding the relationship between sports high school students' perceptions of coach autonomy support and their commitment to sport. If supported by the findings, coaching approaches that encourage student participation in decision-making, consider students' opinions, and respond to individual differences may be associated with sport commitment. Based on the findings, the development of student-centered and autonomy-supportive coaching practices in sports high schools may be recommended.

Keywords: Coach Autonomy Support, Sport Commitment,, Sports High School

Hentbol Antrenör Adaylarının Antrenörlük Rolüne Geçiş Sürecindeki Psikososyal Deneyimleri

Ebru DERECELI
Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Türkiye

Mustafa TAZE
Muş Alparslan Universitesi, Türkiye

Özet

Bu araştırmanın amacı, hentbol antrenör adaylarının antrenörlük rolüne geçiş sürecindeki psikososyal deneyimlerini ve bu deneyimlere yükledikleri anlamları incelemektir. Fenomenolojik yönelimli nitel araştırmanın çalışma grubunu, bir devlet üniversitesinin Antrenörlük Eğitimi Bölümünde uzmanlık alanı hentbol olan dokuz son sınıf öğrencisi oluşturmuştur. Katılımcılar ölçüt örnekleme yaklaşımıyla belirlenmiştir. Veriler, altı kişisel bilgi sorusu ve 11 açık uçlu sorudan oluşan yarı yapılandırılmış form kullanılarak yüz yüze görüşmelerle toplanmış; araştırmacı tarafından elektronik forma aktarılmıştır. Elektronik ortama aktarılan yanıtlar tematik analizle çözümlenmiştir. Analiz sonucunda beş tema geliştirilmiştir: antrenör kimliğini benimsemenin farklılaşan seyri; bilgiyi uygulamaya aktarırken yeterliği sorgulama; yakınlık ve otorite arasında denge kurma; sporcu gelişiminin sorumluluğunu duygusal olarak taşıma; mesleki gelecek beklentileri ve belirsizlikler. Katılımcı anlatıları, teknik bilgi ve sporculuk deneyiminin tek başına her durumda yeterli hissetmeyi sağlamadığını; iletişim, uygulama, kaynaklara erişim ve sporcu özelliklerinin yeterlik algısına eşlik ettiğini göstermiştir. Bazı adaylar iletişim ve otorite konusunda güçlük bildirirken bazıları bu alanlarda zorlanmadığını belirtmiştir. Sporcuları yanlış yönlendirme endişesi, gelişimlerinden sorumlu olma ve dış beklentiler duygusal yükle ilişkilendirilmiştir. Antrenör kimliğini benimsediğini anlatanların yanında bu kimliği henüz kazanmadığını belirten katılımcılar da bulunmaktadır. Mesleki hedeflere ekonomik koşullar, atanma ve yeterli olabilme kaygıları eşlik etmiştir. Bulgular, antrenörlüğe geçişin adaylar arasında farklılaşan bir mesleki ve psikososyal süreç olduğunu düşündürmektedir. Antrenör eğitiminde uygulama deneyimlerinin mentorluk, iletişim, duygu düzenleme ve kariyer rehberliğiyle desteklenmesi önerilmektedir. Sonuçlar, dokuz katılımcının elektronik ortama aktarılan görüşme yanıtlarıyla sınırlıdır.

Anahtar Kelimeler: Hentbol, antrenör adayları, psikososyal deneyim, mesleki kimlik, tematik analiz.

Psychosocial Experiences of Prospective Handball Coaches During the Transition to the Coaching Role

Abstract

This study aimed to explore prospective handball coaches' psychosocial experiences during their transition into coaching and the meanings they attributed to these experiences. This qualitative study with a phenomenological orientation included nine final-year students specializing in handball in the Coaching Education Department of a public university. Participants were selected using criterion sampling. Data were collected through face-to-face interviews using a semi-structured form comprising six background questions and 11 open-ended questions. The researcher subsequently entered the interview responses into an electronic form. These electronically recorded responses were examined using thematic analysis. Five themes were developed: differing trajectories of adopting a coaching identity; questioning competence when translating knowledge into practice; balancing interpersonal closeness and authority; carrying the emotional responsibility for athlete development; and professional

aspirations and uncertainties. Participants' accounts indicated that technical knowledge and playing experience did not ensure a sense of competence in every situation. Communication, practical skills, access to resources, and athlete characteristics also featured in their perceptions of competence. Some participants reported difficulties with communication and authority, whereas others described no such difficulties. Concerns about providing incorrect guidance, responsibility for athlete development, and external expectations were associated with emotional burden. While some participants described adopting a coaching identity, others did not yet perceive themselves as coaches. Professional aspirations coexisted with concerns about economic conditions, public-sector appointment, and personal competence. The findings suggest that transition into coaching is a professional and psychosocial process that varies across candidates. Coaching education could support practical experience through mentoring, communication training, emotional regulation, and career guidance. The findings are limited to the electronically recorded interview responses of nine participants.

Keywords: Handball, prospective coaches, psychosocial experience, professional identity, thematic analysis.

Physical rehabilitation of working-age persons after lower limb amputation at the level of the tibi

Andrii VOVKANYCH
Ivan Boberskyi Lviv State University of Physical Culture, Ukraine

Abstract

Physical therapy of military personnel after amputation of lower limbs due to mine-explosive injuries. Means and methods of physical therapy as components of a rehabilitation program for military personnel. To substantiate, develop and evaluate the effectiveness of a comprehensive physical therapy program for military personnel after amputation of lower limbs using a post-amputation pneumatic mobilization device (PPAM) as an additional means in physical therapy. The Hospital Anxiety and Depression Scale (HADS); anthropometric measurements to determine the degree of edema; the Visual Analog Scale (VAS) to assess phantom pain. 1**.** After initial survey the most common problems of patient were the following ones: phantom pain, stump swelling, anxiety and depression, problems with self-care and mobility. Given this, we decided to build a physical therapy program using the PPAM device as the additional tool in such a way as to best solve these problems and prepare patients for prosthetics. 2. Comparative analysis of the results in the main and control groups allows us to conclude about the effectiveness of using the PPAM device as an additional tool of physical therapy for patients of working age after amputation. In particular, the intensity of phantom pain decreased by 9.9% more in the main group, a reduction in stump swelling was by 8.7% better when compared to the control group and an in reduction the level of anxiety and depression, the difference was 13.7% in favor of the main group.

Keywords: Amputation, physical rehabilitation, post-amputation pneumatic mobilization device

Spor Örgütlerinde İzlenim Yönetimi: Kurumsal ve Bireysel Uygulamaları İlişkin Literatür Derlemesi

Nuh Osman YILDIZ
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Ahmet ÖZSOY
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Eren KOÇ
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Emirhan ÇAKIR
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Özet

Günümüzde spor endüstrisi, dünya genelinde giderek daha fazla öne çıkan sektörlerden biri haline gelmiştir. Spor organizasyonları sürekli olarak kamuoyunun gözü önünde bulunmakta ve adeta bir "akvaryum etkisi" yaşamaktadır. Bu durum, spordaki tüm aktörlerin hem bireysel hem de kurumsal düzeyde sergiledikleri izlenimlerin yönetimini daha stratejik bir hale getirmiştir. Bu bağlamda çalışmanın amacı, spor organizasyonlarında hem bireysel hem de kurumsal düzeydeki izlenim yönetimi uygulamalarını incelemektir. Betimsel bir literatür taraması olarak tasarlanan bu çalışmada, Google Akademik platformunda yer alan ve spor organizasyonları ile bu organizasyonların üyelerine ilişkin izlenim yönetimi uygulamalarını ele alan çalışmalar incelenmiştir. İncelenen çalışmalar, spor organizasyonları içerisinde izlenim yönetiminin hem kurumsal hem de bireysel düzeyde, farklı bağlamlarda ortaya çıkabileceğini göstermektedir. Kurumsal düzeyde; çeşitli finansal stratejilerle sunulan mali raporlar ile sosyal medya ve mobil uygulamalar üzerinden yürütülen iletişim faaliyetleri, başta taraftarlar olmak üzere tüm paydaşların kulübe dair algılarını şekillendirmeyi amaçlayan uygulamalar kapsamında değerlendirilmektedir. Bireysel düzeyde ise sporcular, antrenörler ve teknik direktörler gibi bireylerin, kurumsal beklentiler doğrultusunda geliştirdikleri tutum ve davranışlar; özellikle medya ve kulüp yönetimiyle olan ilişkilerine yansıdığı şekliyle ön plana çıkmaktadır. Ayrıca, gereklilikler ile izlenim odaklı davranışların zaman zaman çatışabileceği göz önünde bulundurulduğunda, kurumsal beklentileri karşılamak adına sergilenen her davranışın doğrudan izlenim yönetimi kapsamında değerlendirilmemesi gerektiği vurgulanmaktadır. Genel olarak mevcut literatür, spor organizasyonlarında izlenim yönetiminin; kurumsal iletişim, paydaş ilişkileri ve çalışan davranışları ile bağlantılı, çok boyutlu bir olgu olduğunu ortaya koymaktadır. Gelecekte yapılacak araştırmaların, kurumsal ve bireysel izlenim yönetimi stratejilerinin paydaş güveni, kulüp itibarı ve örgütsel davranışlar üzerindeki etkilerini daha kapsamlı bir şekilde incelemesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor kulüpleri, beklenti yönetimi, kurumsal iletişim, paydaş ilişkileri

Impression Management in Sports Organizations: A Literature Review of Organizational and Individual Practices

Abstract

Today, the sports industry has increasingly become one of the leading sectors worldwide and sports organizations are constantly in the public eye, experiencing the aquarium effect. This has made the management of impressions

concerning all actors in sports at both individual and organizational levels more strategic. In this context, the aim of this study is to examine impression management practices in sports organizations at both individual and organizational levels. In this study, designed as a narrative literature review, studies available on the Google Scholar platform addressing impression management practices related to sports organizations and their members were included. The reviewed studies indicate that impression management can emerge in different contexts at both organizational and individual levels within sports organizations. At the organizational level, financial reports presented through different financial strategies, together with communication activities conducted via social media and mobile applications, are considered within the scope of practices aimed at shaping the perceptions of all stakeholders, particularly fans, regarding the club. At the individual level, the attitudes and behaviours developed by individuals such as athletes, coaches, and head coaches in line with organizational expectations, as reflected in their relationships with the media and club management, come to the forefront. Furthermore, it is emphasized that, since requirements and impression-oriented behaviours may sometimes conflict, not every behaviour performed to meet organizational expectations should be directly considered within the scope of impression management. Overall, the existing literature indicates that impression management in sports organizations is a multidimensional phenomenon associated with corporate communication, stakeholder relations and employee behaviours. Future research is recommended to examine more comprehensively the effects of organizational and individual impression management strategies on stakeholder trust, club reputation, and organizational behaviours.

Keywords: Impression management, sports organizations, organizational reputation, stakeholder relations, organizational communication

Fitness Merkezi Tüketicilerinin Üyelik Satın Alma Davranışlarını Etkileyen Faktörler: Bir Literatür Derlemesi

Ahmet ÖZSOY
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Nuh Osman YILDIZ
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Emirhan ÇAKIR
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Eren KOÇ
Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Türkiye

Özet

Bu çalışmanın amacı, fitness merkezi tüketicilerinin üyelik satın alma davranışlarını etkileyen faktörleri mevcut literatür doğrultusunda incelemektir. Bu doğrultuda fitness merkezi, fitness kulübü, spor merkezi ve gym tüketicileri üzerine gerçekleştirilen araştırmalar incelenmiş; üyelik satın alma, satın alma niyeti, üyelik yenileme, yeniden satın alma ve üyeliği sürdürme gibi tüketici davranışları ile bu davranışlarla ilişkili faktörler değerlendirilmiştir. İncelenen çalışmalar doğrultusunda fitness merkezi tüketicilerinin üyelik satın alma davranışlarında fiyat ve algılanan değer, hizmet kalitesi, fiziksel ortam ve tesis özellikleri, çalışan ve antrenör davranışları, marka imajı ve güven, müşteri memnuniyeti ve sadakat, sosyal ve psikolojik faktörler ile pazarlama iletişimi ve ağızdan ağıza iletişim gibi unsurların öne çıktığı görülmüştür. Bulgular, tüketicilerin üyelik kararlarının tek bir faktöre bağlı olmadığını ve farklı ekonomik, hizmete ilişkin, fiziksel, sosyal ve psikolojik unsurların birlikte değerlendirilebildiğini göstermektedir. Bununla birlikte literatürde ilk üyelik satın alma kararından ziyade üyelik yenileme, yeniden satın alma, memnuniyet ve sadakat gibi satın alma sonrası davranışlara yönelik çalışmaların daha fazla olduğu görülmektedir. Bu nedenle gelecekte yapılacak araştırmalarda ilk üyelik satın alma kararını etkileyen faktörlerin farklı tüketici grupları ve değişkenler üzerinden daha ayrıntılı biçimde incelenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Spor merkezi, tüketici davranışı, satın alma motivasyonu, hizmet kalitesi

Factors Influencing Fitness Centre Consumers' Membership Purchasing Behaviour: A Literature Review

Abstract

This study aims to examine the factors influencing fitness centre membership of consumer purchasing behaviour based on the existing literature. To this end previous studies focusing on consumers of fitness centres, fitness clubs, sports centres and gyms were reviewed. Consumer behaviours, including membership purchasing, purchase intention, membership renewal, repurchasing and membership retention were examined alongside the factors associated with these behaviours. The reviewed literature indicates that price and perceived value, service quality, the physical environment and facility attributes, staff and fitness instructor behaviours, brand image and trust, customer satisfaction and loyalty, social and psychological factors, marketing communications and word-of-mouth communication are among the key factors influencing fitness centre consumers' membership purchasing

behaviour. The findings suggest that membership purchasing decisions are not determined by a single factor but rather involve the combined influence of various economic, service-related, physical, social, and psychological factors. Furthermore, the literature appears to place greater emphasis on post-purchase behaviours such as membership renewal, repurchasing, customer satisfaction, and loyalty, than on initial membership purchasing decisions. Accordingly, future research is recommended to investigate the factors influencing initial membership purchasing decisions in greater depth across different consumer segments and by considering a broader range of variables.

Keywords: Sports centre, consumer behaviour, purchase motivation, service quality

Postmodernizm Bağlamında Sporda Bilge Liderlik Arayışı: Anlam Krizi Ve Etik Rehberlik Üzerine Felsefi Bir İnceleme

Şiyar AYAZ
Bartin Üniversitesi, Türkiye

Ümran SARIKAN
Avrasya Üniversitesi, Türkiye

Özet

Postmodernizm kavramı günümüzde sosyal bilimler alanında üzerine en çok konuşulan konulardan biri hâline gelmiştir. Bu minvalde sporda liderlik kavramının da postmodernizm kavramı ekseninde açıklanması konuya yeni bakış açısı getirmesi açısından önemlidir. İçinde yaşanılan yeni çağ herşeyin akıp gittiği, mutlak gerçekliklerin olmadığı ve gerçekliğin değişken, çoğul ve bağlama göre değiştiğini göstermektedir. Bu bağlamda çağın içerisinde olan ama çağ üstü yorum yapma konusunda temel oluşturabilecek bir zemine ihtiyaç duyulmaktadır. Söz konusu düşünsel zemin sporda liderlik kavramının yeniden değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Nitekim geleneksel liderlik anlayışları günümüzün değişken ve belirsizliğinde eksik ve yetersiz kalabilmekte ve spor liderlerinin karşılaştığı sorunlara yanıt üretemeyebilmektedir. Özellikle sporda performans, rekabet, verimlilik ve ekonomik çıktıların 21. yüzyılda sporun anlamının ve değerinin önüne geçmesi, sporun amaçlarının araçsallaşmasına neden olmakla birlikte felsefi ve etik sorgulamanın önemini de yeniden gündeme getirmiştir. Diğer yandan Baudrillard'ın ifade ettiği şekliyle hipergerçeklik kavramı da gerçek ile temsil arasındaki ayrımın belirlenmesini zorlaştırtmaktadır. Bu bağlamda geleneksel liderliğe dair açıklamalar, günümüzün değişken ve belirsiz koşullarında spor liderlerinin karşılaştığı karmaşık etik sorunlara yanıt üretebilmekte yetersiz kalmaktadır. Diğer yandan, Aristoteles'in *phronēsis* (pratik bilgelik) kavramı, bireylerin farklı durumlarda etik açıdan doğru kararlar vermelerini sağlayan temel bir düşünsel erdem olarak karşımıza çıkmaktadır. Bu çerçevede Aristoteles'in erdem anlayışında yer alan "doğru orta", aşırılık ile eksiklik arasında duruma uygun olan ölçünün belirlenmesinin önemini vurgularken, *phronēsis* ise etik yargılarda bulunmak ve erdemli davranışlar sergilemek için gerekli olan pratik bilgeliği sağlamaktadır. Bu bağlamda sporda bilge liderlik, Aristoteles'in *phronēsis* anlayışı ekseninde, liderin yalnızca bilgi ve deneyim sahibi olmasını değil, karşılaştığı durumların etik boyutlarını değerlendirmesini ve koşullara uygun kararlar vermesini de gerekli kılan bir yaklaşım olarak ele alınabilmesi açısından öenmli görülmektedir. Özellikle postmodernizmle birlikte mutlak değerlerin ve ortak büyük anlatıların sorgulanması, spor dünyasında spora içkin anlamın belirsizleşmesi ve muğlaklaşması sorununu gündeme getirmektedir. Bu belirsizlik, sporcuların, yöneticilerin ve antrenörlerin etik karar alma süreçlerinde yön bulmalarını zorlaştırabilmekte ve değer temelli, bilgelik odaklı bir liderlik anlayışına duyulan ihtiyacı tartışmaya açmaktadır. Bu bağlamda bilge liderlik, yalnızca sportif başarıya ve performansa odaklanan bir yaklaşımın ötesinde, etik muhakemeyi, sorumluluğu ve ortak iyiyi önceleyen bir rehberlik biçimi olarak değerlendirilebilmektedir. Bu minvalde çalışmanın amacı, postmodernizm bağlamında sporun karşı karşıya kaldığı anlam krizini ve bu krize yönelik bilge liderlik arayışını Aristoteles'in *phronēsis* (pratik bilgelik) kavramı ekseninde felsefi olarak incelemektir. Bu doğrultuda çalışma, postmodern düşüncenin ortaya çıkardığı değer çoğulluğu ve normatif belirsizlik tartışmaları karşısında bilge liderliğin sporda etik rehberlik sunma potansiyelini ve felsefi sınırlarını kavramsal bir yaklaşımla değerlendirmeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Postmodernizm, spor felsefesi, bilge liderlik, anlam krizi, etik rehberlik, pratik bilgelik.

The Search for Wise Leadership in Sport in the Context of Postmodernism: A Philosophical Inquiry into the Crisis of Meaning and Ethical Guidance

Abstract

The concept of postmodernism has become one of the most discussed topics in the social sciences today. In this context, explaining the concept of leadership in sports through the lens of postmodernism is important as it offers a new perspective on the subject. The new era we are living in reveals that everything is in a state of flux, that there are no absolute truths, and that reality is variable, pluralistic, and context-dependent. In this context, there is a need for a foundation that can serve as a basis for making interpretations that are both rooted in the present era and transcend it. This intellectual foundation necessitates a reassessment of the concept of leadership in sports. Indeed, traditional understandings of leadership may prove inadequate and insufficient in today's volatile and uncertain environment, and may fail to provide solutions to the challenges faced by sports leaders. In particular, the fact that performance, competition, efficiency, and economic outcomes have taken precedence over the meaning and value of sports in the 21st century has not only led to the instrumentalization of sports' objectives but has also brought the importance of philosophical and ethical inquiry back to the forefront. On the other hand, the concept of hyperreality, as articulated by Baudrillard, also makes it difficult to distinguish between reality and representation. In this context, traditional explanations of leadership fall short of providing adequate responses to the complex ethical dilemmas faced by sports leaders in today's volatile and uncertain conditions. On the other hand, Aristotle's concept of phronēsis (practical wisdom) emerges as a fundamental intellectual virtue that enables individuals to make ethically sound decisions in various situations. Within this framework, the "golden mean" in Aristotle's conception of virtue emphasizes the importance of determining the appropriate measure balancing excess and deficiency while phronēsis provides the practical wisdom necessary for making ethical judgments and exhibiting virtuous behavior. In this context, wise leadership in sports is considered significant because, centered on Aristotle's concept of phronēsis, it requires the leader not only to possess knowledge and experience but also to evaluate the ethical dimensions of the situations they face and make decisions appropriate to the circumstances. In particular, the questioning of absolute values and shared grand narratives in the wake of postmodernism has brought to the forefront the issue of the inherent meaning of sports becoming ambiguous and vague. This ambiguity can make it difficult for athletes, administrators, and coaches to find their bearings in ethical decision-making processes and raises the need for a value-based, wisdom-centered understanding of leadership. In this context, wise leadership can be viewed as a form of guidance that goes beyond an approach focused solely on athletic success and performance, prioritizing ethical judgment, responsibility, and the common good. Accordingly, the aim of this study is to philosophically examine the crisis of meaning facing sports in the context of postmodernism and the search for wise leadership in response to this crisis, centered on Aristotle's concept of phronēsis (practical wisdom). Accordingly, this study aims to evaluate, through a conceptual approach, the potential of wise leadership to provide ethical guidance in sports as well as its philosophical limitations in the face of the debates on value pluralism and normative uncertainty raised by postmodern thought.

Keywords: Postmodernism, philosophy of sports, wise leadership, crisis of meaning, ethical guidance, practical wisdom.

Spor Organizasyonlarında Çevresel Sürdürülebilirlik: Çevre Dostu Uygulamalar ve Yönetim Stratejileri

Ömür Fatih KARAKULLUKÇU
Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

Özet

Spor organizasyonları, ulaşım, enerji, tesis kullanımı ve atık maddelerin ortaya çıkması gibi çevresel etkiler meydana getirmektedir. Bu çalışmanın amacı, spor organizasyonlarının çevresel etkilerini incelemek, çevre dostu uygulamaları değerlendirmek ve sürdürülebilir organizasyon yönetimi için stratejileri geliştirmektir. Spor organizasyonlarında ortaya çıkan çevresel etkiler, ulaşım faaliyetleri, enerji ve su kullanımı, konaklama hizmetleri ve atık oluşumuyla ilişkilidir. Özellikle büyük ölçekli spor organizasyonlarında sporcuların, seyircilerin ve organizasyon personelinin ulaşım tercihleri, karbon ayak izinin önemli bileşenleri olarak sayılabilir. Ayrıca spor tesislerinin işletilmesi sırasında kullanılan enerji ve malzemeler de çevresel kaynak kullanımını etkilemektedir. Çevre dostu uygulamalar arasında toplu taşımanın teşvik edilmesi, yenilenebilir enerji kaynaklarının kullanılması, su tüketiminin kontrol edilmesi ve tek kullanımlık ürünlerin azaltılması bulunmaktadır. Ortaya çıkan atıkların kaynağında ayrıştırılması ve yeniden kullanılabilir ürünlerin tercih edilmesi de sürdürülebilirlik uygulamaları kapsamında değerlendirilmektedir. Bu nedenle çevresel hedeflerin önceden belirlenmesi, paydaşlar arasında sorumlulukların paylaşılması ve çevresel performansın ölçülebilir göstergeler aracılığıyla izlenmesi önerilmektedir. Bununla birlikte sürdürülebilirlik uygulamalarının kapsamı, organizasyonun büyüklüğüne, ekonomik kaynaklarına ve teknik altyapısına göre değişebilmektedir. Yerel ve üniversite spor organizasyonlarında düşük maliyetli çevre dostu uygulamalar ön plana çıkarken uluslararası organizasyonlarda daha kapsamlı çevresel yönetim sistemlerine ihtiyaç duyulabilmektedir. Sonuç olarak, spor organizasyonlarında çevresel sürdürülebilirliğin sağlanması, planlama ve uygulama aşamalarında çevresel etkilerin dikkate alınmasını gerektirmektedir. Ulaşım, enerji tüketimi ve atık yönetimine yönelik ölçülebilir hedeflerin belirlenmesi, çevre dostu organizasyon uygulamalarının geliştirilmesine katkı sağlayabilir. Dolayısıyla spor federasyonları, üniversiteler ve yerel yönetimlerin organizasyon büyüklüğüne uygun sürdürülebilirlik stratejileri benimsemesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Çevre, Organizasyon, Spor, Sürdürülebilirlik.

Environmental Sustainability in Sports Organizations: Eco-Friendly Practices and Management Strategies

Abstract

Sports organizations generate environmental impacts through transportation, energy, facility use, and waste generation. This study aims to examine the environmental impacts of sports organizations, evaluate eco-friendly practices, and develop strategies for sustainable organizational management. The environmental impacts arising from sports organizations are associated with transportation activities, energy and water use, accommodation services, and waste generation. Especially in large-scale sports events, the transportation choices of athletes, attendees, and organization staff can be considered major components of the carbon footprint. Also, the energy and materials used in operating sports facilities also affect the use of environmental resources. Eco-friendly practices include promoting public transportation, using renewable energy sources, monitoring water

consumption, and reducing the use of single-use products. Separating the waste generated at the source and choosing reusable products are also considered part of sustainability practices. It is therefore recommended that environmental objectives be established in advance, responsibilities be shared among stakeholders, and environmental performance be monitored using measurable indicators. However, the scope of sustainability practices may vary depending on the size of the organization, financial resources, and technical infrastructure. In local and university sports events, low-cost eco-friendly practices stand out, while international events may require more comprehensive environmental management systems. In conclusion, achieving environmental sustainability in sports organizations requires environmental impacts to be considered during the planning and implementation stages. Setting measurable targets for transportation, energy consumption, and waste management can contribute to the development of eco-friendly practices in sports event management. Hence, sports federations, universities, and local governments could be encouraged to adopt sustainability strategies suited to the scale of their events.

Keywords: Environment, Organization, Sports, Sustainability.

Üniversite Öğrencilerinin Fiziksel Aktiviteye Katılımındaki Engeller ve Kolaylaştırıcı Faktörler

Ömür Fatih KARAKULLUKÇU
Milli Eğitim Bakanlığı, Türkiye

Özet

Üniversite yaşamında öğrencilerin akademik sorumlulukları, günlük rutinleri ve içinde bulundukları çevresel koşullar fiziksel aktiviteye katılım düzeylerini etkileyebilmektedir. Bu çalışmanın amacı, üniversite öğrencilerinin fiziksel aktiviteye katılımını engelleyen ve destekleyen unsurları sosyoekolojik bir yaklaşımla değerlendirmektir. Üniversite öğrencilerinin fiziksel aktiviteye katılımında bireysel, sosyal ve çevresel faktörler etkili olabilmektedir. Bireysel düzeyde zamanın kısıtlı olması, akademik görevler, yorgunluk, düşük motivasyon ve düzenli egzersiz yapma alışkanlığının bulunmaması başlıca engeller olarak sayılabilir. Öz yeterlilik, fiziksel aktiviteye karşı olumlu tutumlar, kişisel hedef belirleme ve egzersizin sağlık açısından yararlarına yönelik farkındalık ise fiziksel aktiviteye katılımı destekleyen faktörler olarak değerlendirilebilir. Ayrıca arkadaş ve aile desteği, egzersiz partnerinin bulunması ve grup etkinliklerine katılım motivasyonu fiziksel aktiviteye katılımı kolaylaştırıcı unsurlar olarak görülebilir. Ancak sosyal destek eksikliği, fiziksel aktiviteye katılımını sınırlandırabilmektedir. Özellikle doğru planlanmış spor olanakları ile ders programlarına uygun etkinlikler, öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılımını destekleyebilecek kurumsal düzenlemeler olarak nitelendirilebilir. Sosyoekolojik yaklaşım çerçevesinde değerlendirildiğinde ise bireysel motivasyonun tek başına yeterli olmadığı, sosyal ve çevresel koşulların da fiziksel aktivite davranışıyla ilişkili olduğu görülmektedir. Sonuç olarak, üniversite öğrencilerinin fiziksel aktiviteye katılımını artırmaya yönelik uygulamalarda bireysel, sosyal ve çevresel faktörlerin birlikte değerlendirilmesi önerilmektedir. Üniversitelerde erişilebilir spor tesislerinin geliştirilmesi, öğrencilerin akademik programlarına uygun etkinliklerin düzenlenmesi ve ekonomik engellerin azaltılması öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılımını destekleyebilir. Dolayısıyla öğrencilerin farklı gereksinimlerini dikkate alan kampüs politikalarının oluşturulması, fiziksel aktivite olanaklarının daha kapsayıcı hâle getirilmesine katkı sağlayabilir.

Anahtar Kelimeler: Fiziksel Aktivite, Katılım Engelleri, Spor,

Barriers to University Students' Participation in Physical Activity and Facilitating Factors

Abstract

In university life, students' academic responsibilities, daily routines, and environmental conditions can affect their levels of participation in physical activity. This study aims to evaluate the barriers and facilitating factors affecting university students' participation in physical activity from a socio-ecological perspective. Individual, social, and environmental factors can influence university students' participation in physical activity. At the individual level, limited time, academic responsibilities, fatigue, low motivation, and the lack of a regular exercise habit can be considered major barriers. Self-efficacy, positive attitudes toward physical activity, personal goal setting, and awareness of the health benefits of exercise can be considered facilitating factors for participation in physical activity. Also, support from friends and family, having an exercise partner, and motivation to participate in group activities can be viewed as factors that facilitate participation in physical activity. However, lack of social support can limit participation in physical activity. In particular, well-planned sports facilities and activities scheduled to accommodate class timetables can be considered institutional measures that support students' participation in physical activity. From a socio-ecological perspective, it is seen that individual motivation alone is insufficient and that social and environmental conditions are also associated with physical activity behavior. In conclusion, it

is recommended that individual, social, and environmental factors be considered together in efforts to increase university students' participation in physical activity. Developing accessible sports facilities at universities, organizing activities that fit students' academic schedules, and reducing financial barriers can support students' participation in physical activity. Therefore, developing campus policies that take students' diverse needs into account can help make physical activity opportunities more inclusive.

Keywords: Physical Activity, Participation Barriers, Sports.

Üniversite Öğrenci Toplulukları Yönergeleri: Sportif Faaliyetlere İlişkin Karşılaştırmalı Bir Doküman İncelemesi

Özgür DEMIR
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özgün PARASIZ
Gazi Üniversitesi, Türkiye

Özet

Üniversite öğrenci toplulukları, öğrencilerin ders dışı zamanlarını değerlendirmelerine, sosyal ve kültürel etkileşimlerini geliştirmelerine ve çeşitli alanlarda deneyim kazanmalarına olanak sağlayan önemli yapılardır. Bu toplulukların kuruluş, yönetim, faaliyet ve denetim süreçleri üniversiteler tarafından hazırlanan öğrenci toplulukları yönergeleri aracılığıyla düzenlenmektedir. Öğrenci toplulukları kapsamında gerçekleştirilen sportif faaliyetler öğrencilerin fiziksel aktiviteye katılımını sağlamasının yanı sıra takım çalışması, liderlik, iletişim, aidiyet, sosyal ve fiziksel gelişim alanlarında önemli katkılar elde etmesini sağlamaktadır. Bu nedenle sportif faaliyetlerin üniversite yönergelerinde nasıl ele alındığının incelenmesi önem taşımaktadır.Bu amaç doğrultusunda üniversite öğrenci toplulukları yönergelerinin genel yapısı, toplulukların üniversitelerdeki rolü ve bu yönergelerde sportif faaliyetlere ilişkin düzenlemeleri karşılaştırmalı olarak incelenmiştir. Araştırmada nitel araştırma yaklaşımı yöntemlerinden doküman incelemesi metodu kullanılmıştır. Çalışmanın doküman grubunu, farklı üniversitelere ait resmî öğrenci toplulukları yönergeleri oluşturmaktadır. İncelenecek belgelerde ilgili anahtarkelimelertaranarak belgeler analiz edilmiştir. “spor”, “sportif faaliyet”, “fiziksel aktivite”, “müsabaka”, “ turnuva”, “yarışma”, “tesis”, “takım” “koordinatör” gibi anahtar kavramlar taranarak incelenmiştir.İncelenen üniversite öğrenci toplulukları yönergelerinde sportif faaliyetlerin farklı biçimlerde düzenlendiği; bazı üniversitelerde sporun doğrudan faaliyet alanı olarak tanımlandığı, bazı üniversitelerde ise genel etkinlik hükümleri veya ayrı kurumsal yapılar üzerinden ele alındığı belirlenmiştir. Ayrıca müsabaka, yarışma, tesis ve malzeme kullanımı konularına ilişkin düzenlemelerin üniversiteler arasında farklılık gösterdiği tespit edilmiştir.Sonuç olarak; üniversitelerdeki öğrenci topluluklarının sportif faaliyetlerine yönelik standart bir düzenleme yaklaşımı olmadığı tespit edilmiştir. İzin süreçleri, tesis ve malzeme kullanımı, müsabakalara katılım ile mali destek gibi alanlarda üniversiteler arası uygulama farklılıkları bulunmaktadır. Kurumsal bütünlüğün sağlanması ve öğrencilerin spora katılımının desteklenmesi amacıyla, ilgili süreçlerin öğrenci toplulukları yönergelerinde daha açık ve sistematik bir şekilde yeniden düzenlenmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Üniversite öğrenci toplulukları, öğrenci toplulukları yönergeleri, sportif faaliyet

Guidelines for University Student Clubs: A Comparative Review of Documents Related to Sports Activities

Abstract

University student clubs are important organizations that enable students to make the most of their time outside of class, develop their social and cultural interactions, and gain experience in various fields. The processes related to the establishment, management, activities, and oversight of these clubs are regulated through student club guidelines prepared by universities. Sports activities conducted within the framework of student clubs not only

encourage students to participate in physical activity but also provide significant benefits in areas such as teamwork, leadership, communication, a sense ofbelonging, and social and physical development. Therefore, it is important to examine how sports activities are addressed in university guidelines.To this end, the general structure of university student club guidelines, the role of clubs within universities, and the regulations regarding sports activities in these guidelines were examined comparatively. The document analysis method, one of the qualitative research approaches, was used in this study. The document set for this study consists of official student club guidelines from various universities. The documents were analyzed by searching for relevant keywords. Key concepts such as “sports,” “athletic activities,” “physical activity,” “competition,” “tournament,” “contest,” “facility,” “team,” and “coordinator” were identified and examined.It was determined that sports activities are organized in different ways in the guidelines of the university student clubs examined; in some universities, sports are defined as a direct area of activity, while in others, they are addressed through general event regulations or separate organizational structures. Additionally, it was found that regulations regarding competitions, contests, facilities, and equipment use vary among universities.In conclusion, it was determined that there is no standardized regulatory approach to the sports activities of student clubs at universities. There are differences in practices across universities in areas such as authorization processes, the use of facilities and equipment, participation in competitions, and financial support. To ensure institutional consistency and support student participation in sports, it is recommended that the relevant processes be reorganized in a clearer and more systematic manner within the student club guidelines.

Keywords: University student clubs, student club guidelines, athletic activities